

СРПСКИ ДИЈАЛЕКТОЛОШКИ ЗБОРНИК
КЊИГА LXII

ACADÉMIE SERBE DES SCIENCES ET DES ARTS
et
INSTITUT DE LA LANGUE SERBE DE
L'ACADEMIE SERBE DES SCIENCES ET DES ARTS

RECUEIL
DE DIALECTOLOGIE
SERBE

LXII

TRAITÉS ET MATÉRIAUX

Comité de rédaction

*Dr Nedeljko Bogdanović, dr Milan Dragičević,
dr Miroslav Nikolić, dr Dragoljub Petrović,
dr Slobodan Remetić*

Rédacteur en chef

SLOBODAN REMETIĆ

BELGRADE
2015

СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА И УМЕТНОСТИ
и
ИНСТИТУТ ЗА СРПСКИ ЈЕЗИК САНУ

СРПСКИ
ДИЈАЛЕКТОЛОШКИ
ЗБОРНИК
LXII

РАСПРАВЕ И ГРАЂА

Уређивачки одбор
*Др Недељко Богдановић, др Милан Драгичевић,
др Мирослав Николић, др Драгољуб Петровић,
др Слободан Реметић*

Главни уредник
СЛОБОДАН РЕМЕТИЋ

БЕОГРАД
2015

У финансирању ове књиге учествовало је
Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије

Издају
Српска академија наука и уметности, Београд, Кнез Михаилова 35
и
Институт за српски језик САНУ, Београд, Кнез Михаилова 36

Компјутерска припрема за штампу:
Давор Палчић
palcic@eunet.rs

Штампа:
ЧИГОЈА ШТАМПА
Београд, Студентски трг 13
chigoja@eunet.rs
www.chigoja.co.rs

CIP – Каталогазација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

80

СРПСКИ дијалектолошки зборник – Recueil de dialectologie serbe /главни уредник Слободан Реметић. – 1905, књ. 1–. – Београд : Српска академија наука и уметности : Институт за српски језик САНУ, 1905 – (Београд : Чигоја). – 24 cm.

Годишње

ISSN 0353-8257 = Српски дијалектолошки зборник

COBISS.SR-ID 18167554

САДРЖАЈ

	Стр.
Милош Бојиновић: Рјечник гламочког говора	1–246
Љиљана Недељкови Бранкица Марковић: Дијалекатска лексикографија штокавског наречја (од 1818. до 2014. године) – Библиографија	247–326
Бранкица Марковић: Сто десет година <i>Српског дијалектолошког зборника</i> (1905–2015) – Библиографија	327–349

Милош Бојиновић
РЈЕЧНИК ГЛАМОЧКОГ ГОВОРА

*Посвећено
мојим драгим родитељима,
мајци Ани и оцу Јовану*

УВОДНЕ НАПОМЕНЕ

Ријечи у овоме рјечнику прикупљене су из говора Срба настањених на просторима Гламочке висоравни. Ова висораван, укупне површине од преко хиљаду километара квадратних, простире се на просјечној надморској висини од око хиљаду метара. Град *Гламоч* је 930 метара изнад мора, док се нека друга насеља, као што су, на примјер, *Прибеља*, *Сџекеровци* и *Црни Врх*, налазе на знатно већој висини¹. На овој висоравни у току године дува дванаест вјетрова од којих су само два стална, и то *бура* и *југовина*. Остали су повремени и имају локалне народне називе: *вијур*, *кујрешак*, *ноћник*, *џа-лац*, *џовјетарац*, *развигорац*, *сјеверац*, *сувобурица*, *сунчаник* и *шијун*. Већина вјетрова су суви, осим југовине, шијуна и повремено буре. Шумовите планине које окружују Гламочко поље су: *Вишорога*, *Голија*, *Круг*, *Кујача*, *Малован*, *Словињ*, *Сџарейина*, *Цинцар*, *Црна гора*, *Чемерница* и *Шайор*. Само планина *Цинцар* прелази висину од 2000 метара, док су остале средње висине. Шатор представља завичајну планину са познатим глечерским језером. Према селу *Роре* поље је уским грлом отворено у правцу *Дрвара*.

Висораван је још од најстаријих времена била насељена, а на њој су се, током других историјских раздобља, из ових или оних разлога, вршиле смјене становништва различите националне припадности. Стицајем географских и историјских околности висораван се неколика вијека налазила на рубу тромеђе у којој су се преплитали и међусобно сукобљавали интереси Отоманске империје, Хабзбуршке монархије и Млетачке републике. У тим немирним временима становништво је често мијењало мјесто боравка прелазећи преко Старетине, Шатора и Динаре у Далмацију и обрнуто, како су то већ одређене прилике захтијевале. Захваљујући тој покретљивости сачуване су духовне вриједности, нарочито у говору, у најоригиналнијем облику, заштићене од асимилације и утапања у дух туђина. Отуда поменуте планине, у неку руку, чине метафору српске историје на овим просторима.

Од времена првих насељавања словенског становништва на овим просторима, српско је било изразито већинско, а такво стање, без обзира на то што су у претходним временима врло често вршене поменуте смјене становништва, задржало се и до овог посљедњег грађанског и вјерског рата, који је

¹ Према подацима из књиге Душана М. Никића, *Гламоч, насеља и њихово становништво*, Географско друштво БиХ, Сарајево, 1989, стр. 11. и 15.

бјеснио на просторима Босне и Херцеговине у периоду од 1992. до 1995. године. Према званичним подацима узетим из општинске администрације Општине Гламоч, пописом из 1991. године утврђено је да су од укупно 12.302 пописана становника 83,60% чинили Срби, 15,39% Муслимани, а 1,01% тзв. „остали“, међу којима, уз одређен број Хрвата, и мања група Југословена, чије је поријекло, такође, углавном српске провенијенције. И данас, након посљедњег рата, када на овим просторима живи мање од половине укупног броја предратних становника, Срби чине апсолутну већину, иако је, вјероватно, њихов удио у томе броју нижи од оног на који упућују подаци из поменутог пописа обављеног 1991. године².

Представе о првобитном поријеклу данашњег српског становништва на Гламочној висоравни поприлично су мутне. Већина гламочких српских родова чува само успомену о своме поријеклу из Далмације, што је, вјероватно, било једно од њихових посљедњих станишта у оквиру бројних сеоба. Из радова Боровоја Ж. Милојевића (*Вуковско, Равно и Гламочно њоље*, СЕЗБ XXV, Насеља и порекло становништва, књ. 13, Београд, 1923) и Петра Рађеновића (*Унац – антирройогеографска исцраживања*, СЕЗБ LVI, Насеља и порекло становништва, књ. 30, Београд, 1948)³ видљиво је да је данашње становништво релативно младо, пошто су ријетки они родови који су се доселили у овај крај прије више од двјеста година. Говор овог становништва припада говорима херцеговачко-крајишког (источнохерцеговачког) типа, и то сјеверозападном огранку говора овога дијалекта. Спада у ред слабије истражених наших народних говора. Заправо, ако се изузму дијалектолошки радови општијег карактера, о његовим особинама нешто података може се наћи углавном у једном краћем извјештају Фахре Матијашевић о истраживању говора овога краја⁴, затим у грађи прикупљеној путем квестинара у два овдашња пункта (*Јакир* и *Сцекеровци*) приликом истраживања проведених у оквирима пројекта *Босанскохерцеговачки дијалекатски комлекс – синхронизациона дескрипција и однос према стандардном језику* коју су публиковали Драгомир Вујичић и Асим Пецо⁵, као и у неколико мојих објављених

² Званични подаци о укупном броју становника који данас живе у гламочком крају још увијек нису доступни широј јавности, а слободне процјене тамошњих житеља варирају од бројева 5.400 до 6.000, при чему се процентуални удио Срба у том становништву процјењује бројкама од 62 до 65%.

³ У овом другом раду наводе се подаци о поријеклу становништва само из неколико насеља која гравитирају према Унцу, односно Дрвару.

⁴ В. Ф. Матијашевић, *Извјештај о исцраживању говора Гламочног њоља*, Гласник САНУ, књ. X, св. 3, Београд, 1958, 350.

⁵ Исп. D. Вијичић, *Fonetske osobine govora centralne, jugoistočne i jugozapadne Bosne*, BHDZb, књ. VI, Сарајево, 1990, 13–124. и А. Песо, *Morfološke osobine govora u centralnom pojasu Bosne*, BHDZb, књ. VI, Сарајево, 1990, 125–247.

дијалектолошких текстова забиљежених у говорима мјештана села *Сѣке-ровци* и *Црни Врх*⁶. Надам се да ће грађа коју садржи овај, у основи, рјечник диференцијалног типа макар дјелимично допринијети томе да представе о народном говору гламочких Срба постану потпуније и поузданије.

Рјечник садржи 5450 лексичких јединица прикупљених посљедњих тридесетак година у говорима мјештана ових насеља на Гламочној висоравни: *Алајић* (А), *Бабића Брдо* (скр. ББ), *Балаћ* (Ба), *Брајићи* (Бр), *Ваган* (Ва), *Врба* (Вр), *Главице* (ГВ), *Гламоч* (Гл), *Долац* (До), *Драгнић* (Др), *Дубраве* (Ду), *Ђуличан* (Ђу), *Зајаруга* (За), *Исакџици* (Ис), *Јакир* (Ја), *Карловац* (Ка), *Ковачевци* (Ко), *Кџић* (Кп), *Красинац* (Кс), *Младешковци* (Мл), *Маслина Сѣрана* (МС), *Џићковци* (От), *Џиак* (Оц), *Пердџово Село* (ПС), *Петрово Врело* (ПВ), *Подгрѣда* (Пд), *Појовићи* (По), *Прибеља* (Пб), *Пријани* (Пр), *Рајићке* (Ра), *Рџино Село* (РС), *Роге* (Ро), *Рџићи* (Рд), *Рџе* (Ру), *Савићи* (Са), *Скуџани* (Ск), *Срџићи* (Ср), *Сѣаро Село* (СС), *Сѣкерџици* (Ст), *Тџлије* (То), *Ђулуми* (Ђу), *Чегари* (Че) и *Шумњаци* (Шу). Углавном су то ријечи ријетких облика, ријетке употребе, као и оне које нису регистроване у другим рјечницима савременог српскога језика. Баш због такве њихове природе, приликом обликовања овог рјечника, употребљавао сам само најнеопходније тзв. техничке скраћенице. Наводим их овдје уобичајеним редосљедом:

- аугм. – аугментатив
- везн. – везник
- гл. – глагол
- гл. пр. р. – глаголски придјев радни
- дем. – деминутив
- ж. – женски род
- замј. – замјеница
- изр. – израз, фраза
- имп. – императив
- м. – мушки род
- несвр. – глагол несвршеног вида
- pl. tantum – именице које немају
- пр. – придјев
- приједл. – приједлог
- прил. – прилог
- парт. – партикула
- с. – средњи род
- свр. – глагол свршеног вида
- узв. – узвик
- хипок. – хипокористик

⁶ В. Зборник за српски језик, књижевност и умјетности I, Бања Лука, 2001, 211–214.

Свима онима који су ми помагали у појединим етапама израде рјечника, а посебно бројним информаторима са Гламочке висоравни, од којих многи данас нису више међу живима, овим путем изражавам искрену захвалност за несебичну помоћ коју су ми пружили.

Бања Лука, августа 2015. године!

РЈЕЧНИК

А

а̂, узвик као одговор на *йи̂я̂на̂ње*, изговара се назално. – Шт̂а то ра̂дй̂ш? **А̂!**

а̂ба̂б, аба̂ба, м. друг, сарадник. – О̂в̂о ми је д̂о̂бар а̂ба̂б.

а̂бати се, -а̂м се. *й̂роши̂йи̂ се, кварийи̂ се*. – О̂в̂и се н̂о̂в̂и шера̂пи бр̂ж̂е а̂ба̂ју од ста̂ри̂ј̂е.

а̂батити, -й̂м, свр. *случа̂јно й̂рона̂ћи, й̂ош̂рефи̂йи̂, й̂огоди̂йи̂*. – Да ни̂ј̂еси а̂бати̂ј̂о му̂је с̂й̂ври̂је не̂ђе?

а̂ба̂тисати, -ш̂е̂м, свр. *случа̂јно й̂рона̂ћи*. – Да ни̂ј̂еси а̂ба̂тис̂о не̂ђе му̂ју лу̂лу?

а̂безити се, й̂м се, несвр. *с̂ти̂д̂је̂йи̂ се, сра̂ми̂йи̂ се*. – Шт̂о се не̂ уми̂ј̂еш, а̂бези̂ј̂о се да̂б̂о̂г̂да̂. По

а̂бер, -а, м. *глас, ви̂ј̂ес̂и̂, новос̂и̂*. – Ст̂й̂же а̂бер од Гла̂моча гра̂да.

а̂берити, -й̂м, свр. *до̂јави̂йи̂, обави̂ј̂ес̂и̂йи̂*. – А̂берило на̂шем Сим̂у̂шилу да до̂ђе го̂ре на̂ с̂уд̂ ће се по ре̂ду го̂вори̂.

а̂бра̂јсовати, -у̂јем, свр. *ош̂и̂е̂йи̂йи̂, изли̂зати̂ уну̂ш̂ар̂њи дио ма̂йи̂це*. – С̂в̂и се шера̂пи на̂-коли̂ј̂е а̂бра̂јсовали.

ав̂а̂ндисати, -ш̂е̂м, несвр. *изазива̂йи̂ наред, зачикава̂йи̂ сва̂ђу*. – У̂на̂ј Кй̂ка-ш̂й̂н по ва̂зд̂ан ав̂а̂ндиш̂е и др̂љу̂ца̂ у̂-д̂ј̂ецу.

ав̂аница, -е̂, ж. *чвр̂ста, кочо̂й̂ерна и ней̂о̂й̂ус̂и̂љива особа у својим с̂и̂авовима, зликовац, насилник*. – Од Мир̂кана ни̂је би̂ло ж̂еш̂ћ̂е ав̂анице̂ о̂т̂кад се ка̂м̂ен по̂ч̂о котр̂љати испод У̂р̂ља̂ја. Ба

ав̂гари, -ав̂г̂ара̂, м. *с̂и̂особни мушкарци на које се сигурно жо̂же рачуна̂йи̂*. – У̂ни̂ По̂љи̂ћа ав̂гари пок̂о̂сиш̂е св̂у А̂ни̂ћ̂евку.

ав̂ет, -и, ж. *чудовиш̂и̂е, с̂и̂раши̂ло*. – Вид̂ере у̂не̂ ав̂ети.

ав̂ети̂ња, -е̂, ж. *й̂о̂јачано значе̂ње ри̂ј̂ечи ав̂е̂й̂, чудовиш̂и̂е*. – Ё̂но у̂не̂ ав̂ети̂њ̂е з̂ја̂ка по се̂лу.

ав̂виз, -а, м. *дикци̂ја гласа й̂риликом й̂јева̂ња или говоре̂ња*. – Не̂ море у̂н пр̂в̂и п̂ј̂евати, не̂ма̂ ав̂виза.

ав̂рй̂к, ав̂р̂ика, м. *коров јакога ми̂риа, с̂и̂ока га не једе*. – Осв̂ди̂ј̂о пу̂сти̂ ав̂рй̂к и ку̂крика го̂ре у С̂имати̂ну до̂лу. Ст

ав̂товина, -е̂, ж. *ош̂и̂рован коров дебелог лис̂та и јаког ми̂риса*. – О̂в̂е̂ го̂дин̂е ав̂товина на̂гр̂нула ко н̂икад.

а̂дет, -а, м. *обича̂ј, навика, нарав, ћуд*. – Га̂дан им а̂дет по̂све.

а̂дра, -е̂, ж. *с̂и̂ара, мршава кобила, й̂огрдан назив за̂жену*. – По̂гледа̂ј̂де у̂не̂ а̂др̂е ка̂ква е.

а̂дум, -а, м. *ней̂лодан или кас̂и̂риран ован*. – у̂-нашега Дм̂й̂тра има̂ју че̂три а̂дума у то̂ру.

аж̂да̂ја, -е̂, ж. *кру̂йна зми̂ја, неман која гу̂ја велики й̂ли̂ј̂ен*. – При̂чали су ста̂р̂и љ̂уди да се̂ о̂пажала ажд̂а̂ја у Ро̂гу̂љ̂ин̂о̂ј до̂лини.

ајам, -ајма, м. *сукнено уже за везивање коњау вршају*. – Понеси ајам да ујамјимо алашу, трѣба вријѣћи жѣто.

ајат, ајата, м. *мања сеоска кућа као додаѣак главној згради која служи за остиаву*. – Мачак се вѣзмѣ око нашег ајата, мурѣ да е ѡпазијѡ мѣша.

ајван, ајвана, м. *стиока, живоѣиша, ѣонекад ѣогрдан назив за човјека*. – Мују малу прѣгазијѡ трајван, ма нѣка е и бѣла е ајван. нп

ајде, ај, ајд, ајт. *узвик за ѣодстицање*. – Штѣ е, ајде не занѡвијетѣј.

ајдѣк, ајдѣка, м. *крадљивац, лѡѡв*. – Ун је прѣвѣ ајдѣк.

ајѣатре, *узвик чуђења настѣао од ријечи ајде ѣаволе*. – Удѣла се Плиска! Ајѣатре!

ајка, -ѣ, ж. *ѣоѣјера, истирага, велика галама*. – Дѣгла се ајка нѣ-вѣка.

ајме, *узвик за изражавање бола и жаљења*. – Штѣ ѣу садѣ, ајме мѣни!

ајгати, -ѣм, несвр. *биѣи оѣрезан, водѣи рачуна о нечему*. – Нѣје уна ајгала па је прѣварило. Рд

ај крагу и **ај краште**, *узвик за изражавање незадовољсѣва*. – Ај крагу, не занѡвијетѣј. Ај краште, штѣ бунѣсѣш.

акар, акѣра, м. *окућница*. – Нѣ дѣрај ми у акар, тѡ ми је ѣѣевина.

акарѣште, -а, с. *кућа са стѣарим ѣемељима и окућницѡм*. – Нѣјево е акарѣште унѣ крчевина у Пѣкезовиѣје.

апати, -ѣм, несвр. *говориѣи аха у смислу ѣодржавања*. – Ўдѣрали ѣѣндѣри Вѣцила на збѡру. Аха, ѣха, ѣха, акајѣ Рѡрчѣни.

акурчина, -ѣ, м. *ѣврдѡглава и недруѣѣивена особа*. – Мѣни се унѣ прѣбѣлскѣ акурчинѣ, нѣмѣ нѣје нѣшта, ни у-лијевѡј, ни у дѣснѡј.

акреп, -а, м. *сиѣина, злобна особа ѣуна зависѣи*. – Нѣмѣ вѣѣг акрепа од Нѣнѣ Пѣјканова.

акѡбѡгдѣ, *ѣрилог у значењу ако дозволи Бог*. – Акѡбѡгдѣ, мѣ ѣемо нѣ-јесѣн у кѣрузе нѣ-вакат ко и дѡсадѣ.

акорд, -а, м. *рад ѣо ѣогодби*. – Нѣши на штрѣки кѡпѣли по три кубѣка кѣмена на акорд.

аксови, акѡвѣ, pl. tantum. *диѡ коњске оѣреме на заѣрежним колима*. – ѐстарили аксови, мурѣмо набављати нѣвѣ.

ала, *узвик којим се изражавају различѣѣа душевна сѣања*. – Пѡгинѡ Нѣца! Ала, кѣкѣ пѣстѣ мѣмак.

алаисати, -шѣм, несвр. *разуѣјеваѣи, схваѣаѣи*. – Унѣј нѣјев Туњѡ нѣшта жѣво не алаишѣ.

алѣл, *узвик у значењу, свака часѣ, честѣиѣам*. – Врѣтијѡ Мѣјѡ цѣјелѣ дѣг Ми-каѣлу. Алѣл вѣѣра, тѣкѡ ѣ-грѣбѣ.

алѣлити, алѣлим, несвр. *ѣоклониѣи, оѣросѣиѣи*. – Јѣ сам тѡ нѣму алѣлијѡ јер нѣмѣ чѣме врѣтити.

аламанѣ, *узвик за вабљење коња*. – Пљѡ вѡч, аламанѣ!

аламанка, -ѣ, ж. *сабља из Алеманије, ѣј. Немачке*. – ѐтпашите сабље аламан-ке, прѣтегните нѣ-нуге ѡпанке! нп

алем прѣстѣн, -а, м. *злаѣни ѣрсѣен са драгим каменѡм*. – Кѣдѣ Мѣлош Мурѣта ѡборѣ, скѣде нѣму алем прѣстѣн с рѣкѣ. нп

алапача, -ē, ж. *жена дуга језика и слободнијег ѿонашања*. – Ђено ѱне алапаче Мйтранове повѣздан голѱми по селу.

ѱлат, -а, м. *коњ црвенкасио-риђе длаке*. – Кѱ је ѱнај нѱлки крѱалија на ѱлату сѱв у чѱсту злату? нп

ѱлатаст, -а, -о. *онај који је црвенкасио-риђе боје*. – Ђна ѱијева пуштаија ѱлатаста ко каква ждрѱбица.

алаша, -ē, ж. *млада кобила од двије године*. – Наѱ Раде је врѱ жѱто на девет црније алаша.

алашац, -шца, м. *коњ од двије године, двогодац*. – Дѱбар ѱнај наѱ алашац. От ѱлашчѱд, -и, зб.им. *млади коњи до двије године*. – Лѱти, изрѱени туђу ѱлашчѱд из лѱводѱ!

ѱлка, -ē. *мѱтална округла карика у ланцу*. – Пуќла на ланцу ѱлка па се ланац прѱтрѱ.

ѱлина, -ē, ж. *женски горњи сукнени одјевни ѱредмеѱ умјесѱо кѱуѱиѱа*. – У Марѱ нѱва ѱлина од сукна из Бѱнкѱвца.

ѱлиѱнац, -нца, м. *мушки сукнени одјевни ѱредмеѱ умјесѱо кѱуѱиѱа*. – Дуѱнијѱ Пѱрица Гѱлешѱиѱ два ѱлиѱнца из Кѱниѱа.

амѱлија, -ē, ж. *зашѱиѱиѱни ѱредмеѱ, чувар од урока*. – Свѱки Турчин нѱси пѱд двѱје амѱлије о врату.

амѱнет, -а, м. *завјеѱ ѱредака*. – Крѱна слѱва нам је амѱнет од праѱедѱва.

ѱмбѱр, амбѱра, м. *осѱава, складиѱиѱе хране*. – Свѱкѱ гѱдинѱ Ђљезовиѱи наспу пѱне амбѱре жѱта.

ѱмбѱрѱште, -а, с. *мјесѱо гдје су били амбари*. – Ђуичѱни су свѱкѱ друѱѱ гѱдинѱ сѱјали купѱјере у амбѱрѱште под пѱјатѱм.

ѱминовати, -ујем, несвр. *одобрѱиѱи, ѱохвалиѱи, ѱѱврдѱиѱи*. – Ако је тѱ Чѱле ѱминовѱ, тѱкѱ ће бѱти сѱгурно.

ѱмпа, -ē, ж. *вика, галама, неред*. – Не голѱми, штѱ си дѱгѱ тѱлику ѱмпу кѱ да си изгубѱјѱ тѱрбу дѱкѱтѱ. Ст

ѱмпасовати, -ујем, несвр. *одговорѱиѱи ѱо мјери, биѱиѱи ѱшаман*. – Обѱцидѱ ѱвѱј кѱпѱт да вѱдѱмо кѱко ти ѱмпасујѱ.

ѱмѱљ, -а, м. *хљѱбно жѱиѱо са ѱримјесама ѱуља и кукоља*. – Да ти ѱвѱј ѱмѱљ није ѱздѱ из ѱногѱ Лушчиѱа крај Бѱриѱиѱа?

андрмѱља, -ē, ж. *разни ѱредмеѱи расуѱи без реда у каквој ѱросѱорији*. – Каква је ѱвѱ андрмѱља вође у амбѱру? Че

антрѱшељ, -а, м. *горњи дио самара гдје се може јѱи ѱонешѱо сѱшавѱиѱи*. – Дуќко натѱваријѱ ѱбе стране јѱчма, а врѱѱ у антрѱшељ јѱдан цѱчиѱ шѱницѱ из Стјѱнавѱцѱ.

ѱнѱѱр, анѱѱра, м. *дуги исѱѱочњачки нож*. – Кѱд-наѱ је на зѱборовѱје пѱнекад и ѱнѱѱр знѱѱ сијѱвнути у кѱквѱј тѱчи.

ѱњгѱр, ѱњгѱра, м. *ѱсѱѱув, расѱлодни коњ*. – Није бѱло бѱљѱјѱ ѱњгѱра ко ѱ-нашега Ђѱпѱ.

ѱњгѱрачѱ, -ѱ, ж. *ѱогрдан назѱв за муѱкобањасѱу жену*. – Пѱгледѱјдере оунѱ ѱњгѱрачѱ Зѱвѱзгинѱ на-шта наљичѱ.

ѱњгѱрѱвит, -а, -о. *онај који се ѱонаша као ѱњгѱр*. – бијѱев ѱлат није дѱбро ѱшкопљѱн па ѱстѱ ѱњгѱрѱвит.

- ăpāš**, -а, м. *сарадник, њоџерилац, истиомишљеник*. – Ђвѡ е моуј ăpāš.
- ăps**, -а, м. *зайвор, ѡамница, робија*. – Одвѡло нăшег Цѡгу у ăps.
- ăpsāna**, -ѡ, ж. *ѡросѡирија зо зайворенике*. – Ђно Рѡгѡша у ăpsāni.
- ăpsiti**, -ѡм, несвр. *лишаваѡи слободе*. – Свѡ ѡвѡ нăше нѡрăдине и луторăне трѡбă ăpsiti и гѡнити у сѡргун.
- ăptati**, -ăм, свр. *набасаѡи, ѡоѡрефиѡи, случајно ѡронаѡи*. – Лăкета Пѡљѡна јѡчѡ ăptō на чѡлу гѡре ѡ-шуми.
- ăran**, -на, -но. *круѡан и розвијен човјек*. – Ђни Жѡжиѡа мѡмци свѡ ăрни.
- ărār**, арăра, м. *вреѡа од козије ѡлаке*. – Ђмăмо нѡвѡ арăре.
- ărbiја**, -ѡ, ж. *мѡѡлна шѡѡка којом се у ѡушку нобија ѡуѡеѡе*. – Дѡвати ми ărbiју, ѡно е испод скѡмлијѡ.
- ărgat**, -а, м. *роѡски ѡежсак ѡосао зо малу надокнаду*. – Тѡжај је бѡјѡ ărgat рăјѡ под Тѡрције.
- ărgatлук**, -а, м. *ѡрисилни рад зо малу надокнаду*. – Кад Јѡрина Смѡдереву граѡѡ, те нăрѡѡи мѡне у ărgatлук. нп
- ărgatовати**, -ујем, несвр. *радиѡи аргаѡски ѡосао*. – Јă сам ти ărgatовѡ ко нăјвеѡи рѡп рăѡѡи дрѡгѡм ѡд-јутра дѡ-мрăка.
- ărdѡв**, арѡѡа, м. *ракијско или винско буре*. – Ђлѡдѡ ми ѡдну из арѡѡа ѡ Јѡјă!
- ărlati**, -ăм, несвр. *сѡварайѡи викаѡем неред, галамиѡи*. – Не ărlăј пѡ куѡи, не брѡди дјѡцѡ.
- ărlăukatи**, арлăѡчѡм, несвр. *урлăѡи, завијаѡи*. – Ђни арлăѡчѡ ко бијѡсни вѡѡи.
- ăрман**, -а, м. *мјесѡо гѡје се врше жиѡи*. – Рăде ѡмă на ăрману стѡжѡр од тѡв-совинѡ.
- ărtија**, -ѡ, ж. *ѡаѡир, хорѡија*. – Ђмăш ли мăло ărtијѡ да сăвијем ѡдну цигăру, тѡкнуло ми запăлити.
- ărumast**, -а, -ѡ. *срчон, ѡносон, виловиѡ*. – Свѡ Гѡлуми ărumasti ко дѡвови.
- ărчити**, -ѡм, несвр. *ѡрошиѡи ѡреко мјере*. – Ђно ѡногă несреѡăјѡ Дѡинѡг трѡ-шѡ и ărчѡ ѡѡевину нѡмилицѡ.
- ărшѡн**, аршѡна, м. *мјера у дужини од носа до краја исѡружене руке*. – Ђ-тѡ дѡба нăѡѡе машѡна, нă-њѡј бăрјăк од чѡтри аршѡна. нп
- ăsiti се**, ăsѡм се, несвр. *ѡравиѡи се важсан, намеѡаѡи се*. – Штѡ се ти тăкѡ ăsѡш, мăјковиѡу? Да нијѡси рѡѡѡ јăрину?
- ăsker**, -а, м. *војник, маса, груѡа, војска*. – Навăлијѡ пѡстѡ ăsker нѡраднѡкă и полежăкă па сăмо трăжѡ гѡтовину, а нѡко нѡѡе да се приватѡ рăда.
- ăsli**, *узвик са зночеѡем, изгледа, могло би биѡи*. – Нăш се Рѡсте ăsli спăзијѡ жѡнити.
- ăspra**, -ѡ, ж. *новац, ѡаре*. – Нѡ даѡшѡ му ăsprѡ нѡкăко.
- ăstăл**, астăла, м. *сѡо, дио куѡињскога намјешѡаја*. – Нăправијѡ нам кѡм Бѡжо нѡв ăstăл од бѡковинѡ, мѡре издржати ѡлăду кѡлă.
- ăсура**, -ѡ, ж. *дебела ѡосѡѡа од рогозине*. – Нăјменѡку прѡстријешѡ ăсуру, а гѡстима слăмарице.
- ăt**, -а, м. *добар, вилован коњ на високој цѡјени*. – Пјăни Влăси ѡграјѡ ăтове, а свăдбăри сѡирѡ свăтове. нп

а̀ткиња, -ѐ, ж. *млада виловна кобила, понекад погрдан назив за снажну жену*. – Јеси видијо унѐ а̀ткињѐ дѐбра ли је.

а̀тор, -а, м. *замјерка, љуиња, ириговор*. – Ўјаку бијаде а̀тор штѐ га нијесам пѐзвѐ у-сватове.

а̀торити, -им, несвр. *замјериши, љуиши се, ириговараши*. – Немојте ви, великог вам Бѐга, штѐ а̀торити за унѐ јучѐ.

а̀торљив, -а, -о. *онај којије замјерљив и лако се љуши*. – Нѐ баркајте Стѐвѧна, ун је а̀торљив.

ашигџија, -ѐ, м. *љубавник*. – Јокица е имала дѐвет ашигџија и јѐпет јој било ма̀ло.

а̀шиковати, -ујем, несвр. *забављаши се, водиши љубав, вољеши се*. – Ўнѐ дѐве њѧјевије а̀шикују ђда̀вно.

ашла̀ма, -ѐ, ж. *вршио слаи́ке ирешње*. – Испод Бѧришиѧѧ е била ашла̀ма, слѧтка ко шеѧер.

а̀шчѧница, -ѐ, ж. *кухиња*. – Брез дѐбрѐ а̀шчѧнице, ра̀днику нѐма спѧса.

Б

ба̀бајко, -а, м. *оѧац, ѧѧа, родишељ*. – Штѧ ми ра̀ди мју ба̀бајко?

ба̀бац, -пца, м. *ијероѧишван назив за бабу или дједа*. – Ўнај мју ба̀бац се повѧздѧн излѐжѧвѧ дѐље испѐт-шљѧвѧ.

ба̀бине, ба̀бинѧ, ж. *сиѧње жене чеи́рдесеи́ дана иослије иороѧаја*. – Отишла ма̀тѐр јучѐ ујни на-бабине.

ба̀бица, -ѐ, ж. *жена која иомаже ири иороѧају*. – Ма̀тѐр је родила брѧта Ѐлу на ливоди брѐз-бабицѐ.

ба̀бура, -ѐ, ж. *кврга, гуиѧа, задебљање на шијелу*. – У Ницѐлѐ је била ба̀бура за-врѧтом кѐлик гла̀вица црљенѐг лѧка.

ба̀бушка, -ѐ, ж. *лоишица величине кликера на храсиу*. – Кѐд-на̀с се дјеца вѧзда ијрају ба̀бушкама са ра̀стиѧѧа.

баврљати, -ѧм, несвр. *луѧаши, иумараши*. – Дѧго су баврљѧли док нијесу изашли на-пра̀ви пѧт.

ба̀гѧв, ба̀гава, -о. *ошиѧењених ногу са израслинама на ша̀банима и ирсѧима*. – На̀ш је Криво цијелѐг живѐта бијѐ ба̀гѧв у нѧга.

ба̀гатѐла, -ѐ, ж. *оно шио је јефѧино, гошово без цијене*. – Јучѐ је била јѐвѧна пијаца у Бара̀ѧије, ја̀нци пра̀ва ба̀гатѐла.

ба̀гла̀ма, -ѐ, ж. *меѧални оков за враиѧа и ирозоре*. – Ку̀пи ми ѐдну ба̀гла̀му за-куѧније вра̀тѧ, му̀ра̀м прибити ѐдну ну̀вѧ.

ба̀го, -ѐ, м. *онај који је ба̀гав*. – Ўнај ба̀го Шѐбатѐв ништа живѐ под миљим Бѐгом нѐ ра̀ди, нѐ море ку̀кавац.

ба̀гра, -ѐ, ж. *ошиѧад, ѧудски олош, ѧуди без врлина*. – Не дру̀жи се са ба̀грѐм јер с кѧм си, та̀ки си.

ба̀да̀ва, прил. *оно шио је ѧабе или иосве јефѧино*. – Нава̀ли на̀роде, ѐво рѐбѐ ба̀да̀ва, са̀мо штѐ није за̀цабѐ.

бадаљ, -дља, м. *сакривен предмет у шаци који се открива ради утврђивања предности*. – Извлачићемо бадаљ па штã куме припане.

бадањ, -дња, м. *шуйље дрво кроз које пада вода на лопатице вишла у воденици*. – Шпириновића бадањ сãв испуцõ па расипã вõду.

бадњак, -а, м. *храсиво дрво које се на Бадње вече доноси у кућу*. – Свакõ године се иде по бадњак на Корихну и доноси прещрку.

бадулица и бодулица, -е, ж. *млада, љука, враголациа женска особа*. – У Бадулице Јокине очи на-вр главе.

баздиги, -им. несвр. *заударати, ширити непуријатан мирис*. – Чим Клемпо уђе у-кућу, све базди окõ-њек.

баздрљан, -а, м. *онај који је незграпан као баздрљика*. – Не би нашем баздрљану òпанакã накрõило цијелõ село.

баздрље, -а, зб. им. *крујни осипаци траве као отпад*. – Свõ нашу њиву у-Пржина освõило пуста баздрље. Ст

баздрљика, -е, ж. *појединачна крујна влаи траве*. – Не вãлã сижено òвõ године, све пуста баздрљика освõила.

баздрљиште, -а, с. *мјесто гдје расте баздрље*. – Уни Лущчићи Шобатови нит су њиве нит су цијепци већ самõ баздрљиште.

баздуља, -е, ж. *жена која базди, заударã*. – Нашõј Баздуљи нијеси мугõ прићи по-љети какã је лутõран и газãп била.

баја, -е, ж. **1.** *врста инсекта*. – Навãлиле некакве баје и мушице, не мош се òд-њи бранити. **2.** *хипокористички од именице баба*. – Ёво муге миле баје, уна мене највише вõли.

бајање, -а, гл. им с. *врачање*. – И дан-данì у-нашом крају имã бајања, одбрајања и разне мађије.

бајат, -а, -о. *онај који се улијеснио, буђав*. – Асли је òвãј крув бајат.

бајати, бајам, несвр. *врачати, уиражњавати магију*. – Уна се бãви бајањем и петљанијом и иди òд-ње што дãље.

бајбукана, -е, ж. *проспорија гдје се дијеле бајине*. – Одвело нашок Пелешу гõре на-грат у бајбукану да му подраве ребра.

бајбучити, -им, несвр. *дијелити бајине у бајбукани*. – Изгледã да е Дмитра дõбро бајбучило дõк накõ стене и пуше.

бајга, -е, ж. *колиба од ирућа, склониште*. – Ми смо имали едну бајту гõре испот-шуме, па кад би било какво невријеме, склãњали смо се у-њу.

бајука, -е, ж. *корцуленина, дебела баба добре нарави*. – Подкõјнã бајука е била најпаметнијã жена у Баришије.

бак, бака, м. *некаспирано во, обично од двије до три године*. – Немã јачега бака од Стеновога драгоње, ни један му вõ не море добõсти.

баканца, -е, ж. *сипара војничка цицела*. – Не мугу јã нувати òве баканце, донеси ми те òпанке, лãшњи су.

бакљати се, -ãм се и **бактати се**, бакћем се, несвр. *носити се са живоћним пошешкоћама*. – Јã ти се, муг Јõја, некакõ бакљам са својом потребом и неимãштином, а Симица се бакће цицела вијека са уном болесном нугом.

бакра, -е, ж. *лонац од иечене глине*. – У Крãсincu су се правиле најбоље бакре у цијелу гламочком крају.

бакрѧч, бакрѧча, м. *бакрени или други лонац са ѿврасцем*. – Лазурда пѧсрчѧ пун бакрѧч варѧникѧ прѧо-дѧна.

бакрѧчић, -а, м. *мали бакрач-Ђурђија је вѧрила пѧ-трѧ бакрѧчића вѧрицѧ*.

баќрица, -ѧ, ж. *мала бакра, деминутив*. – Набавили муи нуву баќрицу код уније Инићића из Крѧсиња.

баќсуз, -а, м. *невоља, несрећа, малер*. – Е, баш си Сѧмане баќсуз данас, ко да си усто на-лијеву нугу па ти ништа нѧ идѧ за рукѧм.

баќцил, баќцила, м. *бацил, бактѧрија, вирус*. – Нѧ баркај у то бунѧште, ту ѧмѧ рѧзније баќцила и ѧтрѧва.

бѧла, -ѧ, ж. **1.** *ѧресовани свежањ сијена*. – Јучѧ смо сву слѧму спрѧсовали ѧ-бале па ћемо прѧдати доље Каурије у Далманцију. **2.** *слина, исцједак из носа*. – Стѧван се лѧко наладѧ па га ѧсвоѧ бѧле, ништа уна два макаруна виѧѧ ѧз-носа дѧ-пупка.

бѧла, -ѧ, ж. и **бѧле**, -ѧ, м. *назив за женску или мушку младу особу која нема много живоѧног искуѧтва*. – Шта уна бѧла Спѧсоина знѧ, нѧ знѧ ѧтрѧти бѧла ѧспод-нуса. Унај мѧли бѧле Блажин нѧ знѧ зашиљити кѧца кѧмоли да знѧ кѧсити.

балавурдија, -ѧ, ж. *несѧшан млади свијетѧ, дјеца*. – Јѧ ѧву балавурдију не мугу вишѧ слушати; то ништа нѧ радѧ вѧно се кѧкоћѧ на свѧ штѧ вѧдѧ.

бѧлван, -а, м. *клада, дио одрезаног сѧабла дрвѧта*. – Најчешћѧ смо рѧзали бѧлване четвртѧке и петѧке и ѧд-њѧ пѧлали трѧницу и другу грађу.

бѧлега, -ѧ, ж. *измеѧ сѧоке*. – Од пѧстѧ бѧлегѧ и брѧбѧња се није мугло прѧ-лазити ѧспред Драгинѧ кѧће.

балѧгање, -а, гл. им. с. *ѧстѧвљаѧи балегу иза себе*. – Гѧведа нѧ знају кѧдѧ балѧгају па се од пѧстѧг балѧгања нѧ море сѧрбес прѧлазити прѧгоном.

балѧгати, -ѧм, несвр. *ѧбѧциваѧи балегу, велика нужда код сѧоке*. – Кѧд гѧ-веда стѧну јутро балѧгати, свѧ се кѧшара пѧши ко ѧ-дима.

балѧзгати, -ѧм, несвр. *ваљаѧи глѧѧости, говориѧи без смисла*. – Ако већ нѧ-маш ништа пѧметно рѧћи, нѧмѧ бѧрем балѧзгати цијели дан.

бѧнак, -нка, м. **1.** *радни сѧио у родioniци*. – Нѧмѧ бѧлѧга бѧнка ко од рѧстовинѧ. **2.** *ѧезга у ѧродавници*. – Глишо е у-Рбрије држѧ за бѧнком добрѧ рѧкије за правѧ муштѧрије.

бѧнтѧв, бѧнтава, бѧнтаво. *ѧраѧав, незграѧан, нескладна корака*. – Он је скрѧз бѧнтѧв и нѧмѧ тѧга Бѧга кѧи би га пѧправијѧ и пѧравнѧ.

бѧнте, -ѧ, м. *ѧнај који је банѧав*. – Чмѧмо ѧ-мѧ свѧга бѧнту у сѧлу и кѧликѧ знам, свѧкѧ га сѧло ѧмѧ.

бѧнути, -нѧм, свр. *ѧзненада се ѧѧавиѧи*. – Јучѧ, бѧну лугѧр прѧт-кућу и нађе ѧћу ѧе тѧшѧ шѧмлу за мљѧчѧра.

бѧња, -ѧ, ж. *мање кориѧо за разне намјене*. – Однѧси ту бѧњу на бунѧр да ѧперемо унѧ рѧбинѧ.

бѧњѧрати, -ѧм, несвр. *ѧлијѧѧѧи, ѧбѧраваѧи око нечега*. – Кѧвчѧлија е цијѧла живѧта бѧњѧрѧ по Лики и Грѧави кѧпујући јањећѧ кѧже од нѧрода.

бѧра, -ѧ, ж. *искључиво име за козу*. – Кѧза бѧра млѧго млијѧка дѧе.

барѧба, -ѧ, ж. *бећар, лола, бекрија*. – Кѧжѧ свѧко барѧби је лѧко, кад је лѧко штѧ нѧ будѧ свѧко. нп

баратати, -ам, несвр. *вјешиџо руковаџи нечим*. – Нема давџријѣ љ-Бога да Милош Пџлић не барата њџме, па таман да е први пџт љзмѣ љ-руке.

барати и **баркати**, -ам, несвр. *дираџи, узнемираваџи*. – Не бараж и не цвијѣли дјѣцѣ. Не баркај пса док глџђѣ кџст, мџгџ би те љести.

бардак, бардака, м. *дрвени суд за воду*. – Ти пунѣси бардак а ја љу рактџо па ћемо љћи кџсити љ-Пландџште.

барем, *рјѣцја која значи изузеџак, синоним за макар*. – Даж барем маџо вџдѣ ако немаш ракијѣ.

барило, -а, с. *врело, извор, џѣкућа вода*. – Не би га барило напџило кџликџ е ожеднџјџ.

барџлце, -а и **барџлцѣта**, с. *мали суд за воду*. – ѐ Невѣна, понѣси барџлце да напойм тѣле. Рд

барнути, -нѣм, свр. *дирнуџи, доџакнуџи*. – Не смијѣш џвџ ни барнути, јѣси ли чџџ.

басати, басам, несвр. *луџаџи, џумараџи*. – Цџјѣли су дан басали пџ-шуми тражѣћи кџње али ни мукѣт.

басма, -ѣ, ж. *врѣџа куйовног љлаџина*. – Дунѣси маџо басмѣ љз-грѣда, скрџила би дјѣци кџѣ рубџнѣ.

баталац, баталца, м. *кваран, нагџио кромџир*. – Не мѣћи баталце љ-врећу, поквѣриће се свѣ врѣћа купијѣра. По

баталити, баталџм, несвр. *квариџи, разваџиваџи*. – Не батали јапијѣ, вџдџш да не знаш тѣсати јадна те рџдила.

батргати, -ам, несвр. *ходаџи џосрџући џо неравну џерѣну*. – Вџздан је јадна батргѣла по страна за кџза и сџстала да-Бок сѣчџвѣ и заклунџ.

баџк, -а, м. *инсекџ џѣрдокрилац*. – Чџм се пџчнџ кџсити лџводе, прѣдвѣчѣ навѣли пџсти баџк на навѣљке ко рџј чѣла.

баџлати, -ам, несвр. *џражџи џо мраку најџџавајући џросџор ради ориѣнџације*. – Чѣсто баџла по мраку и нѣшта тражџи у пџдруму ко пјан.

Бацман, -а, м. *џѣјораџив од имена бацо*. – Стџгли Бацмани љз-Врбѣанѣ да вџкџ балване по штрапџтије љ-нашој шџми.

Бацо, -ѣ, м. *чџвјѣк од Пецке, Медне, Врбѣана и Бараћа*. – ѐвѣ Баце љз-Врбѣанѣ су најпоштѣни њџди кџѣ сам у живџту срѣџ.

Бацуља, -ѣ, ж. *жѣна са џросџора одакле су и Баце*. – Штџ Бацуља зна направити курузу, е брале мџј, пџијџ би прѣсте.

баца, -ѣ, ж. *џџвор на крову сеоске куће куда излази дим*. – ѐтварѣј бацу да дџм љзилазџ, не море се дџјати.

бацо, -ѣ, м. *џашанац, свасџџикин муж*. – Са бацџм Лџкџм се слажѣм бџљѣ него са браћџм.

баш, *рјѣцја за исџиџање*. – Е, баш је такџ, Бџга ми милџстивџга.

башка, џрилог узначењу, џособно, издџојѣно. – Раздџџијџ Криво Каџић башка мисѣраче, а башка купијѣре.

башкарити се, башкарџм се, несвр. *џријаџино се џровџиџи*. – Ёно нашога Бџјѣ башкарџ се у бирџији код Цџге Дрѣновића.

башкџ, прил. *баш као да је џако, изгледа*. – Башкџ си ти пјан нѣсретнѣче.

башча, -ѐ, ж. *ограђена окућница за њоврће, башџа*. – Њаша е башча гнујна и свакѐ годинѐ добро рађа.

башчица, -ѐ, ж. *деминуџив од именице башча*. – У башчици је посијана салата и лук, а у-великој башчи купијери и купус.

бегѐнисати, -шѐм, несвр. *свидјети се, дојасџи се џроцијениџи*. – Унај Швабо штѐ е купијѐ Пѐљићеву јапију, није бегѐнисѐ унѐ Стѐнове балване.

бедѐвија, -ѐ, ж. *млада и виловна кобила*. – Појашили Тџчевљани ањгире и бедѐвије па ѓдошѐ дѓље Книну по ракију.

бѐз, -а, м. *врџа домаћег џлаџина од коноџље или кеџана*. – Није бѐло није купити бѐза па ми ткали од кунѓпалџа и кѐтана.

бѐзбѐли, *узвик у значењу уисџину, досџа сигурно*. – Е, безбѐли, утувићеш ме добро ако бѓдѐ жива глава на-рамену.

бѐзијак, -а, м. *малоуман,ограничен човјек*. – Унај бѐзијак повѓздан звѓждѓ по сѐлу и ваби сѐби псѐ.

бѐзум, -а, м. *назив за онога који је малоуман*. – Нѐмѓ вѐћѐг бѐзума од унога Лајкана Пѓрѓровића.

бѐзѓмник, -а, м. *онај којије малоуман са неџџрављивим ошџећењем*. – Нѐ мугѓ се свѓком бѐзѓмнику дѓти пѓре у-рѓке.

бѐка, -ѐ, ж. *мали нож, коричњак, шклоџац*. – Ћѐ мѓја бѐка, ко зна?

бѐкиња, -ѐ, ж. *јагњећа кожа*. – Скрѓијѓ Цвијан од јањећѐ бѐкињѐ шѓбару, ни куповна јѓ није равна.

бѐкица, -ѐ, ж. *деминуџив од именице бека*. – Нѐмѓ мѓѐ бѐкицѐ није ко да е у-јаму прѓпала.

бѐкнути, бѐкнѐм, свр. **1.** *џроговорџи, огласџи се*. – Дѐдѐ, бѐкни, штѐ мѓ-чџш? **2.** *глас којим се оглашава овца*. – Асли нѐје бѐкнѓ ѓвца.

бѐкрија, -ѐ, м. *лола, весељак, боем*. – Нѐмѓ вѐћѐг бѐкријѐ од Јѓвана дѐлијѐ.

бѐлава, -ѐ, ж. *врџа слабијег сира џреће каџегорије*. – Љѐшва е наша бѐлава од њѓева скѓрѓпа, вѓѓрѓ ми. До

бѐлај, белѓја, м. *несрећа, неџрилика, незгода*. – Ёто ти белѓја ѓзненѓда.

белѐгија, -ѐ, ж. *врџа бруса, глачало, ошџрило*. – Дѓвадѐре ми тѓ белѐгију, ѓшта си блѐнѓ.

бѐлет, -а, м. *наказа, заѓушџена џрљава особа*. – Какѓв је унѓ пѓсти бѐлет?

бѐли, *рјечца за џѓчачавање вѐћ изреченог*. – Е, верѐбѓга, утувићеш ме бѐли ка ти кажѐм, досѓдијѓ си и Бѓгу и ѓѓдије.

бѐљити, -ѓм, несвр. *уџорно глѓдѓти у јѓдну џачку*. – Штѐ си убѐљијѓ ко маѓак у ѓѓгерицу? Сѓмо бѐљѓш повѓздан.

бѐљѐмез, -а, м. *онај који је круѓан џѓѓѓ вола, џѓѓа и сл.* – Уни Гѓлѓшиѓ су свѓкѐ годинѐ ѓрѓли на чѐтри тѐшкѓ бѐљѐмеза.

бѐмза, -ѐ, ж. *џѓгрдан назив за неурѓдну жену*. – Њаша бѐмза е у свѐму сѓпѐта.

бѐна, -ѐ, ж. *онај ко је дѓџѓњасџи и наиван*. – Штѓ ти знаш, бѐно ѓдна.

бѐнавити, бѐнавѓм, несвр. *лудоваџи, будалесаџи*. – Штѓ бѐнавѓте, штѓ вам је, јѐсте ли прѓ-себи?

бѐндати, -ѓм, несвр. *уважсавѓти, ѓѓјениџи, џѓѓѓоваџи*. – ѓва ѓаша млађѓрија не бѐнда никога; ни стѓрѓ ни млѓдѓ.

бијелѣ чѣле, бијелије чѣлѣ. *чеїврїѣо кољено од їреїѣка*. – Муја пѣкојнѣ прѣмбаба Дѣва је доживила бијелѣ чѣле од праўнука Блажѣ и ўмрла у стѣ ѡсмѣј гѣдини и пѣла зубѣ ѡднїјѣла сѣ-собѣм ў-земљу.

биѣка, -ѣ, ж. *дебела сланина*. – Кад їмѣш клип ўнѣ биѣкѣ са тѣвана ўзѣ-се, нѣ бѣј се глади брѣле мўј, тѣмѣн да си ѣвту дѣнѣ ѡт-кућѣ.

биѣка, -ѣ, ж. *бијела овца без биѣга на глави*. – Нѣша се биѣка облізнила нѣђе иза Свѣтога Трївѣ па смо е мўрѣли ѡдвѣнти ў-кочѣк пѣсебно.

биѣмез, -а, м. *їуїѣв, глуїѣв, неурѣдан чѣвјек*. – Завѣжи, биѣмезе ѣдан, јер ако те претѣварїм ѡвије штапѣрцѣм, свѣ ћеш звијѣзде избрѣјати на небѣсије.

биѣља, -ѣ, ж. *мѣїѣ, циљ, ѡзначѣно мјесїѣо*. – Ўнѣ е тѣмо биѣља, нїје ѡво.

биѣљѣц, -љѣца, м. *дебели вунени їѣкривѣч умјесїѣо ћебѣїѣѣ*. – Пѣљїћѣка је ѡткала двѣ нўва биѣљѣца ѡд чїстѣга влѣса.

бињѣктѣш, бињѣктѣша, м. *камен са којѣга се узѣхује на коњѣ*. – Привѣди пѣрипа блїјжѣ бињѣктѣшу кѣ-ти вѣлїм.

бињѣција, -ѣ, м. *вјешїї ѣхѣч и кроїїїїѣљ коњѣ*. – Спѣреница е бијѣ ѣјбѣљї бињѣција у цијѣлѣм сѣлу.

бињїш, -а, м. *манїїїл, кабѣниѣца, їлашїї ѡд злѣїѣа као сїїѣлѣшѣки знак*. Стѣрї Вујѣдин је нўсијѣ бињїш ѡд сўвѣга злѣта, а нѣш Шпѣран нѣмѣ ни кожуна.

биѣр-вѣктїле, прил. *некадѣ давнѣ у сїїѣра вѣременѣ*. – Вѣћѣкѣ су биѣр-вѣктїле бїли Грци и стѣрї Илири на свѣкѣм свѣкѣтѣм брѣду ће їмѣ градина.

биѣртија, -ѣ, ж. *крѣма, кафѣна, гѣсїїиѣниѣца*. – ѡд биѣртијѣ бѣљѣ кўћѣ нѣмѣ.

биѣсѣг, бисѣга, м. **1.** *јѣдна їѣорба бисѣга*. – Нѣспи ѣдан бисѣг жїта па пунѣси да пѣсијемо дѣље у Цијѣпције. **2.** *ѣлина у ѡблику бисѣга*. – Дѣље у Бисѣгу Тулићї пѣсијѣли зѣп ѡвѣ гѣдинѣ.

биѣсази, биѣсѣгѣ, pl. tantum. *їѣвезѣне двїје їѣорбе за ношење на рамену*. – Дўцѣко е нѣсѣ пўне пунцијѣтѣ бисѣге жїта и пјѣшкѣ ѡтишѣ у Прѣѣѣц да сѣмѣљѣ.

биѣст, *узвїк којїм се їїјѣрају коњї*. – Дўр, дўр, кў-си навалїјѣ, вўци те нѣ ћѣли, биѣст, сѣд потѣгни, биѣст, биѣст!

биѣстѣкѣти, -ѣм, несвр. *їїјѣраїїи коње узвїком бисїї*. – Ўтамѣн је нѣшѣк кулѣша биѣстѣкѣти, нѣће да повўче за мїла Бѣга.

биѣстрїти, -їм, несвр. *учїїи, умѣвѣїи, чїїїїїи*. – Ёно нѣш Тѣјѣмо сѣмо биѣстрї „Пѣлїтїку“ и їгрѣ шѣка са Блажѣм Тѣпїније.

биѣстрѣв, бистрѣва, м. *ѣнај којї нешїїѣ, їѣѣѣѣсе, учи, глуїїѣн*. – Унај Стѣнка-чїн биѣстрѣв нїкѣко да привѣдѣ свѣју шѣкѣлу крѣју.

биѣтанга, -ѣ, ж. *скїїїниѣца, їрѣбисѣвїјѣї*. – Кѣ се са бїтангѣм дрўжї, їстї је ко и свѣкѣ бїтанга јер, с кїм си, тѣкї си.

биѣтисѣти, -шѣм, несвр. *ѣїсїїѣїїи, исїїѣраїїїїи, дураїїи*. – Ёно јѣднїје чѣѣѣнѣ нѣкѣко бїтїшў на ѡвом пўстѣм кїјѣмету.

биѣч, бїча, м. *кожнѣ врїѣца, канција за їїјѣрање сїїѣке*. – Ўдарї Лѣкѣга пѣрипа бїчѣм по рѣпу и ўн се пўздрѣцнў из свѣ снѣгѣ.

биѣчѣвѣти, -ујѣм, несвр. *їућї, шїѣбаїїи бїчѣм*. – Лѣцѣкана су и бїчѣвѣли и ћѣѣѣвѣли гѣре у Врѣњїнѣј вѣјски на Тирѣлу.

бїјѣлїк, бїјѣлїка, м. *куїѣвно, бїјѣло їлаїїно за гаће и кошуљу*. – Муја дїка нўсї гаће ѡд бїјѣлїка, да прѣстїш.

бјелица, -ē, ж. *врста јабуке или шљиве бијеле боје*. – Док смо били дјеча, рѣдѣвно смо ишли у крађу тѹђѣга вођа, а нарочито на бјелицу у Сѣматиној долини.

бјелѣв, бјелѣва, м. *иас бијеле длаке*. – Прѣбијѣ нѣко Дмитровѣм бјелѣву нѹгу па Дмитар жѣлї, прѣжалити нѣ море.

Бјѣлавине, Бјѣлавинѣ, *иасїирске насеобине у шуми, већим дијелом године иод снїјегом*. – Свї Врбљанци имајѹ кѣлибе у Бјѣлавина ѣ бѹдѹ и по зїми.

бјѣчве, -чѣвѣ, рл. tantum. *врста обуђе, чарайе*. – По зїми се кѣд-нѣс нѹсѣ бјѣчве јер је пѣсве лѣдено.

блѣго, -а, с. **1.** *сїока, домаће живошїње*. – Ко е имѣ блѣга, овѣцѣ и гѣвѣдѣ, мѹгѣ е пѣлїјепо живкѣрити ѹ-нашоме крају. **2.** *новац од сребра или златѣ као сїална врїједносї*. – Имали су дѣвет кѹлѣ блѣга, сѹва златѣ жѹтѣга дѹката.

блѣбан, -а, м. *онај који је незграїан и зблѣбан*. – Вїдидѣре ѹногѣ блѣбана кѣкѣв је.

блѣбати, блѣбѣм, несвр. *їравишї нешїа грубо и без укуса*. – Нѣша Ђѹка јѹчѣ блѣбала курузу пѣла дѣна, прѣбијѣ би ѹме псѹ све чѣтри нѹге.

блѣбетати, блѣбетѣм и блѣбећѣм, несвр. *говорїшї неисїшїну, оїањкавашї*. – Нѣша Јѣла не ѹвлѣчї јѣзика у уста, блѣбетѣ повѣздѣн. Шѹти жѣно, не блѣбећи, јѣзик ћу ти јѣ ѣсјећи.

блѣбнути, нѣм, свр. **1.** *ударїшї некога грубо шаком ио ишїјелу*. – Ако ли те блѣбнѣм ѣвѣм шопѣницѣм, свѣ ћеш звијѣзде прѣбрѣјати на небѣсїе. **2.** *неоїрезно и изненада иасїшї на земљу са јауком*. – дтиснѹ се Жѣре сѣ-шљивѣ и свѣм снѣгѣм блѣбнѹ дѣље нѣ-лѣдину.

блѣнтав, блѣнтава, -о. *особа луцкасїа, умно огрѣничена*. – Ўнѣ е Мѣра тѣтѣлно блѣнтава, а ѹнѣ ѹнѣн вртогљѣја јѣш блѣнтавї.

блѣнташа, -ѣ, ж. *блѣнтава жена*. – Накѣ блѣнташѣ ко Пѣѹлѣкѣ Клѣпинѣ јѣш глава нѣ виђе у ѣвѣ свѣга вијека.

блѣнто, -ѣ, м. *блѣнтав мушкарац*. – Вѣћѣга блѣнтѣ нїје бїло ѣд -нашег Посврлїјѣ у читавѣм нѣшем крају.

блѣнути, -нѣм, свр. *усмјерїшї иоглед у јѣдну шѣчку и иїорно глѣдашї*. – Одмѣкни се ѣд-ватрѣ, штѣ си блѣнѣ ѹ-питу ко да нїјеси ијѣ ѣвту дѣнѣ.

блѣса, -ѣ, ж. *она која је луцкасїа, блѣсава*. – Кад се мѹја напѹдерї блѣса, мїсли блѣса да е до небѣсѣ. нп

блѣсѣв, блѣсава, -о. *онај који је малоуман*. – Фѣтан је тѣтѣлно блѣсѣв и нїје ни за кѣква пѣсла.

блѣсавѣштина, -ѣ, ж. *малоумносї, лудорїја, неогворносї*. – До сѣдѣ нїјесам вїдїјѣ вѣћѣ блѣсавѣштинѣ од ѣвѣ.

блѣсан, -а, м. *блѣсав мушкарац*. – Вѣћѣга и накарѣднїјѣга блѣсана нїје бїло ѣд ѹногѣ Магрѣила ис-Прибѣлѣ.

блѣсара, -ѣ, ж. *блѣсава женска особа*. – Нїје бїло вѣћѣ блѣсарѣ од Кѣјѣ Прѣкљачинѣ.

блѣсиметар, -тра, м. *иїобожња сїрава за мјерење блѣсавосїшї*. – За ѹѣгово пѣмѣт нѣмѣ блѣсиметра у цїјѣлѣј држави.

блѣшити, -їм, свр. *изненада иасїшї са неке висине на земљу*. – Бѣга ми, ѹн дѣбро блѣшї нѣ -лѣдину са Вїдѣсилѣвѣ крушкѣ.

бљѣчкати, -ам, несвр. *їпроизводиїи шумове газећи їо води и блаїу*. – Дјѣца нѣвише вѣлѣ бљѣчкати по бѣрицама иза-кише.

бљўвати, бўјѣм, несвр. *їовраћатиїи садржаї из желуца*. – Бѣја се нѣпијѣ па бљўјѣ цијели дѣн испод Аћушинѣг клѣнића.

бљўза, -ѣ, ж. *горња країка женска одјећа, блуза*. – Тѣтка Дѣста сѣшила мѣтери нўвў бљўзу од кўпѣвнѣга бѣза.

бљўзга, -ѣ, ж. *расквашена земља їо којѣ се їешко хода*. – Нѣ море се ѣдати по ѣвѣј пўстѣј бљўзги.

бљўзгѣв, бљўзгѣва, -ѣ, ж. *расквашен, блаїїњав їерен*. – Бљўзгѣва прїтина, нѣ море се ѣдати пѣ-њѣј.

бљўзгѣвица, -ѣ, ж. *мокар, воден снијег їо којѣм је їешко ходиїи*. – Нѣ море се по ѣвѣј бљўзгѣвици нїкудѣ мѣкнути.

бљўнути, бљўнѣм, свр. *їовраїиїиїи садржаї из желуца у јаком млазу*. – Сѣмо штѣ сїѣде, Лѣкета одїѣднѣч бљўнў и свѣ пѣврѣти ѣ-себе.

бљўтѣв, бљўтѣва, -ѣ, ж. *неукусан, одвраїан, неїријѣїан*. – Ѧвѣј је грѣ, асли, нѣшто бљўтѣв.

бѣгѣл, -ѣ, м. *онаї који је сиромашан до країње бијѣде*. – А, штѣ ће ўнѣј јѣднї бѣгѣл вѣно прѣсити милѣстињу.

богарати, -ам, несвр. *чесїо їсоватиїи Бога*. – Ѧви Пријѣнчѣни стѣлно богѣрајў и кантѣрајў свѣ свѣце са небѣсѣ.

богме, рјѣцѣ којѣм се неїиїа їоївврћује. – Јўчѣ се вїдило, богме да нѣће бїти дѣбро чїм су се нѣкѣ нѣгло пѣсваћали.

богѣвскї и **богѣвскї**, -ѣ, -ѣ, пр. и прил. *сјѣјно, дѣбро, изврсно*. – Кад смо бїли ў-Бѣчкѣј у бѣрби кўрўзѣ код ўногѣ Пїштѣ, зараћивали смо богѣвски и тѣ е бїла богѣвскѣ зѣрада.

бѣзѣвац, бѣзѣвѣца и **бѣзѣвѣци**, бѣзѣвѣцѣ, м. *їерлук, їриглавак їодашивен кожом или гумом*. – Испѣрѣ сам јўчѣ ѣдан бѣзѣвац ў-трњу.

бѣј, бѣја, м. *сїраїї куће*. – Мѣркетїиїи нѣправили нўвў кўћу нѣ-двѣ бѣја.

бѣјиїја, -ѣ, м. *чѣвјек који је склон їучама*. – Нїје бїло вѣћїје бѣјиїјѣ од Миркана и Ђурѣ из Пољїца ѣткѣ се кѣмѣн пѣчѣ котрљати низ Ўрљѣј.

бокѣма, -ѣ, ж. *удѣрац шаком у їиїјѣло*. – Дѣбијѣ Рѣгўш нѣколикѣ бокѣме пѣлѣїије дѣље ў-Рѣрије на зѣбру.

бокѣтати, -ам, несвр. *удѣратиїи грубо шакама їо їиїјѣлу*. – Трѣбѣ га чѣшћѣ бокѣтати да се дѣзовѣ пѣмѣти.

бѣла, ѣ, ж. *болесїї, рана, красїа*. – Нѣ ѣему е вѣликѣ бѣла ѣд-љѣтѣс.

болѣшљив, -ѣ, -ѣ, ж. *онаї ко је склон болесїиїама*. – Јѣднї Пѣро е болѣшљив, чїм мѣлко зѣлѣдї, ўн се прѣлѣдї па кѣшљѣ.

болїглава, -ѣ, ж. *дивљи мак јѣрко-црвене боје од којѣга боли глава*. – Свў нѣшу ѣїву ў-Пржина освѣдила пўстѣ болїглава и кўкољ.

бѣн, -ѣ, м. *ѣвјерени їѣїриїї на основу којѣга се дѣбиїа неѣ следѣвање*. – Ёно стїгли бѣнови, штѣ чѣкѣте, штѣ нѣ идѣте пѣдїгнѣти?

бѣна, рјѣцѣ са значѣњѣм болна не бїла. – Дѣј бѣна, прѣїи се брѣспослицѣ, до чѣгѣ ти је дѣнас.

бѣта, -ѣ, ж. *грудѣ блаїа, їиїјѣсїа и сл.* – Ўзѣ Мїјѣ бѣту пўрѣ и ѣде нїз-бѣшчу.

бѣца, -ѣ, ж. *флаша, лїїар*. – Лўјѣ е дѣнас пѣпиїѣ двїје бѣце пїва.

боцун, боцуна, м. *већа сѿаклена ѿлејѿенка за ракију*. – Купили смо три боцуна вина у Бѣнкѡвцу.

бѡчити се, -ѿм се, несвр. *носиѿи се са живѡѿним невољама*. – Ја ти се, мѡј сѿнко, цијѣла вијѣка бѡчим и нѡсѿм с ѡвијѣ нѣсретнијѣ ѿшијѣсије у нѡга, Бѡг ти ѿ ѡбиће.

бѡшча, -ѣ, ж. *бијѣла женска марама на глави*. – Старијѣ су жѣне нѡсиле на глави бѡшче, а млађѣ шаренѣ рѡпце.

брѡбоњак, брѡбоњка, м. *лоѿиасѿи измѣѿ оваца и коза*. – Пѡ-нашијѣ окрѡјције се трава зазелѣни од ѡвчије брѡбоњѡка.

брѡбоњати, -ѡм, несвр. *избациваѿи брабоњке кроз чмар*. – Кад је сѡша, ѡвце вишѣ брабоњѡјѡ него кад је мѡкрѡч.

брѡв, -а, м. и **брѡвче**, -та, с. *ѡишѿи назив за ѿјѣдиначно грло оваца или коза*. – Јѡчѣ смо испѣкли дѡбрѡга брѡва по завршѣтку кѡшевине.

брѡдва, -ѣ, ж. *широка сјѣкира краѿике дршке за ѿесање дрвѣѿа*. – Најбољѣ брѡдве кѡјѡ ѡни Шѣшуми дѡље у Прѣѡцу.

брѡдвин, брѡдвина, м. *широка и ѿѣшка сјѣкира дуге дршке за ѿесање дрвене грађе*. – Пѡкѡјни Пѡљић је са кѡмом Бѡжѡм брѡдвинѡм ѡтѣсѡ свѡ јѡпију за задружни дѡм кѡд-школѣ.

брѡен, -а, м. *мужѣв браѿи или сѿричевѿи*. – Ѧ брѡенѣ, ѡј на кѡву!

брѡзда, -ѣ, ж. *дуга ѿрака оране земље*. – Ѧ нашијѣ Стјѣнавица се нијѣ мѡгла ѡпѡрати брѡзда ѡт-камена а да се не прѣкинѣ.

брѡздити, -ѿм, несвр. *ѿочињаѿи са орањем*. – Ѧвѣ гѡдинѣ ће бѿти тѣшко брѡздити јер нијѣ бѿло мѡкрѡчи, сѡво прѡљеће.

брѡјѡ, -ѣ, м. *хиѡкорисѿиѡ од именице браен*. – Дѡшѡ брѡјѡ из-млина и дѡнијѡ мѣтлавине за метѡла.

брѡле, -ѣ, м. *хиѡкорисѿиѡ од именице браѿи*. – Дѡшѡ брѡле Чѣдо јѡчѣ из војскѣ.

брѡна, -ѣ, ж. *ѿѡѡѿивредна алаѿка за равнање узоранѣ ѿивѣ*. – У Шѡнтинијѣ кѡса смо шѣкли бѡковѣ грање за брѡну.

брѡцо, -ѣ, м. *назив за мушко дијѣѿе*. – Лѡкетѿин Брѡцо е бѿјѡ пѡсве виѡѡван у дјѣтѿињству.

брѡцука, -ѣ, м. *мѡдификован ѡблик именице браѿи*. – Е, мѡј брѡцука, дѡђидѣре да ти нѣшта припѡвидѿм.

брѡшненица, -ѣ, ж. *дневна храна за ѿѡѿника*. – Спрѣмила мѡтѣр ѡѡѿи за пѡта брѡшненицу јер ѿдѣ ѡ-Кни на дѣрнек.

брѡшно, -ѣ, м. *најквалиѿѿѿији гламѡчки кромѿир*. – Нѣмѡ ти бѡљѣг купијѣра од гламѡчкѡг брѡшне нијѣ на свијѣту.

брѡшнѡв, брѡшнѡва, м. *ѡнај који се заѿрашиѡ брашином*. – Вијѣ ли ти ѿка ѿје ѡшег брѡшнѡва?

брѡблѡв, брѡблѡва, -ѡ. *ѡнај који збѡг говорне манѣ не изговара јасно ријѣчи, брѡбла*. – Јѡшкан је бѿјѡ брѡблѡв ѡтѡад се рѡдијѡ.

брѡбле, -ѣ, м. *надимѡк за мушкарца који у говѡру брѡбла*. – Кѡд-нѡс ти је свѡкѡ сѣло ѿмало по ѣднѡг брѡблу.

брѡбљати, -ѡм, несвр. *говѡриѿи неѿовезано и без смисла*. – Нѣмѡј свѡшта брѡбљати, бѡљѣ ти је шуѿи кад нѣ знаш говѡрити.

брбљив, -а, о. *онај који је много љричљив*. – Нема ништа ружније од брбљива исана.

брбљивост, -брбљивости, ж. *мана љреијеране говорљивости*. – Од брбљивости ништа гадније нема.

брвно, -а, с. *дебло дрвета намијењено за обраду*. – Довукли наши едно брвно да испилају треницу.

брљати, -ам, несвр. *говориши неразумно као да се коћрљају слова низ грло*. – Повздан нешта брљају а ништа им не разумијеш.

брдила, брдйла, рl. tantum. *рам за брдо на шари*. – Изглед ми да су напукла брдила, нема друге вено правити нүвa.

брџ, приједл, *без, ван, изван*. – Ако Лакета не би дошo ,брџ -њега нико није знаo поправити муторну жагу.

брџиме, -на, с. *љрезиме*. – Ономе Шваби није нико мугo алансати брџимена, а йме су некако утувили, Вукс како ли?

бреновати, -ујем, несвр. *увијати мокру косу врућом жицом и љравиши увојке*. – Кoсо мoја, кoсо брeновaнa, јoш ми кoсо нијеси мљована. Н. П.

брента, -e, ж. *цикулар, сирава за резање дрвене грађе*. – Прњо Толиновић поставијo брeнту испод села па пилa грађу.

брeскaран, -рна,-о. *онај који је благе нарави*. – Милош Ђерман је бйјo брeскaран ко oвца.

бржe-бoљe, прил. *шиo љрије, набрзину*. – Покупи тe купијере бржe-бoљe у бисаге па да йдемо кyћи, кйша ће.

брзац, брзaца, м. *онај ко све ради набрзиу*. – Није се родијo већй брзац у кошевину нићи ће се родити од Вицила Рoквића.

брйна, -e, ж. *искoшен бреговић шерен*. – Нoсте нављьке лaгано прeо унe брй-нe да не прeвaлйте.

брйц, брйца, -о. *онај који има крайку и оишйру длаку*. – Ништа нема љућe од брйца пса кo-тора.

брйција, -e и **брйцоло**, -а, м. *надимак за мушкарца оишйре и крайке длаке*. – У-нашого брйцијe, двe-трe сиврије. Брйцило из Вагана се двaпyт годишње шйшa.

брйцо, -e, м. **1.** *Онај који се бави брйчаким йослом*. – Йлија свaкй другй дан йдe код брйце на брйјање. **2.** *онај који има брйцу косу*. – Баздуљйћа брйцо е свaкй дан код oвaца.

бркати, бркaм, несвр. *мијешаши, замјењиваши*. – Он бркa ствaри, за-њага су бабе и жабе једно йстo.

бркљачити, -йм, несвр. *лоше говориши сйрани или свој језик са чесишм заињањем*. – Уни вaзда нешта по швапски бркљачe.

брља, -e, ж. *шанка и лоша домаћа ракија*. – Дајдe коју чашицу тe брљe.

брљав, брљава, -о. *умазан, љрљав*. – Ђe си тo бйјo па си такo брљав?

брљeушити, -йм, несвр. *удараши ойвореним дланом йо лицу*. – У-Врбљаније се Баце свaкe годинe брљeушe пoд-јесeн oко ракйскoг казана.

брљeушка, -e, ж. *шамар ойвореним дланом йо лицу*. – Дoбйјo е Јoшо неколикe брљeушке иза ушију јер није ййјo слyшати.

брљyгати се, -ам се, несвр. *овлаш йровући кроз воду, слабо ойраши, слабо се окуйаши*. – Ајмо се мaлко брљyгати у унoј вoди.

брљугнути се, брљугнѐм се, свр. *бућнуџи у воду и малко се ойроџи*. – Како би било да се малко брљугнѐмо у овџ лџкви.

брндати, -ам, несвр. *квариџи, ремеџиџи, џремеџаџи без реда*. – Нѐ баркај тамо и нѐ брндај по ајату, тамо су ми шарамани. Пр

брња, -ѐ, ж. *задебљана усна или усна са неком флеком*. – Вџдѐре јџ џнѐ брњѐ кџличачка е.

брњаша, -ѐ, ж. *жена која има брњу*. – Штџ ље ти џна брњаша, зар нијѐси мџгџ наџи лѐшвѐ чељаде.

брњџуша, -ѐ, ж. *мрзовац, џрољѐћно или јесење цвијеће*. – Навалиле брњџуше по ливада и окрџције.

брњило, -а, м. *мушкарац који има брњу*. – Рѐци џномѐ брњилу да ми вишѐ не прилази кџћи док сам ја воћекѐ.

брњица, -ѐ, ж. *меџална алка која се сџавља у џушку свињи да не рови земљу*. – Ми смо јџчѐ џвџкли брњицу крмачи да не ровџ окџ-кућѐ.

брњо, -ѐ, м. *чџвјек или коњ који имџ брњу*. – ѐдвџ Бџјмо свџга брњу џ-шуму да нагџварџ дрва па изгџбијџ и брњу и самѐр.

брџица, -ѐ, ж. *деминуџив од именице броја*. – Дџјдѐ ми нѐколикѐ брџице да дџнџжѐм ткџницу.

брџа, -ѐ, ж. *зрно бисера, џинџува*. – Нанизала Стоица два гердџна брџџ, спрѐма се на-збор џ-Рѐре за Ёлџндџн.

брџква, -ѐ, ж. *ексер, чаваџ, ниџина*. – Кџпидѐ ми два-кила брџква такџ ти Бџга, огрџдијџ би џнџ кџнопџљѐ.

брџнза, -ѐ, ж. *звоно од месинга на враџу вола*. – Пѐрука е имџ брџнзу трџгрлицу на дешњаку у џрању.

брџнзати, -ам, несвр. *сџјално џриговараџи, џркџсиџи*. – Не брџнзџ вишѐ кад ти кажѐм, дојџдијџ си и Бџгу и лџудије.

брџнзџн, бронзџна, м. *лонац са џоврасцем*. – Опѐри тај брџнзџн па настави грѐ да се вѐрџ.

брџћ, брџћа, м. *биљка црвене бје за бојење џканине и ускрџњих јаја*. – Ё-нас расте брџћ иза бунџра џтка се ја знам.

Брџћета, -ѐ, м. *џрезиме које је дошло од именице броћ*. – ѐвѐ наше Брџћете су дџшле давно џздџ од Кнџна и Грава.

брџџак, -а, м. *врџја џорбе за личне сџвари*. – Штѐ ти је џ-томѐ брџџаку?

брџслање, -а, с. гл. им. *неразговџјѐтно говорење*. – Ёни вџздџн брџслајџ и од џџјева брџслања џсан нѐ море жџвити.

брџслати, -ам, несвр. *неразговџјѐтно говориџи*. – Ако не џмијѐш наормџлно говџрити, нѐмџ брџслати.

брџсле, -ѐ, м. *онај који брџсла и неразговџјѐтно говори*. – Нашег брџслу нџко нџшта не алаише кад гџворџ.

брџст, -и, ж. *реса са дрвџа и младе гране за исхрану сџоке*. – Кад понѐстанѐ сџјена, Шулѐндиџи гџнѐ благо џ-брџст дџље у Рџтковицу.

брџстити, -им, несвр. *јѐсти брџси*. – ѐвце дџбро брџстѐ лѐсковину.

брџџк, брџџка, м. *кила, хернија*. – Микаило е пѐрисџ два брџџка џ-Бањџј Лџки џдјѐднџч и пџднијџ јџначки џбе рџне.

брѹчке, брѹчѹкѹ, ж. *длаке око ѿолних органа*. – Покрї се, ѣвѵ те ѿднїѵ, вїдѹ ти се брѹчке, кѹко те нїје срамѹта стѹрога нѹрода.

бѹбанац, бѹбѹнца, м. *јак ударац шаком улеђа или ребра*. – Здравїло е дѵбїѵ нѹколикѵ бѹбанѹцѹ од Вїцѹ Вїдїћѹ дѵље у Грлїје.

бѹбати, бѹбѹм, несвр. **1.** *дијелићїи бубанце*. – Цїго Дрѹновћ и Здравїло су се свѹкї дѹн бѹбали до изнѹмоглости. **2.** *учїићїи градиво нѹјѹмѹтї без великог разумїјевања*. – Рїсте свѹкѵ дѹна бѹбѹ лѹкцију унѹпријѹд да пѵкажѹ кѹко е пѹметѹн.

бѹбѹкати, -ѹм, несвр. *ѿомало и ѿовремено ѿућїи некога*. – Вїцо Йлу бубѹкѹ свѹкї дѹн и нїком нїшта.

бѹбѹкнѹти, бѹбѹкнѹм, свр. *једном добро ударићїи некога*. – Јѹчѹ Пѹнделија бѹбѹкнѹ Вїнчила и ѹн пѹде ко свїјећа.

бѹблија, -ѹ, ж. *велика израслина на ѿијелу, кврга, гућѹ*. – Гѹјѹн је їмѵ вѹлику бѹблију на трѹбу.

бѹбнѹти, -ѹм, свр. *изненада јѹко ударићїи некога*. – Прије Клїсара па бѹбнѹ Гѹјѹна шѹкѵм у лѹја из свѹ снѹгѹ.

бѹбѹљница, -ѹ, ж. *гнојна кврѹжица на лицу*. – На Мїћѹна навѹлиле нѹкакве сїлнѹ бѹбѹљнице.

бѹбѹљичѹв, бѹбѹљичѹва, -ѵ. *огај који има гнојне бубуљнице на лицу*. – Ўн је повѹздѹн бубуљичѹв и крѹстѹв по ѿбразије.

бѹвара, -ѹ, ж. *зѹѿвор, айсана*. – Ѐзглѹдѹ да е одвѹло Рѹјѹкана у бѹвару гѵре нѹград, вѹљда сѵвѵ државу и нѹроднѹ влѹст.

бугѹрања, -ѹ, гл.им. ж. *ѿојединачно или груїно нарицање за ѿокојником*. – Јѹчѹ се чѹла бугѹрања у Дѵлини, мѹрѹ да се дѹсило нѹкакво злѵ.

бѹгарити, -їм, несвр. *на сав глас нарицаћїи за ѿокојником*. – Јѹднѹ Аћуша повѹздѹн бѹгарї за пѵкојнїм Йлијѵм.

будѹла, -ѹ, ж. *малоумна, луцкасиѹ и неразумна особа*. – Вѹћѹ будѹлѹ од Раїна нїје шчѹкало сѹло ѿдѹвно.

будѹлина, -ѹ, и **будѹлѹтина**, -ѹ, ж. *аугментїѹићїи од именице будѹла*. – Пѵгледѹј ѹнѹ будѹлинѹ кѹко изглѹдѹ, ко да е с кокѵшије спѹвѵ. Штѵ ѹдна будѹлѹтина мѵре поквѹрити, стѵ пѹметнїје нѹ море пѵправити.

бућѹлѹр, бућѹлѹра, м. *новчаник, кеса са новцѹм*. – У Сїмицѹ је вѹзда прѹзан бућѹлѹр.

бѹјѹд, -и, с. зб. им. *ѿољска и шумска ѿѹйраћїи*. – ѿсвој бѹјѹд нѹше грѹбље па мѹрамо рѹдѵвно кѵсити.

бѹјѹдиковина, -ѹ, ж. *ѿѹрен гдје расїе бујѹд*. – Испѵд-нѹшѹ шѹмѹ су сѹмѹ бѹјѹдиковине и шѹмскѹ јѹгоде.

бѹјѹрдисаги, -шѹм, несвр. *зановијећїићїи, ѿразно мудроваћїи*. – Ёно Мїћѹна, повѹздѹн бѹјѹрдишѹ по бїртија.

букѹгије, букѹгїјѹ, ж. *звѵздени окови за ноге*. – Врґли кѹњїје букѹгије нѹ-нуге да нѹ идѹ далѹко ѿт-кућѹ.

бѹкара, -ѹ, ж. *мања ѿосуда за воду*. – Дѹјдѹ ми тѹ бѹкару вѵдѹ да се нѹпијѹм.

бѹкарица, -ѹ, ж. *деминѹићїи од именице бѹкара*. – Чѵбан је їмѵ вѹзда бѹкарицу кїсела млијѹка ѹзѹ се.

бѹкати, бѹчѹм, несвр. *оглашаваћїи се ѿѿѹићїи волова кад се сїремају за бѵдѹлавиу*. – Кѹд вѵлови бѹчѹ и рїчѹ, лѹдї се у исѹна крѹв ѹ-жила од страѵтѹ.

бўквић, -а, м. *млада буква*. – Испод Кўрозѣба растў бўквићи, а гѳре при сѳмѳме вѳсу смрчићи и јѣлићи.

бўквица, -ѣ, ж. *војничка књижица*. – Бѳла ми се скѳро изгўбила бўквица па сам свѣ преврнѳ пѳ-кући док је нијѣсам нѳшѳ.

бўла, -ѣ, ж. *жена муслиманске вјере*. – Не излазѣ бўле ис-кућѣ вѣно вѳрѣ нѳ-пенцере.

бўла, -ѣ, ж. *кукурузна кокица*. – Ђде бѳна избўлѳј мѳло кўрўзѳ, нѣшто ми тѳкнў пѳести кѳјў бўлу.

бўлати, бўлѳм, несвр. *кокичаићи кукуруз на ваири*. – Сѳд ѳемо бўлати кўрўзѳ па ѳемо јѣсти.

бўлет, -а, м. *ѳечайи, ииѳамбиљ, жиг, итрајно обиљежје*. – Ако лўгѳр нѳѳѣ јѳпију брѣз бўлета, тўжиѳе смјѣста и бѳѳе вѣликѣ глѳбѣ.

бўлетати, -ѳм, несвр. *удараићи шумским чекићем у чело дрвѣиѳа*. – Кѳд дѳѳѣ лўгѳр, бўлетѳѳемо јѳпију.

бўлѣшика, -ѣ, ж. *ѳогрдан нзив за жену муслиманске вјере*. – Ўнѣ бўлѣшике сѳмо вѳрѣ кроз прѳзоре ко прѳлази кро сѣло.

бўљав, бўљава, -ѳ. *окаићи, уочљиво исѳуичених очију*. – Свѳ су му дјѣца нѣкако бўљава.

бўљити, -ѳм, несвр. *ѳиорно и наѳадно гледаићи у јѣдну иѳачку*. – Штѳ бўљиш, ко да си ўгледѳ бијѣлу врѳну.

бўљѳок, -а, -ѳ. *ѳнај који има ѳѳадљиво избуљене очи*. – Е, нѣ би пѳшла за ўногѳ бўљѳѳѳг Рѳљу па тѳмѳн ѳстала нѣудѳта.

бўмбѳр, бумбѳра, ж. *сиѳори инсекѳи ивердокрилац*. – Кѳликѳ му је глава, не би је бумбѳр зѳ-дѳн облѣтијѳ.

бумбѳрѳште, -а, с. *легло бумбѳра*. – Нѳшли смо бумбѳрѳште у Мўкиња, пўно мѣда.

бунѳсати, -ѳм, несвр. *говориићи у сну неконѳролисано*. – По цијелў нўѳ сѳмо се ѳкрећѣ и бунѳсѳ.

бўндѳк, -а, м. *сиѳање кад је чѳвјек ненѳѳаван ѳа бунѳса као у сну*. – Бѳцило га у бўндѳк пѳслијѣ пѣлцовѳња, Бѳже ме прѳсти, па изглѣдѳ ко вѳн-себе.

бўнѳван, -внѳ, -ѳ. *ненѳѳаван и ѳолусањив од умѳра*. – Иди лѣзи и нѳспѳвѳј се, вѳдѳиш ли да си бўнѳван.

бўнцати, -ѳм, несвр. *говориићи у сну неконѳролисано са ѳѳвременим ирекиди-ма*. – Јѳвѳшин по цијелў нўѳ бўнцѳ и ѳкрећѣ се.

бўњѳштѳра, -ѣ, ж. *смеиљѳра, дрвени суд на сѣлу за смеѳе*. – Кѳ е ѳднијѳ нѳшу бўњѳштѳру, нѣмѳ е прѣт-кућѳм.

бўњѳште, -а, с. *смеѳе и мјѣсиѳо гдје се смеѳе одлаже*. – Нѣ требѳ гѳзити по бўњѳићу, мѳре се на свѳшта нѳгазити.

бўњкер, -а, м. *ѳросѳѳорија у земљи за разне намјене*. – Стѳ пўтѳ сам бѳјѳ у Нѳктѳшовѳм бўњкеру ў-Кутлѳрѳвцу.

бўрати, бўрѳм, несвр. *ѳѳѳѳѳѳи неки суд у воду и вући горе и доље*. – Нѣ бўрај кѳбѳм, ўзмўти се вода.

бўргија, -ѣ, ж. *мали, иѳанки сврдлић*. – Ђма, ѳе ми се замѣла ўнѳ бўргија, прѳвијѳ би грѳбље, а нѣмѳм чѳме.

бургијати, -ам, несвр. *їравиїи бургијом руїице у дрвєїу*. – Јуче сам цијели дан бургијо и правијо рупе за зупце у-грабаља.

буретана, -е, ж. *наїрава за одвајање зрна од њеве*. – Ёно Аалаципићани доћерали буретану у село па буретају народу жито.

буретати, -ам, несвр. *їрочишїаватиї жииїо у бурейїани*. – Већ десет дана у Аалаципићу буретају жито.

бурлаџ, бурлава, -о. *онај који је надуваних образа од дебљине*. – Посврлија е бијо бурлаџ ко рањски прасц.

бурле, -е, м. *онај који је обурлавио од хране*. – Највећи бурле у-нашом крају е унај Лајканов маго.

бурљати, -ам, несвр. *мијешатиї куїлачом їечни садржај їоїуїї кома*. – Не бурљај по-каци, ўзмутї се расо.

бус, -а, м. *комад искоїане земље са їравом и мјестїо гдје се їосїавља бус*. – Ископјиде едан бус па забуси међу.

бусати се, бусам се, несвр. *самохвалисатиї се и умишїатиї неїосїојећу врлину*. – Ўн се буса ко да е народни ердој.

бусен, -а. *комад искоїане земље са їравом*. – Понеси два бусена да забусимо међу.

бусити, бусим, несвр. **1.** *обиљезжаватиї бусењем међу*. – Ајмо дјецо, бусити ливоду да се зна доклен је међа. **2.** *їокриватиї свјеж гроб бусењем земље*. – Кад доће побусни понедилак, иде се ў грелбе бусити грбове.

бутум, прил. *сав, чииїав, цио, широм*. – Нема вакије њива бутум земље турске и каурске ко подворнице Максима Чегара.

бућкурїш, -а, м. *храна од разних мјешавина без укуса*. – Нуци ти Јоко овај бућкурїш некоме другом, а ја ти ово нећу јести.

буцало, -а, м. *онај који расїура цјелину, цијеїа, буца*. – Не води ми унога њајевог буцала кћи, води га ти себи.

буцати, буцам, несвр. *расїуратиї, разваљиватиї цјелину*. – Ўн не окопава купијере како Бог заповиједя вено буца ко пјан.

бучити, -им, несвр. *шириїи се, надлазиїи, нарастиїи*. – Гаји бучи трбу ко квасац, Боже ме прости.

буца, -е и **бауца**, -е ж. **1.** *значајна личности*. – Наш је Симо бијо велика буца горе у граду. **2.** *руїа, узак оївор*. – Кроз ову бауцу излазе миши. Кроз уну бауцу неко вири.

буцак, буцака, м. *їросїор у неком їїјеснацу, ћошак*. – Мулак и дјевјка на прелу ашикују у буцаку да и прелције мање чјуу.

буцован, буцована, м. *важна личности, їејоратиїв од именице буца*. – Ёно стїгоше наши буцовани, понесте ракију и каву.

В

ваб, -а, м. *зов, їозив на мамац*. – Нема ваба без старога лдвца.

вабити, вабим, несвр. *зватиї, мамитиї, дозиватиї їса*. – Што нијеси јуче вабијо шарова за овца?

в̑ваљити, -ѿм несвр. *ваљати, ѿребацивати храну ѿреко језика*. – Пов̑зд̑н̑н̑шта в̑ваљѿ у ѿстије.

в̑вѿијек, прил. *стијално, увијек, неѿрекидно*. – Вуле е бѿј̑ѿ в̑вѿијек п̑ј̑н̑ ко н̑ј̑већ̑ п̑ј̑ндура.

в̑вѿрика, -ѿ, ж. *фабрика, ѿворница, ѿпроизводни ѿгон*. – М̑ја д̑ка р̑д̑ѿ у в̑вѿрици г̑ре на г̑раду.

в̑в̑ѿр, вагѿра и л̑г̑ѿр, лагѿра, м. *дио заѿреге на коњским колима*. – Скл̑ни вагѿре и к̑ке д̑ље у п̑друм да н̑ кисн̑. Ј̑ ѿстављ̑м к̑ке и лагѿре, н̑ дај̑ ми сп̑вати код М̑р̑.

в̑в̑ѿв, вагова, м. *срѿ којим се жање жиѿио*. – Д̑ниј̑ Микаило два вагова из-Бачк̑ кад је бѿј̑ѿ у б̑рби к̑р̑з̑.

в̑в̑зд̑н̑, прил. *цијели дан од јуѿиро до мрака*. – Ўн̑ј̑ н̑ш м̑лѿ в̑в̑зд̑н̑ чит̑ н̑какву књижурину, ѿм̑ п̑т к̑л̑ ѿ-њ̑ј̑.

в̑в̑здигнути се, -ѿм се, свр. *ходаѿи без ѿособне намјере и циља*. – Шт̑ си се т̑ так̑ в̑в̑здиг̑ па ј̑с̑ш по с̑лу ко да си св̑рциј̑.

в̑в̑здуго, прил. *задуго, на дужи ѿериод*. – Н̑м̑ га в̑в̑здуго из-млина.

в̑в̑зд̑гѿ, а, ѿ. *онај који се односи на цијели дан*. – Н̑м̑ га по в̑в̑зд̑гѿ б̑ѿветн̑ д̑н̑ к̑т-кућ̑.

в̑в̑ј, -а, м. *нарав, ѿрирода, навика, обичај*. – Пр̑ђи га се, н̑ко му н̑ зн̑ за-в̑ј̑.

в̑в̑ј̑т, вај̑та и а̑ј̑т, ај̑та, м. *мања зграда у сеоском дворѿију за разне стиѿари*. – Ђ̑но пл̑ск̑ у вај̑ту, ѿди дун̑си. У ај̑ту е р̑збац̑на р̑зн̑ андрм̑ља.

в̑в̑ј̑да, -ѿ, ж. *мала корисѿ, добѿѿак*. – О̑д-њ̑га н̑м̑ н̑какв̑ в̑в̑ј̑д̑.

в̑в̑ј̑кати се, в̑в̑ј̑к̑м се, несвр. *оклијеваѿи, снебиваѿи се, биѿи у недоумици*. – Шт̑ се в̑в̑ј̑к̑ш, б̑ђи краб̑р и одл̑чи се ѿдн̑м к̑ш се ж̑нити.

в̑в̑ј̑та, -ѿ, ж. *врстиа, раса, фела, род, сој*. – О̑вѿ су л̑кв̑ри л̑ђи д̑бр̑ в̑ј̑т̑, н̑ треба д̑шу г̑бити.

в̑в̑к̑в, в̑к̑ва, -о и в̑к̑ѿ, в̑к̑а, ѿ. *овакав као овај*. – Н̑ш је г̑р̑ в̑к̑в ко и ѿв̑ј̑ б̑чкѿ п̑с̑љ̑. В̑кѿ су н̑ши купѿј̑ри ко ѿв̑ п̑дгорск̑ р̑па.

в̑в̑кат, в̑кта, м. *вријеме, ѿрави моменаѿи*. – Ўст̑ј̑, в̑кат ѿѿи ѿ-Мрк̑нѿ п̑-косе и бр̑сове.

в̑в̑л̑, узв. *Бога ми, овако је*. – В̑к̑ је в̑л̑ како ти ј̑ к̑ж̑м, а т̑ ч̑ни к̑ко ѿћеш т̑ си в̑сија св̑д̑ г̑в̑в̑.

в̑в̑ла, -ѿ, ж. *драга, увала, долина, удубљење*. – К̑сци зађош̑ кроз в̑ле ѿдан из̑-друг̑к и ѿп̑раш̑ ѿткос од двадес̑т кор̑к̑.

в̑в̑латати, -ам, несвр. **1.** *гаѿѿѿи, в̑рачаѿи, ѿумачѿи судбину*. – Ј̑ч̑ ми је Ц̑ј̑г̑нка в̑лат̑ла и р̑кла да ме ѿд̑вно загл̑д̑ ѿдна гар̑вуша. **2.** *ѿадавина у валовима (о снијегу)*. – Сн̑ј̑ег в̑лат̑ ј̑ч̑ ко из рукавиц̑ и док си дл̑н ѿ-дл̑н, н̑в̑љ̑ п̑ла м̑тра.

в̑в̑личан, -чна, -чно. *ѿѿѿѿен, фелеричан, са маном*. – Св̑ им је р̑ба в̑лична.

в̑в̑љ̑т, -а, -о. *вриједан, марљив*. – Н̑ша сн̑ја в̑љ̑та, в̑ш-б̑ј̑жи, а ѿв̑ ѿј̑јева лут̑р̑н̑ и н̑р̑дин да Б̑г с̑ч̑в̑.

в̑в̑љ̑ница, -ѿ, ж. *ваљ̑на особа која је ѿговорна на ѿслу*. – Ўн̑ е в̑љ̑ница ко М̑ка Р̑д̑л̑ѿбува, в̑зда ко тетр̑ека.

в̑в̑љ̑т̑штина, -ѿ, ж. *марљивосѿи, велика радна стиособносѿи*. – Воћ̑к̑ н̑м̑ в̑љ̑т̑штин̑, св̑ п̑ст̑ лут̑р̑н̑лук и п̑т̑реба.

ваљутак, ваљутка, м. *сишан камен бачен на ливаду који ишуйи косу*. – Пуна ливада ваљутакā што су набацала дјеча.

вамо, вомока, вомокаре, вомокарце, прил. *овамо, на ову страну*. – Примакни се вамо бљижѣ ватри, бржѣ ћеш се угријати. Вомока е код нас свѣ добро, како е код вас? Вомокаре има купијѣра ђ-три кила у ѓвој дражици. Вомокарце е ријетко дѓбар и блага чѓек ко дѓље у-Врбљаније.

ванка, прил. *вани, најоље, из куће*. – Мугли би ви ванка ако тако наставите.

варакати се, -ам се, несвр. *избјегаваши разне замке*. – Наши су се стари знали варакати с Турције и избјегавати опасности на-свој начин.

варѣника, -ѣ, ж. *кравље или овчије млијeko, кувано или некувано*. – Скидај котѓ са -ватрѣ, пѓкипи варѣника, штā си блѣно!

варѣничар, -а, м. *онај који воли и много широши варенику*. – Нѣма већѣга варѣничара и купијѣраша од Илијѣтинѣ Станковића.

варићак, -а, м. *дрвени суд као мјера за жийшо, улчек*. – Кад се идѣ у-млин дѓље у Прѣодац, ѓбично се натѓварѣ двије врѣће жита пѓ-три варићака на чврсто парипче.

варклиј, -а, -ѣ. *важнији, вреднији, има већу вриједност*. – На-јесѣн је варклијѣ зѣмљу узобадити него у прѓљеће погнѓити јер велѣ стари, брѣз ѓбадинѣ нѣма комадинѣ. Рд

варница, -ѣ, ж. *јело од куване ишенице и кукуруза*. – Најбољѣ је јѣсти варицѣ иза Бѓжића и масније јѣла.

варница, -ѣ, ж. *искра од вайре или удара мѣшала о камен*. – Кѓпајѣ бунар и ударајѣ мацом у камѣње, свѣ варнице лѣтѣ на свѣ стране.

Варцар, Варцара, м. *сиаро име Мркоњића Града*. – Ка-ћемо у Варцар пѓ-косе и брѣсове?

варцарка, -ѣ, ж. *квалићѣйна кована коса из Мркоњића Града*. – Ђ, што сам ти се намјеријѓ на дѓбру варцарку од унијѣ Зѓнића ковача, ваља кравѣ.

васер-вага, -ѣ, ж. *либела, сиарава за коншролу равних шѓвршина*. – Донѣси васер-вагу од Стѓена, трѣбаће нам данас да излијѣвамо тѣмељ.

васованѣ, -а, гл. им. *следовоње, оно шийо некоме шријада*. – Јѣси ли васовѓ жагу и цапшн гѓре у Палежу. ѓвѓ е најбољѣ васовање дѓ-сат.

васовати, -ујѣм, несвр. *шримии, добиии оно шийо некога следује*. – Ајмо Ми-каило васовати алат гѓре у предузѣћу, стигла нѣва ѓпрема.

васолити, -им, несвр. *шришремии умијешану глинуза шрављење кухињскога сућа*. – Ђно Инићии васолѣ гњилу па ће пѣћи бакре и пијуре.

васољење, -а, гл. им. *шришремање глине за шрављење кухињскога сућа*. – Ђ, мѣј брѣте, васољење ти је ѓваѓлски пѓсѓ, нѣ идѣ тѓ свѣком од рѣкѣ.

ватрѣљ, ватрѣља, м. *шишай којим се чарка вайра да боље гори*. – Донѣси јѣдан бѓковѣ ватрѣљ ѓзгѓ и-шумѣ, ѓвај је ѓкраћѓ.

ваца, -ѣ, ж. *лик, особа, фаца, изглед*. – Видѣре унога клѓпца и вацѣ каква му је.

ведрикан, -а, м. *ведро и чисийо звѣздано небо*. – Бѓга ми, притегѓ е ведрикан, мѣгѓ би нѣнас зѣц тражити маћерѣ.

ведрити, -им, несвр. *мислиии, шумачиии, анализираии*. – Узѣшѣ лѓпови своѣ, а ти садѣ ведри и глѣдај штā бѣјаде.

вѣкерица, -ѣ, ж. *мања лампа на шѣшролеј*. – Ужѣждѣ тѣ вѣкерицу, штā чѣкаш, мрѣк је освѓијѓ.

вѣла, -ѣ, ж. 1. *врстѣа мелодије, начин свирања*. – Дрѣновић изводи рѣзнѣ вѣле нѣ-диплама. 2. *нарав, ѿприрода, ћуд*. – Ымѣ људѣ рѣзницѣ вѣлѣ.

вѣлѣр, велѣра, м. *сеоска ѿримѣшѣвна ламѣа на ѿѿиролеј*. – Принѣси ми вѣлѣр да љежежѣм, ѡсвоѣ пѡмрчина.

вѣлѣм и **вѣльо**, свр. *кажем*. – Јѣ му вѣлѣм, рѣди вѣкѡ, а љн нѣће већ на своју рѣку. бѣѣа вѣлѣ, ѡде мѣли љ-млин, а јѣ вѣльо, нѣћу, нека љдѣ Млѣћо.

вѣна, -ѣ, ж. *женско, мршаво чељаде увенула и блијѣда лица*. – Нѣша вѣна се провѣдрила, вѣдѣ се крѡзѣ нѣу.

вѣно, везн. *него*. – Нѣје тѣкѡ, вѣно вѣкѡ како вѣлѣ кѣме Јовѣнац

верѣбѡга, узв. *вејере ми и Бога*. – Ё, љтувићеш ме верѣбѡга ако бѣдѣм жѣв, плѣтиће ти кѡжа.

верѣсија, -ѣ, ж. *ѿозајмица робе која ће се ѿлашѣи касније*. – Й-нашѡј зѣдрузи стѡѣ тѣбла на зѣду и пишѣ: чѣст свѣкоме, верѣсијѣ нѣкоме.

вѣриге, вѣрѣгѣ, pl. tantum. *ланац изнад огњѣишѣа на који се вѣшају лонци за кување хране*. – Зѣадили вѣриге, да Бѡг сѣчѣвѣ.

вѣрижѣача, -ѣ, ж. *ѿѡречна греда изнад огњѣиша за коју се вежу вериге*. – Дунѣси ѣдну бѣковѣ сврѣзу да направѣмо вѣрижѣачу.

вѣћмѣ, прил. *више*. – Йзми кѣшѡбрѣн, вѣдѣш да кѣша пѣдѣ свѣ вѣћмѣ.

вѣганѣ, -гѣа, м. *ковачница са мијеховѣма и наковњем*. – Одрѣси мѣтике љ-Пријѣне да Мрћѣни у вѣгѣу пѡклепћѣ, истѣпиле су се пѡсве.

вѣдѣ и **вѣдѣре**, имп. свр. *види, ѿгледај, обрашѣи ѿажѣну*. – Љѣди, вѣдѣ му рѣда и рѣкорѣда нѣкарадан ли је. Вѣдѣре љнѣ рѣћѣ и јѣда.

вѣћати се, вѣћѣм се, несвр. *имѣи менсѣруацију, мјесечно ѿрање*. – Дѣде ми рѣци бѣна, вѣћѣш ли се? Рд

вѣћѣван, -вна, -вно. *угледан, ѿшѣшѡван, цијењен*. – Йнѡ ти је вѣћѣвна људѣскара брѣте си ме мѣј мѣли.

вѣжлѣд, -ди, зб.им. *ѿашчѣд, ѿрен. немирна дјеца*. – Од ѡвѣ вѣжлѣди цијѣлѡ сѣло нѣмѣ мѣра.

вѣжле, -та, с. *ѿашче, ѿрен. немирно дијѣѣе*. – Вѣдѣре љногѣ вѣжлета што прѣскѣчѣ Гѣјѣанѡве врѣлике.

вѣјѣвица, -ѣ, ж. *вѣјѣтар који носи кишу или снѣјег*. – Нѣдула се вѣјѣвица низ дѡлове, нѣ дѣ ѡка отвѡрити.

вѣјѡглѣв, вѣјѡглава, -ѡ. *вилѡвна и несѣашна особа*. – Мѣни се тѣ нѣга; љн је и вѣјѡглѣв и тврдѡглѣв.

вѣјѡгѣз, -а, м. *ѿѣрен излѡжен вѣјѣру, вѣјѣромѣшѣна*. – Трѣбѣ снѣгѣ да се издѣрѣ на ѡвомѣ нѣшем вѣјѡгѣзу.

вѣјѣр, -а, м. *вѣјѣтар који у ѣѡку љѣшѣа ѿрави врѣѣлоге и диже сѣјѣно са ливаде*. – Одрѣсе вѣјѣр свѣ сѣјѣно са камлѣнушѣ и цијѣпѣцѣ.

вѣкати, вѣчѣм, несвр. *галамишѣи, дерѣшѣи се*. – Штѡ вѣчѣш тѣкѡ, да нијѣси сѣшѡ с пѣмѣти?

вѣлѣш, вѣлѣша, м. *ѡван усуканих рѡгова као ѣѣруба од љескове коре*. – Мѣ свѣкѣ гѡдинѣ ѿмѣмо пѡ-трѣ вѣлѣша трѣћѣка.

вѣлѣшница, -ѣ, ж. *ѡвѣа усуканих рѡгова*. – Нѣшу е вѣлѣшницу ћѣћа кѣпијѡ од Павлѣзана зѣ-трѣ мѣтра сѣјѣна.

вѝлѡван, -вна, -о. *млад, здрав и срчан човјек*. – Свѡкѝ је Гламѡчѡк вѝлѡван ко срндѡћ.

Вѝмија, -ѡ, ж. *женско име од именице Јефимија*. – Тѡдићева Вѝмија е бѝла за пѡкѡјније Николѡтинѡм.

вѝнѝ, -ѡ, -ѡ. *истѝи, ѝуки, дословно сличан*. – Шпѝро Дрѡновића вѝнѝ пѡкѡјни дѝд Лѡин, Бѡк ствѡријѡ, ко ѡписѡн.

вѝнта, -е, ж. *лега, ѝолуга, дизалица*. – Дѡјдѡ тѡ вѝнту да рѡздигнѡмо ѡвѡј цѡк прѡт-кућѡм, смѡтѡ нѡм.

вѝнтати, -ѡм, несвр. *ѝодизаѝи неѝѝѡ винѝѡм*. – Нѡши сјѡкѡчи по вѡздѡн вѝнтајѡ лѡгама ѡнѡ смрчѡвѡ мѡдре ѡ-шуми.

вѝрѡнија, -ѡ, ж. *ѝразна ѝрѡстѡрија или зграда*. – Штѡ ће ти ѡвѡ вѝрѡнија кад ѡ-нѡј нѡмѡ жѡнска чѡлѡдѡта, жѡни се јѡдан нѡ бѝјѡ.

вѝрлати, -ѡм, нес. *ѝишаѝи, обилно мокриѝи*. – Јѡднѝ брѡјѡ вѡзда вѝрлѡ пѡдѡ се.

вѝрма, -ѡ, ж. *ѝредузеће, ѝроизводни ѝѡгон*. – Ђѡ мѡга дѝкѡ ѡ-вѝрми слѡжѡ дѡску.

вѝстѡн, вѝстѡна, м. *дјѡчија кошуљѡца у облику сукње за муше и за женске*. – Нѡше су мѡтере крѡдиле дјѡци вѝстѡне јѡр нѝје бѝло ѡдјећѡ кѡпити у зѡмама.

вѝтѝл, вѝтѝла, м. *ѝрака од дебље ѝканине у ѝѡѝролејској ламѝи*. – Извѡци мѡло вѝтѝл па ужѡжи лампу, ѡсвој мрѡк.

вѝтица, -ѡ, ж. **1.** *бурма на вјенчању*. – Јѡкица дѡбѝла срѡбрѡну вѝтицу и злѡтнѝ прѡстѡн. **2.** *увојница косе*. – Дјѡвѡјка е ѡба сѡлупа сѡвѝла у вѝтице, бѡш лѝјѡе пѡгледати.

вѝтлати, -ѡм, несвр. *замахиваѝи моѝком или ѝруѝѡм*. – Кѡнције сѡмо вѝтлајѡ ѝзнад кѡнѡ ѡ-вршѡју а Пѡрука гѡлѡмѝ, крѡју, крѡју, не стѝди се.

вѝтлѝти, -ѝм, несвр. *слагѝи у вѝѝлове даске да се суше*. – Цѡјѡли дѡн вѝтлѡ дѡске пред Пѡлѝића кѡћѡм.

вѝтѡ, -ла, м. **1.** *сѝрава за намоѝавање ѝреће*. – ѡнѝица нѡмутѡла трѝ вѝтла прѡћѡ. **2.** *у воденици ѝѡчак са лѡѡѝицима*. – У Бѡнѝћѡ у Прѡѡцу повѡздѡн мѡлѡ пѡ-трѝ вѝтла. **3.** *канѡѝ сложенѝх дасака за сушење*. – Код Прнѡ у Травѡрије ѝмѡ пѡт вѝтлѡвѡ дѡскѡ нѡслѡганѡ ко сѝр.

вѝћѝ, вѝдѝм, свр. *видѡјѝи, угледѡѝи, сѝѡзиѝи*. – Е, нѡш ме шѡлѡ вѝћѝ дѡнас на лѝводи по ѡвѡј спарѝни.

Вѝцо, -ѡ, м. *хѝѡкорисѝѝик имена Вид*. – Дѡшѡ Вѝцо Бѝбанѡв из вѡјскѡ и дѡнијѡ нѡве мѡзѝке.

вѝш-бјѡжи, *рјѡца за игнѡрисање или ѝѡхвалу*. – А тѡ ти је дѡбро вѝш-бјѡжи. Рд

вѝшѡ, прил. *узрѡчица ѝрилошког каракѝѡра којѡм се изражава незѡдовољсѝѡво*. – Пјѡн Рѝсте. Е, вѡлѡ, вѝшѡ ѝ-тога е дѡста па да му е Бѡк нѡћа.

вѝлѡка, -ѡ, ж. *одрезан балван дрѡвѝѡа који се може вућѝ ѝѡ земљи*. – Бѡце су вјѡшто извлѡчиле вѝлѡке ѡ-нѡшѡј шѡми на ѡднѡм или нѡ-двѡ пѡрипа.

вѡдијѡр, вѡдијѡра, м. *дрѡвени судѝћ за косне брусѡве*. – Пунѡси вѡдијѡр и брусѡве па ћѡмо кѡсити дѡље у Кѡрѝгије.

вѡдијѡрњѡча, -ѡ, ж. *сукнена ѝрака којѡм косац вѡзује вѡдијѡр уза се*. – ѡна ѡплѡла нѡву вѡдијѡрњѡчу од шарѡнѡ рѡдѡ.

вѡдити, вѡдѡм, несвр. *ѡражиѡи бика ради ѡлођавања (о крави)*. – Ёно наша рѡмѡнка вѡдѡ, сјавте је у кѡшару, сѡтраћѡ је вѡлови.

вѡђе, **вѡћекѡ**, **вѡћекѡре**, **вѡћекѡрце**, прил. *овдје, на овоме мјесту, у ово-ме крају*. – Вѡђе код-нас слабо рађѡ шѡница, а купијѡри бѡдѡ кодлик мисѡраче. Вѡћекѡ имѡ пѡчурѡкѡ на свѡком мјѡсту. Вѡћекѡре нѡмѡ лѡдинѡ ни колик пѡдланицѡ. Вѡћекѡрце имѡ травѡ гѡни.

вѡђице, вѡђицѡ, pl. tantum. *дио коњског самара*. – Прѡпале вѡђице на-нашем самѡру.

вѡзати, вѡзѡм, несвр. **1.** *возиѡи кола*. – Ўнај наш по цѡјелѡ дѡн вѡзѡ ѡнѡ кѡлѡ испо сѡла. **2.** *задрђавѡи ѡажњу лакомисленом лажуђи*. – Мѡј Бѡже, штѡ и вѡзѡ и вѡче зѡ -нѡс лѡжуђи и сѡчѡђи штокојѡшта.

вѡзѡкати се, -ѡм се, несвр. *ѡроводиѡи се возњом у слободном времену*. – Нѡшта жѡво нѡ радѡ, сѡмо се возѡкѡ и дѡнгубѡ.

вѡлики, **вѡличѡкѡ**, **вѡличкѡ**, -ѡ,-ѡ. *оволики*. – Вѡликѡ купијѡри бѡдѡ код-нас колик ѡвѡ вѡше мисѡраче. Вѡличѡкѡ рѡге имѡ наш сѡвкоња. Вѡличкѡ су ѡпанцу у Слѡвка Врѡкелѡ.

вѡлѡводница, -ѡ, ж. *колона бикова који јуре за кравом*. – Бјѡште дјѡцо ѡто вѡлѡводницѡ сѡтраће вѡс.

врѡтило, -ѡ, с. *дрвени ваљак на ѡари за намоѡавање ѡређе*. – Дунѡси ми ѡнѡ врѡтило да намѡтам прѡђу, ѡскоро ћѡмо пѡстављати и тѡру.

врѡвити, -ѡм, несвр. *гуђсѡи се, ѡискаѡи се, ѡравиѡи гуђсѡу*. – Свѡ сѡло врѡвѡ ѡд-њѡјевѡ гѡламѡ и лѡрмѡ.

врѡлѡма, -ѡ, ж. *врѡѡглава и малоумна особа*. – Нѡмѡ врѡлѡмѡ ко нашега Врђинѡ овдѡлѡн дѡ-мѡра.

врѡдати, -ѡм, несвр. *ѡбјегаѡи, ѡзмиѡи се од каквог ѡсла*. – Вѡћекѡ се нѡ море врѡдати вѡно кодсу ѡ-рѡке и на лѡваду, па оплѡти!

врѡба, -ѡ, ж. *комадић ѡскове гране дебљине ѡлѡца и дужине десѡѡк ѡнѡимѡѡара за чѡбанску ѡгру*. – Ајмо направи врѡбу па ћѡмо се мѡлко врѡбати на-лѡдини.

врѡбати, врѡбѡм, несвр. *грабиѡи ѡгодну ѡрилику, ѡажљѡиво ѡсмаѡриѡи*. – Миђуку стѡлно врѡбајѡ ѡндѡри, Бѡга ми ће га укебати.

врѡбати се, врѡбѡм се, несвр. *ѡграѡи се ѡмођу врѡбе и краћега шѡѡѡѡ*. – Док ѡвце лѡдујѡ прѡд-љѡта, чѡбани се врѡбајѡ на каквѡј рѡвнѡј лѡдини.

врѡбац, -пѡца, м. *вѡбац*. – Позѡбашѡ врѡпци свѡ шјѡме у кѡноплѡшту.

врѡва, -ѡ, ж. *гуђсѡ, мѡѡѡж, гѡлама*. – Нѡ море се ѡстати ѡд-њѡјевѡ врѡвѡ.

врѡнђѡја, -ѡ, ж. *сѡѡцифичан начин слагања брвана ѡриликом ѡрављења зграде*. – Сѡсјекли сјѡчину на врѡнђѡју, ѡзглѡдѡ ко твѡрило за сѡр.

врѡчити, -ѡм, несвр. *сѡѡлно неѡѡ ѡриговѡриѡи и ѡѡиѡи се*. – Стѡлно врѡчѡ и брѡмзѡ ко пјѡн.

врѡшѡк, -шка, -ѡ. *сѡѡѡж, сѡров, фрѡшѡк*. – ѡвѡ е мѡсо врѡшко, ѡсли нѡје бѡла јѡка вѡтра.

врѡж, -ѡ, м. *коријѡн ѡдсѡчене гране у дрѡѡѡ или сама ѡдсѡчена грана*. – Кад нѡ би бѡло бѡковинѡ, мѡ смо спрѡмали дрѡва од чѡмовѡје врђѡвѡ и тѡ бѡдѡ пѡно смѡлѡ и грѡје бѡлѡ од бѡковинѡ.

вржина, -ѐ, м. *назив за мушкараца љријеке нарави*. – Ў Прибелѝ кòпā се пржина, жѐнѝ сѝна Сѹбашѝѝ Вржина.

вржòвѝт, -а, -ò. *груб и огрaнѝчен чòвѝек*. – Ћ̀лумѝ су вржòвѝтѝ лѹди да Бòг мѝлѝ сачѹвā и зàклонѝ.

врзати се, врзāм и врзати се, врзāм се, несвр. *моѝаѝѝ се око нечегā ходајуѝ, скиѝаѝѝ се*. – Ўнāј се мāли вāзда врзā око Бјѐљкушинѝѝ крѹшāкā. Врзмајѹ се нѐкакѝ лѹди окò-нашѐ јāпѝјѐ, āсли би је кѹпили.

врзи, врґнем, имп. од врѝи, свр. *òстѝавѝ, ѝòложѝ, одложѝ*. – Врзи жлѝцу на пòлицу, тò е старā бѐшјѐда.

вријѐѝи, вршем, несвр. *òдвајаѝѝ зрно од класā и ѝѐве на армону ѝòмоћу коња*. – Кāд се пòчнѐ вријѐѝи, свѝ се дрѹгѝ пòслови òстављајѹ и ѝдѐ се на āрман, јер је тò нāјпречѐ.

врѝсак, -ска, м. *јесеѝи медòноснѝ цвијетѝ бијеле или розе боје*. – Свѐ Рòре и Стѐкерòвце прѐкријò врѝсак, бѝће мѐдā гāни.

врлѐт, -и, ж. *камеѝар куда је оѝѐжсано ходање*. – По ѹнòј нāшòј врлѐтѝ је и кòзāмā тѐшко òдати, кāмоли чòеку.

врлѐтан, -тна, -ò. *òнај који је ѝријеке нарави, нāѝрасѝѝ и свадљѝв*. – Калāбе су врлѐтнѝ лѹди ѹ-нашòм крāју òткā се знā зà-нѝ.

врлѐтача, -ѐ, ж. *њѝва или ливадā у којòј имā много камена*. – Ў-нашѝм врлѐтачама и ваљѹтак и старòвнѝк кāмѝн лāко ѝстѹпѐ кòсу.

врлѝати, врлѝāм, несвр. *òколишѝѝѝ, зàòбилазѝѝѝ, луѝаѝѝѝ*. – Ајдѹци врлѝајѹ пò-шумāмā òд-Ћ̀урѝѐвā дò-Дмитровā дāнā.

врлѝика, -ѐ, ж. *дужа сврзā дрвѝа којòм се ограђује окућница*. – Òградā òд-врлѝикā двā-пѹтā дѹжѐ трāе òт-прошā.

врлѹдати, -āм, несвр. *луѝаѝѝ ѝò неѝòзнаѝѝом ѝѝерену*. – Лѹгāр по цѝјелѝ дāн врлѹдā гòре око Рòгуљѝнѐ дòлинѐ да ушпѝјā Чѹсту и Шāјку.

врлѹдāв, врлѹдава, -ò. *кривудав и нераван ѝуѝѝ*. – Òвāј вāш пѹт је врлѹдāв и пòсве ѝзлокāн.

врндāлати, -āм, несвр. *бацаѝѝ далеко без усмјеренā цѝлā*. – Врндāлајѹ кāmѐње из свѐ снāгѐ за гòведѝје.

врндāлити, врндāлѝм, свр. *бацѝѝѝ камен далеко*. – Вѝцо Жѝжиѝа ѹзѐ кāmѝн и врндāлѝ га мѐтар преò нāјдалѐ бѝлѐ.

врнтāв, врнтава, -ò. *сулуд, луцкасѝѝ, блесав*. – Јā нѐ виђò у òвò свòгā вѝјекā врнтава чòека ко ѹногā манѝтāјѹ Цвāриѝа.

врнташа, -ѐ, ж. *врнѝава жена*. – Врнташи је мòре до кòљена.

врнте, -ѐ, м. *врнѝав мушкарац*. – Нѐмā вѐћѝг врнтѐ òд-нашегā прнтѐ.

врнāцати се, -āм се. *нагло се ѝрзѝаѝѝ*. – Облāдалā пѹстā мѹва па се кѹнѝ врнāцајѹ ѹ-вршāјѹ.

врнāцити се, врнāцѝм се и врнāцнути се, врнāцнѝм се, свр. *рѝѝнѹѝѝ се ѝзненадā због муве или комарца*. – Пѹтāљ се врнāцѝ и Видѐсило лòснѹ дòље у трāву ко из тòрбѐ. Кад се Шāтанòв дòрат врнāцнѐ, зѐмлā се трѐсе испòд-нѝгā.

Врòвци, Врòвāцā, м. *лѹди сā ѝланѝне од Гламòча, Кѹѝресā и Граховā*. – Òвѝ нāши Врòвци ће свāкòм злѹ дòкати и пребāцити свѐ преò глāвѐ.

врпòлѝти се, -ѝм се, несвр. *бѝѝѝ немѝран и чѝстѝò се врѝѝѝѝѝ*. – Мѝрѹј, не врпòлѝ се, кòѝ ти је ѝāвò вѝшѐ.

вр̄сн̄ик, вр̄сн̄ика и **вр̄ш̄ња̄к**, -а, м. *онај који се родио исте године када и неко други*. – Ја имам неколико вр̄сн̄ика, али ми је најбољи Душан Крӯнић. М̄уј је вр̄ш̄ња̄к Јошо ђст̄о бр̄еш-ћа̄ћ̄е р̄ано.

вр̄тиг̄уз, -а и **вр̄тир̄еп**, -а, м. *немирна особа која много кокешира*. – Вид̄ере ђнок вр̄тиг̄уза шт̄о се сва̄ђа и б̄ӯни. Н̄ема̄ ве̄ћ̄ег̄ вр̄тир̄епа од ц̄окур̄овк̄е.

вр̄то̄гла̄в, вр̄то̄глава, -о. *ш̄врдоглав, малоуман недоказан*. – Вр̄то̄гла̄в њс̄ан је г̄олем̄о зл̄о у-кӯћи.

вр̄то̄гла̄ја, -е, м. *онај који је ил̄иик̄е њам̄еиш*, *мало ћакнуи*. – С̄амо е как̄ав вр̄то̄гла̄ја м̄ӯг̄о сл̄азити у Грабовачу јаму п̄д-снијег.

вр̄ӯна, -е, ж. *сеоска њећ̄ од глине, симбол њоилоише*. – Кад се вр̄ӯна загрије, т̄ђпло е у-соби по цијелу н̄ђ.

вр̄ӯња̄к, вр̄ӯњака, м. *мањи х̄леб њечен у вр̄уни (фуруни)*. – Кад м̄умци д̄ђћу са пр̄ела на̄ко пр̄езебл̄и, см̄ажу по цијели вр̄ӯња̄к уног̄а м̄лака кр̄ува.

вр̄ӯђац, вр̄ӯђац, м. *легло змија*. – У Ш̄ајкин̄ђ долини њма̄ вр̄ӯђац крај ун̄е велик̄е гр̄омил̄е.

вр̄ђати, -ђм, несвр. *о̄т̄ресит̄ио и ош̄ӣро ходаӣи њресӯћи куковима*. – К̄икаша с̄амо вр̄ђа и кр̄еш̄е к̄уковије ко кр̄ем̄ен.

вр̄ђе, прил. *њћи без заус̄тављања*. – Сва̄ки д̄ан г̄ун̄е ђвце вр̄ђе у-шуму пр̄ије вр̄ӯђина̄.

вр̄ђ-вр̄ђе, прил. *овај њолусложеница само њојачава основни њрилиг̄ вр̄ђе, значи без заус̄тављања*. – Од Пл̄андишта до Окр̄ет̄авца сва̄ки д̄ан г̄ун̄е г̄оведа вр̄ђ-вр̄ђе на-локву Пер̄ђинушу.

вр̄ђити, вр̄ђӣм, свр. *нагло одскочӣиш, њоилашӣиш се*. – Ј̄а̄ђци вр̄ђиш̄е њспод гр̄ма ко вр̄ђци са гр̄ан̄а.

вр̄ђити, -ђм, несвр. *с̄ӣално њриговар̄аӣи без разлога*. – Пр̄ђи се ж̄ено, шт̄а вр̄ђиш̄ и тор̄к̄аш̄ п̄д-цијели д̄ан.

вр̄ш̄а̄ј, -а, м. *насађено жӣио на арману, њриш̄рем̄ено за вр̄шидбу њомоћу коња*. – Уа̄јми к̄уње и пов̄еди у-вр̄ш̄а̄ј да овр̄шемо на вр̄ијеме, м̄ӯгла би к̄иша пр̄ђд-веч̄е изненадити.

в̄ӯзле, -та, с. *млада и неискусна особа*. – Шт̄а т̄и зна̄ш̄ в̄ӯзле ђдно в̄ӯзласт̄о.

в̄ӯјкати и **њјкати**, -ђм, несвр. *бесњосличиӣи ходајући и водиӣи њућу бригу*. – Ђно Сав̄етин̄е в̄ӯјк̄а по с̄елу и њзб̄ија̄ т̄ућу бригу, а ња̄а му с̄ам̄ к̄ђси. Зна̄ се бр̄ате ко ва̄зд̄ан њјк̄а по с̄елу, њаш̄ кл̄ем̄по.

вук̄ара, -е, ж. *фукара, олош, људски ош̄ӣад*. – Гла̄ва гла̄ви, пл̄еће ар̄амбаши, а вук̄ара м̄дре њ-реб̄ар̄а.

вук̄арити, -ђм, несвр. *његлиш̄и, вући неки њерей̄ са њањором*. – Шт̄а ње г̄ољу др̄ӯг̄о в̄ено др̄ӯг̄оме вук̄арити и б̄ити сл̄уг̄а?

вук̄ља̄ти, -ђм, несвр. *носиш̄и у великим̄ количинама*. – Пов̄азд̄ан̄ нешта вук̄ља̄ју из п̄друма и њзнос̄е на б̄ӯђиште.

вук̄ој̄ђбина, -е ж. *суров крај мучан за живоӣи*. – На ђвђ вук̄ој̄ђбини, ст̄ално п̄уш̄е некак̄ав л̄еденӣ в̄јетар.

вур̄сат, -а, м. *њогодна њрилика, шанса*. – Ӯватиш̄е П̄ђљиђи ј̄уч̄е вур̄сат и на вр̄ијеме п̄ђкупиш̄е с̄ј̄ено пр̄ије к̄иш̄е.

вун̄га, -е, ж. *лоша и њанка ракија*. – Ӯлид̄е ми ђдну т̄е вун̄г̄е Ђӯлумов̄е.

вўцара, -ē, ж. *скиїница, онај који не ради свој њосао*. – Ёно ўнē вўцарē дрѣждї кò-зāдругē, ѡспїјā рāкије и краде Бōгу дāне.

вўцарати се, -ām се, несвр. *бавїи се неморалом, скиїаїи без циља*. – Ўнā пустаїја Симўрдина се сāмо вўцарā кдекўдā, а поштēне жēне рāдē свōј пòсò.

вўцати се, вўцām се, несвр. **1.** *скиїаїи се, џабалебарошиїи*. – Ўнā се бēна Мїјāшовића вўцā по селу, а лївода непòкошена чēкā **2.** *заводиїи се са неким, љубависаїи и биїи на лошем гласу*. – Њї се двòе òдāвно вўцајў тò свāко знā и тїца на грāни.

вўцибāтина, -ē, ж. *дембел, скиїница, лажов*. – Кўдā òде ўнā вўцибāтина?

вўцница, -ē, ж. *онај који се вўца*. – Вēћē вўцнице нїје бїло ў-нашом крају од Кòвчалијē.

вўча, -ē, ж. *оно шїо се вўче*. – Штā тї вєлїш Дāвиде за òвў нїјеву вўчу, вāљā ли?

вўчāрно, прил. *оїасно мјесїо за боравак*. – Ў-наше Стòјбине је вāвїјек бїло вўчāрно òдлазити сā-блāгом.

вўчац, вўчца, м. *оїеклина од уједа вука*. – Гарòва пòдишò вўчац, изгризò га вўк òко вратā.

вўчац, вўчца, м. *оїеклинаод уједа вука*. Нāшога гарòва пòдишò вўчац, изгризò га вўк òко-врата.

вўчија, -ē, ж. *дрвени суд за воду, брема*. – Дòћерали двїје вўчије вòдē са Ревенїка.

вўчила, вўчїлā, pl. tantum. *дио ѡрибора на шāри за ѡкање ѡлаїна*. – Нāправијò Рāде нўву тāру а вр̀гò стāрā вўчила.

Г

гāбор, -а, м. *смлаїна, наказа, накарада*. – Пòгледāјдєре ўногā гāбора штò е смлāћен, ко да е ѡс-кацē изваћен.

гавєљати, -ām, несвр. *їешко ходāїи ѡ блаїу*. – И òнї гāбори нєкāко гавєљāјў пò -цр̀нòј зємљи.

гāгрица, -ē, ж. *мрзовољан, шкрїица, сиїничар*. – Пєрцан је нāјвєћā гāгрица у селу.

гāд, -а, м. *онај ко је аљкав и лоших моралних особина*. – Нємā вєћєг гāда од лијєна исāна.

гāдан, -дна, -о. *ружно, неваљало, шїеїно*. – Нємā ти нїшта гāднијє под мїлїм Бòгом ко не пòчитовати стāријєга.

гāдити се, -їм се, несвр. *осјєћāїи муку у жєлуцу и неїријāїносї*. – Јā се гāдїм, и на нєгòв рāд, и на нєгòве бєшјєде, и на свē нєгòво.

гāдљив, -а, -о. *онај који је осјєћљив на оно шїо не ваља*. – Ѐмā људї па су гāдљиви на крāну; чїм вїдē трўн, нāмā се пòбљужў.

гāдура, -ē, ж. *їрљава и неуредна жєна*. – Од жєнē гāдурē, чòека вєћē злò нє море зāдесити у живòту.

гāз, -а, м. *їєїролеј за расвјєїу*. – Нāш гāз је бāш ко нїјєво петрєуље.

газап, -а, м. *и́рљав, неуредан, за́иушиен*. – Проклѣтї Тўрци су били газапи, да Бѡг сачўвā и за́клонї. М.С.

гаљвати, -ам, несвр. *гази́и ѿ блаи́новом ти́рену*. – Јаднї рāднїк по ци́јели дāн гаљвā пѡ-блату ў-шуми извлāчѣи ма́дре нā-коњије.

гамизати, га́мижѣм, несвр. *крейи́и се сїоро, гои́ово гмижу́и*. – Унā два ѣтўрума јѣдва га́мижў по зѣмљи црнѡј.

гāни, прил. *їуно, много, у изоби́љу*. – Овѣ гѡдинѣ имā тра́ве гāни.

гања́к, гања́к, м. *ходник*. – Ёно барда́ка и вўчијѣ у гања́ку.

га́ра, -ѣ, ж. *жєна црне їуи́и и црне косе*. – Кад се мўја га́ра нāгарї, лѣшвѡга жѣнскѡга ўва нѣмā ў-пѡ сѣла.

га́рѡв, гарѡва, м. *їас црне длаке*. – Лўжија е имѡ ѣднѡга гарѡва кѡї се нї вўка нїје плāшијѡ, ет кāко е бїјѡ кра́бар и сїгўран.

гѣрдāн, гѣрдāна, и **ђѣрдāн**, ѣрдāна, м. *дебела огрлица од злāи́ника, дука́иа нā врати́у бога́иє ѡјевојке*. – Нўсї гѣрдāн ѡд -сўвѡга злāта, у ѣрдāну тридесѣт дўкātā.

га́њњāк, -а, м. *дио заїрежног їрибора код кола за вучу сијєна*. – Мўрāмо промијєнити га́њњāк, унāј стāри нѣ ваљā.

га́цати, га́цāм, несвр. *хода́ии ѿ води или расквашеном ти́рену*. – Дјѣца нāјрадијѣ га́цајў по води и бāрица.

гвѣ́ља, гвѣ́лѣ, ж. *квргаво дрво*. – Нѣ дају се ѡвѣ гвѣ́ље цијѣпати.

гвѡжђа, гвѡжђā, зб. им. *мѣшалне сїраве за хваи́ање дивљачи*. – Мијѡ за́пѡ нўва гвѡжђа ў-пољу и улѡвијѡ вўка.

гвѡжђари́ја, -ѣ, ж. *разни гвоздени їредмѣи*. – Растрѡжило гвѡжђари́ју пѡ-цијелѡј кўћи, нѣ море се ѡдати.

гевѣ́ра, -ѣ, ж. *їушка, ваи́рено оружје*. – Ћѣ нāбавї ѡвў гевѣ́ру ва́кѡ спријѣтну.

гѣгати се, гѣгāм се, несвр. *хода́ии несїреи́но клаи́ѣи се*. – Танāсија се гѣгā од дебљїнā ко да е пјāн.

гѣњати, -ам, несвр. *и́и на измаку снаге*. – Ёно ѿ јѣдва гѣњајў ўз-брдо.

гѣпѣти, -їм, свр. *укра́сии, їрислови́и, мазну́и*. – Нѣко ми је гѣпијѡ шлāјбāк јўчѣ на дѣрнеку.

гѣпўцнути, гѣпўцнѣм, свр. *укра́сии неку сїи́ницу*. – Гѣпўцнуло му јўчѣ дўвāн иж цѣпа у бїртији.

гѣ́рз, -а, м. *независан, слободан, їоносан*. – Нїје бїло вѣћѡг гѣ́рза ў -нашом крају од пѡкојнѡг кїцоша. Рд

геца́лук, -а, м. *свијѣи́ из Србије*. – Геца́лук нїкоме на свијѣту не пѡлāжѣ рачўна па нѣѣ ни Мѣрици, јā ти вѣљѡ.

гѣ́цо, -ѣ, м. *чѡвјек из Србије, самосїалан, независан*. – Гѣ́цо е ў-двā рата ѡбāрѡ Швāбу на лѣја на свѡјѡј зѣмљи.

гецовāн, гецовāна, м. *їоносан и маи́еријално јак Србин*. – Гецовāни мўгў кра́нити крўвом пѡла Јеврѡпѣ, кāмоли нѣћѣ Дāлмāнцију и Лїку.

гибї́ра, -ѣ, ж. *ѡно ши́ѡ некое їријада, следовање*. – Дѡбићеш тї свѡју гибї́ру гѡре у āпсу кад те пѡчнў бокѣгати ѣндāри.

гибї́рати, гибї́рāм, несвр. *има́ии ѡужности́ и ѡбавезу*. – Јѣси ли дѡнијѡ унѡ штѡ те гибї́рā?

гї́ва, -ѣ, ж. *зайварач за флашу од їлу́иє*. – Испадѣ нѣје гї́ва Бѡк је прѡклѡ.

гѠ-голцијѧт, гѠла-голцијѧта, гѠло-голцијѧто. *ѠоѠиѠуно го као од мојке рођен.* – Йзби Ѡстоја Ѡ-шумѧ, гѠ-голцијѧт, прѧпѠ се од мѧђѧда па се сѧв испѧрѠ.

гѠјѧт, -и, зб. *им. Ѡримјеса љуља, кукоља и других коровских сјѧмена у жиѠиѧриѠама.* – Вѧлика ѧ гѠјѧт освѠдила нѧшу шѧницу у Камлѧнуши.

гѠјѧтан, -тна, -о. *нечисѠ са многим Ѡримјесама Ѡрљавог и сувѠиног.* – ѠвѠ жѠто Ѡз-нашега Цијѧпца пѠсве гѠјѧтно Ѡвѧ гѠдинѧ.

гојѧтити, гѠјѧтѠм, несвр. *ѠрљѧѠи неки ѠросѠѠор иверјѧм или каквим другим ѠѠиѠадам.* – НѧмѠјте дјѧцо гојѧтити кѠћѧ, дѧнас ѧе нам дѠћи тѧтка СтѠја.

гѠлигѠз, -а, м. *ѠѠерен без грмља и шуме изложѧн вјѧѠиру.* – На Ѡномѧ нѧшем гѠлигѠзу нѧшта не рѧсте осим кѠкурујека.

гѠлица, -ѧ, ж. *народ од велике ѠѠирѧбе, сирѠѠиња.* – ЧѠм је нѧвѠло прѠљеђе, нѧвѧлила гѠлица Ѡ-пријѧмушу.

голѠгузовац, голѠгузѠвца, м. *крај Ѡосне и неквалѠиѠѧѠине земље.* – Свѧ се ѠѠве рѧно узѠрашѧ, само Ѡнѧј ПѧтуѠиѧа голѠгузовац Ѡстаде.

готѠвѧн, готѠвѧна, м. *нерадник, онај ко хође да има све гоѠѠово без рада.* – Тѧшко кѠћи у кѠјѠ се готѠвѧни Ѡселѧ.

готѠвити, -Ѡм, несвр. *сѠремѧѠи, ѠриѠремѧѠи.* – Чдни ѧе кѠсити, ѧдни ѧе кѠпити а ѧдни гѠтовити крѧну.

гѠћ и **гѠћѠце**, *облик од ѠарѠѠикуле год.* – Ко гѠћ дѠђѧ Ѡ-нашо сѧло не ѠдлазѠ глѧдан нѧкако. Ко гѠћѠце нѧѠђѧ крѠз-РѠре, сврѧтѠ код ГлиѠшѧ на рѧкију.

грѧбић, -а, м. *младо грабово дрво.* – ПѠкојнѠ би ЗвѠкан вѧзда нѠсијѠ Ѡзѧ се сѠкирицу и поткресѧвѠ Ѡнѧ млѧдѧ грѧбиѧе и јѧвѠриѧе гѠре у ДѠлу.

грѧбље, грѧбљѧ, pl. tantum. *дрвена сѠрава за куѠљење сѠјѧна.* – МѠ смо ти грѧбље и вѠле прѧвили од јѧворѠвинѧ.

грѧбљѠште, -а, с. *дуга дрѠка на грѧбљама.* – ГрѧбљѠште од јѧворѠвинѧ бѠдѧ у рѠци глѧтко ко слѠнова кѠст.

грѧбовѧча, -ѧ, ж. *ѠѧѠина обрасла грабовином у којѠј има Ѡреко ѧѧѠа снѠјѧга.* – НѠје свѧко смѠјѠ сѠћи у грѧбовѧчу пѠ-снѠјѧг ко ЈѠво БѠжичѠн.

грѧварина, -ѧ, ж. *дивљѠ граѠак на ливади или Ѡиви.* – ОсвѠдила грѧварина ѠѠѠу, сѧмѠ БѠг знѧ кѧко ѧе се тѠ покѠсити.

Грѧвка, -ѧ, ж. *жѧна од Грахова.* – Грѧвка ѧ рѠдила дѧвет сѠнѠвѧ брѧз-бабицѧ.

грѧја, -ѧ, ж. *гужва, вѠка, гѧлама, нерѧд.* – Кѧква се но грѧја пѠдигла тѧмо Ѡ-ОткѠвѠије?

грѧјѧти, -ѧм, несвр. *гѧламиѠи, вѠкаиѠи, свађѧѠи се.* – Чно Кѧјтѧзѧ грѧјѧјѠ, чѠѧ се све дѠ-РѠрѧ од пѠстѧ гѧлѧме и лѧрмѧ.

гранѧта, -ѧ, ж. **1.** *хрѠѧ грѧна на јѧдном мјѧсѠу.* – Око гранѧтѧ Ѡ-нашѠј шѠми рѧстѠ мѧлине и шѠмскѧ јѧгоде. **2.** *минобаѠачки ѠројекѠѠил.* – Кад тѠповскѧ гранѧта ѧѠљнѧ, свѧ се зѧмља трѧсе.

гранѧтѧја, -ѧ, м. *онај који грѧнѧѠа и машѧ рукама Ѡриликом гѠвѠра.* – Сѧмо тѠ грѧнѧтѧј грѧнѧтѧја, а нека дѧни Ѡтамѧн прѠлазѧ.

гранѧтѧти, -ѧм, несвр. *махаѠи рукама Ѡриликом гѠвѠра.* – Нѧ требѧ вѧвѠјѧк грѧнѧтѧти рѠка брѧз-потребѧ.

грѧнити, -Ѡм, несвр. *сакуѠљѧѠи грѧне у хрѠѠу којѧ се зѠве грѧнѧѠа.* – ЦијѧлѠ је смрчу ШмѠјѧјѧло јѠчѧ грѧнијѠ Ѡ-двѠје гранѧте.

гра́кнути, гра́кнѐм, свр. *нагло зајочейѝ радиѝи кад се укаже погодно бријеме*. – Снѝјег окопнѝ нагло и свѝјет акнѝ и гра́кнѝ брати свѝ дрѝеда.

гра́ша, -ѝ, ж. *овца са грахорасѝим ѝјегама на глави*. – Објањила гра́ша двѝе близнади ко двѝје јабучице.

грѝба, -ѝ, ж. *сѝругоѝина ѝригорјелог млијека у лонцу*. – Најслађа е уна грѝба из лонца са мла́кѝје крувом.

грѝбље, -а, с. *гробље*. – Устави тобус код Пѝтрића грѝбља, ѝма ѝзађи. За

грѝбѝнаља, -ѝ, ж. *жена која грѝбена влакно конойље или лана*. – Сѝнбѝ код-нас грѝбѝнаље бѝле свѝ до иза по́нбѝи.

грѝбѝнати, -ѝм, несвр. *развлачиѝи влакно кудеље од лана или конойље ѝомођу грѝбена*. – Нѝје лако грѝбѝнати ко нѝ зна.

грѝбѝни, грѝбѝна, м. *сѝраве са челичним зуйцима за грѝбѝнање влакна*. – Брез грѝбѝна се нѝ море припремити пртѝнина за прѝђу.

грѝбница, -ѝ, ж. *ѝарница, ѝраг на кожи од механичке ѝовреде*. – У сапѝта исана су свѝ самѝ грѝбнице по рука.

грѝцнути, -нѝм, свр. *малко огребоѝи ѝо ѝијелу, резнуѝи нечим*. – Јѝси ли се то ма́ло грѝцнѝ по образу?

грѝвина, -ѝ, ж. *мѝшални оков за ѝричврѝивање косе за косиѝиѝе*. – Кад ѝдѝш у-Мркоѝић, донѝздѝ грѝвину да насади́мо кѝсу.

грѝво, -ѝ, м. *ѝас црне или мрке длаке*. – Чувај се, ујѝшће те грѝво Бјѝлкушѝн.

грѝје, -ѝ, ж. *грѝјехови, ѝресѝуѝи*. – Ве́ликѝ су грѝје на нашем наоду.

грѝље, грѝља, зб. им. *дрвени лейгзасѝи ѝоклоѝци на ѝрозорима*. – Врзи грѝље на про́зоре, поразбијаће и вјѝтар.

грѝпача, -ѝ, ж. *сѝара, маѝора жена*. – Мани се унѝ грѝпачѝ, излапила е.

грѝпина, -ѝ, ж. *сѝар и израбљѝен мушкарац*. – Штѝ ће ти уна грѝпина, зар нијѝси мугла нађи ма́ло млађѝек?

грѝч, -а, м. *грбав, неѝлодан ѝерен*. – На уномѝ грѝчу ништа нѝ рађа.

грѝчљив, -а, -о. *ѝосан, храѝав и неѝлодан ѝерен*. – У-нашије Дѝловије је по́све грѝчљива лѝвода.

грѝлапити, -ѝм, несвр. *грѝѝи се сѝирасно у изненадном сусреѝу*. – Кад се препѝзнашѝ, по́чѝшѝ се грѝлапити и плаќати од дра́гости.

грѝлати, -ѝм, несвр. *креѝаѝи се уморан оѝежаним корацима*. – Нарот цѝма́том грѝља у-љѝшнѝке и дрѝѝине.

грма́исати, -шѝм, несвр. *галамиѝи и ѝсоваѝи ѝреко сваке мјере*. – Ни́ко жѝв не грма́ишѝ ко ѝвѝ Вагањани.

грѝница, -ѝ, ж. *свињска болесѝи која гуши и дави*. – Да́бѝгда те грѝница задавила.

грѝкталица, -ѝ, ж. *сваѝовска ѝјесма која се ѝјева ѝоигравајуђи грлом*. – Теѝ се нѝ чѝе лијѝпа грѝкталица?

грѝктити, -ѝм, несвр. *ѝјеваѝи грѝкталицу*. – Оћемо ли ѝдну загрѝктити ко штѝ су нам ѝ-ста́рѝ грѝктити.

грѝмила, -ѝ, ж. **1.** *хрѝа скуѝљѝеног камења*. – Највећѝ грѝмиле камена су ѝстале код-нас иза Илира. **2.** *синоним за огњѝиѝиѝе, куђни ѝраг*. – Ода́вно е ѝва куђна грѝмила шѝмерена.

грѝмица, -ѝ, ж. *мала грѝмила*. – Ёно наши кѝсѝ дѝље око унѝ грѝмицѝ у-Клизавица.

грѣмѡтан, -ѡна, -ѡно. масиван, развијен, тѣжак. - *Грѣмѡтан* унј мумак Че-
гърѡв.

грѡња и **груња**, -ѣ, ж. *груњисани љешници на једној њѣшељци*. – Овѣ гѡдинѣ на
гранана свѣ ргѡња дѡ -гроњѣ љѣшникѡ. Сви се грѡмови окорѡбатили од пѣстије груња
љѣшника дѡље у Бисѡшчију.

грѡш, грѡша, м. *сиѡан новац*. – Ё, нѣ дѡм ни грѡша више па да е ѡ-главу.

грѡшати, -ѡм, несвр. *круѡно ѡдаѡи, ваљаѡи (о снијегу)*. – Грѡш с југа
оснѡјег, навѡлаће дѡ-пѡса.

грѡта, -ѣ, ж. *гријех, грехѡша*. – Нѣ дѡрѡј сирѡтињѣ, вѣликѡ е грѡта ѡд-Бога.

грувати, -ѡм, несвр. *приводиѡи крају вршај на арману*. – У крај, ѡгрувај, видѣ
мрше како врше, видѣ гѡрѣ како тѡрѣ, грувај, грувај, јѡш, јѡш, јѡш, дѡста!

грувати, груваѡм, несвр. *ударѡи јако као из ѡѡа*. – Дѡнара се из тѣмеља
љѡла, три стѡтине тѡпѡва е грува.

грудва и **груда**, -ѣ, ж. *збијена лѡиѡица снијега која може сѡѡи у шаку*. –
Кад пѡда снијег, дѡјци је нѡдражѣ правити грудве и гѡђати се њѡма. Мѡ увалѡмо
пѡну тѡрѡу груда па се грудамо по цијелѡ дѡн више Аѡушинѣ дѡлицѣ.

грудвати се и **грудати се**, -ѡм се, несвр. *гађѡи се грудвама на снијегу*. – Кад
се дѡца грудвају, не ѡсеђају да им зѣбѡ рѡке док лѣд нѣ зађѣ за-нукте. Дѡца се
грудају дѡклѣн гѡѡ имѡ снијега.

грунути, -нѣм, свр. *ударѡи јако изненада*. – Грунѡу грѡм у вѡ Дебѣлака, свѡ
се зѣмља загрѣсе.

грушѡлина, -ѣ, ж. *мѡјѣко од краве која се ѡек ѡѡелила*. – Нѣ смије се
грушѡлина дѡвати дѡјци јер и зѡболѡ трѡу.

грушати, -ѡм, несвр. *прѣварѡи мѡјѣко у грудвице*. – Нѣ знам кѡи је ѡвѡ па
ми се варѣника груша ево имѡ једна ѣвта дѡна.

гѡба, -ѣ, ж. *род, изобилѣ, мношѡво*. – Рѡдили љѣшници, гѡба мрав.

гѡбѡв, гѡбава, -ѡ. *болѣстѡ губе, красѡав, ѡѡѣле коже*. – Свѡ му чѣлѡд гѡбава,
Бѡже ме прѡсти.

гѡбица, -ѣ, ж. *усна*. – Аѡ ли те блѣбнѣм пѡ -губици, видѡиш свѡга Бѡга.

губѡчан, -ѡ, м. *ѡној који има дебеле усне*. – Тѣ унѡј губѡчан ѡде?

гѡжва, -ѣ, ж. *ѡлѣѡена ѡмча од љѣсковога ѡруѡа која служи за уѡѣзање и
ѡричвршѡивање заворѡа и свѡрѡака у заѡрези на ѡјима и ѡрацијѣју*. – Ко е знаѡ
запѡчѣти шѣпѡр и усѡкати гѡжву, тѡј се мѡгѡ кѡмѡтно жѣнитѡ.

гѡжвача, -ѣ, ж. *врѣѡа укусне ѡѡиѣ*. – Кад ѡјна Сѡвка нѡправи пѡту гѡжвачу,
ѣјвалѡ му мајци ко нѣ би прѣсте ѡлѡзо.

гѡја, -ѣ, ж. **1.** *змија*. – Напале га шарѡвитѣ гѡје. **2.** *чѡвѣк ѡријѣке нарави, ѡуѡи
као змија*. – Од Мѡркана ѡѡѣ гѡје на Краѡни нѣма.

гѡјана, -ѣ, ж. *кишна или сѡѡмачна глѡѡа*. – Кад је кишно, пѡјѡвѣ се гѡјане на
свѣ страѣе.

гѡкнути, гѡкнѣм, свр. *оглѡсиѡи се ѡѡуѡи гѡлѡба*. – Ё, дѣдѣре, гѡкни гѡлѡбе да
ти чѡѣм глѡс.

гѡлити, гѡлѡм, несвр. *чуѡѡи коноѡѣ из зѣмље*. – Првѣ смо кѡноплѣ гѡлили
дѡѡ дѡна, а дрѡгѣ јѡш нијѣсу прѡстигле.

гѡљачити, -ѡм, несвр. *ѣкѡлѡѡиѡи, ѡѡкрадаѡи*. – Нашѣ гѡзде гѡљачѣ
јѡднѡ сирѡтињу кѡјѡ мѡра радитѡ ко црѡи рѡп.

гумењаџ, гумењаџа, м. *гумени оџанак*. – Дòбри су òпàнци гумењаџи јер не пропушћају вòду.

гунгула, -ѝ, ж. *гужва, меж, неред*. – Кàква е òвò гунгула вòђекà, прèкини или ћу пòчèти бити керàчом кòга првòга стйгнѝм.

гундељ, -а, м. *инсекѝ ѝвродокрилац*. – Прàво да ти кàжѝм, јà сам чўò за гундеља, али га јòш нијесам òпазијò.

гунђати, -ам, несвр. *ѝриговарати, коменѝарисати без ѝоѝребе*. – Дѝдѝ не гунђај тàмо јер би мўгò дòбити дрвену кàпу.

гурàбет, -а, м. *стиара особа, ѝосрѝница*. – Штò ће ти унàј гурàбет у-кући?

гурѝма, -ѝ, ж. *невоља, мука, неѝрилика*. – Òвò ти је вѝликà гурѝма и јàд.

гўта, -ѝ, ж. *кврга, израслина на ѝијелу*. – Кàква ти је тò гўта на врату?

гўце, гўцета, с. *ѝрасе, одојче*. – Купили и уни нѝшта гўцета за Бòжић. Пр

гўцнути, -нѝм, свр. *мало ѝоѝѝѝи, ѝијуцнутиѝи, сркнутиѝи*. – Дѝдѝ, гўцни мàло òвѝ пòдгорскѝ шљивѝ.

гўчити, -ѝм, несвр. *халаѝливо грабиѝи себи, ѝрисвајатиѝи*. – Нàши дрўшкани знају гўчити државну имòвину ко нйко жйв.

Д

дàбили, *израз у улози ѝојачаног да за ѝоѝврђивање*. – Нек и нўси љàвò, дàбили, кад су нàкѝ покàрети.

дàбòгдà, *израз за изражавање жеље и клеѝве*. – Дàбòгдà не ѝмала срѝћѝ, кàко си тàкò нѝпослўшна.

дàбòгме, изр. *наравно, заисѝа, ѝако је*. – Дàбòгме да је тàкò како љàђа гòвори, а нѝ како лўгàр ѝзмйшљà и налàгује.

дàвòр, -а, м. *говор, разговор, ѝричање*. – Дàвòр гўсле мòја давòријò, јесам ли вам гўсле гòворијò. нп

давòрија, -ѝ, ж. *народни инсѝруменѝи, гусле, диѝле, свирале, фрула и сл.* – Òд-гусàлà гòре кòд-нàс врòвàцà, бòљѝ давòријѝ нйје бйло.

давòријање, -а, гл. им. с. *сјеѝно свирање на народним инсѝруменѝима*. – Чйм се нàдмў репўви с прòљећа, кòд-нàс од пўстòг давирѝјања се свѝ стрàне рàзлијежў.

давòријати, -ам, несвр. *свирати на народним инсѝруменѝима*. – Кад Нйкола Дрѝновић пòчнѝ давòријати нà-диплама, исàну се пр̀си нàпйрѝ од нѝкаква мйљка и љепòтѝ.

давòрити, -ѝм, несвр. *говориѝи, ѝричаѝи, ѝриѝовиједатиѝи*. – Нйко кòд-нàс нйје знàò памѝтнйјѝ давòрити о крàљу Лесàндри од Милѝкоњѝ Шулѝндића.

дàкати, -ам, несвр. *говориѝи узасѝојно да, да*. – Дàј, прѝстани вйшѝ дàкати, превр̀шијò си свàкў мјѝру.

дàклѝн, *рјечца за ѝоѝврђивање, дакле*. – Дàклѝн, Йàцкана су ўкопàли у Пòљанама љѝ и пòгинò, а нијесу га нўсили у-Отковачкò грѝбље. От

дàктати, дàкћѝм, несвр. *убрзано дисати због велике врућине или умора*. – Òвце се позбòиле па сàмо дàкћў на òвòј пўстòј врућини.

дàнути, дàнѝм, свр. *одахнутиѝи, ѝредушиѝи, одмориѝи*. – Стàнте мàло код унѝ бўкве да мàлко дàнѝм, стàла ми дўша ў-гру, не мўгу мàкнути.

дáса, -ѐ, м. *сеоски лола, одважан и њоносан момак*. – Стїгѡ дáса из Бастáсá на прéло у Áлáлпїи скрѡз прео Пандѹрицѐ.

дáсина, -ѐ, м. *аугментїаїив од имена даса*. – Одошѐ нáше дáсине скрѡз у Прѐкрају на прéло.

дáшта, *їоїшврдна рјечца као одговор на їиїшање*. – Дѡнесе ли тї ўнѐ ствáри са лїводѐ? Дáшта сам већ дѹнијѡ.

двїзац, двїсца, м. *ован од двије године*. – Ёно Пóљић пѐчѐ двїсца вишѐ-кућѐ крај бунáра.

двїзе, двїзета, с. *бравче од двије године*. – Нѐстало нам јѹчѐ ѐдно двїзе дѡље ў-пољу.

двїзница, -ѐ, ж. *овца од двије године*. – Јѹчѐ су се двїзице на дѐрнеку продавале бѡљѐ од ѡвнѡвá.

двїста, бр. *двије сїоїшине*. – Лáле Бјѐљкушїн нїкадá нїје їмѡ мáњѐ од двїста ѡвцѐ и кѡзѐ и нáјмањѐ педесѐт ѡвнѡвá трећáкá.

двѡбанак, двѡбáнка, м. *новчаница од двије банке њо десѐи некадашњих динара*. – Кад се кдвѡбанак зáрдї днѐвно, мѡре се нѐкáко девѐрати.

двѡгодац, двѡгоца, м. *коњ од двије године*. – Пáрип двѡгодац је вїлѡван и ўсѡван док не ѡбикнѐ у терету.

двѡгуз, -а, м. *онај који је широке задњице као да има двије*. – Ўномѐ двѡгузу нїје смїјѡ свáко завирівати у тѡрбу.

дѐ, *узвик којим се їїјерају коњи*. – Дѐ, вѹци те не їзјели, штá си се ўкѡчијѡ!

дѐ, *рјечца за їодсїицање некога на рад*. – Дѐ кућо муја, пѡй штѡ па áј на лїводу.

дѐвѐрати, -áм, несвр. *живјѐїи їиешко, некако їреживјавáїи*. – Кáко ми бѡ-лан жївїш Стѐвáне? А, нѐкáко се девѐрá.

дѐветáк, деветáка, м. *ован од девѐи година*. – Испѐците деветáка ѡвна и принѐсите рáкијѐ и вїна, їмаћемо ўитро вѐликѹ тѡлму.

дѐветати, -áм, несвр. *їући некога добро, дијелиїи њо девѐи баїшина*. – Бѡга ми је нáшегá прњу дѐветáло и дѡбро у сѹру дѡћерало.

дѐгѐњак, -а, м. *їуча, физички обрачун*. – Тáкѡ плїтка пáмѐт нѐ море прѡћи брѐз дѡбрѡга дѐгѐњака.

дѐгѐњачити, -їм, несвр. *дијелиїи некоме добре баїшине*. – Нѐ море прѡћи збѡр ў-Рѡрије а да се Рѡрчáни и Пољїчáни не дѐгѐњачѐ пѡ-цијелї дáн. Са

дѐдѐ и **дѐдѐре**, *удуїлане рјечце за наређивáње*. – Дѐдѐ, пѡдигни се и смїјѐста из ѡвије стѡпá да си се упѹтијѡ блáгу. Дѐдѐре, завѐжи док нијѐси дѡбијѡ пѡ-лабрњи.

дѐжмекаст, -а, -о. *їуначак, дѐбљѹцкастї*. – Ўнáј мáлї Пѐричїн дѐжмекаст ко ї-ћáћа му.

дѐка, -ѐ, ж. *врсїа краћег ћебѐиа*. – Жѐне сѹшѐ дѐке на врљикама пѡт-кућѡм.

дѐкати, -áм, несвр. *їїјераїи коња узвиком дѐ*. – Áма, штá га дѐкáш, дáјде га мѐни да га претѐварїм ѡвије штáпарцом пáш вїћи како тѐглї.

дѐкати, дѐкáм и **дѐкачити**, -їм несвр. *їући, млаїшїи некога добро*. – Стѐвиша дѐкá Здравїла свáкї дáн, али не врїјѐдї; свѐдно дѐкѡ њѐга а дѐкѡ мáгáрца. Не врїјѐдї њѐга дѐкачити прѹтом, вáрклицѐ е кáквїје штáпарцом.

дѐкнути, -нѐм, свр. *удариїи некога снажно*. – Кáд нáш Ковїљан дѐкнѹ Рáина ўнѡм свѡјѡм шѡпáицѡм, Рáин се прѐвáлї ко свїјѐћа нá-лѐдину.

дѣковати, -ујем, несвр. *īrīaiīi sīvāri bez reda na неко мјесто*. – Била е јака кйша па се није мугло косити и ми смо ти све ствāри, дѣковали испод навиљакā сйјена док нијесмо здѣковали све и бјѣжи кўћи накō мокри.

дѣло, *рјечца којом се наређује*. – Дѣло, кўћо мўја, уради тō, нѣмōј чѣкати дрўгōга.

дѣмбел, -а, м. *нерадник, џабалебарош, љенчина*. – Ўнō ти је дѣмбел над дѣмбелије да такōга није зѣмља шчѣкала.

дѣмбелија, -ѣ, ж. *зѣмља нерадника, живоїтна средина љењиваца*. – Нāшōј Вāи гōдй нѣрāд и зѣмља дѣмбелија.

дѣмбелисати, дѣмбелишѣм, несвр. *џабалебарошиїи*. – Нйко није пōстō срѣтан од дѣмбелисāња па нѣнеш ни тй, јā ти вѣљо.

дѣрала, дѣрāлā, с. *мјесто гдје дува вјетшар и одрања зѣмљу*. – Ёјвалā му мāјци ко сѣрбес низ дѣрала прōђѣ према Кнйну.

дѣран, -а, м. *несїашан дјечак*. – Штā тō рāдйш, o дѣранѣ?

дѣрати, дѣрѣм, несвр. *грубо некога йући свакодневно*. – Трѣба нѣга вāзда дѣрати прўтом па би ѱн дōшō дō-памѣти.

дѣрāчина, -ѣ, ж. *учесїала йуча, физички обрачун*. – Јōј јучѣ дерāчинѣ кōд -нашѣ зāдругѣ, јāђена ти й -жалосна мāјка, пōбили се Кāјтези, све шкрїпѣ зўбије ѣдни нā-другѣ.

дѣрлāд, -и, зб. им. *младе несїашине особе*. – Смири ѱнў дѣрлāд тāмо да не гōлāмѣ.

дѣрле, -та, с. *несїашно и размажено дијеїше*. – Чйјѣ је ѱнō дѣрле тāмо?

дѣрнек, а, м. *вѣћи годишњи вашар на којем се йродаје круїна сїока*. – Зā-нāс Врōвце је бйјō нāјвāжнй зймскй дѣрнек дōље у Кнйну.

дѣрнути, -нѣм, свр. *ударийи некога само једном снажно*. – Приђе Мāркāћ Лўки па га дернў шāкōм у лѣја и ўтече ко небѣскō вријѣме.

дѣрт, -а, м. *срїба, бијес, љуїїња*. – Овā дāнашнā млāдеж пўна дѣрта и бйјеса.

дѣшнāк, дешнāка, м. *десни йреднй во у зайрѣзи на којем је обично вѣће звоно које се зове брōнза*. – Правѣ гāзде су дрђāле дōбре дешнāке вōлове пō-десет гōдйнā и нијесу и продавали брѣз вѣликѣ пōтрѣбѣ.

дибидўс, прил. *крајња граница глuyосїи*. – Глўп је Пāјкан дибидўс. Р.С.

дйва, -ѣ, ж. *љейоїица*. – Није бйло дйвѣ ко нāшѣ Стōјѣ oткā се кāмѣн пōчō котрљати са Дебѣлāка.

дйвāн, дйвāна, м. *сасїанак, разговор, конференција*. – Бйли су на дйвāну кōд нашег сѣоскōг кнѣза.

дйвāнити, дйвāнйм, несвр. *йричāи, говорийи, дискуїовāи*. – Штā дйвāнѣ Бāце дōље ў Врбљаније и Барāије?

дйвијāч, -и, зб.им. *дйвѣ живоїиње*. – Пўна е нāша шўма рāзнѣ дйвијāчи.

дйвијй, -ā, -ѣ и дйвй, дйвљй, *нейриїиїомљен*. – Ўн нѣ море йћи мѣђу-љўде јер је ко кākāв дйвијй ствōр. Кāко ће ѱн штō алāисати кат је дйвй.

дйвјāкинѣ, -ѣ, ж. *дйвѣ јабука йгодна за йурицију*. – Нѣмā бōлѣ туршијѣ ко од дйвјāкинѣ и смрѣкѣ.

дйвка, -ѣ, ж. *кава од йржене ражи без великог квалїїейта*. – Пōкојнй Йлија е мўгō посркати пō-пō бўкарѣ дйвкѣ и нйкад га не забōље трбу.

дйга, -ѣ, ж. *врїта кāјмака лошег квалїїейта*. – Донѣздѣ тѣ дйгѣ да прōубāм. До

ди́жва, -ѐ, ж. *дрвени суд за воду са рукохватиом*. – На музле музѝлье пўне ди́жве ђвчијѐ варѐникѐ.

ди́жвица, -ѐ, ж. *мала ди́жва*. – На ѝдѐ ђвѐ двѝје ди́жвице во̀дѐ.

ди́згија, -ѐ, ж. *дуга и уска њива*. – Ва̀рклија́ е у̀на́ Ма̀ксимова по̀двѐрница од свѐ-три на̀ше ди́згије.

ди́згѝца, -ѐ, ж. *уски ореѝак њиве*. – Испѝлили се ја̀рѐбице у у̀но́ј на̀шо́ј ди́згѝци у̀-Пржина.

ди́згѝни, -а́, м. *кајаси коњске узде*. – Притѐгнули кў̀њије ди́згѝне па ђтпѐчѐли т̀рку у̀-сваговије.

ди́јати, ди́јам, несвр. *диса̀ши, узима̀ши ваздух*. – Упѐкло, нѐ да се ди́јати од пў̀стѐ вѝтрѐ и вру́ћинѐ.

ди́ка, -ѐ, ж. *љѝоѝа, ѝонос*. – Ё̀но Ми́кѐ на̀ше ди́кѐ, на̀ка се цў̀ра јђш ни́је рђдила у ђвије крајђвије.

Ди́мѝдија, -ѐ, м. *ѝејора̀шив од именице Ди́миѝар*. – Ди́мѝдија Шулѐндиѝ је сѝшђ у̀-ја́му да ѝзвади́ ја̀ре штђ е у̀пало.

ди́мити, -ѝм, несвр. *ѝушѝши дуван у великим количинама*. – Ба́ја ди́ми у̀на́ј то̀ротан, ни́како не прѐстаѐ ђд-јутра дђ-мра́ка.

ди́млија̀шица, -ѐ, ж. *муслиманка која носи димије*. – Не мореш ти довести ди́млија̀шицу ка̀д је нў̀ге за̀мутѝла к̀рпама па не ви́диш ка̀кве су. Ва

ди́млије, ди́млѝја́, ж. pl. tantum. *димије, ношња муслиманских жѝна*. – Прѐпале ме бў̀лине ди́млије, ѝдѐ ѐдна ја́ ми́слијо двѝје. нп

ди́плѝр, -а, м. *онај који свира на ди́лама*. – Бо̀љѐга ди́плѝра ни́је би́ло од Ни́колѐ Дре́новића у свѝје Стѐкерђвѝије.

ди́пле, ди́пѝла́, pl. tantum. *дрвени дувачки народни инсѝтруменѝ са двѝје ци́јеви*. – Не́ма ти лѐшвѐ давђријѐ ђ-ди́пѝла́.

ди́пле, -ѐ. *неѝозна̀ша свеѝиња у благим ѝсовкама и заклетѝвама*. – Ни́је та̀ко, свѐтђга ми ди́плѐ.

ди́плити, -ѝм. *свира̀ши на ди́лама*. – Мла́ђо По́љића е бо̀љѐ ди́плиђ од Стђена Бошња́ка, по̀знѝтѐ сѐоскѐ на̀бодицѐ.

ди́ринчити, -ѝм, несвр. *бесѝосличѝи, одга̀ја̀ши ѝосао*. – Не ди́ринчи, ви́диш ли да ће не́вријеме.

ди́рјек, -а, м. *дирек, сѝуб, кра́ћа бандера*. – Довў́ци ѝ-шумѐ ко́ју сврѝзу да на̀правѝмо двѝ ди́рјѝка, срў̀шила се ђграда окђ-зимскђга плѝше.

ди́рли́кати, -а́м, несвр. *зјака̀ши без ци́ља, бесѝосличѝи*. – Ди́рли́кај ти а ври́јеме нека прђлази́ у̀тамѝн.

ди́јѐти, дѐђѐм, несвр. *ѝравѝши ѝласѝове си́јѝна*. – Ни́ко ни́је бо̀љѐ ди́јо зимскђ плѝше ђд-Јо́е По́љића.

дла́г, -а, м. *дрвене дашице којима се увезује сломљена рука или нога*. – По-пу̀шти ми ма̀ло ђва́ј дла́г, стѐгђ ме по̀све.

дла́жити, дла́жѝм, несвр. *увезива̀ши сломљену косѝ ѝмоћу длага*. – Зђвте А̀лексу Мрђѝна да на̀мјѝсти и у̀дла́жѝ слђмљѝну рў́ку Кли́сари, у̀н на́јбоље дла́жѝ прѐломе.

до́кати, -а́м, свр. **1.** *доћи главе, ући у крај, ѝривѝѝи ѝамѝи*. – До́акаћѐ лў̀ди и њѐговђ сѝли, ако̀бђга. **2.** *наћи рјѝење за ѝроблем*. – На̀ши Ло̀квѝри ће свѝко́ј сѝили и гурѐми до́кати.

дóвлѐн, прил. *довде, до ове црѝе*. – Ја мугу бацити камѐн сã рамена дóвлѐн дóклѐн и Бибан, али не мугу дãлѐ ни за нòкат.

догрљати, -ãм, свр. *доћи с ѝешиком муком уморан са далека љуѝа*. – Ёно нãшије кúрузãрã, јѐдва дóгрљãли пред-Млиништã и Прóлина брда у сѐло, мòкри ко мѝши.

дóдијати, -ем, свр. *досадиѝи, дозлогрдиѝи*. – Јѐла е дóдијала и Бòгу и нãроду галãмећи по сѐлу, свãђãјући се са Видѐсилом окò-бãшчѐ у Бãчуша.

дòђош, -а, м. *онај који је дошао са сѝране, досељеник*. – Мúј Бòже, штò су вãлãти овѝ дòђоши ѝз-Босне.

дòзнака, -ѐ, ж. **1.** *обиљежавãње сѝабала шумарским чекићем за сјечу*. – Ў-нашòј шúми се пòчѐло ѝћи у дòзнаку јòш за вријеме Аустријѐ, а сãдѐ је тò дòбро плаћен пòсò. **2.** *службена ѝоѝврда за неко одобрење*. – Јã јòш нијесам уплатијò дòзнаку за дрва, а снѝјек сãмо штò није зãтрпò и шúму и пúтове.

дòзнãчити, дòзнãчѝм, свр. *службено одобрѝи, ѝоѝврдиѝи*. – Ўитро ћемо ѝћи са лугãром у-шуму да нам дòзнãчѝ меремãт па да спрѐмãмо дрва зã-зѝму.

дóклѐн, *ѝрилог за мјесѝо и вријеме у значењу; до некога мјесѝа или до некога времена*. – Дóклѐн ћемо мѝ калãузити по овомѐ блãту? Дóклѐн ћемо мѝ чѐкати унѐ готовãне, прòђе дãн? Бр

дòкòн, -а, -ò. *онај који је сѝално без икаквих обãвеза*. – Кãјтези су дòкони òткã су се насѐлили вòђе у Рѐмѝће.

дòкòњãк, -а, м. *нерадник, љенчина*. – Ўни дòкòњãци нѐ мугу нѝшта ни ѝмати кãд нѝшта и нѐ рãдѐ.

докусúрити, докусúрѝм, свр. *докрајчиѝи, униѝиѝиѝи*. – Пѐрука е скрòијò нúв кòжун, али га е Млãђо скрòс докусúријò, клижући се нã-њему по снѝјегу дòље у-Ивòвцу.

дòлãп, долãпа, м. *сеоски дрвени ормар*. – У дòлãп се òстављãју сúди и крãна а брòкве у дрвени кãшет.

дòли, приједл. *сем, осилм, изузев*. – Свѝ су кúрузари сѝгли ѝз-Бãчкѐ дòли Микãила Æушинòг.

дòлибаша, -ѐ, м. *онај који долијева чаше ѝића на каквој слави*. – Тѐ је чãша, тú је дòлибаша. нп

дòликовати, дòликујем, несвр. *ѝриѝадаѝи, одговараѝи угледу*. – Тò не дòликује њѐму и њѐговòм òбразу.

долòгãње, -а, с. гл. им. *ѝјевање уз вола ѝобједника*. – Пò-нашѝје стрãна се рãзлијежѐ долòгãње чòбãнã.

долòгãти, -ãм, несвр. *ѝјеваѝи волу ѝобједнику у борби биковã*. – Чòбани долòгãју, свѐ се пòље рãзлијежѐ.

дологѝјати, -ãм, несвр. *ѝјеваѝи ѝо сѝранама за благом*. – Нãша чобанијã по цијели дãн зã-блãгом дологѝјã.

дòнеклѐн, *ѝрилог за мјесѝо и за вријеме*. – Јã ћу с тòбòм ѝћи дòнеклѐн, али се мúрãм вратити и ожуљати ãрман зã-вршãјã. Мòреш тѝ тãкò јãсати по сѐлу дòнеклѐн, док те крãни һãћа и мãтѐр, али, штã ћеш кад уни ѝзврнú табане?

дорѐнути, дорѐнѐм, свр. *довући, доѝјераѝи*. – Ўди брзо дорѐни кúње ѝс-поља, òмркнуће па ће и подãвити вúци. Æјде, дорѐни унãј цòк дрвã испод Вршчића да га испѝлãмо жãгòм.

досегача, -ѐ, ж. *дуга моѣка којом се нешиѣа дохваѣа*. – Принѣсидѣ ми тѣ до-сегачу да ђборим љнѡ штѡ вѣсѣ нѡ шљиви.

досѣгнути, дѡсѣгнѣм, свр. *дохваѣиѣиѣи, ѣривуѣи, ѣримакнуѣи*. – Висѡко е гнијѣздо шврѡчијѣ, не да се досѣгнути ђвѡм тѣткѡм.

дѡтлѣн, *ѣрилог за вријеме и мјѣстоу значењу до ѣгога времена или мјѣстоа*. – Кад се Бѡжо врѡти из вѡјскѣ, дѡтлѣн ѣе мѡли Лѣјо ѣмати гѡдину данѡ. Дѡтлѣн мѡреш дѡѣи, али дѡлѣ нѣ мореш.

дѡшљѡ, -ѐ, м. *онај који је дошаѡ, доселио се са из другѡга краја*. – Кад љнѡ ђвѣ нѡше дѡшлѣ допртљашѣ ђтѣда ѣз-Грѡва?

дошѣњати се, дѡшѣњѡм се, свр. *ѡѣрезно ѣриѣи неком циљу*. – Лѣсице су се дошѣњале кокошињѣцу да и нѣко нѣје ђпазијѡ.

дрѡм, -а, м. *мјера за ѣежину око ѣри грама*. – ђвѡ ти вѡжѣ пѣт кѣлѡ, ни дрѡм вѣшѣ, ни дрѡм мѡњѣ.

дрангѣлија, -ѐ, ж. *сиѣна сиѡвар мале вриједности*. – ј-нашем крају су Далмѡтѣнке нѣсале и продавале рѡзнѣ дрангѣлије зѡ-вуну и жѣто.

драњати се, драњѡм се. несвр. *чешѣи се грубо*. – Одмѡкни се ђд-мене, штѡ се тѣ драњѡш пѡ-цијѣли дан.

дрѡвѡрити се, дрѡвѡрим се, несвр. *снабдијевѡи се дрѡвима*. – Мѣ ти се дрѡвѡрѣмо одѡзгѡ ѣ-шумѣ у Рѡгуљинѡј дѡлини.

дрѡвенѡрија, -ѐ, ж. *намјешѣај у куѣи од дрѡвѣа*. – ј-нашѡј кѣѣи је свѡ дрѡвенѡрија бѣла ѣз-нашѣ шѣме.

дрѡвенина, -ѐ, ж. *све у куѣи шѣи је од дрѡвѣа*. – Дѡбра ти ђвѡ дрѡвенина ѣ-куѣи, штѡречѣш.

дрѣждити, -ѣм, несвр. *чешѣи, дангубиѣи*. – Вѡѣе се повѡздѡн дрѣждѣ и пѡндра, нѣко нѣшта нѣ рѡдѣ.

дрѣљити, -ѣм, несвр. *гледаѣи наѣрезнуѣио исколачених очију*. – Штѡ си издрѣљѣијѡ ђчи ко да си ѣгледѡ бијѣлу врѡну? Сѡмо дрѣљѣш блѣнто.

дрѣњѣиѣ, -а, м. *грм дрѡна на којем расѣу укусни ѣлодови*. – На ѣномѣ дрѣњѣиѣ више Сѣматинѣ пѡдетѣ свѡкѣ гѡдинѣ Мѣлица ѣберѣ по бѣсаге дрѣњѣинѡ.

дрѣчитѣ, -ѣм, несвр. *дерѡи се, галамиѣи*. – Не дрѣчи тѡмо, нѣ плаши дѣѣцѣ, вртоглаја ѣдан.

дрѣжалица, -ѐ, ж. *дрика на каквом алаѣу, сјекири, крамѣу и сл.* – Дунѣси ѣдан тѡслак ѣ-шумѣ да направѣм дрѣжалицу за ѣнѣ мѡтику.

дрѣнѣање, -а, гл. им. *излежсавѡње, ѡѣезѡње са усѣајањем*. – јстѡј, дѡста е бѣло дрѣнѣања. Ра

дрѣнѣати, -ѡм, несвр. *излежсавѡи се, ѡдугѡвлѡчиѣи са усѣајањем*. – Дѣжи се, штѡ дрѣнѣѡш вѣшѣ, чѣкѡ пѡсѡ.

дрѣнѣер, -а, м. *онај који дрѣнѣа, сѣава ѣреко мјере*. – Сѡмо тѣ дрѣнѣѡј дрѣнѣеру ѣдан, нѣѣе се лѣвода сѡма покѡситѣ.

дрѣцка, -ѐ, ж. *ѣролив, ријѣдак садржсѡј измеѣа*. – ђ, какѡ е ђвѡ вѡликѡ дрѣцка ѡко бунѡра?

дрѣцкан, -а, м. *онај који има дрѣцку*. – јнѡј се дрѣцкан нѡијѡ врѣѣије жмѡрѡ па се сѡв удрѣцкѡ до плѣѣѡ.

дрѣцкуља, -ѐ, ж. *крава која има дрѣцку*. – Гѣни тѣ дрѣцкуљу ђт-куѣѣ, ѣнерѣдѣ свѣ пѡ-дѡврѣшту.

дрливати, -ам, несвр. *бесјосличиии, њројушииائي ивољне ѡриликe*. – Оде оmlадина у-јагоде, а ти сједи и дрликај ту.

дрљати, дрљамам, несвр. *ѡравнаваии узорану земљу дрљачом*. – Не да се уна наша њива бранати док се добро не подрља.

дрљача, -е, ж. *ѡљоѡривредна алаика за ѡравнавање узоране земље*. – Оставите дрљачу на-њиви да е не вучемо књи.

дрљуцање, -а, с. гл. им. *уѡрно задиркивање и изазивање*. – Маните се више тога дрљуцања у-дјецу јесте ли при-себи.

дрљуцати, дрљуцаам, несвр. *задиркиваии, омеѡаии, изазиваии*. – Не дрљуцај и не баркај у-дјецу, нека се дјеца ѡграју. Ст

дрљуцнути, дрљуцнѡм, свр. *дирнуии некога чиме ради узнемиравања*. – Асли ти Мијо дрљуцну Драгана па се дијете прѡбуди.

дрмати, -ам, несвр. **1.** *климаии нешиа шио је усѡравно*. – Немѡј дрмати те лесе, одвалићеш ѡ. **2.** *владаии, командоваии, имаии моћ*. – Твои парници дрмају државѡм, а ти зјакај и глѡдај ко ће ти дати цигару дувана.

дрматор, -а, м. *онај који влада и има велики уишцај*. – Не дрма гољо народом већ дрматори од ѡловке и памѡти.

дрмесати, -ам, несвр. *ѡресии, јако дрмаии, љуљаии*. – Кѡ то тамо дрмеса вратије, је ли сишѡ с памѡти?

дрмнути, -нѡм, свр. *ударии јако*. – Ако те једноч дрмнѡм, све ћеш звијезде пребрѡјати на небесије.

дрнда, -е, ж. *урећај за развлачење вуне*. – Ка-ћеш нуцити вуну на-дрнду дрнда-ти?

дрндати, -ам, несвр. **1.** *развлачиии вуну на дрнди*. – Највише се вуну дрндала код унога Жикѡ Србијанца. **2.** *говориии ван шеме, дуго и досадно*. – Не дрндај више ѡ-томѡ тако ти Бѡга, досадијѡ си и Бѡгу и нареду.

дрнути, -ѡм, свр. *ујесии некога, уишинуии*. – Не диррај пса док је на кориту, дрнуће те за-нугу. Шу

дрнути се, дрнѡм се, свр. *љушинуии се, наљушиии се*. – Асли се ти нешто дрну на ѡво што ја велѡм?

дрѡбити, -ѡм, несвр. **1.** *мљеии, сииниии*. – Јучѡ смо тањирачом дрѡбили њиву ко луг. **2.** *ѡричаии свашиа без везе са шемом*. – Прѡкини, не дрѡби више будалѡштине.

дрѡља, -е, ж. *жена ниског морала, зајушииена и одбачена од друштва*. – Јеси ли мугѡ наћи некѡ другу жену ѡсим уне дрѡље?

дрѡња, -е, ж. *ѡоцијѡана криа, риша, сѡпар одјевни ѡредмеѡ*. – Какве су то дрѡње на-теби, ко да су те краве жвакале?

дрѡњо, -е, м. *онај који је у дрѡњама, ришама*. – Кудѡ е унај дрѡњо наумијѡ у наковѡј ѡдежди?

дрѡњчина, -е, ж. *аугмениаиив од ријечи дрѡња*. – ідѡклѡн ти те дрѡњчине, тако ти великога Бѡга?

дрпати, дрпам, несвр. *чуѡаии, шиииаии, кидаии*. – Склѡнте се отѡлѡн, што се дрпѡте ту пред наредом.

дрпачити се, ѡм се, несвр. *шииѡаии, чуѡаии на груб начин*. – Уни се дрпачѡ ко књи и не стиѡе се њкога.

дрписати, -шѣм, свр. *украсїи*. – Ако се нѣ чўваш у возу, дрписаћѣ ти ўнї градскї лопови свѣ до чѣгѣ се докѡпајў.

дрптити, -їм, свр. *украсїи, зрабиїи набрзину*. – Изглѣдѣ да е нѣко дрпијѡ мўј шлѣјбѡк и пѣре.

дрсати се, дрсѣм се, несвр. *љуїиїи се*. – Штѡ се тї Цвѣјка дрсѣш на свѣкў Кїцошову бѣшједу?

дрўга, -ѣ, ж. *дуго ереїено за їреїредање їређе*. – Нѣправдѣ ми штѡ дрўгѣ, ўнѣ се скршила Бѡг ти је ўбиће.

дрўга, -ѣ, ж. *жена, суїруга, другарица*. – Кўдѣ су се ўнѣ дрўге упўтиле па нѣкѡ крѣшў и врѣајў?

дрўшкан, -а, м. *функционер у врїеме социјализма*. – Нїшта се тї нѣ брини, тѡ ћѣ дрўшкани свѣ срѣдити кѣко трѣбѣ.

дўбина, -ѣ, ж. *їчелиња кошница од їлїїеног їрућа*. – Оплѣли смо трї нўве дўбине за трї нўвѣ рѡја.

дўбити, -їм, несвр. **1.** *сїајаїи на глави*. – Кѣжў да е Млѣђен Бѡјукїн мўго дўбити на глави пѡ-пола сѣга. **2.** *коїаїи руїу у земљи или дрвѣїу*. – Стѡен је дўбијѡ кѣрлицу и по двѣст центї, мўгло стѣти ў-нў пѣт лїтѣрѣ варѣникѣ.

дўвѣр, -а, м. *їреградни зид од глине изнад огњишїа*. – Гўсле мўје давѡријѡ старѣ, вѣс је Србїн држѡ крај дўвѣра, крај їконѣ свѣтога Нїколе. нп

дўга, -ѣ, ж. *країка цијѣјана даска намијењена за їрављење каца и буради*. – Кѡд-нѣс се цијѣпала дўга и гўнила ў-Кнїн продѣвати.

дўдли, -їм, несвр. *сисаїи млијeko или їушїиїи дуван на лулу*. – Мўј дїд Попкрѣн повѣздѣн ўнў нѣсретнў лўлу дўдли и чѣркѣ. Че

дўжица, -ѣ, ж. *країка пѣанка дѣшчица за їрављење судова за кућне їоїребе; дїжава, бардака, букарица, чѣброва и сл.* – Стѡен би свѣкї свѣкѣти дѣн утѣслѣчїјѡ по нѣколикѡ смрчовїје дўжїцѣ гѡре у Дрѣновїћа дѡлу.

дўити, -їм, несвр. *несїгурно сїајаїи, їочѣїак ходања код дїеце*. – Дўи, пѣи, мїлѡ мѣтерїно.

думѣгија, -ѣ, ж. *ваїира која їуно дїми*. – Кѡ е ўнў думѣгију тѣмо залѡжијѡ, запѣлиће сїјјено?

думѣгїјати, -ѣм, несвр. *їушїиїи дуван уз обїлно одбїјање дїмова*. – Думѣгїјѣ Клїсарїна лўла ко крѣчѣна.

дўмѣча, -ѣ, ж. *дубока магловиїа долина или їѣћина из које бїје хладноћа и до које не долази сунце*. – Кўд ме ѡчи провѣдошѣ и нўге пронѣсошѣ, нѣ виђѡ вѣћѣ дўмѣчѣ од Рѡкїна дѡла.

дўр, узв. *сїїани, їрекїни, досїа*. – Дўр вўци те не їжјели, штѣ се врѣѣцѣш цијѣлї дѣн.

дўрати, -ѣм, *їрїїїїи, їодносїиїи, некако исїїрајаваїи*. – ввѣј се зўлум нѣће мўћи дѣље дўрати.

дурѣли, пр. *онај који је издржљив, їридјев без комїарацїје*. – ввї су Прїбѣљци дурѣли на снїјѣгу ко нїко жїв.

дўрбїн, дурбїна, м. *двоглед*. – Кѣд сѣ пѡкојнї Ёўрѣј Крунїћа врѣтијѡ из Вѡјводїнѣ, дѡнїјѡ е сѣ собѡм ѣдан дўрбїн штѡ прївлѣчї из дѣљїнѣ и увѣћѣвѣ ствѣри.

дўр-дѣвер, прїл. *исїїрајавање од данас до сїуїира*. – Кѣко ми жївкѣрїш мўј Пїљѣ? Ёх, дўр-дѣвер ко и свѣкї гурѣбет.

дўса, -ѐ, ж. *кивња, оїтровлук, љуїња, зла намјера*. – Одáвно Тўрци имајў дўсу нá-нас, чўвајте се дõбро нõжа пõтáјца.

дўшман и **дўшманин**, -а, м. *суров човјек, неїријáишељ*. – Нїје бїло вѣћїе дўшманá од Тўрáкá нити ће й бїти дõклѣн гдїнице пõстой жїв чдѣк на Зѣмљи.

дўшманица, -ѐ, ж. **1.** *сурова и крволочна жєна*. – Тўрскѣ жѣне су знáле бїти дўшманице кáкије зѣмља нїје шчѣкала. **2.** *змија оїтровница, шарка или ѱоскок*. – У-нашеме Грõмил-пõљу е бїло грõмїлá, Бõга тї пїтáј кõликõ и свáкá е бїла пўна дўшманїцá ко шїпак, и тõ ўнїјѣ шарõвўљá кõлик мѣтар.

Ђ

ђáтре, *народни израз за вокаїиш ѣволе*. – Вѣлѣ да се ожѣнїјõ ўнáј Мáзалõв клáпац. Áј ѣáтре, õдаклѣн је дõвõ цўру.

ђѣврек, -а, м. *врсиа ѱецива од брашна*. – Дáј ми ѣдан ѣврек, нѣшто ми тїкнуло пõести.

ђѣгоћ и **ђѣгоћїце**, прил. *било гдје, на било којем мјесїу*. – Áко ли га ѣѣгоћ ўватїм, плáтиће ми и мáтерино млијѣко.

ђѣје, прил. *їонегдје, на їокојем мјесїу*. – Пўнула е јўговина и преполõвила снїјек, їмá ѣѣје и прõшарїцá.

ђѣкад, прил. *їонекáд, їокаїїкад*. – Ѐ-наш Тривўнца пробѣшједї ѣѣкад покõјў пáметну, али је тõ пõсве рїјетко.

ђѣкој, -а, -е. *ријейки, їонекї, гдјекојї*. – Јѣсѣн је, али се нáђѣ и ѣѣкојá јáгода ў-шуми.

ђѣлдум, -а, м. *разнода, одмарање надуго и нашироко*. – Нáши мўмци ражђѣлдумили, свѣ им рáвно дõ-мõра, ѣѣлдум дáнас, ѣѣлдум шїўтра, нит се кој жѣнї нїти áјтá зá-тије пõслом.

ђѣља, -ѐ, ж. *їанка їреска, дрвце за їоїїáљивање*. – Понѣси нѣколикѣ ѣѣље да пõтпáлимо вáтру.

ђѣљати, -áм, несвр. *одсијецáиши ножем їанке їрешчице за їоїїáлу вáїре*. – Вѣсѣлко по цїјелї дáн ѣѣљá кáкáв штáп кõричњáком из Варцáра.

ђѣљер, -а, м. *ударац, добар їоїїез, добар рад*. – Вїди мўмка, вїди му ѣѣљера и õткоса. Ст

ђѣш, узв. *гдје ѣеш, куда ѣеш*. – Фѣш тáкõ пјáн мѣђу љўде бўдало!

ђїдија, -е, ж. *лола, бекрија, виловна особа*. – Ђ, мўј Стѣвáне, ѣїдијõ врлѣтнá, кáш се пáмѣти дõзвати.

ђїдо, -ѐ, м. *хїїкорисїик од ријечи ѣїдија, младић заносан и вилован*. – Нáш је ѣїдо ўнá прáвá стáрїнскá ѣїдија.

ђїкан, -а, м. *човјек хїїар, лакомислен, разбарушене косе*. – Ђ ѣїкане, їспод Пõдгоријѣ, свѣ се снáше распїтујў зá-те.

ђїкати, -áм, несвр. *нагло расїи*. – Кўноплѣ ѣїкајў ко из водѣ.

ђїлкош, -а, м. *мангуї, кавгацїја*. – Нáјвишѣ се ѣїлкõшá окупљало дõље ў-Рбрије око Глишинѣ бїртијѣ и на збõру кõ-црквѣ па вáздан заповрзў гўжву и ковельáнију.

ђило, -а, с. *јелече, њрслуче, одјевни њредмеџи*. – Симџуна џбукла њвуо џило и џтперјала у Ваган на-збор. Рд

ђимбарати се, -ам се, несвр. *ђоскакиваџи, бацаџи се ногама*. – Савџтина њџна џдати ко џсталџ свџјет вџно се џимбара, Бџже ме прџсти, ко какво парипче.

ђимбарџтџ се, џимбарџм се, свр. *нагло џоскочџиџи, најравџиџи круџан скок*. – Лакета се џимбарџ ко гџрскџ вук и џде сјављџвати чџлу.

ђинђува, -џ, ж. *сиџино зрно бисера*. – У Марџ на тканици нанџзане брџје и џинђуве, џџшта се шјажтџ.

ђџпити, -џм и **ђџпнути**, -џџм, свр. *нагло скокџиџи, џџџрчаџи*. – Мијат џџпџ на-нуге лаганџ. Кад Милош џџпнџ, џ-трџ скџдка прџскокџ џткосе.

ђџритати се, -ам се, несвр. *ђоскакиваџи сиџиним кораџима*. – Ђџрита се Јџшо и џдскачџ од зџмљџ ко зрџно.

ђџритнути се, џџритџџм се, свр. *ђоскочџиџи изненаџ*. – Ђџритнџ се Пајџ ко из бундека и џде у зџму џзџти дувана.

ђџсати, џџсам, несвр. *шараџи, изводиџиџи разне облике везом*. – Наџше цџре џџсајџ прџгаче рџџџм и свџлџм, саџмо стаџти па глџдати.

ђџсија, џџсијџ, ж. *шара, џрошарица, разни украси*. – Какве су џвџ џџсије на џвџј кошуљи, ко да су швраке чџпале?

ђџгат, -а, м. *млад, вилован коњ за јахање*. – Стџен јашџ прџтила џџгата, а Илија танкџ бедџвију. нп

ђџго, -џ, ж. *хиџокорисџиџ од именице џогаџи*. – Марко јашџ џџгу од мегдана. нп
ђџзлуке, џџзлџка, pl. tantum. *наочари, цвикере*. – Ўнај џџро вџрџ џџзлуке на -очи да бџљџ вџдџ.

ђџја, узв. *џџџџџе, узречџица у облику ка џџја*. – Саво ка џџја, свџ зна ко какав вџликиџ шкџлац а тџп ко џџскија.

ђџрнути се, -џм се, свр. *сукобиџиџи се, судариџиџи се, креснуџиџи као варница*. – Јџсу ли се како џџрнули Прџкрајџи и Рџрчани на зџџру џ-Рџрије?

ђџбрара, -џ, ж. *цеменџишрани базен за џубре*. – Напревиџ наџш Николџтина џџбрару коџлик дџсет мџчила.

ђџбраша, -џ, ж. *неуредна и џрљава жџена*. – Ђџ џна џџбраша џде из сџла, виђе ли џко жџв?

ђџбрџта, џубрџта, зб. им. *ђуброви*. – Чџм наџвије прџљеђе, сџљани џе свџ џубрџта џдвџџи на-џвџе.

ђџвџгија, -џ, м. *младџџџења, муж*. – Марија е џзабрала дџбрџга џувџгију и лијџепо се слажџ, вала миџлџм Бџгу.

ђџгум, -а, м. *врџта суда од бакра или глине*. – Мџј џџгуме, мџј бакренџ сџде. нп
Ђџјџ, -џ, м. *хиџокорисџиџ имена Ђурађ*. – Ђџјџ се прџви вратиџџ џз-Баџкџ од свџјџ наџшије кџрузџра.

Ђџјица, -џ, м. *деминуџиџв имена Ђурађ*. – Наџш Ђџјица је џмџ најџџљи арман прџд пџетџм.

ђџл, -а, м. *ружа*. – Ђџл миришџ миџла мџја мајко, чџни ми се мџг Драгана душа. нп

ђџле, -џта, с. *кугла, артишџеријско зрно*. – Швабе џлџвнџм џџлади погађајџ чаршију и сокаке, све џнџ кџглице вџцајџ ко кџрузи.

Ћумрук, -а, м. *ѿакса, улазница, царина*. – Пѿшто е бијо ѳумрук дѿље у Каурије кѿ-си гўнијѿ продавати ждријѿца?

Ћумрукѿна, -ѿ, ж. *зграда у којој се најлаћује ѳумрук*. – Биртија е тѿмо иза ѳумрукѿнѿ чїм прѿђеш ўнў кривину.

Ћўтурѿ, прил. *све у целини, укуїно*. – Јучѿ су прѿдѿли на пијаци свў рѿбу нѿкѿ ѳўтурѿ.

Ћутўрум, -а, м. *осїарио, изнемогао, сїорих ѿокреїа*. – Остави Стевѿнија ўногѿ ѳутўрума па нѿђи бѿљў прїлику спрѿм-себе. ПВ

Е

ѿв, *узвик за ѿѿврђивање*. – Ђв, јѿш мѿло па ѳе и зѿра грѿнути.

ѿгѿл, егѿла, м. *једнако, неријешено, изједначено*. – Јѿ рѿчѿм да смо ѿвѿм партијѿм шѿка изједнѿчили и сѿд смо ѿгѿл.

ѿгѿлити, ѿгѿлїм, свр. *изједначїи, ѿоравнѿи*. – Ђ, сѿд смо свѿ рачўне ѿгѿлити и нїком нѿ море бїти криво.

ѿглен, -а, м. *разговор, дискусија, расїрава*. – Ђтишли су мѿлко на ѿглен да чўјў штѿ се дешѿвѿ у сѿлу.

ѿглѿндисати, -шѿм, несвр. *разговарѿи, ѿудикаѿи, ѿричѿи*. – Са ўније сѿоскїје мудрѿвије је мўчно ѿглѿндисати.

ѿјбет, прил. *многo, ѿуно, колико год хоћеш*. – Ў-нашега Видѿсила вѿзда їмѿ вина и рѿкијѿ ѿјбет и то ў-пѿ дѿна, ў-пѿ нўђи.

ѿјвалѿ, узв. *чесїиїшѿм, свака часї*. – Дѿк свѿк велї ѿјвалѿ, ѿста глава ѳѿлава. н. посл.

ѿксѿнција, -ѿ, ж. *киселина*. – Ђно нѿшега Клисарѿ, ѿтровѿ се јучѿ нѿкаквѿм ѿксѿнцијѿм, ўмало нїје ўмрѿ.

ѿлаћ, елаћа, м. *їройасї, несрећа, велика шїеїа*. – Запрѿмзѿј кѿла, превѿлиће се сїјено у дѿлину па свѿ ѿде у елаћ.

ѿлда, -ѿ, ж. *јад, сїїна душа, бијѿда, сиромашїина*. – Види ўнѿ сїњѿ елдѿ и цицијѿ кѿкї је Бѿк ти га ўбиће.

ѿлем, узв. *дакле, и онда*. – Ђлем, чўћеш тї штѿ ѳе ти бити мўј мїлї и прѿслаткї брѿцука.

ѿм, *везник за набрајање, и, їа, їе*. – Нѿмѿ се ш ѿїме о чѿму разговѿрати, ѿм нѿмѿ ѿвѿ, ѿм нѿмѿ ѿнѿ, ѿм нѿмѿ нїшта.

ѿмїн, прил. *многo, ѿуно, од грчке ријечи еон*. – Тѿ ти је бїло мўј мїли брѿјкане їмѿ ѿмїн гѿдїнѿ. Ст

ѿрѿв, -ѿрава, -ѿ. *разроких очију*. – Ўнѿј ѿрѿвї глѿдѿ ѿднїм ѿком ў-пуру а дрўгїм у зѿчињу.

ѿран, -а, м. *онај који је ерав*. – Кўдѿ је ўнѿј ѿран заѿперијѿ и навѿлијѿ?

ѿрлѿв, -а, -ѿ. *синоним за ерав*. – Прѿђи се ѿрлава чѿека и врнѿтавѿ жѿнѿ.

ѿрлаша, -ѿ, ж. *жена еравих очију*. – Видѿре ўнѿ ѿрлашѿ штѿ е заѿперила, па ўмјесто на сўво, зѿгаљвѿ ў-блато.

ѿрле, -ѿ, м. *мушкарац еравих очију*. – Виђе ли їко ўногѿ ѿрлу кўдѿ промѿче?

ѿрлито, -їм, несвр. *гледаїи усїрану*. – Стѿде ми нѿ нугу, ў-шта ѿрлїш?

ѐсап, есапа, м. *рачун, интѐрес*. – Видѐре му конта и есапа какї је.

ѐним трава, -ѐ, ж. *љековиџа љрава*. – Донијећу ти ѐним травѐ да ти болу излијечїм.

Ж

жаб̄ари, -а̄, м. *они који живе љоред воде, љоред баре*. – Овӣ на̄ши жаб̄ари не знајӯ за-сушу. Код-њї ти им̄а водѐ гани у свак̄о дба.

жаб̄окречина, -ѐ, ж. *зелена љјена на води гдје је сїанишиџе жаба*. – Жаб̄окречина нїје ни за људе ни за ст̄оку.

жавица, -ѐ, ж. *љчелиња жаока*. – Оидѐре ми извади жавицу, ујѐде ме некрет-на чѐла, Бок ти је убиџе.

жага, -ѐ, ж. *џесџера, ручна или нека друга*. – Јучѐ су на̄ши ва̄совали н̄уве жаге горе у Палежу више Пд̄љан̄а.

жагре, ж̄аг̄ар̄а, рl. tantum. *мала оја, дио заџрежног љрибора*. – М̄ур̄ам пр̄авити н̄увѐ жагре, ст̄арѐ се потргале.

жаца, -ѐ, ж. *жена која се сїреса, врца, жаца се*. – Оде ли и жаца на-збор д̄оље на-Врањак?

жацати се, жаца̄м се, несвр. *сїресати се, вр̄иши се*. – Стр̄пи се ма̄ло, шт̄а се жаца̄ш.

жа̄ркнути и **жа̄цнути**, -нѐм, свр. *изненада некога боцнуџи нечим*. – Изглед̄а ми да ме нешта жб̄аркн̄у у леђа. Из̄ујдѐ ми ов̄ај љїјевї опанак, асли ме тр̄н жб̄ацн̄у у пѐту.

жва̄јз, -а, м. *ударац, шамар*. – М̄уг̄о би д̄обити ѐдан жва̄јз ӯз-уши.

жва̄јзнути, -нѐм, свр. *ударити некога изненада*. – Бд̄га ми, он њѐга жва̄јзн̄у м̄ушки.

жва̄љав, жва̄љава, -о. *онај који има жваље на усџима*. – Сви су ӯни жва̄љави на пок̄ојн̄у Салапуру.

жваље, жваља̄, рl. tantum. **1.** *дио узде у усџима коња*. – Понѐси жваље па зажваља̄ј парипа. **2.** *разуједени крајеви усџа код човјека*. – Види га, одр̄аст̄о кл̄апац а још им̄а жваље.

жгагрица, -ѐ, ж. *љуџица, свађалица*. – Нѐма вѐћѐ жгагрицѐ од Цїгѐ Дрѐновића у цијел̄ом сѐлу.

жгѐвра, -ѐ, ж. **1.** *лајање љаса, галама, масовна вика*. – Каква се т̄о т̄амо жгѐвра ч̄ује? **2.** *женска особа која сїално љрича*. – Куд̄а одошѐ ӯнѐ двїје жгѐвре?

жгѐврити, -їм, несвр. *љричати без реда, лауцкати као љаиче*. – Ст̄ално жгѐврї, не увл̄ачї јѐзика у уста.

жглавак, жглавка, м. *зглоб на руци или ноzi, зглавак*. – Болї ме ов̄ај жглавак иза-шакѐ, оћѐ дба д̄ка да љскочѐ из главѐ.

жглоб, жглоба, м. *зглоб, зглавак*. – Болѐ га дба жглоба у рука па кукавац не море нїкако спавати од п̄устїје жїгаваца̄.

жгд̄љав, жгд̄љава, -о. *мршав, љанак, слабашиан*. – Шт̄о си тї дѐране так̄о жгд̄љав и слабашиан? Јѐдеш ли љшта к̄от-куџе?

жгѡљо, -ѣ, м. *онај који је жгѡљав*. – Унај се жгѡљо клати на уна два гњата ко раженѡ слѡмка.

ждѣрати, ждѣрѣм, несвр. *халайљиво јестии и гуѡаѡии круѡине залогаје*. – Видѣсило ждѣрѣ мѣсо ко глѡдан вѡк и нѣ бира, сѡво ли је, сирѡво ли је.

ждѣрати се, ждѣрѣм се, несвр. *сикираѡии се једѡѡии се, биѡии забринуѡи*. – Стѡлно се ждѣрѣ због уног нѣсретног сѡна штѡ се већ једноч нѣ жени.

ждѣрѡво, -а, с. *грло, гуша, дисајни органи*. – Немѡј да ти ишчѡпам ждѣрѡво ѡвогѡ мѡмента, прѣкини и ни ѣднѣ вишѣ.

ждѣро, -ѣ, м. *онај који халайљиво једе ждѣрући као звијер*. – Свѣ су ждѣре ко какѡ дѡвијѡч. Тѡ сѡмо ждѣрѣ и лѡпћѣ крѡну, Бѡже ме прѡсти, ко вѡци.

ждрѡк, -а, м. *ваздух*. – Отвѡри прѡзор да ѡћѣ мѡло ждрѡка, загѡшљиво е пѡсве.

ждрѡка, -ѣ, ж. *зрак сунца*. – Ђко ли те претѣварѡм, ждрѡку ли ти твѡју, свѣ ћеш звијѣзде пребрѡјати на небѣсије. ББ

ждрѡкнути, -нѣм, свр. *ѡогледаѡии, намигнуѡии, сијевнуѡии оком*. – Чѡм јѡј ждрѡкнѡ, уна из истѡје стѡпѡ ѡде на врага.

ждрѣбица, -ѣ, ж. *млада кобила ѡд двије године*. – Имѡмо двије ждрѣбице ко двије гѡрскѣ вѡле.

ждрѣбна, -ѣ, пр. *кобила која носи младо у сѡмаку*. – Нѡша е кобила ждрѣмба и ѡждријѣбиће се тѡмо иза Пѣтровдѡна.

ждрѣпка, -ѣ, ж. *скривалица у игри, бадаљ*. – Ђмо вѣћи ждрѣпке па кѡ штѡ извѡче.

ждријѣбац, -пца, м. *млади коњ ѡд двије године*. – Дѡшѡ тѡраз ѡз-града и пошкѡпијѡ свѣ ждријѣпце по сѣлу.

жђѡпити, -ѡм, свр. *зграбиѡии, ичѣѡѡии*. – Наѡћѡшѣ нѣкакви Лѣвѡпѡљци па жђѡпишѣ Лукѣндину лѡлу и нѡко ѡ нѣ ѡпази, а лѡлу ко да е ѡ-јаму прѡпала.

жђѡмати, -ѡм, свр. *ѡјесѡии све халайљиво и брзо*. – Дѡћѡшѣ чѡбани глѡдни ко вѡци и наклапишѣ јѣсти, свѣ жђѡмѡшѣ и ѡпиришѣ ко мѣшава.

жѣга, -ѣ, ж. *суша, врућина, сѡарина*. – Освѡила пѡста жѣга и свѣ шљѡве изѡт-падашѣ ѡт спарѡнѣ.

жѣлдац, жѣлдаца, м. *желудац*. – Кад је Мѡлош бијѡ унај клѡпчић ѡд десѣтак гѡдѡнѡ, ѡстрѡнѣ жѣлдац дѡље ѡ-Плѡндѡштукѡд јањаца и да нѣ бијѡде Рѡжѣ Ђѣрѣновѣ и да му нѣ направѡ жѣлдац, ѡмрије дијѣте, нѡко га нѣ би спасѡијѡ.

жѣћи, жѣжѣм, несвр. *ѡриѡљиваѡии ваѡиру, кресѡѡии шибицу*. – Жѣжи лампу штѡ чѣкаш, вѡдѡш да се нѣ видѡ ѡдати пѡ-кући.

жѣра, -ѣ, ж. *жар, жѣравица, ваѡира*. – Затрпѡј жѣру лѡгом немѡмо вишѣ шѡби-це, чѡме ћемо ѡдлѡжити ѡтро вѡтру.

жѡвчанѡ, -ѣ, ж. *ѡдавица, ѣѡлѣѡсија*. – Биѡло е код-нѡс лѡдѡи па ѡмали жѡвчанѡ и кад ѡ уна спѡпанѣ, ѡни се срѡшѣ нѡ-земљѡ и ѡкѡчѣ, а пѣна им трѣгнѣ на ѡста ко у бијѣсна пѣѡ. Че

жѡг, -а, м. **1.** *метѡлна усѡјана жица за бушење дрвѡѡа*. – Дунѣси жѡг да прѡ-бѡшѡмо јѡвѡр за-дѡпѡла. **2.** *ѡѡамбиљ, ѡчѡѡѡ, биљѣг, ѡзнака*. – Ђстаће му жѡг на нѡсу ѡд унѣ крѡстѣ док је жѡв.

жѡгѡвац, -жѡгѡвца, м. *болни сигнал у ѡѡѡелу, ѡрнавац*. – Трѡјѡ жѡгѡвци и прѡбѡдајѡ ѡѡѡелѡ јѡтро, црче се ѡд-мукѣ.

жигати, жигām, несвр. *осјећаиши жигавце њо тијелу*. – Жигају жигāvци пѡ-тијелу, нѣ дају ѡка склѡпити пѡ-цијелу нѹћ.

жигнути, жигнѣм, свр. *само једном осјеиши боли жигавац у тијелу*. – Жигнѣ нѹ ме пѡд-лијевѡм плѣћкѡм ко да нѹж ѹбоде.

жижа, -ѣ, ж. *ваира (када се дјеца уиозоравају де нешиѡ не дирају)*. – Нѣ, нѣ, жижа, ѡпржи рѹку.

жижак, -шка, м. **1.** *сиѡан инсекѡи шиѡ улази у ѡасуљ или жиѡиѡ*. – ѐвѣ гѡдинѣ пѹн гра жишка, дѡ-Бѡк сѡчѹвѡ и зѡклонѡи. **2.** *свјеѡло слабог сјаја*. – Видѡ се нѣкакѡв жижак испѡд сѣла.

жијака, -ѣ, ж. *леѡва на крову зграде за коју се веже цријеѡ или ѡрибија шимла*. – Штѡ су вам ѡвѣ жијаке вако крѡве, ѹ-шта сте глѣдали?

жијачити, и жиљити, -ѡм, несвр. *ѡсиѡављаиши жијаке на рогове крова зграде*. – Каћете жијачити пѡјату да вам пѹмогнѣм? Ёно ѹљезовићи жиљѣ кѡшару па ѣ покрѡвати шѡмлом.

жирити, -ѡм, несвр. *хранииши свиње храсѡивѡм жирѡм*. – Бѡљѣ је свиње жи-рити ѣдно вријеме па ѡ ѡндѡ држати на кѡриту.

жљѡца, -ѣ, ж. *кашика*. – Бѡло е вишѣ здравља док се јѣло дрвеније жљѡца.

жљѡчица, -ѣ, ж. **1.** *деминуѡив од именице жљѡца*. – Дѡдѡјдѣ ми тѹ жљѡчицу да прѡмијешѡм кѡву. **2.** *удубљење на завршеѡику грудне костѡи*. – Кад Видѡју забѡли ѹ-жљѡчици, ѹн мѹрѡ лећи на лѣђа и мирѡвати док му се не пѡврѡти снага.

жљѣба, -ѣ, ж. *дрвени олук за сѡровођење воде са крова куће у бунар*. – Ёно се прелијевају жљѣбе од вѣликѡга плѹска, лѣти пѡправи.

жмѡра, -ѣ, ж. *чварак од исѡиѡљене свињске масѡи*. – Нѣмѡ ти ништа лѣшвѣ од врућије жмѡрѡ ка се тѡпи мѡст.

жмѡрити, -ѡм, несвр. *ѡушииши дувѡн без ѡрекидања, надовезујући цигарѡиѣ је дну за другом*. – Кажѹ лѹди да нико није гѡрѣ жмѡријѡ дѹвѡн од пѡкѡјнѡга Бѡжѣ и пѡјѡ жѣшѣ ракијѣ ѡд-њѣга.

жмѡрци, жмѡрѡцѡ, зб.им. *ѡрнавци*. – Потѣгнѡдѣ ми нѹгу, ѹватили ми жмѡрци ѡвѡј дѣснѡи лист испѡд-лијевок кѡљена.

жмѡкица, -ѣ, ж. *ламѡа ѡѡролејка слабога сјаја*. – Ужѣждѣ ѹнѹ жмѡкицу штѡ чѣкѡш вишѣ, видѡш ли да ѡсвоѡ мрѡк.

жмѡрити, -ѡм, несвр. *држѡиши заѡворене очи у игри са дјѣцом*. – Сѡд ѣмо се ѡгрѡти жмѡрѣ, јѡ ѣу прѡви жмѡрити, а ви се сѡкрѡвајте па ѣу вѡс тражити.

жмѡркати, -ѡм, несвр. *ѡвременно ѡреѡиѡиши кѡицима због дѡма*. – Отвѡри прѡзоре да ѡзићѣ дѡм, видѡш ли да жмѡркѡм и да не мѹгу издѹрати.

жмѡче, -та, с. *мала змија која је ѡѣк дошла на свијеѡи*. – Чѹвѡј се ти и ѹнѡгѡ жмѡчета, змија е тѡ ѡкѡтила, мѹј милѡ брѡте.

жѹга, -ѣ, ж. *инсекѡи који наѡада кожу*. – Дѡла жѹга сѡв кѡжѹн крѡгу.

жѹгати, -ѡм, несвр. *ѡговарѡиши, ѡнаќѡиши, лагаиши*. – Штѡ тѹ жѹгѡте, и пѣтљѡте ко кѡква дјѣца. Шу

жѹја, -ѣ, ж. *жена жѹћкасѡиѣ косѣ*. – Ўдѡла се ѹнѡ жѹја из Пољѡца у Балѡћ за нѣкакѡгѡ Калѡбу па се прѡви дѡн срѣпили и зѡвадили.

жѹјѡн, -а, м. *мушѡарац жѹћкасѡиѣ косѣ*. – Ў-нашега жѹјѡна ѡрѹ чѣтри вѡла у лијѣсу по пѹне трѡ јѣвте.

жўјка, -ѐ, ж. *кокош жућкастиѐ боје*. – Ёво има мјесѐц дана, наша жўјка свакѝ дан снесѐ по ѐдно јаѐ.

жўљати, -ам, несвр. *косиѝ на арману ѝраву до коријена ради вршидбе жиѝа на коњима*. – Ёно Коићи жўљајў арман па ље вријѐћи жѝто.

жўна, -ѐ, ж. *овца жућкастиѝх маља ѝо глави*. – Облизнила се наша жўна прѝје дѐсет дана, нѐ би нико рѐко да су јањци близнад.

жўпа, -ѐ, ж. *мјестио благе климе са достѝа воде и влаге*. – Најбољѐ шљѝве бўдў дўље у Жўпи код Дрвара.

жўпно, жўпнога, пр. *мјестио благо климом и обилно водом*. – Тѐ је жўпно мјесто тў су Тўрци, а љѐ је каква врлѐт и лѐдови, ту су несретни Влѝси.

жўтија, -ѐ, м. *ѝас жуѝе длаке*. – Свежи жўтију, ўјешѝе кога.

жўћка, -ѐ, ж. *ѝиле жућкастиѐ боје*. – Јѐдна жўћка ўпала у великў рўпу па нѝје мўгла изаћи, а ондѝак дўћў дјѐца па је извадѐ.

жўћо, -ѐ, м. *мушарац изразиѝо жуѝе косе*. – Ожѐнијѐ се ўнај жућо ѝш-Тулўма брѐ-сватѐва.

З

зааторити се, -ѝм се, свр. *узајамно се наљуѝиѝи, замјериѝи се*. – Ўни су се нѐшто дѝзбиљно зааторили дѝскоро.

забасати, -ам, свр. *залуѝаѝи, скренуѝи с ѝравога ѝуѝа*. – Подгѐрци забасали у Бјѐлавина и басали цѝјелѝ дан.

забатали, забаталѝм, свр. *заѝосѝавиѝи, наѝусѝиѝи неки ѝосао*. – Нѐ рѝди ўн вишѐ на пијаци, ўн је тѐ давно забаталијѐ.

забаци, забацим, свр. *заѝосѝавиѝи, занемариѝи*. – Ми смо њѐгову мѝлбу забацили ў-страну.

забачен, -а, -о. *изолован, удаљен од главних ѝуѝева*. – Ми смо ти живили у забачену крају свѐ док краљ Лѐсандра нѐ направѝ пўтове и школе.

забезѐкнути се, забезѐкнѐм, свр. *изненадиѝи се, зачудиѝи се*. – Кад је чўѐ ўнў ѝзненаднў вијѐст, прѐсто се забезѐкнѐ и ўкѐчијѐ ко прўт. СС

забѐрлити, забѐрлѝм, свр. *загледаѝи се уѝадљиво у неѝио*. – Шта си забѐрлијѐ бѐрле бѐрлави, ко да си видијѐ бијѐлу врѝну. Шу

забитѝнчити се, -ѝм се, свр. *заѝусѝиѝи се ѝоѝуѝи какве биѝанге*. – Ў-ти си се Симѐуне забитѝнчијѐ ко каква прѐтува, Бѐже ме прѐсти.

забрѝздити, забрѝздѝм, свр. *задријѝи, удаљѝи се од ѝеме*. – Мўдри су Влѝси па забрѝздѐ Тўрције док си дѝком трѐпнѐ.

забрѐкнути, забрѐкнѐм, свр. *надуѝи се од воде и ѝоѝуниѝи руѝе да не цури вода из суда*. – Забрѐкла каца, мўре се слѐбодно кѝселити кўпус ў-њѐј.

забрѝзати, -ам, свр. *удариѝи оѝвореним дланом ѝо лицу*. – Дѐѐје Мрѝга па из свѐ снагѐ забрѝзда сѝна Тѐку по образу и пѐтѐгнў га за ѐба ўва.

забрѝидити, забрѝидѝм, свр. *уѝтрнуѝи, засврбиѝи од ударца у ѝијѐло*. – Забрѝидѝ му длѝн како га дѝбарски ѐдалѝамѝ.

забрљѐушити, -ѝм, свр. *ударѝем длана обухваѝиѝи лице и уво*. – Дѐдѐ му ѐдну врўћу забрљѐуши за ўнў лѝж на збѐру јўчѐ.

забројати се, забројим се, свр. *погријешиши приликом бројања*. – Ђн, ђаво га нџси заброја се мурџм пџново брџити.

забрџмзати, -џм, свр. *загаламиши смушено и неразумљиво*. – Прџекини, штџа си забрџмзџла ко шуџпаљ бакрџч.

забрџслати, -џм, свр. *почеши говориши брзо и неразговијеино*. – Ђно нџш брџслџ забрџслџ, нџко га жив не алаишџ.

забрџсати, -џм, свр. *зџиуиши косу брусом*. – Тџби је цџбџ клџпати кџсу кџд џдмџ забрџсџш.

забрџсити, забрџсџм, свр. *уџврдџи се у свом мишљењу и не мијеџаши га никако*. – Аџде, штџа си забрџсиџ тџм цијеџном, поџушти мџло ко џ-другџ џду.

забџгарити, -џм, свр. *гласно почеши нарицаиши због неке жалосџи, обично због смрџи*. – Чџм јџвишџ да е Нџкола поџино, забџгаришџ жџне ко сиџџ кџкавице.

забџрити, забџрџм, свр. *умочиши главу или канџу у воду*. – Забџриџ Мџле кџбу у бџнар па узмџтиџ вџду.

забџсити, забџсџм, свр. *обљежџиши границу ливаде или покриши грџбно мџстиџ бусеџем земље*. – Ђди забџси лџводу да чџбан знџ доклџн је мџџа.

забушџвати, забушџвџм, несвр. *омеџаиши, одвлачиши џажњу некоме у каквом џслу*. – ѐви нџши мудрџви нџшта нџ рџдџ под мџлџм Бџгом, сџмо забушџвџџ.

забушџнт, -џа, м. *онај који забушџва*. – Прџђи се забушџнџтџ и нџраднџкџ, сџмо џеш штџтовати ш-њџма.

зџва, -џџ, ж. *заџва, мужева сџџра*. – Зџва и снџја се нџјболџџ слџжџ џ-куџи.

зџваљати, зџваљџм, свр. *обџгаиши се, сџџџи велико благо*. – Гџлџшиџи зџваљџли сџлнџ блџго, џмајџ пџт стџтџнџ џвџџ.

зџвџндисати, -шџџм, несвр. *задиркиваиши, бесџосличџиши*. – Рџди тџј поџџ и не зџвџндиши цџјџли дџн. От

зџварит, -џа, -џо. *онај који је џријеке нарави и наглих реакџја*. – Кџжџ да е Виџило бџјџ зџварит дџ-Бџк сџчџвџ.

зџварити, зџвџрџм, свр. *џвезаиши мџџалне диџелове вареџем џособним џсџиуџком*. – ѐднџјџ е пребиџенџ кџсу зџварити кџд-мџџтора.

зџватити, -џм, свр. *захџаиши, заграбиши*. – Зџвати мџло тџ лџденџ вџдџ из бџнарџ да се нџпиџем, нџшто сам џжџднџјџ.

зџвџзати, зџвџжџџм, свр. *наредџа да се одмах џрекине говор*. – Зџвџжи смџџста и да вџшџ ни џднџ ниџџсам чџџ.

зџвџжљџј, -џа, м. *џно шиџо се завезуџе у џлаџно и носи у руџи*. – Ёни су ти се досџлили вџџе са зџвџжљџџем у руџа.

зџвијџрити, зџвијџрџм, свр. *баџиши далеко нешиџо неважно*. – Тџде јџчџ зџвијџрџ џнџ свџџ џпџнке преџ-плџта на бџњџште.

зџвилџшити, зџвилџшџм, свр. *усукаиши рџгове младом браву у облику џрубе*. – Јџчџ е Мџјџ зџвилџшиџ свџга шиљџга џнџм жџџџм да му се прџво мџтајџ рџзи.

зџвџглати, -лџм, свр. *баџиши нешиџо из руке далеко*. – Ёзџ Тџсија џдну лџтџву па е зџвџглџ преџ-шљџивџ, а џна пџде на чџлињџк и свџ се чџле узбџдишџ и разлџтишџ по-бџшчи.

зџвор, -џа, м. *џџерен изџан џмеџеног игралишиџа, ауџи*. – Гџтџво е, зџшла е врџба у зџвор, џџде тџ сџдџ вџтџј врџбу.

завѡбрањ, -рња, м. *йосебно окићен дрвени клин на йлугу за орање који сйаја воловски јарам са рудом*. – Окитили смо завѡбрањ по старѡм нашем ѡбичају и ѡтишли на ѡрање.

заврзан, -а, м. *изазивач нереди и свађе*. – Од Лазатѣ нйје било већѣга заврзана и уколициѣ у-нашом крају.

заглавак, заглавка, м. *дрвени клин којим се заглављује и уйврћује нешиѡ расклимано*. – Заклиси ѣдан буювй заглавак па утврди ѡвѡ кѡсйште, климѡ се кѡса, нѣ море се кѡсити.

заглавити, заглавйм, свр. **1.** *учврстйиши цврљкама и заглавцима нешиѡ ишиѡ се расклимало*. – Узми унѡ мутику па е заглави да нѣ спадѡ. **2.** *йроисити, дойасити невоље, насйрадаити*. – Умало Кѣзало нйје заглавијѡ у затвору због лагања на суду.

заглибити, заглибйм, свр. **1.** *уйасити у какво блаиѡ возилом*. – Заглибила се Бурегина кѡла у-блату пѡна сйјена. **2.** *заћи йогрешним йуиѣм и уйасити у йроблеме*. – Уни су ти пѡсве заглибили у крађу и лопѡвлук.

загојатити, загојатйм, свр. *уйрљайи йросйѡр дрвеним иверјем и йирескама*. – Кѡ е загојатијѡ сѡбу уније трѣска и талашом?

заграјати, -ам, свр. *изненада загламиши*. – Штѡ сте заграјали, ко да вас нападе стѡтину вукѡвѡ?

загрижљив, -а, -о. *йровокайшван, склон свађи и сукобу*. – Кѡд гоћ мѡреш прођи се загрижљива исана, бѡлѣ ти је стѡ пѡтѡ.

загризати, загризѡм, несвр. *изазивайи, йровоцирайи*. – ѐстави дјѣцу на миру, не загризѡј и нѣ баркај, нека се йграјѡ.

загрѡктити, загрѡктйм, свр. *зайјевайи йјесму грѡктилицу йако да игра грло*. – ѐнемо ли ѣдну загрѡктити по нашеме старѡм ѡбичају?

загузаст, -а, -о. *онај који има избачене кукове, мана уходању*. – Чйја е унѡ малѡ накѡ загузастѡ?

загустити, загустйм, свр. *наћи се у нейриликама, у ѡйасносйи*. – Кѡд гоћ загустй, ун се измакнѣ у-страну.

заѡдити, заѡдойм, свр. **1.** *нахранийи дијѣте йрвим млијekom йѡ рођењу*. – Пѡльићка е заѡдила Нѣђу Анђинѡга јер нйје ймала млијѣка кад га е рѡдила. **2.** *васйишайи и ѡѡгойиши некога йѡ неким сйрогим йринцийима*. – Турци су ѡвѡдили српскѡ дјѣцу у јанйчѡре и тамо й заѡдили мржњѡм према свѡме поријѣклу и ришћанству.

заѡлогати, -ам, свр. *зайјевайи у часйи вола йѡбједника*. – Кѡд драгоња Стѡненѡв дѡбоде Шулѣндића мрѡкоњи, Виѡцо заѡлогѡ; ѡлолиге дѡлолиге, јачѣ мѡе мйлѡ бѡче, ѡ-тѣ вѡшѣ удрицкулѣ...

заѡлогйјати, -ам, свр. *зайјевайи гласно ейску йјесму сам у йирѡди*. – Чѡ се дѡље у Грлије како Милѣкоња на ливѡди кѡсѣћи заѡлогија: Цѡре Карло, ѡд Бѣча влаѡдѡре, ман се свѡѣ палиѡикѣ старѣ... нп

задријети, задрѣм, свр. *ѡдсйуиши ѡд йѣме, йравца или йѡка йриче*. – Кѡдѡ ти задрије, пѡ-Богу брѡте? У-шта глѣдѡш, јеси ли ћѡрѡв?

задрмесати, -ам, свр. *зайрѣсйи, заљѡвайи нешиѡ нагло*. – Задрмесашѣ грѡне и свѣ крушке пѡпадашѣ док си длѡн ѡ-длан.

задрѡбити, задрѡбйм, свр. *йогријешйи, найравийи круйне йромашаје*. – Ма, нѣ рѡди се тѡ такѡ, кѡд си задрѡбијѡ брѡте си ме мѡј пѡ-Богу.

задумагијати, -ам, свр. *заїмалиїи ваїру и добро задимиїи*. – Ёно Кавара задумагијо лулу, дїмї гѳрѳ од Лајкметовѳ кречанѳ. Гл

зађавица, -ѳ, ж. *мали несїорозум*. – Испаде међу-њима некаква сїтнѳ зађавица, а брез їкаква рѳзлога.

зађељати, -ам, свр. *зарезаїи ножем їо дрвейцу*. – Зађељѳ тѳ дрво па зашпїјѳ ѳвѳ прѳмзу, климѳ се пѳсве.

зађиритати се, -ам се, свр. *залейїиїи се изненада*. – Зађириташѳ се низ лїводу ко каква ждрѳбад.

заеглѳндисати се, -шѳм се, свр. *заїричаїи се, ући у широке їеме*. – Ёно ўније Шулѳндїћѳ, заеглѳндисали се па не знајѳ нїкако прѳстати.

заѳрити, заѳрїм, свр. *загледаїи се искоса у нешїо*. – Стѳни, штѳ си заѳрїјѳ ко Цїгани у бакрѳч.

зажагрити, -їм, свр. *усјаїиїи очима*. – Зажагрїјѳ Тѳде ѳчије ко глѳдан вѳк.

заждити и **зажећи**, заждијем и **зажежѳм**, свр. *заїалиїи нешїа да гори*. – Зажди тѳ вѳтру па да се ѳгријемо. Зажежи већ јѳднѳч тѳ вѳтру, пѳцркашмо ѳд-леда.

зажїгати, зажїгѳм, свр. *їојава наглих болова у їицелу*. – Зажїгѳ ме ѳвѳ лѳмљенѳ нѳга, бїће прѳмјена врѳмена.

завїждити, завїждїм, свр. *огласїиїи се звиждуком, јавїиїи се, мамїиїи їсе*. – Завїждїјѳ Дмїтар из свѳ снагѳ и долѳтишѳ му ѳба пса ко мѳња.

зазирати, -рѳм, несвр. **1.** *їрибојаваїи се, сумњѳиїи*. – Свѳко зазирѳ ѳд-нашѳ јѳмѳ Тѳбалкѳ кад прѳлази покрај-њѳ. **2.** *загледаїи у свашїа без їѳїребе*. – Не зазири у свѳшта, їди свѳїм пѳтем куда си и нѳумїјѳ.

зѳзор, -а, м. *срамоїа, сїид недосїѳјносїи*. – гд Бога е вѳликѳ гриѳта а од лѳдї зѳзор и срамѳта. нп

зѳзубица, -ѳ, ж. *израслина иза зуба*. – Рѳстѳ му зѳзубице јѳш ѳд-лани.

заїбретити се, -їм се, свр. *зачудїиїи се некој необичној їојави*. – Ўни се прѳсто заїбретишѳ кад ўгледашѳ нѳликѳ пѳре.

заїмати, -ам, несвр. *їосуђиваїи, узимаїи на вересију*. – Одвѳкадѳ вѳжї ўнѳ стѳрѳ бѳшједа; кѳ заїмѳ, тѳј не дијелї.

заїнатити се, заїнатїм се, свр. *каїрицираїи се, наљуїиїи се*. – Ѐзглѳдѳ да су се ѳзбїљно заїнатили око зѳмљѳ.

заїнтачити се, -їм се. *осїаїиїи їврд у свѳме убјеђењу, їврђи инаїи*. – Ўн сѳ заїнтачијѳ и нѳмѳ тѳ сїлѳ кѳјѳ би промијѳнила ѳѳгову ѳдлуку.

заїскати, заїштѳм, свр. *заїражїиїи нешїо или какву їомѳ*. – Заїскашѳ мѳло дувѳна да запѳлѳ и ѳдморѳ.

заїтити, -їм, свр. *ѳјѳмично уїѳлиїи глад, малко чалабрцнѳїи*. – Заїтишѳ мѳло чѳрбѳ па ѳдошѳ ў-млин прѳѳ-пољѳ.

зајавити, зајавїм, свр. *завесїи у неїознѳї крај*. – Зајавишѳ ѳвце скрѳз иза Бјѳљавїнѳ и Пѳнѳрѳцѳ.

зајѳдиковати, -ујем, свр. *заїлакаїи гласно изненада*. – Чїм сѳзнашѳ штѳ сѳ дѳсило, зајѳдиковашѳ из свѳгѳ глѳса.

зајѳжљив, -а, -ѳ. *ѳнај који се лако зѳдовољи*. – Ўни су ти зајѳжљиви лѳди, нијѳсу какве їзјелице и пѳгѳни.

зајѳзити, зајѳзїм, свр. *заусїавїиїи їрѳїѳк воде или нешїа друго*. – Кѳ ће глѳдна ўста зајѳзити, мїј мїлї брѳте.

зајменик, -а, м. *госӣ на слави*. – Пóљић и Илија су били стáри зајменици на за́вјетније сла́ва.

зајогу̀нити, зајогу̀нѝм, свр. *наљу̀тишӣ се, засѝранишӣ*. – Уни зајогу̀нили па не гледају едан у-другога.

зајула̀рити, зајула̀рӣм, свр. *у̀кроӣшӣ, ѝривесӣти реду и закону*. – Бóга ми ће тебе зајула̀рити људи кад одéш у-војску, вѝдићеш тѝ свóга Бóга.

зају̀нити, зају̀нѝм, свр. *узетӣ њогрешан ѝравац и мимо савејетӣа*. – Стèвило е зају̀нијó пò-свóме и тѹ нѝмá ли́јека.

закáзмачити се, -ѝм, свр. *у̀йрља̄шӣ се као свиња*. – Ће си бóлан бѝјó па си се такó закáзмачијó и за́кашијó?

закáлати, -а̄м, свр. *зо̀йочетӣ неки њосао*. – Пу̀но сте ви мѹмци за́калáли, нѝдете мѹћи искóсити дò-нући. Шу

за́кашити се, -ѝм се, свр. *у̀йрља̄шӣ се ѝречише*. – Кáко си се такó за́кашијó, нѝсрећо е́дна нѝсретнá?

закевèлати, -а̄м, свр. *засви́рашӣ на ди́лама, свиралама или фрули*. – Кáд Бóжица Шуленди́ћ закевèлá нà-дипла, мѝљак Бóжѝ слѹшати.

закеврèсати, -шѝм, свр. *добро закова̄ши даске ексерима*. – Јеси ли кáко закеврèсó унá врата на кѝљеру? По

закéрало, -а, м. *онај који гледа у си́тнице*. – Стèвáн је закéрало, нѝје лáко ш-њѝм кру́шке ди́јелити.

за́кинуги, -нѝм, свр. *у̀красӣти нѐйримијетӣно ѝриликом неког мјерења*. – Кáд кантáрција Їлија мјèри жѝто на кантáру, у̀н рѝдóвно за́кинѝ муштèрију по кòјѹ прѝгрѝшт.

закисѝвати, **закисѝвáм** и **закисѹјем**, несвр. *квасӣти са једне си́ране*. – Закисѹје нам унáј зѝмскѝ плáст с јѹга, трѝбало би прислòнити кáкве дáске, прòпашће нам сѝјено.

заклопац, -пца, м. *њокло̀њац на кухињском суду*. – Скѝни за́клопац да се чóрба брже о́лади.

закља̀јати, -а̄м, свр. *заси́ашӣ у развоју, задри́јемашӣ, замрѝвашӣ*. – За́кљајáли кра́стáвци и гра̀, нѝмá ништа од-њѝ о́вѝ гòдинѝ.

закокодáкати, закокодáчѝм, свр. *нагло за̀йочетӣ неразговијетӣан говор*. – Стá-ни мáло, штá си закокодáкала ко кáква квòчка.

заколѝкати, -а̄м, свр. *за̀йочетӣ некакав њосао игру и сл*. – Заколѝкашѝ Рóрчáни нѝкакву игру, вèлѝ кара́дс, кáко ли. Ро

заколѝцати, -а̄м, свр. *зако̀йрља̄шӣ нешӣто низ какву косину*. – Шòбати заколѝцашѝ пòвеликѝ кáмѝн низ Дебèљáк и у̀н се óтколицá скрòз у Ћу̀луме.

зáкољ, -а, м. *мјестӣо на вра̀иу гдѝје рана од клања*. – Не вáљá сѹшити мѝсо од зáкоља, лáко се пòквáри.

закòпитити, -ѝм, свр. *си́ећи велики имѝшак*. – Вѹштићи су ти лáни дóбро закòпитили сá-блáгом па им се о́вѝ гòдинѝ свѝ утрòстручило.

закр̀вити се, закр̀вӣм се, свр. *замрзӣшӣ се, завадӣши се*. – Óдáвно су се у̀ни закр̀вили и тó нѝће ни́кáко на дóбро изáћи.

закр̀илити, закр̀лӣм, свр. *заузетӣ надуго и нашироко*. – Мáлића кòсци закр̀лили кòсити пòла пòља дòље у Бáрбара.

закр̀кати, закр̀кām, свр. *неӣшо дубоко забӣти, забос̄ти и сл.* – Закр̀кајдѣ Тѣде ђвѣ брѡкву у тѣ даску да се не одваљује.

закр̀мељати, -ām, свр. *добиӣи крмеље у очима.* – Штѡ си ти закр̀мељала такѡ, асли се нијеси добро наспавала?

закр̀мити, закр̀мй̄м, свр. *заћӯӣа̄ӣи, ӣрес̄ӣа̄ӣи говорӣӣи без разлога.* – Штѡ си ти такѡ закр̀мијѡ па не бијелиш зѣба ѣво й̄мā дѣсет данā?

закукур̀узити, закукур̀узй̄м, свр. *заније̄ӣи на своју с̄ирану й̄о својој вољи.* – Кад Ср̀бин закукур̀узй̄, ти Тѣрчине откукур̀узй̄.

закр̀чити, закр̀чй̄м, свр. *разбаца̄ӣи разне ӣредме̄ӣе й̄о љӯӣу или некој ӣрост̄иорији и наӣравӣӣи сме̄ӣње.* – Илијетина е закр̀чијѡ пѣт гѡре ѣ-Стѡјбина кад је спрѣмѡ др̀ва па се не море прѡлазити кѣмѡтно.

закуку̀љити, закуку̀љй̄м, свр. *зано̄ӣа̄ӣи неӣшо и ӣрикрӣӣи.* – Дмй̄тар је јѣчѣ на ѣном вјѣтру закуку̀љй̄ некакву кобаницу око главе па не мореш пѡзнати кѡ е.

залāмзати се, -ām се, свр. *умаза̄ӣи се и уй̄рља̄ӣи ӣреӣјерано.* – Ђѣ си се вако залāмзѡ нестретнй̄ сй̄не?

залāпушити, -й̄м, свр. *о̄ӣјера̄ӣи с̄ӣоку у ӣрку далеко.* – Иди залāпуши кѣње са армана, ѣутро ћемо насаћй̄вати вр̄шāј.

залѣжати се, залѣжй̄м се, свр. *одмара̄њем ӣрикӯӣӣи снаге ӣреко мјере.* – Лāко й̄м је рāдити кā -су се залѣжāли и одмāрали цй̄јелѣ зй̄му.

залѣћи, залѣжѣм и залѣгнѣм, свр. *заузетӣи й̄оложај ӣри осма̄ӣрању ӣтерена.* – Дѡбро су залѣгли и заузели прāви пѡложāј у лѡву.

залепѣрити, залепѣрй̄м, свр. *бацй̄ӣи у да̄љину неӣшо ӣшо лејрша.* – Уни залепѣришѣ некакве кр̀пе прѣѡ-плѡта у бѣњй̄ште. Ис

зāлог, -а, м. *уложена рѡба или друга вриједнос̄ӣ ӣри каквој й̄огодби.* – Јā даѣм у зāлог пѣт кубй̄кā јѣловѣ даскѣ пѣтицѣ.

залѡжити, залѡжй̄м, свр. **1.** *й̄ојес̄ӣи мало и дјелимично ӯӣолӣӣи глад.* – ѐ Мй̄јѡ, āјде залѡжи мāло ђвије чвāрāкā. **2.** *с̄ӣавӣӣи неӣшо у залог.* – Јā ћу залѡжити двй̄је јѣнице у зāлог

залѡити, залѡй̄м, свр. *заледй̄ӣи, замрзнӯӣи.* – Стѣгла зй̄ма, залѡило свѣ, не дā се ѡдати по лѣду.

залѡмити, залѡмй̄м, свр. *скренӯӣи са ӣравца лијево или десно.* – Крѣни љѣде и залѡми дѣснй̄м крй̄лом й̄за-брда.

залѣжити, залѣжй̄м свр. *ударй̄ӣи о̄ӣвореним дланом й̄о ушима.* – āко ли те залѣжй̄м ђвѡм шопāицѡм, прѡпјеваћѣ ти ѡба ѣва.

зальāдити, зальāдй̄м и зальāушити, -й̄м, свр. *ударй̄ӣи орвореним дланом й̄о образу.* – Дѡбро му је зальāдијѡ двй̄је вруће и удаљй̄јѡ га с пѡсла. Кад је Вѣселко зальāушијѡ Јѡву, бридијѡ га е ѡбас трй̄днй̄.

зальѡскати, зальѡскām и **зальѡскачити**, -й̄м свр. *уй̄рља̄ӣи ӣреко сваке мјере.* – Кудā си ѡдѡ па си се вако зальѡскѡ ко прāсац? Сй̄мата сѣ неђе зальѡскачијѡ, мѣрā да е неђе ѣпѡ пјāн ѣ-блато.

зальѣдикати се, -ām се, свр. *зай̄рича̄ӣи се са људима.* – Лāкета се мāло зальѣдикѡ са Бāцама па пѡпијѡ мāло вӣшѣ рāкијѣ.

зальѣљати, зальѣљām, свр. *ӣреӣјерано зањиха̄ӣи.* – Зальѣљашѣ клāпци грāне и свѣ крѣшке изѡтпадашѣ до јѣднѣ јѣдй̄тѣ.

замãглити, замãглим, свр. *оïићи далеко, изгубићи се из вида*. – Замãглишë кùрузари прео Дебелãка и òдошë ù-Бãчкù у бërбу.

замарíја, -ë, ж. *велика меñева, цича, лед, хладноћа*. – Стëгла замарíја, срçце пùца òд-леда.

замëсти, заметëm, свр. **1.** *заборавићи, изгубићи*. – Виђе ли ти Милòшина нëђе мùју брãдву, замëла ми се па е не мùгу трëвити. **2.** *задуваћи ùуиñ снìјегом ùако да нема оријентације у ùироди*. – Мирùј и не ùди нìкудã по òвòј зíми, свë је пùтове замëла меñава, лãко се муре забãсати.

зãметица, -ë, ж. *онај који је срчан и здрав*. – Здравило е бíјò ùнã прãва старíнскã зãметица, нìко му нìје смíјò ù-шаке. Ро

зãметнути, -нëm, свр. **1.** *зайочëи сукоб, кавгу, сважу*. – Чíм дођошë, зãметнушë кãвгу. **2.** *оïлодићи се и ùочëи расћи*. – Чíм су шлýиве прòцвjetале, зãметнò сë по лијëпу врëмену плòд и акобòгдã, бíће рãкије.

замрсити се, замрсиm се, свр. *зайейльаћи се, зайлести се*. – Замрсијò се òвãј кùнац, нè би га нìко жíв рãспетлò.

зãмувати се, -ãм се, свр. *нагло ùоïрчаћи као кад се бјежи од мува*. – Кùњи се зãмувашë ко да и напãде стò вукòвã.

зãмуза, -ë, ж. *кисело млијекò ùомијешано са свјежом овчијом вареником*. – Преò -лëта нëmã нìшта лëшшë од òвчије зãмузë.

замумульити, замумульim, свр. *зажуиаћи и жуиањем криићи ùајну*. – Ùн је замумульијò и не бијëли зùба па нè би òд-њëга штò сãзнò да су ти чëтри òка и чëтри ùва на глави.

зãмусти, замүзем, свр. *умусићи овчију варенику у кисело млијекò и наìравиићи укусу смјешу*. – Ò, Видојã, ùјде замүзи òвù бùкарицу киселине, вãкат је јëсти, пòпаснã су дòба.

замүчати, замүчãм, свр. *ужуиаћи, ùрекинући говорићи или ùлакаћи*. – Замүчашë нãша сëла чíм мүмци пòђошë на држãвнì пòсò.

зãнадити, -им, свр. *надомјеситићи, наìунити амбаре, забрекнути*. – Требã зãнадити кòсу, изврцила е при пëти.

зãнијети, зãнесëm, свр. *зãируднити, осиаћи у другом сiању*. – Кãжù да е Лùбица Стòенова првì пùт зãнијела тëк пòшлë десетак гòдìнã пò-удаји.

зãнакастë, прил. *намјерно, смишљено, ùланирано*. – Јã ùу се зãнакастë вратити на свòе старò òгñиште из òвë бãчкë равницë. Пр

заобãдати се, -ãм се, свр. *ïоïрчаћи нагло као кад сiоку наиãда обад*. – Кудã се Пајкан нãкò зãобада?

зãкупити, -им, свр. *наијерати сiадо или крдо да се окуи у групу*. – Зãкупишë òвце и док си длãн ò-длан, позòдишë се нã -сунцу.

зãòлцати, -ãм, свр. *закòирльаћи неишò низ какву сiирмину*. – Зãòлцашë ùнì Бãришиña клãпци нëкакву гуму низ Брешчиñ.

зãòперити, -им, свр. *загледати се усiрану искривљенога враиã*. – Куд си заòперијò, ù-шта глëдãш, стãде ми нã-нугу. Кс

зãпарипати се, -ãм се, свр. *ïоïрчаћи брзо и нагло ùоуи коња*. – Кад се Трòглав зãпарипã низ ùрмане, дíже се изã-њëга прãшина кò изã кùња.

зãпëрдати, -ãм, свр. *ïреградити какав ùросиор ùердама*. – Ùди брзо ùнãј кòчãк запëрдãј да не излãзë јãñци.

запискати, запискām, свр. *неодмјереним дувањем њоквариџи њискове на дувачком инструментџу, диџлама, свиралама или фрули*. – Запискале се свирале па се нџшта нџ чујџ.

запирлијати и **запирлићати**, -ām, свр. *засвираџи сјеџину мелодију на дувачком инструментџу*. – Запирлијашџ нџђе дипле, душа се распада од џепотџ. Кад запирлића труба џспод Курјакџвца, свџ се пџље рāзлијежџ од џепотџ.

запиштāљичити, -џм, свр. *заклџсиџи, зашџљџиџи неки џредмеџ*. – Кџ е џвџ кџље вāкџ запиштāљичијџ, не вāљā џвџ нџшта.

заповрџсти, заповрџзем, свр. *зайџочџи некакву шалу, неред или свађу*. – Кџ е тџ тāмо заповрџзџ свађу и нџрџд?

запомāгати, запџмāжџм, свр, и несвр. *џочџи џаукаџи џражеђи џомџ*. – Чџм смо ушли у сџло, чу се како нџко зāпомāгā, кад штā ће ти бити, бугарџ јаднā Анђџлија, умрџ Ђуро у Лијџвну у бџлници.

запџпити се, запџпџм се, свр. *џосџаџи џоџ*. – Мирко се запџпијџ чџм је напунијџ осāмнџст гџдина и цијџла вијџка слџжијџ у Лијџвну.

зāпрāв, прил. *баш зайџо, зайрāво, уисџину*. – Ми ћемо тџ зāпрāв урадити па кџ се џутијџ, џутијџ.

зāпрџдати, зāпрџдāм, несвр. *сиџничџи, зановијеџаџи, смеџаџи*. – Прџђи се ћџрава пџсла и не зāпрџдāј вишџ свџјџм мудрољијџм.

зāпрџзати, -ām, свр. *закџчиџи, усџориџи, онемогуђиџи*. – Запрџмзāј кџла лāшнџ ћемо спџштити сџјџно нџза-стрāну.

зāпрџтати, зāпрџћџм, свр. *сџавиџи нешџо на огњџиџе џа загрнуџи лугом и жаром да се џече*. – Запрџћи купијџре да се пџкџ, штā чџкāш.

зāпрџстати, -нџм, свр. *џридружџи се некое у џуџу*. – Кад смо Дуле и јā пџшли у-јагоде, џндак је и мāли Драган запрџстџ зā-нами.

зāпџтити се, зāпџтџм се, свр. *џџи неким џуџем са јасном намјером*. – Кудā си се ти Стџвāне запџтијџ по џвомџ кијāмету и салāуковини?

зāрџести, зарџестџм, свр. *зарасџи, зацијџелиџи*. – Зāрџсла у Данџ рāна под унџм бџквицџм за триднџ. ПВ

зāручан, -чна, -џ. *заузџџ кухињски суд у којџм је храна*. – Дāјдџ ми пијџру да џзлијџм варџнику, зāручне ми свџ кārлице.

зāрџчена, -џ, ж. *исџрошена дјевојка џод џрсџеном*. – Микица е зāрџчена џмā двā-мјесџца.

зāручнџк, -а, м. *момак који је исџросио дјевојку џрије свадбе*. – Ёно мџга зāручнџка на држāвнџм пџслу гџре у граду, прāви тџкничāр.

засџпача, -џ, ж. *дрвени суд, мјерица којџм се захваџа брашно из кашуна*. – Направдџ ми џдну засџпачу, џвā ми се расцијџпила па прџсипā брāшно.

зāсјџести, -дџм, свр. **1.** *џџава кад млади рој џчџла излазеђи из кошинџе заузме сав џросџор око леџа, џџ. улиџиџа*. – Ёно зāсјџела чџла, џмā тџрба рџја и сāмо штџ се нџје пуштила, лџти зџви тџтку Драгињу да е сјāвиџмо. **2.** *заузџџи сједеђи џоложсј и зайџочџи са сједењем*. – Зāсјџели Стџвāн и Кавāра џмā пџна двā сāта у Кавāринџ бирџији па мџдрујџ; кџ е пāметāн а кџ нџје.

зāсун, -а, м. *реза, зайрџека којџм се зайрџчују враџа*. – Нџмā нā-врāтије засџна направдџ от чџгā.

засушити, засушїм, свр. *1. пресїаїи даваїи млијeko*. – Имају три ёвте, ђбе нам кра́ве засушиле па у-кући нѣмā ни капѣља млијѣка. *2. сїање кад дуже вријеме не љада киша*. – Педѣсѣтѣ је засушило иза-Ђурђева и није пāла кāп кїшѣ цијелѦ љѣто па скрѦз вāмо дѦ-Мāлѣ ГоспѦинѣ.

затандрљати, -āм, свр. *сївориїи буку прейурањем и премјешїањем каквих сївари*. – Штā унѦ затандрљā иза Гāјановѣ пѦтетѣ?

затандркати, затандрчѣм, свр. *завибрираїи, заклайїиїи неким предмѣиом уз гласно луйање*. – Затандркашѣ кѦла нїза-стрāну, ко да грумови Ѧрљају.

заторѦкати, -āм, свр. *загаламиїи без великог разлога*. – ЗаторѦкашѣ унѣ двїје пустаїје на бунāру, рѣкѦ би да се срўши кāнат дасāкā.

зāтрāвна, -ѣ, пр, ж. *коса која је превнїше сјечивом окренуїа земљи*. – Ѧвā ти кѦса бѦлан прѣвнїшѣ зāтрāвна, дāјдѣ да е Ѧтрāвїмо.

затрāвити се, затрāвїм се, свр. *обрасїи правом*. – Ајмо плијевити купијѣре ѣно се зартāвили од пўстѣ мљѣчикѣ и слāтковинѣ.

затрāцкати, затрāцкāм, свр. *уйрљаїи разним бојама*. – Затрāцкала дјѣца оглѣдало, нѣ море се нā-њем вїшѣ оглѣдати.

затрнїти, затрнїм, свр. *сїавиїи прнове гране око љосањенога лука да га не рашчѣркају кокоши*. – Ѐди насијѣци глѦговије гранā па затрнї лўк да не чепркају кѦкоши.

заћѦрити, заћѦрїм, свр. *скренуїи са правца, засїраниїи*. – Стāни мāло кудā си заћѦријѦ ко прāсе у-сурутку. По

заударати, -āм, несвр. *баздиїи, шириїи нейријаїан мирис*. – Кўпуснā кāца у прѦљеће заударā, дā-БѦк сачўвā.

заўјести се, заўїјем се и заўједѣм се, свр. *завадиїи се, сукобиїи се, биїи у сїору*. – Кāјтези се пѦсве заўјели и тѦ нїкāко нѣће с мїром проћи.

зāукати се, -āм се, свр. *нагло зāочѣи радиїи какав било љосао*. – Зāукали се кѦсци у мўкиња, нѣћѣ прѣстати док свѣ не ѣскосѣ.

зāумити, -їм, свр. *замислиїи, намјериїи, смијераїи*. – ШтѦ друшкани зāумѣ нїко жїв нѣ разбаглијā. Гл

зāустити, зāустїм, свр. *љочѣи некакав говор*. – Нїје Микаїло ни зāустїјѦ, а Видѣсило га прѣкиде ў-ријечи.

зацакїтати, зацакїтāм, свр. *загаламиїи ошїро љоїуї цичања*. – ШтѦ је Симѣуна нāкѦ зацакїтала на Стевāнију, да нїје сврцила?

зāцварити се, -їм се, свр. *угријаїи се, зацврениїи се од врућине*. – Нāши се кѦсци зāцварили од пўстѣ жѣгѣ па мўрају чѣсто ѣћи у ладѦвину да прѣдўшѣ.

зацвркати, зацврчѣм, свр. *завариїи смолом или кайраном неку љукоїшину*. – Дѣдѣ бѦлан зацврчи водїјер, ѣспўшћā вѦду.

зацврљити, зацврљїм, свр. *прїгријаїи, угријаїи прейїјерано неки просїор*. – Зацврљило е око пѦднѣ, Ѧба дка ѣспадѦшѣ од врућине.

зāцврљчити, -їм, свр. *зāїегнуїи и уїврдїи цврљкама нешїо шїо је лабилно*. – Морāмо зāцврљчити штрāмице нā-колије, кљїмају се.

зацмїздрити, зацмїздрїм, свр. *лагаано и шїхо заплакати*. – Прѣстани, штā си тў зацмїздрила ко да е сāв свїјет прѦпѦ у-јаму.

зацѦпати се, зацѦпāм се, свр. *заљубиїи се прѣко мјере*. – Пѣро се зацѦпѦ у Дѣву па нѣ знā кудā ударā од пўстѣ љубови.

зацуриги се, -ѿм се, свр. *развиѿи се и ѿријећи из доба дјеѿињсѿва у доба зреле дјевојке*. – Милена Лакетина нагло нарасте ко репѿв у прѿљеће и, ѿно е, зацурила се ко прѿва цѿра.

зачамати, зачѿмам, свр. *осѿаѿи неѿредвиђено дуже из својих обавеза*. – Пѿзадуго Бѿне зачѿмаѿ, у тѿзбини бијелу Крѿшѿвцу. нп

зачѿстати, -ѿм, свр. *навадиѿи се, ѿвећаѿи број разних ѿосјеѿа*. – Зачѿсташѿ ѿнѿ несрећаје на Бјѿљкушине крѿшке ѿдмѿ вѿмо иза Мѿјоља.

зашелѿдати, -ѿм, свр. *засѿраниѿи у ходању*. – Зашелѿдашѿ Крѿиво и пѿпо низ ѿрмане, а ѿба ѿмајѿ бѿгаве нѿге.

зашковрнути, зашковрнѿм, свр. *усукаѿи се, ослабиѿи, осушиѿи се*. – Наши кѿрузи зашковрнули ѿт-сѿшѿ па шуштѿ ко шушањ ѿ-шуми.

зашпѿрати, зашпѿрѿм, свр. *ушиѿедиѿи, нагомилаѿи богатство*. – Вѿнићи су сѿлнѿ пѿре зашпѿрали ѿд-блѿга.

зашпѿјати, -ѿм, свр. *заѿријечиѿи, заѿворѿиѿи, закључаѿи*. – Зашпѿјѿј врѿта да не ѿтварѿ вјѿтар.

заштѿктати, заштѿктѿм, свр. *нагло ѿѿирчаѿи лајѿћи за зеѿом*. – Налетѿ зѿц из грма, а наш шарѿв заштѿктѿ и нагиснѿ се за-њѿм ко муња.

зблѿнут, -а, -о. *збуњен, смушен, несѿреѿан*. – Ўна е зблѿнѿта ѿтка се рѿдила.

зблѿнути се, зблѿнѿм се, свр. *збунѿи се, сѿеѿљаѿи се*. – Чѿм ѿђошѿ ѿ-шуму, не крѿнушѿ нѿ стѿ мѿтѿрѿ, зблѿнушѿ се и забѿсашѿ.

зблѿбати, зблѿбѿм, свр. *смлаѿиѿи, смандрљаѿи, најравиѿи без укуса*. – Наша Перѿшанѿвка зблѿбала курѿзу, тврђѿ е од бѿковѿ кѿрѿ.

збѿј, збѿја, м. *окуљено сѿадо оваѿа на врућини које се не креће*. – ѐвце се позбѿдѿле на врућини, све збѿј до збѿја па сѿмо дѿкћѿ.

збѿјити се, -ѿм се, несвр. *груѿисаѿи се на врућини*. – ѐвце се збѿјѿ на-сѿнцу, гѿнте и нѿђе у ладѿвину.

збѿсти, -дѿм, свр. *избосѿи сјечивом на више мјесѿа*. – Немѿјте лѿди завађати мѿмке окѿ-цѿрѿ, млѿдѿст је млѿдѿст, збѿшѿ се ѿзмеђѿсе па штѿ сте ѿндак направили.

збрѿзити, збрѿзѿм, свр. *урадиѿи нешѿа набрзину и некваѿиѿино*. – Ўни тѿ збрѿзишѿ ко нѿ себи нѿ свѿме.

збрѿслати, -ѿм, свр. *изговориѿи нешѿа брзо и неразговѿјеѿино*. – Пѿштѿр нешта збрѿслѿ, нѿт га кѿ чѿ нѿт га разѿмје.

звѿкан, -а, м. **1.** *онај који је мало звекнуѿ у главу, глуѿан, будала*. – Кѿдѿ ѿнај звѿкан ѿдмагли по ѿвом нѿвремену? **2.** *врућина у ѿоку ѿѿа кад ѿѿече сунце ѿа се лѿсѿ на грани не миче*. – Ўдѿ Лазѿрда прѿѿ-поља, ѿбѿкѿ сѿкненѿ брѿнѿвреке и алѿнаѿ, а ѿпеѿ Бѿжѿ звѿкан, ѿћѿ ѿба ѿка да ѿскочѿ из главѿ.

звѿкнѿт, -а, -о. *луѿкасѿ, ограничених сѿособносѿи*. – Знаш ли тѿ будалијѿ ѿдна да е ѿнај твој пѿдѿш звѿкнѿт, штѿ се дрѿжѿш ш ѿѿм?

звѿкнути, -нѿм, свр. *удариѿи некога јако ѿврдѿм ѿредмѿѿом*. – Приђе Вѿцо Здравѿилу па га звѿкнѿ јѿднѿје лѿсковѿје штѿпом по тѿру.

звѿчак, -чка, м. *клаѿно у каквом звону којѿм се изазѿва звук*. – Ўспѿ звѿчак ѿс-клепкѿ на ѿвну прѿдводнѿку.

звѿз, *узвик који одсликава нагли и брзи удараѿ*. – Приђе Бѿшко Јѿши па му ѿз-уши с ѿбе стрѿне по ѿдну, звѿз.

звѣзга, -ѣ, ж. *она која је малог разума и раскалашена*. – Ўнѡ звѣзги испод Гѡрѣ е свѣ равнѡ дѡ-мѡра; нѣти плѣтѣ, нѣти прѣде.

звѣзган, -а и **звѣзго**, -ѣ, м. *онај који е малог разума и раскалашен*. – Ђно звѣзгана нѣшег пѡ-цијелѣ дѡн зјѡкѡ по сѣлу и краде Бѡгу дѡне. Кѡ ће ѡном звѣзги Шѡбѡтову ѡћи ѡ-крај, мјѡ милѣ брѡте?

звѣзнѡти, -нѣм, свр. *ударѣиѣ некога изненада ѡ глави*. – Сѣнѡћ ме нѣко у мрѡку звѣзнѡ, ко да ме грѡм пѡгодѣ а нѣ знѡм кѡ е.

звѣзнѡти, звѣзнѣм, свр. *ѡзвѡиѣ звиждѡком, ѡѡзорѣиѣ гласно*. – Чѣм чѡбан глѡсно звѣзнѡ, псѣ се слѣтишѣ окѡ-нѣга.

звѣкан, -а, м. *онај који звижди без ѡѡшребе*. – Кѡдѡ се звѣкан ѣзгѡбѣ и ѡде од лѡдѣ?

звѣндѡти, -ѡм, несвр. *ходѡиѣ без циѡа и намјере*. – Сѡмо тѣ звѣндѡј по сѣлу а пѡсѡ се нѣше сѡм урѡдѣти.

звѡнац, -нца, м. *ливадска ѣрава са звончиѣима лошег квалѣиѣиѣа*. – Ѧвѣ гѡди нѣ освѡнѣјѡ звѡнац лѣводу ко нѣкад дѡ-сѡтдѡ.

звѣрк, -а, м. **1.** *сѣрава за ѣлашење сѣоке*. – Ђзми звѣрк па пѡплаши кѡње да ѡдѡ ѡт-плѡшѣа. **2.** *мјесѣо на глави гѡје се увиѡа дѡлака*. – Ђ-нашого Здрѡвила ѣмајѡ двѡ звѣрка на глави ко у пѡрипчѣта.

звѣрка, -ѣ, ж. *бука, гѡлама, неред*. – Кѡква се тѡ звѣрка тѡмо чѡје?

звѣрѣ, -е, м. *онај који луѣа и бесѣосличѣ*. – Ђно звѣрѣ пѡ-цијелѣ дѡн скѡчѣ по Чѡкура и гѡлѡмѣ.

звѣрдѡти, -ѡм, несвр. *луѣѡиѣ без циѡа и намјере*. – Кѡдѡ си тѣ дѡнас цијелѣ дѡн звѣрдѡ и дѡнгубијѡ?

згвѡздитѣ, -ѣм, свр. *ѣреѣѡворѣиѣ се у ѣврѡо као гвѡзђе*. – Извѣдрило е свѣ ко цѡкѡ и свѣ ће нѡѣас смѣзнѣти и згвѡздитѣ ко пѣтѡн. Пб

згѣчо, -ѣ, м. *ѡгурен, сѣѡар чѡвјек*. – Ѧде згѣчо ѡбѡћи лѣводу дѡље ѡ-Врѡѡѡку.

згѡвнѡти, -ѡм, свр. *све ѣокварѣиѣи и обезвѣријѣдиѣиѣ*. – Нѣмѡј да ѡвѡ свѣ крагу дѡм и згѡвнѡм па нека сѡв свѣјѣт знѡ.

згрѡнѡт, -а, -ѡ. *збѡѣнен, смѡшен, расѣјан*. – Тѡсиѡ е повѡздѡн згрѡнѡт, нѡрѡчитѡ кѡд дѡћѣ вѣриѣме ѡрѡѡа и кѡшевѣнѣ.

згрѡлѡпитѣ се, -ѣм се, свр. *згрѡлѣиѣ се неѡчекиѡано*. – Згрѡлѡпишѣ се лѡѡбити ко двѡ нѡјрѡђѣниѡа.

згрѡшѡти се, -ѡм се, свр. *згуснѡиѣ се, ѣреѣѡворѣиѣи мѣјѣко или другу ѣечносѣи у грудѡвиѣе*. – Прѡвѡриѡла се свѡ варѣника у кѡтлу па се згрѡшѡла.

згѡра, -ѣ, ж. *жѣна ѣѡвијѣна у лѣѣима*. – Ѧде згѡра на лѣводу кѡпитѣ сѣјѣно.

згѡро, -ѣ, м. *мушкарац ѣѡвијѣн у лѣѣима*. – Нѣ море се нѡш згѡро ѣсправѣти да га свѣ бѡгови ѣсправѡјѡу.

здѣковѡти, -ѡјем, свр. *сѣѡковѡиѣ, смјесѣиѣиѣ на јѣдно мјесѣо без рѣда*. – Вѣ сте ѡвѣ стѡри здѣковѡли у ѡјѡт ко нѣ себи нѣ свѡме.

здѣпѣти, -ѣм, свр. *укрѡсѣи неѣиѡи и ѣѡбјеѣи*. – Лѡповѣ здѣпѣшѣ мѡе ѡпѡнке и нѣѣе им трѡга ко да ѡ-земљѡ прѡпаѡшѣ.

здѣлѡ, -ѣ, ж. *дрѡвна шерѣа, чѡнак*. – Дѡго се гѡре кѡд-нѡс Горѡѡкѡ јѣло из дрѡвѣније здѣлѡ, а кѡд дѡђе Аѡстриѡа, ѡндѡк се појѡвишѣ и сѡѡѡѡи од плѣѡа и бѡкра.

здрѡѡти, -ѡм, свр. *ѡчѣшѡиѣ или ѡсѣѡругѡиѣ грубо*. – Ђѣ си то бѣјѡ па си тѡкѡ здрѡѡбѡ кѡљѣно?

здр̀пити и **здй̀пити**, -йм, свр. *йриграбийи, ойейи, йрисвојийи*. – Здр̀пише Цйгани Нйколи тóрбу на стáници кáд се врáћō йз-Бáчкē. Нēко му е здй̀пијō и шлáјбáк, áсли, нйје кўкавац áјтō.

здўшити, здўшйм, свр. *одмориийи, йрикуийи нове снаге*. – Сјѣди да мáлко здўшймо па ћемо дáљē ўс-Клачину.

зѣка, -ѣ, ж. *кобила бијеле боје*. – Дѣ зѣка, вўци те не йжјели дáбōгдá, кáко си тáкō лијѣна.

зѣкан, -а, м. *коњ бијеле длаке*. – Чáвијá е ймō єднōгá зѣкана, мйран ко јáње.

зѣкоња, -ѣ, м. *во бијеле длаке*. – Јōван Пóљић је ймō вōла зѣкоњу кōи је бйјō нáјбōљи бōдáч у цйјелōм нáшом крáју.

зѣкуља, -ѣ, ж. *крава бијеле длаке*. – Јōј штō ћу се нáест кукурузѣ, ка се мўјá зѣкуља помўзе. нп

зеленkáда, -ѣ, ж. *нарцис, мирисно бијело њежно цвијеће*. – Нábери зеленkáдē нá-Млинийштије кá се врáтйш йз-Мркоњића.

зѣлōв, зѣлōвá, м. *йас сивкасийе боје*. – Нáш је зѣлōв мйран и блáг, а Сйматйн лўт ко шáрка гўјá.

зѣма, -ѣ, ж. *йродавница мјешовийе робе*. – Ако бўдѣ дōље у зѣми брōкáвá кўпи ѣдно двá-кила.

зѣмáн, зѣмáнá, м. *врийеме, доба*. – За тўрскōгá зѣмáнá, рáјá нйје ймáлá нйкáкйје прáвá, свѣдно, ко и кáквá мáрвá.

зѣмљарина, -ѣ, ж. *йорез на земљу*. – Нйје зѣмљарина скўпá кáд рōдй гōдина, али је кōд-нáс бйло и тáкйје сўшá да зѣмљá нйје мўглá сáму сѣбе плáтити.

зѣпе, зѣпá, ж. *сукнени йерлук йодашивен гумом*. – Нáправдѣре ми штō зѣпá лáшњē ми је óдати ў-њима, сáтрашѣ ме òвѣ бáкáнце.

зѣр, -а, м. **1.** *лукишија од куваног буковог дуга*. – Йзјѣде зѣр рўке гōрѣ од жйвōгá крѣчá. **2.** *змијски ойров*. – Нѣмōјдѣ ме кўћо мўјá, пўна сам ти зѣра и јѣда.

зѣра, -ѣ, ж. *мрвица, йрунчица, нешийо йосве малено*. – Дáјде ми зѣру крўвá да прйсмочйм уз òвў црйјѣмушу.

зѣрица, -ѣ, ж. *оно шййо је мање од зере*. – Ймáш ли зѣрицу пáприкѣ да зáпржйм чōрбу.

зѣркица, -ѣ, ж. *нешийо шййо је још мање од зерице*. – Ймáш ли зѣркицу сōли, испѣкла би колáчиће дјѣци.

зидáница, -ѣ, ж. *зграда зидана од камена или цигле*. – Ёно нáправило двйје нўве зидáнице гōре ў-Прибѣљи.

зијáн, зијáнá, м. *шйейшá на йōљским усјевима*. – Лѣти дōље ў-њиве, ёно кўњá у зијáну, скáшићē свў зōп.

зйпт, -а, м. *црнило, боја као кайран*. – У Пѣрице се црни нōвй аљйнац из Кйњá ко кáкáв зйпт.

зјáкати, -áм, несвр. *бесйосличийи, ходáйи без икаквог циљá*. – Звйзго пō-цијелй дáн зјáкá по сѣлу и чўдй се штá лўди рáдѣ.

зјáле, -ѣ, м. *онáј који зјáка и гáлами, зјáли*. – Зјáле сáмо зјáлй и гáлáмй по сѣлу и свáко се склáњá испрѣд-њѣгá.

зјалиги, -йм, несвр. *викайи, галамийи без йойребе*. – Штѡ зјалиш по сѣлу и плашйш на́рот, јѣси ли при-себи.

зјап, -а, м. *йразнина, йусйош*. – Видйш ли ти Шпйрәне уногā пўстѡга зјапа и пўстоши гѡре у Пѣкезовићије, нйђе живѣ дўшѣ.

зјапити, -йм, несвр. *ойворене йросйорије у које нико не улази*. – Напушћенѣ кўће празне зјапѣ јер нѣмā у-њй кѡ да се вратй.

златица, -ѣ, ж. *инсекйй йврдокрилац који једе кромйиров лисйй*. – Кѡд нас ранијѣ нйје бйло несретнѣ златицѣ док прѡклѣтā Мѣрика нйје пѡчѣла забāдати нўс у-наше крајове.

злѡјо, -ѣ, м. *злочесйй и несйашан мушкарац*. – На́шега злѡју нѣ смијеш пѡпријекѡ погледати, ѡдмā ће се пѡсвађати.

зѡбика, -ѣ, ж. *зова*. – Кāд смо бйли дјѣца, прāвили смо од зѡбикѣ свйрале и пўцаљке.

зѡна, -ѣ, ж. *сийна ледена зрнац кише*. – Очѣпила јўтрѡс зѡна пѡ-пољу, свѣ се бијѣли ко да е пāѡ снйјек.

зѡр и **зѡрт**, -а, м. *сила, наглосйй, моћ*. – На́дули се Прибѣльци од пўстѡга зѡра, нйшта им образи пўцајў од сйле и бијеса. Од зѡрта и цйчѣ, пўцајў гране на дрвѣћу.

зѡрли, прил. *ногло, силовийѡ, енергично*. – Бѡга ми су ѡвй на́ши Ѡтковчāни навāлили зѡрли, покѡсићѣ свѣ до Пѣтрова.

зўбац, -пца, м. *крайки дрвени клинчић на грабљама којима се кўйи сијено*. – Најтврђй су клѣновй зўпци за грабља јā ти велйм па нѣка причā кѡ кāко ѡће.

зўбача, -ѣ, ж. *йѡѡйривредна алайка за чуяње коријења и корова из орања*. – Лањскā зўбача мѡре јѡш ѡвў гѡдину нѣкāко послўжити.

зўбўн, зубўна, м. *горњи дио одјеће од сукна крайких рукава*. – На́ши набавили нўве зубўне на дернеку дѡље у Кйњу, мўдрѣ се ко чивит.

зўвар, зувāра, м. *мала корисйй, добийак*. – Ўзми кāд лўди дāјў, зўвār је штѡ бйло на ѡвѡј брѣзбрашници.

зўја, -ѣ, ж. *игра у сеоским срединама са длановима на ушима*. – Ѡћемо ли се мāло поиграти зўјѣ доље више Гајанове долице?

зўква, -ѣ, ж. *јама или йѣћина у којој се чује зујање йчела*. – Ёно у-зукви више Чегāра чѣлā и мѣда, нйко га жив дѡ-садā нйје вāдијѡ ймā ѣмйн гѡдйнā.

зўке, *узвик којим се ййјерају муве*. – Зўке, дѡпала мўкѣ!

зўмба, -ѣ, ж. *сийна обућарска алайка за бушење коже*. – Јѣси ли прѡушијѡ кѡжу зўмбѡм, прѡбāјдѣ вāљā ли.

зўнзара, -ѣ, ж. *мува која у йѡку љѣйа уйройасйи незашйићену храну*. – Отвѡри прозор па йшћерāј унў зўнзару штѡ се мўтā око лѡнца.

зўрлати, -āм, несвр. *луийаий без циља, йумарайи, зјакайи*. – Кўдā си се тй данас вўцѡ и зўрлѡ, говѡри свѣ по рѣду?

зўрле, -ѣ, м. *онај који зурла и луийа без циља*. – Вйђе ли ико данас уногā зўрлу кўдā се скйтā?

зўцнути, -нѣм, свр. *рећи нешйѡ у најмањѡј мјери*. – Нѣ смије Симўшило зўцнути од жѣнѣ тāmāн да га вјѣшайў.

зўчити, -йм, несвр. *зујањем йроизводиий звук сабласне йприроде*. – Нйје дѡбро лўди, мўве зучѣ око Клысарѣ, ѣно га лѣжй, нѣ дижѣ се.

И

й, *империатив од глагола јесѣи; једи, ије, љ*. – Й кӯћо мӯја, й па йди јанџије.

йбрет, -а, м. *чудеса, изненађење*. – Већек йбрета и чудеса глава не вије у овѡ свѡга вијека од сваћѣ Прѣкрајаца око међа.

йбрйк, ибрика, м. *специјални суд за кафу или воду*. – Ови наши муалими поѣрчу по неколика ибрика кавѣ на-дан.

йва, -ѣ, ж. *врѣиа врбе која је оийорна на влагу*. – Направијѡ кӯм Симо два водийѣра од-ивѣ, сѡмо стѣти па глѣдати, ет.

йва, -ѣ, ж. *врѣиа љековиѣе ѣраве*. – Убѣри маѡ йвѣ за чаја дѡље у Цијѣпџије.

йвѣр, йвера, м. *одсјечено ѣрче дрвѣиа*. – Неће йвѣр далѣко ѡт-кладѣ. нп

йвийк, ивика, м. *ивова шума*. – Чӯва дика ѡвце крај ивика. нп

йвичнѡк, -а, м. *већи камен на ивици ѣемељног зида*. – Мѣтни йвичнѡке од тврѡда камена старовника, унѡј сивѣ лӯтац.

ивовац, йвѡвца, м. *ливада у ивовом ѣшерену*. – У Пѣрукинѡм Йвѡвцу йма бунѡр, нйко не пѡмти кат је направљѣн.

игленѣ, -ѡ, -ѡ. узак, *ѣијесан*. – Пѣро се осуѣијѡ и усукѡ, прѡвукѡ би га кроз игленѣ уѣице.

йграц, играца, м. *онај који лоше игра какву игру*. – Грѡднијѣга играца не вије глава у шаку од Јѡвана Прѡлѣ.

йгрѡв, игрѡва, м. *ѣѣјоратив од именице играч*. – Пѡгледајдѣ унога игрѡва и њѣговѣ йгрѣ каква е.

йжйњ, -а, м. и **йжйњи**, ж. *двородна им. изум, ѣаѣенѣ, оѣкриће*. – Немѡ йжйња док Швабо не ижйња, па нек причѡ како кѡ дѣе. Од Швабинѣ йжйњи не море бити бѡлѣ, тамѡ да е на ѣдну страу сѡв свѣјет а на-другӯ Швабо, јѡпѣт ће љн претѣгнути.

йжйњати, -ѡм, свр. *изумјѣѣи, измислиѣи, йронаћи неѣѣио ново*. – Не море нйко бѡлѣ ижйњати од Швабѣ, тамѡ да сѡв свѣјет стѡвиш на ѣдну страу а сѡмо ѣднѡк Швабу на-другӯ.

йжйњѡција, -ѣ, ж. *вјѣѣѣина ижйњавања, оѣкривања новога*. – Овѡ ми је рѣћи ижйњѡција штѡ Стѡен Бѡшнѡк ижйњѡва.

изѡјмити, изѡјмѣм, свр. *скинуѣи ајмове коњима са враѣа и извесѣи их из врѣаја*. – Изведи кӯње йз-врѣаја па и изѡјми и пушти да пасӯ.

изѡсӯти се, йзаспѣм се, свр. *добѣѣи осѣице ѣо ѣијелу од ѣемѣратѣуре*. – Сѡв се Гѡјко йзасѡ пѡ-тијелу ко бѡровѡ кѡра.

йзба, -ѣ, ж. *сеоска дрвена куѣица*. – Пѡкојнѣ Крѡча е пѡла свѡга вијека прѡдеверѡ у унѡј свѡјѡј йзби у Тулиѣије.

избѡсати, -ѡм, свр. *наѣи ѣослије луѣѡа на ѣрави ѣуѣи*. – Избѡсашѣ Баце јучѣ од Рѡгуљинѣ дѡлинѣ неће иза пѡднѣ и дѡшоѣ у Пѡлеж у рѡдилѣште.

избауљати, -ѡм, свр. *изѣи с ѣѣешком муком из каквога ѣѣјеснаца*. – Баце неѡкао избауљашѣ по ѡвомѣ невремену ѡздѡ из Врбљѡна, мѡкри ко мѣши.

избѣзумити се, -ѣм се, свр. *зачудиѣи се и наћи ван ѣравога рјѣшења некаквог йроблема*. – Ўн се скрѡз избѣзумијѡ и не знѡ штѡ ће ѡт-себе.

избѣљити, избѣљѣм, свр. *широко оѣворѣѣи очи глѡдајући неѣѣио уѣорно*. – Прибѣљѣци, кѡд су видли камѣјун кѡко праѣи по тѣсти, избѣљѣили ѡчи ко да су углѣли бијѣлу врѡну.

избеуљити, избеуљим, свр. *зачудиши се гледајући уочљиво ошворених очију у нешто*. – Штá си избеуљијó, ў-шта глeдáш тáкó?

избеути, избеутим, свр. *изгубиши здрав резон и ућуиашти у незнању*. – Ўни су тóтáлно избеутили и тóмe тeрзијáну ништа нe знају под мiлим Бóгом.

избечити, избечим, свр. *исколачиши очи чудећи се нечему*. – Алáпићани избечили óба óка глeдáјући кáкó буретáна бурeтá жiто.

избити, избијем, свр. *ијавиши се изненада, наићи неочекивано*. – Врбљáнци јучe избише од Бјeљавиná нeђе око пóднe гóре у Пáлеж у рáдилишту.

избокeтати, -ám, свр. *исћући некога зашвореном ћесницом, шаком*. – Јучe Пољичани дóбро избокeташe Миркана на збóру ў-Рóрије.

избрáздати, избрáздáм, свр. *изгребаши, исћарашти у облику бразде*. – Ў-нашега Илијетинe се избрáздали óбрази ко бóровá кóра.

избубати, избубáм, свр. *исћући некога разним иредмеима*. – Избубáло e сiноћ Мићана на прeлу, eно га глáвe нe дижe цијeли дáн.

избуљити, избуљим, свр. *исћућиши очи због дима*. – Милeнко óдимијó пeкүћи бóжићну пeчeницу па избуљијó óчи, óдбијó бi прүтом.

избургјати, -ám, свр. *иосиши циљ на лукав ачин*. – Не сикирáј се ти Јóја за Жáбаре, мудрóви су тó, избургјáћe ўни и подмитити влáсти и дóбити тáпије нá-земљу кóјá нiкáдá нiје бiла нeвa.

избуцати, избуцáм, свр. *разровиши, расћуриши, нарушиши неку цијелину*. – Избуцáла дивијá прáсáд лeдину гóре у Пóљана, ко да e плүгом óрáло.

извiкати, извiчeм, свр. *оiнакaши, налагаши, говориши неистину*. – Дóље у Прeоцу, извiкало Шпiриновиће да су ў-свóме мiну ўзимали ўјма прeвише.

изврнути, изврнeм, свр. *слагашти, замијениши чињенице*. – Нiје Дрeновић ўкрó јáпију, лугáр је изврнó иштину скрóз нá-скрóз.

изгавeљати, -ám, свр. *изићи из каквога блаиá и келекеша на иежак начин*. – Цијeли је дáн пáдала кiша и јáдни сјeкáчи јeдвa изгавeљашe и-шумe.

изгeњати, -ám, свр. *изићи уз иошешкоће из иешке сићуације*. – Áма, кáкó ви јучe изгeњаште из ўнe гунгүлe на дeрнеку?

изгојатити се, изгóјатим се, свр. *уирљашти, иомијешашти жиио са коровским сјеменом и другим иримјесама*. – Изгојатило сe жiто óвe гóдинe пóсве.

изгрљати, -ám, свр. *изићи са иешка ишeрена уз велике иошешкоће*. – Óви нáши Срдићи изгрљашe óздó уз Дeрала од Киња на јeдвiте јáде, врáћáјући се са дeрнека.

изгүлити, изгүлим, свр. *ишчуиашти из земље биљку са коријеном*. – Áјде бóлан изгүли кóјү циму са купијeрије па да пeчeмо.

издáнути, издáнeм, свр. *исћусишиши ваздух из илућа и умријешти*. – Ў-нашом крају се зазирало кáд нeко ўмрe па нe кáжү, ўмрó, већ издáнó.

издeвeтати, -ám, свр. *исћући некога добро, ошћирлике са девeи удараца*. – Издeвeтáћe тeбе лүди са тáкóм пáмeти па ти глeдáј кáкó ћеш.

издeгeњачити, -им, свр. *измлаишиши некога добро*. – Издeгeњачило Лáзату, eно га глáвe нe дижe од пүстије бубанáцá.

издeкати, издeкáм и **издeрати**, издeрeм, свр. *исћући некога добро разним иредмеима*. – Јучe издeкало у Рóгүша и Ћүру Бүкву, да Бóг мiли сáчүвá.

издeкачити, -им, свр. *избиши некога што се више може*. – Кóга пáјкани издeкачe ў-Рóрије на збóру, нe пáдá му вiше нá-пáмeт ршум и бүкáње.

издрѣљити, издрѣљим, свр. *гледаѿи уѿадрљиво оѿворених очију*. – Штã си издрѣљијõ õчи ко да си виђијõ бијелу врãну!

издрпати, издрпãм, свр. *узбуцаѿи чуѿањем и шѿиѿањем*. – Кõ е õвај крӯв вако издрпõ, ко да су га шврãке чãпале?

издурати, -ãм, свр. *исѿриѿиѿи, исѿрајаѿи до краја*. – Õвã се бӯра дãнас неће мõћи лãко издурати, ако мãлко не õшãли иза пõднѣ.

изѿи, *имѿераѿив од глагола изјесѿи*. – Дѣло кӯфо мӯја, изѿи тõ, штã чѣкаш.

изѿлази, *имѿераѿив од глагола излази*. – Дѣдѣ, изѿлази вишѣ из тѣ бирѿијѣ, штã виђиш у-њõј пõ-цијелѿи дãn.

изим, приједл. *ради ѿгога, уиме, због*. – Не би дãнас узѣла иглѣ у-рӯке изим нãрода, свѣтац је милõст га бѿло. Пб

изјадати се, -ãм се, свр. *ѿовјериѿи се неком и изнијеѿи му своју муку*. – Нѣмã се исãн кӯме изјадати, лãшњѣ би му бѿло.

излãпити, излãпим, свр. **1.** *изгубиѿи сјећање, снагу, исѿариѿи*. – Нѣму је õдãвно излãпијõ мӯзак па се ниѿега вишѣ не шјећã. **2.** *извјеѿриѿи*. – Пõтанка ти õвã рãкија Стõне, штõ е нијеси бõљѣ зачѣпијõ, виђиш ли да е излãпила и изгубила снагу.

излѣмати, излѣмãм, свр. *исѿуѿи некога ѿанким ѿруѿом*. – Јѣсу ли уногã несрећãју књãзовõга кãко излѣмали?

излепунути, излепунѣм, свр. *ослобиѿи, издувааѿи, малаксаѿи*. – Стõну е снага излепунула ко бѿјелõм лӯку у прõљеће.

излõкати се, излõчѣм се, свр. *наѿравиѿи руѿе ѿ ѿуѿу или нечему другом*. – Сãв се пӯт излõкõ од Õцака до Стѣкеровацã, не би кӯњи мӯгли прõлазити.

излãушити, -им, свр. *ишамараѿи оѿвореним длановима некога ѿобразима*. – Јучѣ су Чегãрчãни Цѿгу Дрѣновића поштѣно излãушили дõље испõд-Лашчинѣ дõлинѣ.

излупати, -ãм и излупити, излупим, свр. *извадиѿи кошиѿце из воћа или језгро ораха или љешника*. – Мãра излупала пõла рãљике љѣшникã. Мѿши излупили тõрбу љѣшникã.

измãглити, измãглим, свр. *оѿиѿи неѿримијеѿино, изгубиѿи се*. – Кудã унѿ мõмци измãглишѣ нãкõ брзо с прѣла?

измãмити, измãмим, свр. *добѿиѿи нешѿо на ѿревару*. – Вида би измãмила õт-Циганкѣ дијѣте кãмоли не би штõ дрӯгõ.

измѣрати, измѣрãм, свр. *исѿуѿи некога гњечењем*. – Измѣрало јучѣ Цѿгане код-нашѣ задругѣ, неће им вишѣ пãсти нã-памѣт да дõлазѣ вãмо.

измѣцати, измѣцãм, свр. *умекшаѿи нешѿо ваљањем као кожу и сл*. – Нико не знã измѣцати кõжу ко Стõн Бõшњãк у цѿјелõм сѣлу.

измигати, -ãм и **измигõлити**, -им, свр. *извуѿи се из какве ѿјескобе*. – Змије измигале рãно испод зѣмљѣ па се укõчиле ко смрзнутѣ рѿбе. Пѿлãд измигõлила из кокошињца па се прõсõла пõ-дворишту.

измусти, измузем, свр. *ѿоѿрошиѿи све до краја*. – Уни су измузли и испилкљли свѣ и црно испод-нукта.

измуштраги, -ãм, свр. *ѿреисѿиѿаѿи, измлаѿиѿи до краја*. – Нãшега су Сѿму измуштрали дрӯшкани гõре у зãтвору, ёно га умучијõ, зӯба не бијелѿи.

изнебушити, -ѿм, свр. *изнеадиѿи, ѿреѿасѿи*. – Јуче ме изнебушише два вука, умало нијесам умрѣ ѣ-стрѣ.

износати, износѣм, свр. *ѿодерѿи одјећу излизаѿи*. – Бѣга ми се износало ѣвѣ кожуна, мурѣ се кроити другѿи.

изњедрити, -ѿм, свр. *ѿосѿиѿи, сѿворѿиѿи, набавѿи са ѿѿешкоћама*. – Ѣвѣ су наѿи старѿи с великом мукѣм изњедрили и ѣставили да служѿи нареду.

изѣперити, -ѿм, свр. *усукаѿи, искривѿи*. – Ѣвѣ се врата изѣперила, мурѣ да су бѿла сирѣва.

изѣор, -а, м. *даѿи некоме свога вола у ѿрољеће да му оре и да га храни*. – Пемац је свѣкога прѣлећа давѣ свѣга мрѣкоњу на изѣор Пѣришиѿије, јер није ѿмѣ сѿјена да га краѿи.

изрѣкнути, изрѣкнем, свр. *исѿунуѿи гласно са кашљем*. – Неко се изрѣкнѣ дѣље ѿспѣт-плѣшћа, свѣ се тресе ко да се граѿа слѣмѿи.

изрѣни, имп. *исѿјерај наѿѣ, избаѿи*. – Изрѣни га ваѿи, штѣ чекаш, није ти га мајка рѣдила.

изрѣбати, изрѣбѣм, св. **1.** *исѿиѿиѿи куйус рибежѣм*. – Сѣвка е изрѣбала сѣв кѣпус из ѿне бѣшчице код пѣдетѣ. **2.** *искрѿиѿиковаѿи, изружѿи*. – Клепо е јуче цѿјелѿи дан прѣвѣ у прѣтвору хѣ су га дрѣшкани дѣбро изрѣбали и ѿспѣглали због крађѣ Књѣзовије шлѣивѣ.

изрѣљити, изрѣљѿм, свр. *измијешаѿи жиѿѣ и риљѣ*. – Свѣ се наѿа ѿва изрѣљила, неће бити шѿѣмена ни ваѿиѣк.

изрѣндати, -ѣм, свр. *исѿреѿураѿи сѿвари, робу, одјећу и сл.* – Кѣ е ѣвѣ пѣкуѿи вако изрѣндаѣ ѣвѣ андрѣмѣлу?

изрѣјести се, изрѣједѣм се и **изрѣјем се**, свр. *дѣбѿи црвенило од зноја и врућине*. – Дјѣца су се свѣ изрѣјела и изрѣјела од пѣстѣ врућинѣ и спаринѣ.

изрѣмити, изрѣмијем, свр. *измислиѿи неѿиѣ ново*. – Ѣнај хе маѿи Пѣлѿиѣ свѣ-каква хѣвѣла изрѣмити и начѿнѿити.

изрѣстити, изрѣстѿм, свр. *ѿѿворѿиѿи усѿѣ и неѿиѣ реѿи*. – Сѣмо штѣ е ѣвѣрѿиѣ ѣста и изрѣстиѣ ѣдну бѣсѣједу, ѣдма га прѣкинуше.

изрѣторити, -ѿм, свр. *наѿравѿиѿи уѿѣор свѿм судовѿма*. – Стѣен је изрѣториѣ дѣвѿје кѣпуснѣ каце и ѣдну за кома.

ѿје, имп. јѣди. – ѿје кѣћѣ муја па ѿди за пѣслѣм, вакат је.

ѿјед, -а и **ѿјет**, -а, м. јѣд, *горчина, ѿѿров, зер*. – Не примичте се данас Дѣцку, спѣпѣ га е некакѣв пѣшчѣтлук и ѿјед, сѣм би себѣ згрѣмиѣѣ и скаѿиѣѣ.

ѿјуда, -ѣ, ж. *немирно и неѣдговорно женско чељаде*. – Видѣре ѿне ѿјудѣ пѣте јѣј се наѣбрѣтно ѣкрѣтале.

ѿловача, -ѣ, ж. *земља црвене боје, врсѿѣ глине*. – Наѿи су старѿи мијѣшали ѿловачу и гѣѿлу па прѣвили врѣне.

ѿлике, ѿлѿка, ж. *сребрѣни наѿиѿи у облику маѿе ѿѣке*. – Сјѣѣ му се тѣке и ѿлике ко у старѿије ајдукѣ.

ѿлѣдѣрка, -ѣ, ж. *новчаница од хиљѣду динара*. – Ѣнај Ђѣђанѣв несрѣћаја е јуче потрѣшиѣѣ цѿјелѣ ѿлѣдѣрку у Цѿгинѣѣ кавѣни, пѿјѣѿи и пѣшѣѿи.

ѿнат, инѣта, м. *ѿркѣс*. – Нећу за ѿнат ѿѣму у кѣсѣе, није пѣштен чѣек.

ѿнатити се, ѿнатѿм се, несвр. *ѿркѣсѿиѿи, ѣѿѿиѿи се, не сараѿиваѿи*. – Ѣн се са свѣкѿм ѿнатѿи и свѣћа ко да е ван пѣмѣти.

Инићија, -ѿ, м. *власѿишиѿо име од имена Иноћенијије*. – Инићија Црнчевић је правијѿ најбоље бакре у цијелој гламочкој долини, велѿ људи.

Инићуша, -ѿ, ж. *жена из рода Инићића*. – Покѿјна Инићуша е знала сав црквени календар и кат је кој свѿтац у црљеније слѿвије.

йоклѿн, прил. *иоѿкуда, од било којега мјестѿа*. – Йма ли йђе йкога йоклѿн да ѿвомѿ презобразлуку и брезакѿњу стѿнѿ за-врѿт? За

йп, прил. *лагано, наѿенане, смирено*. – Йма до Прѿоца пѿла сѿта йп пјѿшкѿ. Че

йргет, -а, м. *йомоћни радник, онај који йослужује у йослу*. – Туру зидѿра нѿ мугу два йргета запѿчати у пѿслу, какѿ је дѿбар маир у зидѿњу.

йса, -ѿ, ж. *дио, имања у власѿишиѿом йосједу*. – Воћекѿ йма йсетѿра ѿбет, а ѿво е вође муја йса.

йсан, исѿна, м. *чељаде, људско биће, чѿвјек*. – Муј Бѿже, врнтава исѿна унога вртоглајѿ из Пѿповића.

йсетѿр, -а, м. *сувласник дијела заједничког имања*. – Вође се нѿ зна пѿсигурно кѿликѿ йма йсетѿра.

йскѿмчити, -йм, свр. *измолийѿи за некакве сийнице*. – Сирѿгиња е јучѿ прѿ-црквѿм йскѿмчила нѿшто пѿра од нѿрода.

йскѿпити, йскѿпѿм, свр. *йѿйиѿи до дна, све и каѿ*. – Нѿма у ѿвој бѿчвици ни капѿља рѿкијѿ, нѿко е пѿпијѿ и йскѿпијѿ свѿ й-кап.

йскати, йштѿм, несвр. *йражѿиѿи, молийѿи*. – Нйје срамѿта йскати кѿд се нѿма ни у лијевѿј ни у дѿснѿј, срамѿта е украсти.

йскѿшати, йскѿшѿм, несвр. *йриводиѿи крају кошевину ливаде*. – Ёно Пѿљићи йскѿшају ливоду гѿре у Дѿловије па хѿ кѿћи на-ужину.

йскашѿти, -йм, свр. *сврвийѿи и усийниѿи до неуйѿѿребљивосѿи*. – Кајтези су йскашили зѿп у-Анићѿвци, нѿма спѿрашта йћи кѿсити.

йскебѿчити се, йскебѿчѿм се, свр. *йѿријечѿиѿи се, накривѿиѿи се усѿрану*. – Штѿ си се тѿ Лѿјкмете тѿкѿ йскебѿчијѿ ко да си пѿстѿ сѿоскѿй кнѿз?

йскѿзити, йскѿзѿм, свр. *ѿйвориѿи усѿа и указѿиѿи зубе*. – Искѿзили Шумљѿчѿни зѿбе на Вагањѿне ко мрѿкѿ вѿци.

йскласти, йсклѿдем, свр. *йовадиѿи сав садржај хране из каквог суда*. – Ајде, йсклѿди грѿ из лѿнца па ћемо јѿсти.

йскобѿчити се, йскѿбѿчѿм се, свр. *навѿиѿи се ѿијелом усѿрану*. – Штѿ си се тѿ Цѿѿјка тѿкѿ йскобѿчила, ко да си пѿстала крѿљица?

йскобити се, йскобѿм се, свр. *искоријениѿи, несѿиѿи до краја*. – Уни ће се мѿђу се йскобити, какѿ су заваритѿ нѿрави.

йсколѿчити, йскѿлѿчѿм, свр. *ѿйвориѿи йреѿйјерано очи*. – На кѿга си се тѿ тѿкѿ йсколѿчијѿ па стрѿжеш ѿчѿма ко вѿк?

йсколѿкати, -ѿм, свр. *ушићариѿи, зарадиѿи коликањем*. – Штѿ велѿш Рѿља, ѿћемо ли мући дѿнас штѿ йсколѿкати на вашару?

йскѿлчити, -йм, свр. *ѿмеђѿиѿи кољем неку йарцѿлу, обично йлац*. – Јучѿ су Нйкѿревићи йскѿлчили темѿљ на плацу да прѿвѿ кѿћу.

йскомѿшати, -ѿм, свр. *йоскидаѿи комушу са клиѿѿова кукуруза*. – Свѿ смо кѿ-рузе йскомѿшѿли до пѿднѿ.

ископелѣати се, -ам се, свр. *избавиѣти се из неке ѿешке ситуације*. – Ми смо ти били запали у големѣ дугове, али смо се некако ископелѣали кад смо прѣдали дугу и вѣсак дѣље у Книну.

ископрѣцати се, -ам се, свр. *извући се испод некаквог ѿеретиа краѣким ѿрзајимо*. – Јѣдва се Симата ископрѣц испѣ-сламѣ, превалила се кола на-њага.

искосијерити се, искосијерѣм се, свр. *исѣријечити се дрско на некога*. – Лаут се ѣскосијерѣ на-наћу ко какво звијере.

искресати, искрешѣм, свр. *сасѣћи нешто до краја*. – Јѣсте ли ѣскресали грање у-Плѣндишту са унѣ дивјакиње?

искрѣкати, искрѣкам, свр. *нагло и ѿреѣјерано израсѣти*. – Искрѣкали репѣви скрѣз до стрѣвѣ, било мѣкрѣчно прѣлеће.

испѣдѣјчити се, -ѣм се, свр. *осѣати без јажѣѣта, кад овци угине јажѣ*. – Испѣдѣјчила се наша лѣса, мѣрамо јѣј подбѣцити какво блѣзне да га приљѣби. ПВ

ѣспрѣдѣк, -тка, м. *оно што е ситуно без нарѣчиѣ вријѣдностѣ*. – Унѣј мѣлѣ Шпирѣндѣн пѣсве сѣтан, Бѣже ме прѣсти, прѣвѣ ѣспрѣдѣк.

испрокѣлати, -ам, свр. *исѣјѣјати дрѣва накрујино*. – Ајде, кѣћо мѣја, унѣ не-колика ћутка испрокѣлај за-ватрѣ.

ѣстабанати се, -ам се, свр. *најуѣоваѣти се ѣо врлѣину ѿерену и ѣодбиѣни ѣшабане*. – Јѣчѣ смо се ѣстабанѣли пѣ-Буковѣчи тражѣћи јѣгоде и мѣлине.

ѣстабати, -ам, свр. *избиѣти некога добро*. – Ўзглѣдѣ ми да е добро ѣстабало Миркана дѣк се не ѣпажѣ на зѣору кѣ-црѣкѣ.

ѣставити, -ѣм, свр. *скинуѣти суд са јѣлом са ваѣре*. – Ўстави лѣнац са шпѣрѣта, штѣ си убѣљѣила у прозор, загорѣ кѣпус.

ѣстиштити се, ѣстиштѣм се, свр. *лагано се охладѣти*. – Је ли се тѣ пѣта вѣшѣ ѣстиштила, пунѣси да рѣчѣмо?

ѣстолковати, -ујѣм, свр. *исѣумачѣти, разјасниѣти*. – Сѣмо Бѣшњѣк је сѣв стѣгодњѣк ѣстолковѣ народу ѣт-корѣцѣ дѣ-корѣцѣ.

ѣстријѣбити, ѣстријѣбѣм, свр. *унишѣтиѣти, до краја очѣстиѣти*. – Уни су свѣ златѣцу ѣстријѣбили рѣчно, брез прѣшѣња.

ѣстричѣти, -ѣм, свр. *исѣѣниѣти нешто на маѣе комаде*. – Кѣ е ѣва дрѣва вѣкѣ ѣстричѣјѣ, кѣ е рѣкѣ да се вѣкѣ цѣјѣпѣ?

ѣсѣкати, ѣсѣчѣм, свр. *изѣдиѣти нешто до краја из некога ѣрѣстѣора*. – Чѣм Краѣшнѣнци ѣсѣкашѣ сѣблѣ ѣс-корѣцѣ, Турци побјѣгошѣ у кѣменѣ кѣлу.

ѣсукрѣст, -а, м. *Исус Хрисѣос*. – Вѣко е, Ўсукрѣста ми.

ѣће, -а, с. *јѣло, храна*. – У кѣсѣције ѣмѣ ѣћа, ѣмѣ пѣћа, сѣмо трѣбѣ пѣметно и јѣсти и пѣти.

ѣш, *узѣик којѣм се ѣјѣрају кокоши*. – Ўш лѣва те ѣднијѣла дѣбѣгдѣ.

ѣшѣкати, -ам, свр. *зѣврѣшиѣти ѣосѣѣање наѣора из шаке ѣо рѣцима гдѣје је ѣосѣјѣн крѣмѣѣр*. – Јѣчѣ смо пѣрано ѣшѣкали свѣ дѣлину купѣјѣрѣ.

ѣшѣјѣцати се, -ам се, свр. *нашеѣати се, исхѣдѣти се*. – Бѣгме сте се вѣ јѣчѣ ѣшѣјѣцали на зѣору у-Трѣбѣције и наѣрѣли лѣшнѣика гѣни.

ѣшијѣк, -а, м. *ѣшијѣс, ѣшијѣлѣија, болѣстѣ*. – Прѣтѣгѣ ми ѣшијѣк ѣвѣ лијѣву нѣгу, ѣћѣ ѣба ѣка да ѣскѣчѣ из глѣвѣ.

ѣштѣтити, -ѣм, свр. *ѣѣѣѣоваѣти, биѣти на губѣѣѣку*. – Бѣга ми смо јѣчѣ унѣ плѣга ѣштѣтили дрѣћи унѣ прѣдалѣжнѣце у Стѣнаѣвица.

иштркати, -ам, свр. *измустѝи млијeko из вимено до краја*. – Јеси ли иштркала унѡ оваца дѡље кѡ-тора?

ишћил, ишћила, м. *оѡажај, наслућивање гдје је нешѝо сакривено*. – Кѡй је твој ишћил Мѡјо, садѣ погоди ако тѣ мајка родила?

ишћилити, ишћилѝм, несвр. *наслућиваѝи гдје је нешѝо сакривено*. – Повѣди Савана на козање, ун најбоље ишћили од свију Зајаружанѡ. За

ишћудати, ишћудѡм, свр. *ошћеѝишѝи кају или друго шуѝирањем ногом*. – Ишћудали му нѡву капу ѡграјући се капаћудѣ, мѡре је бацити на бѡњѝште.

ишћуљити, ишћуљѝм, свр. *избушѝишѝи љешнике и ѡвадишѝи језгро*. – Нашѡ сам ђѣ су мѡши ишћуљили тѡрбу љѣшникѡ.

ишупљѝкати, -ам, свр. *исѝлесѝи иглом шуѝљѝкачом ѡредмеѝ са мањим руѝицама*. – Ишупљѝкајдѣ ми ѡву бѡћу, такѡ ти вѣликога Бѡга, нѣ дѡ ми се.

ишчашити, -ѝм, свр. *изврнуѝи зглоб руке или ного*. – Пѡљѝпка е ишчашила дѣснѡ рѡку јѡш дѡк је бѡла мѡда па јѡј накрѝво прѣрѡсла.

ишчѣречити, -ѝм, свр. *исјећи цијелога брава на комаде меса*. – Јучѣ смо ишчѣречили два прѡсца и расѡлили за сѡшење.

ишчетвѣртати, -ам, свр. *исцијеѝаѝи неко дрво на четвѣрѝине*. – Сѡмо тѝ тѣ трѡпчиѣ ишчетвѣртѡј, а јѡ ћу пѡшље сѝтнијѣ исцијѣпати.

Ј

јѡ, рјечца којом се нешѝо ѡѡѝврђује или одобрава. – Јеси ли ѡзорѡ унѡ дѡлицу за кѡнопѡља? Јѡ, јѡ, дашта сѡм.

јѡбѝнда, -ѣ, ж. *уређај за мучење и злѡстѡвљање војника словенског ѡоријекла у аусѝиро-угарској војсци*. – Мѡј мѡли брѡте, заврнѡ нам рѡке назѡд и ѡбјесѣ за-њѝ у ѡнѡј јѡбѝнди па такѡ вѝсѝмо дѡк не ѡтрѣмо.

јѡва, -ѣ, ж. *реквѝзѝи ван ѝерена на којем се игра, офсајд*. – Гѡтово, ѡтишла е вреба у јѡву, прѡпѡ си.

јѡвити, јѡвѝм, несвр. *ѝјѣраѝи сѝоку на ѡашу*. – Свѡкога дѡна јѡвѣ ѡвце гѡре ѡ-шуму на-пашу јер је дѡље ѡ-пољу сѡша и вѣлика врућина.

јѡвѡрић, -а, м. *млади јѡвор*. – Наша е шѡма ѡ-Кутлѡрѡвцу пѡна јѡвѡрићѡ.

јѡглика, -ѣ, ж. *јѡгорчевина, ѡрољѣћно њѣжно цвијеће жуѝе боје*. – Ђно пѡникле јѡглике дѡље по-нашије Мѡкиња.

јѡгма, -ѣ, ж. *ѡѝимање, ѡрисвајање неке вриједносѝи*. – Кѡд-нас је вѡзда бѡла вѣлика јѡгма око дувѡна и рѡкијѣ.

јѡгмити, -ѝм, несвр. *ѡѝимаѝи, грабиѝи*. – Јѡгми Нѡкола, штѡ чѣкаш, ѡтѣшѣ Рѡквићи свѣ шљѝве.

јѡда, -ѣ и **јѡдика**, -ѣ, ж. *сиромашна, ѡжалѡшћена жена*. – Пѡгледѡјдѣ унѣ јѡдѣ Шпѡрѡновѣ на кѡѣ је грѡна јѡдница спѡла. Нѣмѡ вѣћѣ јѡдикѣ од Ћѝкинѣ свѡстикѣ.

јѡдати се, -ѡм се, несвр. *жалѝишѝ се, исѝовијѣдаѝи се жаљењем*. – Нѣмѡш се тѝ кѡме јѡдати, мѡј Симѣуне, мѝ смо нашу прѡву дѡвно изгѡбили.

јѡди, јѡдѡ, м. *болови, жалосѝи, ѡроблеми*. – Ђ, Јѡди наши прѣголемѝ, дѡклѣн ђете бити за-врѡтом.

јáрам, -рма, м. 1. *дрвена ѱолуга на врайѱу вола у зайреси*. – Подбóчи јáрам па ујáрми вóлове да йдѣмо пд-сијено. 2. *количина дрвѣта које йар волова или коња до-вуку из шуме за огрев у једном доласку*. – Опрѣми вóлове па йди ў-шуму и дорѣни ѣдан јáрам дрвá.

јáран, -а, м. *другар, йријайѣл, сарадник*. – Јá ймáм двá јáрана да и нѣмá такије ў-трй сѣла.

јáрачити се, -йм се, несвр. *йакмичийѣ се, носийѣ се, надмѣйайѣ се*. – Тѣ ѣш се тй јáрачити с Калáбама, мўј мйли брáте?

јáрдо, јáрдола, м. *дубодолина куда дувају јаки вјейрови*. – Стáлно пўшѣ бўра низ ўнај јáрдó от-Прибѣлѣ па скрóз дóље дó-Дубрáвá.

јáрина, -ѣ, ж. *јагњећа вуна, йрво шишање јагњади*. – Прдóдали смо јáрину у Оцáку на пијаци и йстóга дáна дóбили пáре.

јáрмац, јáрмаца, м. *краћи шийай исйод врайта йса који му сйречава йрчање*. – Привѣжи шарóву јáрмац йспод-врáта да не бјѣжй дó-блáга.

јáрмица, -ѣ, ж. *йредњи дио коњских кола*. – Прдóвјери, је ли јáрмица урѣду.

јáрцати, -áм, несвр. *ложийѣ вайру и сйавлáйѣ много дрва на йламен*. – Не јáрцáј вйшѣ тѣ вáтрѣ, дóдошѣ дрвá.

јáсати, јáсáм, несвр. *скийайѣ, луийайѣ без циља*. – Нйшта ўни нѣ рáдѣ под мйлйм Бдгом, сáмо јáсáј по сѣлу и брѣспосличѣ.

јáсйк, јасйка, м. *гај гдје расйе јасиково дрво*. – Ёно мўја мйлá дйка, чўвá бвце кдд јасйка.

јáтак, јáтака, м. *зашийййник и сарадник хајдука*. – Чўвáј се тй њѣга, ймá ўн пўно свдйје јáтáкá, мўгли би ти дóћи глáвѣ.

јáшта, *йойврдна рјечца у значењу, да, свакако*. – Јѣсте ли озѣбли јучѣ кá сте йшли прѣо-Тичева ў-Кнйн? Ё, мўј мйли брáте, јáшта вѣно озѣбли.

јѣвта, -ѣ, ж. *седам дана, недјѣља дана*. – Овѣ јѣвтѣ ѣмо шйшати блáго.

јѣвтично, прил. *недјѣљно једном у седам дана нешйо радиийѣ*. – Мўј дйд Шарпѣлáш се јѣвтично нáпије дóље ў-Рбрије на пијаци код Глишѣ.

јѣд, -а, м. *ойров, зер, сичан*. – Нѣмóјдѣ ме мйли Јдја, пўна сам ти јѣда и бóлѣ.

јѣда, узв. *има ли га, да није дошао и сл*. – Јѣда Мйјѣ и Лáкетѣ й-шумѣ? Ст

јѣдар, -дра, -о. *йун, сочан, здрав, угојен*. – Јѣдро жйто овѣ гддинѣ, вйш-бјѣжи.

јѣдва, прил. *на шѣшку муку*. – Пóблйћи јѣдва искдсишѣ лйводу под-Врањáком.

јѣдвйтй, -á, -б. *шѣжасак, муча, чемеран*. – Рáја е скўплáла пóресе на јѣдвйтѣ јáде.

јѣднóч и **јѣднóчке**, прил. *једном, једанйуи*. – Јѣднóч, мўј брáте, пођемо мй из Кнйна са дѣрнека кўћи, кáд нйђе Рдглáвца и Вйцила, ко да су ў јáму ўпали. Јѣднóчке ѣе ти увáљати гдлем снйјек кдд -нáс и нйје се мўгло йзлазити од нáмѣтá на врáта.

јѣза, -ѣ, ж. *сйрава, ужас*. – аватила га нѣкаква јѣза па сáв дркћѣ.

јѣзгáрица, -ѣ, ж. *језгро ораха или љешника*. – Нáела се Тўрђија јѣзгáрицѣ дд-љешникá па бунáсá ко пјáна, Бдже ме прдсти.

јѣзив, -а, -о. *ужасан, сйравичан*. – Јѣзиво е ўнó штд су Швáбе рáдиле у рáту.

јѣзйчак, -чка, м. *йокрейни дио ваге или дрвеног кључа*. – Слómйјó се јѣзйчак на кључу, нѣ моремо откључати пòјатѣ.

јѣлде, узв. *је ли да је йако*. – Јѣлде лўди да се шўма нѣ море сјѣћи у Рóкинóм дóлу дд-врлѣти.

јурцати, -ам, несвр. *биџи смушен и зблануџи у џурчању*. – Полако људи бѣрте кѣрузе, не врѣјѣди јурцати, забѣлешѣ рѣке.

К

кабадакија, -ѣ, м. *силѣија, разбојник*. – Није било вѣђије кабадакија љ-нашом крају од Пољичанѣ и Прѣкрајчанѣ џткѣ се Мјѣсѣц пѣпѣ на небѣса.

кабаст, -а, -о. *круџан, масиван, гломазан*. – Кабаст џвѣј мѣмак Слѣвкѣв.

кабле, -ѣ, м. *зѣуџиџен, умазан и уфлѣкан чѣвѣк*. – Кѣдѣ се нѣш кабле упуџиџѣ по џвомѣ нѣвремену?

каблина, -ѣ, ж. *суд у којѣм се сѣрема храна свињама*. – Нѣмѣ каблинѣ, мѣрѣ да е ниѣси врѣтиџѣ кѣђи.

каблић, -а, м. *мађи дрвени суд за мужу оваца*. – Ёзми каблић па ѣди помѣзи џвце.

кабѣ, -бла, м. *вѣђи дрвени суд за разне ѣорѣбе*. – Расѣђиџѣ се кабѣ па нѣ муре држати вѣду.

кабѣлити, кабѣлѣм, несвр. *жѣлѣџи, хѣјѣџи*. – Одмакни џт-пѣрѣтѣ, нѣ би кабѣлиџѣ да се пѣрежѣш ни за жѣву главу.

кавѣра, -ѣ, м. *онај који ѣуџиџа вѣјѣровѣ, ѣрдоња*. – Рѣци Дрѣгица Кавѣри да дѣђе на рѣкију, ѣво Милѣша и Стѣвѣна чѣкај га у бѣртији.

кавга, -ѣ, ж. *биџика, сукоб, обрачун*. – Пѣбићѣ се, замѣтнућѣ кавгу, па е тѣшко цѣвѣп дѣти кавги. нп

кавгација, -ѣ, м. *онај који је склон сукобима и кавгама*. – Нѣмѣ вѣђије кавгација од Калѣбѣ и Пољичанѣ од Гламоча до Дрѣвѣра.

кавѣдисати, -шѣм, несвр. *уживѣџи у исѣијању кавѣ*. – Ёни нѣши муѣлими сѣмо кавѣдишѣ и сѣирѣ кѣко свѣјѣт пѣлази чѣршиџѣм.

кавѣла, -ѣ, ж. *ѣрѣсти јдноцијѣвни дувачки инсѣруменѣџи*. – Кѣд Стѣен ѣзмѣ кавѣлу па нѣ-њѣџѣ закавѣлѣ, нѣ море ѣсѣн од пѣстѣга мѣљка слѣшати.

кавѣрма, -ѣ, ж. *сѣѣцијѣлиџиѣџи од бубрега, срца и жѣѣре*. – Дѣјдѣ ѣнѣ кавѣрму да пѣбѣмо је ли чѣму.

кадѣњ, -дња, м. *наћѣ, дрвени суд за брашно*. – Нѣстало е брѣшна у кадњу, мѣрѣмо ѣђи у Прѣџац мѣѣти.

кадѣр, -дра, -о. *моћан, врѣјѣдан, издржљив*. – Нѣ муре се пѣрез сигѣрати, нѣје рѣја кадѣра издѣрати. нп

кадѣгоћ, прил. *кад било, ѣонѣкад*. – Ён кадѣгоћ ѣ-дѣђѣ кѣђи и џбѣћѣ дѣѣцу, а Дуле, нѣ би дѣшѣ за сѣв свѣјѣт.

кадѣ, прил. *када*. – Ђѣ тѣ знадѣни кадѣ ѣни крадѣ по сѣлу љѣдије блѣго.

кадѣли, прил. *кад оно, у ѣѣм ѣѣрену*. – Тамѣн пѣстаде кѣша, кадѣли Убѣвчѣни навѣлишѣ кѣсити дѣље у-Врѣњаку ко кѣкѣ рѣсови.

ка ѣѣја, фраза која значи, *кабајаги, као он не зна и сл.* – Вѣлѣ Рѣсте, кѣ ѣѣја, да е бѣјѣ у свѣјѣту и свѣшта вѣдиѣџѣ, а ништа жѣво нѣ зна.

казула, -ѣ, ж. *повѣће врѣѣено за ѣрѣѣредање ѣрѣје*. – Нѣправдѣ ми штѣ казулѣ да исказѣлѣм ѣнѣ пѣрѣћѣ.

казулати, -ām, несвр. *йрејредаџи йређу на казули*. – Сѣнѳ су нам прѣле до поноћи казулале прѣђу.

каил, прил. *рад, добронамјеран, расѣоложен*. – Прѳји га се, није каил никакву послу, а камоли еглену ш људије.

Каја, -ѣ, м. *хийкорисѣиик именице Михаило*. – Каја се са дјецѳм йгрѳ иако је бѣјѳ одрастѳ клѳпац.

кајаси, -ā, м. *кожни кајиси коњске узде*. – Притѣгните кѣњије кајасе кад бѣдѣте йшли нѣс-поље.

кајда, -ѣ, ж. *мелодија, наѣјев, варијантиа нечега*. – Ўнѳ е добра кајда код-Лукѣ Шѳвијѣ штѳ е йзводѣ нѳ-дипла.

кајла, -ѣ, ж. *онај који има велико искусѣиво*. – Нѳш ти је Бѳја стѳрѳ кајла у рѳкији.

кајтити, -йм, несвр. *уѣисиваѣи, књижѣиѣи, биљѣжѣиѣи*. – Триднѣ смо кајтили унѣ прдалѣжнице и цијѣпце и свѣ смо тѳ укајтили у грѣнтѳвнѣ књѣге.

какѣ, узв. *ма није, није ѣачно*. – Ма какѣ, зар Йка научијѳ читати, прѣје би се Ѧбљѳ превѳлијѳ дѳље у Пѳповиѣе.

кал, -а, м. **1.** *блаѣио, укаљано мјѣсѣо*. – Нѳши су стѳрѣ калѳзуили по кѳлу и врлѣтима цијѣлѳга живѳта. **2.** *дио окаљенога мѣѣала*. – Нѣје дѳбар кал у ѳвѣ брѳдве па се крѣвѣ и мѣтѳ кад је дрѳво тврдо.

калати, -ām, свр. *изгубиѣи снагу у ходању, изнемоѣи йуѣујуѣи*. – Калали су йдѣћи йз-Мркоњиѳа па нѣ мугѣ вишѣ ни макнути дѳк мѳло не ѳдморѣ.

калац, -лца, м. *влаѣи йраве са сјѣменком*. – Кад је калац кѳлик пѳлац, вѳкат благу у-пашу. Рд

калѳуз, -а, м. **1.** *гвоздени кључ за обичну браву*. – Закљѣчѳј кѣђу калѳузом па ѳстави кљѣч пѳт-плочу испрѣт-куѣѣ. **2.** *уѣврђена йраса йуѣи*. – Не сѣлазите с калѳуза, превѳлиѣете кѳла и сѣјено.

калѳузити, -йм, несвр. *идуѣи не одсѣуѣаѣи од главне сѣѣзе*. – Цијѣлѣ јѣсѣн гѣнѣ сѣјено и калѳузѣ стѳрѣје пѣтом пѳкрај Тѳсѣѳа кѳшарѣ.

калѳшити, калѳшйм, несвр. *ходаѣи ѣо блаѣиѳваом йѣрену не йознавајуѣи йравога йуѣи*. – Мѣја мѳлѳ пѳ брду калѳшѣ, нѣ смјѣ цѣстѳм трактора се плѳшѣ. нп

калдрма, -ѣ, ж. *йуѣи без асфалѣи, макадам, цѣсѣи*. – Йдѣ Мѣле пјѳн, прѣд-нѣйм йде калдрма.

калдрмисати, -шѣм, несвр. *йравиѣи калдрму*. – Цијѣлу јѣсѣн су калдрмисали пѣт у-Прибѣљи и јѳпѣт вода рѳзнесѣ и упрѳпѳстѣи.

калем, -а, м. **1.** *калемѣна воѣка*. – Дѳбар унѳј калем у Пѳљиѳа вѳѳнѳѳку. **2.** *коѣур за намоѣшавање жице или конца*. – Кѣпи ѣдан калем бѳдљѣкавѣ жѣцѣ да ѳгрѳ-дѣмо кѳнопљѣште.

калѣрати, калѣрѳм, свр. *изгубиѣи на ѣѣжѣини или некој другој врѣјѣдносѣи*. – Калѣрали купијѣри за трѣтину ѳвѣ гѳдинѣ.

каљѳ, -ѣ, ж. *кувани куѣус круѣније исјечен са бибером и зачинѣма*. – Прѳви дѳнас кѳљу за рѣчак, нѣшто ми тѣкнуло јѣсти кѳљѣ.

каљѳв, -каљѳава, -ѳ. *йрљѳв*. – Штѳ си тѣ мѳлѣ тѳкѳ кѳљѳв, ѣѣ си се тѳко закаљѳ и заказмѳчијѳ?

каљѳак, -љѳка, м. *зуб осмица који касније ниче у одрасла чѳвѣка*. – Вѣлѣ да су у Јѳвѳшина нѣкли кѳљѳци у тридѣсетѳј и бѣли шјѳјни ко цѳкло.

каљати, каљам, несвр. *ѣрљати*, *блаѣиѣи*. – Слушајте дјецo, нѣ ваља се каљати пò-блату, биће ваc магѣр.

каљаче, каљача, ж. *гумена или дрвена обућа која се сѣвања на циѣеле или оѣанке ради зашѣиѣе од блаѣа и влаге*. – Објү ѣнѣ каљаче, не ѣзлази у опанције на овѣј келѣкеш.

каљуга, -ѣ, ж. *расквашена земља ѣреѣворена у блаѣо*. – Вѣлика е кѣша пѣла, нѣ море се од пүстѣ каљугѣ одати по сѣлу.

ка̋м, узвик, *камо, камоли*. – Нѣ би нѣкоме тo учѣнијo, ка̋м нѣму па да смо се за-вратове доваћали.

ка̋ма, -ѣ, ж. *ошѣар и ѣрав бодеж*. – Ајдүци исүкали ка̋ме и коврѣане па ѣ Түрци заобилазѣ и избјегаважү.

ка̋мара, -ѣ, ж. *хрѣа, обједињена цјелина нечега*. – Лале Бјѣлкушѣн згрнo двѣје ка̋маре жѣта на арману, јѣдро ко рѣбијѣ oко.

ка̋меница, -ѣ, ж. *удубљѣње у камену гдје се задржава вода*. – Ми смо пѣли водѣ са лoквѣица и са ка̋меница ка̋д заcүши преo-лѣта.

ка̋мичак, -чка, м. *каменчић, ѣшљак, мали камен*. – Стѣни ма̋ло, упаде ми нѣкакав ка̋мичак у опанак па ме прѣсве жүља.

ка̋миш, -а, м. *чибук, дршка луле кроз коју ѣролази дувански дим*. – Зачѣбучили Түрци на ка̋мише oт-пo мѣтра па срчү каву из ибрика.

ка̋мо, прилог *куда, гдје*. – Ка̋мо си наумијo ранијѣ, o Сѣмелѣ?!

ка̋мсoла, -ѣ, ж. *каѣисла, мјесѣо гдје се акѣивира ѣушчани мѣшак*. – Грүнү ка̋мсoла ко грүм и oдби Трѣвүну трѣ прѣста дѣснѣ рүкѣ.

ка̋нат, -а, м. *сложен ред дасака или ѣруѣаца дрва*. – Умајү Крчма̋ри нѣколикo ка̋натѣ сүвѣ трѣницѣ за столаријѣ, мүгли би күпити oд-нѣи.

ка̋нда, прил. *као да*. – Лбүди, ка̋нда сам тo нѣђе вѣдијo Бoга ми мүга. Ра

ка̋ндѣлити, ка̋ндѣлим, несвр. *двориѣи, сѣецијалиo чуваѣи*. – Ја нѣћу ни теби ка̋ндѣлити, таман да си ми на-око ѣзашo. Рд

ка̋није, ка̋нија, pl. tantum. *корице дугог исѣочњачког ножа*. – Пoвргошѣ ка̋ме у ка̋није, потѣгошѣ плѣтенѣ канције, па и стѣшѣ нѣма ударати, пүца кoжа кoнма по сапије. нп

ка̋нити се, ка̋ним се и канѣм се, свр. *oсѣавиѣи неке ѣослове, одусѣаѣи од намјере*. – Каните се лүдѣ кoѣ свѣ обећавајү и млoго причајү.

ка̋нo, прил. *као, као шѣо је оно*. – Учѣни ѣ мени ка̋нo нѣма, Бoк ти вѣликѣ дѣо.

ка̋нтар, кантара, м. *гвоздена сѣрава за мјерење шереѣа*. – Ка̋д сѣ наш Слѣвко вратијo из војскѣ, кобарисo прѣлијепo. Вагнo би прѣо деведѣсѣт oка а ја рачам да га нѣ ѣдан кантар нѣ би мүгo пoсигүрно извагати.

кантара̀рати, -ам, несвр. *ѣсовѣи све ѣо реду*. – Ёно се Рѣмићани свѣдили па се матѣрајү и кантара̀рајү свѣ свѣце са небѣсѣ. Ст

канути, -нѣм, свр. *ѣасѣи, ка̋нуѣи*. – Од овѣ нѣговѣ раћѣ канѣ и по кoја пара на-дан. Вр

канчѣлати, -ам, несвр. *ѣравиѣи ка̋ичело намоѣавањем ѣређе за ѣару и ѣкање*. – Уитро ћемо канчѣлати прѣђу и припрѣмити та̀ру да oткамо биљац.

канчѣло, -а, с. *намоѣана ѣређа за ѣкање*. – Ума Стoица трѣ канчѣла прѣнѣнѣ.

кѧнција, -ѧ, ж. *кожна ѡпрака на шиѧаѡу за ѡѡјерање сѧоке*. – Дѡватѧ Млађо кулаша мѧлко кѧнцијѡм по рѧпу и ѡн се рѧтну ко ѡс-пушкѧ.

кѧпавица, -ѧ, ж. *ѡѧина или јама у којѡј каѡа вода*. – Слѧзили су на тѧнкѧ ѡзице у лѧденѧ јѧме кѧпавице. нп

кѧпак, кѧпка, м. *дрвени ѡклоѡац на ѡрозору ради зашѧиѧиѧе од вјеѧира*. – Мѧтни кѧпке на прѡзоре, пѡшѧ јака бѡра, поразбѡјаѧе цѧкѡ.

кѧпара, -ѧ, ж. *новац уложѧен унаѡред као залог*. – Дѧли смо јуче Чѧли кѧпару да кѡпѡмо лѡводу мѡѧѡле.

кѧпарисати, -шѧм, свр. *резервисаѧи, ѡложисѧи новац као залог за нешѧѡ*. – Капарисали јѧпију, пѡпили рѧкију и омѧнули рѡка.

кѧпац, кѧпца, пр. *мођан, снажѧан, издржљив*. – Нѡје Мѡле кѧпац нѡсити тѡлики тѧрет на –себи, видѧте ли да е нејѧчак.

капађуда, -ѧ, ж. *игра каѡама које се шуѧирају ногом*. – Ођемо ли се пѡиграти капађудѧ на ѡвѡј лѧдини?

капѧљ, капѧља, м. *сиѧница колик једна каѡ воде*. – Нѡје пѧло ни капѧља кѡшѧ од прѡлетѡс. По

капљевина, -ѧ, ж. *мрс који каѡа са ѡечења ѡрилоком окреѧњања на ражњу*. – Примѧкни тѡ капљевину да уз рѧкију мѧло проѡбѧмо.

капѧслара, -ѧ, ж. *врсѧа ѡушке кременѧче*. – Пунѧси капѧслару да лѡвѡмо данас пѡ-шуми. Ро

капница, -ѧ, ж. *мјесѧо на крову одакле каѡа вода*. – Прѡкапале кѧпнице на Марканѡвѡј кѡшари у Дѡлу.

капѧриц, -а, м. *инаѡ, конѡрирање*. – Неђу ѡѧму кѧзати бѧш у кѧпѧриц па нека пѡкнѧ.

капѡрица, -ѧ, ж. *горња сѧѧрана враѧа у ѡса*. – ѡвати псѧ за капѡрицу и не бѡј се да ѧе те ѡјести.

карабѧт, -а, м. *врсѧа горива за ламѡу*. – Дунѧси мѧло карабѧта из Варцѧра кѧд ѡдѧш на дѧрнек.

карабѧтуша, -ѧ, ж. *ламѧа која ѡроши карабѧѧи*. – Најбѡља е лампа карабѧтуша за ѡвѧ наше вјѧтренѧ крајѡве јер је не трнѧ вјѧтар.

каравѧка, -ѧ, ж. *смицалица, кривина, ѡревара*. – Направили су им рѧзнѧ каравѧке и заврзлѧме па и вѡдајѡ ко слијѧе.

карамбѡл, карамбѡла, м. *расуло, неред, ѡроѡасѧи*. – Какѧв је ѡвѡ карамбѡл вѡлики вѡђе прѧт-куђѡм?

карати, -ѧм, несвр. *криѧиковаѧи*. – Не карѧј ме мѡлѧ мајко, сѧн је тѡмѧ крѡв. нп

карика, -ѧ, ж. *алка, обруч*. – Пѡспадале кѧрике са свѧ чѧтри трѡпине ѡ-кѡлѧ, штѧ ѧемо сѧдѧ.

карлава, -ѧ, ж. *дрвена каца за ѡомје, сѧѧирине, сѧлѧине*. – Карлава се расѡшила па не дрђѡ спѧирине.

карлица, -ѧ, ж. *дрвена овална ѡсуда за варенику, шкиѧ*. – Најљешви је млади скѡрѡп ѡс-карлицѧ у дрвенѡм мљѧчѧру.

карличица, -ѧ, ж. *мања карлица*. – Прѡкисла ми јѡчѧ ѧдна карличица варѧникѧ, бѡло спѧрно вријѧме.

карта, -ѧ, ж. *харѧѧија, ѡаѧѧ*. – Имѧш ли кѧртѧ да замѡтѧмо кѡјѡ цигѧру дувѧна?

ка́рта, -ѿ, ж. *улазница, ѿрѿоусница*. – Јѿсте ли ўзели ка́рте, ка́ко ћемо на-вѿз брѿж-њѿ?

ка́ртати, -ам, несвр. *развлагчиѿи вуну ка́ртиама*. – Дѿвечѿ ћѿ нам доћи жѿне ка́ртати вўну.

ка́ртати, -ам, несвр. *махати збуњено рукама*. – На́ша Аћуша, ка́д гѿворѿ, са́мо ка́рта и граната́ рука.

ка́ртати се, -ам се, несвр. *коцкаѿи се, играѿи караѿи*. – Ко́д Свѿтѿ Ба́бића су се ва́вијек ка́ртили полежа́ци и испи́јали ча́ше.

ка́рте, -а, pl. tantum. *двѿје дрвене лојати́це назубљене челичном жи́цом за развлагчење вуне*. – Си́ноћ су жѿне дѿнијеле своѿе ка́рте и ка́ртале вўну ко́д По́љићкѿ, нѿ море са́ма стѿћи од дјѿцѿ.

ка́сап, -а, м. *онај који касаѿи, сијече месо, месар*. – Не́ма бѿлѿга ка́сапа од Лу́јѿ Пи́лка на че́три стра́не сви́јета.

ка́сати, -ам, несвр. *лагано ѿрчаѿи*. – По ваздўги бѿгѿветни́ дан гу́најў ку́ње да ка́сајў пѿ-врша́ју.

ка́снѿ, -а, -ѿ. *онај који се ѿоследњи јавља*. – Овѿ су нам ка́снѿ ку́нопље, а унѿ ранѿ смо да́вно по́киселили. Ко́д на́с се само ка́сни ку́пус ста́вља ў-кацу ки́селити.

ка́страш, ка́страша, м. *нож за касѿирање*. – Не́ма Илијѿтина чи́ме ўјаловити пра́сца, не́ма му ну́жа ка́страша.

ка́стрирати, ка́стрира́м, несвр. *одси́рањиваѿи ѿолне жлијезде хирури́ким ѿуѿем, јалавиѿи, шкойѿи*. – Дошѿ тѿра́з у се́ло и ѿба на́ша ждријѿпца ка́стрирѿ.

ка́тана, -ѿ, ж. *наоружани војник коњаник*. – Срѿтошѿ Стѿдена двѿје ка́тане гѿре у Стѿретини пла́нини.

ка́тил, -а, м. *крвник, онај који је ѿријеке нарави*. – Од по́турицѿ не́ма већѿга ка́тила ни́ти га мѿре бити.

ка́тўн, катўна, м. *ѿасѿирска насеобина у ѿланини*. – Ў-пољу су им то́рови а ў-шуми катўни.

ка́ћўн, -а, м. *во са бијелом флеком на челу*. – На́ш Милўрда прѿдѿ и зе́коњу и ка́ћўна у Кнѿну.

ка́чица, -ѿ, ж. *мала дрвена каца за кајмак или сир*. – Тўрђија накупила двѿје ка́чице си́ра и ѿдну скѿрўпа.

ка́чкѿт, качкѿта, м. *каѿа са надси́решином*. – Дѿнијѿ Ѐлија из Војводинѿ нўв качкѿт и штављени́ ко́жўн.

ка́ша, -ѿ, ж. *храна за дјецу*. – Дај дјѿетету ма́ло ка́шѿ да нѿ плачѿ.

ка́шет, -а, м. *ѿѿворена ѿравоугаона дрвена ѿосуда*. – Навўлѿ Ми́јо пўн кашет Бјѿљкушиније крўша́ка.

ка́шити, -ѿм, несвр. *си́ниѿи, дробѿи*. – Ша́танѿв дѿрат ка́ши на́ше ѿграде ѿко-пла́шћа ко ка́кве сла́мке.

ка́шьѿ, прил. *касније*. – Не́ морем ти ја́ са́дѿ наса́дити ко́су ве́но ка́шьѿ.

ка́штиг, -а, м. *заслужена казна, одмазда*. – Је ли дѿбијѿ уна́ј несрећа́ја ѿѿѿв заслўжени́ каштиг?

ка́штиговати, -ујем, несвр. *кажњаваѿи за ѿресѿује*. – Јѿсу ли ка́ко каштиговали за лопѿвљук уно́га ло́пова?

ка́шўн, кашўна, м. *дрвени сандук за брашно*. – Ў-нашега Ми́лѿ кашўн ѿ-три дијѿла за шѿеничнѿ, кўрузнѿ и јѿчменѿ бра́шно.

квѡка, -ѣ, ж. *гвоздени рукохваѡи на враѡима*. – Зѡрђѡла квѡка нѡ-врѡтије па стѡлно шкрѡпѡи.

квѡсилаца, -ѣ, ж. *дрѡика са крѡом у водијеру за квашење косе ѡрилоком кошења ѡправе*. – Изгѡубијѡ сам нѣђе квѡсилацу, мѡрам правити нѡвѡ.

квѡља, -ѣ, ж. *дебело, криво усукано дрво*. – Каква су ѡвѡ дрва, свѣ пѡста квѡља дѡ-квельѣ.

квѡљѡв, квѡљава, -ѡ. *усукан, квргав, није цјеѡак*. – Јѡ у живѡту нијѣсам виђијѡ квѡљѡвије дрвѡ од ѡвије.

квѡйт, узв. *гоѡово, завршено, нема више*. – Нѣмѡ више пѡсла и квѡйт!

квѡцати, -ѡм, несвр. *сѡјално неѡиѡ ѡриговарѡи и говорѡи ѡровокаѡивно*. – Јѣла стѡлно квѡца по сѣлу и не ѡвлѡчи јѣзика у ѡста по ваздѡги бѡговѣтнѡ дѡн.

кврѡга, -ѣ, ж. *израслина на ѡијелу у облику лѡиѡице*. – Ѧ Мрѡга, каква ти је тѡ кврѡга на глави?

кврѡго, -ѣ, м. *онај који има кврге на себи*. – Кѡдѡ ѡде нѡш кврѡго, виђе ли ѡко?

кврѡца, -ѣ, ж. *она која сѡјално ѡрича, меље, врѡје, кврѡца*. – Нѡша кврѡца сѡмо мѣље по цѡјели дѡн и торѡкѡ.

кврѡцати, -ѡм, несвр. *кључѡи на ваѡри ѡдижуѡи ѡклоѡац неког суда*. – Вѡтра врѡцѡ, бѡкра кврѡцѡ, дѡм на бѡцу одсѡкује.

кврѡцнути, -нѣм, свр. *ударѡи врхом ѡрсѡа, чворликнѡи*. – Асли га нѣко кврѡцнѡ по нѡсу па му ено ѡдѣ крѡв.

кврѡчити, -ѡм, несвр. *сѡискаѡи и кочиѡи ѡрсѡе од хладнође*. – Смѡ нѣколикѡ дѡнѡ, нѣшто ми се кврѡчѣ прѡсти ѡ-лијевѣ рѡкѣ чѡм мѡлко застѡдѡ.

кѣва, -ѣ, ж. *ѡиѡа са кривим рукохваѡом као ѡмагало ѡри ходању*. – Стѡрѡ ѡуди нѣ мугѡ нѡкаѡо брѣс-кеве ѡдати.

кѣвати се, -ѡм се, несвр. *играѡи се кевама, игра слична савременом голфу*. – Чѡбани се кѣвајѡ пѡ-цијели дѡн кѡд-блѡга.

кѣвѣлѡити се, и **крѣвѣлѡити се**, кѣвѣлѡим се и **крѣвѣлѡим се**, несвр. *кривѡи ѡсѡа ѡри говору*. – ѡна се стѡлно кѣвѣлѡи кѡд гѡворѡи. Стѡнка се крѣвѣлѡи и кѡд шврѡке слијѣћѡ са грѡнѡ.

кѣврѣсати, -шѣм, несвр. *закуцаваѡи ексере, ѡрибијѡи*. – Димѡдија вѡзда кѣврѣшѣ стѡрѣ брѡкве и пѡправлѡѡ ѡграду ѡко-сијѣна.

кѣвтати, кѣвћѣм, несвр. *ѡѡнаѡаѡи лајање ѡса док ѡјѣра зеца*. – Мѡзало стѡлно кѣвћѣ ко да му је мѡвѡ пѡдасѡло, прѡшћѣш.

кѣза, -ѣ, ж. *она која ѡри говору кривѡ усѡа и ѡказује зубе*. – Нѡшѡј кѣзи нѡко нѣ море завѣзати јѣзик да мѡчи.

кѣзало, -ѡ, м. *онај који се ѡри говору кези*. – Од ѡногѡ кѣзала из ѡлѡпиѡа нѡје бѡло вѣћѣ добрѡчинѣ у-нашом крѡју.

кѣзити се, кѣзѡим се, несвр. *кривѡи усѡа ѡри говору ѡказујуѡи зубе*. – Штѡ се кѣзѡш, бѡди нѡормѡлан ѡсѡн.

кѣзме, -ѡа, с. *младо ѡрасе*. – Набавили смо ѣдно кѣзме за Бѡжић. Ва

кѣзмешце, -ѡа, с. *ѡиѡкорисѡиѡ именице кезде*. – Пѡситно ѡнѡ кѣзмешце штѡ су јѡчѣ набавили.

кѣкнути, -нѣм, свр. *ѡасѡи изненада са неке висине*. – Бѡга ми ѡн дѡбро кѣкнѡ нѡ-ледину са Видѣсиловѣ крѡшкѣ.

келѣкеш, -а, м. *смјеша блаѣа и снијега*. – Раквасијѵ се пѵстѣ келѣкеш по пѵту па се нѣ дѣ ѳдати.

кѣљ, -а, м. *комад камена као циљ или меѣа у игри кељања*. – Пѳстави кѣљове да се кѣљамо по вако лијѣпу врѣмену.

кѣљање, -а, с, гл. им. *игра гађањем кељева*. – Кѣљање је лијѣпа чѳбанскѣ игра која се највише ѣграла код-нас.

кењѣрати, -ѣм, несвр. *сѳоро радиѣи, ѳиѣзаѣи са радом*. – Штѣ чѣкѣте, штѳ кењѣрате, пожѳрте маѳло.

кењѣрало, -а, м. *онај који сѳоро ради, кењѣра*. – Не воѳди ми више ѳнога кењѣрала на лѣводу такѳ ти Бѳга.

кењкати, -кѣм, несвр. *радиѣи сѳоро и млиѣаво*. – Жѣвни маѳло штѣ тѳ кењкѣш ко каква бѣба.

кепѣц, -а, м. *чѳвјек ниског расѣа и сиѣине ѣјелесне грађе*. – гнога кѣпѣца ѣш-Ћулѳма нѣје мѳго свако шѣлѣ прѣварити.

кепо, -ѣ, м. *ѣејорѣиѣв именице кеѣец*. – Ёјвалѣ му мајци ко е кѣпу Кѳрељовѳг прѣваријѳ и надмѳдријѳ.

кѣрати, кѣрѣм, несвр. *шѳиѣраѣи ногом лоѣиѳу или нешиѳо друго*. – Чпѣнделија стално кѣрѣ камѣње по пѵту ко да е, Бѳже ме прѳсти сврѣијѳ.

кѣрѣч, керѣча, м. *дебљи дрвени шѣиѣи за ѣјѣрање говеда*. – Мѳго би дѳбити керѣч прѣо лѣђѣ ако нѣ будѣш слѳшѳ.

керѣув, -а, м. *онај који има искривљене уши*. – Кѳдѣ керѣув ѳмаче, виђе ли ѣко?

кѣрнути, кѣрнѣм, свр. *шѳиѣнуѣи ногом нешиѳо*. – Кѣрни ми тѳ лѳпту вамо, штѣ чѣкѣш више.

кѣсер, -а, м. *алаѣика у облику крамѣа којом се ѣрави удубљење у дрвеѳу*. – Донѣси кѣсер од Кѣисарѣ да искѳпѣм коритаѣце.

кѣсерити се, -ѣм се, несвр. *смиѣѣи се најѣадно искривљених усѣа*. – Ёма ѣарада па се вазда кѣсерѣ и занѳвијѣта.

кѣсити се, кѣсѣм се, несвр. *смијѳљѣи се изазовно*. – гнѣ цѳре Курѣљѳше се по цијѣли дѣн кѣсѣ и завѣндишѳ, Бѳже ме прѳсти, ко да су маѳло шѣнуле.

кѣтан, -а, м. *лан*. – Јѣсте ли пѳсијѣли кѣтан у Бѣчушама?

кѣтанѣште, -а, с. *мјѣсто гдје се сије кеѣан*. – Мѣтни страѣило у кѣтанѣште да нѣ зобљѳ врѣпци шјѣме.

кѣц, кѣца, м. *слаба ѳијена, јединица*. – Дѳбијѳ Нѣђѳ данас два кѣца.

кѣцати, кѣцѣм, несвр. *ѣросиѣѣи, размазивѣи*. – Пѣзи маѳло како крѣчѣш, нѣмѳј кѣцати.

кѣча, -ѣ, ж. *врѣѣа ѳокривача на леђима коња*. – Понѣси кѣчу па мѣтни парипу на лѣђѣ.

кѣчина, -ѣ, ж. *аугменѣѣиѣв од именице кец*. – Дѳбијѳ Здравило кѣчину из рачуна па га ѣѣа ѣздерѳ прѳтом.

кѣчитѣ се, -ѣм се, несвр. *вјѣѣѣи се о нешиѳо, заѣиѣѣи, качѣѣи се*. – Одмакни се, штѣ се кѣчѣш ѳдѣ -ме цијѣли дѣн.

кѣбицовати, -ујем, несвр. *ѳосмаѣѣраѣи, глѣдаѣи, ѣазѣѣи*. – Штѣ тѳ ти маѣли кѣбицујѣш, да нијѣси ѳпазијѳ вѳка?

кѣдати, -ѣм, несвр. *чѣсиѣѣи шѣѣалу од ѣубрѣѣа*. – Ёно ѳнѣ клѣпци Вѳнини свѣ-јутро кѣдајѳ кошару.

кѝдисати, -шѣм, несвр. *крвнички наѝадаѝи некога*. – Кѝдисали Мѝлиѝи, ђѣ да убиљежѣ пѝт прео Пѝльѝа армана.

кијамет, -а, м. *меѝава, невријеме*. – Пуѝти је кијамет освѝдијѝ, нѣ море се ђ-леда ѝс-куѝѣ ѝзлазити.

кијати, кијам и **кишѣм**, несвр. *кихаѝи, кашљаѝи*. – Ёно Видѣсила кија, не љвлачѝи јѣзика у уста ѝтка е пѝкисѝ пѝт-крушкѝм.

кик, кѝка, м. *шумовиѝи врх брѝа*. – Више Прѣоца љ -вр Кѝка ѝмѣ крушка.

кика, -ѣ, ж. *разбарушена коса изнод чѣла*. – Склѝни тѝ кѝку ш чѣла, штѝ прѣвиш налет ѝт-себе.

кикѝаш, -а, м. *мушкарац дуге и неуредне косе*. – Кѝдѣ ѝде Шѝбатѝв кѝкѝаш из сѣла?

кикаша, -ѣ, ж. *женска особа са кѝкама изнад чѣла*. – Сѝстали се кѝкѝаш иш Чѣгарѣ и љнѣ кѝкаша ѝз-Рѝбрѣ, нѝје бѝло на зѝору двѣ гѣднија ѝсѣна.

кикило, -а, м. *ѝѣјораѝиван назив за мушкарца са кѝкама на глави*. – Нѣѣ кѝкило пријанскѝ да рѣдѝ да му дѝкат дѣеш нѣ-дѣн.

кикља, -ѣ, ж. *врѝѝа сукње, женска хаљина*. – Скрѝи мѣлѝ Цѝи штѝ кѝкљѣ. Вр

кикѝт, -а, м. *весело и гласан смѝјех*. – Чѝе се нѣкакѣв кѝкѝт у Илијѣтиновој кѝѝи, сѝгурно ѣе вечѣрас тѣмо бѝти прѣло.

кила, -ѣ, ж. *исѝѝичење, ѝерфорација, хернија*. – Й Гајѣна е бѝла кѝла кѝлик пѝла мисѝрачѣ, нѣ буди прѝмијѣњено.

килѣв, -килава, -о. *онај који има кѝлу*. – Прѝѝи се Лазѝрдѣ, љн је бѝјѝ кѝлѣв ѝтка се рѝдијѝ.

килѣвити, кѝлѣвѝм, несвр. *ѝѝезаѝи са ѝослом, мрѝвариѝи*. – Пожѝри с тѝм пѝслѝм, штѣ вѝше кѝлѣвѝш?

киле, -ѣ, м. *надмак за кѝлава мушкарца*. – Знѣ ли ѝко ѣѣ ѝде нѣш кѝле?

киле, кѝлѣ, pl. tantum. *мања кухињска сѝрава за мјерење мањѣга ѝшерѣи*. –Ѐјде, кѝѝо мѝја, донѣси ѝд-Гајѣна кѝле да ѝзмјерѝмо кѝликѝ ѝмѣ мѣда од љногѣ прѣвога рѝја.

килит, -а, м. *каѝанац, локоѝи*. – Нѣ дѣ се откљѝчати кѝлит на мљѣчѣру, мѝра да га е нѣко покѣаријѝ.

киљер, -а, м. *ѝѝава за храну и ѝосуѣе*. – Бѝг љбијѝ ко е ѝзѝмијѝ на кѝљер стѣвљати пѣнѝер. нп

киндисати, -шѣм, свр. *намјераваѝи себи одузѣѝи живоѝи*. – Уѝјѝ сам јѝчѣ сѣм сѣби кѝндисати ѝд-мукѣ и чѣмера. От

кинта, -ѣ, ж. *сѝѝина ѝара, мрѝѝа*. – Йн нѣмѣ ни кѝнтѣ у цѣпу, кѣмоли дѝнѣр.

кињити, кѝњѝм, несвр. *задиркиваѝи, ремеѝиѝи ред и мир*. – Не кѝњите дѝѝцу кѣд вам кѣжѣм, пѝштите ѝ нѣка се ѝграјѝ и шаликајѝ.

кипити, -ѝм, несвр. **1.** *кѝучаѝи на ваѝри и ѝресѝѝаѝи се из суда*. – Ёно кѝпѝ варѣника, лѣти скѝни бакрѣч сѣ-ватрѣ. **2.** *зацрвениѝи се од смѝјѣха*. – Ёно Лѣзѣ сѣв кѝпѝ од смѝја.

кирѝјати, -ѣм, несвр. *ѝлаѝаѝи сѝанарину или радиѝи на надницу*. **1.** – Нѣши рѣднѝци на Пилѣни цијѣла живѝта кирѝјајѝ јер нѣмајѝ свѝѝје кѝѝѣ. **2.** Йни цијѣла живѝта кирѝјајѝ нѣ-надницу.

киѝаша, кѝтаѝица и **киѝанка**, -ѣ, ж. *каѝа са кѝѝама*. – Йстакѝ Мѝле кѝпу кѝташу и ѝтишѝ цркви. У Стѣкерѝвѝције на зѝору кѝ-цркви, у-цѝрѣ се трѣсѝ срѣбрѣни

гердани а ў-мумакā кaпе китāшице. Нa-капи кйћaнки је дeвет прaменoвa црнe свiлe за дeвет брaћe Југoвићa.

кйтина, -e, ж. *снијег који се oтпaиa у шуми и пaдa сa грaнa*. – Нe мoре се ў-шуми рaдити од пустe китинe, пaдa чoкeу зa-врaт.

кйтњача, -e, ж. *укуснa пoљскa јaгoдa*. – Нaбрaлa Лaкeтoвкa пўну рaљикy ўнијe јaгoдa кйтњaчa дoљe ў Кллизaвицa.

кйсати, -aм, несвр. *зaйлaкивaти се*. – Штa тў кйсaш, прeкини вишe. Пб

кйсо, -e, м. **1.** *oнaј који кисa или сiтaлно зa нeчим плaчe*. – Прoђи се ўнoгa кйсe из Пeўлa, повaздaн кйсa и цмoлi. **2.** *oнaј који мaлo киси и oсjeћa сe нa кисели куйус или другo*. – Кйсо кйси a бaлa му вiсi.

Кйћo, -e, м. *хиoкoрисић и мeницe Крсiан*. – Нйје бiлo лeшвeгa мўмкa од ўнoгa Кйћe Трaвaрa.

кйцош, -a, м. *пoмoдaр, лицaлo, нaпeрaлo*. – Знaтe ли ви јaднe нe билe дa сe ўнaј кйцош из Aлaпићa трi-пўтa жeнијo.

кйцошители се, -им сe, несвр. *пйјeрaти мoду, прaвити сe вaжaн*. – Нйкo сe нe знa кйцошители кo цўрe Рoркушe пa нeкa прйчa кo кaкo дћe.

кйчити, -им, несвр. *ўпoрнo глeдaти oтвoрeних oчију бeз прeићaњa*. – Oдмaкни сe, штa кйчйш кo мaчaк у цйгaрицу.

кйч, *узвик зa пoдсiщнaњe бикa нa крaву*. – Кйч шaрoњa!

кйштра, -e, ж. *дрвeнa рeшeйкaсiтa гaјбa зa вoћe или нeшiтa другo*. – Нaкупили сy нeкoликe кйштрe шљивa дoљe ў-бaшчи.

кйшић, -a, м. *дрвeни кoйур зa нaмoшaвaњe кoнцa*. – Кўпи ми нeкoликa кйшићa кoнцa гoрe нa грaду.

кляда, -e, ж. *нeуoбличeн кoмaд дрвeиa*. – Прeврнитe тў клядy дa сe oсўши пa ћeмo је испилати у дрвa.

клямпа, -e, ж. *мeтaлнa кoйчa зa причвршћибaњe дрвeиa приликoм шeсaњa*. – Мa, нeћe ми сe клямпe зaмeлe, нe мўгу и нaћи.

клянциати, клянциарати и **клянцијати**, -aм, несвр. *дугo хoдaти пo блaиу и бeсiућу*. – Дмйтар свaкi дaн клянциa зa oвцa пo-пoљу. Ми ти бoлaн пoд-јeсeн клянциaрaмo пo-шуми трaјжeћи пeчурaкa. Никoлa свaкe вeчeри клянцијa испoд сeлa и трaјжй свoгa пўтaљa.

кляпнити, -им и **кляпнути**, нeм, свр. *удaрити нeкoгa пo глaви*. – Кляпила гa e дaскa пo глaви, пaмтићe цијeлoг живoтa. Јучe мe кляпнў прoштaц пo рўци, свe сaм звијeздe избрoдијo нa нeбeсијe.

кляпац, -пцa, м. *млaдић oд пйринaесi до oсaмнaесi гoдинa*. – Чй је ўнo кляпaц штo прoђe испрeт-кyћe?

кляпчић, -a, м. *дјeчaк oд сeдaм до дeсeти гoдинa*. – Брeскaрaн oвaј кляпчић нaшoгa Шмйјaјлa.

кляпўзан, -a, м. *нeсiтaшaн млaдић, кляпaц*. – Oсилијo сe ўнaј кляпўзaн Шoбaтoв пa дрљўцa ў oвe нaшe кляпцe.

клясти, клядедeм, несвр. *сiтaти из вeћeг у мaњи сyд кaшaстiy хрaну*. – Јeлeнкo свaкi дaн клядe рaднйцијe крaну нa штрeки нa-Млиништијe.

клячина, -e, ж. *мјeстo гдe сe пeчe кaмeн и прaви крeч*. – Нa-Клaчини вйшe Прeoцa имa нeкoликo крeчaнa ћe сe пeкo крeч.

клѧшња, -ѧ, ж. *врста њебелѧ*. – Прдстрле жѧне клѧшње по Пѧлѧћа ѧрману да се сѧше.

клѧмпѧв, клѧмпѧва, -о. *онај који има велике и одваљене уши*. – Нѧмѧ више клѧмпѧвије лѧуди ко нѧкадѧ.

клѧмпо, -ѧ, м. *надимак за мушкарца са клемѧвим ушима*. – Кѧ ѡе нѧшем лѧмпи стѧти ѧ-крѧј кад нѧ знѧ ни ѡе рдѧјешѧ ни ѡе вѧжѧ.

клѧнић, -а, м. *млади клен*. – Пѧшјекѧ нѧко ѧнѧј клѧнић ѧ-нашом Цијѧпцу.

клѧновина, -ѧ, ж. *грађа од кленовога дрвѧ*. – Нѧјтврђѧ су зѧпци за грѧбље од клѧновинѧ и мѧкињѧ.

клѧп, -а, м. *траг клѧца на коси ѧриликом клѧња*. – ѐва се кѧса свѧ забрусѧла, нѧмѧ клѧпа ни зѧрице. Шу

клѧпати, клѧпћѧм, несвр. *оѧкиватиѧ косу клѧцем*. – ѐ Лѧкета, ѧде клѧпћѧ кѧсе док јѧ ѧдну цигѧру попушѧм.

клѧпац, -па, м. *врста чекиња за клѧњање кѧсе*. – Нѧбавијѧ ѡѧа два клѧпа ѧ -Мркоњићу од Зѧнићѧ ковачѧ.

клѧпка, -ѧ, ж. *звоно на домаћој сѧоци*. – Ѐспѧ звѧчак ѧс-клепкѧ нѧ-нашом вилашу па се ѧвце збѧunile и нѧ идѧ за-њѧм.

клѧпнути, -нѧм и **клѧпити**, -ѧм, свр. *ударитѧ некога јѧко ѧо глави*. – Клѧпнѧ га оклѧгијѧм по глави и ѧн се сѧв ѧбезнѧнѧ. ѐко те клѧпѧм ѧвије штапом, знѧнеш кѧко се стѧријѧ пѧчитује и слѧша.

клѧпчица, -ѧ, ж. *мала клѧка која се везала око враѧа јањцима*. – Свѧжите на ѧнѧ трзе клѧпчицу да се не ѧзгубѧ ѧз-јањѧцѧ.

клибѧрити се, клибѧрѧм се, несвр. *чудитѧ се кривѧћи усѧ*. – Одмѧкни се од кѧтла, штѧ се тѧ клибѧрѧш?

клиѧмати се, -ѧм се, несвр. *клаѧитѧ се, мрдаѧ се ѧмо-амо*. – Клиѧмѧ се ѧнѧ кѧље ѧ -огради, мѧрѧмо га нѧкѧко уплѧсти прѧћом.

клиѧмѧтати се, -ѧм се, несвр. *убрзано се клиѧѧти*. – Клиѧмѧтајѧ се ѧвѧ лѧсе на мѧло јѧчѧм вѧѧтру.

клинцѧв, клинцѧва, м. *одрасѧо дјечак, мало несѧашан*. – Пѧзидѧре ѧногѧ клинцѧва штѧ се пѧлѧ по Чѧлиније јѧбука.

клинцо, -ѧ, м. *ѧејорѧиван назив за одраслог дјечака који је нагло израсѧо*. – Смири ѧногѧ клинцу да не ѧрлѧ пѧ-кући.

клињѧ, -ѧ, *хиѧкористѧк именуце клинац*. – ѧнѧј се Миѧланѧв клињѧ нѧјвише ѧгрѧ с мѧчићѧје.

клип, клипа, м. **1.** *ѧлод кукуруза на сѧабљики са зрном и омѧтом*. – Дѧље ѧ-Врбљѧније, ѧнѧ клипѧћи курѧзѧ кѧлик пѧдаљ, а ѧ-Бѧчкѧј клиповѧ кѧлик лѧкат. **2.** *дебља цѧјѧна дрвѧ*. – Тѧ Мићѧне ѧвѧ мѧтарице сѧмо испрокѧлѧј на клиповѧ, а јѧ ѡу тѧ кѧшњѧ исцијѧпати у правѧ цѧѧпанѧ за шпѧрета.

клипа, -ѧ, ж. *комад цѧјѧног дрвѧ, ивер*. – Дунѧси кѧјѧ клипу са кѧцѧнициѧ за ѧдлогѧ.

клипан, -а, м. *одрасѧо несѧашан младић*. – Штѧ ѧнѧј клипан тѧмо рѧдѧ?

клипача, -ѧ, ж. *несѧашна одрасла дјевојчица*. – Чијѧ е ѧнѧ клипача штѧ се стѧлно смѧје свѧму и свѧчѧму?

клиц, -а, м. *комадић ишїаиїћа од педља који је на врховима заклицен као иїсак у свирала који служи у игри клисања*. – Направијо сам клис од клёновинё, ајмо се ма́ло поклицати више Аћушинё долицё.

клицнути, клиснём, свр. *нагло љобјећи са некога мјестиа*. – Клицнў Лазата ниж-њиве за-јањције ко небескă муња.

кловине, клёвїнă, ж. *велика љрождрљива усїа*. – Подледăј клёвїнă у ўногă дёрана, брате мїли.

клонуги, клёнём, свр. *изгубиїи снагу, оїасїи духом*. – Клонуги смо дўшбм и тїјелом жăлећи за пockójније һăћбм.

клопáрати, -ам, несвр. *узасїоїно луїаиїи љредмешом о љредмеш*. – Врăта стáлно клопáрају нà-вјетру.

клоцови, клёцёвă, м. *їтраї кола без пїочкова подигнуїи на неке носаче*. – Оставте тај трап и подбáцте клоцове испод-њега.

клёшáр, -а, м. *їроїалица, љреваранїи, нерадник*. – Клёшáри ће му главё дбїи бўдё ли се ш њїма дружијо.

кљăј, -а, м. *мраз у раном љрољећу који ошїеїи усјеве*. – Побижо кљăј сãв грă овё гóдинё, неће га бити ни зрна. Че

кљăјати, -ам, несвр. *їавориїи, шешко се оїорављăиїи*. – Симёун кљăја и бортă од прёладё цијелё прёљеће.

кљăкăв, кљăкава, -о. *онај који има ошїећене љрсїе на рукама*. – Дмїтар је у дбе рўке кљăкăв и сãпет ко да му је букагије вргло нă-њи.

кљăко, -ё, м. *онај који има ошїећене љрсїе на рукама*. – Ама лўди, ожёнијо се кљăко Пáтушић.

кљăсица, -ё, ж. *жена која има ошїећене руке иа не може квалишїеїно радиїи женске послове*. – Нăша кљăсица њїје мўгла кўпити сїјено, бїла јој ўкочена рўка.

кљăст, -а, -о. *сакăи, онај који је ошїећених руку или ногу*. – Нембј се рўгати кљăсту и ћораву чельадету, то е од-Бога.

кљештац, кљештăца, м. *їїјеснац, кланац, скучен љросїор*. – Ўватила нас кїша у ўномё кљештăцу испод Рóкина дбла.

кљештине, кљештїнă, ж. *ливада или њива са много камена сїаровника, врлешан шерен*. – Нё дај се ўнё кљештине орати дбље у Пуздриније Ўрвина.

кљўвати, кљўјем, несвр. *избијăиїи из јајеша, земље и сл.* – Нăпб ми се чїр, прóшћеш на врату па тб кљўје у мўзгу пб -цијелў нўћ.

кљўкати, -ам, несвр. *їрїаиїи љреко мјере храну у усїа или друго*. – Видёсило повăздăн јёде и кљўкă ў-се ко у кăкву врёћу.

кљўкуша, -ё, ж. *храна слична пїоїари*–Направила мăтёр кљўкушу, сїти смо се нăели.

кљўсе, кљўсета, с. *сїаро и онемоћало коњче*. – Јăднб кљўсе нїт пїје нїт пáсе, не пбзнăје сайбију нă се. нп

кљўсица, -ё, ж. *аугменїаиїив именице кљўсе*. – Подăјте ўнў кљўсину Цїганије кăд нăїћу кроз сёло.

кљўцати, -ам, несвр. *лагано и учесїало луїкăиїи у неки љредмеш*. – Дјётлић пб цијелї дăн кљўцă ў-смрче и јёлике у Рбгуљиној дблини.

кљўцнути, -нѣм, свр. *једном лагано удариии у нешиѡ*. – Кад пијетѡ кљўцнѣ кѡкѡш ўна се ѡдмѡ ўмйрй.

кљўцо, -ѣ, м. *онај чији говор личи на кљўцање*. – Нѡш кљўцо нйкад нйје на вријеме дѡшѡ на пѡсѡ.

кљўчана, -ѣ, ж. *врѡта дрвене браве на сеоским зградама*. – Развѡлила се кљўчана на пѡети, мўрамо прѡвити дрўгў. МС

кмѣза, -ѣ, ж. *размажено дијетѡ, маза*. – Нѣ ваљѡ од дјетета прѡвити кмѣзу и мѡзити га пред-мјерѣ.

кмѣзити, -йм, несвр. *честѡ йлакаии без разлога*. – Склѡни се отѡлѣн, штѡ си се раскмѣзила па кмѣзйш пѡ-цијелй дѡн.

кмѣка, -ѣ, ж. *јаук, йлач нејачких особа*. – Вѡздѡн се чўје нѣкаква кмѣка тѡмо код Пољаревиѡа кўћѣ.

кмѣчити, -йм, несвр. *јаукаии, йлакаии йригушено*. – Кмѣчѣ дјѣца, мўрѡ да су глѡдна.

кнѡп, узв. *йѡ мјери, йшаман, ѡдговара*. – Тѡ је одијѣло тѣби кнѡп, ко саливѣно.

кнѡз, -а, м. *кнез, сеоски сйарјѣшина, богаий човјек*. – Вйђе ли йко кнѡза из Ѧлапиѡа кўдѡ ѡдмагли.

кѡба, -ѣ, ж. *дрвена йосуда за вађење воде из бунара*. – Ўпала кѡба у бунѡр, понѣси кѡмйн да йзвѡдймо.

кобѡрисати, -шѣм, свр. *развиии се, надоћи, сйасайи*. – Бѡга ми, ўнѡј Ђѡнйн клѡпац пѡдобро кобѡрисѡ.

кобѡцати се, -ѡм се, несвр. *риийаии се, бацаии се ногом*. – Не кобѡцѡј се вўци те не йзјѣли тѡкѡ врлѣтна.

кобѡцнути се, кобѡцнѣм се, свр. *рийнуии се једним йрзајем ноге*. – Пѡзи се кулѡша, ймѡ ѡдет кобѡцнути се и ўдарити чѡека.

кѡб, -и, ж. *несређа, зло судбина*. – Гўнй га нѣкаква кѡб од рѡнѣ млѡдости.

кобѣчити се, кобѣчйм се, несвр. *искривљиваии се у сйрану*. – Тѡмо се, штѡ се кобѣчйш, ко да е ѡвѡ свѣ твѡе.

кобйлача, -ѣ, ж. *йогрдан назив за развијену женску особу*. – Вйди ўнѣ кобйлачѣ, ймѡ стѡ ѡкѡ ў-њѡј.

ковѣљѡнија, -ѣ, ж. *гужва, йейљѡнија, замршеносй*. – Каква е ѡвѡ вѡликѡ ковѣљѡнија и петљѡнија?

ковѣљати, -ѡм, несвр. *некако йреживљиваии, деверайи*. – Й-наш Дмйтар нѣкѡко ковѣљѡ на ѡвѡј пўстѡј брѣзбрашници.

кѡвтисати, -шѣм, несвр. *навалиии цијелом снагом на некакав йосѡ*. – Лѡшнѣ мѡло, штѡ сте кѡвтисали, ймѡ дѡна, покѡсиће се. Ро

кѡвча, -ѣ, ж. *койча, сйѡна*. – Направдѣ ми Трйвўне ѣдну кѡвчу од поврѡсца са ўногѡ лѡнца.

кѡвчати, -ѡм, несвр. **1.** *схвѡйаии, разумијеваии*. – Ўнѡј мѡли Мйлѣ Ђубиѡа дѡбро кѡвчѡ рѡчўн, али се ў-сврке и давѡрије не разумйје, дйби-дўс. **2.** *нешиѡ закѡйчаваии*. – Кѡко тѡ ѡдѡш стѣљѡ стѣљавй, штѡ нѣ скѡвчѡш тѡј кѡиш нѡ-лача, вйдйш да ћѣ ти спѡсти па ћѣш ѡдати гѡлије гњѡтѡвѡ, наўчи се кѡвчати лѡче.

кѡгоћ, фраза. *ко год, било ко*. – Кѡгоћ нѡйћѣ нѣка сврѡти и пѡпије рѡкију.

когѡћйце, *изведеница од фразе когоћ*. – Когѡћйце нѡйћѣ, нѣка мѡло ѡдморй и пѡпије кѡјў чѡшу рѡкијѣ. Ст

кѡжѹн, кожуна, м. *каѹуӣ од овчије коже без рукава*. – Мијо испáрѡ нѹв кѡжѹн клижући се нà -њему по снијегу низ Окрѣтавац.

кожушина, -ѣ, ж. *велики кожун до земље*. – Мѡј мѣлѣ Бѡже, кѡличачкѹ је кожушину Дмѣтар Пѣришић скрѡијѡ од ѡвнѹјскије кѡжã, плáзи по зѣмљи.

којѣко, замј. *свако*. – Нѣмѡјте ўстављати којѣкога, нѣка ѣдѣ свѡије пѹтом.

коѣцацнѣ, кѡицнѣ, кѡлицнѣ, -а,-о и **коѣшашнѣ**, кѡишнѣ, кѡлишнѣ,-а,-о. *ѡосве мален*. – Мѣли мѡј Бѡже, коѣцацни је ѡвãј нãш крѣво, нѣмã двã лãкта ў-њему. Кѡицнѣ си, јãдãн ли си. Кѡлицнѣ су ѡвѣ купѣјѣри, вѣћѣ су лѣшнѣици ѡд-њѣ. Коѣшашнѣ је мãлѣ Пѣрица, нѣмã пѡ-метра дужинѣ. Æ, кѡишнѣ си кѹкãвче ѣдан, штѡ те мãтѣр бѡлѣ нѣ крãни да нарãстеш. Кѡлишнѡ е ўнѡ дијѣте Јѣлкино, Бѡже ме прѡсти, мãњѣ ѡд-лãкта.

кѡкија, -ѣ, ж. *мирис, воњ, смрад*. – Ѧвã рãкија ѣмã лијѣпу кѡкију и мãло ўдарã на смрѣку.

кѡлан, -а, м. *шири кајиш од сукнене ѣканине којим се коњу исѡод сѣомака ѣричвршићује самар на лѣјима*. – Притѣгни пãрипу кѡлан мãло чвршћѣ, далѣко е Прѣѡдац и млѣн, мѹгѡ би превãлити тѡвар.

кѡлиба, -ѣ, ж. *дрвена зградица на селу за младе брачне ѣарове*. – Уз свãкѹ богãтијѹ кѹћу у сѣлу, бѣла е по ѣдна мãњã кѡлиба.

кѡлибица, -ѣ, ж. *ѣасѣирска кућица у шуми или у ѡлѹу код ѣора гдѣ ноћивају овце*. – Пѡкѡјнѣ Дмѣтар је пѡла вијѣка прѣлежѡ у кѡлибици кѡд ѡвãцã.

кѡлијер, колијѣра, м. *крагна кошуље или каѹуиã*. – Ћѣ си искãлѡ кѡлијер, да нијѣси бãцѡ кãмена с рãмена?

кѡликãње, -а, с. гл. им. *игра лѣшнѣицима која се зове „ѡоколико“*. – Ѧћемо ли се мãло поколикати, мѣни је кѡликãње пѡ-вољѣ.

кѡликати се, -ãм се, несвр. *играѣи се коликања*. – Данас ћемо се кѡликати цѣјѣлѣ дãн па ко дѡбије.

кѡлнѣк, -а, м. *сеоски ѣуѣ кудã се возе заѣрежна кола*. – Мѹрамо пѡправити кѡлнѣк кроз сѣло, нãправила вѡда вѣлике рѹпе.

кѡломãст, -и, ж. *ѣаклина, мазиво за ѣочковѣ заѣрежних кола*. – Јѣсте ли пѡд-мазали кѡла ўнѡм нѹвѡм кѡломãсти?

кѡлчити, -ѣм, несвр. *ограничиѣи ѣуѣ или ѣлац ѣѡбадањем коља у земљу*. – Ўитро ћемо ѣћи кѡлчити тѣмѣл зã-кућѣ.

кѡличачкѣ, -ã, -ѡ. *колики, колика, колико*. – Јѡј, кѡличачкѣ је плãст сѣјѣна сãдијѡ Јѡја Пѡлѣић!

кѡљѣновић, -а, м. *ѡнај који је ѣоријеклом од доброга рода, кољѣна*. – Ўнѡ ми је рѣћи кѡљѣновић, брãте си ме мѹј мѣли.

кољѹждрãње, -а, гл.им. с. *ѡѣшмãње ѡко сѣѣница уз сваћу*. – Повãздãн се чѹје нѣкакво кољѹждрãње ѣзмећу Шѡбãтã и Чегãрã.

кољѹждрати се, -ãм се, несвр. *сваћãи се и шириѣи неѣриѣљѣвосѣи*. – Дјѣца се стãлно кољѹждрајѹ ў-игрãњу.

комãрица, -ѣ, ж. *сѣѣна досадна мушица која се највише врзма ѡко каце у којѡј је ком за ракију*. – Æмã, лѹди, кѡј ћãво дѡнесе ѡвѣ силнѣ комãрице кѡд кѡтла па се чѡек нѣ море брãнити ѡд -њѣ.

кѡмѣн, -а, м. *дугã моѣка за ѡѣварање бãце на крову куће*. – Ўзми кѡмѣн па ѡтвѡри бãцу да ѣзãћѣ дѣм, нѣ море се ѡстати ў -кући.

комешање, -а, гл.им, с. *пиремање нерета, гужвање*. – Какво е то тамо комешање и гунгула?

кѡмора, -ѿ, ж. *рѡба која иде уз удавачу на свадби*. – Уз кѡмору йдѿ комѡрѡија и о кѡмори вѡдй брйгу.

комѡрѡија, -ѿ, м. *онај који је задужен за комору у свайѡвима*. – Јамлим да е бйјѡ Мѡри комѡрѡија пѡкѡјнй Плдскан.

кѡмуша, -ѿ, ж. *чука, остйаѡтак кукурузног клиѡа*. – Донѿздѿ малко кѡмушѿ да ѡдложимо вѡтру.

комѡшање, -а гл. им, с. *брање и сйремање кукураза*. – Мѡј драгане, стйгло комѡшање, ѡјмо брѡти па се ѡзимати. нп

кѡнак, -а, м. *йреношйшйѿ*. – Оде Дѡцко ѡ-млин на кѡнак кѡд Бѿнйѡа у Прѿодац.

кѡнат-ѿсѡп фраза. *згода, найеранѡија, могуѡносйѿ*. – Вйди пѡстог кѡнта и есѡпа у Тѡдѡрѡа Бѡришиѡа.

кѡндуре, кѡндѡрѡ, ж. *грубе цйѿеле, цѡкуле*. – Кѡ ти кѡпй тѿ кѡндуре Бѡг га прѡклѡ?

кѡнтати, -ѡм, несвр. *рѡчунѡшй, сабйрѡшй*. – Кѡнтајѡ ли и нѡшега Йку мѿђу -љѡде?

кѡѡгрйз, -а, м. *круйна йрава за коње*. – Пѡне нѡше ѡйве кѡѡгрйза.

коњѡшѡр, коњѡшѡра, м. *чувар коња*. – Стйгли кѡњи нѿмѡ коњѡшѡра.

копйлац, -лѡа, м. *надимак за мушко дијеѡе рођено ван брака*. – Чй је ѡнѡј копйлац нѡкѡ нѿсретан?

кѡпйле, -кѡпйлетата, с. *ванбрачно дијеѡе*. – Кѡпйле знѡ бйти лијѿпо ко јѡбука.

копрѡати се, -ѡм се, несвр. *йрзѡшй се извлѡчеѡи из какве гужве*. – Кѡд је нѡш Мѡрко погѡдијѡ вѡка вишѿ-Шумњѡкѡ, вѡк се малѡ кѡпрѡѡ у ѡном трѡју, а ѡндѡк се умйријѡ.

копѡнити се, кѡпѡнйм се, несвр. *ошйѡшй се, йрошйвйшй се*. – ѡн се вѡзда нѿшто кѡпѡнй и лѡшй.

кѡпуница, -ѿ, ж. *онај који се усйјешно брани од найѡда*. – Нйје бйло вѿѿ кѡпуницѿ од Цйгѿ Дрѿеновиѡа у цйјѿлѡм сѿлу.

кѡрда, -ѿ, ж. *ѡбла врйѡа у ѡблйку дебљѿега канѡа ѡмѡшана йрошйканѡм гумѡм у којѡј се налази барушй и служй за йошйѡљывање и акшйвйрање ексйлозйва*. – Кѡд је Нйкола Дрѿеновйѡ кѡпѡ бѡнѡр, зѡпѡлы кѡрду да пѡкнѿ лѡгѡм и, штѡ ймѡш вйѡи мѡј мйлы брѡте, лѡгѡм нйје пѡкѡ нйкѡко.

кѡрити, -йм, несвр. *чйнйшй йрекѡр, ошймиѡшй, крйшйковѡшй*. – Кѡд је Лѡјѡ прѿбйјѡ кѡсу дѡље у Мѡкиѡа, ѡѡѡа га стѡде кѡрити и ѡмало га нѿ претеварй ѡнйје кѡсштем прѿѡ лѿѡа.

кѡрчнѡѡк, -а, м. *нож на склѡѡање са кориѡама, шклоѡаѡ*. – Нѡјѡлѡй су бйлы ѡнй кѡрчнѡѡци йз-Мркоѡиѡа штѡ и је Кѡвчѡлија нѡсѡ и прѡдѡвѡ по сѿлије.

кѡсшге, -а, с. *дрвѡна држѡлицѡ за косу којѡм се косй йрава*. – Ёѡ, кѡликѡ ми је гѡдйнѡ, али нѿ тувйм да е йко знѡѡ нѡправити бѡлѿ кѡсшге од кѡма Сймѿ Жйжйѡа.

кѡѡе, узв. *нека, добѡ је*. – Исѡсйјѡ јѡ Клызѡвиѡе. Кѡѡе, кѡѡе кѡѡо мѡја.

кѡѡѡк, -а, м. *ѡграђѡни йрѡшйѡр за шѿлад у зградѡ за сйѡку*. – Кѡд нѡс је кѡѡѡк бйјѡ йза вратѡ у кошарѡ и ѡ-њѿм тѿѡци кѡи се нйјѿсу вѿзѡлы зѡ-јасле.

кѡчѣт, -и, ж. *козија длака*. – Од кѡчѣти су се кѡд-нѡс ткѡле кѡњскѣ зѡбнице и брздѡри за сѣр, а рѡво нѣје нѣкѡко, јер је кѡчѣт пѡсве грѡба.

крѡвити, крѡвѣм, несвр. *оѣтайѡиши нешиѡо шиѡо је замрзнуѡо*. – Кѡ е крѡвијѡ мѣсо нѡ-зѣмскѡм сунцу, тѡј се мѣсѡ нѣје нѡијѡ.

крѡгу, узв. *до врага, иди врагу, хајде ѡволе*. – Рѡзбијѡ се прѡзор! Ај крѡгу!

крѡјцар, -а, м. *сиѣиан новац*. – Ун нѣмѡ ни крѡцара у ѡѣпу.

крѡште, узв. *иди до врага, нос ѡе ѡво*. – Превѡлијѡ се плѡст. Ај крѡште.

крѡвица, -ѣ, ж. *сиѣицијалиѡиѣи од живоѡиѡиѡске крви*. – Нѡправила Стѡна дѡбру крѡвицу, прѣсте би пѡијѡ.

крѡсати, -шѣм, свр. *расѡуриѡиши, ѡоразѡиѡиши, расуѡиши*. – Свѡ им Срѡи вѡјску крѡсашѣ на шиѡрокѡм пѡљу од мегдѡна. нп

крѡвѣлити се, крѡвѣлѣм се, несвр. *ругѡиши се некоме кривѣѡи усѡа*. – Штѡ се крѡвѣлѣш ко да си пѣан.

крѡзѡв, крѡзава, -о, и **крѡзуб**, -а, -о. *оѡај којем је изваѡен ѡнеки зуб*. – Нѣмѡ нѣшта гѡднѣјѣ од крѡзава исѡна. Крѡзуб чѡек се измичѣ од нѡрода да мѡњѣ гѡворѣ.

крѡја, -ѣ, ж. *шарена ѡиѡица укусног меса*. – Вѣдијѡ сам јѡчѣ двѣје крѡје гѡре више Дрѣновиѡа дѡла

крѡмѣн, -а, м. *ѡврд камен из којега се изазива искра*. – Дѡвати ми чѡмак, крѡмѣн и трѡд да припѡлѣм лѡлу.

крѡмѣнача, -ѣ, ж. *ѡушка кѡиислара*. – Дѡнијѡ стрѣц Шѡјко нѣкакву крѡмѣначу са Тѡрѡла кѡд се врѡѡ из рѡта.

крѡнути, -ѣм, свр. *креснуѡиши шиѡиѡом, ѡриѡалиѡиши, уѡеѡи*. – Дѡдѣ крѣни да припѡлѣмо по ѣдну цѣгару.

крѡпа, -ѣ, ж. *болесѡи од које крѡпава благо*. – Појѡвила се нѣкаква крѡпа па бѣтерисѡ свѣ сѣтнѡ блѡго.

крѡпѡлина, -ѣ, ж. *сиѡрвина, лѣшина*. – Ёно нѣкаквѣ крѡпѡлинѣ дѡље кѡд Тѡсиѡа кѡшарѣ.

крѡпати, -ѡм, свр. *угинуѡиши*. – Нѣмѡ за тежѡка веѡѣ нѣсреѡѣ ко кѡд му крѡпѡ крѡва, а сѣтна дѣѣца ѡсвоѣ.

крѡпо, -ѣ, м. *оѡај ко је неухраѡен, косѡур, ребуд*. – Крѡпо јѣдва ѡдѡ пѡ-ѡрѡј зѣмљи и вѣјѡ се ко рѡженѡ сѡмка.

крѡса, -ѣ, ж. *гвоздена сиѡрава којом се крѣше камен*. – Дѡвати ми крѡсу да ѡвѡј кѡмѣн мѡло ѡрѣдѣм за подѡмијѣнтѣ.

крѡса, -ѣ, ж. *ѡалидрѡвѣ, шеверин*. – Ѐмѡш ли кѡјѡ крѡсу да припѡлѣм вѡтру?

крѡсати, -шѣм, несвр. **1.** *ѡбликовѡиши камен кресом*. – Нѣко нѣје ѡдлѣ крѡсѡ кѡмѣн за зѡдове од Стѡена Бошѡѡа. **2.** *сјеѡи гране са дрѡѡиѡа*. – Уѣтро ѡемо ѡиѡи ѡ-шуму крѡсати јѡњѡиѣје јѣловѣ ѡѣтинѣ. **3.** *сјеѡи круѡиѡије комаде меса у некакав суд*. – Млѡѡо Рѡкарѡв крѡсѡ до пѡднѣ цијѣло јѡне у кѡтѡ за дѡѡу пѡкѡјнѡм Чѡли. **4.** *говориѡиши гласно и реско махајуѡи рукама*. – Кѡд нѡш Крѡсан гѡворѣ, крѡшѣ рѡка и шкрѡпѣи зѡбије, рѣкѡ би вѡтра сѣјевѡ.

крѡснути, -нѣм, свр. *изазѡиши искру ударом о камен или мѣѡал*. – Кѡд Мѣјѡ крѡснѡу крѡмпѡм ѡ-камѣн, сѡмо свѣтлице сѣјѣвају на свѣ стрѡне.

крѡчѡна, -ѣ, ж. *ѡѣћ у којој се ѡали крѣч*. – Ёднѣ ѡе ти гѡдинѣ ѡнѡј Рѡглавац из Срѡиѡа Дѡлинѣ кѡпити двѣје врѣѡе крѡча дѡље нѡ-Клѡчини из Бѣниѡа крѡчѡне. Нѡвѡли кѡша, мѡј брѡте, и ѡбе врѣѡе прѡгорѣ и крѡч ѡспанѣ.

крй̑ва, -ѐ, ж. **1.** *жєна која се искривила од ѿерей̑а.* – Није било веће крй̑вѐ ў-нашем крају од покѡјнѐ Јовашинѡвкѐ. **2.** *криво дрво у шуми одређено за сјечу.* – Јучѐ нам је луг̑ар дозначијѡ нѐколикѐ крй̑ве гѡре ў-шуми.

крй̑вда, -ѐ, ж. *ней̑равада, ней̑оши̑ење.* – Ђвѡ није пр̑вада вѐно крй̑вда.

крй̑вити, крй̑вѡм, несвр. *ой̑и̑уживаѡи̑ некога, ѿерей̑и̑и̑и.* – Ј̑а њѐга крй̑вѡм за нанѐсену штѐту јер ми је потрѡ зѡп и крй̑вићу га доклен се даљѐ муре.

крй̑вити се, крй̑вѡм се, несвр. *дер̑аѡи̑ се, галами̑и̑и ѡлачу̑и.* – Штѡ се крй̑виш ко да те напало стѡ вуков̑а.

крй̑во, -ѐ, м. *ѡанак, висок, искривљен мушкарац.* – Н̑аш крй̑во е у војсци бй̑јѡ кўв̑ар.

крй̑воја, -ѐ, м. *човјек који искривљен хода.* – Нѐ мореш ўног̑а крй̑војѐ ник̑ако умѡлити да ти штѡ помогнѐ.

кривѡнос, -а, м. *онај који има крив нос.* – Нѐмѡј нашега кривѡноса нй̑шта пй̑тати нй̑шта нѐ зн̑а пѡд мй̑лѡм Бѡгом.

кривѡуст, -а, м. *онај који има искривљена усѡа.* – Јѐси ли вй̑дијѡ ўног̑а њй̑јева кривѡуста шт̑а направи?

кривѡшија, -ѐ, м. *онај који има искривљен ерай̑.* – Н̑ашег кривѡшију нѐ море надговѡрити пѐт сѐл̑а.

кривўдав, -кривўдава, -о. *искривљен ѡо цик-цак линији.* – Л̑агано вѡсте дрва, пўт је клиз̑ав и кривўдав.

кривўдати, -̑ам, несвр. *ходајући одсѡи̑уѡаѡи̑ од ѡравца.* – Ўн нѐ идѐ пр̑вѡм пўтом вѐно в̑зда кривўда и стра̑ња̑.

крй̑змати, -̑ам, несвр. *кри̑и̑коваѡи̑, указиваѡи̑ на грешке.* – Не вријѐди њѐга крй̑змати кад нѐ слуша̑.

крй̑чити, -ѡм, несвр. *говори̑и̑и, моли̑и̑и, савјей̑оваѡи̑и.* – Крй̑чијѡ сам ј̑а њѐму, али не вријѐди буд̑алу шјѐтовати. Ст

кр̑кати, кр̑к̑ам, несвр. *халай̑љиво и обилно јесѡи.* – Ђ̑но и, кр̑кају ко к̑кви пр̑асци па лѐжѐ пѡ-цијелй̑ дан испод клѐнића.

кр̑канлук, -а, м. *неодмјерена, ѡрей̑јерана гозба.* – Ђ̑ног̑а кр̑канлука ко на -да̑а, глава нѐ вије у ѡвѡ свѡије гѡдй̑н̑а.

кр̑ља, -ѐ, ж. *мјесѡо одакле је извађен зуб.* – Посвр̑лија е ѡмѡ нѐколикѐ кр̑ље па е нѐразговй̑јѐтно говоријѡ.

кр̑љ̑ав, -а, -о. *онај који нема један или више зуба.* – Није се мўгѡ Нѐђо накѡ кр̑љ̑ав ни ожѐнити и да е ѡй̑јѡ.

кр̑љ̑атак, -тка, м. *осѡаѡак нечега одломљеног.* – Прѐби Млађо јучѐ кѡсу и ѡстаде ўнај кр̑љ̑атак па е мурѡ прев̑арити кѡд кова̑а.

кр̑љѡ, -ѐ, м. *кр̑љав мушкарац који нема један или више зуба.* – Кад се кр̑љѡ вратијѡ из војскѐ, кўпијѡ е румўнику.

кр̑ма, -ѐ, ж. *храна, зимница за сѡпоку.* – Јѐси ли прибавијѡ кр̑му з̑а-благо?

кр̑ма, -ѐ, ж. *дрвена лоѡи̑ица којом се игра у игри „кевања“ или „крмања“.* – Окрўжи нам ѐдну кр̑му па ѡемо се данас кр̑мати.

кр̑мак, -мка, м. *ѡрасац, велико крме за клање.* – Кѡд-на̑с су се на-Дмитровд̑ан кўпов̑али ра̑њски кр̑мци на марвѐнѡј пй̑јаци.

кр̑мача, -ѐ, ж. *расѡлодна ѡрасица.* – Н̑аш је Сй̑мата др̑жѡ пѡ-двй̑је кр̑маче с кр̑мадије.

крме, -та, с. *мало љрасе*. – Купили су јуче једно крме па ће пећи.

крмеља, -е, ж. *љрлавиишина на ивици ока од ненаспаваности*. – Пуње му очи крмеља од пусте ненаспаваности.

крмељив, -а, -о. *онај који има крмеље у очима*. – Ништа нема гадније од крмељива исана.

крмеукање, -а, гл.им. с. *љригушено, болно јечање и љлакање*. – Пуно е село пустога крмеукања иза свакџа рата.

крмеукати, крмеучем, несвр. *љихо, болно и жалосливо љлакаши*. – Јадна Стана вазда крмеуче за покџнџм Бџркџм.

крнтија, -е, ж. *сџарудија, нешо шиџо је амџризовано*. – Савџо е купијџ некакву крнтију па му се не да упалити никџко.

крњити, -крњим, несвр. *нарушаваши неку ијелину*. – Кџ крњи џвџ оглџдалџ?

крпале, крпала, pl. tantum. *диџ зайежнџ љрибора љриликом џрања*. – Јџси ли дџвџ крпале љ-рџд, уитро ћемо љћи џрати.

крпџр, -а, м. *онај који је џбучен у рише, сџару искрџљену џдјеђу*. – Није бџло већџга крпџра од несретнџг Кџвчалије.

крпаре, крпџра, ж. *врсиа љросџирке најрављене џд крџе*. – џткала е Ђурђија нџве крпаре па прџстрџла пџ-кући.

крпеж, -и, ж. *џно шиџо је скрџено џд крџа*. – џд крпежи нџма стрџжњџ џдјећџ.

крпењача, -џ, ж. *лоџиа џд крџе*. – Ми нијеџмо знали каква е гџменџ лџпта веџно смо правили џт-крпџ џне крпењаче па ћџдали пџ-ледина.

крпљачина, -џ, ж. *џно шиџо је најрављено џд џџџадака, крџа и сл.* – Није џнџ у Мијџјла капџт веџно некаква крпљачина џт-стџрије рџта.

крпуша, -џ, ж. *џпаразитџ који живи на џвцама*. – Купи у граду шугована да бранџмо јџњеџе џд крпуше.

крсти, крсти и крстијџ, pl. tantum. *карличне костџи*. – Бџлџ крсти, џћџ џба џка да љскџчџ из главџе.

крстине, крстџна, pl. tantum. *диџ самара са укрџишеним џџлугама*. – Не море се са џније самџром љ-млин, климајџ се крстине.

кртина, -џ, ж. *крџа земље коју је избаџила крџица на ливади*. – Дџла кртина крагу свџ ливџду дџље љ-Плџндџшту.

крчало, -а, с. *дебљи колаџ на малим џјама који служи за усмџеравање љлуга љрилоком џрања*. – Слџмило се џнџ дрџновџ крчал џ на-нашџм плџгу.

кртичити, -џм, несвр. *радиши џежак џџсаџ џџ мраку*. – Наш је Блаже кртичијџ цијела живџта и никџд кџкаваџ није џмџ двџје крџве.

крчевина, -џ, ж. *ливада насџала искрчивањем џџерена*. – Чувам џвце испџд крчевинџ, дџђи драгџ биће прчевинџ. нп

крчити, крчим, несвр. **1.** *чисџиши џџерен искрчивањем*. – Кџд ћемо љћи крчити ливџду? **2.** *сџаваши уз гласно хркање*. – Кџд Видџсило спџва, крчи, свџ се рџзџијежџе џкџ-њџга. **3.** *дебљашџ се, џвећавашџ масу џбилнџм хранџм*. – Надџ се џд дебљџна па крчи ко прџсаџ.

крџа, -џ, ж. *назив за сџару и болешљиву џсобу која сџално кашље*. – Ёно џне крџџ Чегџровџ, рџпа не џвлџчи јџзика у џста.

крџш, -а, м. *нерџд, хаџс, нешиџо рџзбаџано*. – Не море се џд џвогџ крџша прџћи крџс-кућу.

кр̄шан, -шна, -о. *лијеѝ, наочий̄, згодан*. – Од нашега Бор̄е н̄је било кр̄шниј̄га м̄умка на збору.

кр̄шити, -ѝм, несвр. *ломий̄и, ой̄кидаий̄и*. – Ој луг̄ару ево ме у гају, кр̄шѝм гра̄не траж̄им св̄де ја̄не. нп

кӯбурити, -ѝм, несвр. *ѝаий̄ий̄и се, некако ѝреживљаваий̄и*. – Ӯн̄а дв̄а сиром̄ака ѝз-Рудин̄а, н̄ити се ож̄ениш̄е, н̄ити кӯћ̄е скӯћ̄иш̄е, па сад кӯка̄вци дев̄ерај̄у и некако кӯбур̄е од -јутра до-шјутра.

кӯвет, -а, м. *снага, јачина, с̄иособност̄и*. – Јд̄ш ја ѝм̄ам кӯвета и пӯл̄е у-себи, гӯнићемо се св̄е до окр̄углога суда, па ко над̄јач̄а.

кӯдгоћ и **кӯдгоћ̄ице**, прил. *куда било, на коју било с̄ирану*. – Иди от-кућ̄е кӯдгоћ, с̄амо да те не глед̄ам воћ̄ека како гњ̄ѝјеш и пр̄падаш. Иди кӯдгоћ̄ице, с̄амо да ниј̄еси воћ̄е.

кӯдити, -ѝм, несвр. *омаловажаваий̄и, ѝрий̄исиваий̄и некоме мане*. – Врати́ли се пр̄осци из Пр̄екрај̄е, скӯдило им цӯру. Не ваља цӯру кӯдити.

кӯђеља, -е, ж. *смоѝак вуне на ѝреслиц̄и, кудеља*. – Драгӣња опреде по-трѝ кӯђеље вун̄е на-дан̄.

кӯзб̄, -зла, м. *суд за јагоде од смрчове коре*. – Набр̄али смо дв̄а кӯзла јаг̄од̄а и бор̄овнӣца у шуми.

кузол̄аши, -а, м. *оѝанци у облику кузла*. – Направиј̄о Чавија опан̄ке кузол̄аше, с̄амо ста̄ти па глед̄ати, ет.

кӯја, -е, ж. *керуша која има младе*. – Чувај̄ се кӯј̄е кад̄ је на кориту.

Кӯјача, -е, ж. *ѝланина ис̄точно од Гламоча више Цинцара*. – На Кӯјачи о̄вце не муг̄у па̄сти од пӯст̄е ст̄рменӣце.

кӯкаљ, -ља, м. *чвор на канаѝу или коноѝцу који се лако развезује једним ѝоѝезом*. – Ко не св̄еж̄е свит̄њак у-гаћ̄а на-кӯкаљ муг̄о би се, да пр̄дстиш, у какв̄ој брз̄ини и по̄треби лако унер̄едити.

кӯкило, -а, м. *мушкарац кукасӣа носа*. – Асли кӯкило неће одс̄елијо.

кӯкољ, -а, м. *коров у жӣиарицама који има моћ ой̄ијума*. – Кад̄ се њ̄ива не погной до̄бро, ж̄ито о̄свој кӯкољ и о̄вас, и с̄амо си утам̄ан ра̄диј̄о.

кӯкѝј, узв. *кужу*. – Ајме м̄ени, кӯкѝј о̄вој цр̄ној леди, лани ми умрије ч̄дек, јуче ми гр̄ум за̄палӣ по̄ету пӯну с̄ијена.

кукӯљица, -е, ж. *каѝуљача, заш̄иш̄ӣник главе од кише*. – Наш Лӯжија св̄еж̄е ћебе на кукӯљицу и загр̄не се њ̄име па му киша ништа не море там̄ан да цеба̄ е̄вту дан̄а.

кӯла, -е, ж. *жена издужене, коњас̄ӣе главе*. – Наша кӯла ѝ -није била по̄све гадна како су гов̄орили.

кӯља, -е, ж. *велики с̄иомак као у ѝрудне жене*. – У Вид̄еси́ла е била ӯна кӯља ко да е кӯља̄в, Б̄оже ме пр̄сти.

кӯља̄в, -куљава, -о. *велика с̄иомака, жена ѝрудна*. – Не зна се ко е куља̄ви или Ст̄ана или Га̄вр̄ан.

кӯмало, -а, с. *кумс̄иво које се наново заснива*. – Па, ето, Милур̄да, живиј̄о ми и да ти је ср̄етно то н̄уво̄ кумало, да бӯд̄е бер̄ићетно и дуг̄ов̄јеко.

кума̄шин, -а, м. *аугмен̄ӣаѝив од именӣце кум са изразӣо̄ по̄зӣӣвним емоционалним набојем*. – Кума̄шине, ајде на ра̄кију да пр̄обӯамо о̄ву лозовачу, вел̄е да ја̄ча̄ н̄је долазила у село о̄давно.

куњаги, кунџам, несвр. *дријемаџи, цондраџи*. – Иди спавāj, штā тū куњааш.
купијери, -а, м. *кромџири*. – Нѣмā купијерā ко кѡд Гламочанā на цијелѡј земљанскѡј кугли.

курељ, -а, м. *гвоздени клин на заџрези џриликом орања*. – Нѣмѡј забѡравити пѡнијети курељ ѡс-плуг

кѡрозѣб, -а, м. *назив виса гдје је хладно џа сваџиџа озебе*. – На кѡрозѣбу вјѣтар пѡшѣ и лѣти и зѣми.

куртāлисати, -шѣм, свр. *ѡџарасџи се, ријѣшиџи се*. – Ё, нѣк си се ѡ нѣ куртāлисѡ па ни кѡза рѡгом нѣ орала.

кѡрузāри, -а, м. *сељаџи који иду у Војводину у бербу кукуруза*. – Ёто кѡрузāри ѡз -Бачкѣ, чѡје се пјѣсна прѣѡ Прѡлина брда.

кѡса, -ѣ, ж. *жѣна ниска расџа*. – Ђ нашем сѣлу су биле трѣ кѡсе.

кѡсāљ, -а, м. *сџока којѡј је скраћен реџ*. – Мѣ смо ѡмали јѣднѡга вола кѡсāља па га прѡдāли у Книну.

кѡсати, кѡсāм, несвр. *халаџиво јѣсџи круџине залѡгаје*. – Охо, дѡбро ѡни ѡнѡ пѡру кѡсајѡ џако е лѣдена.

кѡсац, -сца и **кѡсија**, -ѣ, м. *низак мушкарац*. – ѡд нашега кѡсца нѣје бѣло нѣ-жѣга чѡека. Пѡкѡјни Кѡсија е пѡгинѡ на Сѡлѡнскѡме врѡнту.

кѡскун, -а, м. *сукнена џрака исѡод реџа коња која џричвршџује самар*. – При-тѣгните кѡскун и кѡлане, сџѡтра ѣмо зѡрѡм ѡ-млин.

кѡстура, -ѣ, м. *дугоног чѡвјек*. – Нѣмā незгрāпнијѣ кѡстурѣ од Миркана.

кѡћа, -ѣ, ж. *руџа у земљи гдје се убацује сјеме*. – Искѡпāј којѡ кѡћу да пѡсијемо грā.

кѡћати, кѡћам, и **кѡћѣчати**, -ам, несвр. *коџаџи мање руѣе за сѣјање џасуља или нечега другога џѡ је зрнасџѡ*. – Мѡрāмо ѡбѡе кѡћати да штѡ прѣје пѡсијемо грā, мѡгла би кѣша ѡдарити.

кѡћѣште, -а, с. *мјесџѡ гдје је некада била кућа*. – У Бошњāџије су ѡстала кѡћѣшта некадашњѣје Пѣкезовѣћā ѣе су нѣсретни Тѡрци пѡшјекли трѣ брāта мѡмка и тѡ се плѣме замѣло у сѣлу.

кѡћница, -ѣ, ж. *мања руѣиџа за убаџивање сјемепа*. – Пѡрѣдāј кѡћнице да пѡсијемо грāшак.

кѡцања и **кѡцāтања**, -ѣ, ж. *колопа џаса џро џарењу*. – Бјѣште дјѣцо, ето кѡцањѣ. По цијелѣ дāн се чѡје под сѣлом некаква жгѣвра и куцāтања.

кѡчине, кѡчѣнā, ж. *ѡџџад од ланеног или коноџљиног влакпа*. – Свѣ су ѡвѡ трѣце и кѡчине штѡ ѡни нāма нѡдѣ.

кѡш, прил. *куда хоћеш, куда си наумиѡ*. – Кѡш такѡ пјāн кѡд пѡпа, јāдна те рѡдила, знāш ли џшта?

Л

лāбрња, -ѣ, ж. *успа*. – Дѣдѣре, завѣжи лāбрње и не лāбрњāј вишѣ, дѡдијѡ си и Бѡгу и нāроду.

лāбрњати, -ам, несвр. *џсовāџи, лагаџи, ѡмањивāџи*. – Не лāбрњāј, мѡгѡ би дѡбити пѡ-лāбрња.

лагàрија, -ē, ж. *оїїшужба, лаж, неисїина*. – Мани се тї Горњепољаца и њеве лагàријē, вãзда се бãвѣ лопòвлуком.

лагер, -а, м. *сїоваршїиѣ, мјесїо за одлагање нечега*. – Нестало бãлвãнã на лагерије у-шуми, нїје се мугло извлáчити ð-снијега.

лагерити, -їм, несвр. *одлагати робу на лагер*. – Нãјбољē су Подгòрци лагерили бãлване у-нашòј шўми.

лагїр, лагїра, м. *їолуга за коју су везане шїирање са комоїа за вучу*. – Јã ðостављãм кўке и лагїре, нē дајў ми спáвати крај Мирē. нп

лагодити, -їм, несвр. *їодилазити, додворавати се*. – Немòј тї њѣму лагодити већ га мãло попритегни да рãдї.

лагўм, -а, м. *мина, їуцањ, ексїлозив*. – Чўје се лагўм у Тулићије, кòпã Трївўн бўнãр.

лагўмãње, -а, гл. им. с. *їуцњава лагума*. – Вѣћēга лагўмãња и пуцãнијē нїје бїло ко кãд је клѣти Врãњо прãвијò штрѣку пред-Млиништã.

лагўцкати, -ãм, несвр. *їомало лагати*. – Да тї не лагўцкãш мãли кãд се тãкò смїјеш.

лагўцнути, лагўцнѣм, свр. *једном мало слагати*. – Æсли си тї мãли мãлко лагўцнò јучē пред лўдије.

лãд, -а, м. *хлад, хладовина, неосунчен шїерен*. – Нѣмã вѣћēга лãда у-нашом пòљу ко у Пòљића Плãндишту.

лãдара, -ē, ж. *їросїорија за хлађење*. – Нѣмã бòљē лãдарē за купијерã од Лãкетинòга пòдрума.

лãдити, лãдїм, несвр. *хладити, смањивати шїоїлїїу*. – Ёно Пãнē лãдї пїву па ћемо пїти у лãдовини.

лãдовати, лãдујем, несвр. *одмарати у хладовини*. – Õвце лãдујў до пòпаснòг дòба у лãдовини їспод клѣнїћã.

лãдовина, -ē, ж. *безбрижан живоїи, одмарање, уживање*. – Лãко е друшканије у лãдовини на држãвније јãсла.

лãз, -а, м. *зараван на їроїланку*. – Нѣмã лѣшвѣга лãза у-нашом крају ко испод Рòгуљинē дòлинē.

лãзина, -ē, ж. *ледина, равница без камена у ливади*. – Покòсили смо ўнў лãзину у -Плãндишту па сїшли у Ђурїн дò.

лãзица, -ē, ж. *мања зараван на ливади*. – На ўнòј нãшòј лãзици у Мўкиња рãстў пѣчўрке кòлик мисїраче.

Лазўрда, -ē, м. *їејорашив имена Лазар*. – Лазўрда е бїјò нãјбољї гòведãр у-нашом крају.

лãйн, лãйна, м. *ован црне вуне*. – Ѐмã Мãксим Чегãр лãйна ðт-пѣт гòдїнã и вãзда нã-њему звòно, вãльда бїјò пòјãван.

лãја, -ē, ж. *овца црне вуне*. – Ёднē гòдинē је у-нãс бїло сѣдам лãјã у óвца, све бòљã ðд -бољē.

лãјãв, -а, -о. *онај који їсује, оговара и лаже*. – Ўнãј мãли је лãјãв и нē вјерўј му нїшта што гòћ кãжē.

лãјãвац, лãјãвца, м. *мушарац који їсује, лаже и оговара*. – Нїко нїје лãјãвац ко ўнãј Дўцкòв Јован.

лајавица, -ѐ, ж. *жена која лаже, њсује и оговара*. – Штò су биле неколике лајавице у-нашом сèлу, јамлим да њ није било гòрџе на свијету.

лајати, -ем, несвр. *исоваџи, вријеђаџи*. – Ћòсо свашта лае ко какѡ вртоглаја и не пòчитује ни старò ни младò.

Лајкмет, -а, м. *ѡејорайивни надимак за мушкарца Лазу*. – Лајкмету је муре до кòљена. Орало, гòрало, њему је свèдно.

Лајкметòвка, -ѐ, ж. *Лајкмеѡова жена*. – Лајкметòвка и Лајкмет су ко крпа и закрпа.

Лака, -ѐ, м. *òблик имена Лазар*. – Ђдѐ Лака краве ћакà а за њиме Лајкмет пустијакà.

Лакета, -ѐ, м. *ѡејорайиван израз за име Лазар*. – Лакета Пòљѡић је бѡјò вѐлики весèљак и маир за мотòре, а вòлијò пòпити, виш-бѡџи.

лакнути, -нѐм, свр. *òлакшаѡи у једном моменѡу*. – Чѡм Вуле пòпи єдну ракију, маò му лақнѡ.

лаксити се, -ѡм се, несвр. *залагаѡи се, надаѡи се*. – Бѡјò се Миркан пòлаксијò да га нѐћѐ вòдити у зàтвор, али цабѐ му се лаксити.

лактати се, -ам се, несвр. *ѡостѡизаѡи усѡјех на недозвољен начин*. – Наш пòштàр није пòштен, сàмо се лактà цијѐла живòта.

лактàрош, -а, м. *онај који се лакѡа, граби, ѡрисваја себи*. – Пòштен свѡјет радѡ поштèно а лактàроши лајѡ и крадѡ.

ландàрати, -ам, несвр. **1.** *ѡреѡјерано ѡиѡи алкохол, наѡијаѡи се*. – Ђно Бàјѐ ландàрà ракију ко Рѡс. **2.** *махаѡи нечим òко себе*. Унѐ рке сàмо ландàрајѡ òкò-њѐга.

ланути, ланѐм, свр. *ѡојесѡи на брзину, чалабрцнуѡи*. – Лàни тò чàском па бѡџи у-шуму на пòсò ко ѡ-други клàпци.

ла̀нути, -ѐм, свр. *òисоваѡи, увриједиѡи некога ѡсовком*. – Асли ун нѐшто пре-зòбразно ланѡ, штà тѡ вѐлиш Лајкмете?

лањати се, -ам се, несвр. *чешаѡи се, гулиѡи се, драњаѡи се*. – Наш се Пајкан ланѡ ко мршаво пàшче.

лапати, лапàм, несвр. *на брзину дохваѡаѡи и јесѡи круѡне комаде хране*. – Чегàри лапајѡ мѐсо ко мркѡ вѡци.

лапавица, -ѐ, ж. *сусњѐжица са вѡѡѡром*. – Чѡм пòдбури гòре кòд-нàс Врòвãцã, òдмã òкрѐнѐ лапавица и нѐвријеме.

лапеш, -а, м. *краѡика и лоша коса, скосак*. – Нѐ косѡ лапеш у-нашије клѐштина вѐно вàрцàрка кова̀ница.

лапити, -ѡм и **лапнути**, -нѐм, свр. *украсиѡи, зграбиѡи кријуѡи, однијѡи*. – Ама, кò лапи мѡју лулу, виѡе ли ѡко. Асли Јòшо лапнѡ мѡју чàкију.

лап̀ндати, -ам, несвр. *налагиваѡи, оговараѡи*. – Кò лап̀ндã, ўзмѡ му мјѐру на вријеме унѡ пајкани ѡз-грãда.

лап̀нда̀ло, -а, м. *онај који је склон ѡразној ѡричи и лажима*. – Кòд нàс је свàкò сèло ѡмало по єднòга лап̀нда̀ла и врдалàму.

лап̀тати, лап̀ћѐм, несвр. *јесѡи халаѡљиво да се чује језик како удара ѡо усѡиша*. – Курбалија лап̀ћѐ чòрбу ко глãдан пàс.

лапушгити, -ѡм, несвр. *јуриѡи сѡоку или некога*. – Ту̀лиѡи свàкѡ дан лапушѐ нàше кѡње из Бѡ̀љѡкушина дòла, смãлијѐ нѡге не пòломѐ.

лѧрма, -ѧ, ж. *галама, вика, ѡсовка*. – Забрѧњена е свѧкѧ лѧрма и галѧма у Кавѧринѡј бѡртији.

лѧрмати, -ѧм, несвр. *ѡсовѧѡи, галамиѡи*. – Нѧмѡј лѧрмати да нѧ би дѡбијѡ дрвенѡ кѧпу па би ти мѡгла бѡти пѡтијесна.

лѧсати, -ѧм, несвр. *дугѡ ходѧѡи круѡним кораѡима*. – Цѡјелѡ дѧн лѧсајѡ пѡшуми и трѧжѧ цѡјѧнку чѧмовину да исѡијѧпајѡ дѡгу.

лѧтити се, -ѡм се, свр. *ѡрихвѧѡиѡи се нечега*. – Ёто, лѧти се за шлѧјбѧк па плѧти ѡвѡ пиѧе лѡудије. Бѡди бѧрем јѧднѡч пѡштен.

Лѧћун, -а, м. *надимак имену Лазар*. – Лѧћун је бѡјѡ пѡдвѡрник ѡ-нашѡј шкѡли и свѡ су га ѧѧци пѡчитовали дѡбро.

Лѧут, -а, м. *надимак имену Лазар*. – Лѧут је бѡјѡ добровѡлац на Сѡлѡнскѡм врѡнту и врѧтијѡ се брѧз-лијеѡе рѡке кѡћи.

лаѡцати, лѧѡцѧм, несвр. *ѡмало ѡсовѧѡи и лагаѡи*. – Пѧрѡан вѧзда лѧѡцѧ и ѡгѡвѧрѧ дрѡгѡга ко кѧкѧ стрѧжњѧ торѡкуша.

лаѡцнути, лѧѡцнѧм, свр. *јѧдном ѡѡсовѧѡи*. – Имѧ Бѧја ѡбичѧј лаѡцнути за кѧквѡм дѡбрѡм снѧшѡм па тѧмѧн да цѡјелѡ сѧло глѧдѧ и слѡшѧ.

лаѡцкати, -ѧм, несвр. *учесѡало ѡсовѧѡи*. – Дѧ се нѧму пѡлијепо лаѡцкати кѧд имѧ прилику.

лаѡшити, -ѡм, несвр. *ѡрѧлазиѡи брзо ѡреко неког ѡѧерѧ*. – Ёно Бѡжѧ, лаѡшѡ пѧн пред-њѡвѧ, нѧпијѡ се кѡњѧка кѡд Цѡге Дрѧновиѧ.

лѧцман, -а, м. *киѡш, ѡмодар, ѡгаваѡ*. – Дѡшли нѧкакѡи лѧцмани ѡз-грѧда па вѧрајѡ нѧрот по сѧлије.

лѧшњѧ, прил. *лакше, јѧдностѡвније*. – Лѧшњѧ ти је писати ѡлѡвкѡм нѧго рѡшити бѡкѡе ѡ-шуми, кѡкѧвче кѡкѧвѡ.

лѧѧа, -ѧ, ж. *ѡлуга, шѡѧѧѧа*. – Пунѧси лѧѧу да рѧздигнѧмо ѧјѧт.

ледѧњачѧ, -ѧ, ж. *ѡда кѡја је хладна кѡо лѧд*. – Дѧј ми ѧдан пискар тѧ ледѧњачѧ да се нѧпијѧм, нѧшто сам плѧѡ ѡжѧднијѡ.

лѧдина, -ѧ, ж. *равна, заѡгнуйѧ ливада*. – Лијѧпо е ѡдѧрати нѧ-лѧдини у лѧдѡвини и сѧирити низ лѧводе.

лѧдичан, -чна, -ѡ. *самаѡ, слѡбѡдан*. – Лѧдичан ѡсѧн сѧм сѧѡи свѧ мѡрѧ спрѧмати.

лѧдичњѧк, -а, м. *усамѧен мушкараѡ, нежењѧ*. – Лѧко е свѧкѡм лѧдичњѧку дѡк је млѧд, а шта ѧе кѡкваѡ кѧд ѡстарѡ.

лѧжѧло, -а, с. *мјѧсто у ѡприродѡ гдје ѡо навѡци ѡдѧрѧ сѡѡка*. – Ёно гѡвѧдѧ на лѧжалу вишѧ-локѡѧ прежѡвајѡ до пѡпасније дѡбѧ.

лѧжѧран, -рна, -ѡ. *безѡвољѧн, незаинѡѧресѡван, сѡѡр*. – Ћуѡчини су бѡли стѧлно лѧжѧрни на рѧду и нијѧсу се нијѧд врѡћи нѧпили лѧденѧ вѡдѧ.

лѧжѧрно, прил. *безѡвољно, сѡѡро*. – Кѧпоњѧ тѡ рѧдѡ лѧжѧрно, ко ни себи ни свѡме.

лѧ-кѡка, *узвик кѡјим се умирује кѡкошка да сѡѧѧе*. – Лѧ-кѡка, лѧ-кѡка, лѡѡа те нѧ ѡднијѧла.

лѧмати, лѧмѧм, несвр. *ѡѡћи некога редѡвно за грѡјѧе*. – Лѧмајѡ Здрѧвила Стѧѡишинѡг свѧкѡ дѧн, али нѧ се покѡријѡ за живѡ глѧѡу.

лѧмѧш, лѧмѧша, м. *раѡник, диѡ ѡлуга*. – Мрѧѧени ѡ-Пријѧније су кѡвѧли нѧјѡлѧѧ лѧмѧше кѡд-нѧс.

лѧпѡр, -а, м. *леѡѡѡр*. – Лујѡ Бѧјин је бѡјѡ лѧѧн ко лѧпѡр док је бѡјѡ млѧд.

лепѝрица, -ѝ, ж. *лепѝрић* који се врзма око свјеѝла. – Ўвати тѹ лепѝрицу, не мѹгу је плѝти више.

лѝпѹр, -а, м. *велики лепѝир*. – Какви су ђвѝ лѝпурови навѝлили Бѝк ѝ ѹбиће?

лѝта, -ѝ, ж. *жена која сѝално жури радећи*. – Нѝша лѝта пѝкупи зѝ-дѝн кѝлик трѝ кѹпилице.

лѝто, -а, с. *улишѝе, оѝвор на кошници за ѝчеле*. – Затвѝри лѝто да не би ѹшѝ мѝш ѹ-кошницу.

лѝбар, -бра и **лѝбрић**, -а, м. *мања свеска за ѝрибѝешке*. – Донѝси ми тѝј лѝбар да нешто прибѝежѝм. Лугѝр нѹсѝ некакѝ лѝбрић и упѝсује нѝднице рѝднѝције.

лѝбити се, лѝбѝм се, несвр. *устѝручавѝи се, суздѝржавѝи се*. – Ўн се не лѝбѝ нѝчег пѝд мѝлѝм Бѝгом, тѝмѝн да е ѹ-цркви пред пѝпом.

лѝвер, -а, м. *равнало, васер-вага, либела*. – Дѝвати ми тѝј лѝвер да ђвѝ поливѝе-рѝм, нешто ми се чѝнѝ да се искрѝвило.

ливѝрати, -ѝм, несвр. *равнѝи, ѝоједначавѝи*. – Ёно Пѝлѝи ливѝрајѹ темѝља зѝ-кућѝ.

лѝвѝр, ливѝра, м. *револвер, врѝѝа ѝшиѝѝоља*. – Дѝбијѝ Сѝрија од краља Лесѝндрѝ срѝбрѝнѝ лѝвѝр за крабрѝст на Солѹнскомѝ врѹнту.

лѝја, -ѝ, ж. *грѝдица лука*. – ѝна е засѝдила двѝје лѝје бѝјелѝга лѹка у Шѝјкиној дѝлини и пѝкрила трѝем рѝди кокѝшијѹ.

лѝјеп, -а, м. *сасушена говеђа балега којом су лијеѝљене ѝукоѝине на брвнима сеоских зграда*. – Запѝли лѝјеп па дунѝси да прѝгонѝмо чѝлу.

лѝка, -ѝ, ж. *сок исѝод коре дрвѝѝа у врѝеме вегѝѝѝације*. – Нѝши су се стѝрѝ у тѝшкѝм времѝнима брѝнили ђд-глѝди лѝкѝм и црѝјѝмушѝм.

лѝкнути, -нѝм, свр. *ударѝи некога нечим добро*. – Видѝсило лѝкнѹ свѝга пѹтѝља керѝчом пѝ-ребрије јер се рѝтѝ.

лѝла, -ѝ, ж. *кора ѝрѝшење која се ѝали уочи Пеѝровдѝна*. – Јѝсте ли припрѝмили лѝле да запѝлѝмо ѹитро е Пѝтровдѝн?

лѝлати, лѝлѝм, несвр. *њихѝѝи, лагано љуљѝѝи*. – Дјѝца се по цѝјѝлѝ дѝн лѝлајѹ на грѝна у Стѝвишинѝј бѝшчи.

лѝм, -а, м. *ѝлех*. – Мѝлићѝ срѹшили врѹну и нѝбавили шпѝрет ђд-лима.

лѝма, -ѝ, ж. *конзерва од лѝма лимѝнка*. – Мѝ смо у лѝмама дрѝжѝли кѝломѝст зѝ-кѝлѝ.

лѝмица, -ѝ, ж. *демѝнуѝѝив од именице лѝма*. – Накупѝјѝ Дѹле пѹну лѝмицу јѝловѝ смѹлѝ нѝ-Млинѝштије.

лѝндра, -ѝ, ж. *она која се сѝално чѝше и драња*. – Лѝндра се стѝлно врѝти и драњѝ ко да е на мрѝвињѝаку.

лѝндрати се, -ѝм се, несвр. *чѝшѝѝи се ѹѝорно када оѝада коса*. – Нѝш се Петрѹсило стѝлно лѝндрѝ и драњѝ.

лѝндре, -ѝ, м. *онај који се лѝндра и чѝше*. – Ўнѝ лѝндре из Рѝмѝћѝ е бѝјѝ лѝјѝн дѝ-Бѝг сѝчѹвѝа и зѝклонѝ.

лѝндрѝв, лѝндрѝва, м. *ѝас којем оѝада дѝлака*. – Оћѝрѝј тѝгѝ лѝндрѝва да се не лѝнѝ вѝћѝка кѝд дјѝцѝ.

лѝња, -ѝ, ж. *она са којѝ оѝада дѝлака, лиња се*. – У Илијѝтинѝ, свѝкѝ дрѹгѝ ђвѝца му је прѝвѝ лѝња.

лиња̀ти се, -ам се, несвр. *губи́ти длаку уз најадно чешање*. – У прољеће се говеда лињају, ђпада им длака.

липица, -е, ж. *бодљикава иправа на ливади*. – Кад липица убуде у пету, мѹка е голема ѡзвадити трн.

липо, прил. *иачно*. – Ба̀нуше кѹрузари ѡз-Ба̀чкѹ липо на Мијољдан.

липсати, -ам, свр. *умори́ти се, изгуби́ти снагу*. – Јуче су јадни радници на ѹној спарини липсали ѹ-шуми рѹшећи бѹкве.

лиса, -е, ж. *мјесто на глави гдје нема косе*. – Погледадје колика је лиса на глави у ѹнога дѹрана.

лиса, -е, ж. *овца са флеком на глави*. – Имали смо едну лису па се навадила ѹ-жито ко прасе на корито.

лисити, -им, несвр. *буђави́ти, зелени́ти од бактерија*. – Нешто ми сѹр лисѹ, не знам кой му е ѡаво.

лисо, -е, м. *лисасѹ иас*. – Сѹматин лисо е нападѹ мѹчки на нарѹт.

ли́та, -е, ж. **1.** *ријейка итечна садржина од иролива*. – Каква е ѹво ли́та ѹвуда око пѹте? **2.** *назив за краву која има иролив*. – Краве ли́те испод сѹла пасѹ.

литати, литам, несвр. *обилно ирљати иросѹор ироливом*. – Кѹи ѡавѹ ѹне литуље ишћера ѡз кодшарѹ па литају свѹђе, не море се ѹдати од пѹсте литѹ.

литица, -е, ж. *окоми́та сѹијена*. – На литице слијећу ѹрлови свѹки свѹкати дан.

литуља, -е, ж. *крава која има иролив*. – Гѹнте тѹ литуљу ѹвалѹн да не смѹта.

ли́чити, -им, несвр. *иући некога ируиом или ииѹиом*. – Јуче ѹватили Цѹгу па га ли́че ко вѹла у кѹпусу.

лиша̀нати се, -ам се, несвр. *баца́ти камење за неким*. – Дѹде, немѹј се лиша̀нати да не би дѹбијѹ по глави.

лиша̀нција, -е, м. *онај који добро гађа каменом или нечим другим*. – Мијо е бијѹ најбољи лиша̀нција ѹ-нашом сѹлу.

ли́шити, ли́шим, свр. *ослободи́ти, укину́ти, униши́ти*. – Нас су бѹгови ли́шили свѹкѹ правѹ и трали нас ко какву ма̀рву.

лишња̀к, -а, м. *камара грана са лишћем за сѹоку*. – Му̀ра се правити лишња̀к, нестанѹ рѹно сѹјена за-блѹго.

лиштерити, -им, несвр. *редовно некога иући ииѹиом*. – Свѹки дан Стѹвиша Здравила лиштереѹ више Аћушинѹ дѹлицѹ.

лѹг, -а, м. *мјесто гдје се лежи, одмара*. – Свѹ лѹгом лежи ѹд-грипѹ и не мичѹ се са-постельѹ.

лѹга, -е, ж. *скрови́ште звијери*. – Нашли смо вѹчијѹ лѹгу гѹре ѹ-шуми.

лѹгом, прил. *лежати́ без икаквога иомицања*. – Свѹ лѹгом лежи ко да е помрѹло.

лѹкати, лѹчѹм, несвр. *обилно ии́ти алкохол*. – Нѐрадници са̀мо лѹчу по биртија и изазѹвају нѐрѹт.

лѹква, -е, ж. *удубљење гдје се скуиља вода за сѹоку*. – Није било више лѹкваѹ ко у Стѹкерѹвције ѹд-йнца до Дѹца.

лѹквѹри, -ѹ, м. *људи са иѹручја гдје има локава*. – ѹви наши лѹквѹри су најбољи лѹди код ја пантѹм.

лѹквица, -е, ж. *мања лѹква у иприроди гдје се задржава вода иослије кише*. – Мѹе је грѹ ѹгрбало пијући вѹде сњежѹнице са лѹквицаѹ и са каменѹцаѹ.

лѡкѡво, -а, с. *оно шѡо се лоче*. – Свѡкѡ је пѡс лѡт нѡ-свѡме кѡриту и свѡме лѡкѡву.

лѡла, -ѡ, ж. *веселѡк, бекриѡа, боем*. – Нѡје бѡло већѡ лѡлѡ ѡд-нашега Миркана ѡткѡ се кѡмѡн котрлѡ низ Урлѡј.

лѡлати, лѡлѡм, несвр. *не радиѡи а лијеѡ се ѡроводиѡи*. – Сѡмо ти лѡлѡј, нѡсрећѡ ѡдна, али, питаће те стѡрѡст ћѡ ти је бѡла млѡдѡст.

ломѡтати се, -ѡм се, несвр. *ѡѡѡовѡи ѡ врлеѡи и бесѡѡу*. – Ломѡтајѡ се прѡчицѡм, ѡмјесто да ѡдѡ прѡвѡм пѡтом.

лѡмлѡва, -ѡ, ж. *ехо ломљења, кришења, луѡања*. – Чѡје се некаква лѡмлѡва кѡд зѡмѡ, да се нијѡсу пѡсваћали Рѡрчѡни.

лѡнчић, -а, м. **1.** *ѡлави ѡрољећни цвијеѡ*. – Набѡри лѡнчићѡ па ћемо се умѡвати на Цвијѡтнѡ нѡдиљу. **2.** *украc на сеоским земљаним ѡећима, фурунама*. – На нашѡј је врѡни бѡло дѡвет лѡнчићѡ од пѡченѡ ѡловачѡ.

лѡпѡр, лѡпѡра, м. *округла дрвена лѡпѡѡа којом се сѡставлѡ хлѡб у ѡекару да се ѡече*. – Дѡвати ми ѡнѡј лѡпѡр са кашѡна да мѡтнѡм крѡв у врѡну да се пѡчѡ.

лѡпина, -ѡ, ж. *велики лѡпов, лѡповина*. – Нѡмѡ већѡ лѡпинѡ ѡд-нашега Дмѡтарѡ.

лѡпити, -ѡм, несвр. *излијеваѡи, исѡакаѡи, ѡећи*. – Лѡпѡ крѡв из-ранѡ ко ис каблѡ.

лѡбина, -ѡ, ж. *месо ослобођено изнуѡрице*. – Тѡби кѡжа а мѡни лѡбина.

лѡкшиѡа, -ѡ, *ѡеочносѡ у којој је ѡрокуван букови луг којом се ѡрала коса и рубље*. – Пртенѡ кѡшуље су се прѡле у лѡкшиѡи да се бѡлѡ избијѡлѡ.

лѡла, -ѡ, ж. *ѡрибор за ѡушење дувана*. – Пѡкѡјнѡ дѡд Мѡле је ѡмѡ лѡлу из ѡтѡлије, дѡнијѡ е са рѡбијѡ.

лѡлѡр, -а, м. **1.** *оној који ѡуши на лулу и ѡрави луле*. – Нѡје бѡло бѡлѡје лѡлѡрѡ од Љевѡполѡѡѡѡ. **2.** *дуван за лулу*. – Тѡшко е бѡло набавити лѡлѡра дувѡна ѡ-стѡрѡме вѡкту.

лѡлити, -ѡм, несвр. *не водиѡи бригу ни о чему*. – Љѡди радѡ цѡјѡлѡ лѡто, а Кѡјтези сѡмо лѡлѡ и ѡтежѡ јѡије. Ва

лѡнтѡв, -а, -ѡ. *малоуман, усамњен, замѡшњен*. – Кѡко си тѡкѡ сѡпѡт и лѡнтѡв, јѡдан нѡ бијѡ.

лѡнташа, -ѡ, ж. *лунѡава жена*. – Ђѡно ѡнѡ лѡнташѡ из Пѡповѡћѡ лѡнтѡ пѡ пољу сѡма.

лѡнте, -ѡ, м. *лунѡав мушкарац*. – Нѡшом лѡнти нѡшта нѡ мореш запѡвѡдити да алѡишѡ и ѡрадѡ.

лѡња, -ѡ, ж. *кишовѡо врѡеме са маглом*. – На Ђрлѡјау нѡдвѡла се лѡња, у Пѡило погѡдила мѡња. нп

лѡњати, лѡњѡм, несвр. *луѡјајући ѡражиѡи изгубљено*. – Пѡ-цијѡлѡ дѡн дѡѡца лѡњајѡ по стрѡна и тражѡ јѡгоде.

лѡтман, -а, м. *сѡѡѡијѡлно брашно за колаче*. – Донѡздѡ ми двѡ-кила лѡтмана, нѡправила би дѡѡци кѡѡ колѡчић.

лѡтѡрѡн, лѡтѡрѡна, м. *нерадник, ѡенчина, заѡушиѡен*. – Тѡшко кѡћи у кѡјѡј се лѡтѡрѡн нѡћѡ.

лѡћура, -ѡ, ж. *врѡѡа малѡ ламѡе на ѡѡѡролеј*. – Ужѡгошѡ лѡћуру и јѡпѡт се нѡшта нѡ видѡ.

лућурица, -ѐ, ж. *деминутиив од именице лућура, мала лампа*. – Нема никаквѐ вајдѐ од унѐ лућурицѐ.

Луца, ѐ, м. *хилокористиик од имена Лука*. – Луца Шкрбић је бијо добар шаљивција у-нашеом крају.

Луципер, -а, м. *ијоратиив од имена Лука*. – Наш је Луципер бијо и поштен и признат чдѐк у сѐлу.

луцкаст, -а, -о. *мало ириглуи, благо реитардиран*. – Ун је ма̀ло луцкаст и нѐ треба му замјерити јер је то ђд-Бога.

луцпра, -ѐ, ж. *ирипроси́а ниска и дебела жена*. – Дошла уна̀ луцпра из Прѐоца и завадила свѐ сѐло.

луч, лѹча, м. *борово дрво богатио смолом, служи за расвјѣту и одлагање ваи́ре*. – Најбољи је луч из Пакларица и са Мићића пољана̀.

лучевина, -ѐ, ж. *цјѣље луча намијењене за расвјѣту или одлагање ваи́ре*. – Пунѐси лучевинѐ да одложимо ва́тру.

лучило, -а, с. *мјѣстио гдје се лучи, одваја благо*. – Ајмо на лѹчило полѹчити ја̀нѣце па ћемо им да̀ти шкрѐп.

лучиља, -ѐ, ж. *жена која лучи ја̀нѣце од оваца*. – Одошѐ ли наше лѹчиље лѹчити ја̀нѣце до̀ље у-поље?

лучити, лѹчим, несвр. *одвајати, бира̀ти*. – Нећемо се лѹчити, бо̀љѐ нам је за̀едно па шта бѹдѐ.

Лучиндан, -а, м. *Дан Светиога Луке када се луче овнови од оваца*. – Уитро је Лучиндан, полѹчите ђвнове од ова̀ца.

лучђноша, -ѐ, м. *онај који је ирви заи́очео неши́о важно*. – Наш је Ђорђе бијо прави лучђноша и слобђдар.

лучица, -ѐ, ж. *млади лук у ирољеће*. – Лакета смажѐ по-кило лѹчицѐ за ѐдан ђброк.

лучиште, -а, с. *мјѣстио гдје се сади лук*. – Најбољѐ е лѹчиште у-нашије Ба́чуша испђд-Гајанове кру̀шке.

лушчић, -а, м. *иловна њивица испђд села*. – У Вѣтићкину лѹшчићу би и брђкве по̀никле да и је по̀сијати.

Љ

љага, -ѐ, ж. *мрља, иорок, неки морални недости́аишак*. – Уни јђш од својје стари́је ну̀сѐ лјагу лопђвлука.

Љаља, -ѐ, м. *хилокористиик имена Лазар*. – Кажѹ да е по̀којни Љаља живијђ стђтину гђдинѐ, ако ни́је и кђјѹ ви́шѐ.

љаушити, -им, несвр. *шамарати икога по ушима ои́вореи́м дланом*. – Ка̀д ћа̀ћа по̀чнѐ лјаушити, нѐ зна прѐстати, па ти нѐмђј слѹшати.

љаушка, -ѐ, ж. *шамар ои́вореним дланом по ушима*. – Кѹпи то цѣјено или ћеш до̀бити нѐколикѐ лјаушке иза у̀шијѹ.

љѐвак, лѐвака, м. *онај који ради лијевом руком*. – Кѹм Сѣмо је лѐвак, али, ѐјвала̀ му ма̀јци кђ ће направити бо̀љѹ плђску ђд-њѐга.

љеља, -ѐ, ж. *назив за лѐшник*. – Урђдиле жѹтѐ лѐље, нѐма лѐље ко да берѐ. нп

љѣљан, -а, м. *јелен, шумски демон, змај*. – Чўјў се лѣљани у гори зѣленѡј.

љѣса, -ѣ, ж. *ѡкретїиѡ ѡараба ѡа улазу у ѡеку зграду или баштѡу*. – Пѡскїдѡјте лѣсе, ѣто свѡтѡвѡ, тѡ е стѡрї ѡбичѡј.

љѣсковац, -вца и **љѣсковаѡч**, лѣсковаѡча, м. *шїиѡї од ѣсковог дрвѣиѡ*. – Дѡвати ми унѡј лѣсковац да умлѡтїм кѡјў крўшку. Ѧко те претѣварїм ѡвије лѣсковаѡчом, свѣ ѣеш звијѣзде пребрѡјати.

љѣсковина, -ѣ, ж. *ѣсково дрво*. – Нѡјболѣ су крѡшње и гўжве од лѣсковинѣ їс-Плѡндїшта

љѣшван, -а, м. *љѣїѡїљн, дика*. – Унѡ ми је рѣћи лѣшван ко Ыле Пѡљиѡа.

љѣшванка, -ѣ, ж. *лијеѡа жѣна, ѣїѡїшїца*. – Дѡвѡ Лѡкета Пѡљиѡа цўру из-Рѡрѡ, прѡвѡ стѡрїнскѡ лѣшванка.

љѣшвї, -ѡ, -ѣ. *комїарашив од їридјева лијеї*. – Нїје бїло лѣшвѡга мўмка од Рѡдолўба Жїжиѡа у цїјелѡм нѡшом крају од-Рѡрѡ до Стѣкероваѡѡ.

љѣшчица, -ѣ, ж. *їроклијали ѣешник*. – Ёно пѡникле лѣшчице изѡ-нашѣ кўћѣ.

љїгѡв, лїгава, -ѡ. *їѡлїрон, дволїчњак, слабог каракїѣра*. – Унѡј је мўмак лїгѡв, нѣмѡј се пѣтљати ш њїм.

љїгавац, лїгѡвца, м. *љїгав мушкарѡц*. – Лїгѡвцу нїје нїкад нїко вјѣровѡ па нѣће нї теби, рђѡ ѣдна.

љїго, -ѣ и **љїгѡв**, лїгѡва, м. *љїгав чѡвјек уѡїшїѣ*. – О свѣму ми гѡвѡри али о лїгїнѡм поштѣњу нїкѡко. Вїђе ли їко уногѡ Ћѡрїчинѡг лїгѡва?

љїљак, -љка, м. *лијеїѡ сложенѡ слама или сїјѣно за јѣдне вилѣ*. – Баѡѡј ми сїјѣно лїљак по лїљак и не претумбѡвѡј вїлѣ.

љїљком, прил. *начин баѡања сїјѣна вїлама*. – Нѣ вѡљѡј сїјѣно, баѡѡј лїљком кѡко Бѡг запѡвїјѣдѡ. Ст

љѡкѡч, лѡкаѡча, м. *дрвени їредмѣї їѡмоћу кѡјега се обликују керамички судови їрије їего се исїеку*. – Нѣђе се изгўбїјѡ лѡкѡч, нѣмѡм чїме урѣдити пїјѡуру. Кс

љѡкати, -ѡм, несвр. *ударашїи овлаш, лагано їѡ нечему*. – Мїрко Кѣбїћ уногѡ мѡлѡга Крлу, вѡзда пѡмало лѡкѡ.

љѡкати, лѡкѡм, несвр. *ударашїи некога јѡче и узасїѡїно*. – Јучѣ на збѡру у Вагану лѡкајў нѣкакви Рѡгўша, свѣ му мѡдрице на глѡви.

љѡкнути, -нѣм, свр. *ударашїи само јѣданїуїї добро*. – Цх, кѡко Вїѡо Вїдиѡа лѡкнў Мїћату мїли мўј Бѡже.

љѡснути, -нѣм, свр. *їасїи изненада са неке висине*. – Пїѡн Мїркан лѡснў нѡ-лѣдину ко ис тѡрбѣ.

љўбава, -ѣ, ж. *имѣ кравѣ са флѣкама ѡа глѡви*. – Јѣси ли жѣно, пѡмузла лўбаву?

љўбнути, -нѣм, свр. *дашїи јѣдан їѡљубаѡ*. – Прије Мїјѡ па лўбнў Јѣлку на бунѡру да нїко нѣ вїдї.

љўдѣван, -вна, -ѡ. *їѡшїѣњѡчина, добрїчина, каракїѣран*. – Јѡван је лўдѣван ѡтка се знѡ зѡ-њга.

људѣскара, -ѣ, ж. *чѡвјек великог углѣда*. – Милѣкоња Шулѣндїћ је бїјѡ прѡвѡ лудѣскара и поштѣњѡчина.

људѣсниѡа, -ѣ, ж. *ѡнѡј кѡји има максималїѡ добре особинѣ*. – Вѣћѣ лудѣсниѡѣ нїје бїло у-нашом крају од Богдѡна Јѡмеѡїјѣ.

људїкѡње, -а, гл. им. с. *разгѡварање међу лудима од углѣда*. – Нѣмѡ ти бѡлан нїшта лѣшвѣ од лијепа лудїкѡња.

људикати, -ам, несвр. *разговарати са људима од угледа*. – Кд нє знā људикати и нє треба ићи мєђу-људе.

људикнути, људикнєм, свр. *пpоговорити иpавилно и иoштєно о нечему*. – Ајмо Дмитре људикнути єдну по старьнском обичајуи припалити коју цигару.

људо, -є, м. *човјек од великога угледа*. – Онб ми је људо ко Јоја Пбљића.

људовати, људујем, несвр. *живјети људски, добро и иoштєно*. – Лако е богатоме људовати кад има пара у сваком цєпу.

љуљ, љуља, м. *ојојни коров у жици*. – Освдијб љуљ жито у -њиви, да Ббг милї сачува. Нєће бити ни варићак жита за-шјємена.

љуљати, -ам, свр. *оити се, дрогирати се од љуља*. – Кад чдек љуља изглєда ко да е пјан.

љуљати, љуљам, несвр. *њихати колијевку у којој је дијетє*. – Љуља нана сина од мегдана. нп

љуљнути, -нєм, свр. *ударити некога јако иpеко сваке мјере*. – Живко Лазату љуљнү шаком ко маљом.

љумати, -ам, несвр. *ходати крућним корацима клаиети се*. – Дүцко стално љумā кад бда и држи кєрач прєо лєђа.

љупати, -ам, несвр. *вадити сјєменке из кошнице и грицакати*. – Млађе по цијели дан љупа лєшникє.

љупина, -є, ж. *чврсти омоти јајєта, љешника или ораха*. – Нє мијєшај љупинє са ријєзгбм, чујєш ли ме.

љупити, љупим, несвр. *вадити језгро из кошничавог воћа*. – Узми нєколикє прєгршти лєшникā па помало љупи да правим колаче за-славє.

љутац, -ца, м. *тврди камен који изазива искру иод ударом*. – Нāјбољи је љутац камєн за зидбвā и бградā.

љутија, -є, м. *онај који се лако и без разлога љути*. – Није било вєћєга љутијє од Миркана Чєгара.

љутика, -є, ж. *врсиа јєстивє љутиє иpавє на ливади*. – Љутикбм се мдре утолити жєђ прєд-љєта.

љутица, -є, м. *онај који је склон љутињи без разлога*. – Није било вєћєга љутицє у сєлу од Тбдє Бјєљкушина.

љутнути се, -нєм се, свр. *мало се наљутиши, иpолазна љутиња*. – Асли се ун малко љутнү на бвб штб ја вєлим.

Љуша, -є, ж. *хијокористик од имена Љубица*. – Нāша е Љуша била нāљєшвā на зббр у-Рбријє.

љушнути, -нєм, свр. *дати један краћки иољубац*. – Дбђи Ацо, свбме дєди да те малко дєда љушнє.

М

мā, *узвик неслагања*. – Мā, ништа тб није истина штб уни гбворє.

мāv, -а, м. *ширина замаха косом на ливади*. – Широк мāv у бвогā Јбвановбг клāпца, биће дббар кбсац.

мавати, машѐм, несвр. *махоѝи косом и косиѝи ѝраву*. – Слабо мавају кѝси, спарѝна е прѐвелика.

мага, -ѐ, ж. *неразумна, маниѝа жена*. – Мага се поваздѝан свађа с народом.

магаша, -ѐ, ж. *ѝејорѝив од имена мага*. – Нѐ муре се са љнѝм магашѝм Баришића ѝзађи на-крај.

маго, -ѐ м. *мушкарѝ ѝријеке нарави склон сукобима*. – Кѝ ће са љнѝм магѝм Шѝобатовѝм радити кад љн свѐ обѝталѝ штѝ се љрадѝ.

маграило, -а, м. *ѝејорѝив од именице маго*. – Маграило налетнѝ, налет те бѝло дабили, стѝдијѝ се ти пасѝ и људѝ. Пб

мадра, -ѐ ж. *дебели балван дрвеѝа у шуми*. – Подгѝрци су извлѝчили мадре љ-нашѝј шѝми ѝд-Буковачѝ дѝ-Кутларѝвца.

маждити, -ѝм, несвр. *лагано квасиѝи, слаба киша*. – Нѐ да се кѝсити, поваздѝан кѝшица маждѝ и квѝсѝ. СС

мазалица, -ѐ, ж. *чеѝкица за ѝодмазивање ѝочкова дрвених кола*. – Пунѝси паклину и мазалицу да подмажѝмо кѝла, шкрѝпѝ пѝсве.

мазгѝв, мазгѝва, м. *онај који је груб и незграѝан*. – Е, штѝ сам ти данас срѝѝ ѝднѝга мазгѝва, нѐ виђе глава нѝшта сапѝтијѝ и збланѝтијѝ.

мазгѝвац, -вца, м. *мушкарѝ снагаѝор, грубијан, неоѝесан*. – Нѐмѝ вѝћѝ мазгѝвца ѝд-нашого Славкана.

мазгѝвчина, -ѐ, м. *ѝејорѝивно-аугменѝѝивни израз за мозговца*. – Наш је Вракѝла бѝјѝ прѝва прѝвѝатѝ мазгѝвчина да га нѝје бѝло вѝћѝга у сѝлу.

мазија, -ѐ, ж. *врѝа гвозђа, комад ѝружне шине*. – Шѝшуми ковачи из Прѝоца кѝјѝ брадѝве сѝмо од мазијѝ. Ро

мазнути, -нѝм, свр. **1.** *ударѝи некога јако изненада*. – Приђе Жаре Раѝну па га мазнѝ ѝзненада керѝчом пѝ-лѝђије. **2.** *украсиѝ неѝиѝо и неѝирмијеѝно се изгубиѝи*. – Наѝђошѝ Цѝгани испрѝт-кућѝ, мазнушѝ Раѝине ѝпанке и нѝкуда се изгѝбишѝ, ко да љ-јаму прѝпадошѝ.

маѝја, -ѐ, ж. *дебела дрвена греда у кровној конѝирукцији, вѝенчаница*. – Тѝшѝ маѝје брадѝном јер нѐ могу брадѝѝм и сѝкирѝм. Пр

маѝр, -а, м. *мајѝор који је вѝеѝиѝ неком ѝослу*. – Стѝен Бѝшњѝк је бѝјѝ маѝр у тишљерају да га такѝга нѝје бѝло нѝти ће га бѝти.

маја, -ѐ, ж. *жена задужена за кухињу и храну у домаѝинѝиву*. – Иниђуша е бѝла најпознѝатија маја у свѝје Стѝекерѝвције.

мајати, мајѝм, несвр. *љрављаѝи кухињом у сеоској ѝородици*. – Нѝје лѝко мајати ѝѝ је пѝно чѝљади.

мајка, -ѐ, ж. *свекрва, мужева мајка*. – Ѓишла е мајка у Кѝпаѝиће кѝд кѝмѝ Миђѝљкѝ.

мајкан, -а, м. *надимак за мушкарѝа*. – Йнѝј Мајкан ѝс-Црнѝг Вра је вѝлика поштењаѝина.

мајкача, -ѐ, ж. *расна и развијена жена*. – Йнѝ ми је рѝћи мајкача ко штѝ е наша Дѝста.

мајѝцан и **мајѝшан**, -цна, -ѝ. *малено, сиѝино*. – Купили мајѝцно праѝѝнце, нѝје вѝћѝ ѝд-мачкѝ. Мајѝшан ѝвај бѝјѝли љѝк, нѐмѝ, кѝлик нѝкат.

макац, прил. *ни помакнути се са мјеста*. – Јуче ми вучемо сјјено оздџо из Брањака, кад цебнуше кола прео еднџо камена старовника и едан се рукавац слџми. Кола стадоше и ни макац даље.

макља, -џ, ж. *сјекира којом се одсијецају гране и скида кора са порушеног сџабло*. – Оставићемо макље испод гранате да и не нусимо кући.

макљажа, -џ, ж. *шуча шврдим шредмеишма*. – Сџнџи је било макљаже на прелу у-Ђерманије до-врата.

макљати, -ам, несвр. *скидати макљом кору и гране са посјченог сџабла дрвџа*. – Убавчани руше јелове мадре, а Шџбати макљају кору и гране.

макљати се, -ам се, несвр. *шучи се шврдим шредмеишма*. – Шџбовиши и Шџбати се макљају керачије и прџшћем зџџ лџкава.

максум, -а, м. *нејчак, млад, сиромах*. – Лако ти је гњавити уне максуме, што не ударш на јачџга. То

максумчад, -и, с. *дјеца, нејчке особе*. – Рџркушу освџила уна максумчад, све едно друџом до-ува.

максуз, прил. *намјерно, нарџишо, посебно*. – Ја ево пошџо максуз теби на ракију.

мап, -а, м. *сџока, благо, овце, говеда и коњи*. – Максим је вазда имџо доста мапа и папа.

малерџзан, -зна, -џ. *нервозан, расшресен, несконценшрисан*. – Лазо е данас нешто малерџзан, ништа му не идџо од руке.

малецак, малџцан и **малџшан**, -ца, -џ. *сџиан, мален, незнаиан*. – Тај је комад малџцан, не вријџди се око-њега џтимати. Малџцан унај ждрџпчиш Тџдишџв. Има Јџкица едно дијџте, малџшно колик лакаат.

Малџван, -а, м. *брдо за исшашу сџоке, ороним код Кушреса*. – На Малџвану бџра струже и лџети и зџми.

малџварица, -џ, ж. *храна, дневни оброк*. – Птишла маџтер у зџму дџнијети мало малџварице. Ва

малџциџ, прил. *мало, у незнаишој количини*. – Дајде малџциџ водџо ако имаш да се напијем.

маљ, маља, м. *велики дрвени чекиш за цијепање дрва*. – Пунџси маљ да разџијемо џве квџље.

маља, *узвик којим се маме ждрџбад*. – Маља, дабџгда не цркло!

маљина, -џ, ж. *велики маљ*. – Погледажде главе у Лазије, ко каква маљина.

маљиш, -а, м. *деминушџв од именице маљ*. – Ко џднесе унај маљиш, треба ми да поправим уно џградџ.

мамџти, мамџм, несвр. *варџши, лажно наводиши*. – Лопови мамџ паре поштеније лџудије же гџице стџгну. Ст

мамлаз, -а, м. *глушан, шучан, несшреишњакџвиш*. – Пстави то мамлазе едан кад ништа не разџмијеш.

мамџран, -рна, -џ. *пошан, уморан од ишша, ненасшаван*. – Јџван је мамџран од ракије па му се само спава.

мамџрлук, -а, м. *дремљивџиш послије обилнога ишша*. – Уватиџо стрица мамџрлук, најрадије би малко прилеџо у каквџо ладџвини.

мáндѝн вѝр, мánдина вѝра, фраза. *оно шѝо је изгубљено, ѝројало*. – Ће су нòликè пàре? Òтишле у мáндѝн вѝр.

мáнисати, -шѝм, несвр. *омаловажавати, налазити ману*. – Асли тѝ Илија, ко бѝва, мáнишѝш òвѝ нáшу рáкију.

мáнит, -а, -о. *луд, настѝран, малоуман*. – Ўн је вáзда мáнит, а нѝмá ни на кòга бѝти пáметáн.

манитáја, -ѝ, м. *ѝјорáтиван назив за онога ко је маниѝ*. – Вѝћѝга манитáјѝ и вртоглајѝ нѝје бѝло од Лáјкана из Пољѝца.

манитòви, манитòвá, м. *они који раде како не ваља, маниѝ*. – Вѝћѝје манитòвá нѝје бѝло ко кòд Чаламáшевѝћá òткá е зѝмља пòстала.

мáњистра, -ѝ, ж. *сиѝни макарони за сѝу*. – Донѝси мáло мáњистрѝ из зѝмѝ.

мáњкати, -áм, несвр. *фалиѝти, недосѝајати*. – Кòд Чегáрá е свѝгá мѝгло и нѝстати и мáњкати, али мѝса и рáкијѝ нѝкáко. Че

мáрва, -ѝ, ж. *сѝока, домаће живоѝише*. – Чѝјá е ўнò нòликá мáрва дòље ў -нашòј лѝводи?

марвѝнѝ, -á, -ò. *оно шѝо ѝриѝада марви, односно, сѝоци*. – Кòд нáс ти је бѝло мáло тѝје марвѝније дòктѝрá, а вáмо кáшњѝ се појáвишѝ тѝрáзи и пòчѝшѝ штрòити ждријѝпце по сѝлије.

марвѝнче, -га, с. *ѝојединачна домаћа живоѝиша, обично овца или коза*. – Од нòликò пѝстѝ мáрвѝ, дáде му ўнò нáјшугáвијѝ марвѝнче, цѝција ѝдна. Бр

мáрисати се, -шѝм се, несвр. *ѝући се узајáмно шакама*. – Кáд су се Òтковчáни и Убáвчáни стáли мáрисати око мѝћá, сáмо штò ћускије нијѝсу пòчѝле сијѝвати од зòрта.

мáрити, мáрѝм, несвр. *жељѝти, имати ѝоѝребу за нечим*. – Мáрѝш ли Јòја штò пòпити Микáило, ѝмáм лијѝпѝ шљѝвѝ рáкијѝ.

Мáркица, -ѝ, м. *деминуѝтив именице Марко*. – Мáркица Ўбовѝћ из Дòлинѝ је бљѝжѝ рòд Пòбљѝћије и дòбро се својáтајѝ и пòчитујѝ.

мармеўкати, мармеўчѝм, несвр. *оглашаваѝти се ѝихо уз ѝлач*. – Кò тò тáмо мармеўчѝ испòд-нашòг áрмана, вѝдидѝре Нѝне.

мáрнути, -нѝм, свр. *ударѝти некога изненада*. – Áко те мáрнѝм òвòм шопáи-цòм, свѝ ћеш звијѝзде пребрòјати на небѝсије.

мáрòтан, -тна, -о. *суморан, нерасѝоложен, ѝежак*. – Штá е Лáкети па е òитрòс нѝшто мáрòтан, да нѝје сѝнòћ нѝје прѝпијò? Ст

Мáрўш, -а, м. *ѝјорáтив од имена Марија*. – Кудá Мáрўша вѝле однѝсошѝ, штá јòј бѝ па се ѝзгуби?

Мáрушка, -ѝ, ж. *хѝòкорисѝик од имена Марија*. – Áћушина е Мáрушка бѝла вѝликá ваљáница и добрѝчина у цѝјѝлòм сѝлу.

маслáисáње, -а, гл. им. с. *лагање обмáњивање, завођење*. – Нѝје бѝло вѝћѝга маслáисáња ко у Бáришићѝје òткá е сѝла.

маслáисати, -шѝм, несвр. *варати, лагати, обмáњивати*. – Нѝмòј ми маслáисати и ѝћи нáоколо-кòлѝ. Бр

мáслати, -áм и мáслатити, -ѝм, несвр. *очигледно лагати*. – Свѝ лѝуди знáјѝ да ўн мáслá, али га слѝшајѝ из пристòјности. Нѝко не мáслатѝ вѝштѝтијѝ од Ѓулѝ Чавѝћа.

маслѝјати, -áм, несвр. *мало жеѝће лагати*. – Нѝмá тòгá ствòра кòђ ѝе маслѝјати бòљѝ од швѝрцáрá дувáном.

масу́л, масу́ла, м. *усјеви и укујина љешина*. – Нè дāјте дјèцо блага да упада у туђè масу́ле, уватиће вас пољар.

матèр, матèрè, ж. *мајка*. – Од-матèрè вèћèга пријатèља нèмā нити га мòре бити.

матèрāње, -а, гл. им. с. *узајамно вријећање и њовање мајке*. – Чим је навѝла јèсèн, Шòбати су се пòчèли матèрати окò локвè и вòдè, кò ће првѝ напòдити унò мårвè.

матèрати се, -āм се, несвр. *узајамно се вријећаши и њоваши матиер*. – Кāјтези се повāздāн матèрају с Убāвчāније око мèђā.

матор, -а, -о. *стиар, ороноу, онемоћао*. – Овѝ мумци маторѝ, бāш су правѝ злòтвори. нп

матўв, матўва, м. *глув, склерошичан, стиар човек*. – Нāш Гудāн је бѝјò нāјвèћѝ матўв у сèлу јòш од рòђèња. Ст

маћен, маћèна, -о и **маћет**, -а, -о, *мален*. – Чѝјè је унò дијèте нāкò маћèно, Бòже ме прòсти? Овò е трзе маћèто, нѝје за испèћи. Ту

мāћѝ, -ā, -ò, *мали*. – Чѝ је нò òнāј мāћѝ што бèрè Пòљићеве вѝшње?

мāћѝја, -è, ж. *маћеха, ѝомајка*. – Тèшко дјèци кòјā дòчекају да ѝмају мāћѝју.

маћушан, -шна, -о. *мален, сѝћан*. – Маћушно òнò јарèнце, нèмā шāка јāдā.

мāц, мāца, м. *ѝешики гвоздени чекић*. – Понèси мāц òт-кућè да òвò камèње изрāзбѝјāмо.

мāц-мāц, *узвик за дозивање мачке*. – Мāц-мāц, дòђи мāцо èво мѝша.

мацòбла, -è, ж. *сѝецијални гвоздени чекић за разбијање камена на ѝушевица*. – Тè мацòбла дèрнè, пўца камèње ко òд-грома.

мāцоња, -è, м. *крућан во са бронзом ѝроглицом о враћу*. – Кòд кўма Пèрукè је бѝјò мāцоња, нāјтежѝ вò у цијèлòм сèлу.

мāчѝ кāшāљ, мāчѝјèг кāшља, фраза. *слабосѝ, мали ѝроблем*. – Штā е Лакети до пòднè покòсити унè дòлове гòре кòд Пāлежа; тò е за нāкòга цаќмана мāчѝ кāшāљ.

мāчњāк, -а, м. *мèшална ѝолуга у ѝрацијèју заѝрежних кола*. – Åма, нèђе се зāмеò мāчњāк па га не мўгу нāћи.

мāша, -è, ж. *гвоздена лойашица дуге дршке на огњѝшићу за згрѝање ваћире*. – Пāдā кѝша, избāци мāшу прèт-кућу.

мāшина, -è, ж. *маховина*. – Дунèси ѝ-шумè мāло мāшинè да зāткāмо пўкотине на кѝљеру. Са

мāшити, -ѝм, свр. *ѝромашићѝ циљ*. – Нијèси погòдијò вèно мāшијò, вѝдѝш да ўтече зèц.

мāшице, мāшѝцā, рl. tantum. *виљушкаста гвоздена сѝрава на огњѝшићу за дохвāћање ваћире*. – Дунèси ми вāтрè у мāшица да припāлим лўлу.

мèгдāн, мèгдāна, м. **1.** *сукоб, обрачун, борба*. – Срèтошè се двā дòбра јунāка да јунāчкѝ мèгдāн пòдијèлè. **2.** *ѝросѝор на којем се одвија неки сукоб*. – Мѝлош ўби турскòг цар Мўрата на Кòсову пòљу од мèгдāна. нп

мèгдāнција, -è, м. *онај који се усѝјèшно бори на мèгдану*. – Кòд нāс пāмтè Стòјана Јāнковића, нāјбòљèга стāròг мèгдāнцију.

мèђāш, мèђāша, м. *камен на имању као знак границе*. – Збòг прèмицāња кāмена мèђāша, и главе су знāле пāдати.

мèђед, -а, м. *медвèд*. – Мèђед дāде крагу свў зòп гòре ў-Равније нѝва.

међедина, -ѐ, ж. *месо или крзно од медвједа*. – Међедина е месо код се не разликује од говедине. – На јунаку сурѝ међедина, свѝ се плажѝ по зѝмљици црнѝ. нп

мѝзгра, -ѐ, ж. *сок ѝод кором дрвѝа у врѝеме вегѝаѝије*. – Наши су се старѝ бранили мѝзгрѝм и црѝјѝмушѝм у гладнѝје година.

мѝзимица, -ѐ, ж. *размажена дјевојѝица*. – Код нас је у свѝкој кући била по ѝдна мѝзимица.

мѝзимче и **мѝзимче**, -ѝта, с. *размажено дијѝте*. – Кад мѝзимче одрасте, не да се довести ѝ-рѝд, мѝсли да га свѝ морајѝ нѝсати на рука.

мека, -ѐ, ж. *мамац, замка, смиѝалица*. – Наш Мѝјо по зѝми на меку ѝлови пѝ-десет лѝсиѝа.

мѝкач, -и, ж. *ѝоѝло врѝеме када се оѝаѝа снијег у ѝрољеће*. – Ђра изгунити благо ѝ-брст по ѝвој мѝкачи.

мѝкѝт, -а, м. *оглашавање коза*. – Чѝм навѝје прољеће, чѝје се ѝ-пољу мѝкѝт коза око грѝмѝва.

мѝкиње, мѝкиња, ж. *оѝѝаѝи од ѝросијанога брашна*. – Тѝ си сирѝтиња, ја тебе мѝгу купити за мѝкиње.

мѝкиш, мѝкиша, м. *брав меканих костѝију који не може да хода*. – Од мѝкиша нѝкад не море нарасти дѝбар брав.

мѝкишче, -ѝта, с. *јагње меканих костѝију које не може да хода*. – Ни јѝдно мѝкишче не живѝ дѝго, ѝбично рѝно крѝпа.

мѝлем, -а, м. *лијек направљен од ѝековѝѝих ѝрава*. – Од мѝлема не бѝли глава.

мѝљѝво, -а, с. *брашно, оно ѝѝо се меље у мѝцу*. – Вѝлика е гурѝма за тежака кад по зѝми нестане мѝљѝва.

мѝмла, -ѐ, ж. *влага, гљивична загуљѝивосѝ*. – Ђбила га мѝмла ѝд камена, рѝбоваѝ дѝвет гѝдин данѝ. нп

мѝра, -ѐ, ж. *међа, граница*. – Чѝм дође Аѝстрија, ѝбилежѝ кѝда е дрѝжавна мѝра да се зна штѝ е царскѝ а штѝ тежѝчкѝ. Ст

мерѝмѝт, мерѝмата, м. *одабирање дрва у шуми узимање дозволе од лугара за сјечу*. – Јучѝ Ђѝрмани ѝзимали мерѝмѝт гѝре ѝ-Стѝјбина.

мерѝнче и **мерѝнче**, -ѝта, с. *мерино јагње са гусѝом краѝѝком длаком*. – Ђма Стѝвиша трѝе мѝрѝнчади, не зна се кодѝ је од кдега ѝѝшвѝ.

мерѝтити, -ѝм, несвр. *међѝѝи, граниѝѝи*. – Кѝ е са Павлом мѝријѝ нѝкад нѝје без свѝђе и тѝжбѝ пролазијѝ.

мѝта, -ѐ, ж. *мјѝсѝо*. – Ђстави алѝт тѝмо ѝѝ се и ѝставља да е на мѝти, да се и по нући мѝре наћи кад затрѝба.

мѝтало, -а, с. *нарамак сѝјена који се сѝавља ѝред овце*. – Гази тѝрину да мѝћѝмо мѝтала ѝвца.

метѝнисати, -шѝм. несвр. *клањаѝи се ѝред вјерским идолима*. – Наш је Ђлија свѝки дан метѝнисѝ пѝ-девет пѝта и мѝлијѝ се Бѝгу.

метѝарица, -ѐ и **мѝтра**, -трѝ, ж. *дебља дрвена цѝѝана од јѝднога мѝтра*. – Немѝ тежѝга посла ко товѝрити метѝарице на камѝјѝн. – Ђ-нашѝ су шуми Врбљѝнци извлѝчили балване, а Тѝслићѝни товѝрили мѝтре.

метѝати, мѝћѝм, несвр. *сѝављаѝи*. – Дмѝтар свѝки дан мѝћѝ по двадѝсет мѝтала ѝвцама доље код Симѝтинѝ кошарѝ.

мѣтеније, мѣтенија, ж. *клањање у име њородичне славе*. – Инићуша свакѡ јутро мѣћѣ пѡ-девет мѣтенија клѣчећи пред ѡконѡм.

метѣрѡ, изр. *облик гениѡива множине од именице метѡр*. – Штѡ мѡслиш Пѣрука, кѡликѡ е метѣрѡ сѡјена у ѡвом плѡсту?

мѣтлавина, -ѣ, ж. *врбове ѡпанке гране за израду метѡла*. – Кѡд ѡдѣш у Прѣодац ѡ-млин, дунѣси мѣтлавинѣ за метѡла.

метрѡшица, -ѣ, ж. *змија од једнога метѡра, ѡскок или шарка*. – Склѡпчила се ѡна шарка метрѡшица ко кѡлни кѡнопац.

мѣче, -ѣта, с. *млади ѡѡмак медвједа од једне године*. – Видѡјѡ сам данас ѣдно мѣче гѡре ѡ-Гајѡновије пѡљана.

мѡга, -ѣ, ж. *лијеѡа жена која намигује*. – Није бѡло лѣшвѣ жѣне од Шѡјкинѣ мѡгѣ ѡд-Њнца до Дѡца.

мѡгати, -ѡм, несвр. *лагано се креѡаѡи, мѡгољѡи*. – Њнај језѡчак на кантѡру сѡмо мѡгѡ тѡм-ѡѡмо.

миздрѡило, -а, м. *ѡејорѡиван назив за мушкарца биједнога изгледа*. – Од пѡнѡга миздрѡила Плискиѡа није бѡло вѣћѣга покѡрета.

мѡздре, -ѣ и **мѡздрѡв**, миздрѡва, м. *мушкарца мизерног изгледа*. – Кѡд-нас је свѡкѡ сѣло ѡмало по ѣднога мѡздру. Кѡ ће Плискиѡа миздрѡву стѡти ѡ-крѡј?

мѡлет, -а, м. *свијѣѡ, народ*. – Скѡпијѡ се пѡстѡ мѡлет ѡкѡ-црквѣ у Прѣоцу, плѣва-мрѡв.

мѡлити, -ѡм, несвр. *ѡћи ѡлагано са каквим ѡперѡм на себи*. – Мѡлѣ кѡњи уза Стѡретину нѡсѣћи пѡне тѡваре метѡрицѡ.

мѡлѡдун, -а, м. *вишегодишње мирисно цвијеће у дворишѡу*. – Мѡлѡдун се пружѣкнѡ од прага до чувѡркућѣ.

мѡљак, -љка, м. *драгосѡ, ѡриѡѡносѡ, ѡѣѡѡа*. – Видѡ ѡвогѡ мѡљка и лѣпѡте, брѡте мѡј мѡли.

мѡња, -ѣ, ж. *мина, екѡлозив*. – Дрѣновићи вѣћ ѣвту данѡ вртѣ мѡње и кѡпајѡ бѡнар.

мињѡжа, -ѣ, ж. *јело, храна*. – Данас је бѡла дѡбра мињѡжа, бѡло јѡрећѣ печѣње и пѡво за рѡчак.

мирѡбожѣње, -а, с. *мирење и ѡѡраѡѡање ѡко Божиѡа*. – Ђмо се помѡрбожити и опрѡстѡти ѣдан дрѡгѡм јер је мѡрбожѣње ѡд-Бога.

мирѡбожити се, -ѡм се, несвр. *мириѡи се ѡко Божиѡа*. – Трѣбѡ се на Бѡжић мѡрбожити, тѡ е наѡ стѡри ѡбѡчѡј.

миритѡљка, -ѣ, ж. *ѡна коју заводе ѡразним ѡбећањима*. – Свѣ вијѡглавѣ миритѡљке су краткѣ пѡмѣти.

миритѡње, -а, гл. им. с. *варање, ѡмањивање*. – Дѡста ми је вишѣ тѡга миритѡња и лагѡрије. Оц

миритѡти, ѡм, несвр. *вараѡи, ѡмањиваѡи, заводѡи*. – Кѡд стѡдошѣ швѣрцѡри миритѡти наѡе тежѡке на дѣрнеку, ѡни јѡдни прѡдадошѣ јѡње бѡдзашто.

мѡсѡрача, -ѣ, ж. *ѡиква, бунѡва*. – Кѡд кѡд нас Гламѡчѡна рѡдѣ купијѣри, нѣмѡ брѡгѣ за крѡну, а кѡд кѡд Врбљѡнѡцѡ рѡдѣ мѡсѡраче, свѡкѡм се смѡјѡ брѡи од драгѡсти. МС

мѡтило, -а, с. *бѡѡѡра ѡѣчностѡ у којѡј је кувѡн бѡкови луг*. – Жѣне су прѡле мѡтилом пѣрѡин и прѣѡину.

митити, мйтѣм, несвр. **1.** *їодилазїї, лагодиїї.* – Ўни су лугара митили и подмитили па им даб дѡбар меремат. **2.** *мазиїї.* – Немѡј га митити, неће ћети слўшати.

митњак, и мїћенїк, -а, м. *онај који је размажен.* – Пѡгледајдѣ митњака ћаћинѡга, неће нїшта да радї. Немѡј тї тѡга мїћеника митити, вѣлики је љн, мѡре љн радити.

митрѡљѣз, митрѡљѣза, м. *митраљез, ваїрено оружје.* – Кад је бїјѡ рат, са Шатѡра се чўјў митрѡљѣзи како штѣкћў.

мїћїле, прил. *цїлокуїно, све, комїлейїно.* – Кўпијѡ Стѡен од Чалѣ лїводу у Мўкиња мїћїле. Ст

мїцина, -ѣ, ж. *їѡїкожни чир, изралина на їијелу.* – Расте му мїцина на врату кѡлик ѡсредњї кўпијер.

мїцко, -а, м. *їѡдругљив назив за мизерна човјека.* – Дај нашем мїцку двїје ѡвце да чўвā, ѣдну ће изгўбити.

мїшијак, -а, м. *мишији измеї.* – Ѡклѣн ти је Мāро ѡвѡ брāшно, пўно мїшијакā.

мїшица, -ѣ, ж. *мишиї између лакїа и рамена.* – Кѡво Аћушїн їмā најдебљѣ мїшице од свїјў мўмāкā љ-нашоме крају.

мїешāја, -ѣ, ж. *краћи шїїай у виду оклагїе којим се мијеша їура у лонцу, обично земљаној бакри.* – Ѡј лўгāру, ѣво ме у гāју, рўшїм бўкву да правїм мїешāју. нп

мїешчић, -а, м. *мијех од козије коже као сасїавни дио диїала, народног дувачког инструмента.* – Дѣдѣ бѡлан Мāрко, кад бўдѣш клāб јāре, ѡстави ми мїешчић за-дипāлā. По

млāвити, -їм, несвр. *їући некога їањом моїком.* – Стѣвиша свāкї дāн млāвї Здравїла, али нѣмā кѡристи, нѣ слушā.

млāда, -ѣ, ж. *їїек удаїа ѡјевојка, невјесїа.* – Дѡдāјдѣ ми млāда тў бўкару вѡдѣ да се нāпијем.

млāдица, -ѣ, ж. *љѣїѡрасї дрвїа у облику моїке.* – Млāђо љдарї Видѣсило-вѡг пўтāља млāдицѡм по рѣпу и љн се рїтнў а Видѣсило нā -земљу, љѡс.

млāдијак, -а, м. *млади мјесец.* – Ѡј Мјѣсѣче млāдијаче, чўвāј ме од тāвнѣ нўћи. нп

млāдиѡци, млāдилāкā, м. *млади брачни їар.* – Нѣ брудите млāдиѡце нѣка се напāвајў.

млађāрија, -ѣ, ж. *ѡмладина, младе особе.* – Данашнā млађāрија мањѣ радї а вїшѣ се излѣжāвā.

млађāшан, -шна, -ѡ. *їремлад и неискусан.* – Ўнāј је Јѡїн клāпац млађāшан и нїје јѡш за кѡсца.

млāкнути, -нѣм, свр. *благо умлачїїи воду.* – Млāкнидѣ маѡ вѡдѣ да ѡперѣм пѣрчїн, запрашијѡ сам се у пѡети убāцујўћи слāму.

млāкоња, -ѣ, м. *благ и неїредузимљив човјек.* – Прѡћи се бѡна љногā млāкоњѣ, љног ћутўрума, нāћи сѣби нѣшто жѣшћѣ.

млатāрати, -āм, несвр. *ударїи їредмѣїом ѡ їредмѣї.* – Грāне стāлно млатāрајў по стрѣви, пўшѣ јāка бўра.

млāтити, млāтїм, несвр. **1.** *їресїи воће їруїом.* – Ўѡб Блāже прўт па млāтї Сїматине јāбуке. **2.** *їући некога їруїом.* – Ёно нāш Видѣсило млāтї Лāзу прўтом, полѡмијѡ му шљїве.

мла̀тнути, -нѣм, свр. *ударити некога каквим предметом*. – Узѣ Пѣро едан штапарац па мла̀тнѹ Ђулу Стѡеновѡга пѡ-леђије и штап се прѣби по срѣд-сријѣдѣ.

мла̀цати, -ѣм, несвр. *иући некога шанком моѣком иако да се моѣка увија*. – Ўзѡ Капоња прѹт па мла̀ца свѡга дѡрата пѡ-ребрије да се нѣ ритѣ. ББ

млѡго, прил. *много*. – Нѣши су стѣри ѣмали млѡго сѣтнѡга и крѹпнѡга блага и ѣмали мѣса у свѣкѡ дѡба гѡдинѣ гѣни.

мљѣчѣр, мљѣчѣра, м. *мања зграда у којој се обављају ѣослови око млијека*. – Мљѣчѣр се прѣви ѡ-дрвета да ѣмѣ прѡмајѣ јер се брез прѡмајѣ лѣко квѣри варѣника.

мљѣчика, -ѣ, ж. *тѣрава која има сок бијел као и млијеко*. – Кѣд кѡд-нѣс ѡвце пасѹ ѹ-шуми унѹ мљѣчику, дѣјѹ дѹпло више варѣнике нѣго кѣд пасѹ пѡљскѹ тѣраву.

мѡдрити се, -ѣм се, несвр. *ѣлавити се од хладноће*. – Видѡја бијѡ кѡд ѡвѣца па помѡдријѡ ѡд-леда ко чѣвит а рѹке му се мѹдрѣ ко шљѣве.

мѡзгѣли, пр. *онај који мисли, који је бисѣлар*. – Бѣш је ѡвѣј мѣли Јѡванѡв мѡзгѣли, Бѡга ми ће бити нѣшто ѡд-нѣга.

мѡзган, -а, м. *ѡдругљив назив за оног ко је бисѣлар или глуѣ*. – Тѡ ће нѣјбољѣ ријѣшити ѡвѣј мѡзган штѡ стѣлно звѣжди по сѣлу.

мѡзгати, -ѣм, несвр. *мислити, расуђивати*. – Свѣ би лѹди бѣли пѣметни да е лѣко мѡзгати.

мѡзгоња, -ѣ, м. *онај који мисли и ѣравилно резонује*. – Ајде, сѣд се покѣжи кѣд си мѡзгоња и паметњаковић.

мѡља, -ѣ, ж. *молиѣва*. – Ё, мѡљу ли ти тѡдју, сѣмо препѣли јѡш ѣдну па ћеш вићи свѡга Бѡга.

мѡљакање, -а, гл. им. с. *учестѣло ѣражење какве ѣмоћи*. – Мѣ, да ти кѣжѣм, мѡљакање дѡсѣди и Бѡгу и нѣроду.

мѡљакати, -ѣм, несвр. *учестѣло молиѣти и ѣражити ѣмоћ*. – Стѣлно мѡљакајѹ за пѹмѡћ, а нѣћѣ ништа да радѣ.

мѡљац, -љца, м. *инсекѣи који нагрѣза одјећу*. – Мѣтни дѣвијѣга кѣстена у цѣпове капѹта да мѡљац не ѹлази у ѡрмѣр ће су рѹбине.

мѡр, -а, м. *ѣлава, црна или ѣубичастѣ ѣриродна боја од тѣраве или коре дрвѣта*. – Прѣвили смо мѡр од брѡћа и јѣсеновѣ кѡрѣ и мѡрили рѹбине.

мѡра, -ѣ, ж. *невидљива сила која чѡвјека тѣре и гѣави*. – Кѣд се мѡра надоврандише нѣ-кости, тѣшко јѣднѡм исѣну.

мѡрити, мѡрим, несвр. *бојити тканину мором*. – Нѣши су нѣкадѣ гѹнили мѡрити сѹкно дѡље у Бѣнковац.

мѡртус, прил. *скроз, наскроз, ѣоѣиѹно*. – Дѡшѡ Бѡжо пѡкасно из бѣртијѣ, мѡртус пѣан.

мѡтѡвило и **мѹтѡвило**, -а, с. *сѣрава за намоѣавање ѣређе*. – Мѡтѡвило мѡтѣ а канчѣло канчѣлѣ. Нѣправдѣ ми штѡ мѹтѡвила да намѹтѣм прѣђу.

мѡчило, -а, с. *мањи базен са водом или мирна сѣјајаћа вода гдје се киселе коноѣе*. – Нѡси кѡнопље у мѡчило да се кѣселѣ.

мѡчѣница, -ѣ, ж. *вѣћи свезак коноѣѣла од неколико ручѣца*. – Нѡсте мѡчѣнице на Ревѣник па пѡкиселте.

мѡчѣти, -ѣм, несвр. *ѣѡѣаѣѣти, квасѣти, урањаѣти у воду*. – Ёно Кѡпањусе цѣјѣли дѣн мѡчѣ кѡнопље гѡре на Ревѣнику.

мџица, -џ, ж. *мања мочиница*. – Припремила Дџоста неколикџ мџице кџтана за мџчила.

мџица, -џ, ж. *мала мџика, младица*. – Узми мџицу па изрџни јџњеце на ливоду да пасџу.

мрђела, -џ, ж. *сиџино зрно бисера или каквог накиџиа*. – Јџкица нанџзала мрђеле на нџвџ ткџницу.

Мрђен, -а, м. *џрезиме или име добиџено џо занџџу џрављења мрђела*. – Мрђџени џ-Пријџније су кџвџли мрђеле нџроду од бџakra и срџбреније цвџнцџка.

мрџга, -џ, ж. *сок исџод коре дрвџиа у џрољеђе*. – Ы мрџгу је нџрот трџшијџ џ-гладније гџдина. Пр

мрџгати, -џм, свр. *џроцес лисџавања дрвџиа у џрољеђе*. – Ёно, мрџгала лијџска у Цијџпцу, нџправи ми трџбу и пиштџџику од лџсковџ кџрџ.

мрџаница, -џ, ж. *овца сџремна за оџлодџу*. – Ў-нашије џвца џмајџ свџкџ дџн пџ-двџије мрџанице.

мрџати, мрџџм, несвр. *оџлођавџии овце*. – Авнови до Луџиндана мрџџ џвце, а џндак се пџлџџџ.

мрџлџ, -џ, -џ. *мрџи, џамни*. – Освџдила е мрџлџ нџџ, нџ видџ се прџст прџд-оком.

мрџкоња, -џ, м. *во мрџе длаке*. – Ымали мџ џднџга мрџкоњу па се нџје дџџ нџкџко упрџгнути у јџрам.

мрџуља, -џ, ж. *крава мрџе длаке*. – Авџ е нџша мрџуља нџкџ џџстито створџење, нџ бџрџ крџну, а млијџчна и мџрна, вџш-бџџџи.

мрџлина, -џ, ж. *леш, креџалина, црџџина*. – Нџсте тџ мрџлину па бџџте у пџџину гџре под Окрџтџвцом.

мрџља, -џ, ж. *слаба и болесна женска особа*. – Јџднџ Стџенова мрџља јџш нџ море стџти нџ-нуге.

мрџљџв, -а, -о. *слаб, анемичан, мале снаге*. – Чџ си тџ мџли па си тџкџ мрџљџв и шпџтан?

мрџљнџе, -џџа, с. *мрџиво и слабо бравџе овца или коза*. – Дџџнијџ Сџмо џдно мрџљнџе за Бџџиџа, нџмџ штџ натџкнути на рџжањ.

мрџвџја, -џ, м. *закрџљао, слаб и немођан џовџек*. – Видџре џногџ мрџвџјџ јџдва џдџ по зџмљи, а пџпијџ би бџрило рџкијџ.

мрџвати, -вџм, несвр. *џаворџии, јџдва џрежџивџавџии*. – Атџка су пџстали, стџлно мрџвајџ и тџнко живџтџрџ.

мрџвџзица, -џ, ж. *џврџио везан џвор канаџа или џџга другог*. – Не вџџи свџтџњџк мрџвџзицџ вџно нџ-кџџкаљ.

муџаметан, -тџна, -о. *онај џоји је грубе и џријеке нарави*. – Јусуриџи су свџ џдрџџа муџаметни и зџварити. От

муџвати се, -џм се, несвр. *мџџџи се, врзџџи се око неџџа*. – Кџ су џнџ лџџди штџ се мџвајџ по сџлу?

мџдра, -џ, ж. *жена мџдра и лукава*. – Нџџеш тџ џнџ мџдру тџкџ лџко намџмити на тџнак лџд, мџј Стрџило.

мџдрџв, мудрџва, м. *лукав муџкараџ, џџио мџџафора за глџџа џовџека*. – Вџ-дидџре џногџ мудрџва, нџ знџ сџбрати двџ и двџ.

мудрџлија, -џ, ж. *јџџио лукавџиво*. – Дџдџ, мџњџ прџџџте а вџшџ рџдите јџр мудрџлија џџрбу не зџџињџ.

мўждити, мўждїм, несвр. *скидаїи лишиће низ грану у једном поїшезу*. – Ајмо мўждити лист прасције дџље у Грла. Ро

мўзїкати, -ам, несвр. *свираїи на музике, усну хармонику*. – Најбоље музїка Млађо Пџлића од свију мўмака у сџлу.

мўзїља, -џ, ж. *жена која музе овце или козе*. – Отишле мўзїље ў-поље да помўзў џвце.

мўкаџет, прил. *биїи заинїтересован за нешїо*. – Ја му велїм да маљо припази и ўнџ нашије оваца, а ўн ни мўкаџет.

мўкаџетити, -їм, несвр. *чуваїи, їазиїи*. – Мўкаџети на-бљаго да не би налетїјџ вўк їзненада.

мўктџ, прил. *цабе, јефїино, бадава*. – Јучџ је пијаца бїла ко нїкат јџвтина и Миїлићи су ўнџ јањаца прџдали мўктџ. Оц

мўлац, -лица, м. *глуїан, мангуї, їуїан*. – Рџци ўномџ свџм мўлцу да вишџ не долази кџд-мене по алат јер не зна радити алатом.

мўлїн, мулїна, м. *ован без рогова*. – Нџ море се мўлїн бїти с рџгатїм.

мўљаџи, -ам, несвр. *їрїаїи на брзину нешїо у їорбу*. – Ёно ї мўљајў Бјџлкушине крўшке у тџрбе, нїко ї не видї.

мўљика, -џ, ж. *врсиа камена за надгробне сїоменике*. – Сви су крстови ў-нашом грџбљу од мўљїџ.

мўљити, мўљїм, несвр. *гњечїи воће за ком*. – Јџвичїи по цијелї дан мўљџ јабуке и стављајў ў-каце за кџма.

мўмија, -џ, м. *сїар, їром, онај који је миран и ћуїљив*. – Види ўнога мўчала, права мўмија, Бџже ме прџсти.

мўнтати, -ам, свр. *їродаїи нешїо по ниској цијени*. – Нијџсам ти бџлан прџџ ўнџ јањаца вџно мўнтџ, јадан ти сам. Пџ

мўнути, мўнџм, свр. **1.** *украсти набрзину и їобјећи*. – Мўнушџ лџпови мўј шлџјбџк и нїко не виђе ни како ни кадџ. **2.** *ударїи некога изненада*. – Дџђе Аћим па мўнў шџкџм Рїсту, а Рїсте паде ко свијџа. **3.** *јурнуїи, нагло їолеїјеїи*. – Мўнушџ вўци їспод сџла ко стријџле.

мурлџсати, -шџм, несвр. *овјераваїи докуменатї шїамбиљем, удараїи їечайи*. – Ё, сџд кџт си тџ лїјџпо напїсџ и мурлџсџ, ајмо на ракију кџд Кавџрџ. Ко

мўтав, мўтава, -џ. *ћуїљив, нијем, без моћи говора*. – Нџ море ўн нїшта алаисати јер је мўтав од рођџња.

мўтап, мўтапа, м. *їокривач на коњу*. – Кўњи су се ўгријали вўкући дрва, баци мўтап пџ-њима да ї не пресијџче џвај џштар ждрак.

мўћурла, -џ, м. *їогрдан надимак за особењака мушкарца*. – Вџлџ да се ї-наш мўћурла ожџнијџ, али ја ў-тџ не вјерујџм.

мўчало, -а, м. *онај који сїално ћуїи, не говори*. – џд-Слџвка нїје бїло вџћџга мўчала ў-трї сџла.

мўчи, *имїераїив од имїераїива ћуїи*. – Мўчи мїлї брџте, не говџри нїком нїшта. Ро

мўчитити, -їм, несвр. *ћуїаїи, їаїиїи, їрїкриваїи*. – Кад је нџка ковџљанија, наши Врџвци мўчџ и не бијџлџ зўба.

мўчки, прил. *їџдмукло, кријући, їаїно*. – Чўвај се псџ кџи не лае, ўн зна мўчки напасти и ўјџсти чџека.

мушкàрача, -ē, ж. *мушкобањасѝа жєна*. – Ё, штò ти знà бѝти у Прѝоцу мушкàрача, тàкѝе нѝмà надалѝко.

мұшкѝѝ, мушкѝѝа, м. *мушкарац*. – Нàши су мушкѝѝи òдилазили пòд-јесѝн ў-Бàчкў у бѝрбу кўрзà.

мушкòбањаста, -ē, ж. *жєна са мушком физичким особинама*. – Јѝла е бѝла мушкòбањаста ко ѝ-матѝр јòј.

мұштра, -ē, ж. *вјєжба, ѝренинг*. – Нѝмà ти бòлѝ мұштрѝ ко у вòјсци.

мұштрање, -а, с. гл. им. *вјєжбање ѝосебним мѝѝодом*. – Јà òвò ѝѝѝево мұштрање нѝ мугу вѝшѝ пòднòсити.

мұштраѝи, -ам, несвр. *ѝренираѝи, вјєжбаѝи*. – Одвѝли Лàку у àпс да га мàло мұштрајў.

муштўлук, -а, м. *дòбра вијесѝ која заслужује награду*. – Ò, Мàрò, мѝни муштўлук а тѝби сѝн из вòјскѝ.

Н

нà, узв. *изволи, узми*. – Дàј ми мàло дувàна да запàлим. Нà, зàдњѝ ти бѝло, кàд ѝеш ѝмати свòе.

нà, узв. *имѝераѝѝвни облик за нуђење из ѝуѝѝње*. – Дòшò јà пò унò свòга дўга. Нà, и не дòлази ми вѝшѝ нà-очи.

нàбàдати, нàбàдàм, несвр. *ходàѝи оѝрезно храмајуѝи*. – Штò тѝ Гњàѝија тàкò нàбàдàш на тà двà гњàта ко да ти је трње у пѝта.

нàбàраба, прил. *равнòјравно, ѝодједнако, исѝѝх вриједнѝѝи*. – Ўни ти се нàбàраба нàдмѝў и ни єдан нѝ морє нàдјàчати.

нàбàсати, -ам, свр. *случàјно нàѝѝи на нешѝо*. – Нàбàсашѝ Врбљàнци прѝо Бјѝљавѝнà ко тѝце глòгòњаче прѝо сѝла.

нàбàсрљати, -ам, свр. *случàјно нàѝѝи на некога*. – Чѝм Рѝсте ѝзађе из бѝртијѝ, нàбàсрљà на Ѓуру пòштàра. Гл

нàбàча, -ē, ж. *сѝлѝѝѝе, чини, мађѝје, зачараносѝ*. – Àсли је на Стевàнѝи нѝкаквa нàбàча, свѝ се тòпѝ ко ледѝница. ПВ

нàбàшка, прил. *ѝосебно, издòјєно, сѝѝараѝно*. – Òвò ми одвòи нàбàшка за кўма Тòду, нѝмòј мијѝшати з дрўгије ствàрима. Ва

нàбелàисати, -шѝм, свр. *нàдрљàѝи, нàсѝрадаѝи, нàгрєбусѝѝи*. – Нѝко жѝв нѝје нàбелàисò пѝкуѝи крѝч ко нàш Сѝмата.

нàбес, пр. *изузѝѝан, ѝосебан, нарочѝѝѝ врједносѝѝи*. – Òвò ти је нàбес мòмак кàквòга нѝмà у пòла сѝла.

нàбѝјàлѝе, -à, ж. *жєне које нàбѝјàју коноѝлѝе на сѝѝѝѝи*. – Јучѝ су нам нàбѝјàлѝе изнàбѝјàлє свѝ кўноплѝе и кѝтан до пòднѝ.

нàбѝјати, нàбѝјàм, несвр. *одвàјàѝи ѝòздер од влакна код коноѝлѝа и кѝѝана*. – Нѝје лàко нàбѝјати кўноплѝе, па нѝка прѝчà кàко кò òѝе.

нàбòдица, -ē, ж. *ѝркòсан и кочоѝѝеран човјек*. – Стѝвило е бѝјò унà прàвà стàрѝнскà нàбòдица, нѝје ѝѝјò у пòкор нѝком жѝву.

нàбрєкѝлє, прил. *одбрусѝѝи дрско, сирово, грубò*. – Тàђа ўномѝ лугàру скрѝсà ў-брк нàбрєкѝлє за ўнàј лàњскѝ мерѝмàт.

набрѣчити, набрѣчим, свр. *надуџи се, надоћи, ѿвећаџи се*. – Штџ е теби Видѣсило трбу такџ набрѣчијџ, да нијѣси кџљав?

набрїдти, набрїдим, свр. *добро наошїриџи брид сјечива*. – Ајдџци набрїдили сџбље, нѣће бїти на мегдану стїда.

набрукати, -ам, свр. *наїсаяџи џисаџом машином*. – Набрукало гџре у сџду тџжбу нѣсретнџм Стѣвану на-два лїста артијѣ.

набрѹсити, набрѹсїм, свр. *наошїриџи сјечиво брусом*. – Кџсци набрѹсили кџсе, сџмо се чѣкџ да кџсибаша крѣнѣ.

набѹбати, набѹбам, свр. *научїџи наїамейџи џексїџ без доброг разумїевања*. – Мијџјло набѹбџ историјџ, а ни ѣднѣ не алаїшѣ.

набѹбачити, -їм, свр. *їејорайџиван облик глагола набубаџи*. – Нїко нѣ море набѹбачити вишѣ пїсѣанџ џд-нашега Блажѣ.

набубѣкати, -ам, свр. *їејорайџивниџи облик глагола набубачиџи*. – Кџд Стѣвица набубѣкџ јѹначкѹ пїсѣну, мџре пїјевати пџ-цијелї дџн.

набѹкнути, набѹкнѣм, свр. *надуџи се изненада, оїїеџи*. – Ўнај малї Вїдџв набѹкнџ ко квџсац, џсли је бџлестџн.

набѹљити, набѹљїм, свр. *исїѹїчиџи очи џд дима или нечега другога*. – У глџдна исџна набѹљѣ џчи ко два вилцџана.

набѹчити, набѹчим, свр. *надуџи се, надоћи*. – Штџ е теби Вїде трбу такџ набѹчијџ, да те штџ не бџлї? Пб

навада, -ѣ, ж. *навика, їракса, склоносї*. – Нїшта тѣжѣ нѣмџ ко џдвиџи се кџквѣ пџганѣ навадѣ.

навадити се, -їм се, свр. *навикнуџи се, уобичаяїџи*. – Навадијџ се Лџјкан на ракијџу па га ѣто свџкџ јѹтро у-куџу.

наваќа и **новаќа**, -ѣ ж. *храна, јело и џиџе, беслѣма*. – Нїко нїјѣ їмџ бџљѹ наваќу џд-Галешїћџ и Вѹштићџ у цијѣлу нашем крајѹ.

наваќали и **новаќали**, пр. *онај који се добро храни, їма добру храну*. – Лџко е бїти наваќали кџт чѣкѣ їмџ дџбру зѣмљѹ и чѹдо блага.

навелѹсити се, навелѹсїм се, свр. *накривїџи се*. – Ўнај се наш плџст навелѹсијџ, сџмо штџ се не прѣвалї. Ст

навильџак, навильќа, м. *већџ хрїа сијѣна која се носи на кољѹ*. – Рџдила трава џвѣ гџдинѣ, пѹне лїваде навильџкџ.

навильчити, -їм, несвр. *їравиџи навильќе сијѣна вилама*. – Ајмо дїѣцо навильчити сїјѣно, мѹгла би ѹдарити кїше, гџлѹбї се нѣбо.

наврањити се, -їм се, свр. *навадиџи се, учесїяџи*. – Ёно се на-наше кѹнопље навраљили врѣпци, позџбашѣ свѣ шїјѣме. Ро

наврза, -ѣ, ж. *навика, обичаяј, їракса*. – Прџђите се Јѹсурїћџ, їмајѹ гџдну наврзу, да те Бџг сџчѹвџ и зџклонї.

наврзан, -зна, -о. *їолуїјџан, їриїџи, ровиї*. – Од наврзна чѣека нѣмџ нїшта терѣтнијѣ у кџкву рџду.

навријѣти, наврѣм, свр. *навалиџи свџм снагом*. – Стџни Ѐлија, кѹдџ си наврџ ко прѣсе ѹ-сурутку?

наврсти, наврзем, свр. *свезаяџи звоно на враїџ овцама или говѣдима*. – Наврзи звџно џвну да џвце їдѹ зџ-њїм.

навуљати, -ам, свр. *набраџи, наџриџи нешиџо у џорбу*. – Ўни су ти данас навуљали пуне торбе лџешникџ дџље ў-Врањаку.

нагарити, -џм, свр. *нагло кренуџи у неком џравцу*. – Бџришиџи нагаришџ кџџи ко да им нџко подџсџ мувџ, Бџже ме прџсти.

нагџњтати се, -ам се, свр. *обуџи одџеџе џреко мџере*. – Нагџњали се мљџнџри по џвомџ звџзгану па нџ мугџ дџјати од вруџинџ.

наглџјати, -ам, свр. *џодесиџи, уредиџи, џриџремиџи*. – Мџреш тџ тџ наглџјати да прџџџ на кџмџсиџи сџмо џко дџеш. Че

награда, -џ, ж. *горња еџџажа шџјале за овце*. – Кџд нџс су вџзда бџла гџведа у сџџчини кџшарџ, а џвце гџре ў-награди.

награјати, -ам, свр. *наџирадаџи, доживџеџи неџриџџиносџ*. – Јџчџ смо ти награјали извлџчџи дрва џ-шумџ.

награисати, -шџм, свр. *наџирадаџи добро*. – Нџко кџд-нџс нџје гџрџ награисџ џ-Дуцка кџд је џшџ пџџшкџ ў-млин по сниџџу.

награнак, -нагрџнка, м. *веџа хрџа сиџена која се вуче џа гранама џо ливади*. – Из Рџгуљинџ дџлинџ смо вџзда извлџчили нагрџнке сиџена јер се нџје мџгло нџсити на-кџљу.

нагребџсити, нагребџсџм, свр. *џастџирадаџи од неџчекиваџог и неџрџџџџог случаја*. – Нагребџсиџ сџм ти данас зџ-куњџје ко бџс пџ-трџу.

нагрџк, -а, -џ. *џо шџџо се џсџеџа на блаџу горчину*. – Направила Јевџмија пџту полагушу, али јџ је скџрџп бџјџ мџлко нагрџк.

нагрџнути, нагрџнџм, свр. *наџлазиџи у масама, навалиџи*. – Раја нагрџнула ў-лџешникџ па бџрџ пџ-џијели дџн.

нагрџвати, нагрџвџм, свр. *наџриџџи џорбе или вреџе робом која се збија*. – Нагрџвали пуне вреџе вџне па се нџшта тетџрајџ нџсџџи.

нагујити, нагујџм, свр. *добро наџџџриџи неко сџечиво*. – Кџсци су нагујили кџсе вџрџџрке ко брџтве.

нагуљити, нагуљџм, свр. **1.** *џџбџеџи нагло у неком џравцу*. – Ўнџ наџи нџрџдникџи нагуљили с ливџдџ чџм је мџло пригрџјало. **2.** *обуџи џџијесне чараџе или џџанке*. – Кџпијџ Кљисара џпџнке дџље у Бџнкџвцу, а кџд је дџшџ кџџи, јџдва џ нагуљџџ на-нугџ.

нагучити се, -џм се, свр. *накрасџи, наџесџи се и наџџџи без џлаџања*. – Друшкани су се нагучили дџбра са сирџтџњскиџе лџџџ. До

надџсе, прил. *узбрџо*. – Лџшњџ је џџи стрџму нџго надџсе.

надвџ, прил. *вани, из куџе, наџџе*. – Атишла е снаја надвџ, нџје ў-куџи.

надегџњачити се, -џм се, свр. *надовољџи се џукуџи некога*. – Вџцо се надегџњачиџџ Цџгџ Дрџновиџа дџље у Грљџје.

надџкати се, надџкџм се, свр. **1.** *исџџџи некога до милџ воље*. – Рџрчџни су се надџкали Пољџчџна на зџџру ў-Рџрије. **2.** *наџџџи се раџе и вина џреко мџере*. – Јџчџ се наџ Баја надџкџ ракијџ у бирџџи кџд Цџгџ дџ-врџта, јџдва дџшџ кџџи.

надџкачти се, -џм се, свр. *џреџџџи и џреџесџи се*. – Наџ се Мијџ јџчџ надџкачиџџ пџчурџкџ па пџвраџџ џџјели дџн.

надџерати се, надџрџм се, свр. *наџесџи се и наџџџи џревише*. – Кџд се Гџдџн надџрџ ракијџ, вџља се по лџдина пџ-трџ дџна.

надовр̀андисати се, -шѐм се, свр. *навадиѝти се, учестиѝти са ѝосјеѝтама*. – Надовр̀андисале се швр̀аке н̀а-пил̀ад па свѐ п̀окупишѐ. По

надов̀врсти се, надов̀врзем се, свр. *навадиѝти се, ѝреѝјераѝти у нечему*. – Надов̀врзла се дјѐца на П̀ољѝћа виш̀ње па свѐ пол̀омишѐ.

над̀окнадити, -ѝм, свр. *набавиѝти изгубљено, ѝоравнаѝти*. – Овѐ г̀одинѐ су сѐљ̀ани над̀окнадили свѐ шт̀о е л̀ањска с̀уша ђ̀днијела.

над̀олити, н̀адолѝм, свр. *ѝрибавиѝти, ѝриѝремиѝти*. – Нѐм̀а т̀ога к̀о ће сир̀отињѝ над̀олити кру̀ва и п̀јандури р̀акијѐ.

над̀остити, -ѝм, свр. *ѝриѝремиѝти у довољној м̀јери*. – Нѝко нѐ би м̀у̀г̀о над̀остити беслѐмѐ н̀оликѝје гл̀аднѝје у̀стије.

надотѐћи, надотѐчѐм, свр. *издржати до краја ѝрехрањујући некога*. – Нѐћѐ м̀у̀ћи Г̀алешѝије надотѐћи сѝјѐна за н̀олик̀о бл̀аго до пр̀ољѐћа. Ск

надрѐждити се, надрѐждѝм се, свр. *начекаѝти се на неком м̀јесѝу без великога креѝања*. – Г̀ај̀ан се надрѐждиј̀о н̀а-Калдрми чѐкајући ваг̀ун и к̀урузе из-Б̀ачкѐ.

надр̀љати, надр̀љам, свр. *неѝредвиђено насѝрадаѝти*. – Б̀ога ми смо надр̀љали к̀дсѐћи ј̀учѐ по у̀ној вру̀ћини.

надр̀сати се, надр̀сам се, свр. *наљуѝиѝти се, засѝраниѝти*. – Ду̀ле се нѐшто надр̀сѐ а нѝко нѐ зн̀а р̀ашта.

над̀урати се, -ам, свр. *издржати до краја неки ѝерей*. – Мѝ смо ти се над̀урали л̀еда и цѝчѐ на ђ̀вомѐ нѐсретн̀ом виј̀огузу.

нађѐљати, -ам, свр. *насиѝниѝти дрвцад за одлагање ваѝре*. – Јѐсте ли нађѐљали љѐл̀а за одл̀агање ва̀грѐ?

нађ̀исати, нађ̀исам, свр. *нашараѝти, накиѝиѝти, уљѐшаѝти*. – Ћ̀урђија нађ̀исала кѝкљу, ѝм̀аш шт̀а видити. Са

нађ̀умати се, -ам се, свр. *најесѝти се разноврсне хране*. – Б̀ога ми смо се нађ̀умали печѐња на зб̀ору у Стѐкерѐвције.

наѐрити, наѐрѝм, свр. *накривиѝти на јѐдну сѝрану*. – Шмиј̀ајло наѐриј̀о к̀апу на ѐдну стр̀ану, к̀о ли је, у̀н ли је.

нажугати, -ам, свр. *налагаѝти којешѝа о некоме*. – Нажугало на поштѐна чѐека, нѐ би п̀ас с м̀аслом полиз̀о.

наз̀ор, прил. *насилу, без воље*. – Нѐ идѐ р̀акија наз̀ор и нѐ треб̀а е п̀ити.

наѝбретити се, -ѝм се, свр. *начудиѝти се*. – Ћ̀, шт̀о сам ти се ј̀учѐ најбретѝј̀о п̀устѐј п̀амѐти у̀нога м̀ал̀ога Ј̀ованов̀ог, нѐм̀ам р̀ијѐчи.

наѝск̀ап, прил. *ѝоѝиѝти све до јѐдне каѝи у јѐдном ѝокушају*. – У̀зѐ Б̀ожо Ћ̀убић ѐдан лѝтар у̀нога к̀уњака у̀-задрузи к̀од П̀анѐ продавача и п̀опѝ с̀ав лѝтар наѝск̀ап и к̀ако п̀опѝ, св̀али се ко свијѐћа н̀а-пот.

нај̀авити, нај̀авѝм, свр. *наѝти са овцама ѝознаѝим ѝуѝѐм*. – Нај̀ави ђ̀вце на стр̀њѝште да се нап̀асу, ено Чег̀ари пок̀дсили ж̀ито.

нај̀ам, -јма, м. *чување блага код газде за храну и малу ѝлаѝу*. – На свијѐту нѐм̀а цр̀њѐга п̀осла од нај̀ама.

нај̀аѝвати, нај̀аѝвам и **нај̀аујем**, несвр. *досађиваѝти*. – Не нај̀аѝвај, сѝјни ми се с вр̀ата јѐдн̀оч. Одм̀акни се, не нај̀ауј л̀удије н̀а-вр̀ат.

нај̀љешви, -а, -ѐ. *нај̀љешѝи*. – Данас је на зб̀ору у̀-Р̀орије бѝло м̀ум̀ак̀а и ц̀ур̀а ко нѝкад д̀осад̀а, али је нај̀љешви м̀умак бѝј̀о Їле П̀ољѝћ а ђ̀т-ц̀ур̀а у̀н̀а Драгиња Стѐвиловића с М̀ђтѝк̀а. Ро

најменѝк, -а, м. *онај који ради у најму*. – Најменѝци су им били старѝ па мѝрају и ѝни, такā им сѝдба.

накалати се, -āм се, свр. *навадиѝи се на нешиѝо*. – Накалāли се Рѝмићани па вāзда дōлазѝ по рāсō.

накан, -а, м. *намјера, наум*. – Њѝјев је накан пōзнāт, нѝ мōраш ѝ ни пѝтати кѝдā ћѝ.

наканити се, наkāнѝм се, свр. *одлучиѝи се*. – Накāни се јѝднōч па се жѝни, штā вѝшѝ чѝкāш.

накарада, -ѝ, ж. *наказа, ругоба, сѝрашило*. – Од пѝјаницѝ нѝмā вѝћѝ накарадѝ нѝти је мōре бѝти.

накарадан, -дна, -о. *онај који одудара од нормалног*. – Накарадан је свāко ко не рāзликује кōрист и штѝту.

накаст, -и, ж. *намјера, смишљеносѝ*. – Овō штō су ѝни нāми нāправили, тō је нѝјјева старā накаст, вѝјѝрѝте ми.

накѝ, -ā, -ō. *онакав*. – Накѝ се чōек ко Лāкета Пōљић вѝшѝ нѝће рōдити ѝ-нашом крају и млōгā ће бѝра прострѝгати низ Дōлове и Јасѝке, али ѝнѝ поштењачинѝ нѝће бѝти.

накинђурити се, накинђѝрѝм се, свр. *накиѝиѝи се неукусно ѝреко сваке мјере*. – Накинђѝрила се нāша Цвāјка па мѝсли да јој нѝмā рāвнѝ до небѝсā.

накињити, накињѝм, свр. *начѝи, нарушиѝи ѝјелину*. – Асли сте накињили овō бурѝнце рāкијѝ, а ѝно јѝднōгā јōш непопијѝна.

накипити се, накипѝм се, свр. *надуѝи се од смијеха*. – Ўни су се накипили од пѝстога смѝја, смāлијѝ нѝ пукошѝ.

накиријати се, -āм се, свр. *наѝлаћаѝи се кирије, сѝанарине*. – Нико се нѝје накиријō у живōту вѝшѝ од-нашега Дмѝтарѝ.

накирикати, -āм, свр. *намножиѝи, ѝовећаѝи, накуѝиѝи*. – Кѝкāш је сѝби накирикō свѝ днѝвнице, а нѝје дōлазијō на пōсō стāлно.

наклапити, -ѝм, свр. *навалиѝи јесѝи убрзано*. – Остави тō мѝсо Вицило, штā си наклапијō ко вѝк, трѝбā ѝ-другōме.

накласти, наклāдем, свр. *наѝуниѝи неки суд ѝечном храном*. – Ўзмидѝ тѝ кѝтлачу па ми наклāди овѝ рāљичицу ѝногā грā, нѝшто сам пōглāдан.

наклāтити се, наклāтѝм се, свр. *навалиѝи јесѝи*. – Наклāтили се Пѝрāревићи нā-пуру ко нā-цицвару, Бōже ме прōсти.

наклōпити, наклōпѝм, свр. *навалиѝи на некогā ѝсовком*. – Ёно Стѝвиша наклōпијō кантāрати свѝце од небѝсā до зѝмљѝ.

накнадити, -ѝм, свр. *надокнадиѝи*. – Свѝ ће нāрот накнадити свōјм рāдом и залāгāњем.

накō, прил. *онако*. – Зāбрањена е лāрма у биртији и сјѝдити нѝшта накō, мѝрā се штō и потрōшити. Гл

накōлати, накōлāм, свр. *маказама ошишади ѝреко главе дио косе до коже*. – Накōлō учитељ Пāндѝлију и нѝје мѝгло нѝшта вѝно га ошишати нā-нулу.

накрѝсати се, накрѝшѝм се, свр. *наѝиѝи се ракије ѝревише*. – Ёно Бāјѝ јāучѝ прѝт-кућōм, накрѝсō се рāкијѝ до гркљана.

накркати се, накркāм се, свр. *најесѝи се ѝреко мјере*. – Посвѝрлија се накркō јāњѝтинѝ па се извāлијō пōт-крушку и рчѝ.

накосијерити се, накодсијерѝм се, свр. *најежѝи се од сѝраха, наошѝруљѝи се*. – Чегари се накосијерили на Кајтезе ко мрѝкѝ вѝци, развѝлили им плѝше дѝље љ-пољу.

накѝукаљ, прил. *начин везања неке узице, свѝињака и сл.* – Кад се свѝтњаѝ љ-гађа, прѝшћеш нѝ свѝжѝ накѝукаљ већ мртвѝузицѝ, мѝре чѝек дѝпасти нѝвољѝ кад би, прѝшћеш ишѝ спорѝсебе.

накукуљити, накукуљѝм, свр. *сѝавѝи кабаницу или ћебе са кукуљуцом на главу или каѝу намакнуѝи на чело*. – Миље је јѝтрѝс рѝно накукуљѝјѝ ћебе на-главу јер је пѝвѝ јѝк вјѝтар и ѝтишѝ ѝвца.

накѝрљаѝ, -а, м. *дио веша коѝи шѝишѝи мушке ѝолне органе од ѝремрзавања*. – Јѝднѝ чѝбан је мѝрѝ нѝсити накѝрљаѝ по зѝми и кѝснѝј јѝсени да му се нѝ би смрѝло ѝнѝ срамѝтѝ, прѝшћеш.

накусати се, накусѝм се, свр. *најесѝи се, засѝишѝи се*. – Дѝбро смо се накусали вѝрицѝ и курузѝ.

налабрњати се, -ѝм се, свр. *наѝсоваѝи се, изгаламишѝи се*. – Нѝко се нѝ знѝ налабрњати и изгаламити на жѝну ко Тѝсија Ћѝжић.

наландарати се, -ѝм се, свр. *наѝишѝи се разнога ѝиња ѝреко мјере*. – Ми ти се рѝдѝвно наландарѝмо раѝијѝ код Цѝгѝ кад прѝдѝмо јѝњеце.

налапати се, налѝпам се, свр. *накрасѝи се и награбишѝи какве гоѝовине*. – Друшкани су се налапали дрѝжавнѝ имѝвинѝ ко нѝко.

налапушити, -ѝм, свр. *најуришѝи некога ѝрком*. – Нѝко е налапушијѝ куње прѝо-нашѝ ѝйве.

налемати се, налѝмѝм се, свр. *исѝуђи некога и надовољѝи се*. – Лончари су се налѝмали Убѝвчѝна у ливоди вѝше Тѝбањѝ.

налѝнтати се, -ѝм се, свр. *навадишѝи се на нешѝо*. – Шпирѝдан се налѝнтѝ па га ѝто свѝкѝ дѝн нашѝј куђи око рѝчка.

налет, -а, м. *гад, сѝрашило, чудовишѝе*. – Склѝни се од нѝрода, налете ѝдан, налет те бѝло, вѝди какѝв си.

налетан, -тна, -о. *чудан, гадан, ѝроклеѝ*. – На кога си тѝкѝ налетан стѝдијѝ се тѝ и пѝсѝ и ѝудѝ. Пр

налокати се, налочѝм се, свр. *наѝишѝи се алкохола ѝреко мјере*. – Погузѝје нѝ знајѝ нѝшта дрѝгѝ вѝно се налокати кад ѝ запанѝ.

наљегнути и **наљѝћи**, -нѝм, свр. *наѝћи свраѝишѝи код некога*. – Наљѝгошѝ баце ѝз-Врбљѝна с јѝњѝије и ѝдошѝ у Гламоч на дѝрнек.

наљѝскати се, наљѝскѝм се, свр. *наѝишѝи се до ѝе мјере да се не може никако креѝаѝи*. – Како си се тѝкѝ наљѝскѝ јѝдан нѝ бијѝ, штѝ ѝрѝдѝ ѝт-себе.

наѝмѝ, прил. *овога моменѝа, смјесѝа*. – Упути се наѝмѝ куђи из ѝвије стѝпѝ и нѝ врађѝј се вѝше.

намагарчити, -ѝм свр. *изиграѝи некога, ѝреваришѝи*. – Душана намагарчили ѝнѝ ѝѝгови пајѝдаши па цѝјѝлѝ дѝн нѝсѝ цѝглу у тѝрби.

намастѝр, -а, м. *манасѝѝир, свѝишѝа*. – Тѝдора су крѝтили у намастѝиру код Книна на-Видовдѝн.

намастѝрка, -ѝ, ж. *добра раѝија звана манасѝѝирка*. – Купи ми ѝдан лѝтар намастѝркѝ ѝ-зѝдрузи код Панѝ.

на́мет, -а, м. 1. *велики нанос снијега*. – Уваљали намети снијега до стрев̄а па се није мугло излазити ис-кућ̄е. 2. *їорез, обавеза їлаћања*. – Наметнуш̄е Турци намет на вилает.

на̀ми, замј. *нама*. – На̀ми не треба празна мудр̄олија, на̀ми су копачи и орачи најпотребн̄и.

на̀мр̀тво, прил. *исїући некога їако да настїуїи смрїи*. – Турци су уватили Симушила код оваца̄ и испребїјали га на̀мр̀тво.

на̀нидерити, -им, свр. *нанишаниїи, нациљаїи*. – Нанидерило Сунце скр̄оз у-тјеме па се од врућин̄е не да дијати.

на̀нијети, на̀нес̄ем, свр. *усмјериїи у жељеном їравцу*. – Куд̄а сте ви људи на̀нијели так̄о р̄ано по ов̄ој ладноћи?

на̀дблац, прил. *замрзнуїи све до їосљедње каїи*. – Зал̄едила се л̄оква на̀дблац, м̄угу кола пред-њ̄е їћи.

на̀дмет, прил. *корисно, није на шїеїу*. – Нїкад̄а нїкоме нїје било на̀дмет устати р̄ано. Ка

на̀пак, -а, -о. *љуїиїи, їријеке нарави*. – Тосија е бїј̄о на̀пак и завржен, да мїли Б̄ог сачува̄ и заклонї.

на̀перан, -рна, -о и **на̀перит**, -а, -о. *богаїи, моћан, сїреман*. – Вуштићи и Галешићи су били на̀перни и прїзн̄ати људи у-нашом крају.

на̀перати се, на̀пер̄ам се, несвр. *сређиваїи се, оїремаїи се за какав излазак*. – На̀ша се Ма̀ра на̀пер̄а за зб̄ора їма̄ євта дан̄а.

на̀питати, -ам, свр. *нахранїи дијете*. – Ајде бо̀на, на̀пит̄ај уно̄ дијете, вїдїш да е гла̀дно чїм се на̀ко̀ расплакало.

на̀пица̀нити се, на̀пица̀нїм се, свр. *налицакаїи се, обући се доїадљиво за неки састїанак*. – З̄ора се на̀пица̀нила, м̄ура да їма̄ састанак са Лазук̄ом, шт̄а ли ће бїти.

на̀пљегнути, -н̄ем и **на̀пљећи**, свр. *навалиїи јесїи или радиїи*. – На̀пљегош̄е сеља̀ци орати њїве чїм се ма̀лко у̀гали пр̄дљеће.

на̀п̄ој, на̀поја, м. *млака вода са мекињама која се носи крави која се оїшлела*. – Н̄ем̄ој кра̀ву гу̀нити на бун̄ар по ов̄ој цїчи, однеси јој на̀п̄ој у кошару.

на̀пор, -а, м. *овчији љубар којим се гноји њива за кромїир*. – Мї св̄ак̄е г̄один̄е пошак̄амо на̀пором купијере.

на̀посе, прил. *їосебно, издвојено, сеїараїно*. – Овај ми ко̀мад м̄еса одво̀и на̀посе, до̀лазе ми у̀итро к̄умови. Ту

на̀потп̀рт, прил. *меїа ругања, на їодсмијавање*. – Па̀зи ка̀ко се вла̀даш, н̄ем̄ој да те свїјет у̀зим̄а на̀потп̀рт. Бр

на̀прасит, -а. -о. *сиров, љуїиїи, їријеке нарави*. – Нїје се родї̄о на̀праситї ч̄дек у-нашом крају од Миркана из Бала̀ћа, а мек̄е душ̄е ко памук.

на̀према̀се, прил. *насїрам себе*. – У̀ни ва̀зда н̄ешто на̀према̀се ша̀пор̄е и договара̀ју се.

на̀прстак, -тка, м. *меїална навлака на їрсїу код обућара ради зашїиїе*. – Ђ̄е се їзгуби у̀нај м̄уј на̀прстак, вїђе ли ти Јо̀ко?

на̀рамак, на̀ра̀мка, м. *хрїа дрва која се носи у рукама*. – Иди дун̄еси ко̀й на̀рамак др̄ва да на̀ложїмо ва̀тру.

на̀р̄ени, свр. императив глагола *наїїераїи*. – На̀р̄ени овце дан̄ас на̀-локву, лїзале су ј̄утр̄ос с̄о.

на̀рѣсти, нарѣстем, свр. *нарасѣи, сѣасасѣи*. – На̀рѣстѣ љна̀ј кла̀пац Мика̀илѣв, ви́ни ѣа̀а. ПВ

на̀риктати, -а̀м, свр. *љодесѣи, намјесѣи, уредѣи*. – Ни́ко не зна̀ на̀риктати плу̀г ко стрѣц Ша̀јко.

на̀ри́нтати се, -а̀м се, свр. *нарадиѣи се ѣешкога љосала*. – Ни́ко се ни́је на̀ри́нтѣ и на̀терѣтовѣ у живѣту ко на̀ш Бла́же ѣтка̀ се ка̀мѣн пѣчѣ котрљати са Окрѣта̀вца и Дебеља̀ка.

на̀рмбати се, -а̀м се, свр. *наѣерѣљоваѣи се и нарадиѣи се ѣешких љослова*. – И Ми́о се пѣлијѣо на̀рмбѣ љ-свѣме живѣту.

на̀рнути, на̀рнѣм, свр. *навалиѣи, насрнуѣи на неѣѣо*. – Ё̀ј, ста̀ни ма̀ло шта̀ си на̀рно ко ка̀ка̀в сѣво̀а. Ду

на̀рогу̀шити се, на̀рогу̀ши́м се, свр. *наљуѣиѣи се, најежѣи се*. – Ми́ко се на̀рогу̀шијѣ и наѣстријѣ, нѐшто су га ѣпа̀њкали.

на̀ро̀кати, на̀ро̀ка̀м, свр. *наѣовариѣи кола ѣреко мјере*. – Ја̀ сам ти ју̀чѣ на̀ро̀кѣ ко̀ла сѣјѣна, јѣдва до̀вукѣ до пѣтѐ.

на̀ро̀кати се, и **на̀ро̀љати се**, на̀ро̀ка̀м се, на̀ро̀ља̀м се свр. *наѣиѣи се ракије ѣреко мјере*. – Ри́сте се на̀ро̀кѣ са Пѐријѣм ко̀д Каварѣ, нѐ зна̀ ѣѣ му е гла̀ва. Ни́ко се ни́је зна̀ѣ на̀ро̀љати ко на̀ш Ву̀ле.

на̀ро̀чити, на̀ро̀чи́м, свр. *наручиѣи, уговориѣи*. – Ла̀кета е на̀ро̀чијѣ ко̀сце у сѣботу до̀ље љ-Плѣндиште.

на̀руковати, -ујѣм, свр. *намјериѣи, усмјериѣи*. – О̀ кума̀шинѣ, ку̀да си ми бѣлан на̀руковѣ та̀кѣ ра̀но? Ст

на̀саба̀јле, прил. *раном зором*. – Ја̀ ѣу, ако̀бѣгда̀, на̀саба̀јле на Госпѣину крѣнути на дѣрнек у Гла̀моч прода̀вати во̀лове.

на̀сад, -а, м. **1.** *јаја која се сѣављају љод квѣчку*. – На̀ша Ста̀на ве́ѣ ѣвту да̀на̀ прику̀пла̀ јаја за на̀сад, на̀садила би ѣдну квѣчку. **2.** *жѣѣо које се на̀саѣује на арман за врѣдбу*. – Ко̀ ѣе са̀-мнѣм на арман да истѣварѣмо на̀сад па да врѣшемо.

на̀са̀дѣти, на̀са̀дѣ́м, свр. **1.** *љосѣавѣиѣи здрава јаја љод квѣчку*. – Ў-нашом сѣлу ка̀д А̀ѣуша на̀са̀дѣи квѣчку, свѣ се пѣла̀д злѣгу̀. **2.** *на арману вилама сложеѣи жѣѣо за врѣдбу*. – На̀са̀дѣили смо дво̀ја ко̀ла жѣта на арман па ѣемо, мо̀леѣѣѣга, врѣѣѣи. **3.** *наѣакнуѣи моѣику, ашов или ѣѣо друго на држало*. – А̀јде, на̀са̀дѣи му̀тику, нѐма̀м чи́ме око̀пати лу̀к.

на̀самарѣти, на̀самарѣ́м, свр. *ѣревариѣи, слагаѣи*. – Дми́тра ја̀днѣга љви́јѣк на̀самарѣ̀ на пѣјаци око̀ цијѣнѐ.

на̀са̀мо, прил. *издољѣи се у дво̀је и говориѣи у чѐѣри ока*. – Ја̀ сам ѣѣѣ ко̀ тѣбѣм нѐшто на̀са̀мо еглѣндѣсати, ако ѣма̀ш во̀љу.

на̀сеѣрти се, -ѣм се, свр. *нагледаѣи се неке новѣѣи*. – Ја̀ сам ти се на̀сеѣријѣ свѣшта у живѣту, али ѣвѣ јѣш ни́јѣсам ви́дијѣ.

на̀секрѣст, прил. *укриѣѣено, ѣрекриѣѣено*. – Полѣжи ба̀дња̀ке на̀секрѣст, ка̀ко е по ста̀рѣм ѣбѣча̀ју.

на̀сѣво, прил. *без воде*. – Ри́цан ѣма̀ ријѣтку бра̀ду па се бри́је на̀сѣво.

на̀суво̀товати се, -ујѣм се, свр. *ѣровѣѣи добар дио жѣѣи уз суву храну*. – Поља̀ревиѣи су се на̀јвишѐ на̀суво̀товали од сви́ју сѣла̀ штѣ и је љ-нашом кра̀ју.

насу́кати се, насу́чѐм се, свр. *їреварїи се због наивностїи и лакомисленостїи*. – Није ме у живòту насу́кало гòрѐ ко јучѐ у Кавàринòј кавàни. Помијешало ми вїно и рàкију па сам ти се наљòскачиò до дàскѐ.

насумицѐ, прил. *наїамейї, без їровјере*. – Ти се ш њїм пòгодї насумицѐ, а лїводу и трáву нијеси нї видијò.

на̀таба̀нати се, -ãм се, свр. *наїуїїоваїи се їуїїујући їврдим їереном*. – Мї смо ти се на̀таба̀нали лаушећи ўз-поље са лїводѐ.

на̀танко, прил. *сиромашно, оскудно, їсно*. – Ўни су на̀танко јѐли, на та̀кој се беслѐми нѐ косѐ лїводе.

на̀такну̀ти, на̀такнѐм и **на̀та̀ћи**, свр. *сїавїиїи нешїио на неки шиљаїи їредмейї*. – На̀такните бра̀ва на ра̀жањ и налòште дòбру ва̀тру.

на̀тељва̀ти, -ãм, свр. *нагомилаїи лажїи и обмана на некога*. – Јãмлїм да су ò-њима на̀тељва̀ли и штò јѐсте и штò нїје.

на̀тенãне, прил. *лагано, разложно, одмјерено*. – Ђу̀рађ је свѐ у живòту ра̀дијò на̀тенãне и жївијò деведѐсѐт гòдїна.

на̀тендїти се, на̀тендїм се, свр. *наодмарайїи се*. – Нїко се ў-нашом крају нїје на̀тендїјò и набрѐспосличїјò ко Са̀во Ђу̀ђанòв.

на̀терѐвенчїти се, -їм се, свр. *наїричаїи се їразне їриче*. – Нїко се нїје вїшѐ на̀терѐвенчїјò òд-нашого Ђòпѐ.

на̀тикãчи, -ã, м. *кућна обућа умјесїио їайуча*. – Припреми на̀тикãче, сãт ће нам дòћи нўвї прїјатељи.

на̀тисну̀ти се, -ѐм се, свр. *убрзайїи їрчање за неким*. – На̀тисли се псї за̀зѐцом ко небѐскò вријѐме.

на̀тица̀ти, -чѐм, несвр. *сїављаїи месо на ражањ да се їече*. – Мї смо рѐдòвно на̀тица̀ли óвна на ра̀жањ ўочи Пѐтровдãна.

на̀ткајати, -ем, свр. *реваниширайїи се*. – Главичãни нїкадã нијесу забòрављали на̀ткајати ко им стãнѐ на̀-жўљ.

на̀трапїти, -їм, свр. *случајно наїћи, набасаїи*. – Кãд су бїли прѐо Рòкина дòла, на̀трапїшѐ на нѐкакве рўпе.

на̀тркãти, на̀трчѐм, свр. *налеїиїиїи, наїћи їрком*. – На̀тркãшѐ дивї прãсци прѐо-поља ко ждријѐпци.

на̀тувати, -ãм, свр. *наїїїаїи нешїио їо мраку*. – На̀тувашѐ нѐкãко òпанке по мраку и òбушѐ, па бјѐж ў-нўћ.

на̀тумãрати се, -ãм се, свр. *находаїи се їо мраку*. – Мї смо се на̀тумãрали по мраку, тражѐћи блага кãд òмркнѐ.

на̀ту̀цати, на̀ту̀ца̀м, несвр. *їагађаїи о неїознаїиом*. – Мијат тò нѐ знã, сãмо на̀ту̀ца̀ брѐз-везѐ.

на̀туштити се, -їм се, свр. *смрачїиїи се їред кишу*. – Ма̀гла се на̀туштила, нѐ видї се прст прѐд-оком.

на̀ћве, на̀ћãвã, pl. tantum. *кош у кашуну за брашно*. – Нѐмã квãсца ў-наћва, àјде кућо мўја дунѐси òт-стрине Мїгѐ.

на̀ћòпати се, на̀ћòпãм се, свр. *награбїиїи се, накрасїи*. – Ўни су се на̀ћòпали држãвнѐ имòвинѐ и баш ї брига што сирòмãк нѐмã.

на̀ћу̀лити, на̀ћу̀лїм, свр. *усмјериїи уво и накривїи главу*. – Сѐљãни на̀ћу̀лили ўши да бòлѐ чўју шта рўбãч гòвори о пòрезу.

наћурликати се, -ам се, свр. *насвирајџи се на ћурлики, фрули*. – Млађо се Пóљић наћурликó на ћурликама кóд оваца.

наћућурити се, наћућурџм се, свр. *ћогнујџи се на вјетру*. – Наћућурили се чóбани да и вјетар не óборџ.

најуќати се, -ам се, свр. *находајџи се у бесјослицџи*. – Јучé су се нађи мумци најуќали óдајући од сéла до сéла.

нацаљити се, нацаљџм се, свр. *ћодесџи се, намјесџи се*. – Штá си се нацаљџó ту, одмаќни се от кóтла.

нацéбати, нацéбáм, свр. *наквасџи обилним ћадањем кше*. – Нацéбала кџша у óткосе, нéћé се осушити за éвту данá.

нацёрти се, нацёрџм се, свр. *сџајџи и накривџи се*. – Крџво се свáќи дан нацёрџ прéд-зáдругóм ко крџво дрво у-шуми.

нацџкéљати, -ам, свр. *наџџмајџи, ујџукајџи, најерџи*. – Ўни ће тó дóбро нацџкéљати и кóла ће прóћи без џкаквџе прóблémá.

нацмџздрити се, нацмџздрџм се, свр. *најлакајџи се ћујџећи*. – Штá цмóљџш, јéси ли се вџшé нацмџздрџла?

нацóндрати се, -ам се, свр. *начекајџи се ћосџан*. – Дмџтар се данас нацóндрó кóд-блáга, чéкајући да прéстанé кџша.

начадити се, -џм се, свр. *одимџи уз вајру*. – Начадили смо се у Шáјкинóј кўћи пéкући бóжџннé печéнице.

начáмити се, начáмџм се, свр. *начекајџи се шџчекивајџи*. – Јá сам ти се начáмијó чéкајући у Óцаку тóбус из Лијéвна.

начáпати се, начáпáм се, свр. *најесџи се оћкидањем сиџнх ћарчади меса или хлэба*. – Дјéца су се начáпал јóш дóк се јáње óкретало на рáжњу.

начебурати, -ам, свр. *налијџи суд обилним млазом воде*. – Бџјо јáк плўсак па начебурó пўне кáнте вóдé.

начепўшати, -ам, свр. *набрајџи ћлод на брзину*. – Ўди у-бáшчу и начепўшáј зáчас лўка па да џдéмо на лџводу.

начерупати, -ам, свр. *начујáјџи какве зелени из земље*. – Сáвићи јучé начерупáли пўне тóрбе црџјемушé у-Стóјбина.

начéти, начнéм, свр. *окрњџи, нарушџи цјелину*. – Нémóјте начéти врўћ крув, поврáтиће се па нéће вáљати.

начўкнути, начўкнéм, свр. *чујџи нешџо нејровјерено*. – Каури начўкнули дóље у Книну да се спрémá Ўстрија ўћи у-Босну. Ро

начўљити, начўљџм, свр. *усмјерџи уши да се бóље чује*. – Лáле начўљџјó óба ўва да бóље чўје штá Николéтина гóворџ.

нацаќ, -а, м. *сџецијални ћурски шџај*. – Кáд пóтгéнў нацаќ од чéлика, ўдарџ га три-чéтири пўта. нп

нацџцати, нацџцáм, свр. *накијџи се сијџницама*. – Нацџцала Стóја ткáницу за збóра.

нашáјцати се, -ам се, свр. *нашејáјџи се*. – Нађш се Савéтина нашáјцаó по Áустрији тражéћи бџло кáква пóсла.

нашапорити се, -џм се, свр. *најричајџи се шајўџањем*. – Ўнó двé се нашапорило сџноћ на прéлу.

нашврљати, нашврљам, свр. *написаџи ружним словима*. – Ово е писмо нѣко нашврљѣ ко да су шврљке чѣпале по артији.

нашибити, нашибѣм, свр. *насјеџи младих грана за сѣоку у недосѣаџику сијена*. – Малиџи нашибили пѣна равна кѣла млѣдије гранѣ гѣре ѣза Прѣлина брѣда. От

нашицати, нашицѣм, свр. *нанишаниџи, нациљаџи*. – Шѣлак је дѣбро нашицѣ вѣка и погѣдиѣ ѣдније мѣтком.

нашицати, -ѣм, свр. *насјеџи круџниџих грана са неког сѣабла*. – Јѣво е ѣтишѣ ѣ-шуму и нашицѣ тѣвар чѣтинѣ јѣџије.

нашишати, нашишѣм, свр. *ѣрейовариџи кола сијена*. – Јѣван нашишѣ кѣла сијена у Мукиѣна, ко брѣд.

нашки, прил. *на наш начин*. – Ајмо запјевати ѣдну пјѣсну нашки да ми се тѣморина разбркнѣ у дѣши.

нашкодити, -ѣм, свр. *наудиџи, наѣравиџи шиѣџу*. – Нѣмѣј врѣћ пѣти лѣденѣ вѣдѣ, мѣгла би ти нашкодити.

нашѣпати, нашѣпѣм, свр. *нахраниџи ѣреко мјере*. – Кѣпаѣиџи нашѣпали вѣлове сијеном из Тѣнкѣ дрѣгѣ, па ѣтишли ѣрати.

нашпѣрати, нашпѣрам, свр. *ушиѣедиџи много нечега*. – Тѣдѣр нашпѣрѣ пѣра и за дѣвѣтѣ кѣљено.

нашугати, -ѣм, свр. *налагаџи из ниских ѣобуда*. – Ўзглѣдѣ да е нѣко нашугѣ лугѣру да е Рѣдољѣб краѣ шѣму.

нашудлити се, -ѣм се, свр. *находаџи се ѣражеџи и не наџи оно шиѣо се ѣраџи*. – Нѣкола се нашудлиѣ трѣжеџи свѣкѣ вѣчери пѣтѣља кѣд ѣмркнѣ.

нашуцати се, -ѣм се, свр. *находаџи се без икакве корисџи*. – Лазѣрда се нашуцѣ за гѣведије цијѣла свѣга вијѣка.

нѣва, -ѣ, ж. *невѣсѣа или угледна домаџица*. – Иниѣушу су свѣ зѣвали нѣва и свѣ је млѣго пѣчитовали.

нѣѣе, прил. *негѣе*. – Нѣѣе сам ѣставиѣ ѣлат и брѣсове, али садѣ не мѣгу ѣбатити на-ѣи ниѣкако.

нѣјѣч, -и, ж. *нејѣчка ѣѣца*. – Лѣко ти је трѣти нѣјѣч, бѣли смѣјѣ ѣдарити на јѣчѣга.

нејѣчак, -чка, -ѣ. *млад, нејѣк, слабѣшан*. – Ё, мѣј Јѣване, штѣ ћемо наѣ два данас на лѣводи ураѣдити, тѣ нејѣчак а јѣ ѣстаријѣ.

нејѣлица, -ѣ, ж. *слаба ѣѣѣреба за јѣлом*. – Нѣшу Шпѣринѣвку напала нејѣлица, нѣ дѣ јѣј се ништа потрѣшити.

неѣкаѣи, -ѣ, -ѣ. *некаѣав*. – Нѣкаѣи лѣуди шлѣѣгоше ѣ-шумѣ у сѣло, а нѣ знѣ се ни кѣ су ни штѣ су.

неѣкѣија, -ѣ, ж. *инѣкѣѣија, доза лијѣка која се убриѣзѣва иглом у ѣѣѣло*. – Јѣ ти се вишѣ бѣим неѣкѣије нѣго змијѣ шѣркѣ.

неѣнаѣно, прил. *изненаѣа, неѣланиѣано*. – Врѣтише се кѣрузари ѣз-Бѣчкѣ нѣнаѣно, нијѣсу бѣли у бѣрби ни трѣ ѣвте.

неѣнарѣку, прил. *неѣѣдесно, није на ѣравом мјесѣу*. – Кѣд ѣдѣм у бирѣѣју кѣд Глишѣ, неѣнарѣку ми је ѣбаѣи и лѣводу ѣ-пољу.

неѣоклѣн, прил. *ѣднекуѣа, из неѣѣреѣеног ѣравѣа*. – Трѣнапишѣ неѣоклѣн Цѣгани у сѣло.

неопра́ница, -ѐ. ж. *она која је зацушићена, љрљава*. – Нема ти већег бѣлета од жѣнѣ неопра́ницѣ. МС

неотѣ и **неотицѣ**, прил. *нехотице, ненамјерно*. – Стриц Шáјко ба́ци јѣдан ка́мѣн неотѣ и по́годи Сима́тинѣ бјелѣва у вр-вршка гла́вѣ. Їле није прѣбијѣ ко́су занакастѣ ве́но неотицѣ.

не́своја́тан, -тна, -о. *онај који не воли родбину*. – Дана́шња ђмладина се изгоја́тила па не́како не́своја́тна и ђтпрђена.

несрећа́ило, -а и несрећа́ја, -ѣ, м. *несрећа, лола, нерадник*. – Од Па́нделијѣ није би́ло већег несрећа́ила у Чегáрије. Са́ву су од дјѣтињства зва́ли несрећа́ја и та́ко ђста до да́нас.

не́тија́к, -а, м. *нећак, сестрић*. – Од на́с шѣст не́тија́ка, ме́не су уја́ци на́јвише во́љели, а ја́ ни да́нас не зна́м ра́шта.

неупѣран, -рна, -о. *недоказан, својеглав*. – Ова́ј ма́ли неупѣран да те Бог са́чува.

неу́тван, -вна, -вно. *туйав, слабога ѡамћења*. – Неу́твнијѣ исáн се није рѣдијѣ у-нашом кра́ју од Винчила.

не́чи, замј. *нечији*. – Ђно не́чи ку́њи прѣска́чу на́шу ђграду око́ -зѣмско́га пла́шћа.

не́ш, гл. *краћи облик ѡрезениа нећеш*. – Ђ, не́ш про́ћи кро́за се́ло од па́са брѣз то́лагѣ, да су ти кри́ла ви́лѣ са небѣса́.

ни́дер, -а, м. *ѡравац, циљ, нишан*. – Ка́ко ће Ми́јо погѣдити зѣца ка́д му се искрѣвијѣ ни́дер?

ни́дерити, -ѡм, несвр. *нишанићи, циљати*. – Ка́д гѡћ ни́дерѣ вѣка, Стѣван ва́зда про́маши, а ва́ли се да е дѣбар ло́вац.

ни́ђе, прил. *нигде*. – Ни́ђе не́ма лѣшвије брѣда́ и про́планáка ко у-нашом кра́ју.

ни́каки, -á, -ѡ и **ни́ки**, -á, -ѡ, *никакав*. – Ра́жану ни́каки са́вјети не по́мажѣ, та́ ма́н да га шјѣтуеш по́-цијѣли да́н. Вр

ни́оклѣн, прил. *ниокикуда*. – Не́ма ћѣва вјѣтра ни́оклѣн да ма́ло разбѣркнѣ ђвѣ пу́стѣ жѣгу и спарѣну. Пд

ни́ти, ни́та, рl. tantum. ж. *дио ѡрибора на ѡари за ѡкање*. – У ци́јѣлѣм се́лу је на́јбоље ни́ти и та́ру пра́вијѣ Пандáкало.

ни́тити, -ѡм, несвр. *увлачићи ѡређу у нићи за ѡкање*. – Áјмо на áрман ни́тити прѣђу, трѣба́ тка́ти би́лац.

но́ђе, но́ћекá, но́ћекáре, но́ћекáрце, прил. *онѣје*. – Но́ђе не́ море ни́шта успи́јѣвати ве́но ши́пак и трѣ́ина.

но́ицати, **но́ицни**, **но́ишашни**, **но́ишни**, **но́лицни**, **но́лишни**, -а, -о, *онолики, веома мали*. – Види́ѣ сам лѣуди но́ицати́ жа́ње, ко́лик у́на ма́чка.

но́личачки, -á, -ѡ. *онолики, онако велики*. – Ми́ ѡма́мо пла́ст ѣ-когáру но́личачки́ ко́лик у́на ку́ћа.

но́намо, прил. *онамо, на ону сирану*. – Отишла су дјѣца но́намо на ли́воду да се ѡграјѣ.

но́сара, -ѣ, ж. *жена великога носа*. – Видѣре у́не но́сарѣ ка́ква е ми́ли му́ј бра́те.

но́соња, -ѣ, м. *жушарац великог носа*. – Ку́да е у́нај но́соња на́умијѣ прѣѣжита?

но́ћник, но́ћника, м. *лаган и свѣж ноћни вѣтар*. – Ко́д на́с гѣре ћарли́ја но́ћник са́мо прѣѣ-лѣта.

ноћобдија, -ѐ, м. *сѣражар*, онај који је будан ѿ ноћи. – Ловац је највећи ноћобдија, по цијелу зиму ђвнѡ чѣка лисице.

нѹга, -ѐ, ж. *нога*. – Жйгнѹ ме лијевѡ нѹга, асли је йшијѡк.

нѹгавица, -ѐ, ж. *ногавица*. – У Чѡвијѐ кратке нѹгавице а дугѡчке нѹге.

нѹгѡ, -гла, м. *угао*, *ћошак*. – Дѡље у ѹномѐ нѹглу више Нуглашицѐ йспод Шатѡра плѡнинѐ, йма путѣљак кѹдѡ су прѡлазили ѹскоци из Дѡлмѡнцијѐ и слѡзили у Гламѡчкѡ пѡље.

нѹларица, -ѐ, ж. *ручна машина за шишање на нулу*. – Дѡнијѡ Павлѡзан двѡје нѹларице машинѐ за шишање йз-Бѡчкѐ.

нѹто, узв. *види, гле*. – Нѹто мѡмка, нѹто му пѡмѐти. нп

Њ

њѡк, -а, м. *оглашавање магарца*. – Нѐмѡ јѡчѣга њѡка у цијелѡм крају од Клѐмпинѡга сѡвѡља.

њѡга, -ѐ, ж. *медицинска или друга ѡажња*. – Љѹбица е пѡсве осјѣтљива на крању, трѣбѡ јѡ стѡлнѡ њѡга.

њѡговати, -ујем, несвр. *добро храниши, ѡзиши и сл.* – Мйлица њѡгује свѡј пѣрчйн ко цвијѣѣ ѹ-бѡшчи.

њѡдра, њѡдѡрѡ, pl. tantum. *груди, ѡрси*. – Вйдѣре ѹногѡ ѡѣтиѡа и стѡса, ѹнѡ су мѹја њѡдра одрѡнила.

њѡзин, -њѡзина, -ино. *онај који ѡриѡада њѡј, њен*. – Њѡзина су дјѣца пѡд вѣликѡм контролѡм, поштѣна и вѡљата.

њѡјев, -а, -ѡ. *њихов*. – Ўнѡј се њѡјев клѡпац жѣнй ѡздѡ йз-Рѡрѡ од ѹније Лукайѡѡ, кѡко вѣлѐ.

њѡсак, -ска, м. *ѡригушени глас коња*. – Мѡрку Шѡрац њѡском одгѡвѡрѡ. нп

њѡска, -ѐ, ж. *нанизани гердан злѡйним или сребреним новѣем*. – Нѡ-њѡј њѡска од сѹвѡга злѡта, ймѡ њѡска стѡтину дѹкѡтѡ. нп

њѡц, -а, м. *благ ѡрзај коња*. – Дѹр, вѹци те нѐ ћели, кѡкѡв те њѡц спѡпѡ ѡитрѡс.

њѡцати се, њѡцѡм се, несвр. *ѡрзаѡи се, вриши се*. – Ѧма, нѐ њѡцѡј се, ѡко те претѣварйм штѡпѡрцом, знѡћеш свѡга Бѡга.

њѡчитѡ, -йм, несвр. *оглашаваѡи се кроз нос ѡѡѹѡи коња*. – Штѡ ти је, штѡ њѡчйш ко пѡрип?

њѡвало, -а, м. *онај коју загледа из знаѡижеље*. – Ўнѡј Рйљйн њѡвало, повѡздѡн њѡвѡ по сѣлу и завйрује у тѹћѐ вѡћњѡке.

њѡвѡње, -а, гл. им. с. *залажење и загледање гдје је забрањено*. – Прѡђи се вйшѐ тѡгѡ њѡвѡња по сѣлу, ѹзми рѡди нѐшто кѡрисно.

њѡвѡрати, -ѡм, **њѡвѡрити**, њѡвѡрйм, њѡвати, -ѡм, несвр. *луѡјаѹѡи загледаѡи којешйѡ*. – Цйгани стѡлно њѡвѡрајѹ по буѡйштије и трајѣ штѡшта.

њѡшити, њѡшйм, несвр. *осјећѡи носом, мирисѡи*. – Лѡјкмет стѡлно њѡшй по рѡљика и бакрѡчије.

њѡшкало, -а, м. *онај који загледа ѡѹѡѣ сйвари које би украѡ*. – Дѡбро нѡрод знѡ штѡ су Сѡјкана прѡзвѡли њѡшкало.

њушкати, -ām, несвр. *по време за завиравати у забрањене ствари*. – Перундићи вџда њушкају хџ би штџ магнули.

О

обагавити, -йм, свр. *ошпейшии ирсие руку или ногу*. – Лџзата обагавијџ па набада на уна два гџџата.

обагрити, -йм, свр. *остариии и иешко се креишии*. – Душан је обагријџ ко какџв хутурум.

џбад, -а, м. *круина мува која наџада говеда у шоку љеиџа*. – Кад џбад налапуши јуне, уно муњевито јурне првџ ладџвини.

џбадање, -а, гл. им, с. *јурџава говеда од наџада обада*. – Обадање гџвџда је џпазно по исана, сџпаратно пџ-дјецу.

џбадати се, -ām се, несвр. *ишчаиии бранеџи се од обада*. – џбад несретни навалијџ па се гџведа џбадају.

џбадина, -џ, ж. *узорана џива подјесен*. – Узџбадићемо џиву јер брез џбадинџ нџма комадинџ. Рд

џбадине, џбадинџ, ж. *ишрен који су бикови изровили рџговима*. – Ёно гџвџда на џбадина йспод Кука.

џбадити, џбадиџ, несвр. *орџи џиву под јесен да измрзне иреко зиме*. – Бџљџ је џиву џбадити пџд-јесџн нџго на прџљеће.

џбајкати, -ām, свр. *облеишии, извидишии*. – Милица е пџла пџља џбајкала тражџи изгубљенџ јџре. Ст

џбалине, џбалџнџ, ж. *остџаци нечега шџо је други корисџио*. – Нџћу ја туђије џбалџнџ, нијџсам ја маџи кашаљ.

џбалиги, џбалиџ, свр. *срушишии, оборишии сџабло*. – Јучџ смо у-шуми џбалили чџтри јџлике и двџје бџкве.

џбалиги, -йм, свр. *умазиши се балама*. – Свџтко, џзџбџ кџд џваца па џбалијџ, нџ би га барџак вџдџ џпрџ.

џбантати, -ām, и **џбантовати**, -ујем свр. *џмађиџии, џсвојишии*. – Крлу џбантовало да е пџкрџ Видџсилове јџбуке.

џбањгџрати, -ām, свр. *облеишии ишром шџри ишрен*. – Никола џбањгџра свџ пџље тражџи пџтаља.

џбарски, прил. *сурџво, варварски, жесџоко*. – Вицо удари Цџгу џбарски из свџ снагџ, ништан му тџндркнџ глава.

џбаталиги, џбатџлиџ, свр. *џокваришии, џоремџишии*. – Нџко е џбаталијџ наша клијџшта, нџ морем вџдити брџкава.

џбаџи се, -ћџм се, свр. *доџи до џамеџи, уразумџеџи се*. – Јџсте ли се џбашли памџтаковџи, јџсам ли вам рџко да унџ шџџме нџ ваља.

џбаница, -џ, ж. *вријеме рада од јуџра до мрака*. – У Прџодац се мџре за џбаницџ стџи сџмљџети тџвар жџта.

џбер, пр. *сџручан, изузеџан, добар*. – Милош је џбер мајстор за свџкџ давџрију.

џбзинути, -нџм, свр. *џмађиџии, хиноишсаиши*. – Кад вџк џбзџнџ чџбана, јџдни чџбан нџ море ни прогџвџрити.

обиграги, -ām, свр. *облеишии око нечега и уиознаи добро*. – Топо би по-два пѹта дневно обиграо цијело село.

обикнути, -нѣм, свр. *навикуи се, ирилагодиши се*. – Наши љ-Бачкој никако нијесу мѹгли обикнути бачку равницу и водо.

обладати, обладām, свр. *навалиши, освојиши, сколиши*. – Уни лопови дѹвачки обладали Мијата да му ѡтму паре.

облазити, -йм, несвр. *облазиши, иосјећиваши*. – Илија је ѡсто сам код нѡликѡ дјецѣ, али га една ћер облази једноч ѣвтично.

облапѡран, -рна, -о. *сладокусан, халайљив на јелу*. – И Видѣсило и Посврлија су били облапѡрни на -јелу.

облац, облаца, м. *залећена вода скроз до дна*. – Обе нам лѡкве залѣдиле на облац па не моремо напѡити блага.

облић, -а, м. *иолукружно сјечиво*. – Истѹпијѡ се облић, не знам како би га наѡстријѡ.

обловина, -ѣ, ж. *одрезани ируици јеле или смрче намијењени за сѡларију*. – Најбоља е обловина љ-нашѡј шѹми од Ревеника до Глогинѣ.

облѹтак, -тка, м. *мањи дио облога дрвѣи*. – Нащјекѡ Лакета пѹн камижѹн ѡније облѹтака за дрва.

обљај, обљаја, м. *јајолико брдо облих линија*. – Ёно маглѣ на Обљају, биће кйше.

обојак, ѡбѡјка, м. *осѡишак цијејане дуге или нечега другог*. – Код-нас се прѡвило прѡшће од ѡбојакѡ.

ѡбор, -а, м. *иор, ограћени иросѡор на ледини за сѡоку*. – Кад најћѹ врућине, Дмйтар би прѡвијѡ ѡбор за -ѡвце.

ѡбѡсити, ѡбѡсѣм, свр. *иодераши обућу*. – Кад се ѡбѡси, нѣма ти мудрѡлије вѣно прѡвити нѹвѣ ѡпанке.

ѡбрѡдљив, -а, -о. *онај који се да лако обраћиваши*. – Имѡ Ђуица ѣдан цијѣпац дѡље љ-њива, пѡдесан и ѡбрѡдљив, штѡречѣш.

ѡбрвати, -ām, свр. *савладаши, освојиши*. – Јунака е ѡбрвало пиће, не море се ни куња држати. нп

ѡбрлатити, ѡбрлатѣм, свр. *ириѡбѡиши за своју намјеру*. – Лѡко е будѡлу ѡбрлатити и прѣварити, ѡјдѣ прѣвари пѡметна.

ѡбрндаги, -ām, свр. *нарушиши, оишишиши*. – Наша се кѡшара љ-пољу свѡ ѡбрндага.

ѡбрстити, ѡбрстѣм, свр. *иѡјесѡи лѡси и младе изданке*. – Свѣ сѡднице љ-воћњаку ѡбрстиле кѡзе, дѡбѡгда пѡкрепѡле.

ѡбудѡвити, ѡбудѡвѣм, свр. *осѡиши без брачног друга*. – Лѡзѡр је рѡно ѡбудѡвијѡ и није се пѡшље никако жѣнијѡ.

ѡбѹрдати се, -ām се, свр. *оронуши, изгубиши вишѡлносѡи*. – Наш се Мѡмчило ѡбѹрдѡ ко какав стѡри пањ.

ѡбурлавити, -йм, свр. *угојиши се, удебљаши образе*. – Свѣ љѹди кѡй су слаѡкѡсни, лѡко ѡбурлаве.

ѡварисати, -шѣм, свр. *иѡгодиши, иѡирефиши, наћи рјешење*. – И ћѡрава кѡкѡш пѡнекад ѡварише по кѡјѣ зрѡно, а ти не мореш ѡварисати брѡкву па дѣрнѣш чѣкићем пѡ-нукту. РС

ѿвдā, прил. *sada*. – Имō ја ѓдан сиров таслак за-гусāлā па, вѣло, имā врѣмена, отесаћу га, и ѿвдā ћу, ўндā ћу, прѿшла ѓдна ѓвта, кāд ўн сāv испуцѿ.

овдāлѣн и **одāвлѣн**, прил. *одавде*. – Овдāлѣн до Прѣкрајѣ имā ићи пјѣшкѣ скѿро пѿла дāна.

ѿвдāн, прил. *ѿреко дана*. – ѿвдāн се сѣјено сўши и кўпи иѣа пѿпасније дѿбā.

ѿвдўдā, прил. *одовуда, од ове сѣране*. – ѿвдўдā, од ѿвѣ стрāнѣ до пѿетѣ, закѣсује сѣјено, трѣбало би га заклѿнвити дāска.

ѿвнѿћ, прил. *ѿреко ноћи, у ѿоку ноћи*. – Ѐстргашѣ нѣсретнѣ ишијāси нўге па јаднѣ и сāн ѿвнѿћ мўрā чѣшћѣ ўстајати.

овѿциатѣ, **овѿцинѣ**, **овѿишнѣ**, **овѿлишнѣ**, -а, -о. *овако мален као ишѿо је овај*. – Ѐнāј Āнин дѣран је овѿциатѣ ко нāш Рāнко.

овѿличачкѣ и **овѿличкѣ**, -ā, -ѿ. *оволико велик као ишѿо је овај*. – Нāрāстѿо му нўс овѿличачкѣ ко ў-нашого Пāњушкѣ.

овѿлтѣ, узв. *команда ѿричком лагеровања балвана у шуми*. – Подбāци лѣгу, овѿлтѣ, овѿлтѣ, цапѣн, цапѣн, нѣ дāј, нѣ дāј! Ст

ѿврāнциати се, -āм се, свр. *ѿѿроваѣи се, заразиѣи се*. – Нѣш се тѣ ѿврāнциати ѿд-мишијāка гарантно. Рд

ѿврљѣ, прил. *баѣиѣи из руке нешиѿо без одређенога циља*. – Заврндāљѣ Млāђо кāmѣн ѿврљѣ скрѿз прѣо Гāјановѣ крушкѣ.

ѿгањ, -ѿгња, м. *ваѣра, огњишѣе, ѣламен*. – Свў андрмѿлу и с-кућѣ иѣзнијешѣ, те пламенѣ ѿгањ начинишѣ.

оглѿбити, оглѿбѣм, свр. *наѣлаиѣиѣи, казниѣи, ѿѿрезоваѣи*. – Пѣрицу Ћўлума је оглѿбило јер нѣје пѣлцовѿ псā.

ѿгњило, -а, с. *оѿило, чакмак за кресање кремена*. – Дāјдѣ ми тѿ ѿгњило да крѣснѣм и припāлѣм лўлу.

ѿгњица, -ѣ, ж. *болесѣи ѣлућа код оваца, мѣишѣ*. – Нāпала ѿгњица сѣдам нāшије оваца јѿш лāњскѣ гѿдинѣ.

ѿгњичāв, -ѿгњичава, -ѿгњичаво. *брав који има огњицу у ѣлућима*. – Нѣје здрāво ѿгњичавѿ мѣсо, нāрочито од старѣјѣг брāва.

ѿгњиште, -а, с. *мјѣстио у кући гѿје се ложи ваѣра*. – Нāше старѣ кўће су ѣмале ѿгњиште ѣе се лѿжила вāтра и спрѣмало јѣло.

ѿграбити, -ѣм, свр. *угладиѣи ѣласѣи сијена грабљама*. – Ѐзми грабљѣ па мāлко ѿграби пласт да лѣјѣпо иѣглѣдā.

огрāнсати, -шѣм, свр. *насирадаѣи изненада*. – Јучѣ смо ти по ўнѿј цѣчи и мѣнави заправ огрāнсали.

огрѣпсти се, огрѣбѣм се, свр. *исѣараѣи кожу на ѣијелу неким грубим ѣредмѣиом*. – Кāд си се то огрѣбѿ по ѿбразу нѣсретнѣче?

ѿгрѣзине, ѿгрѣзѣнā, ж. *осѣаѣиак крујнога сијена иза блага*. – Избāци ѿгрѣзине прет кўѣе, ўни ѣе тѿ свѣ пѿести.

огрљак, -љка, м. *грлѣћ флаше*. – Нѣмѿј пѣти водѣ из ўногā лѣтра, окрњѣјѿ се огрљак, ѣно ти нāпѣ се из бардāка.

ѿгртати, -ћѣм, несвр. *намицаѣи земљу око кромѣира кад им цѣма израсѣе ѣослѣе окоѣавања*. – Нѣје прѿшла ни ѓвта дāнā кāко смо ѿкопāли купијѣре, вāкат ѣ ѿгртати.

òгрувати, -ām, свр. *ìривесїи вршај крају и одвојїи сламу од зрна и ìљеве*. – Прѣдвечē смо òгрували двоја кòла жїта ìз-Анићевкē.

òгубати се, -ām се, свр. *ìреродиїи се као љешиници, ораси, и сл.* – Љēшници се òгубали, Бòг ствòријò, плēва-мрāv.

òгуглати, -ām, свр. *òйуїи на све, ìосїаїи неосјетїлив*. – Òбрад је òгуглò на свē у живòту от пùстē стàрости.

òгузатити, -їм, свр. *сїасаїи, ìорастїи из дјеїињсїива међу одрасле*. – Å, штò е Пèуљка òгузатила, сунце ти жаркò, ў!

òгузина, -ē, ж. *дебљи дио дрвеша до земље*. – Од ўнē òгузинē у пòдруму нē море се ни прòштац òдбити.

òдāби, *имїераїиив глагола одби, ìрођи се, бјежи*. – Одабї од земē, ēто òдндāрā.

òдāдїмати, òдāдїмāм, несвр. *їуцаїи уз јаку деїионацију*. – У Окрétāвцу пò-цијелї дāн òдāдїмајў лāгуми, прāвї се тēста.

òдāдријети, òдāдрēm, свр. *їукниїи изненада ìойуїи грома*. – Одадрије пўшка ко лāгум, прòкривї се вўк и пāде нā-снїјек.

òдāклēн, прил. *одакле, од којега мјесїа*. – Одаклēн си ўнò тї мālї, да нијеси од Лòквāрā слўчāјно?

òдāлāмити, òдāлāмїм, свр. *ударии некога изненада*. – Їдē лóла пїјан и галāмї, кāд га нēко прòшцом òдалāмї. нп

òдāнути, òданēm, свр. *одахнуїи, одмориїи се*. – Сједи мāло, òдани, нїје лāко нусити òвā сирòва дрва по òвом келēкешу.

òдāпēти, òдапнēm, свр. *умријетїи, окончаїи живоїи*. – Велē да е нāш Бљўзго јучē òдапò у деведесетòј.

òдāсипати, -ām, несвр. *одлијеваїи ìечносїи из каквога суда или вадиїи зрње из какве вреће*. – Одāспи єдну òку жїта ìс-тē врēћē, нēнеш је мўћи завезати.

òдāсјести, -ијем, свр. *одвојїи се из цјелине (рој ìчела)*. – Ёно чēла òдāсјела, дāнас òе се пўштити, āко бўдē лијēпо вријеме.

òдāтлēн, прил. *од ìога мјесїа*. – Одāтлēн је свē òвò пòчело и нēка се и завршїи нā-томē мјесту.

òдбрāјати, òдбрāјām, несвр. *бајаїи, врачаїи ìриликòм уједà змије да òїров изије из уједеног*. – Нē знā свāко одбрāјати кāд би кòга ујела змија.

òдбрўсити, òдбрўсїм, свр. *одговориїи дрско и реско*. – Стòен Јели нēшто приговорї, а ўна му òдбрўсї ко бриткā сāбља.

òдгāљвати, -ām, свр. *òїићи ìо блаїу и мокрачи*. – Кўрузāри òдгāљвашē прēо Прóлина брда нā-Млинїшта па òē ў-Бачкў.

òдгēњати, -ām, свр. *òїићи уморан на дуг ìуїи*. – Нāши Чегāри òдгēњашē ў-Кнїн òдлијевати рāкију за Јòвањдāн, òдē им слāва.

òдежда, -ē, ж. *сїецїална народна ношња, одора*. – Мāра цїјелў гòдину припрēmā нўвў òдежду за збòра.

òдерина, -ē, ж. *òдбачена одјећа, риїа*. – Штò си òбўкла те òдерине, зар нēmāш нїшта дрўгò?

òдина, -ē, ж. *сијено исїод зимскога ìласїа које је овлажило и ìроїало*. – Трēбā ўнў òдину избāцити дòље нā-њиву да сāгњије.

òдјāзити, òдјāзїм, свр. *òївориїи враїа широм*. – Кò е вākò òдјāзїò сòбу, зātварāј лēдено е. Ск

одјѣбати, одјѣбѣм, свр. *удаљити се, одмакнути се*. – Одјѣби из подрума, шта си се наклајатијо сваки дан на мјују ракију.

одједноч и **одједночке**, прил. *одједном*. – Само што сам се скупијо испод еднѡга бѹквића, кад одједноч почѣ падати кйша и стадошѣ одадмати грѹмови нйз-наше Пѡлане и Дѡлове.

одлѣжати, одлѣжѣм, свр. *одслужити казну*. – Мићан је свѡју казну ѡдлѣжѡ нѣколико дана гѡре у прѣкани.

одливадити, -йм, свр. *завршити кошевину иправе за шекуће љетио*. – Ми сваке гѡдинѣ одливадимо до Йлйндана.

одљадити, одљадйм, свр. *ошамарити оивореним дланом*. – Мијо Драгану ѡдљади нѣколике ѹз-уши па га прѣтеварй и прѹтом.

ѡдљумати, -ам, свр. *оитићи љумајући*. – ѡдљумѡ Дуцко пјан из биртијѣ у Ћѹлуме прѣо Пѣричинѡга окрѡјка.

одмаглити, ѡдмаглйм, свр. *нагло иѡбјећи, удаљити се*. – Бѡгме, ѡдмаглише Цйгани из сѣла и ѡднесошѣ Шпйранове нѡве бйсаге ѡд чйстѣ вѹнѣ.

одмамити, ѡдмайм, свр. *одвѣсти на иревару*. – Нѣко е, асли ѡдмамијѡ нѡшега шарѡва, нѣмѡ га кѡт-кућѣ.

ѡдѡзгѡ и **ѡдѡзгѡра**, прил. *ѡзго, са горње сйране*. – ѡдѡзгѡ се чѹје нѣкакѡв тѹтањ, ко да се нѣшто рѹшй. ѡдѡзгѡра из Шкадима е љѹто сйјено за ситнѡ бѡго.

ѡдѡздѡ и **ѡдѡздѡла**, прил. *ѡздо, са доње сйране*. – Нйје лѡко извлѡчити навйльке ѡдѡздѡ из-драгѣ ѹ-Плѡндйшту. Йдѹ млйнарй ѡдѡздѡла ис Прѣоца.

ѡдока, прил. *оийриликѣ, ириближно*. – Процијѣните ѡдока кѡликѡ е тѣжак прѡсац, кѡ ће га гѹнити на марвѣнѹ вагу по ѡвомѣ кијѡмету?

ѡдрањати, -ам, свр. *очешаити, исйањити*. – Ћѣ ѡдрањѡ рѹку јѡднйче јѡднй?

ѡдрѡпити, ѡдрѡпйм, свр. *одлежати казну у зайвору*. – Рѡгѹш ѡдрѡпй свѡѣ слѣдовање за свађу и тѹчу гѡре у прѣкани.

ѡдрѣни, свр. *имйератив ѡд глагола оийјерати*. – Одрѣни бѡго у лѡдѡвину нѡ-вакат, вйдиш да е свѣ вѣдро и да ће бйти вѣликѡ врућина.

ѡдрѡдити се, ѡдрѡдйм се, свр. *оитићи се, зайѡсйавити родбину*. – Штѡ си се тй Кѡља тѡко ѡдрѡдијѡ па се нйкоме свѡме нѣ јѡвљѡш?

ѡдрѡнити се, ѡдрѡнйм се, свр. *уморити се радећи*. – Јѣси ли се кѡко ѡдрѡнијѡ данас, ѡ Јѡја?

ѡдува, -ѣ, ж. *венйил, узак оивор за вѡздух*. – Ошкрйни мѡлко вѡрата да йма ѡдувѣ погѹшићемо се.

ѡдушак, -шка, м. *крайѡк ирекид рада ради ѡдмора*. – Вѡљѡ ѡвѡј ѡдушак у ѡвѡј лѡдѡвини штѡрѣчѣш.

ѡдѹшити, ѡдѹшйм, свр. *ѡдморити уз краћи ирекид рада*. – Штѡ тй вѣлйш Јѡја, кѡко би бйло мѡлко ѡдѹшити и запѡлити по ѣдну?

ѡђе, **ѡћекѡ**, **ѡћекѡре**, **ѡћекѡрѣ**, прил. *ѡвдје, на ѡвом мјѣсйу*. – Нѣмѡ се ѡђе нйшта вйћи осим кѡмена и кѹкуруйѣка.

ѡзгѡ и **ѡзгѡра**, прил. *са горње сйране*. – Бѹра пѹшѣ ѡзгѡ ѡт-Прибѣљѣ и Бѡк тй је ѹбиће, лѣдена ко ѡко Свѣтѡк Трйвѣ. ѡзгѡра пѹшѣ бѹра а ѡздѡла јѹговина.

ѡздѡ, прил. *са доње сйране*. – Јѹговина пѹшѣ ѡздѡ и нѹсй кйшу.

ѡзѣпсти, ѡзѣбѣм, свр. *ирихладити се*. – Јучѣ смо ѡзѣбли ѹ-шуми јер је пѹвала лѣдена бѹра цйјѣлй дан.

òзимї, -ā, -ō. *усјев који се сије поод јесен да њрезими.* – Кòд-нās се највише сїјала òзимā шèница, а јèчам свāкè свāкātè годинè.

òзимњак, -а, м. *онај усјев који је изишао из зиме.* – Òвè су нам гòдинè òзимњаци најбоље рòдили у задњије пèт гòдїнā.

òзоја, прил. *їуно њреїјерано.* – Òвò е òзоја, тāmāн да е цārскò.

òитрòс, прил. *їуїрос.* – Бїло е òитрòс рòсè по цїјелòм пòљу, ко да си прòлијò варèнику пò-ледина.

òје, -а, с. *їокреїни дио руде у заїрези.* – Смòждило се мālò òје па се нè море òрати дòк не пòправїмо.

òјкати, -ām, несвр. *одазиваїи се са „ој“.* – Вїдèре кò но òјкā цїјелò јўтро дòље испòд нашега Цијèпца.

òјкача, -è, ж. *країишки дисїиш са њриїјевом „ој“.* – Òј барабо, штò те кўћи нèмā, òј, òће твòја да пòбегнè жèна. Такè су ти нāше òјкаче брāле мўј слātкї.

òјли, узв. *хоћеш ли.* – Òјли ићи сā -мнòм у пèчурке дòље ў-поље?

òјòј, узвик *бола или чућења.* – Ојòј мèни мїлā мўја мāјко, ўједе ме змија!

òјт-нā, узвик *којим се коњ мами на зоб.* – Мāља, мāља, пāльò, òјт-нā.

òкādити, òкādїм, свр. *одимїиш њросїорије їамјаном.* – Ўзми тāmјана па òкāди свè пò-кўћи, тākи је стārї òбичāј.

òкајати, -ем, свр. *òжалиїи, їомириїи се са чињеницом.* – Ўни су већ òкајали штò су им смрзли нòлики купијèри.

òкани, имп. *сачекај, сїрїи се.* – Пòкиснућеш, òкани мāло нèће ли кїша стāти.

òкāнити се, òкāнèм се, свр. *їресїаїи се инїересоваїи.* – Чўј, òкāни се вїшè тòгā лопòвлука и петљāнијè, тākò ти Бòга.

òкарāкушити, -їм. свр. *осїариїи, онемоћаїи.* – Нāш врāнац пòсве òкарāкушијò чїм нāкò пòсрћè.

òкати, -ām, несвр. *говориїи узасїоїно „о, о“ у чућењу.* – Штā ти је, штā òкаш пò-цијели дāн; їмāш ли ишта дрўгò осим, ò, ò, ò?

òкèрапити, -їм, свр. *заокуїиїи и најуриїи у їрк.* – Кāд је Видèсило òкèрапијò Мїћату и Лāзу и-шљївā, нијесу се ўстављали бјèжећи све дò-Лашчинè дòлинè.

òкерèувити, -їм, свр. *оклемїавиїи, искривиїи уши.* – Нāјгорè је Клèмпò òкерèувијò од свїјў лўдї ў-нашоме крају.

òкишати се, āм се, свр. *учесїаїи са кишом.* – Вријèме нè идè нā-рўку тежāку, òкишало се па се нè море кўпити сїјено.

òклемпавити, -їм, свр. *обориїи уши.* – Ымā пòла вїјека да е Клèмпò òклемпавијò и нїкоме тò нè смèта, тākā му сўдба.

òклèн, прил. *одакле.* – Òклèн је ўнāј мўмак штò лијèпо пїєва? От

òкорòбатити се, -їм се, свр. *обилно родиїи, њреродиїи.* – Шљїве су се òкорòбатиле ко грòжђе.

òкрāјак, -јка, м. *їиїиома ливада око насеља.* – Òкрāјци се кòд-нās забрāњују за їспашу òдмā пòшље Ђурђева.

òкрèsати, òкрèшèм, свр. *одсјећи сувишне гране на дрвешу.* – Òвў стārў шљїву трèбā мāло òкрèsати да бòље рађā.

òкрљина, -è, ж. *осїаїшак сломьеног зуба.* – Бòли ме òкрљина, мўраћу ићи кўму Рòдòлўбу да ми је ишчўпā клијèштије.

округлац, округлаца, м. *кромѿир или камен округлог облика*. – Најбоље рoдe купијeри округлаци сaмo кaд се пoшaкaјy oвчијe хyбром.

олајавати, олајавaм, несвр. *ипричаћи o другoмe неистину*. – У свaкoм сeлу мудрoви ништa нe рaдe вeнo олајавaјy пoштeн свијeт.

oлaндијa, -e, ж. *бијeли кромѿир иоријеклoж из Хoлaндијe*. – Кoд-нaс су вaвијeк били слaђи црљeни купијeри oд yнe oлaндијe.

oлићкнyти, oлићкeм, свр. *ударићи шипaйoм*. – Здрaвилo oлићкнy Милу Гaђaнoвa штaпoм пa се oндaк срeпишe дeкaчити. Ст

oлићнaти сe, -aм сe, свр. *изгубићи oлaкy чeшyћи сe*. – Нaш лисo сe сaв oлићo кo стaрa мршaвa лисицa.

oлoш, -a, м. *ипрoиaлицe, лoшe дpyићивo*. – Избјeгaвaј oлoш и нeкa ти је тo вaвијeк нa yмy.

oлyпинa, -e, ж. *oстiaћaк нeкe хaвaријe, ирeнec. сипар чoвјeк*. – Oд Сaвe Ђyђaнoвoг нeмa вeћe oлyпинe у цијeлoм нaшoм крaју.

oмaнyти, oмaнeм, свр. *слaгaћи, изнeвјeрићи*. – Јeдaн мyј дpyг нaрyчијo кoсћиштe пa нe дoлaзи, aсли је oмaнo.

oмaтopити, -им, свр. *oстiaрићи, oнeмoћaћи*. – Дyшaн oмaтopијo кo кaки хyтyрyм oд дeвeдeсeт гoдинa.

oмaтyвити, oмaтyвим, свр. *oглyвићи, иoсeнилићи*. – Нaш је Мијaјлo oмaтyвијo и ништa нe чyе, свeднo, гoвoријo нeмy a гoвoријo пaњу.

oмaч, -a, м. *јeлo oд сyшeнe пјeсeнинe, рeзaнaцa*. – O жeнo, дeдe Бoгa ти, нaпрaви дaнaс мaлo oмaчa зa рyчaк.

oмaшити, -им, свр. *ипрoмaшићи, изнeвјeрићи*. – Мијo yзo пyшкy дa гaђa лисицy пa скрoз oмaшијo и пoгoдијo свoгa пијeтлa.

oмaшкa, -e, ж. *ипрoмaшaј, грeшкa*. – Кaд сe oштpи кoсa, нe вaлa прaвити oмaшкe и брзaти јeр сe мoрe кoсaц пoрeзaти.

oмeрaчити, oмeрaчим, свр. *yживaћи y нeчeмy; јeлy, иићy и сл.* – Oмeрaчијo Јoвaн пити yнy нyвy рaкијy, мyрa дa мy пyнирa.

oмиритaти, -aм, свр. *oдмјeрићи oд глaвe дo иeтe*. – Нe мoрe бoљe oмиритaти брaвa нa пијaци никo oд Сaвe Инићићa. Кс

oмлaтити, oмлaтим, свр. *oбpaћи вoћe удaрaјyћи ирyћиoм иo грaнaмa или нa други нaчин*. – Бијo јaк вјeтaр пa oмлaтијo шљивe.

oмoрити, oмoрим, свр. *oбoјићи ирпpиoднoм бoјoм илaћинo y црнo или мoдрo*. – Скрoилa Ђyкa Пeри, дa прoстйш, гaћe oд кeтaнa пa oмoрилa, изглeдaјy кo кyпoвнe лaчe.

oмpазити сe, -им сe, свр. *зaмpзићи сe*. – Yни сy сe oмpазили, a рaштa, Бoгa ти милoстивoгa питaј.

oмpкнyти, -нeм, свр. *зaићeћи сe иo нoћи y ирпpиoди вaн нaсeљa*. – Синoћ сy нaм oмpкли кyњи гoрe испoт-шумe пa смo и тpaжили свe дo пoнoћи и нaћeмo и y Пoљaнa y ливoди.

oмpсити сe, oмpсим сe, свр. *узeићи мaснy хpaнy иoслијe иoстia*. – Oмpсили сy сe пoслијe тpи eвтe пoстa.

oмpцинити сe, -им сe, свр. *yиpљaћи сe лeшинoм*. – Нe пpилaзи тoј мpлини јeр ћeш сe oмpцинити.

ѡндѡк, прил. *онда*. – Кѡд Стѡвиша пѡпѡ ѡдну рѡкију, мѡлко се стрѡсе, ѡндѡк прѡјѡи чѡшу Бѡжи па велѡи, ѡлидѡ ми јѡш ѡдну кѡд је вакѡ дѡбра.

ѡндѡлѡн, прил. *од онога мјесѡа*. – ѡндѡлѡн се вѡвѡјек пѡјѡви мѡгла чѡм пѡнѡ кѡша.

ѡнѡе, ѡнѡекѡ, ѡнѡекѡре, ѡнѡекѡрце, прил. *ондје, на ѡѡме мјесѡу*. – Видѡиш ли ѡнѡ круѡшку, ѡнѡе је нѡјбољѡ ладѡвина.

ѡнѡицѡти, ѡнѡицнѡи, ѡнѡлицѡти, ѡнѡлицнѡи, -ѡ, -ѡ. *мален као шиѡ је ѡнѡј*. – Нѡше је ждријѡбац ѡнѡицѡти ко ѡнѡј мѡгарац.

ѡнѡличѡчки и ѡнѡлички, -ѡ, -ѡ. *велик као ѡнѡј*. – Јѡчѡ сам видѡијѡ ѡнѡличѡчкѡг вѡка, кѡлик јѡнац, вѡѡрѡј ми.

ѡнѡлишѡшнѡи и ѡнѡлишнѡи, -ѡ, -ѡ. *мален као ѡнѡј*. – Јѡш нѡје глѡва видѡила у ѡвѡ свѡга вѡјсека ѡнѡлишѡшнѡга чѡека.

ѡпѡјдара, -ѡе, ж. *жена дуга језика и без великог угледа*. – Кѡдѡ се ѡнѡ ѡпѡјдара скѡтѡ? Пд

ѡпѡнути, ѡпѡнѡм, свр. *овлаш удариѡи моѡком ѡо лицу*. – Јѡчѡ ме ѡпѡнушѡ двѡје млѡдице по ѡбразу дѡље ѡ-Плѡндѡшту.

ѡпѡучѡти, -ѡм, свр. *добро удариѡи ѡекога каквим ѡруѡѡм*. – Бјѡжи Мѡркѡне, ѡпѡучѡиѡе те Нѡјѡ прѡтом.

ѡпѡши, имп. *наредба свезаном говечѡу да се ѡмакне*. – Ђѡде зѡкоња, ѡпѡши, штѡ си се ѡкѡчијѡ.

ѡпѡљѡвити, ѡпѡљѡвѡм, **ѡпѡљѡшѡти**, -ѡм и **ѡпѡљѡшѡти**, ѡпѡљѡшѡм, свр. *до краја оглобиѡи, ѡѡкрасѡи*. – Опѡљѡвило у бѡртији Бѡји свѡ и шѡлду иж ѡѡпѡвѡ.

ѡпер, -ѡ, -ѡ. *искривљен, усукан*. – ѡвѡј нѡш грѡдељ ѡпер и крѡв, мѡрѡ да се изѡпѡријѡ нѡсѡнцу.

ѡплаза, -ѡе, ж. *бразда у орању која није ѡревруѡиѡа*. – Вѡликѡ су ѡплазе ѡ-нѡшије ѡјѡва дѡље ѡ-Ппржина.

ѡплѡшѡти, -ѡм, свр. *ѡѡнѡиѡи ѡмањем, ѡсирѡмашиѡи*. – Сѡмо е пѡлијепо ѡплѡшѡијѡ кѡд се врѡтијѡ из-Бѡчкѡ пѡд грѡдѡште.

ѡпѡрњѡци, -кѡ, м. *масна ѡѡѡнка црѡјева јѡгњѡѡиѡа или ѡвце*. – Нѡмѡ нѡшта лѡшѡвѡ од ѡпѡрњѡкѡ кѡд се ѡпригајѡ с лѡком.

ѡправѡти се, -ѡм се, свр. *ѡѡјѡиѡи се, ѡдебљѡиѡи се*. – Сѡветѡна се ѡправијѡ ко рѡњскѡ прѡсац.

ѡпризмѡти, -ѡм, свр. *обрѡбиѡи чѡло балвана ради лакше вуче ѡо земљи*. – Ђјмо ѡпризмѡти ѡнѡ цѡкове и вѡћи на лѡгер.

ѡпркнѡти се, -ѡм се, свр. *разѡјесѡи се ѡко чмара*. – Прѡчка се ѡпркнѡла ѡкопѡвајѡћи купијѡре.

ѡпрѡубѡти, -ѡм, свр. *ѡрѡбиѡи, исѡиѡиѡиѡи, ѡрѡвјѡриѡи*. – Јѡчѡ сам ѡпрѡубѡ ѡвѡ нѡвѡ кѡсу из-Мркоњѡиѡа, ѡштра ко змија.

ѡпрѡушѡти, -ѡм, свр. *ѡрѡбиѡи, ѡрѡбушиѡиѡи, ѡрѡшуѡљѡиѡи*. – Јѡмлѡм да се ѡвѡј бѡрдѡк ѡпрѡушијѡ јер пѡшнѡ пѡмало вѡду.

ѡпута, -ѡе, ж. *ѡѡредѡна кожѡна ѡѡрака за ѡрављѡње ѡѡѡѡка*. – Мѡ смо крѡдили ѡпутѡ од ѡвчијѡ кѡжѡ за ѡпѡнке.

ѡпутњѡши, -ѡ, м. *кожни ѡѡѡнци ѡреѡлеѡѡени ѡѡѡѡм*. – Зѡ-нуге су нѡјздравѡи ѡпѡнци ѡпутњѡши.

ѡра, -ѡе, ж. *ѡѡгодно врѡјеме за рад*. – Пѡла кѡша, ѡра кѡситѡ трѡву.

ораница, -ѐ, ж. њива за орање. – Ми смо имали три добре њиве оранице и неколико дбљина које су добро рађале сваке године.

ораћница, -ѐ, ж. љескова гужва као дио зајрежнога прибора. – Није свако знао усукати гужву ораћницу, не зна започети шепер.

ордија, -ѐ, ж. војска, сила, моћ. – Кад навали сила и ордија, ејвала му мајци ко ће је спријечити.

орли, орловā, м. орлови, ишце грабљивице. – Навалише орли и гаврани, напише се крви од јунака, наједоше меса јуначкога. нп

орљање, -а, гл. им. с. одјек рушења стијена. – У свако свакако дба године, на Шатору се чује орљање камњна.

орљати, -ам, несвр. ошискивати камење низ брдо. – Повздан камњне орља низ Рокан до испод-Млинштā.

орма, -ѐ, ж. коњска ојрема за вучу. – Припреми орму па ћемо ићи орати горе у-Анићевки.

орб, орла, м. орао, ишца грабљивица. – У-нашом крау, орб би знао попасти јање и однијети горе шуми.

оро, -а, с. орахово дрво или њлод. – Родило Ћопино оро, огувало се ко грџје.

оробити, оробим, свр. ољачкаши, њокраси. – Лани је наше курузаре оробило кад су се враћали из-Баћке.

ортекаси, -а, м. разне ствари мале вриједности. – Ко е оуда ове ортекасе растрложио па се не море пролазити? Ср

орук, узвик њриком гурања некаквог њереша. – Гурāj, гурāj, сад, сад, орук!

осакатити се, -им се, свр. ошћешћи руке или ноге. – Јадни се Мијо осакатијо, пребјио нугу горе у Палежу у-сјечи.

осамарити, осамарим, свр. 1. ставиши самар коњу на леђа. – Ајде осамари парипа па ћемо ићи у Преодац у-млин. 2. човјека задужиши за неки њежак њосао (фигуративно). – Изгледа ми да е унога вртоглају Шобатова пољиепо осамарило у војсци.

осамити се, осамим се, свр. извојиши се и биши сам. – Никола се некако осамијо па се слабо дрџи ш људије.

освуда, прил. са свих страна, од свих крајева. – Код -нас је у -шуми било радника освуда, а највише од-Врбљана и Бараћа.

осевапити се, осевапим се, свр. биши милостив и дарезљив њрема сиротињи, начиниши добро дјело које заслужује божију награду. – Удијели слијепу и сакату, осевапићеш се.

осијеч, -и, ж. њриземни дио зграде од дрвене грађе. – Све су наше осијечи у-зграда биле од тесаније брвана.

осјен, -а, м. сијенка људи и њредмета. – Сваки се куњ плаши свџа осјена.

осмудити, осмудим, свр. огулиши, њочуиши браду и бркове. – Осмудило Лукишу па изгледа ћдс.

ос-насе, узв. команда волу у зајрези да њовуче на своју страну. – Шта чекаш зекоња, ос-насе у бразду.

основати, оснујем, свр. зајочешћи нешћо ново. – Наши су старји основали школу у сѐлу за вријеме Аустрије.

осовати, осујем, свр. *оїсовати*. – Ћурај је міран ко јане и нікад неће нішта осовати за мїла Бѡга.

осѡј, -а, м. *сјеверна пошумљена стїрана брда*. – Вїше Градїшта у осѡју імā јāгѡдā и борѡвнїцā.

осолѣ, прил. *од сада, од овога моменїа*. – Ђ, верѣбѡга, осолѣ ћемо другѡвāчнїјѣ разговāрати о цїјѣни сїјѣна и слāмѣ. Вр

ѡсока, -ѣ, ж. *кисела шѣчностї која се цїјѣди из шїїале*. – Нїшта нѣмā жѣшћѣ од ѡсокѣ за кѡснѣ брѡсове.

ѡсѡран, -рна, -рно, и **ѡсѡрљив**, -а, -о. *дрзак, груб, ошїтар*. – Ћулуми су ѡсѡрни и цврќљиви да те Бѡг сāчѡвā. Нѣмā осорљивїје лѡдї ѡд-њї. Ћу

ѡстан, -а, м. *дуга моїка за шїјѣрање сїѡке*. – Приѣбѣлци гѡнѣ дѡгачкїје ѡстаније вѡлове у ѡрāњу. Пб

остарѡковити, -їм, свр. *їодерати коїшїо, обућу и сл.* – Требā поткївати кѡње јер су остарѡковили.

ѡстѣлавити, -їм, свр. *остїарїшї, шїостїаїшї неуредан*. – Кркаче е бїјѡ пѡсве ѡстѣлавїјѡ па се нїје мѡгѡ сām брїјати.

острāга, прил. *шїзади, иза*. – Млāђѡ прићѣ пѡтāљу острāга па га мālко пѡцѡкнѡ мѡткѡм и ѡн се рїтнѡ, а Видѣсило у трāву лѡс.

ѡстрићи, острїжем, свр. *ошїшати вуну са оваца, ошїшати грубѡ*. – Рїцана е наколало нѡжицама па га ѡстригло ко ѡвна.

ѡстукнути, -нѣм, свр. *суздржати се, зашїавити се*. – Кāд гѡћ чѡѣк прѣнāглї, трѣбā мālко ѡстукнути и пресāбрати се.

ѡсѡк, -а, м. *колона говѣда која бјѣже у хладѡвину од ѡбада*. – Кāд најѡрї ѡсѡк гѡвѣдā, склāњāјте дјѣцу ѡ-кућу да не стрāдāјѡ.

ѡсуство, -а, с. *одсушїво*. – Кāд је ѡбрад бїјѡ у морнāрици, двā е пѡта дѡлазїѡ на ѡсуство по двāст дāнā.

ѡсѡтан, -тна, -тно. *одсѡтан*. – Нѣмā дāнас ѡсѡтнїје рāднїкā, свї су дѡшли на врїјѣме на посѡ.

ѡтаблāисати, -шѣм свр. *уморити се хѡдајући и шїѡбїшї добро шїабане*. – Ћѣрмани ѡтаблāисали трāжећи кѡње пѡ-шуми.

ѡтāкати, ѡтāчѣм, несвр. *шїресати ногама од хладноће*. – Нāши чѡбани повāздāн ѡтāчѡ нѡга од пѡстѡга лѣда.

ѡтāлѣн, прил. *ѡдшїле*. – Одмāкни се ѡтāлѣн кāд ти кāжѣм.

ѡтāљати, -āм, свр. *завршїшї шїсаѡ како-шїако*. – Ђни ћѣ тѡ сāмо ѡтāљати брѣз вѣлїкѡга смїса и ѡкуса.

ѡтарамѣнта, прил. *шїїрїлїке, насумїце, неодрѣђѣно*. – Сїмо прићā ѡтарамѣнта, нїт се знā ћѣ дрїјѣшї ни ћѣ вѣжѣ.

ѡтарāsити се, ѡтарāsїм се, свр. *ослѡбодити се какве ѡбавѣзе*. – Јѡвїца се ѡтарāsїјѡ лѡшега дрѡштва и кавāнѣ.

ѡтѣгнути, ѡтѣгнѣм, свр. *умрїјѣшї, скончатї живѡшї*. – Вѣлѣ да е и ѡнāј Ћућулāјкан из Карāизѡвāцā ѡтѣгѡ пāпке.

ѡтѣзати, ѡтѣжѣм, несвр. *ѡдѡглачїшї, дѡсāђиватї се, лѣнчарїшї, бесѡслчїшї*. – Ђно Кāјтѣзā ѡтѣжѡ јāїје кѡд Цїгїнѣ кавāнѣ, нѣћѣ рāдїти и нāпити се врѡћи лѣденѣ вѡдѣ.

ош, *узвик којим се тјера њас*. – Ош шарове, дабобгда крѣпѡ!

ошајцати, -ам, свр. *разгледаѣи ѡажљиво*. – Јѣси ли како унѹ грађу ошајцѡ, ваљѡ ли чѣму?

ошамѹтити, ошамѹтѣм, свр. *омамиѣи, оѣиѣи, збуниѣи*. – Кавѡра е маѡ вишѣ пѡпијѡ па га ракија ошамѹтила.

ошинту, -ѣм, свр. *ударѣиѣи*. – Вицо Видића је ошинѡ Пѡнделију јѣдније керачом пѡ-лѣђије а Пѡнделија зграбѣ камѣн па ти Вицу бѹбнѣ ѹ-ребра.

ошѣпучити, -ѣм, свр. *оѣиѣи нагло у неком ѣравицу*. – Ошѣпучили кѹрузѡри прѣо Прѡлина брѡда на-Млинѣшта па ће ѹ-Бѡчкѹ.

ошкрѣнути, ошкрѣнѣм, *мало оѣворѣиѣи враѣа или ѣрозор*. – Ошкрѣни маѡко прѡзор да ѣзѣѣ дѣм.

ошљѡвити, ошљѡвѣм, свр. *сневеселиѣи се, изгубиѣи снагу*. – Крѣво ошљѡвијѡ ко да е цѣјѣли дан тѡваријѡ цѣмѣнту.

ошпѹрити се, ошпѹрѣм се, свр. *ојагњѣиѣи се ѣрије времена као још млада овца*. – Ошпѹрила се уна наша шѣљегвица, а вријѣме јѡј је тѣк за-годину данѡ.

ошурити, -ѣм, свр. *ѣолиѣи се врелом водом*. – Шпѣро се ошурѣјѡ врѣлѡм варѣникѡм са шпѡрета.

II

пѡбѣрчити, -ѣм, несвр. *ѣробираѣи сиѣније остиѡѣке*. – Рѣмиѣи повѡздѡн нѣшто пѡбѣрчѣ пѡ-нашије њѣва.

пѡврљ, -а, м. *комад ивера који убѡде и заѣрује рану*. – Није Књѡз бѣјѡ у рагу, слагѡ. Њѣга е ѹбѡ пѡврљ код-говѣдѡ.

пѡ-дѡ, рјечца *којом се ѣѡѣврђује*. – Пѡбијѡ се Ђѹка на збѡру у Прѣкраи. Пѡ-дѡ, кѡ би дрѹги.

пѡђа, -ѣ, ж. *лакомислена жѣна брза јѣзика*. – Нѣма вѣћѣ пѡђѣ от Цѡкурѡвкѣ на чѣтри стрѡне свѣјѣта.

пѡђѣтина, -ѣ, ж. *аугменѣѡѣив ов именице ѣѡђа*. – Свѡкѡ пѡђѣтина нѣ рѡди ништа вѣћ зјѡкѡ по сѣлу.

пѡздр, *узвик за ѣѡдѣѣѣѡѣе некасѣрираног кођа*. – Пѡздр, пѡздр пѡљѡ.

пѡздрчина, -ѣ, ж. *мушкарац средњѣх година који се не жѣни*. – Нѣма ништа од унѣ Бјѣљкушића пѡздрчинѣ, и нѣ глѣдѡ на-цуре.

пѡзија, -ѣ, ж. *врѣѣа зѣља*. – Пѹна е наша бѡшча пѡзијѣ и лѡбѡдѣ.

пѡј, пѡја, м. *дио који некоме ѣриѣѡда*. – Јѡ свѡј пѡј ниѡме нѣ дѡм да ми дѹкатије плаћѡ.

пѡјити се, -ѣм се, несвр. *дијѣлиѣи ѣрема ѡмјеру како кога ѣриѣѡда*. – Њно ти па се тѣ пѡи ѡко зѣмљѣ, мѣни нѣ трѣбѡ.

пѡјкан, -а, м. *ѣолиѣаѣац*. – Кѡд пѡјкани дѡђѹ, бѣће тарѡпанѣ па тѣ глѣдѡј кѡко ћѣш ш-њѣма.

пѡклѡв и **пѡкѡласт**, -пѡкѡлава, -пѡкѡлаво. *црн као ѣѡклина*. – Рѡрчѡни су гѡтово свѣ пѡкѡлави у ѡбразу ко Цѣгани.

пӑкларице, пӑкларйцӑ, ж. *боровна шума гдје су некада сељаци правили пӑклину за пӑдмазивање дрвених пӑчкова*. – Ў-Пӑклари више Ремйӑна, прӑвила се пӑклина за-кӑла.

пӑклина, -ӑ, ж. *коломасй од сирове боровине*. – Наши су старй прӑвили пӑклину од сирове боровине у посебнй пӑнима.

пӑклић, -а, м. *куййа цигарейна или шибина*. – Купи ми едан пӑклић цигара и кӑју шйбицу.

пӑкӑ, -пӑкла, м. *пӑкао, несношљива сйуација*. – Ўгријало лӑто, Бӑк ствӑријӑ, прӑви пӑкӑ.

пӑла, -ӑ, ж. *сабља*. – Кӑтарӑни припасали пӑле ӑ-бедрије па се кӑдӑ по Дйнари и Стӑретини.

паламар, паламара, м. *дио сукненог йрибора на самару*. – Сви су паламари отӑнили, мӑрајӑ се прӑвити нӑви.

паламӑдити, паламӑдй, несвр. *лагаййи, будалесаййи*. – Немӑј више паламӑдити, дӑста е твӑ лӑжи и прӑзне мудрӑлијӑ.

палац, -лица, м. *вјетар који у тӑоку лӑйна исушује земљу*. – Кӑд пӑчнӑ пйрити палац, трава се препӑлови за -два дӑна.

палацати, -ӑм, несвр. *језиком лискаййи као змија*. – Одмӑкни се од грӑмилӑ, тӑ змије сӑмо палацајӑ пӑ-цијелй дӑн.

пӑлеж, -а, м. *крај гдје се искрчивало йаљењем шуме*. – У Пӑлежу више Стӑкеровацӑ, ӑтворено радйлиште и направљене барӑке лӑ су спӑвали сјекӑчи и извозӑчи шӑмӑ.

пӑлеш, -а, м. *крайика коса лошег квалийейна*. – Купйӑ Колицало нӑшто пӑлеша ё-Мркоњићу, немӑ два пӑдља ё-њем.

пӑлиграп, -а, м. *йараграф, йройис, закон*. – Алӑишӑ ли ти ӑвӑ пӑлиграпе Стӑне?

пӑлија, -ӑ, ж. *шйпӑи који служи за йучу*. – Дӑвати ми тӑ пӑлију да опӑучй ӑвогӑ вртоглају.

пӑлика, -ӑ, ж. *крај у шуми са йшйомом йравом који је насйао йослије шумскога йожара*. – Чӑбани су нӑјвише гӑнили ӑвце гӑре у Пӑлику јер је тӑ трава питӑма.

пӑльо, -ӑ, м. *хййокорисйик именице йарйй*. – Мӑља, мӑља, пӑлӑ.

пӑмра, -ӑ, ж. *йешкир, марама за главу*. – Замӑтӑј пӑмрӑм главу пӑшӑ лӑдена бӑра.

пӑмрӑви, -ӑ, м. *коњске глисте*. – Кӑвчалија је у цијелом нашем крају једйнй знаӑ вӑдити пӑмрӑве кӑњије, бӑлӑ од тйрӑза.

пӑндӑ и **пӑндӑк**, прил. *йа онда, ойейй, йоново*. – Забрљеуши га иза ёшијӑ, пӑндӑ јӑш једнӑч сӑ-другӑ странӑ да се нӑучй пӑмӑти.

пандӑкало, -а, м. *онај којем је узречица йанда*. – Кӑжӑ да е нӑш Пандӑкало ймӑ тринестеро чӑлӑди ё-кући.

пӑндрк, -а, м. *сувишни дио дрвейна који виси или сйрши*. – Ўнӑј пӑндрк нӑ-шљиви ӑдрежи да нӑ смӑтӑ.

пандрљика, -ӑ, ж. *круййици йандрк*. – Пӑвјешале се пандрљике по ёнӑј нӑшӑј старӑј шљйви, ёнӑ трӑбӑ ӑдрезати.

пандрљ, -а, м. *оно шћо је ѿрасло, ѿрикачило се*. – Скиндере ми овај пандрљ с капута, тако ти свеца.

паного, -е, ж. *дио кокошије ноге са канцом*. – *Има Нева* еднџа пијетла, паного му ко кантарскѣ кѹке.

пантра, -е, ж. *грѣда којом се ѿвезују два кровна рога*. – Натрпали смо пуну појату сијена, скрџо дџо -пантрѣ.

панца, -е, ж. *канца, нокаѿ на шајама звијери*. – Ў-нашого Ылијѣ се искривили нѹкци ко пасијѣ панце.

панцати се, -ам се, несвр. *ѿењаѿи се уз дрво*. – Маѹка се панца ѿз-дрво бјѣжѣћи прѣт-псије.

пањ, пања, м. *руѿа на одрезаном ѿању насѿала ѿаљењем да се у њџ задржава вода у шуми*. – Сарѿа је испалијџо пањ више-Дола, мџре се чџѣк ѿ-њему сакрити.

пањкати, -ам, несвр. *сѿлеѿкариѿи, оговараѿи*. – Ништа нѣма рѹжнијѣ ко пањкати и олајавати лѹде.

парац, -рца, м. *онај који увијек има уза се ѿара*. – Лакета е бѿјџо највећѿи парац ѿ-нашом крају, вазда пун пѿра ко шѿпак.

парѿли, пр. *богаѿи ѿарама*. – Ђуран Чѣгѿр је бѿјџо вазда парѿли и цијелџо се сѣло мѹгло наслџнити на-њага.

параћѣнда, -ѣ, ж. *крѿе, сѿѿни одјевни ѿредмеѿи*. – Склѹни џвѹ параћѣнду овдѿлѣн, шѿа чѣкаш!

парип, -а, м. *коњ*. – Ыдѣ Марко ѿ-Рџре и вџдѿ парипа за јѹлар а Вицо Жѣрѿновић ѿе спѿка, јели тџо парип Душана Чегѿра?

парѿпача, -ѣ, ж. *жѣна круѿина и незграѿина*. – Није бѿло већѣ и ѿрнијѣ парѿпачѣ од Пѣѹљкѣ.

парѿпати се, -ам се, несвр. *риѿѿаѿи се, гомбаѿи се*. – Дџста е вишѣ, шѿа се тѹ парѿпѿте, прѣкинте већ јѣднџч.

парњѿк, парњѿка, м. *вршѿак*. – Авџо ти је мѹј парњѿк и дџбар другѿр.

парњѿчити, парњѿчѿм, несвр. *одговараѿи кнаѿираѿи*. – Пѣрукѿн зѣкоња парњѿчѿ нашом шѿбоњи у брѿзди

парџжак, -шка, м. *мањи зашѿљени ѿредмеѿи у облику рога*. – Ўнѣ нашѣ јѿворовѣ вѿле нѣко бѿцијџо и слѹмијџо лијѣви парџжак.

пѿс, -а, м. *кољѣно, генераѿија*. – Гџвџр и крѿв се прѣносѿ с пѿса на-пѿс.

пѿсати, -шѣм и **пѿсовати**, -ем, несвр. *биѿи ѿо мјѣри*. – Дуѿли дџбро пѿшѣ капѹт, али Драги пѿсује јџш бџлѣ.

пѿсти се, пѿсем се, несвр. *кад кобила ѿражи ѿасѿува*. – Аво, већ су трѿ дѿна како се зѣка пѿсе.

пѿсторак, пѿстџрка, м. *син којѣга је мајка довела са собом у други брак*. – Пѿсторак ти је сличан сирџчету, свѿко га ћѹшкѿ џт-себе.

пѿспѿљ, пѿспѿља, м. *дуги шѿѿај за разгрѿање ваѿре*. – Дџвати ми пѿспѿљ да малко прџјѿрѿм ваѿтру.

пѿстрма, -ѣ, ж. *суво бравије месо*. – Пѿстрма е здрава и бџлѿ од свѿкџга мѣса, пџсебно од свѿњѣтинѣ.

пѿстѹв, пѿстѹва, м. *расѿлодѿи коњ*. – Нѣ море бѿти ништа јѿчѣ и немирнијѣ од пѿстѹва.

пѣтањак, пѣтањка, м. *ошићени ѿрси*. – Тривѣну је каписла ђдбила три прѣта у рѣкѣ па ђстали ѣни пѣтањци.

патрѣлак, -љка, м. *ошићак ошићене руке или ноге*. – Ђѡки је ђдбила миња рѣку дѡ-лакѣта и ђстѡ ѣнај патрѣлак.

патрѣн, патрѣна, м. *чаура од исѣљеног мѣйка*. – Наѡѡ ја јѣчѣ патрѣн под пѡјатѡм.

пѣѡ и **пѣѡука**, -ѣ, м. *хиѡкорисѣик од именице ѣас*. – Бјѣште дјѣцо ѣ-куѡу ѣјешѣ вас пѣѡ.

пѣѡљ, пауља, м. *ѣрава чији врх личи на лисичји реј*. – Не ваља сјјено ђвѣ гѡдинѣ, пѣно пауља и звѡнца.

пачѣрист, -и, ж. *шићѣи*. – Врѣпци направѣ вѣликѣ пачѣрист у кѡнопљѣшту, пѡзобљѣ свѣ шјѣме.

пачѣти се, -ѣм се, несвр. *залагаѣи се, ѣакмичиѣи се*. – Уни се ѣпѡрно пачѣјѣ и не прѣдајѣ се до задњѣ капи крѣви.

пашѡнац, -нца, м. *муж суѣругине сесѣре*. – Наѡ Лакѣта је свѡг пашѡнца Лѣку пѡчитѡвѡ бѡљѣ од свѡѣ брѣѡѣ.

пѣшко, -ѣ, м. *хиѡкорисѣик именице ѣашанац*. – Јѡ се виђѣм са свѡјѣ пѣшкѡм свѣки дѡн.

пѣштрѣти се, -ѣм се, несвр. *залагаѣи се, ѣрудѣи се*. – Јѣлка се пѣштрѣ, али јѡј рѣчѣн нѣ идѣ од рѣкѣ.

пѣва, -ѣ, ж. *жѣна која се наѣадно облачи и ѣонаша да би се некоме свидѣла*. – Наѡша е пѣва ѣна прѣва старѣнскѣ пѣнга.

пѣвити се, пѣвим се, несвр. *кочиѣи се, ѣравиѣи се важан*. – Штѡ се Цвајка накѡ пѣви, да се нѣѣ ѣдати?

пѣдѣати, -ѣм, несвр. *лагано ходаѣи коракѡм колѣк ѣедаљ*. – Дјѣца пѣдѣајѣ док не ѣчврѣстѣ кѡрѣк.

пѣка, -ѣ, ж. *израслина, грба на леђима*. – Слајкан је ѣмѡ пѣку на-леђѣје кѡлик пијѣра.

Пѣко, -ѣ, м. *ѡнај који има ѣѣку на леђима или хиѡкорисѣика именице Пѣро*. – Пѣко Рѡквић није ѣмѡ пѣку већ га такѡ звѣли.

пѣксим, -ѣ, м. *ѡнај који је неурѣдан, ѣрѣав, умазан*. – Прѡђи се пѣксима исѣна и заѡбиђи га штѡ дѣљѣ.

пѣлеш, -ѣ, м. *ѣерчин, дуга коса вѣзана у реј*. – Кажѣ да е Ђѣне нѣсијѡ пѣлеш до кѣкѡвѣ и стумбаваѡ га ѣ-рѣп.

пѣлѣшија, -ѣ, м. *ѡнај који носи дугу косу вѣзану у реј*. – Наѡ је пѣлѣшија вѣзѣвѡ пѣрчин ѡпутѡм, а брѣке није брѣјѡ ниѣкаѡ.

пѣљати, пѣљѣм, несвр. *хвѣѣѣи из засѣде*. – Лѡпова ѣѣндѣри пѣљајѣ на прѣвару, а кѣд га упѣљајѣ, вѡдѣ га у ѣзу.

пѣљати се, пѣљѣм се, несвр. *ѣенѣраѣи се ѣо дрѣвѣу*. – Милош се пѣљѣ по Пѡљѣѣна вишња ко маѣка.

пѣљѣшити, -ѣм, несвр. *глобиѣи, ѡдузѣмаѣи све шиѡ има*. – Јѡ сам глѣдѡ свѡјѣ ѡчије како конобарѣце пѣљѣшѣ Лѣзију по бѣртија.

пѣндрѣк, -ѣ, м. *ѡлицѣјска гумена ѣалица*. – Ђѣм је ѣмѡ ѡбѣчѣј потѣгнути пѣндрѣк брѣз ѣкаква рѣзлога.

пёндречити, -йм, несвр. *йући йендреком*. – Пајкани кад дѡђу у прилику, пёндречѣ лопуже ко вѡлове у кўпусу.

пёнтрати се, -ам се, несвр. *йењаиши се уза сйабло дрвеиша*. – Јѡво се најбржѣ пёнтрѡ по дрвѣћу у свѡе дѡба.

пёнцер, -а, м. *йрозор*. – Затвѡри пёнцер, йзлāди се сѡба.

пенцѣрак, -рка, м. *мали йрозор*. – Бѡг ўбијѡ ко е изўмијѡ, на кильѣрак стāвљати пенцѣрак. нп

пѣнга, -ѣ, ж. *љейѡиша, складносй, елеганција*. – Чијā ли је ўнѡ пѣнга нāкѡ кршна и висѡка ко јѣлика?

перāница, -ѣ, ж. *свињска длака*. – Нѣкад се кўповāла перāница за кўмутове а дāнас нѣмā ни кўњā ни кўмутѡвā.

перāнчār, -а, м. *йрговац йераицом*. – Ёно перāнчара, понѣсите перāницу да прѡдāмо.

пѣрвāз, -а, м. *оквир, рам, овичен йрозор*. – Нијѣсу свѣ кўће ймале пѣрвāзе око прѡзорā.

первāзити, пѣрвāзйм, несвр. *уоквириваиши*. – Нѣ требā первāзити врāта и прѡзоре ў-нубѡј кўћи.

перити смрāд, изр. *изазиваиши, йровоцираиши*. – Ђоставте се ћѡрава пѡсла и не перите смрāда.

перјати, -ам, несвр. **1.** *ѡйкидаиши йера лука*. – Нѣ требā перјати лўк дѡк не одрāсте. **2.** *йући некога са свих сйрана*. – Кād нѣкакви јучѣ стāдошѣ перјати Вицу и Жāру, нйко нѣ смјѣде ни препѣлити.

перјануша, -ѣ, ж. *локва код које се и за йерчине йѡишезало*. – Ў нашѡј лѡкви Перјануши нйје нйкадā нѣстајало вѡдѣ.

перушка, -ѣ, ж. *крило кокошке за згрйиње брашна*. – Помѣти нāћве пѣрушкѡм да не ѡстāе брāшно.

перчйн, перчйна, м. *неуредна људска коса*. – Почѣшљāј тāј перчйн, нā-шта нāличйш вртоглāја ѣдан.

перчйнати се, -ам се, несвр. *хвайиаиши се за йерчине*. – Миличи се вāзда перчйнају око мѣђā и зѣмљѣ.

перчйнуша, -ѣ, ж. *локва око које се дохваишло за йерчине*. – Свѣ сѣло пѡй блāго гѡре нā-нашѡј Перчйнуши.

пѣтара, -ѣ, ж. *жена која хода боса исйуцалих йеиша*. – Нѣкудā ѡде ўнā нйјѣва пѣтара и нйко нѣ виђе кад ўмаче.

пѣтўн, петўна, м. *бейон*. – Чйм се појāвила цймѣнта, сѣљāни стāдошѣ прāвити бунāре од петўна, и вијѣнац им од петўна.

пѣтља, -е, ж. *ѡйвор за дугме на одјећи*. – Стāна ймā нўвў бўћу и нā-њѡј чѣтри пѣтље и чѣтри пўлије.

пѣтљати, -ам, несвр. *лагаиши, вараиши*. – Нйко не пѣтљā гѡрѣ и нѣ лажѣ ко ѡни швѣрцāри дувāном.

пѣтљāсати, -шѣм, несвр. *нейрекидно лагаиши и вараиши*. – Сāво е мйслијѡ да ће цијѣлѡга живѡта мўћи пѣтљāсати и одмāрати а да дрўгй рāдй зā-њга.

пѣтљāнија, -ѣ, ж. *лагање, варање*. – И Јѡшукинѡј је пѣтљāнији дѡшѡ крај.

пѣтоња, -ѣ, м. *онај који хода бос исйуцалих йеиша*. – Пѣтоњи нѣ би ѡпанāкā накрѡјѡ сāv свйјет.

петрѐуље, -а, с. *пѐтролеј, гориво за лампѐу*. – Нѐмā петрѐуља ни капѐља у лампи.

пѐх, пѐха, м. *малер, незгода, несрећа*. – Дѐсијѐ ми се јѐчѐ ѐдан мālи пѐх на ливоди, прѐби ми се кѐснѐ брѐс.

пѐча, -ѐ, ж. *оно шѐо је малено и чвршѐо*. – Здравило е бѐјѐ мālā пѐча, али чврст ко зрѐно.

пѐшѐст, бр. *пѐшѐст*. – Донѐси ѐ-зāдругѐ пѐшѐст килā крупнѐ сѐли зā-блāга.

пѐгер, -а, м. *сугрѐб, зaшѐровано мјесѐо*. – Асли је Ѐлица нāгазијѐ нā-пасѐ пѐгер па се сāв ѐкрастѐ.

пѐждра, -ѐ, ж. *несѐашна ѐјевојчица, шѐиарица*. – Овѐ дāнaшнѐ пѐждре нѐ знајѐ за ѐбраз и нѐкога не пѐчитујѐ.

пѐздāрија, -ѐ, ж. *свађа, ѐсовка, гужва*. – Кāква е ѐвѐ пѐздāрија и нѐрѐд у тѐбусу, ко е зāпочѐ свађу?

пѐздѐкнути, пѐздѐкнѐм, свр. *ѐбациѐи, занемариѐи*. – Јѐшу је дāвно пѐздѐкнуло с пѐсла па сādѐ зјāкā.

пѐзма, -ѐ, ж. *злоба, мржња, ѐмраза*. – Нѐкаква е вѐликā пѐзма међѐ-њима ѐдāвно.

пѐјѐкати, -āм, несвр. *ѐѐнашаѐи ѐмлад уочи Бѐжића*. – Дјѐца пѐјѐкајѐ и кѐт-кућѐ и ѐ-цркви.

пѐјѐн, пѐјѐна, м. *шаховска фигура ѐјѐшак*. – Блāже Ђѐјму у свāкѐ дѐба мѐре пѐјѐније побѐјѐдити у шāку.

пѐјѐра, -ѐ, ж. *глинени суд за разлијевање варенике*. – Нāјболѐ пѐјѐре прāвѐ ѐнѐ Инићѐи из Крāсѐнца.

пѐјѐрица, -ѐ, ж. *сиѐна риба која служи као мамац*. – Нāвaтѐ Кавāра пѐјѐрицā пѐн лāвѐр.

пѐк, узв. *сѐани, сачекај, ѐсѐави игру*. – Пѐк мѐне и мѐјѐ ѐгрѐ.

пѐкати се, -āм се, несвр. *ѐважaвaѐи, ѐризнаваѐи*. – Сāмо се вѐје пѐкā ѐстина а не твѐја лāж.

пѐлити, -ѐм, несвр. *ѐркосѐи, ѐјеловѐи сигурно*. – Пѐли ѐн тѐрету ко шѐбоња бāлвану.

пѐлица, -ѐ, ж. *млада кокошка која ѐочиње носѐи јаја*. – Вѐли Стевāнија да су јѐј три пѐлице прѐнијеле.

пѐло, -а, с. *исѐјећевина из шѐале, ѐсока*. – Пѐло нāјболѐ ѐрѐдѐ кѐснѐ брѐс.

пѐлѐга и **пѐљевина**, -ѐ, ж. *сѐругѐина од дрвѐа*. – Ѐмā брѐдо пѐлѐгѐ око тѐрзијāна, ѐзми лѐпату па тѐ мālѐ ѐбāци. Разбāцāј пѐљевину ѐкѐ-шљѐвā да држѐ влагу.

пѐљак, -љка, м. *сиѐан камен величине ѐраха*. – Гѐрѐ пѐљак ѐстѐпѐ кѐсу ѐд бѐло кāквѐга старовнѐка кāмена.

пѐљати се, пѐљāм се, несвр. *играѐи се ѐшѐцима*. – Чѐбанице прѐдѐ и свāкѐ дāн се пѐмало пѐљајѐ кѐд ѐвāцā.

пѐљити, -ѐм, несвр. *гледаѐи ѐѐрно у јѐдну шāчку без шѐреѐања*. – Тāмо се, штā пѐљѐш у кāнтāр ко да си ѐгледѐ брāдву нā-лијевѐ рѐку.

пѐљкати, -кāм, несвр. *узѐмaѐи ѐследњу количину воде из бунара*. – Свā е вѐда из бунāра ѐспѐљкāна јер се пѐљкā ѐмā ѐвта дāнā и блāго мѐрā ѐ-шуму за вѐдѐм.

пѝнта, -ѿ, ж. *сѝрава код ракијскога коѝла за мјерење јачине ракије*. – Дај вамо пѝнту да ѝзмјерѝмо ракију.

пѝпа, -ѿ, ж. *славина на чесми*. – Заврни пѝпу да се не прѝлијеа вода.

пѝр, -а, м. *веселје ѝоводом женѝдбе*. – Кад се Лакета женѝјѝ, бѝјѝ е пѝр какѝ се не тувѝ у ѝвије крајѝвије. Свѝтови ѝшли на-куњије пѝ-младу.

пѝрга, -ѿ, ж. *кокошка ѝеѝеластѝе боје са бијелим флекама*. – Мѝтѝр је насѝдила нашуу пѝргу да излѝже пѝлѝд.

пѝргѝв, -а, -ѝ. *онај који има ѝо лицу жућкастѝе ѝачке*. – Ў наше Милѿвѿ свѝ дјѿца пѝргава ко пјѿтлови.

пѝрика, -ѿ, ж. *врсиа ѝраве*. – Пѝ-нашије лѝвада е бѝло пѝрикѿ и пауља коликѝ ти дѝша жѿлѝ.

пѝрла, -ѿ, ж. *лијевак за ѝечностѝ*. – Ўзми пѝрлу, лѝшьѿ ѝеш налити плѝску ракије.

пѝрлѝјати и **пѝрлѝтати**, -ѝм, несвр. *свираѝи сјеѝѝну ѝасѝѝирску мелодију*. – Пѝрлѝјају дѝпле ѝспод Дебѿлака, свѿ се рѝзлијежѿ.

пѝрмич, -а, м. *ѝринач, рѝжа*. – Ѓ, Кољѝшинѿ, дѿдѿре ми кажи, пѝшто е пѝрмич у-Бањѝј Луки?

пѝрус, -а, м. *краѝки шѝѝаѝ за играње клѝса*. – Дунѿси пѝрус да се пѝиграмо дѿље на кајначѝ. Гл

пѝс, *узвик којим се ѝѝјера мачка*. – Пѝс отѝтлѿн, дабѝгда не цркла!

пѝскер, -а, м. *већа мѝѝална шољѝца за воду*. – Ўлија пѝпије пѝ-двѝ пѝскера вѝдѿ одјѿднѝч.

пѝсмѝлет, -а, м. *ѝогани сѝвор, ѝрљав, изрод*. – Изрѝдијѝ се вѿлики пѝсмѝлет па се ѝд -њек не да жѝвити како Бѝг запѝвијѿда.

пѝснути, -нѿм, свр. *ѝроговориѝи*. – Кад стѝријѝ гѝворѝ, свѝко мѝрѝ слѝшати и нѝко не смије пѝсути, жѿсте ли чѝли.

пѝтати, -ѝм, несвр. *храниѝи нејачко дијеѝе*. – Питѝ нана два нѿјакѝ сѝна. нп

пѝћа, -ѿ, ж. *сѝјено и слама, сѝочна храна*. – Потрѝшила се пѝћа у пѝјати, мѝрамо начињати унѝј зѝмскѝ плѝст.

пѝх, *узвик којим се изражава омаловажавање*. – Пѝх и тѝ ми је нѿка рѝба Мѝријѿ Терѿзијѿ.

пѝша, -ѿ, ж. *ѝогрдан назив за женско чељаде до ѝеѝѝнаестѝ година*. – Јѝкица ѝмѝ пѿт пѝшѝа и скѝро рѝдила јѝш ѿдну.

пѝшмољак, пѝшмѝљака, м. *сѝѝан округластѝи ѝлод биљке*. – Ѓвѿ гѝдинѿ је бѝла гѝлемѝ сѝша и купѝјѿри нијѿсу вѿћѝ од јѝјѝ, прѝшѿеш, а највишѿ је уније пѝшмољѝка.

пѝштавац, пѝштѝвѝца, м. *мјѿстѝо у ѝприроди гдѿе се цијѿди вода, ѝшиѝи*. – Ўмѝ пѝштавац вѝдѿ у Гредѝвѝтије дѝлина дѿље у-пољу.

пѝштѝљѝика, -ѿ, ж. *мала јѿдноцијѿвна свѝрала од ѿѿскове гране*. – Кад дѝћѿ прѝлѿе и пролѝстѝ, сврѿтаемо пѝштѝљѝике од ѿѿсковѝнѿ.

пѝштѝљѝичити, -ѝм, несвр. *заклѝсѝиваѝи у облику ѝиска на свѝрали*. – Нѿмѝј тѝ кѝље тѝкѝ пѝштѝљѝичити, нѿк је мѝло тѝбастѝ.

пѝјѝн, -а, -ѝ. *онај који се наѝио ракије*. – Ђно Гѝдѝана у Цѝгинѝј кавѝни, пѝјѝн ко Рѝс, нѝштан се вѝљѝ по пѝду и гѝлѝмѝ.

пјандура, -ē, ж. *пјорайив за пјанца*. – Није било већē пјандурē од-Бајē у цијелије Стѣкеровције й-далē.

пјане, -ē, м. *надимак за алкохоличара*. – Дoшo пјане Ђулумoв па свē по Глишинoј кавани испрēвртo.

плāз, -а, м. *траг љуга гдје није љреврнуџа бразда*. – Вишē је у oвомē oрању плāза и oплāзе нēго брāздē како Бoг запoвиједā.

плāзати се, плāзāм се и **плāзити се**, плāзџм се, несвр. *вући се љo љрави, клизиџи*. – Oвце се плāзају по страна ко oблāци по брдије.

плāзити, -џм, несвр. *избациваџи језик изазивајући некога*. – Дјѣца плāзē јѣзик єдно нā-другo и свāђају се.

плāјвāјз, -а, м. *налив љерo, љисаљка која љироши љиниџу*. – Кāд смо били гoре на Тирoлу, напѣсашē нам џни цуксвѣрери, кāко ли и зoвџ, нēкакве нāредбe џнијē плāјвāјзом па вѣлē, вoрвѣрц, а ми ти се зглѣдашмо; штā нам вѣлē.

плāкати, плāчѣм, несвр. *љирошиџи љомало све до краја*. – Мџрајџ џни исплāкати и пoслѣдџу пāру кāд ништа нē рāдē, а плāчџ љз-дāна џ-дāн.

плāмтити, -џм, несвр. *сијаџи љoџуџ љламена*. – Плāмти вāтра на oгњџшту, свā се кџћа шјāјгџи.

плāмџчак, -чка, м. *мали љламен од свијеће или шибице*. – Видџи се нēкакāв плāмџчак дoље испoд-нашē пoјатē.

плāна, -ē, ж. *коџа на брду означена дрвеним сџубом*. – На вр Грāдџшта стoџ плāна oткā се јā знāм.

плāндиште, -а, с. *мјесџо у хладoвини гдје се одмара, љландује*. – Oткā е свџјета и вијѣка, oвце плāндујџ у Пoљџића Плāндџшту дoље џ-пољу.

плāндoвати, -ујем, несвр. *oдмарайџи у хладoвини*. – Пoла сѣла плāндује с oвца у Пoљџића Плāндџшту.

плāo, прил. *љлахо, нагло*. – Зāлетџи се Жџвко плāo и пāде на вр глāвē.

плāст, плāста, м. *велика куџасџа гoмила сијѣна, сџог*. – Moџи су дјѣли пo-трџ зимскā плāста љспред пoјатē.

плāстити, плāстџм, несвр. *љравџи љласџове сијѣна*. – Oд Joјē Пoљџића није нико бoљē плāстијo и дџјo сијѣна у сѣлу.

плāтија, -ē, ж. *сџирма каменџа сџирана брда или љланине*. – Низ врлѣтнē лџванскē плāтије, звѣчē кoсти ајдџка Māтијē. нп

плāтица, -ē, ж. *дебља даска у љаџосу зграде*. – Кoд-нāс су се кџће, oткадā е вијѣка, пoдиле здрāвије јѣловје плāтица.

плāцарина, -ē, ж. *џакса која се љлаћа на улазу у љијаџу*. – Koликā е бџла плāцарина на дѣрнеку у Кнџину нā-Дмитровдāн?

плāчко, -ē, м. *oнај који лако зāџлаче, лак на сузи*. – Није било већēга плāчкē од Милѣкoнѣ; чџм чџје гџсле и пјѣсну, цмoлџи и плāчē ко кākво дијѣте.

плѣмић, -а, м. *oнај који добро и љлемениџо ради*. – Нāш је плѣмић цијѣлога живoта продāвo нāроду петрѣуље.

плѣмка, -е, ж. *расна и љлемениџа жена*. – Ўнā би плѣмка штo прoђе рoдила дѣвѣтеро дјѣцē.

плѣтѣр, плѣтѣра, м. *oно џџо се љлѣџе љрућем или љредивом*. – Љѣсковџ плѣтѣр је пoсве кратка вијѣка.

плѣна, -ѣ, ж. *мања косина у ѿрироди, нагиб*. – Има љна плѣна на Штрбини и кад потрѹси снијѣжак пò-њòј, камийѹн има мѹку да изийѣ ѹж-њѹ.

плѣне, -а, с. *илѣнка божињног брѡва ѿо којој се ѿумачи будућности*. – Добро нам је бòжињно плѣне òвѣ гòдинѣ, нѣма рѡкѣ и нијѣсу љте жѣне.

плѣнина, -ѣ, ж. *сѿрма сѿрана брѡда или долине*. – Јагоде из плѣнинѣ прѣма сѹнсу су код нас бѣле најслађѣ од свијѹ јагòдѡ штò пòстоѣ.

плѣница, -ѣ, ж. *мања илѣнина, благо нагнути шѣрен*. – Кад смо бѣли ѹ-Рорије ѹ-школи, вѡздѡн смо се кòтрљали нѣз ѹнѹ плѣницу у Грѣбинòм дòлу.

плѣнице, -а, с. *мање илѣне од јагњѣиѡ или јарѣиѡ*. – Јучѣ дѣд Попркан пѣкò òдно јѡње па ѹна Сѡвка дѹнијѣла мѡтери òдно плѣнице мѣса.

плòја, -ѣ, ж. *мања ѿлоча од камена величине диска*. – Нѡвадијò Трѣвѹн ѹније округлѡца и плòјѡ више -Ивòвца да зийѣ пòдрум.

плòјати се, плòјѡм се, несвр. *играти се ѿлојама*. – Пѣро и Нѣђо се плòјѡјѹ ѿ-под Ђуичинѣ пòетѣ.

плòска, -ѣ ж. *округла ѿлоснаѡ дрвена ѿсуда за ракију*. – Штò е мѹшкòга ѹва штò гѡмижѣ по зѣмљи, нѣје бòљије плòсѡкѡ прѡвијò од кѹма Сѣме нѣко.

плòскан, -а, и **плòскоња**, -ѣ, м. *надимак за мушкарѡа који има ѿлоснаѡ главу*. – плија Ђѹлум, звѡни плòскан, бѣјò е рòд Бѣбану и Јòвану Пòљићу и ѹни су ти се бѡш пòлијѣпо свòјѡтѡли и пòчитовали.

плòскѡш, плòсѡша, м. *ѿлоснаѡ ѿредмѣѡ*. – Има Јòја Бјѣљкушин двѡ брѹса плòсѡша, вѡљајѹ двѣјѹ најбòљије крѡвѡ мѹзѡрѡ.

плòт, плòта, м. *дрвена ѡараба као ограда*. – Кад се дјѣвòјка ѹдѡе, òбичѡј је обòрити плòт у сѣлу да ѡ-другѡ пòжѹри са ѹдајòм.

плѡс, узв. *ономаѡиоѣја ударѡа дланом ѿо лицу*. – Вѣцо приђе Цѣги па му òдно прислонѡ ѹз уши и чѹ се, плѡс.

плѡснути и **плѡснути**, -ѣм свр. *ударити оѡвореним дланом ѿо лицу*. – Нѣје поштѣно плѡснути нѣкога прѣд љѹдије.

плѡсѡска, -ѣ ж. *један шамар дланом ѿо лицу*. – Гѡјѡн приђе Мѣли па му ѹдарѡ двѣје дòбре плѡсѡске ѹз-уши.

плò-вòч, *израз за дозивање коња на воду*. – Плò-вòч зѣкане!

плòштимицѣ, прил. *ударити некога дланом*. – Мѹј брѡте, приђе Мѣћа Шѣјѡновић Јòвану Дѹцковòм па му ѹз-уши приљѡди òдну брљѣушку плòштимицѣ, нѣшта глава тѡндрѡкнѹ тѡмѣѡмо.

плѹнѹти, -ѡ, -ò. *исѡи, ѡиѡиѹно сличан*. – Вѣди Шпѣрѣ, плѹнѹти дѣд Лѡйн.

плѹс, узв. *којим се дочарава начин ударѡа руком*. – Кѡко Вòјин приђе Сѣкули, ни пѣт ни шѣст већ одјѣднòч длѡном па ѹз-уши, плѹс.

плѹштити, -ѡм, несвр. *ѡадаѡи или ѿрољѣваѡи ѡечности у јаким млазевима*. – Јучѣ навѡлила кѣша па плѹштѡ ко из кабла и нѣје се цѣјѣли дѡн мѹгло кòсити дòље у Бѡрбара.

пòбати се, -ѡм се, свр. *исѡрошиѡи се обрндаѡи се*. – Пòбало се òвò кожуна, мѹрѡ се крòити дрѹги.

пòјмити, пòјмѡм, свр. *ѡовезаѡи коње у ајмове*. – Пòјми кѹње и увѣди ѹ-увршѡј да вршемо жѣто.

пòапсити, -ѡм, свр. *ѡохваѡаѡи и одвести у заѡвор*. – Пòапсило лòпове и одвѣло у прѣкану.

поасити се, поасїм се, свр. *поасилиїи се, наїправиїи се важан*. – Штò си се тї Јело такò поасила, ко да те трòи прòсци прòсє?

побáцити, побáцїм, свр. *изòловиїи се*. – Побáцила кра̀ва тєле, вєликá штєта.

побенáвити, побенáвїм, свр. *полудиїи, сврциїи с њамеїи*. – Ама, нїје љн од јучє такї, љн је побенáвијò òткá се рòдијò.

побљúвати, побљúјем, свр. *повраїиїи храну из желуца*. – Мєтни Микаїло прст у уста, лашњє ћеш побљúвати па мáлко лєзи, штò си је пїјò тòлико, Бòг је ўбиће, дабили.

пòбогу, *узвик којим се изражава чуђење*. – Ћє си дòсáд, пòбогу брáте, чєкáм те цїјелї дáн.

поболијєвати, побòлијєвáм, несвр. *чеїће болијєвати од неке хроничне болесїи*. – Свї Кóјићи пòт-старòст поболијєвају од трбува и вєлє да су им њ -стáрї побојїјєвали такò.

побúсити, побúсїм, свр. *залединиїи, покриїи бусењем*. – Трєбá òтїћи ў-грєбље и побúсити һáћн грєб.

повáђати, повáђáм, несвр. *поново їражиїи бика ради оїлодње*. – Нáша е зєкуља вòдила прòшлòга мјєсєца, али єно јòпєт повáђá.

повилєнити, повилєнїм, свр. *помамиїи се, добиїи додаїину снагу*. – Òвá нáша Шокадија повилєнила чїм је Аустрија ўшла ў-Босну.

пòвòдань, -ња, м. *поїлава, изнеодно појава воде*. – Испрєт-кућє лїнў пòвòдань и сáпрá свє трєске и пилòту.

поврáзац, -сца, м. *метáлни полюбруч на лонцу*. – Искрївијò се поврáзац на лонцу, трєба га нєкáко пòправити.

поврáзача, -є, ж. *їканина у којој се носи шерїа са врућим јелом*. – Мáтєр смрєсла поврáзачòм пўну рáлику колачїћá па òднијєла һáћи на лїводу.

пòврсти, поврзем, свр. *свезаїи повразачу око шерїе да се не оївара и не поролијєва оно шїпо је у шерїи*. – Јєси ли пòврзла рáлику поврáзачòм, штá чєкáш, нўси рúчак кòсције на лїводу.

пòгáн, -и, ж. *изрод, погане нарави*. – Штò ће òвá пòгáн међу-вама?

пòган, -а, -о. *онај који има дивљу нарав, покварен*. – Врáнац је пòган, ўбиће нас нўгама.

погáнац, -нца, м. *болесї поганосїи, оїровлук*. – Нємá вєћєг погáнца òд-нашега Јовáнца.

пòганица, -є, ж. *шицїаси, болесї у ногама која се креће од њеїе даље*. – Ёно Попркана кòд Вєтићкє, гўнá му пòганицу у òбе нўге.

погáнлук, -а, м. *їријєка нарав, умањєна уразумљивосї*. – Видєсило е бїјò пўн погáнлука и отрòва, прáви кáтил.

поглавáч, поглавáча, м. *јасїук, оно шїпо се сїавља поод главу*. – Дáјдєре ми јòш єдан поглавáч, òвáј ми је мáло.

погрáнсати, -шєм, свр. *насїрадаїи, сврциїи, полудиїи*. – Штá е Мићкану, да нїје погрáнсò, єно га еглєндишє сáм сá-собòм?

погрєбати, погрєбєм, свр. *осїругаїи загорели кајмак из суда у којем се кувала вареника*. – Ò Млáћò, ўзми жлицу кўћо мўја па погрєби ўнáј кòтò.

погúзија, -є, м. *онај који воли добро појєсти и поїїи*. – Нємá вєћєга погúзијє òд-нашега Посврлијє.

подабрати, подаберѐм, свр. *ѿрикуѿиѿи и ѿследње осѿиѿи нечега*. – Ми кăд пѳосѿмо њѿву жѿта и клăсове подăберѐмо, прѳзову нас Рудићани Купикласовићи.

подăвријети, пѳдаврѐм, свр. *ѿдвуѿи се исѿод некога ѿереѿи и држѿи свом сногом да се ѿереѿи не ѿревали*. – Подăври Панѿија лѐђа пѳд кѳтѳ, вѿдиш да ће се превăлити и ѳде крагу свă рăкија.

пѳдăј, *ѿрефиксовани имѿераѿив од глагола даѿи*. – Пѳдăј, кѿћо мѿја и Дули мăло вѿшања да не плачѐ, ѿн је јѳш нејăчак.

пѳдăпети, пѳдапнѐм, свр. **1.** *зѿеѿи ногом ѿроѿивнику у каквом сукобу*. – Ајмо се пѳрвати, али нѐмѳ ми подăпети. **2.** *разѿеѿи јарећу кожу на гуслама*. – Остави ми јарећу кѳжу, нѐмăм чѿме подăпети гѿсле. Вѐли Јѐла, нѐ ваља ми прѐло, а прѐло јѳј тѳбу пѳдапѐло. нп

пѳдăсути, пѳдаспѐм, свр. *ѿросуѿи нешѿо исѿод нечега*. – Узѐ ѐдан Далматѿнац нѐколикѐ кѿњскѐ мѿве па подăсу мăгарету, прѳшћеш, ѿспод рѐпа, а ѿно ти се стаде ритати па збăѿи сăмăр сă -себе.

пѳдăдати, пѳдбăдăм, несвр. *изазѿѿи, ѿровоѿираѿи*. – Жăбăри су вăзда подбăдали ѳвѐ Лѳквăре што нѐмајѿ врѐлă и вѳдѐ већ сăмо лѳкве.

пѳдăѿити, пѳдбăѿѿм, свр. *издаѿи, изневјерѿи, ѿроѿи неочекивано слабо*. – Овѐ нам је гѳдинѐ њѿва подбăѿила због вѐликѐ мѳкрачи.

пѳдбѳсти, пѳдбѳдѐм, свр. *дирнуѿи, увриједиѿи, изазѿѿи*. – Стѐвăн сăмо пѳдбѳдѐ исăна па се ѳндак сăм сѐби смѿје ко да е вăн-себе.

пѳдбѳчањ, -чња, м. *ѿлуга којом се нешѿо ѿѳбача*. – Узми ѐдан бѿковѿ пѳдбѳчањ па подбѳчи плăст да се не превăли.

пѳдбунути, -ѐм, свр. *ѿиѐћи исѿод очију, надуѿи се*. – Бѳрка е пѳдбунѳ испод ѳчијѿ, ѿли је бѳлестăн, ѿли је нѐђе прѐпијѳ.

пѳдвѳз, -а, м. *ѿијена која се ѿлађа за ѿревоз нечега*. – Кăд су нăши кѿрузăри довлăчили вѳзом кѿрузе ѿз-Бăчкѐ нă-Млинѿшта, нијѐсу плăћали пѳдвѳз пăра вѐно кѿрузије.

пѳдвѳљак, пѳдвѳљка, м. *задебљање од сала исѿод браде*. – У-Шпирăна се ѳтѐгѳ пѳдвѳљак ѿспод брăдѐ кѳлик дувăнкеса.

пѳдвѳрнѿк, -а, м. *радник на одржăвању чисѿѳѳе у школи*. – Лăћѿн је бѿјѳ првѿ пѳдвѳрнѿк ѿ -нашѳј школи.

пѳдвѳрница, -ѐ, ж. *ѿлодна њѿва исѿод насеља, двора*. – Дăмѿш је ѿмѳ двѿје пѳдвѳрнице крај Бăришѿћă и тѳ су биле нăјболѐ њѿве.

пѳдврнути, пѳдврнѐм, свр. *ѿѳбачиѿи се исѿод нечега*. – Подврнуло теле пѳт-краву па сѿсă варѐнику и нѐ мичѐ рѐпом, кѳликѳ е глăдно.

пѳди, -ѿ, ж. *ѿрва ѿсјѐша родиѿѐља кћери која се удала*. – Дѳшли ѿнѿ Прибѐљци ћѐри ѿ -пѳди ѿ-Пријане и дѿнијели печѐна ѳвна на рăжњу.

пѳдина, -ѐ, ж. *доњи дио зимскога ѿласѿа сѿјена*. – Запѳчни шѿрѿ пѳдину да се нѐ би плăст превăлијѳ.

пѳдјăрити, пѳдјăрѿм, свр. *расѿириѿи ваѿиру да болѐ гори*. – Узмидѐ ѐдан ѿгарак па мăлко пѳдјăри вăтру да бѳлѐ гѳрѿ, вѿдиш да ће се ѿтрнути.

пѳдлăчак, -чка, м. *ѿања дашѿица дрвеног крова зграде исѿод двѿје шимле*. – Није свăко знăо покрѿвати шѿмлѳм зграде и стăвљати пѳдлăчке.

пѳдмѐтăч, подмѐтăча, м. *ѳно шѿо се ѿѳмѐће ради равнѿѿеже*. – Донѐсте подмѐтăч да пѳдметнѐмо, накрѿвијѳ се рăкиски кѳтѳ.

пòдметнѝк, -а, м. *кастѝрирани коњ са свјежом раном*. – Пòдметнѝку нѝје забрãњена лѝвода ў-пољу.

пòдранити, -ѝм, свр. *устѝаѝи рано, ѝораниѝи*. – Кудã си тѝ Стѣвãне пòдранијò по òвомѣ кијãмету, пòбогу брãте?

пòдребрица, -ѣ, ж. *болесѝи исѝод ребара*. – Прелãдијò се Лãзãр Инѝћѝћ кòд бунãра у Красѝнцу, вãльда зãспò на гòлòј лѣдини, па дòбијò пòдребрицу.

пòдрѣпãш, подрѣпãша, м. *улизица, доушник, дволичнѝак*. – Друшкани гòре у комитѣту су ѝмали подрѣпãше на свãкòм мјѣсту.

подрѣпãшити, подрѣпãшѝм, несвр. *сѝлейќариѝи, ѝоѝќазиваѝи*. – Пòштãр Ђуро е цијелòга живòта подрѣпãшијò и потказѝвò лѣуде друшканије.

пòдрѣпити, пòдрѣпѝм, свр. *ѝриѝегнуѝи кускун коњу исѝод реѝа*. – И Тѣшу је подрѣпило и прѝтѣгло ко кãквòга дòрата.

пòдригнути, -ѣм, свр. *исѝусѝиѝи из желуца глас кроз усѝа*. – Кавãра се накркò јãрећѣга печѣња па пòдригну, ко да мѣђет рѝкнѣ.

пòдробац, -пца, м. *оно иѝиò је уѝоѝребљавано, осѝаѝак хране*. – Нѣ требајѣ мѣни тѣђѝ пòдропци, ѝмãм јã свòју беслѣму.

пòдѣмијѣнта, -ѣ, ж. *камен ѝемељац, основа неке грађевине*. – Дòбра му је кѣћнã подѣмијѣнта, трãјаће стòтину гòдѝнã.

пòдѣсрати се, подѣсерѣм се, свр. *ѝовући се, одусѝаѝи*. – Рòрчãни су се подѣсрали па нѣћѣ да се пòиграмо врѣбѣ.

пòдѣторити, -ѝм, свр. *наѝравиѝи уѝор на бачви или каци*. – Стòен нам је òбе кãце подѣторијò зã-двã мѣтра сѝјена.

пòдѣтòрнѝак, -а, м. *сѝрава за ѝрављѣње уѝора на дрвеним судовима*. – Дунѣси подѣтòрнѝак од Стòена да подѣторѝм òвѣ кãчицу, рãсипã јòј днò вòду.

поћѣђе, прил. *ѝонегòје*. – Повãљала бѣра жѝто, сãмо се поћѣђе вѝјã клãс.

поћѣкад, прил. *ѝонекãд*. – Вѣликã е сѣша освòдила, сãмо се поћѣкад дѝгнѣ покòй облãчак, али òт-кишѣ ни мукãет.

поћѣко, замј. *ѝонекò*. – Слабо се прòдãе дãнас на пѝјаци свѣ. Поћѣко упѝтã за цијѣну, али нѝко нѝшта не кѣпује.

поћѣкојѝ, -ã, -ѣ. *ѝонекѝ*. – Òдãвно прекò-Клачинѣ нѝко нѣ слãзѝ у Прèодац мљѣти, сãмо поћѣкојѝ Прèочанин нãћћѣ ў-Рòре да кѣпѝ штò малòварѝцã.

пòжилити, -ѝм, свр. *ѝрибиѝи жијãке на рожнике крова зграде*. – Нѝје Стѣво пòжилијò кѣћу, искрѝвиле се жијãке нã -сѣнцу.

пòзбòити се, пòзбòѝм се, свр. *груѝисаѝи овце на оѝвореном сунцу*. – Òвце су се пòзбòиле јер нѣмã нѝће лãда.

пòздер, -а, м. *чврсѝи осѝаѝи коноѝље ѝо одвајању влакна*. – Избãцило смо сãв пòздер дòље ў -Гајанову дòлицу.

поѝзвртати, -ћѣм, свр. *извртнуѝи, ѝреокренуѝи све сѝвари*. – Нѣко е свѣ нãше навѝљке дòље ў -Врãњãку поѝзвртò и разбѣцò.

пòиздãлѣ, прил. *мало дãље*. – Нѣмòј тѝ Јòко òкретати глãвѣ òд-нашого Пãнѣ, пòгледãј тѝ нѣга мãло пòиздãлѣ пãш вѝћи дѣлије и мѣмка.

поискãкати, поискãчѣмо, свр. *сви искочѝи из неке ѝростѝорије*. – Кãд се зãпали лѣч иза врунѣ и сòба нãпунѝ дѝма, свã чѣлãд поискãкашѣ на прòзоре и врãта ѝ-собѣ.

поитити, поитѣм, свр. *ѿожуриѣи, убрзати рад.* – Поитите да покупите то сѣјено у окрѣјку, гòлѹбѣи се нѣбо, мѹгла би кѣша ударити.

пòјаван, -вна, -вно. *онај који има навику да ѿрви крене и ѿђе.* – Брѣз пòјавна òвна стадо нѣће да мѣкнѣ сà-сѹнца.

појавити, пòјавѣм, свр. *наѣјерати сѣадо да крене даље.* – Појави òвце нà-воду, лѣзале су сò.

пòка и **полѹвока**, -ѣ, ж. *флаша од ѿола лиѣра.* – Пѣрица Ђулум пòпије нà-дàн по пòку рàкијѣ ш лѹдије.

покарет, -а, м. *наказа, ругоба, чудило.* – Вѣћѣга покарета нѣје бѣло ù-нешом крају од Сѣмѣ Мѹковѣ òткѣ се кѣмѣн котрѣлѣ нѣз Мѣслину Стрѣну. МС

пòкесати се, -ам се, свр. *ѿакмичиѣи се на лициѣацији.* – Ђ, пòкесаћемо се око Шàјкинѣ лѣводѣ па ко прѣтѣгнѣ.

пòкидати, -ам, свр. **1.** *очистиѣи шѣалу гдје борави сѣока и изнијеѣи ѣубар из ње.* – Ùзмите дјѣцо трѣље и пòкидајте кошару, нѣје кѣдàна ѣмà триднѣ. **2.** *нешѣо ѿоломиѣи и исѣрекидаѣи.* – Јучѣ смо пòкидали ланце извлáчеѣи бàлване из Рòгуљинѣ дòлинѣ.

пòкорица, -ѣ, ж. *смрзнуѣа кора на ѿовршини снѣјега.* – Нѣ море се ѣћи у Прѣодац ù-млин с кòњије јер је вѣликѣ пòкорица па ѣсијече кòњије нѹге.

покусурати се, -ам се, свр. *изравнати рачуне и дугове.* – Бѣли, лóпове òдан, покусурáћемо се тàмо ѣе се по рѣду гòворѣ.

полàгуша, -ѣ, ж. *врсѣа домаће ѣиѣе.* – Јà нàјволѣм пѣту полàгушу од свѣјѹ пѣтѣ штò се кòд-нàс прàвѣ.

полàдуша, -ѣ, ж. *ѣрава која расѣе у хладовини.* – Лàко е кòсити полàдушу траву али је мѹка кòсити нà -ледини брчѣк и пѣрику.

полѣсити, пòлѣсѣм, свр. *ѿоѣлијесниѣи.* – Кàд сѣр пòлѣсѣ, тò е знàк да е пòчò сазријѣвати.

пòлић, -а, м. *мали суд или новоц моле вриједносѣи.* – Јучѣ сам ти пòпијò двѣ пòлића рàкијѣ дòље ù-Рòрије кòд Глишѣ Травàра у бѣртији.

полòвњàк, половњàка, м. **1.** *неки ѿѿиреблѣвани ѿредмеѣи који још може служѣиѣи.* – Кúпијò Чѣлоња òдан кàпут полòвњàк ù-Бàчкòј кàд је бѣјò у кúрузије. **2.** *мушкарац у другој ѿоловини живоѣа који је осѣао удовац и има намјеру да се оѣеѣи жени.* – Пòгледàјдѣ тѣ Пѣуљка мàло на Лѣцкàна, јòш је ùнò дòбар полòвњàк, тàмàн òдно зà другò.

полòвњàча, -ѣ, ж. *удавана жена која је осѣала удовица, али још увијек доброга изгледа.* – Окрѣни се тѣ Рàцане мàлко око ùнѣ полòвњàчѣ ѣс-Прибѣлѣ, нѣмòј ѹтамàн гòбити дàне по бѣртија.

пòложàјник, -а, м. *онај ко ѿрви долази у кућу на Божѣи и чарка ваѣру на огњѣиѣи уз одрећени рѣѣуал.* – Кàд пòложàјник ùјутру дòђѣ ù-кућу, њѣга пòспѹ жѣтом, а ùн ùзмѣ ùгарак на òгњѣшту па нàбрàјà; кòликò ѣскрицà нòликò пàрицà...

пòлог, -а, м. *јаје као мамац гдје леже кокоши да носе јаја.* – Нѣкѣ је ѣàвò òднијò пòлог ѣспод кокòшијѹ.

полòкача, -ѣ, ж. *онај који воли ѣиѣи ракију.* – Познàтијѣ полòкачѣ нѣје бѣло од дѣда Попркàна од Прѣкрајѣ дò -Рòрà.

полѹдија, -ѣ, м. *онај који је мало насѣран.* – Свàкò сѣло ѣмà свòга полѹдију.

пòљар, пољара, м. *чувар њоља и усјева у њоку љеџа*. – Ми смо имали ва̀вијек пољара из Рёмйџа.

пòљарина, -ѿ, ж. *надокнада њољару за његов рад*. – Пòљарина се кўпила ў-двѧ дијѧла; на срѧдини и на крају љѧта.

пољевѧчина, -ѿ, ж. *обичај даривања младенаца на свадби*. – Кѧд се пòлази ў-сватове, пòнесе се дѧбљй шлѧјбѧк рѧди пољевѧчинѿ да се нѿ гледѧ нйз-нўс.

помѧда, -ѿ, ж. *крема за лице угодного мириса*. – Кѧд дòђѿ Преòбражѧње и збòр кò-црквѿ, сѧв Преòдац мирйши на помѧду.

помѧљати се, пòмѧљам се, несвр. *ѡјављиваѡи се иза некога заклона*. – Јѧ сам рѧкò свòе; не пòмѧљѧ ми се вишѿ йспред òчијў јер си ми згрйјѧшијò од зѧмљѿ до небѿсѧ.

помѧсти, пòметѧм, свр. **1.** *задуваѡи снијегом, сй̀радаѡи од међаве*. – Рѧду је помѧла међава гòре у Видѧсиловим Пòљана и ѧно му крста ђе је ўмрò. **2.** *ѡочисйшии мей̀лом смеђе ѡо куџи*. – Ўзми кўћо мўја мѧтлу па помѧти òвѿ трѧске пò-куџи.

пометѧњйк, пометѧњйка, м. **1.** *мјесйò гòђе дува јака међава*. – Нѧколикò е гйњѧњйкѧ страдало гòре на Пометѧњйку више Пердўова Сѧла од међавѿ. **2.** *гйњѧњйк којег је међава ѡомела*. – Двѧ су пометѧњйка настрадала нѧ-Клѧчини више Преòца од међавѿ.

пòметина, -ѿ, ж. *ѡостйељйца овце или краве ѡослије доношења младих на свијей*. – Пòгледѧјдѧ је ли крѧва бѧцила пòметину.

помўкљивити, -йм, свр. *ѡозелениѡи од гљивица (сир или кајмак)*. – Кѧд би кòд-нѧс помўкљивијò скòрўп, нѧправѿ пòпару, пòијò би прѧсте.

понајло, прил. *ѡолако, лагано, разложно*. – Шѧјко је свѿ рѧдијò понѧјло и нйкудѧ нйје жўријò.

пòнеђе, прил. *ѡонегòђе*. – Кѧснѧ е јѧсѧн, али се јòш пòнеђе у Кѧдињачи мўгў нѧћи мўкиње на грѧна.

пòњава, -ѿ и **пўњава**, -ѿ, ж. *врѧѧ ѡебейѧ од ѡрйшенине, коноѡље*. – Кòд нѧс су се вишѿ ткѧле пòњаве нѧго бйљци, јер нйје бйло дòвòљно вўнѧ за бйљца.

пòòрати, пòорѧм, свр. *заврйшии орање свега шйѡ је ѡрѧвиђѧно*. – Мўи су òрѧли вишѿ ò-трй ѿвте и пòорѧли свѿ до кòноплйшта и кѧтанйшта.

пòпара, -ѿ, ж. *јело од хљеба ѡреливеног истйѡйљеним сй̀арим кајмаком*. – Нѧправи ми ѧдну пòпару, нијѧси је прѧвила, й-ђѧвò знѧ кѧдѿ.

пòпасак, -ска, м. *вријеме кад овце излазе из хлада на ѡашу*. – Изгòнте бѧгò из-лѧда на пòпасак већ је вријеме, сплѧснула е вруђйна.

пòпаснѧ дòба, пòпаснйх дòбѧ, изр. *вријеме иза ѡодне када излазе овце из хлада на ѡашу*. – Пријўни кўпити сйјено, већ су пòпаснѧ дòба, прође дѧн.

пòпасти, пòпанѧм, свр. *зграбйи, ухвайшии, узейи*. – Мйле пòпаде кѧмѧн да ўдарй псѧ, али нѿ даде Гѧјѧн.

попйрйвати, попйрўјем, несвр. *ѡовремено ѡцркаѡи*. – Кѧко вјѧтар попйрўје, тѧкò се нѧша жйта тѧлѧсајў ко мòре.

попишмѧнити се, попишмѧнйм се, свр. *ѡредомислийи се, одусйѡаѡи*. – Нѧћѿ Кòпањчѧни да се ўмеђѧмо кѧмена с рѧмена, нѧшто су се попишмѧнили.

поплѧсти, поплѧтѧм, свр. *заврйшии крајеве некога ѡлейшйива на ѡосѧбан начин*. – Ўрљѧјка је оплѧла свòме Милòшу нўвў бўћу и поплѧла рукѧве рўдòм.

попрѣкуша, -ѿ, ж. *њива ѿоѿријекo ѿложена исѿод брда*. – Најтежѿ је ѿрати њиве попрѣкуше јер нѣмају рáзола.

порѣни, *имѣраѿив глагола ѿоѿјераѿи*. – Порѣни блага у ладѿвину, вѣдѣш да се ѿвце збоје на ѿвѿ пѣстѿј врућини.

посавац, посавца, м. *во дугих рогова ѿоријеклом из Посавине*. – Мáксим је стáлно ѿрѿ на чѣтри посавца штѿ нѣко други нѣје мѣгѿ у-нашом крају.

посачњак, -а, м. *хѣб исѿод сача*. – Лакета би пѿијѿ пѿла млáкѿг шѣничнѿг посачњака кад би дѿшѿ кáсно са прѣла.

посвѣскати, посвѣскáм, свр. *изнемоћи ѿлачући*. – Дјѣца посвѣскала плáчући цијели дáн, нѣје ѿмѿ ко да и забавѣ.

посврѣлија, -ѿ, м. *онај који ѿосврѣе језиком кад говори, има говорну ману*. – Унога посврѣлијѿ ѿж Ђѣрманá нѣко не разумѣје кад гѿвори.

посѣнити, посѣнѣм, свр. *усвојѣиши мушко дијѣише за сина*. – Нѣје Тодѿрац ѿмѿ свѿѿ дјѣцѿ па посѣнијѿ ѿднога клáпчића и ѣн и жѣна су га глѣдали ко рѿђенѿ дијѣте.

пѿсјек, -а, м. *месо ѿријремљено за зиму*. – Кѣм Бѿжо заклѿ прáсца и ѿвна у пѿсјек.

посрѣкати, посрѣчѣм, свр. *ѿоѿиѿиши нешиѿо гласним увлачењем ваздуха у ѿлућа*. – Дмитрѣшило е мѣгѿ посрѣкати пѣну рáлику врућѿ чѿрбѿ.

посрѣкача, -ѿ, ж. *онај који халайљиво ѿије ракију*. – Нѣје бѣло вѣћѿ посрѣкачѿ ѿд-нашега Бáјѿ, ѿтка е гáврáн поцрнѣијѿ.

посрѣтница, -ѿ, ж. *скиѿиѿница, бескућник*. – Нѣје бѣло вѣшѿ посрѣтница у сѣлу ко ѿвога вáкта ѿтка е сѣла и мѣмака.

пострѣгати, пострѣжѣм, свр. *кашиком ѿокуѣиѿиши кајмак из каквога суда гребући му зидове*. – Пострѣжи кућо мѣја унáј бакрáч, загѿрила варѣника.

пѿтајац, пѿтајца, м. *нож који сине изненада, из ѿоѿјаје*. – Сачѣвáј Бѿже дáна пѿкајца и нѣжа пѿтајца.

потамáнити, потамáнѣм, свр. *униѿиѿиѿиши, заѿријѣиши*. – Потамáнило е свѣ златицу у купијѣрије, нѣма ни ѿднѿ зá-лијека.

потвѿрити, пѿтворѣм, свр. *налагаѿиши на некога, изнијѣиши неисѿишину*. – Нѣко е потвѿријѿ на Милѿша да се двá пѣта жѣнијѿ пријѣ вѿјскѿ.

потѣгерити, -ѣм, свр. *ѿонијѣиши ѿуно разних сѣвари*. – Пѿшли смо на лѣводу и потѣгерили пѣне тѿрбе крáнѿ и пѣћа.

потѣжница, -ѿ, ж. *дио заѿрежних кола*. – Рáсклимале се потѣжнице у-кѿлá, трѣбало би ударити кѿју цврљку.

потѣћи, потѣчѣм, свр. *ѿоѿрчаѿиши*. – Мићука пѿплаши куње, а уни потѣкошѿ из-оградѿ ко гѿрскѿ вѣле.

пѿтка, -ѿ, ж. *ѿоѿречне ниѿи које се ѿровлаче ѿмоћу чунка и уѿкивају у основу на ѿари*. – Брѿз дѿбрѿ пѿткѿ и дѿбрѿ ѿсновѿ, нѣма ни дѿброга ткања па нѣка гѿворѣ кáко ко ѿће.

пѿтканица, -ѿ, ж. *игра сакривања ѿрсѣена исѿод каѿа*. – Кáд се ѿгрá пѿтканица, иѿѿѣилити мѿре свáко, али сáмо ѿдан дѣжѿ кáпе.

пѿтклѣпити, пѿтклѣпѣм, свр. *ударѣиши некога изненада*. – Áко те пѿтклѣпѣм ѿвѿм шопáицѿм, знáнеш ѣѿ су врáта.

потлѣушица, -ѿ, ж. *сиромáшина дрвена кућница*. – Нáши су стáрѣ жѣвили у потлѣушица пѿ -шума, бјѣжећи ѿ-Турака.

потòрити, потòрїм, свр. *їремјешїтањем їора завршиїти гнојење ливаде или њиве*. – Дмїтар је потòријò двїје њиве ў-пољу, преносєћи тòр с мјєста на-мјесто.

потр̀кушица, -є, ж. *журба, брзина*. – У òвòј п̀стòј потр̀кушици јà пр̀сто нє знãм кудà ударãм.

потр̀лац, потр̀лаца, м. *онај који се моїа око їуђих жєна*. – Нãш Кїцош је бїјò нãјвєћї потр̀лац ў-нашом крају. Ва

поткус̀урити, поткус̀урїм, свр. *їоїк̀уїшїи, уцїјениїи*. – Лãко е глãдна поткус̀урити јер ће за к̀мãд кру̀ва свãшта ура̀дити.

пот̀уцати се, пот̀уца̀м се, несвр. *скиїаїи се без цїља*. – Сирота се пот̀уца̀ од нємила до нєдра̀га по свијету.

пòћак, -ћка, -ћко. *хиїар, їокреїан, лаган на ходу*. – Ё м̀јб брãте, Мїле ти је пòћак у бїртију, али нїје на пòсò. Рд

пòчек, -а, м. *зајам који се враћа на договорено врїеме*. – Љєтòс је Тодòрина дãò мãло пãрã Савєтини Бãздуљића на пòчек.

пòчитовати, пòчитујем, несвр. *їошїоваїи, уважаваїи*. – Данас ти се зєтови слãбо пòчитуј̀, м̀јб пòбро.

пòша, -є, ж. *бијела марама око главе*. – Пòшòм се замотãвала глãва по зїми да нє мрзн̀ ўши.

пошãндр̀цати, пошãндр̀ца̀м, свр. *изгубиїи здрав разум*. – Мїћко е пошãндр̀цò јòш у младòсти. Ћò

пòшакати, -ãм, свр. *наїором їосуїи реїке кромїира*. – Нємã за купијере нїшта бòљє ко кãд се пòшакај̀ нãпором из р̀кє.

пошашãвити, пошашãвїм, свр. *скренуїи с їамеїи*. – М̀рã пãметан ч̀дек са будãлама пошашãвити.

пошкòпити, пòшкòпїм и поштрòдити, пòштроїм, свр. *завршиїи са касїрирањем*. – Кãд је дòшò нєкакãв јãловãч из Вãгана, ўн је свє ждријєпце у сèлу зã пò дãна пошкòпијò и вратијò се за òбданицє к̀ћи.

пошкрòпити, пошкрòпїм, свр. *їосуїи сланом водом листї лијєске да га једу јањци*. – Јãнци нãјбољє јєд̀ кãд им се пòшкропї лєсковї лїст.

пошòрати се, пòшòрãм се, свр. *їоїцући се са неким жєшїе*. – Ў-Рорије се на збòру на Ѐлїндãн пошòрали Рòрчãни и Прєкрãјци.

пòшто-пòтò, прил. на *било који начин и за било коју цїјену*. – Нємòј враћати јãњãца са пїјацє, пр̀дãј ї пòшто-пòтò.

прãз, -а, м. *ован за расїлод*. – Пуштили су двã прãза ў-òвце.

прãзнати, -ãм, несвр. *говориїи или радиїи без корисїи*. – Л̀јò цїјела живòта прãзнã ко Шпїриновића млїн.

прãзнòв, прãзнòва, м. *онај који говори изван їеме разговора*. – У прãзнòва е ўвијек прєсипãње из ш̀упља у прãзно.

прãзòвит, -а, -ò. *некасїриран ован*. – Прãзòвит òван се зãлетї и ударї исãна їзнєнãда.

прãкљача, -є, ж. *дрвена їалица којом се луїа їò вешу у їòку їрања на извору или бунару*. – Ч̀јє се прãкљача на пєрилу прєò цїјелòга дãна, пєр̀ жєне рубине.

прãкнути, -нєм, свр. *їрохїїеїи се, добиїи жєљу за нечим*. – Дмїтру је ј̀трòс прãкнуло пòпити ш̀ л̀удије рãкију.

прѣгрѣшт, -и, ж. *количина нечега шїѣо сїѣане у двије сїѣјене ѣодланице*. – Давали му тежаци под-јесѣн по којѣу прѣгрѣшт гра.

птегѣлити се, прѣгѣлим се, свр. *истегнуѣи ѣрбушине мишиѣе од ѣешкога рада*. – Вѣле се прегѣлијѣ износѣи наѣѣлке из ѣније рѣпа у Шкадиму.

прегуљаја, -ѣ, м. *мушарац који се ѣрегулио*. – Лѣужију су звѣли прегуљаја јер нїје мѣгѣ нїшта подигнути, прегѣлијѣ се тоѣарѣи мѣтарице на кѣње гѣре ѣ-шуми.

предѣнити, предѣним, свр. *ѣровѣѣи цијели дан на јѣдном мјѣстѣу*. – Рїсте је предѣнијѣ у Кавѣринѣј кавѣни пїјѣћи ѣнѣ шїѣшу и јѣдва се ѣдѣвкѣ кѣћи по мѣраку.

предѣнути, предѣнѣм и **предѣшити**, предѣшїм, свр. *наѣравїѣи ѣѣзу за краѣи ѣдмор*. – Сјѣди мѣлко и предѣни, умѣријѣ си се пѣсѣе цијѣпајѣћи дрѣва. Сјѣди и мѣло предѣши; нѣмѣј пїти врѣћ лѣденѣ вѣдѣ.

прѣђа, -ѣ, ж. оно *шїѣо се ѣреде на ѣреслице*. – Лѣшњѣ је прѣсти сѣкненѣу прѣђу од прѣтенѣ трї-пѣта.

прѣзѣобразан, -зна, -зно. **некултураан**, **дрзак**. – Лѣгѣр је прѣзѣобразан па бѣркѣ жѣне по сѣлу, срѣм га ѣ-стїд бїло.

прѣзѣбразлук, -а, м, и **прѣзѣбѣраштина**, -ѣ, ж. *некулїѣура, дрскѣстї, лѣѣовлук*. – Ѡткѣ е свїјѣта, нїје бїло вѣћѣга прѣзѣбразлука ко саѣе. Нѣмѣ вѣћѣга лѣпѣвлука и прѣзѣбѣраштинѣ ко на дѣрнеције.

прекардѣшити, прекардѣшїм, свр. *ѣреїѣјѣраїѣи ѣрећи гѣранице дозвољѣнога*. – Нїкадѣ Мїјѣјло нѣће дѣпасти мѣђу лѣудѣ. Ун је свѣ прекардѣшијѣ својѣм галѣмѣм и свѣко ѣд-њѣга ѣкрећѣ глѣву.

прекѣвїлїти се, прекѣвїлїм се, свр. *ѣресавїѣи се*. – Мѣрија се прекѣвїлїла прѣо прѣга па сѣмо цмѣлї, бѣлї је трѣбу.

прекїлѣати, -ѣм, свр. *ѣререзаїѣи нешїѣо ѣѣѣом ѣѣсїѣером*. – Мѣј бѣѣте, ѣзѣли Дѣле и Дѣраго ѣнѣ тѣпѣу тѣстѣру и ѣдри, пїлѣј и трлїцај по ѣднѣј свѣѣзи и јѣдва е нѣкѣко прекїлѣашѣ.

прѣковишѣ, прил. *ѣреѣише*. – Јѣ сам ти лїјѣпо запѣвїдијѣ ко правѣм клѣпцу да дѣнесѣш двѣ наѣрамка дрѣвѣ, а тї бѣѣте, дѣнесе прѣковишѣ.

прѣмглавица, -ѣ, ж. *лудѣстї, ѣѣмућѣносїѣ ума*. – Умајѣ нѣколикѣ ѣвте, наѣшега Дѣлїјана ѣватила нѣкаква прѣмглавица па сѣмо гѣнѣ псѣ по сѣлу, ко да е, Бѣже ме прѣсти, свѣрцијѣ.

прѣмза, -ѣ, ж. *ручна кѣчница на дрѣвеним колїма*. – Прїтѣгни прѣмзу, ѣтиснућѣ се кѣла нїз плѣћину.

прѣпека, -ѣ, ж. *ѣреїѣчѣна ракија*. – Јѣчѣ су Рїсте и Милѣнција смѣштрили пѣн раѣан лїѣтар ѣнѣ прѣпекѣ на пїјаци у Ѡцаку.

прѣпѣти, прѣпнѣм, свр. *ѣремјѣстїѣиѣи свѣзанѣ коње са јѣднога мјѣстїа на дрѣуго*. – Ѡ Блѣжѣ, ѣјде бѣлан прѣпни кѣње па ѣдѣвѣи и прїпни дѣље ѣспод Гѣјанѣвѣ дѣлицѣ ћѣ је бѣлѣа траѣа.

прѣпѣдати, прѣпѣдѣм, несвр. *ѣсукиѣвїѣи кѣнаѣ на вѣрїѣѣну*. – Мїлица по цијѣлї дан прѣпѣдѣ прѣђу прѣт-кѣћѣм.

прѣпѣдѣњѣк, прѣпѣдѣњѣка, м. *дѣвличњѣк, ѣлизїца*. – Нѣмѣ ти вѣћїје прѣпѣдѣњѣкѣ од бїртијѣшѣ на цијѣлѣм свїјѣту.

прѣпржїти, -їм, свр. *ѣресїѣаїѣи даѣвїѣи мїѣјкеко ѣѣслије ѣѣѣѣња или јѣгњѣња збѣг неѣког ѣбѣљѣња*. – Прѣпржїле су нам двїје ѣвце ѣмѣ трїднї, па ѣмѣмо мѣку с јѣњције.

приља́дити и **приља́ушити**, приља́дѝм и приља́ушѝм свр. *ударѝти неком шамар ѝо образу оѝвореним дланом.* – Павлѝзан приђе Здравилу па му приља́ди ўз-уши нѝколикѝ штѝ му ба́ца ка̀мење у ливоду.

при́ма, -ѝ, ж. *дознака шуме за сјечу.* – Отишѝ Лу́жо ў-приму са тѝкничѝрије па по цијѝли да́н кланцијѝ пѝ-шуми.

прио́нити, прио́нѝм, свр. *навалиѝти, ѝожуриѝти.* – Прио́ни ку́ћо му́ја, по́купи тѝ сѝјено штѝ при́је, му́гла би ўдарити кѝша.

припа́ндрљити и **припе́рити**, припа́ндрљѝм и припе́рѝм, свр. *ѝридружѝти се ѝекоме ѝейланирано.* – Овѝ се Ћу́луми ва́зда припа́ндрљѝ Чегѝрчѝаније ка́д ѝду ў-Кнѝн по пи́ће за Крсно́ ѝме, мѝлѝст га бѝло. Припе́рила се Јѝла Ылији и Ве́тићки, а ўни би ѝѝли на́само еглѝндисати.

при́перак, при́перка, м. *оно шѝо је накнадно ѝридодаѝо.* – На ѝвомѝ Дмѝтровѝм ко́жуну ѝма́ при́перака́ пўна то́рба.

припрѝкѝвати, припрѝкѝва́м и **припрѝскујѝм**, несвр. *ѝриговараѝти, ѝровоцираѝти.* – Овѝ на́ши Шѝбати и Ба́ришићи, ва́зда ѝдни дру́гије припрѝскујѝ нѝшто око ме́ђа до́ље ў-њива и ства́рајѝ ла́рму и гала́му.

припрѝснути, припрѝснѝм, свр. *ѝриговориѝти, исѝровоцираѝти.* – Припрѝснѝ Пе́рица Ду́цку нѝшто о рату, а Ду́цко плѝнѝ ко небѝска́ муња́ и свѝтрѝ на́-ња́.

припу́штити, припу́штѝм, свр. *ѝусѝиѝти јањце у овце да сисају млијѝко.* – По́пасна́ су до́ба, ва́кат припу́штити јањце.

при́сјести, -дѝм, свр. *на ѝренуѝак ѝресѝаѝти дисаѝти због хране која је засѝала у грлу.* – Штѝ се бѝчѝш на кра́ну, ѝје да́бѝгда́ ти при́сјело.

при́ставити, -ѝм, свр. *сѝавѝти неки суд на ваѝру да се кува храна или шѝо друго.* – При́стави же́но ка́ву да по́пијемо па да ѝдѝм цијѝпати дрѝва.

прита́јтерити, -ѝм, свр. *зайисаѝти некога због неког ѝрекшија́ и ѝријавѝти иадлежнима.* – Прита́јтеријѝ лу́га́р Ла́зѝра ў-свој ли́брић јер је ўкро́ ја́рам дрѝва са држѝвнѝг ла́гера.

при́твор, -а, м. *изолација брѝва ради ѝовљења.* – Затво́ријѝ на́ш Сѝмата двѝзицу у при́твор да је кра́нѝ за Бо́жић.

при́ћерати, -ѝм, свр. *доѝјѝраѝти све сѝјено из ѝоља ку́ћи које је кошено у ѝоку ѝѝѝа.* – Мѝди би ѝбично при́ћерали све сѝјено нѝђе при́је Ве́ликѝ Госпо́динѝ и са́дјели зѝмскѝ пла́шѝѝе.

при́уба, прил. *иоле, ѝодношљиво, како-ѝако.* – При́шила му ма́тѝр за́крпу на ко́љеније при́уба, са́мо да не сѝјевајѝ го́ли гња́тови.

при́уза, -ѝ, ж. *краћи канаѝ на ѝторби за ѝодешавање или узица која се сѝавља сѝѝоци око враѝа ради вођења.* – Остоја́ е на при́узи до́вѝ кра́ву на дѝрнек. При́узми ўне́ при́узе на то́рби, не́ море ма́ли Ду́ле но́сити, ѝбјѝсила му се то́рба до гња́товѝ.

при́узети, при́узѝм, свр. *скраѝиѝти ѝриузе и ѝодесѝти ѝторбу уѝрѝња́чу да се носи на леђима.* – При́узми ми ма́ло ѝвѝ то́рбу да ми не́ пада́ по крстије.

прицвѝрљити, прицвѝрљѝм, свр. *угријаѝти ѝреко мјѝре; када у ѝоку ѝѝѝа на-сѝѝану велике врућине.* – Прицвѝрљило е Сунце са небѝса́ око Ылѝндѝана, ѝѝѝ ѝба ѝка да ѝскочѝ из гла́вѝ.

прицма́глити, прицма́глѝм, свр. *ѝрима́кнуѝти очима нешѝо вруће шѝо се не може ѝоднијѝти.* – Ни́кола ўзѝ ўгара́к са ѝгњѝшта па прицма́глѝ ѝчије да при́па́ли лўлу.

причичати се, -ам се, свр. *закачиџи се за нешџо као чичак*. – Штџ сте се причичали кџегѧ ѣвља, одмѧкните се дѧљѧ от котла.

прицгати, -ам, свр. *навалиџи облайорно јесџи*. – Ёно Лџквѧрѧ, прицгали јѧсти ко глѧдни вџци.

пришипетља, -ѧ, ж. *онај ко ѣрилази друшџиву нейозван, који је сувишан*. – Савѧтина нѧмѧ свџга друштва па се вѧзда припѧндрљѧ другџме ко кѧква пришипетља.

пришити џз џши, пришијем, свр. ударити некога по ушима дланом. – Ђко ти пришијем нѧколикѧ џз-уши, џтувиѧеш кѧко се пџчитујџ џџди.

пришпѧрати, пришпѧрѧм, свр. *ушиѧедиџи, сачуваџи новац или какву дрџу робу*. – Мџи пришпѧрали нѧшто пѧрѧ да се нѧѧѧ, нѧ дѧј Бџже, за кѧкѧв слџчѧј.

пришпѧјати, -ам, свр. *ѣриџазиџи, ѣричуваџи, обраџиџи на нешџо ѧажџу*. – Пришпѧјѧј ми џвѧ џвѧца Ёлија, Бџк ти дѧѧ.

пришџњати се, пришџњѧм се, свр. *ѣривуѧи се нечему лагано и џѧрезно*. – Пришџњѧла се дѧјца на Пѧљѧѧеве вѧшње, нѧко ѧ нѧје џпазијѧ.

пркѧлати, -ам, несвр. *говориџи на стѧраном језику ѧако да саговорник не разумије о чему је ријеч*. – Кѧд Швѧбе почеше пркѧлати нѧшто по швѧпски, нѧ мош им алаисати ни ѧднѧ бѧшједѧ за мѧла Бџга.

пркно, -а, с. *чмар, анали џѧвор*. – Луторѧни се мџвајџ ѧко Глишинѧ кавѧнѧ ко подрѧпна мџва ѧко пркна.

прљѧд, прљѧди, зб. им. *ѧрули осѧѧци дрвѧѧа у шуми*. – Пѧ нашѧј се шџми од пџстѧ прљѧди нѧ море кѧмѧтно ѧдати.

прљѧдија и **прљѧдика**, -ѧ, ж. *ѧѧерен у шуми са много ѧрулога дрвѧѧа*. – Швѧпчѧд се вѧљѧ по џнѧј прљѧдији џ-нашѧј шџми ко пѧ-нувѧм џвѧљѧнѧм бѧљцу.

прлѧ јѧме, прлѧје јѧмѧ, фраза. *мјесџо гдје је нешџо сакривено ѧако да га је ѧѧешко наѧи*. – Шѧјко е сакријѧ пџшку ко џ-прлѧ јѧме, нѧ би је нашло стѧтину ѧѧндѧрѧ.

прљ, прљѧ, м. *дуг дебљѧ шѧѧѧ на ѧласѧу сијена који чува да се ѧласѧ не би накривио и ѧревалио*. – Донѧси чѧтри бџковѧ прљѧ ѧ-шумѧ да ѧбјесѧмо нѧ-зимски плѧст.

прљѧтити, прљѧѧм, несвр. *ѧѧѧи нешџо на слабој вѧѧѧи*. – Чѧбани повѧздѧн прљѧ купијѧре на ѧѧсковѧј вѧтри, пѧла кѧша па дрѧа сирѧва.

прѧмбѧја, -ѧ, ж. *ѧрѧѧа инсекѧѧа, бубамара*. – Прѧмбѧја, прѧмбѧја, полѧти са мѧѧ рџкѧ у сѧло ѧклѧн ѧу се ѧжѧнити.

прндѧвѧљ, прндѧвѧља, м. *онај који је осѧѧарио и има аѧѧу*. – Штѧ ѧе ти џнѧј прндѧвѧљ, штѧ нѧ нѧѧѧш прилику премѧ-себи, јѧдна нѧ бѧла?

прндѧцати се, -ам се, несвр. *риѧѧѧи се ѧриликом ѧрчѧња*. – Ёно се дѧјца прндѧцајџ на лѧводи ко ждрѧбѧд.

прндѧцнути се, прндѧцнѧм се, свр. *риѧѧнуѧи се, скочиѧѧи нагло с јѧднога мјесѧѧа*. – Прндѧцнѧ се Видѧсилѧв Пџтѧљ, ѧсли га Млѧѧо Пѧљѧѧа мѧлко дѧвати мѧткѧм крѧј-рѧпа.

прњѧ, -ѧ, м. *онај који је сиромашан ѧа је стѧлно у ѧрњѧма и стѧрој ѧдјеѧи*. – Ђма, зѧр је ѧтишла за џногѧ прњѧ, шѧрке се за ѧѧм гѧѧбесѧле?!

прѧбитачан, -чна, -чно. *ѧријѧѧно, корисно, на задовољсѧѧво*. – Тѧ ти вѧно прѧбитачно бѧло.

пробрѣглати, -ам, свр. *изговорити нешто неразумљиво*. – Дјѣца од-годинѣ дана пробрѣгају по-неку рјеч.

проварити се, проварим се, свр. *усириши се; када се слајко млијeko приликом кувања прѣтвори у грудвице сира*. – У Марице се ђтрѡс проваријѡ пун-раван кѡтѡ варѣникѣ.

прѡвара, -ѣ, ж. *прѡварена вареника*. – Нѣ трѣба давати дјѣци прѡварѣ, забѡблиће њ трбу.

прѡгон, -а, м. *сеоски ѡуи ограђен са страна куда прѡлази стѡка*. – Оде сѣрмија низ прѡгон ѡ-поље на-пашу.

прѡзукнути, -нѣм, свр. *овлаш осушити дрво*. – Наши би старѣ гунили ѡ-Кнић продавати дугу чим малко прѡзукнѣ.

прѡјстро, прил. *прѡкосјуира*. – Акобѡгда ја ѡу прѡјстро ѡ-млин у Прѣодац ѡи мљѣти нѡвѡга жита.

прѡкиснути, -нѣм, свр. *узљутити се на врућини; када се кисело или кувано слајко млијeko узљутити у ѡоку љѣша*. – Ђдна карлица варѣникѣ прѡкисла у Матићкѣ па направила кѡсције питу. Кад су кѡсци ручали, понадимали им се трбуви и ѡко нѣје манѡ кѡсѡм цијелѡга дана.

прѡкљувати, прѡкљујем, свр. *прѡбити, ѡјавити се као ѡлад из јаја*. – Ђно пѣлад прѡкљувала, сѡмо штѡ нијѣсу свѡ изашла ѡж-љупинѣ.

прѡкљувити, прѡкљувѣм, свр. *сазнаѡи, схватити*. – Ми смо давно прѡкљували куда ће ѡи пѣт, прѣје нѣго су лѡгѡми пѡчѣли одадимати кроз село.

прѡкосити, прѡкосѣм, свр. *зајочѣти са кошевином прѡаве*. – Ми ти најчешћѣ прѡкосѣмо окѡ-Видова воћекѡ у окрѡјције.

прѡкула, -ѣ, ж. *крујница цијѣана дрвѣша*. – Донѣси нѣколикѣ прѡкуле па наложи на ѡгњѣште.

прѡкулати, -ам, несвр. *цијѣаѡи крујна дрва*. – Лѡзо повѡздѡн прѡкулѡ сврѡзе прѣт-кућѡм на куцѡници.

прѡлисина, -ѣ, ж. *мјѣсѡ у ѡѡљу гдѣ је ѡкоѡнио снијег ѡако да ѡвце могу ѡи у ѡашу*. – Пушѣ југѡвина па се појѡвиле прѡлисине дѡље ѡспѡд Курјѡкѡвца, мугѡ ѡвце ѡ-пашу.

прѡлупати, прѡлупѡм, свр. *изгубити здрав разум, сврцити с ума*. – Штѡ се чѡдѣш, давно е ѡн прѡлупѡ јѡш ѡткѡ се ѡжѣнијѡ.

прѡносок, -ска, м. *прѡво јаје ѡшто га је снијѣла кокошка ѡлица*. – Снијѣла ѣдна наша пѣлица проносок и нѣје вѣћ ѡд голубијѣга.

прѡњувати, -ам, свр. *прѣпрѡжити ѡажљиво неки прѣрен*. – Свѡ су кућу прѣтрѣсли и прѡњували, али нѣма нѣје Нѡколинѣ лѡлѣ.

прѡпунтија, -ѣ, ж. *дубѡка руја, јама, кланац*. – Пјѡн Бѡжо скѡндрљѡ се сѡскалѡ ко низ кѡкву прѡпунтију.

прѡсијеч, -и, ж. *прѡсјечено мјѣсѡ на брвну куда се прѡвлачи ланац да се брвно може вући ѡ земљи на зајрѣзи*. – Кад би пѣтник забасѡ по нући или зѣми, прѡво би нашѡ брвно на пѣту и глѣдѡ кудѡ е ѡкрѣнѡта прѡсијеч, јер је село ѡ-томѣ правцу.

прѡсјести се, -дѣм се, свр. *прѡвалиши се испѡд ѡнога који сјѣди*. – Сјѣди и мирѡј, прѡсјело се пѡ-тобѡм дабѡгда.

прѡтѣсли, -ѡ, ж. *жигавци, ѡијѡси, прѡнавци*. – Пѡле крѣсти у јѡдна исѡна, стѣгле прѡтѣсли, нѣ да се дијѡти а кѡмоли ѡдати.

прчевина, -ѐ, ж. *пошениности, сексуалности*. – Чувам овце испод прчевинѐ, дођи драги бйће прчевинѐ. нп

прчевит, -а, -о. *полно зрио, поодан, пошениан*. – Прчевит ован опасан за-људе.

прчитити, -йм, несвр. *вулгаран назив за вођење љубави*. – Прчиш ли йшта о Мићанѐ!

пршуља, -ѐ, ж. *калем са напошаним концем*. – Йма наша Мара неколикѐ пршуље разнѐ прѣђѐ.

пршут, -а, м. *сушени свињски или говеђи буји меса*. – Најбољѐ се пршут суши на буюковј вагри и промаи.

пуглавац, пуглавица, м. *врши црва са рејом у води гдје се киселе коноље*. – Пуно Инићушино мочило пуглаваца ко Келино купјерйште мйша.

пудер, -а, м. *мирисни прах за лице*. – Мало е која цура у-нашом крају ймала пудера, а нйје јој нй требало, свака црљена ко јабука.

пудерити се, -йм се, несвр. *посийати пудер по лицу*. – Роркуше се пудерѐ кад йду на-збор на Йлйндан па им мумци припјевавају; кад се моја напудерй блеса, мйсли блеса да е до небеса. нп

пудра, -ѐ, ж. *жила, полни уд код коња и бикова*. – Причали су наши старй да су несретни Турци сувом пудром бйли јадну рају кад би купили турскѐ намете.

пудре, -ѐ, м. *йејорайиван назив за мушкарца са израженим полним органом*. – Еднога су човека из нашије Баришића звали пудре и ун се нйје љутијо.

пудрѐкан, -а, м. *йејорайиван назив за нешашна младића у доба йубершеиа*. – У-нашом је крају свако село ймало по неколика пудрѐкана па су и звали несрећаја и ко зна још како.

пудрѐцати се, -ам се, несвр. *ришати се ирилоком ирчања*. – Клисарина зѐкица се највише пудрѐца кад угрије и освоѐ муве у-вршају.

пудрѐцнути се, пудрѐцнѐм се, свр. *једном се риннути ногама*. – Кад је Млађо доватијо Видесилова путаља мотком крај репа, ун се пудрѐцно и Видесило е лосно у траву ко из торбѐ.

пукй, -а, -о. *пошйуно сличан, дословно исш*. – Момчило е бйјо пукй ујак топо.

пуклина, -ѐ, ж. *покошина, процејей, шуљина*. – Заткалисмо пуклине на сјечини машином са старѐ буюквѐ.

пула, -ѐ, ж. *снага, моћ*. – Ун немѐ у-себи пулѐ да се наије, камоли да коси траву цйјели дан.

пуле, -ета, с. *мало магаре, ждријебе или шшо друго*. – Йди оћерај оно пуле, ёно га мута се око-нашек плашћа.

пулија, -ѐ, ж. *већином мейално дугме на одјећи*. – Перица йма буюу од чистога власа са девет пулија.

пулијаш, пулијаша, м. *коњ са ијегама у облику йулије*. – Продѐј ћаћа куња пулијаша па ожѐни сина робијаша. нп

пунйрати, пунйрам, несвр. *одговарати, иасовати, годиш*. – Навали народе, ёво робѐ тѐзѐ код чика Лѐзѐ, узми шта ти пунйра. Рд

пунтаги се, -ам се, несвр. *повремено се бацати ногама*. – Нѐ дѐ се Јованов кулаш осамарити, пунта се, нѐ дѐ прићи себи.

пура, -ѐ, ж. *качамак од кукурузног брашна, врши йаленше*. – Ё, муй мйли брацука, пура ти је била некадѐ наша главна крапа.

пӯрар, -а, м. *онај који воли йуру*. – Наш Пӯрар смаже одједноч пд-пола бакрe пӯрe.

пӯргати, -ам, несвр. *халайливо јестии*. – Ђермани сваки другї дан пӯргају пдпару.

пурїјанка, -e, ж. *йејоративан назив за йуру*. – *Има ли још Ма́ро те пурїјанкe*, додајде малко.

пӯси, пӯса, м. *сиройиња, нејач*. – У Илијe се прдсӯли унї пӯси о-трї жене, свe едно другом до-ува.

пӯсат, -а, м. *оружје, ойрема*. – Вид дeлијe, види му пӯсата, штo га нӯсї овноћ и по дану, онакога у везїра нeма. нп

пустаија, -e, ж. *необузdana особа, боем йосебне врстїе*. – Ено унe пустаијe Ђугумовe, само зјакa и звїндa по сeлу и брeспосличї.

пустeбачина, -e, ж. *суво месо са сїомака овце или свиње*. – Нeма ништа лeшвe пдести од бравїјe пустeбачинe.

пӯстија, *узвик којим се йїјера вук од блага*. – Пӯстија, ето вӯка.

пустијакaње, -а, гл. им. с. *галама на вука йонављањем „йусїија“*. – Пустїјакaње је спас о-д-вӯка у-нашом крају.

пӯстина, -e, ж. *мекана кожа са вуном или меко вунено ћебе*. – Ставља мајка ваљану пӯстину у бeшику да е мeкше сїну.

пӯстe, прил. *олако бацїиш нешїо из руке*. – Ђопо заврндaљї камeн пӯстe лијевом руком и ун се оtkолицa у Аћушине куноплe.

пӯстї, -a, -o. *богаїи, обилаїи, нагомилан*. – Ма́ксим је завaљo пӯстo блага, има йљаду овцe.

пӯст, пуста, пусто. *йразан, без игде икога живого*. – У сeлу нeма живe дӯшe, свe је пусто; ва́та чoека страва и језа од самoћe.

пустoлина, -e, ж. *развалина која одаје йусїош*. – Кад гoћ доћe кої рaт, у-нашом крају остану пустoлине и паљевине.

пустoпaшица, -e, ж. *йїјерање блага без йаше и заусїављања све до мјестїа одређеног за исїашу*. *Ово може биїи и йрилиг, на који се начин йїјера благо*. – Пустoпaшица е најгорa за-блага. Наш Дмїтар свакога дана гунї овце пустoпaшицe на-Зeчевац.

пӯсула, -e, ж. *исїрава, доказ, докумeйаїи*. – Ја имам пӯсулу црно на бијeло на-свој пај, а тї тражи своју праву тaмо ћe се по рeду гoворї.

пӯц, *узвик којим се ойонаша ударац моїком*. – Вїцо узe мутку па Здравїла по туру нeколико путa, пӯц, пӯц.

пӯцaљка, -e, ж. *цијев од зове из које се избације чeй од конойлe йод йриїшском йако да се чује йуцањ*. – Кад смо бїли дјeца, правили смо од зoвe пӯцaљке и јурили eдан другoга.

пуца̀нија и пуца̀тања, -e. *одјек од исїаљене муниције*. – Каква е уно пуца̀тања доље у-Рoрије, асли Рoквићи правe бунар па се чўју лагуми. Већe се пуца̀нијe нїје чўло oдавно.

пӯце, -ета, с. *йредмeї округлог облика који може биїи и украсно дугме йoйуїи йоке*. – Кад кантaрскo пӯце клизнe, оно тачно покaжe, колико е oкa тeшка рoба. Стaри лўди су на јeчeрми и цамадану нусили златну и сребрену пӯца̀д.

пуцкѣтати, -ām, несвр. *узастїоїно и лагано пуцаїти на ваїри*. – Пуцкѣтају смрчова дрва на огњишту, а вәрнице се прѣсипају и освјетљавају трѣшнї сѣоску їзбицу.

пўцмајстор, -а, м. *мајстор неког посла посебне вриједности*. – Нїје било у шаку вѣћѣга пўцмајстора од Пѣрѣ Цвїјанова.

пўцман, -а, м. *доушник, цинкарош, поїказивач, слуга*. – Ја нѣ волїм бїти нїчї пўцман и слўга, нїјесу ми тѣ нї старї били.

пўцнути, -нѣм, свр. *ударити некога моїком благо само један пої*. – Пўцни њвог дѣрана мўткѣм да се мѣло смїрї.

пуцўкнути, пуцўкнѣм, свр. *модификован глагол пуцнуїти са одређеном емоционалном дозом подругивања*. – Дѣдѣре мѣлко пуцўкни њвѣм тўткѣм уногѣ несрећају Мїјѣјлова да вїдїмо ѡће ли се копўнити.

пушанија, -ѣ, ж. *хладна мећава која замоїава снијегом око сеоских зграда, правећи велике смеїове*. – Вѣћѣ пушанијѣ нїје било ко њвѣ гѣдинѣ ѡткѣ ја пѣнтїм мећаве и лѣдове.

пушкарање, -а, с. *повремено пуцање из пушака*. – Наћулдѣ мѣлко ўши Јѣја, ѡсли се чўје нѣкакво пушкарање у Градїшту.

пушўкати, -ām, несвр. *повремено пушиїти дуван*. – Мѣни се чїнї Сѣкула, да унѣј твѣј клѣпац помало пушўкѣ дўвѣн.

Р

рабѣта, -ѣ, ж. *рад, занимање*. – Каква е ѡнѣ рабѣта у Шпїрѣ?

рабѣтати, -ām, несвр. *радиїти, занимаїти се*. – Је ли пѣтѣшко рабѣтати на њвѣј врућини, о Микаїлѣ?!

рага, -ѣ, ж. *стир ислужен коњ, кљусина*. – Нїкадѣ нїје мўгла рага ў-вршају са ѡлашчѣдије.

рагѣтина, -ѣ, ж. *аугментатив од именице рага*. – Извѣди унў рагѣтину їзвршаја, вїдїш да е кѣлала.

радїш, -а, м. *низ љешника на концу као украс у дјевојачкој соби*. – Нанизала Мїлица трї радїша љѣшникѣ; свѣкї дугѣчак пѣ-двѣ мѣтра.

радўница, -ѣ, ж. *вриједна, марљива и економична жена*. – Вїдѣ мўјѣ Мїкѣ мўјѣ дїкѣ, мўјѣ мїлѣ радўницѣ.

рађа, -ѣ, ж. *оно шїо се ради, посао*. – Срѣтна ти рађа гѣзда на-сретну мјѣсту и да са-срећѣм ўрадїш штѣ си наумијѣ.

рађевина, -ѣ, ж. *оно шїо је урађено*. – Вѣљѣ ли њвѣ Трївўнова рађевина чѣму, штѣ тї вѣљїш Стѣене?

ражљўтити се, ражљўтїм се, свр. *разљўтиїти се*. – Нѣмѣј ме љўтити кѣд ти кѣжѣм, јер кѣд се ја ражљўтїм, сѣ-мнѣм нїје лѣко еглѣндисати.

разѣбрати се, разѣберѣм се, свр. *доћи себи, оїријезниїти се*. – Пѣгледѣјдѣ, јели се Мїле пробрўдијѣ и ѡће ли се ўбрзо разѣбрати.

разбаглијати, -ām, свр. *покривити, покривити, развалиїти*. – Нѣмѣ посла кѣгѣ њвї лѣпови ѡпштинскї нѣћѣ разбаглијати и помрсити сѣмо ѡко їмају ѡ-тогѣ какву кѣрист.

разбашу́рити се, разбашу́рим се, свр. *рашири́ти се*. – У Кудре се пёрчин разбашуријо ко ў-јѣжа.

разбр́кнути се, разбр́кнем се, свр. *разбис́тири́ти се*. – Још се Гудан није разбркно от-синѳ од ракије и вина; преварило га па помијешо едно з другије.

разбр̀онити, разбройм, свр. *йодијели́ти бројањем на једнаке дијелове*. – Разбр̀оните овце, ва́кат је гунити блага сјављивати.

разбу́цати, разбу́ца́м, свр. *развали́ти неку ијелину*. – Дивијѣ свиње су свѣ наше Дѳлове разбу́цале и кра́гу да́ле.

Разва́ле, Разва́ла, ж. *дуга драга између два брда*. – Кѳ не зна пу́та кроз-наше Развале йзмеђу Курјакѳвца и Градйшта, не́ка се не усуђује са́м пролазити.

разву́цати, разву́ца́м, свр. *испи́роши́ти, йодера́ти одјећу*. – Кѳ е ва́ко разву́цо и испарѳ овај ха́йин ну́ви ко́жун?

разга́зити, -йм, свр. *йроши́ри́ти йијесну обућу ходањем*. – Ўзми ѳве ну́вѣ ѳпанке па и ма́лко по́кваси и разгази да не жу́љају.

разго́внати, -ам, свр. *све развали́ти и разбаца́ти којекуда*. – Не лу́ти ме ви́ше же́но, јер ако јѳ са́мо е́дну прого́вориш, свѣ ћу ѳво разго́внати и кра́гу да́ти, јѣси ли чу́ла.

раздр́љити се, раздр́љим се, свр. *раско́йча́ти сву одјећу на себи йо хладну време́ну*. – Еј, гла́во лу́да, штѳ си се та́ко раздр́љијѳ по ѳвој ме́хави, умѳтај се, прела́дићеш се.

раздрѳба́ти се, раздрѳба́м се, свр. *нагло се уго́ји́ти и сйомак йроши́ри́ти*. – Мйли Бѳже, штѳ се́ наша Радо́јка раздрѳбала, е́но же́не лу́ља се ко брѳд на води.

разметну́ти, -нем, свр. **1.** *йокле́йа́ти йрви йуи́ нову косу*. – ѳ Ла́зо, разметни ми ко́су, нијесам ја́ ни́кад разметѳ. **2.** *одгоди́ти неки йосао за другу йри́лику*. – Тама́н се ми догово́рили око цијѣне́ јања́ца, ка́д до́ђе не́сетни Ђорђан и разметну́ нам по́годбу. **3.** *размакну́ти зуйце шесѣ́ре*. – Ўзми Сто́не сиврије па разметни тестѳру, бѳље ће ре́зати дрѳво.

разми́нути се, разми́нем се, и **разуми́тити се**, разуми́тим се свр. *мимои́ти се, йроћи једно йоред другога*. – Тукали се на мо́сту и нијѣсу се му́гли разми́нути па ѳба ўпали ў-воду. Ка́д се ви́ нијѣсте му́гли разми́тити на во́ликѳј ле́дини, ка́ко би у ка́кву кланцу.

ра́зо, ра́зола и **ра́зо**, ра́зола, м. *јарак на њиви насѳао йри раздвајању двију бразда*. – На ширѳкој њиви му́рају́ бити најма́не два ра́зола.

разѳра́ти, разѳре́м, свр. *узора́ти неорану ле́дину*. – Разѳра́ћемо ўну́ ле́дину у Му́киња да ви́ди́мо ка́ква ће бити зѳп.

ра́зор, -а, м. *оно шѳо је наново разорано*. – Ни́када́ није др́ана ўна́ њивица у Цијѣпције и ѳве го́динѣ је прѳви ра́зор ў-њѳј.

разу́дати се, -ам се, свр. *оисѳи́ти се у йонашању, зайѳсѳави́ти ѳбавезе и одговорносѳ*. – Слу́шай Шми́јајло, ўна́ј се тво́ј ма́ли по́све ра́зуздѳ, прите́гни га ма́лко да не бу́де ка́сно.

Ра́јкан, -а, м. *йејора́тив од именице Рајко*. – ѳ Ра́јканѣ, а́јде на ра́кију да ма́ло прољудика́мо!

ра́ка, -ѣ, ж. *гробна јама, мјесто сахране*. – Ў-нашем грѣбљу су ра́ке од трију́ презимѣна́; Бојинови́ћа, Бошња́ка и Ђѳрма́на.

раќља, -ē, и **раља**, -ē, ж. *рашље, рашљасто дрво*. – Раќља и сова су истѣ ствѣри сѣмо се сова нѣси ў-млиа а раќља е ђично ў-кући или вђњѣку. Додѣј ми ўнў раќљу да скѣнѣм ѣдан пршут с тѣвана.

раќнути, раќнѣм, свр. *исѣљунуѣи са гласним кашљаѣем*. – Кад Бѣбан раќнѣ, свѣ се кѡкоши пѡплашѣ испрѣт-кућѣ.

раќолити се, -ѣм се, несвр. *квоцаѣи ѣрије ношења јаја*. – Ёно се раќолѣ нѣша пѣрга Бѡк ти је ўбиће, пўна е јаја.

раќтѡ, раќтола, м. *ѣрибор за сакуѣљање сијена у ѣоку љѣѣа; виле, грабље и коље*. – Понѣсте сѣв раќтѡ да ѣдѣмо кўпити сѣјено гѡре ў-Анићѣвки.

раљлица, -ē, ж. *грн, возило које грће снѣјег или земљу из разних разлога*. – Нѣмѣ од пѡсла нѣшта, јѡш нѣје прѡшла раљлица ў-шуму па се нѣ море ѡт-снѣјега радити.

раљлика, -ē, ж. *шерѣа*. – Мўј Бѡго, штѡ се ѡвај Тодѡрац беслѣшѣ; ѣдна раљлика пўрѣ а дрўга расола па ожѣжи ѡтўд ѣ-отўд.

раљчица, -ē, ж. *мала шерѣа, шерѣица*. – Бѡсѣлка свѣкѡ јўтро дўнесѣ дјѣци раљчицу млѣдѡга скѡрўпа да јѣдў.

ранѣрник, -а, м. *онај који лијечи ране; ѣосјѣкоѣине, ломове и убоде*. – Вѣлѣ да е за вријѣме Аустријѣ ранѣрник ѡблазијѡ радниѣе ў-шуми свѣкѡга дѣна.

ранѣк, раниѣа, м. *лагани вјѣшар који дува изјўѣре рано у ѣоку љѣѣа и који најављује сушу*. – Чѣм ѡсванѣ ранѣк, ѡднесе врућна трѣву прѣѡ-дѣна.

раниѡци, ранилаѡѡ, м. *раѣари који усѣјају рано ради ѣосла*. – Рѣно рѣнѣ раниѡци, рѣно пѡље покѡсили.

ранѣан, -а, м. *надѣмак за марљива и сѣособна мушѣарѡа*. – Ё, ўнѡ ми је ранѣан ко нѣш Блѣже кѡѣ рѣно ўстѣе а кѣсно дѡлази с лѣводѣ.

ранѣуша, -ē, ж. *ѡвѡа која се рано ојањила*. – Мѣ ѣмѣмо ѡвѣ гѡдинѣ три ранѣуше и трѣе рѣнѡѡи.

ранѣе, -ѣта, с. *јагње рано ојагњено јѡш у ѣоку зиме*. – Рѣнѣе прѣспије за Ђурђевдан и бўдѣ дѡбра печѣница на ражњу.

ранѣић, -а, м. *мушко јагње рано ојагњено*. – Дѡбар ѡвај рѣнѣић за ражањ.

расѣрѣвич, -а, м. *расѣѡѣљени кајмак на ваѣри*. – Нѣмѣ нѣшта слѣђѣ од расѣрѣвѣча и млѣа шѣниѣна крўва.

расѣўпусити, -ѣм, свр. *исѣараѣи, расѣмаѡаѣи*. – Нѣкѣ је ѣѣвѡ расѣўпусијѡ ѣѣћину кѣпу, али тѡ сѣмѣ ѣѣвѡ знѣ.

размѣтити, размѣтѣм, свр. *размазиѣи*. – Ўногѣ млѡг Бѡжинѡг је пѡсве размѣтило и вѣдићете да нѣће вѣљати.

расѣасрмити се, -ѣм се, свр. *расѣѡѣѣиѣи се*. – Лазўрда е дѣнас пѡкисѡ кѡд-говѣдѣ па се ѣно расѣасрмијѡ ѡко врўнѣ ко кѣква порѡдѣља.

расѣпѣрје, -а, с. *весѣље код дјевојѣчке куће на дан удаје*. – Вѣликѡ е расѣпѣрје бѣло у Круњѣије кад се Јѣла удавала.

расѣпштѡљити се, расѣпштѡљѣм се, свр. *разгаламиѣи се*. – Кѡ е нѣкѡ ражљўтијѡ нѣшу Сѡвију па се нѣкѡ расѣпштѡљѣла, гѡрѣ свѣ сѣло ѡд-њѣнѣ голѣмѣ.

расѣпорац, расѣпорѡа, м. *рана између ѣаѣаѣа код говѣда која се јавља у ѡблику ѣуѣѡѣине*. – У тѡку лѣта говѣда рѣмљў јер ѣмајў расѣпорац мѣђу пѣпѣцие.

расѣпрсити се, -ѣм се, свр. *ѣѡѡаѣи сирову снагу ѡѣкривѣних груди и ѣѣражѣиѣи кавге*. – Расѣпрсијѡ се Брѣнкѣла и заврѣтијѡ рѣкаве, кѡ ли је, ўн ли је.

растарич, -а, м. *јело од сушеног тиијесѿа у облику макарона*. – Направи ма̀ло растарича данас за ручак.

растић, -а, м. *младо храсѿово дрво*. – У-нашом су Пландишту нѿкла нѿколика младѿа растѿића.

растовина, -ѿ, ж. *грађа од храсѿовога дрвѿића*. – Од свѿ јапијѿ, најтврђѿ е растовина за врата и штѿокове.

расушан, -шна, -шно. *дрвени суд који не држи воду јер су насѿале ѿукоѿине на њему од сунца*. – Бардак је расушан јер су му ѿстариле дужице па се лако расуши на-сунцу.

расушити се, расуши́м се, свр. *разриједиши дужице дрвеног суда иако да суд не држи воду*. – Расушила се купусна каца, мурамо е запаравати па ћемо стављати купус да се кисели.

расцѿпати, расцѿпѿм, свр. *разбиши главу*. – Лагата е пѿѿ са Шпѿранѿвѿ крушкѿ и расцѿпѿ главу више лијевѿга ѿва.

Раѿан, -а, м. *надимак за лично име Раде, Радивој*. – Наш Раѿан је бијѿ кѿвар у вѿјсци и вратијѿ се са деведѿѿт ѿка, а бијѿ сѿв ко гра̀на.

рашак, -шка, м. *рашљасѿи шѿиѿа за намоѿавање ѿређе*. – Направи ми ѿдан љѿскови рашак, нѿмам на-шта намуѿавати ѿнѿ прѿђе.

рашља, -ѿ, ж. *два љѿшника који су срасли у јѿдну ѿјелину*. – На ѿномѿ великѿме грму ѿ-Ивѿвцу, ѿвѿ гѿдинѿ рѿдили љѿшници, али свѿ рашља до рашљѿ.

рашља, -ѿ, ж. *рашљасѿо дрво*. – Лугѿр Шѿлак нам је дозначијѿ три рашље и нѿколикѿ сѿвѿрака за дрѿва.

рашљика, -ѿ, ж. *црвени лук из којѿга је израсѿио шкроѿац из којѿга се добија сјеме*. – Би́ло е кишѿовито прѿљеће па ѿ-луку ѿзрасле свѿ самѿ рашљике.

рашта, фраза. *ради чега, зашиѿо*. – Рашта тѿ ѿради, пси те не ѿјели.

рѿбат, -а, м. *гребен, ошиѿра сѿирана брда*. – Кад смо били прѿѿ ѿногѿ рѿбата на-Клачини пѿчѿ пропадавати снѿјек.

рђа, -ѿ, ж. **1.** *корозија*. – Рђа пѿдѿ гѿвѿђе кад је каква влага и мѿкрач.**2.** *меѿафора за некарактиѿерна чѿвјека*. – Ни́ко нѿ море бити веђѿ рђа и љѿдска бијѿда од завидна чѿека.

рђав, рђава, рђаво. *слабо, тѿанко, сиромашно, мршаво*. – Рђаво е ѿнѿ мрљѿнчади у Тѿсѿћкѿ, да Бѿг сѿчѿвѿ; нѿма, свѿ кѿжа и кѿст.

рѿбнути, -нѿм, свр. *ѿмјериши ошиѿру казну*. – Тана̀сију е рѿбѿч рѿбно по ѿѿпу, јѿш није дошѿ сѿѿби.

рѿбрити се, -ѿм се, несвр. *кочиши се, заносиши се у сѿирану*. – Прије нѿго хѿ се вѿлови крѿснути рѿзије, рѿбрѿ се и заносѿ ѿ-стра̀ну копајући прѿдњије нѿга.

рѿбѿд, -а, м. *мршав, неухрањен*. – Ајме мајко, хѿ се ѿда, сѿдам браћѿ шѿѿт рѿбѿда. Рд

Ревѿник, Ревѿника, м. *брдо исѿод кога извире вода*. – Јѿдинѿ врѿло живѿ вѿдѿ ѿ-нашом сѿлу је на Ревѿнику више п̀бовића До̀линѿ.

рѿвити, -ѿм, несвр. *извираши, шѿѿи*. – Кад пѿнѿ јѿк пљѿсак кишѿѿ, испрѿд нашѿ кѿћѿ рѿви вѿда јѿчѿ нѿго п̀нац у Прѿѿцу.

рѿѿда, -ѿ, ж. *ред*. – Тѿѿе је рѿѿда враћати ѿвце.

рѿдѿник, рѿдѿника, м. *низ меѿака за миѿираѿез*. – Стрѿц је ѿмѿ два рѿдѿника мѿѿѿка из Прѿѿг свјѿтскѿг рѿѿа.

рѣшта, -ѣ, ж. *ред сїлєйєног лука за сушење*. – Овѣ гѣдинѣ нам је рѣдијѣ лѹк; имѣмо чѣтри рѣште бїјелѣг и нѣколико црљенѣг; ѣно се сѹшѣ йспод стрѣвѣ.

рѣштати, -ѣм, несвр. *йравїиї рєшїиє лука за сушење*. – Дѣста дѣнас рѣштѣ бїјєлї, а уїтро ѣе и црљєнї лѹк.

рїбїјї, -ѣ, -ѣ. *рїбїи*. – Овѣ је гѣдинѣ бїло кїшно прѣлѣѣе па е шѣница најѣдрала ко рїбїјѣ ѣко.

рїбїић, -ѣ, м. *жїшїић, мєсо*. – Бѣлї мє ѣвѣј рїбїић йза-лѣкта.

рїбєж, -ѣ, м. *сїрава за сїиїњєњє куйуса*. – Дунѣси од Крунїићѣ рїбєж да урї-бѣмо ѣдну кѣчицу кѹпуса.

рївина, -ѣ, ж. *вѣћа руїа на ливади коју су бикови искоїали ногама и роговима*. – Гѣре кѣд-нашѣ лѣквѣ Перчїнушѣ, рївине су дубѣке, мѣре се чѣек сѣкрїти у-њима.

рїгати, -ѣм, несвр. *враїиїи из жєлуца ваздух на усїа*. – Кѣд нѣко рїгѣ, знѣчї да је глѣдан или пїѣн.

рїза, -ѣ, ж. *врїиѣ дєблєг йлїиїна, чоја*. – Дѣлѣ у Книну крѣѣ ѣмаѣане и јєчѣрме од мѹдрѣ и црљєнѣ рїзѣ.

рїктати, -ѣм, несвр. *йравїиїи, уреїиваїиїи, дѣгонїиїи*. – Ёно Јѣван рїктѣ рѣктѣ да кѹпї сїјєно дѣлѣ у-Врањѣку.

рїлѣ, рїлѣ, м. *врїиѣ ойїїјумског корова у жїиїариѣама*. – Пѹне су нашѣ њїве рїлѣ јер је бїла прѣлѣтѣс вѣлїкѣ мѣкрѣч.

рїнтати, -ѣм, несвр. *радиїиїи свакодневно йшєшке йослове*. – Кѣд-газдѣ нѣмѣ одмѣрѣња и ладѣвинѣ вѣно се рїнтѣ ѣд-јутра дѣ-мрѣка.

рїњга, -ѣ, ж. *дєбєла алка, оков*. – Кѣд смо јѹчѣ пїлѣли трѣницу кѣд Видѣсила, прѣтргну нам се рїњга на тѣрзијѣну.

рїњкѣш, рїњкѣша, м. *бик који није йоїиїуно касїриран*. – Кѣд се рїњкѣш пѣ-мѣмї, пѣсве је ѣпѣзан зѣ-лѹѣде.

рїњкѣвит, -ѣ, -ѣ. *йоїиїенїносїиї йослїје касїрирања које није до краја йзвєдєно*. – Рїњкѣвит вѣ чѣсто нѣпадѣ свѣ окѣ-сєбє.

рїпати, рїпѣм, несвр. *кашїаїиїи рєско и йродорно*. – Наш Мїјѣ е цїјєлѣга живѣта пѹшијѣ дѹвѣн и рїпѣ ко пѣрип, прѣшїѣш.

рїпѣча, -ѣ, ж. *жєна која рїиѣ*. – Вѣћѣ рїпѣчѣ у-нашѣм сѣлу нїје бїло од Чѣндавѣ ѣткѣ се за сѣло знѣ.

рїпити, -їм и **рїпнути**, -ѣм, свр. *скочиїиїи йзненѣда*. – Рїпї се Јѣво ко ждријѣбац у-вршѣју и ѣдїјрї нѣ-Дмитрову трѣшњу.

рїтати се, рїтѣм се, несвр. *баѣаїиїи се задњим ногама*. – Млѣд ждријѣбац се рїтѣ у-вршѣју док не ѣбикнѣ.

рїтнути се, -ѣм се, *баѣиїиїи се јєдном или са ѣбе ноге*. – Наш се кѹлѣш стѣлно рїтнѣ кад га мѹва нѣпанѣ.

рїта, -ѣ, ж. *крїѣ, дроња, сїѣара ѣдїѣѣа*. – Мїлє је чїтава живѣта бїјѣ у-рїта и дрѣњѣїє и јѣпѣт доживїјѣ дєвєдѣсѣт гѣдїнѣ.

Рїцѣн, -ѣ, м. *йѣдругїив нѣзїв за Рїсїу*. – Од Рїцѣна нїје бїло вѣћѣ нѣсрѣѣѣ у Пѣтрову Врѣлу.

рїшѣк, -ѣ, м. *јєсїиїиви коријєн у ѣрању сличѣн рѣкви*. – Йзбѣцї плѹг у прѣлѣѣе рїшѣкѣ, прѣшїѣш, кѣлик јѣја.

рїка, -ѣ, ж. *дроња, рїиїа, сїѣара ѣдїѣѣа*. – Штѣ ѣѣ мѣни твѣѣ рїкѣ кад јѣ тѣгѣ имѣм на тѣвану пїн тѣвар.

ркати, рчѐм, несвр. *гласно дисаѝи ѝриликом сѝавања*. – Бѝбан по сву-нућ рчѐ па се од његовѐ ркѐ нѐ море мѝрно спавати.

рмбати, -ам, несвр. *наѝорно радиѝи ѝежак физички ѝосао*. – Сјѐкач у-шуми пѝ-цијелѝ дѝн рмбѝ и тѐгли ко црнѝ рѝп.

рмпалија, -ѐ, м. *снагаѝор, онај који све ѝосѝиже физичком снагом*. – Највишѐ је рмпалијѝ бѝло у Прѐоцу и Рѝрије.

рњав, рњава, рњаво. *онај који има ошѝећен нос или усне*. – Рњав ѝсан гѝворѝ крѝз-нѝс па га е тѐжѐ разѝмјети.

рњило, -а и **рњо**, -ѐ м. *човјек ошѝећеног носа или усасна*. – Уномѐ рњилу из Прѐоца разбило уста лѐсковије керачом и ѝзбило ѐдан зѝп па шушлијећѐ кѝд гѝворѝ.

рѝбити, -ѝм, несвр. *ѝлијениѝи, насилно ошѝимаѝи*. – Тѝрци су од рајѐ рѝбили и ѝтимали свѐ штѝ стѝгнѝ.

рѝбвати, рѝбујем, несвр. *изгубиѝи слободу, ѝаѝиѝи, радиѝи ѝешке ѝослове код другога*. – Наѝи су старѝ рѝбовѝали за тѝрскѝга земѝна ко нѝко жив пѝд небѐскѝм кѝпѝм.

рѝбѝсан, -сна, -сно. *масиван, снажан, корѝуленѝан*. – Тѝуро Чѐгар је бѝјѝ рѝбѝсан ко да два чѝека сѝставѝиш у ѐднѝга.

рѝварити, рѝварѝм, несвр. *завириваѝи свугѝје, ѝреѝураѝи сѝвари*. – Кѝ е рѝварѝјѝ по мљѝчѝру па е нѝкѝ свѐ испрѝвртѝ?

рѝвит, -а, -о. *онај који је сиров, насѝран, ѝуѝиѝи, лако ѝовредљив*. – Нѐ требѝ бѝркати рѝвита чѝека, лѝко плѝнѐ и искѝсијерѝ се на ѝсѝана.

рѝга, -ѐ, ж. *овца која има рогове*. – Мѝ смо ѝмали ѐдну рѝгу па стѝлно ѝшла у зѝјѝан.

рѝгѝл, -гѝла, м. *ћошак, ошѝира ивица крова на згради*. – Ызглѐдѝ ми Цѝвѝјѝне, да е унѝј дѐснѝ рѝгѝл пѝетѐ раскрѝвен.

рѝглѝв, рѝглава, рѝглаво. *човјек ћошкѝѝе главе или неѝиѝо друго усукано и изѝерено*. – Вѝје ли тѝ кѝко е унѝј малѝ Лѝјкетѝвкѝн рѝглѝв и усѝкѝн? Штѝ ти је ѝвѝ јѝпија вѝкѝ рѝглава и усѝкѝана?

рѝглавац, рѝглѝваца, м. *човјек рѝглаве главе и ошѝѝре нарави*. – Жѝшћѝга и поштѝнијѝга чѝека у Срѝдѝије нѝје бѝло од рѝглѝвца.

рѝгуље, рѝгѝлѝа, pl. tantum. *виле за сијѝно*. – Узми Тѝѝрѝне унѐ рѝгуље па ми бѝци уногѝ сѝјѝена лѝљком да пѝврѝѝм ѝвѝј плѝст.

рѝгѝш, -а, м. *онај који је ѝријеке нарави и лако се ѝуѝи*. – Уном рѝгѝшу ѝз-Рѝрѝ сѝмо мѝни рѝстом ѝспод-носа, ѝдмѝ се пѝбије.

рѝгуѝница, -ѐ, ж. *мали ѝедаљ, расѝон кажѝѝѝѝа и ѝалца*. – За ѐвту дѝнѝ нарѝсло жѝто за рѝгуѝницу.

рѝда, -ѐ, ж. *доброћудна и ѝлемениѝа жена*. – Нѝје бѝло бѝлѐ и племенѝтијѐ рѝдѐ у цијѝлѝм сѝлу од Дѝјѐ Пѝнинѐ.

рѝде, -ѐ, м. *свекар, мужев оѝѝац*. – ѐјѝ рѝде, дѝбро мѝе, ко ће сѝдѐ чѝбан бѝти, ѝстадошѐ кѝзе тѝвѐ.

рѝдијѝк, -а, м. *роћак, крѝвни сродник*. – Мѝ пѝчитујѝмо рѝдијѝке свѝе ко рѝђенѝ брѝћу.

рѝдѝлѝа, -ѐ, ж. *жена која раћа дѝѝу*. – Нѝје бѝло вѝћѝје рѝдѝлѝѝ од Убѝвѝшѝ. Нѝ трѝнѝст рѝдѝле у Бѝјиновићѝје дѝведѝсѝт и шѝѝторѝ дѝѝѝ.

р̀ска̀ти, р̀шћѐм, несвр. *ломити зубима љуску љешника или ораха*. – Чобани повѣздѣн р̀шћу љѣшнике зѣ-блѣгом.

р̀ска̀вица, -ѐ, ж. *хрскавица*. – Дјѣца вѣлѣ грѣсти р̀ска̀вицу вѣшѣ нѣго мѣсо.

р̀суз, -а, м. *дивљак, лојов, суров човјек*. – Остави тѣ р̀сузе ѣдан и кѣтиле, штѣ ти је за тѣђије ствѣрима.

р̀теница и **р̀тѣњача**, -ѐ, ж. *кичма*. – Пѣкина кѣбилица мр̀шава и сѣва; р̀теница јој ко тестѣра.

р̀убати, -ѣм, несвр. *глобити, илјениши*. – Ёно стѣгли р̀убѣчи иѣ-грѣда па р̀убајѣ ко нѣје плѣтијѣ пѣрес.

р̀убѣч, -а, м. *онај који куѣи иприсилно нѣлађени иорез*. – Нѣје бѣло жѣшћѣга р̀убѣча од уногѣ трѣоњѣ из Вагана.

р̀убац, -пца, м. *обојена женска марама за главу*. – Младѣ жѣне кѣд-нѣс нѣсѣ шѣренѣ р̀упце на глави, а старѣјѣ бѣјелѣ бѣшче.

р̀убина, -ѐ, ж. *иојединачан комад гардеробе*. – Дѣк се нѣје појѣвијѣ бѣз, нѣше су мѣтере мѣку мѣчиле да скрѣѣ чѣљѣди р̀убине од кѣтана и кѣнопље, а данас, јѣди мѣи, нѣ свѣком мѣјѣсту кѣпити гѣтове р̀убине бѣдзашто.

р̀убити, р̀убѣм, несвр. *иоравнавати*. – Узми тестѣрицу па мѣлко порѣби унѣ прѣшће нѣ-огрѣди и нѣмѣј прѣстати р̀убити док свѣ не завр̀шиш.

р̀убо, -а, с. *ођѣћа, гардероба*. – Свѣкѣ цѣра сѣби спрѣмѣ р̀убо зѣ-удајѣ и глѣдѣ да бѣдѣ штѣ бѣљѣ.

р̀угати се, р̀угѣм се, несвр. *извргавати руглу нечије особине*. – Нѣ видѣ свѣде р̀угло, а др̀угоме се р̀угѣ и подсмѣјѣвѣ.

р̀угло, -а, с. *оно што је ружно и накарадно*. – Овѣј плѣст сѣјѣна, кѣко сте га зблѣбали и накрѣвили, прѣвѣ е р̀угло и нѣкарада.

р̀уда, -ѐ, ж. *обојена иређа, обично црвеном бојом*. – Кѣд нѣс Врѣвѣцѣ, кѣд се пѣђѣ нѣ-нѣиву ѣрати, жѣне нѣките зѣвѣрањ црљѣном и зѣленѣм р̀удѣм да је љѣшви.

р̀уда, -ѐ, ж. *дебѣла мошѣка на заирѣжним колима која др̀жи иравац креиѣња заирѣге*. – Јучѣ Јѣвѣшинови слѣмили р̀уду нѣ-колије, па мѣрајѣ прѣвити др̀гѣ.

Р̀удине, Р̀удѣнѣ, ж. *име села у гламочкоме крајѣ*. – Зѣра прѣје зар̀ди нѣ-Рудина па ѣндѣк у ѣстѣлом дијѣлу пѣља.

р̀удњача, -ѐ, ж. *квалиѣѣина иечурка*. – Кѣд ме нѣге прѣносѣшѣ, нѣ виђе глава љѣшвије пѣчурѣка ѣд-нашије р̀удњѣчѣ.

р̀удоња, -ѐ, м. *во црвенкаѣѣѣ ѣлаке*. – Пѣрукинѣм р̀удоњи нѣшта нѣје мѣгло добѣсти.

р̀ужмарѣн, -а, м. *рузмѣрин*. – Нијѣдно цвѣјеће нѣмѣ љѣшвѣга мѣрѣса од р̀ужмарѣна.

р̀уј, -а, м. *црвенило, румѣнило*. – Кѣд дѣђѣ јѣсѣн и ѣкишѣ се па се расцвѣтѣ врѣјѣсѣк по стрѣна, прѣспѣ се пѣсти р̀уј ко да си црљѣнѣ вино прѣдѣјѣ по трѣви.

р̀уја, -ѐ, ж. *суд од иѣчене глине, мађи од бакре*. – Нѣјслађѣ је грѣ кѣд се скѣвѣ у р̀уји на ѣгњѣшту.

р̀ујица, -ѐ, ж. *деминуѣив од именице рѣја*. – Узвѣри ми ѣдну р̀ујицу варѣникѣ да пѣпијѣм, нѣшто ме бѣлѣј трѣбу.

р̀ујни, -ѣ, -ѣ. *црвен, румѣн*. – Кѣд барабе р̀ујнѣ вино пѣјѣ, чѣсто р̀ујнѣ зѣру дѣчекајѣ. нп

рѹкаљ, -а, м. *грубијан, рмиалија*. – Нѣмā вѣћѣга рѹкаља у сѣлу од Ристѣ ис-Прибелѣ.

рѹкат, -а, -о. *онај који има „злајне руке“ и израђује вријрдне сѣвари*. – Нѣшта се рѹкатијѣ нѣје рѹдило ѱ-нашом крају од сѣнѹвā кѹма Бѹжѣ. Штѹ ѹчи вѣдѣ, тѹ рѹке ствѹрѣ.

рѹкатка, -ѣ, ж. *дрвена ѣалица за избијање ѣоздера из влакна*. – Дѹк се нѣ појāвѣ бѣз у зѣмама, нāше су жѣне рѹкаткѹм избијале пѹздер из кѹнопāљā и кѣтана и ткале по цѣјелѹ зѣму да би ѹнѹ цāветѣнā скрѹиле.

рѹкнути, рѹкнѣм, свр. *изненада се огласиѣи као медвјед*. – Бѣрѣмо мѣ јāгоде ѱ-Стѹјбина, кāд Мѣћа Павлѣзанѹв рѹкнѹ ѣза гранатѣ, а јā се ѹкѹчѣ ѹд стрā.

рѹкнути, -нѣм, свр. *бациѣи ѣежак камен далеко*. – Кāд Кѹво Аћушѣн рѹкнѣ кāмѣн с рāмена, нѣко га нѣ море пребацити.

рѹкорāд, -а, м. *дјело, оно иѣио се ради рукама*. – Вѣди мѹмка, вѣди му рѹкорāда.

рѹкорāдило, -а, с. *алаѣи који неко сам себи наѣрави*. – Нѣко нѣје ѱ-нашом крају прāвијѹ бѹљѣ рѹкорāдило од кѹма Сѣмѣ.

рѹља, -ѣ, ж. *маса, неорганизована грѹпа људи*. – Кāд нāвāлѣ рѹља на цабалук, свѣ окѹ-себе рāзбѹцā ко кāд мѣђет раскѹпā мрāвињак.

рѹљак, -љка, м. *ћуѣак, одрезани дио балвана од којег се цијѣјају дрва*. – Ђедан смо дѣбљѣ бѹковѣ балван ѣзрезали у рѹљке па ћемо цијѣпати дрва.

рѹмѣнка, -ѣ, ж. *крава црвенкаѣиѣ длаке*. – Пѣјушина рѹмѣнка дāе пѹ-десет лѣтāрā варѣникѣ днѣвно.

рѹмпати, -āм, свр. *разбацаѣи, исѣреѣураѣи неке сѣвари*. – Нѣко е свѣ ствāри по пѹдруму рѹмпѹ и рāзбацѹ па се нѣ знā штā је ѣе бѣло.

рѹно, -а, с. *сва вуна на браву*. – Бѣло е кѹд-нāс ѹвнѹвā па му рѹно бѹдѣ тѣшко прѣо пѣт кѣлā.

рѹнолѣст, -а, ж. *алиски цвијѣѣи без мириса који никако не вене*. – Кѹд нāс, на Шāтор плāнини рāсте рѹнолѣст и кāд нāрот ѣдѣ на Шāторскѹ јѣзеро ѹочи Улѣндāна, ѹберѣ по ѣдан стрѹк.

рѹњāв, рѹњāва, рѹњāво и **рѹтāв**, рѹтāва, -о. *онај који је длава ѣо цијелом ѣѣјелу*. – Уле је сāв рѹњāв по прѣсије ко шѣљѣже.

рѹњѹ, -ѣ, м-ѣреѣјерано длакав чѹвјек. *Ово је и ѣрезиме у Црнож Врху код Гламоча*. – Свāкѣ Рѹњѹ ѣ-Савѣћā је зāрāстѹ ѱ-длаку по цѣјелѹм тѣјелу.

рѹпѣти, -ѣм, свр. *ѣојавиѣи се изненада као из рѹје*. – Тāмāн мѣ шјѣли за рѹ-чак, кāд рѹпѣшѣ ћѣндāри у сѣло.

рѹпчић, -а, м. *деминуѣиѣв од именице рѹбац, мања женска марама за косу*. – Умā Мѣлица нѣколикā рѹпчића у кѹвчегу.

рѹс, рѹса, -о. *црн, мрк, ѣакласѣи*. – Кāд се нāше цѹре спрѣмајѹ нā збор, рѹсѣ кѹсе сплѣћѹ ѱ-двѣје плетѣнице низ лѣђа.

рѹст, рѹста, м. *велики камен*. – Кѹд-нāс нѣмā лѣвѹдā и ѣѣвā а да нѣмā по кѹи рѹст ѱ-њима.

Рѹстанѹвић, -а, м. *ѣрезиме од ѣојма русѣи*. – Ўнѣ Рѹстанѹвићѣ из Ўбѹвића Дѹлинѣ су вāвијек бѣли на дѹбрѹм глāсу.

рѹстина, -ѣ, ж. *аугмѣнѣѣиѣв од именице русѣи, каменчина*. – Ў-наше лѣводе се стāлно скѹтрља по кѹјā рѹстина нѣс плѣћине.

рустови, *рустѡвѧ*, м. *низови круїног камења*. – Испод-нашега брда Дебељака, пружекнули се пусти рустови на које само орлови слијећу.

ручити, -ѧм, несвр. *оглашаваѧи се као свиња или медвјед*. – Ама људи, чујете ли ви да међет ручи горе у-Старетини.

ручица, -ѧ, ж. **1.** *хваѧаља на илугу за коју држи онај ко илуг усмјерава при орању*. – Покојни стрѧц Шѧјко е бијо најбољи мајстор за плуг, а ручице је прѧвијо од кленовинѧе ко саливѧе. **2.** *једна руковети коноѧаља или кеѧана*. – Повѧжите тѧ све ручице у мочѧнице па ћемо гунити на Ревѧник киселити у мочилима.

рушити, -ѧм, несвр. *сјеѧи висока и дебела сѧабла у шуми*. – Аустрија е рушила нашу шуму цѧмаѧом и вукла горе Бѧчу.

ршум, -а, м. *неред, лом, иѧуча и свађа*. – Кад гѡћѧце Пољѧчѧни дођу у-Рѡре на-збор, направиѧ ршум и ковељаѧију.

ршумити, -ѧм, несвр. *ѧравиѧи неред, дрско се ѧонашаѧи*. – У-нашом крају ѧије било народнога збора да пајкани нијесу некога ѧздерѧли штѡ е ршумијо и галамијо на-власт и државу.

С

сабајле, прил. *ѧораниѧи са сређом ујуѧиро*. – Кудѧ си ти Раде крѧно ѡтрѡс на сабајле?

сабилук, -а, м. *младосѧи, дјеѧињсѧиво*. – Јѡш маѡ па ће ѧ мѡј Јѡво ѧзаѧи из сабилука, а ѧндак ће маѧѧер слушати и радити ко какѧв ѡдрѧсто чѡдек.

савијутак, -тка, м. *смоѧуљак*. – Дѡнијели смо из Бјѧљкушинѡг дѡла неколика савијутка раженѧ слѧмѧе за самѧра.

сѧд, -а, м. *расад, ѧоврђе за ѧресађивање*. – Дунѧси маѡ саѧа са пијаѧѧе па да расѧдѧмо, ѡра е, паѧа е дѡбра кѧша.

саѧаљика, -ѧ, ж. *дрвени клин за ѧрављење руѧе у земљи гдје се расађује ѧоврђе*. – Понѧсите саѧаљике да ѧдѧмо саѧити кѡпус.

сѧдѧ, прил. *саѧа*. – Ђ, брајко мѡј, сѧдѧ немѧ мрѧѧања вѧно врати штѡ си дѡжан или ће прѡт сѡдити.

сѧдјети, сѧдијем, свр. *сѧласѧиѧи сијѧно у облику куѧе*. – Ми смо на вријѧе сѧдјели зимско плѧше, али јѡш нијесмо све површили.

сѧдно, -а, с. *ожиљак на кожи коња исѡд самара*. – Направијо Тривѡцанѡв самѧр сѧдно Стѡеновѡм дѡрату кѡлик лѡпѧр.

сѧдра, -ѧ, ж. *она која има ошиѧеђену кожу на лицу*. – Коѧи ѧѧво ѧној сѧдри сѧдрије ѡбрас?

сѧдре, -ѧ и **сѧдрѧја**, -ѧ, м. *онај који има ошиѧеђену кожу на лицу*. – У-нашом крају је бијо ѧдан сѧдре у ѧлапићу а другѧи у-Браићѧје. Од стѡлѧра Јакѡва ѧије било познѧтијѧг сѧдрѧјѧ ѡд-Унца до Дѡца.

сѧдрѧн, -а, м. *ѧогрдан назив за онога коме је ошиѧеђена кожа на лицу*. – Тѧшко ће се ѧнај сѧдрѧн ѡжѧнити какѧи је вѧкат настѡпијѡ.

сѧжѧаљати, -ѧм, свр. *сѧжѧакаѧи храну дугим ѧремеѧањем ѧреко језика*. – ѡћете ли већ јѧдноч сѧжѧаљати тѡ курузу па да ѧдѧмо кѡпити сѧјѧно, вѧдѧте ли да ће кѧша.

сажећи, сажежем, свр. *сїалиїи све до краја*. – Вәтра е свѣ Вїдову пдету сажегла кад је мали Бóһо бацијо шевѣрин љ-сламу.

сажмарити, -їм, свр. *їоїуиїиїи сав дуван*. – Јован сажмарї кесу дувана до пднѣ.

сазути, сазујем, свр. *скинуїи оїанке са ногу*. – Сазуј тѣ мукрѣ опутњаше па малко одмори нѣге, љмбран си кукавче.

саисати, -шѣм, свр. *сарадїиїи, освоїиїи, салейиїи*. – Коначно смо љ-мї саисали кошевину прїје Ылїндана.

сакәгија, -ѣ, ж. *оїасна коњска болесї*. – Турције се свї куњи разбóљели од тешкѣ сакәгијѣ.

сакат, -а, -о. *богаљ, инвалид ошїећених удова*. – Нїкола Шóбат нїшта нѣ море радити јер је сакат љ-обе нѣге.

сакатәја, -ѣ, м. *їогрдан назив за несїрейїна човјека*. – Овәј нәш сакатәја нѣ знә ни коца зашїљити кәмоли косити траву.

саләуковина, -ѣ, ж. *вјейар са сусњежицом, невријеме*. – Бјѣжи кући, вїдїш да ће саләуковина и мећава.

саләмет, -а, м. *срећа, їовольно сїање*. – Ләко хѣ дјѣца изїћи на саләмет, али кад се остарї, нѣмә саләмета.

салетити, салетїм, свр. **1.** *обавиїи неки їосао усїјешно*. – Нәши јучѣ салетїшѣ вршәј прїје кїшѣ. **2.** *їревариїи и їридобїиїи некога за свој їрикривени циљ*. – Лопóв дóбро размислї кәко ће салетити поштена и нәйвна чдека.

самарәти, -әм, несвр. *радиїи у шуми са коњима који носе мейарице дрва на самарима*. – Й-нашóј шүми, нәјбољѣ самарәјү Теслїһани, а Гламочәни су нәјбољї сјекәчи одвәјкадә.

самарәши, -ә, м. *радници који самарәју у шуми*. – Нәши радници нїкадә нијесу бїли дóбри самарәши ко Пóдгóрци.

самәрица, -ѣ, ж. *їреношење дрва на осамареним коњима у шуми*. – Самәрица е дүпло тѣжә од сјѣчѣ, али се и дүпло вїшѣ зарәдї.

сәм-самцијәт, -а, -о. *їридјев са їојачаном дозом самоће*. – Сәви су љмрли и һәһа и мәтѣр па е остó сәм-самцијәт брѣз їкога свóга.

сәнице, сәницә, pl. tantum. *санке, саонице*. – Лóквәри су свәкóга дәна довләчили по пүне сәнице јеловѣ четине јәнције у рәнó прóљеће.

сәњәтати, сәњәтәм, несвр. *узасїоїно сәњәиїи разне снове їо ноћи*. – Чдѣк и пót-старóст по цијелү нүћ сәњәтә и бүнцә љ-снү.

сәпи, сәпї, pl. tantum. *дио коњскога їицїела изїад кукова и реїа*. – У Јовәнчевóга мркóва е бїло óсам пóдланица прѣо сәпї.

сәписати, -шѣм, свр. *умориїи се, онемоһаїи*. – Јучѣ смо ти мї, брәте си ме мүј, сәписали кóпајүһи прјину пóд Градїштом.

сарәдити, сарәдїм, свр. *їривесїи крају їосао око љейшине*. – Мї свәкѣ гóдинѣ сарәдїмо љетину евту дәнә їза Ылїндана.

сасәдити се, сасәдїм се, свр. *сїасїи са дршке*. – Сасәдила се унә нүвә мүтика, љзми едну цврљку па е насәди и утврди.

сасүкати се, сасүчѣм се и **сасүкати**, сасүчѣм, свр. *слейиїиїи у неки їростїор у колони или излїиїи неку їечностї у какав суд*. – Сасүкашѣ се убавскә гóведа љ-нашу

Ѕнићевку, ко да са небеса падоше. Узе ћаћа баћву ракијѐ и свѹ је сасѹкѹ у ѹнѐ рѹстовѐ бѹре.

сѹсѹти, сѹспѐм, свр. 1. *исѹресѹти нешѹиѐ зрнасѹиѐ, сѹиѹно или ѹиѹечно у некакав суд.* – Ћаћа ђдабрѹ нѐколико вѹрићѹкѹ жѹта зѹ-шјемена и сѹсѹ у ѹнѹј кашет на тѹвану.

2. *изразбијѹти нешѹиѐ у сѹиѹнице.* – Узѐ Стђен ѹнѹј Тривѹцѹнѐв сѹмѹр и ђднесе га на кѹцѹницу па га свѐгѹ сѹсѹ брѹвѹином и бѹцѹ у ѹнѐ рѹпе вишѐ-Лашчинѐ долине.

сѹч, сѹча, м. *мѹиѹална ѹолуѹиѹиѹа ѹђод којѹм се нешѹиѐ ѹече на огњѹишѹиѹ.* – Свѹко е јѐло слѹђѐ ѹспод сѹча нѐго са шпђрета.

сѹѹѹѹк, -а, м. *мѹиѹални ѹроножѹѹ на огњѹишѹиѹ којѹ служи ѹри ѹечењѹ нечег исѹђ сѹча.* – Нѐ смије се сѹѹѹк врѹћ ѹзимати ѹ-рѹке јер ђпржѹ.

сѹшѹптати се, сѹшѹпћѐм се, свр. *договорѹиѹи се шѹиѹѹањѐм.* – ђнѐ двѐе се сѹшѹптѹшѐ и ѹиѹко нѐ чу ѹ чѐмѹ су говђрили.

сѹшѹшѹти, сѹшѹшѹѹм, свр. *исѹђѹи све редѹм у гају или шуми.* – Аустрија је свѹ нѹшѹ тѹвсовину сѹшѹшѹла ђд-Витђорѐг па свѐ вѹмо до Пђтђкѹ и Клѐковѹчѐ.

свѹђѐ, прил. *свѹда, на сваком мјесѹиѹ.* – ѹнѹј ѹијев несрећѹја се свѹђѐ нѹђѐ и ѹе трѐбѹ и ѹе нѐ трѐбѹ.

свѹја, -ѐ, ж. *хиѹкорисѹиѹиѹ од имениѹе свѹсѹиѹка.* – Мѹја свѹја у штрѹкари рѹдѹ, нѐће вѹшѐ да бђриће сѹдѹ.

свѹјѹка, -ѐ, ж. *ѹѐјорѹиѹив од имениѹе свѹсѹиѹ.* – Дѐдѐре вѹ тѹмо, не лапрндѹјте свѹшѹга ѹ мѹјђ свѹјѹки, чѹјете ли!

свѹѹст, свѹѹсти и свѹѹстиѹка, -е, ж. *суѹругина сесѹира.* – Вѐлѐ вѹмо пђједѹи да е свѹѹст нѹјпречѹ рђд. ѹмѹм жѐну и свѹѹстиѹку, ђбе рѹдѐ гимнѹстиѹку. нп

свѹѹстић, -а, м. *свѹсѹиѹикин син.* – Дђшли ми свѹѹст и свѹѹстић нѹ-славу, нѹ-Мѹрковдѹн.

свѹѹтити, -ѹм, свр. *удѹриѹиѹ некога добро.* – Ѕко те свѹѹтѹм ђвије керѹчѹм прѐђ лѐђѹ, свѐ ћеш звијѐзде пребрђјати на небѐсије.

свѹѹтрѹти, -ѹм, свр. *осуѹи ријечѹма ѹѹлѹбу ѹѹ некоме.* – Кѹд Тђсија свѹѹтрѹ на Тђсићку у ѹнђ свђђђ ѹји и прѐмглавици, рѐкђ би да се грѹмови ђтѹскујѹ са небеса.

свѹѹћати, свѹѹћѹм, несвр. *ѹђгађѹиѹ мѹѹу ѹрецизно.* – Лѹкета дђбро свѹѹћѹ мѹлѹом кѹд цијѐпѹ дрѹа.

свѐдно, прил. *све јѐдно ми је.* – Мѐни је свѐдно, или тѹ рѹдијђ или не рѹдијђ, мѐни ни ѹ-ѹеп ни иж ѹѐпа.

свѐ и свјѹ, фраза. *крајѹѹа врѹјѐдносѹи и суд.* – Мѹ смо ѹѹма свѐ и свјѹ па сѹдѐ, нѐка мѹслѐ кѹко ћѐ.

свѐсти, -дѐм, свр. *ђвѐсѹиѹ млади брачни ѹѹр на ѹрѹу брачнѹ ноћ.* – Млѹдиђце свђдѐ кѹмови пђ-стѹрђм ђбичѹјѹ.

свѐтитѐљ, -а, м. *свѐиѹѹѹ, нерадни дан или икона свеѹа.* – ѹмѹмо мѹ Срђбови чѹдо свѐтитѐлѹ, мѹлђст и бѹло.

свѐчић, -а, м. *мали свѐиѹѹѹ.* – Нѐ баркѹј ѹ-тђ, свѐчића ти лѹбѹим тѹђга.

свѹкнѹти, -нѐм, свр. *навѹкиѹиѹиѹ, ђбикнѹиѹиѹ.* – Мѹ смо ти на ђвђј нѹшђј висѹни свѹкли на свѐ и свѹшѹта.

свѹиѹѹѹ, -ѹѹа, м. *ѹрђсѹиѹѹр у шѹиѹали гђје борѹве свѹиѹѹе.* – Сѹв нѹрђд нѹшега крајѹа кђи се крѹсти ѹмѹ свѹиѹѹѹѹ пѹне кѐзмѹди.

свѣрале, свѣрālā, pl. tantum. *дубачки дрвени инстѣруменаѣ са двије цијеви, двојнице*. – Свѣрале су код нас биле главна давѣрија и кад њне заплријају, мѣлак и је слѣшати.

свѣрѣкати, -ām, несвр. *учесѣало свѣраѣи на свѣралама*. – Млāђо Пѣљића повāздāн свѣрѣкā на свѣрала.

свѣснути, -ѣм, свр. *изгубиѣи снагу, или глас од умора*. – Ўзми дијете па га мāло прѣнѣсāј, свѣснуће плāчѣћи.

свѣтли, -ѣм, свр. сложити сирове даске у облику троугла да се суше на промаји. – Јучѣ смо до пѣднѣ свѣтлили свѣ трѣницу да се сѣшѣ.

свѣтнāк, -а, м. *ѣрѣени канāј којим се вежу ѣрѣене гаће*. – Не вѣжи нѣкадā свѣтнāк мртвѣузицѣ вѣно нā-кѣкаљ.

свѣдница, -ѣ, ж. *сѣрева зграда на коју се сѣављају вѣће грудве снијега да се ѣѣи и слијева у искојано кориѣо или бунар*. – ѐвѣ свѣдницу трѣбā мāло пѣправити да се свā вода слијева у бунар.

свѣдјад, -и, с. *родбина, чланови крвног сродсѣва*. – Знāш ли тѣ Лазѣрда да смо мѣ свѣјта од старинā и да су нāша чѣљад свѣдјад.

свѣдјатан, -тна, -тно. *ѣнај који води рачуна о својбини*. – Мѣј је тѣтак Дѣспо ѣз-Врблāнā бѣјѣ свѣдјатан кākāv се ѣдāвно нѣ пāнтѣ.

свѣјатати, -ām, несвр. *смāѣраѣи некога својим и ѣако се ѣрема ѣему ѣносиѣи*. – Мѣ ти се ѣдāвно својатāмо и пѣчитујемо.

свѣјски, прил. *на свој начин*. – Ўн ће тѣ урадити свѣјски, бāш нāкѣ кākо дѣликује ѣднѣмо пѣштенѣм чѣку.

свѣјта, -ѣ, ж. *својбина, родбина*. – Знāш ли тѣ бѣлан Душане да смо мѣ свѣјта о давнинā и да се нѣ моремо ѣзимати ѣзмеђѣсе.

свѣрнāк, -а, м. *дрвени клин којим се јарам ѣричврѣћује за ѣје ѣѣѣѣ ѣескових гужава*. – Нāјтврђѣ је глѣговѣ свѣрнāк па нѣка прѣчā ко кākо дће.

свѣрнāча, -ѣ, ж. *љескова гужва којом се свѣрнāк веже за ѣје*. – Прѣје нѣго се пѣчнѣ ѣрати, мѣрајѣ се пѣкиселити свѣ свѣрнāче у вѣди да се нѣ тргајѣ.

свѣрцан, -а, м. *ѣнај који је досадан као мува*. – Нѣ море се ѣсāн брāнити од ѣногā свѣрцана из Вагана.

свѣрцати, -ām, свр. *ѣѣжурѣи да се неѣѣѣ брзо ѣѣѣѣне*. – Свѣрцали трѣѣвци са свѣјѣ странā ко ѣсови да купѣ јāнѣце ѣд-нашого Танāсијѣ на дѣрнеку.

свѣчад, -и, с. *дјеца, нејач, сѣроѣиѣа*. – Нѣје Улији лāко. Трѣбā прерāнити нѣлику свѣчад ѣ-трѣ жѣне на ѣвѣ брѣзбрашници.

сврāза, -ѣ, ж. *дужа и дебља грана дрвѣѣа за ѣгрев*. – Кā-ћемо ѣ-шуму да насѣјѣчемо бѣковије сврāзā за дрва?

сврѣгнути се, -ѣм се, свр. *изгубиѣи се ѣриликом ѣражења изгубѣених сѣвари*. – Рāде се сврѣгѣ трāжећи лѣлу, али, нѣђе се замѣла ко да е ѣ-земљу прѣпала.

сврглāја, свргле и свргле, -ѣ, м. *ѣнај који изгледа као изгубѣен и свргнуѣ*. – Прѣје би чѣек нѣшто докāзѣ пāњу нѣго Јѣшинѣмо сврглāи.

сврѣсти, сврзем, свр. *скинѣѣи звоно са врāѣа домаће сѣѣѣе*. – Ўвати вилāша па му сврѣзи звѣно, ѣспѣ звѣчак па се звѣно нѣ чије.

сврѣтати, -ām и сврѣћем, несвр. *скидāѣи кору са дрвѣѣа ради ѣравѣења ѣиска или ѣрубѣ*. – Мрѣзгала е ѣесковина, мѣре се сврѣтати кѣра и прāвити трѣба.

сврџити, сврџим, свр. *изгубиџи здрав разум*. – Бјџжи ђд-њџга, џн је ђдџвно сврџиџ с пџмџти.

сврџити, -им, свр. *схваџиџи, разумјџи*. – Милош је бџстар и брзо сврџи свџкџ књџгу џ-школи.

свршџница, -џ, ж. *завршеџак некога џосла*. – Данас нам је свршџница, а џутро ћемо пџћи јџњаца јер смо свџ покђсили и ђврли жџта.

сџвап, сџвапа, м. *милосџи, добро дјџло, џомоћ сирџињи*. – Дџј коџ дџнџр прђсијџку, сџвап ти је бђлан, нџмђј дџшџ гријџшити.

сџвити се, -им се, свр. *сјџиџи се*. – Стџни мџло, џв, џв, стџло ми на врџ јџзика, сџвијђ сам се ћџ сам ђставијђ стрџчеву брђдву.

сџгати се, -џм се, несвр. *џрзџи се у каквом раду*. – Ћџћа се сџгџ и зџносџ кђсџћи џнђ пђлеглђ жџто џ-њџви.

сџир, -а, м. *разгледање, џосмаџрање*. – Сџир чџнђ Лијџвљџни Тџрци, свђ сџирђ Каџркиње млђдђ. нп

сџирити, -им, несвр. *џживџи у џосмаџрању и разгледању*. – Лијџпо е сјџдити у ладђвини и сџирити кџко дрџги рђдџ.

сџја и **сџша**, -џ, ж. *хиџкорисџи од именице сџџра*. – Јџ вђлим мџју мџлџ сџју нџјвишђ на свијџгу.

сџјш, -а, м. *џџорџив од именице сџџра*. – Ёдаде ли се сџш џногђ Вржинђ, тђко ти вђликђга Бђга?

сџљо, -џ, м. *хиџкорисџи од именице сџљак*. – Не разумџје се нџш сџљо џ-књџге и ћитђпе, џн сђмо знђ тђглити.

сџпет, -а, м. *већа корџа оџлеџена од џрућа*. – Сџмџн дџнесе пџн сџпет сџјџна и пђложџ ђвца нђ-торину да јђдџ.

сџрбес, прил. *слободно, сигурно*. – Мџ смо ти се сђрбес дувђна нџпушили и причђ напричђли кђд кџма Стђдена.

сџрмија, -џ, ж. *круџна сџџока, говђда и коњи*. – Јђш се нџје чђстито ни ђјутрило, а сџљџни стђдошђ изгђнити сђрмију џ-пашу.

сџстрђна, -џ, ж. *нећђкиња, сџџрина кћер*. – Јђ имђм ђднђга сђстрића и двђје сђстрђне.

сџстрић, -а, м. *нећђк, сџџрин син*. – Мџј сђстрић нџјвишђ вђли џнџ пђснџ; кђд џјђку нећу да кџме ћу.

сџц, *узвик којим се говђда вабе на со*. – ѐ сџц, ђ сџц!

сџвоња, -џ, м. *во сивђ длаке*. – Вднђ зџмђ је Рђде крђнијђ џногђ свђга сџвоњу па га ђћерђ џ-Кнџн на дђрнек и дђбро прђдђ.

сџврије, сџврџјђ, pl. tantum. *клијџиџа са шиљасџим врхом*. – Ёзглђдђ да е нђко ђднијђ нџше сџврије.

сџкирђнција, -џ, ж. *сџкирђција, брига*. – Нђ таври ми жђно над глђвђм, дђста ми је и мџђ сџкирђнцијђ.

сџлити се, -им се, несвр. *џравиџи се важним, исџиџџи се нџђдно*. – Штђ се тџ тђко сџлиш, ко да си цђров син.

сџлђван, -вна, -вно. *неџкусан, џревише зачињђн*. – Ёзглђдђ ми да ти је ђвђј крђв нђшто сџлђван, чђме си га сђлила?

сџлђсија, -џ, ж. *грђосија, неко ко је џосве круџан*. – Кђ е џнђј чђек нђлики, кђква е џнђ силђсија?

сйрац, сйрца, м. *сир чейврийастіог облика из йворила*. – Бóја нàправила ёдан дóбар сйрац кòсције од òвчијё варёникё.

сйрйште, -а, с. *желудац сйоке који служи йриликом йрављење сира*. – Кãд закольёш јуне, òстави ми сйрйште, трёбаће ми.

сирòвãñ, сироваћа, м. *сиров колац или шйай*. – Припази кãко се владãш да нё би дòбијò òвãј сирòвãñ прёо лёђã.

сирòвина, -ё, ж. **1.** *дрво које није суво*. – Нйшта нйје тёшко ко буюковã сирòвина. **2.** *некултуран и необразован човек*. – Мўј Бòже, уногã манитãјё Љãцканова, пустё сирòвинё и неотесаника!

сирòма, -а, -о. *онај који је йосве и изненада осиромашео*. – Штã ће јãднй Блãже, сирòма од рòђёња а сãд се јãдан разбòлијò па се нё знã штã е црñё.

сирòта, -ё, ж. *онај ко је осйао без родийёља*. – Нйшта тёжё нёмã ко кãд дијёте òстанё сирòта, òндãк је слугã свãкоме дò-смрти.

сирòтãн, сиротãна, м. *онај ко је и сирòта и сиромашан*. – Кãд нёсретна чòека задеси злã судбина па рãно òстанё брез рòдитёљã, а òндãк му се дòгодй да пòгорй или му покрёпã свё, е, то ти је сирòтãн над сиротãније.

ситнйљеж, -и, ж. *разноразне безвриједне сййнице*. – Пòчистите òвў ситнйљеж испрёт-кућё и нусте на буюйште.

ситувãцијã, -ё, ж. *сййуацијã, сйање, йриликe*. – Засушило е и ситувãцијã са вòдòм је свё тёжã.

сића, -ё, ж. **1.** *сййан новац мале вриједносйи*. – Òстало му унò сићё у цёпу, нё море купити кйл сòдлй. **2.** *безначајна груйã људи*. – Сирòтиња е сића кòјў нйко нй за шта нё пйтã.

сйћ, сића, м. *мешални суд за воду у облику лавора*. – Пунёси сйћ да зãватймо вòдё из бунãра. ПВ

сићушан, -шна, -шно. *хййокорисййик од йридјева сййан*. – Мўј Бòже, штò е унãј мãлй Милёвйн сићушан и шпãтан.

сјãвити, сјãвйм, свр. *уйјерайш сйоку у неки йросйор*. – Дãнас кãд утрије, сјãвте јãњеце у кòшару нёка лãдујў дò-ужинё.

сјãдити се, -йм се, свр. *сневеселийи се*. – Штã е Анђелији па се нãко сјãдила и сплãкала?

сјãња, -ё, ж. *овца која носи јãгње у сйомаку*. – Свё су нам òвце сјãње, вãла Бòгу, нёмã нй еднё јãловицё.

сјãргати, -ãм, свр. *смијешайш заједно благо; овце, козе и сл.* – Свё тò зãедно сјãргãј; и òвце, и кòзе, и шййёж па гўни у-пашу.

сјãркати, -ãм, несвр. *йомијерайш угарке да вãйра боље гори*. – Перйница повãзãн сјãркã вãтру на òгньйшту, дрвã јòј сирòва па слãбо гòрё.

сјãрнути, -нём, свр. *йримакнуйш удаёене угарке вãйре да боље горе*. – Сјãрни Дрãгиња вãтру да се бржё свãрй грã кòсције за рúчак.

сјãрцати се, -ãм се, свр. *брзо се скуййшйи на једно мјесйо*. – Свй се сјãрцашё на ливоду и пòкупишё сйјено прйје кйшё.

сјãтити, -йм. несвр. *свијейлийи, найредовайш*. – Кãко си тй мёни помãгò у живòту, нãкò ти сјãтило.

сјашити, -ѿм, свр. **1.** *сићи са коња*. – Сјаши с куња да пијемо вино. **2.** *оставићи некога на миру*. – Сјаши ми жено с врата, штд си се надоврзла па квдоцаш цијелд јутр.

сјеначиште, -а, с. *мјесто гдје се деђе ѿлаиће сијена*. – У-нашом крају пещурке рудњаче подјесен расту дко свакдга сјеначишта.

сјера, -е, ж. *овчија вуна масна и ѿрљава од зноја*. – Кад се код-нас шишају двце, вуна е пуна сјерѣ и прашинѣ.

сјѣцалица, -ѣ, ж. *метално ѿлукружно сјечиво за куѿус*. – Узми сјѣцалицу па ѿсјецај унај купус из лонца.

сјѣча, -ѣ, ж. *рушење сѿабала дрвѣија у шуми*. – У-шуми није пдчѣла сјѣча јер нѣмѣ југовинѣ па се није истдпијд снѿјек.

скалати се, -ѿм се, свр. *скинући ѿаниѿалоне до кољена*. – Тѣшо се скалѣ, прдшѿеш, ѿе га стѿгнѣ и нѣ водѿ рачуна кд га глѣдѣ.

скале, -ѣ, м. *онај који хода скаланих ѿаниѿалона*. – Није било вѣѿега скалѣ од Сѿматина ѿѿѿ Радѣ.

скале, скалѣ, рl. *tantum ѿсѣтѣе за ѿењање, мердавине*. – Кад се површује зѿмскѿ пласт, мурѣ се сѿлазити с пласта на-скале.

скамчити, -ѿм, свр. *ѿрикуѿићи с ѿешком муком мало новца*. – Скамчили Пољаровићи нѣшто црквицѣ да купѣ краву.

скантарати, -ѿм, свр. **1.** *срушићи, оборићи*. – Данас су Баце свѣ унѣ балване на лагеру скантарѣли у Бибанову драгу. **2.** *оѿсовати све шѿо се може*. – Кад Раддслава Ђорића спдпанѣ уна ѿегова уја, скантарѣ свѣ свеце са небѣсѣ.

скапати, -ѿм, свр. *ѿроѿасићи, ослабији*. – Бране је скапд ддље у Ниндвцу кдсѣћи цијелд лѣто и јдпѣт му сѿјено није ѿзашло за рукдм.

скарити се, -ѿм се, свр. *сневеселији се*. – Ђно се Стдја нѣшто скарила, сѿгурно се нѣшто невѣљало догддило.

скашити, -ѿм, свр. *усѿињићи, ѿоломићи*. – Стдн је сѿв самѿр скашијд бравдином, јдш нув самѿр.

скврчити се, -ѿм се, свр. *скуѿији се и укочији*. – У Милурдѣ се свѿ прѣсти скврчили дт-студени па помудрили ко чѿвит.

скѣбачити, -ѿм, свр. *ухваѿији онога који се дуго крио*. – Асли су дрѿшкани скѣбачили унѣ штд су дплачкали цркву у Прѣкраи.

скеврѣсати, -шѣм, свр. *сковати, ѿриковати у ѿјелину*. – Кум Бджо и ѿѿѿ су за тридни скеврѣсали нѿви кѿшун зѿ-брашно.

скѣлечити, -ѿм, свр. *ухваѿији изненада*. – Скѣлечило е Тоду тѣмо ѿѣ се није надд и одвѣло у пржун.

скѣмлија, -ѣ, ж. *дужа дрвена сѿолица за више особа*. – Тривун нам је направијд двѿје скѣмлије од бѿковинѣ.

скѣчити се, -ѿм се, свр. *сукобији се, завадији се*. – Скѣчили се Рѣмиѿѿни дко мѣѿѿ, дѿѣ ѣдни дрѿгије перчиње да почупају.

скикнути, скикнѣм, свр. *јаукнуји од бола и јаког ударца*. – Смири се мѣло, мѿгд би скикнути.

склад, склѣда, м. *сѿѿѿвљене двѿје бразде или два оѿкоса ѿраве*. – Лѣкета направи склад травѣ брѣз дштрѣња кдсѣ од вѿра дд-дна драгѣ у-Плѿндишту.

склăдити, -ѝм, свр. *сасѝавиѝи два оѝкоса ѝправе или двије бразде*. – Кăд се ўлази ў-њиву ђрати, прво се склăдѝ по средини њѝвѝ.

склăдан, -дна, -дно. *елеганѝан, уредан*. – Какăв гоћ кăпўт да обўче кўм Вѝд, ўн је склăдан и стоѝ му ко саливен.

склăпити се, -ѝм се, свр. *сукобиѝи се, ѝосвађаѝи се*. – Чѝм приђошѝ ѝдан дрўгѝм, клăпише се свăђати ко двије највећѝ бѝне.

склѝпати, склѝпăм, свр. *урадиѝи неѝѝо како било без укуса*. – Склѝпали су и ўни нешто ўцерицѝ, више лѝчѝ на ѡјат него на-кућу.

Склѝп, Склѝпа, м. *усјек између сѝијена насѝао дејсѝивом воде*. – У Кăјтезовѝм Склѝпу више Мăксимовѝ кўћѝ, чѝм се мăлко наблăчѝ, дѝрў и гўдѝ грўмови.

склўбачити, -ѝм, свр. *намоѝаѝи ѝређу у облик клуѝка*. – Јѝка е свў сўкненў прѝју склўбачила и ђоставила у свѝју кѝлибу.

склўавити се, склўавѝм се, свр. *укочиѝи се од хладноће*. – Од вѝликѝ ладнѝћѝ се склўавѝ прѝсти и лѝд зăђѝ зă-нукте па се мўрă трљати снѝјегом да се прѝсти пѝвратѝ.

склўѝштати, -ăм, свр. *ѝриѝијесниѝи, сѝегнуѝи*. – У немăштѝни чѝека свăкѝ мўке склўѝштајў и разăрајў.

склўѝкати се, склўѝкăм се, свр. *сруѝиѝи се, ѝасѝи изненада са неке висине*. – Пјăн се чѝек лăко склўѝкă нă-земљу ко клăда.

склўўвити, склўўвѝм, свр. *разумјѝи дјелимично*. – Тѝшко ће ўн тѝ склўўвити, мўј брăте, нѝ дајў се њѝму ни лăшне ствăри.

склўўскати, склўўскăм, свр. *саѝираѝи, ѝоломиѝи*. – Нѝмă ништа штѝ ўн нѝће склўўскати, тăмăн да му дăш дрѝновину ў-рўке.

скнăдити се, -ѝм се, свр. *снабдјѝи се намирницама*. – Дѝбро смо се скнăдили свѝме и свăчѝм ђвѝ зѝмѝ.

скѝкнути, -нѝм, свр. *брзо оѝићѝи у близини ѝо неѝѝо*. – Лăко е њѝма скѝкнути до зѝмѝ ў-свакѝ дѝба кăд им је близо.

скокорўшити се, скокорўшѝм се, свр. *увенуѝи, ѝресѝаѝи вегѝѝираѝи*. – Скокорўшила се трава ђт-сўшѝ па пожутила ко да си је врѝлѝм водѝм пѝлијѝ.

скѝлити, скѝлѝм, свр. *окружиѝи, оѝколиѝи*. – Скѝлили лѝвци вўка, нѝ море им умăћи да су му крила вѝлѝ са плăнинѝ.

скѝндрљати се, -ăм се, свр. *сруѝиѝи се ѝиз сѝѝеѝѝице или какву врлеѝ*. – Скѝндрљă се Раин са Тѝсѝћкинѝ трѝшњѝ и пăде нă-земљу, сăв изгрѝбан по цијѝлу тѝјелу.

скѝпати се, -ăм се, свр. *ослабиѝи, изгубиѝи на ѝежѝини*. – Штѝ си се тѝ Јѝло такѝ скѝпăла, кѝѝ ти је ѡвѝбѝ?

скопўлати, -ăм, свр. *смоѝаѝи, сѝѝриаѝи ѝода се*. – аватишѝ Прѝкрăјци Тўру, скопўлашѝ га пѝдăсе па га дѝбро издѝрашѝ.

скѝрўп, -а, м. *кајмак*. – Није бѝло бѝлѝга скѝрўпа у цијѝлѝм нăшом крају од Видѝсилѝвкинѝг и у Ѱницѝ Дрѝновића.

скорўпан, -а, м. *ѝадѝмак ономе коѝи воли скоруѝ*. – Штѝ е бѝло скорўпанă код нăс, тѝ е свѝ ѡж-Ђѝрмăнă. ани су бѝли ђблапѝрни нă-скорўп да-Бѝк сăчўвă.

скорўпити се, скѝрўпѝм се, несвр. *хваѝаѝи се у скоруѝ*. – Нăјболѝѝ се варѝника скѝрўпѝ на прѝмаѝ ѝспод прѝзѝрă.

скѝсак, -ска, м. *ѝѝѝрошена коса од дуге уѝѝѝребе*. – Нѝ нусѝ се скѝсак мѝђу кѝсце већ нўва ковăница из-Мркоњѝића.

скотрљати се, -ам се, свр. *срушиџи се колупањем*. – Штѧ чѣкѧш, запрѣмзѧј, скотрљашѣ се кѡла у дѡлину.

скрѧја, -ѣ, ж. *окрѧјак љеченог хљеба*. – Јѧ ти вишѣ вѡлим скрѧју курузѣ нѣго средину шѣничнога круѡва.

скрѧјак, скрѧјка, м. *окрѧјак дрвѡиѧ, обојак*. – Од чѣтврти се цијепѧ дугѧ, а од скрѧјакѧ тѣшѣ прѡшѣ за-ограду.

скрѧјити, -ѧм, свр. *завршиџи, љривесџи крају*. – Бѡга ми је ѧ-наш Ылија скрѧјѡ и ѡпузѡ, ѧмѧ деведѣсѣт ѧ-двѡје, ако нѧје и кѡјѧ вишѣ.

скрѧјица, -ѣ, ж. *мања кора љеченог хљеба са краја*. – Дѡдѧј ми тѡ скрѧјицу да је пѡијем, нѣшто сам пѡглѧдан.

скрѧјчитѧ, -ѧм, свр. *ѡшесѧџи неравне ивице даске или друге грађе*. – Јѡван Пѡљић је за ѣвту дѧнѧ скрѧјчијѡ свѡ шѧмлу за пѡетѣ.

скрѡвити, -ѧм, свр. **1.** *обољѡџи од крвног љриџииска*. – Кѧд скрѡвѧ брѡв, ѡдрежѣ му се мѧло ѡва па се ѧзмлѧџи мѡчицѡм да ѡтечѣ крѡв. **2.** *навалиџи свѡм средсѡвѡма на нешѡ*. – ѡдѧвно су Арнѧути скрѡвили ѡтѣти Срѡбовѡје Кѡсово, али тѡ нѧјвнѧ Срѡбови нијѣсу зарезѡвали ни за сѡву шљѡву.

скрѣсати, скрѣшѣм, свр. **1.** *реџи ѡшѡро и гласно некоме да сви добро чују*. – Бѡга ми Николѣтина скрѣсѧ ѡ-брк Милѣкоњѧ, ѧко су ѡба бѡили сѡлѡнскѧ добровѡљци, и ѡвѧј ѡћѡтѧ ко кѧква млѧда. **2.** *исѣџи све месо у казан да се кува*. – Скрѣсѧли Кѡићѧи у казан свѡ јѡницу пѡкѡјнѡм Ђѡрђу за дѧћу.

скрѡшка, -ѣ, ж. *једна кришка хљеба или чега другога*. – Дѡдѧјдѣ ми ѣдну скрѡшку круѡва да пѡијем уз ѡвѧј грѧ.

скрѡкати, скрѡкѧм, свр. *срушиџи, оборѡџи, развалиџи*. – Вјѣтар је сѡнѡћ сѡв наш мљѣчѡр скрѡкѡ и крагу дѧѡ.

скрѡз-нѧскрѡз, прил. у ѡѡѡѡносѡџи, до краја. – ѡвѧј је наш кѡпус скрѡз-нѧскрѡз сѧгњѡѡ.

скрѡпитѧ, -ѧм, свр. *скуѡџи сѡѡнице, најравѡџи нешѡ мале врѡједносѡџи*. – Ми би пѡслијѣ свѧкѡга рѧта прѡво скрѡпили нѣшто кѡлибицѣ дѡк се не нѧправѧ прѡвѧ кѡћа.

скрѡшитѧ, -ѧм, свр. *сѡјасѡџи за самосѡјалан жѡвоѡѧ, имѡџи свој хљеб*. – Вѧла мѡлѡм Бѡгу да е и Тѡдѡрац јѣднѡч скрѡшијѡ у ѡвѡ свѡга вѡјѣка.

скрѡца, -ѣ, ж. *сѡѡара, ѡѡгурѡна и сѡѡљѡва жѡна*. – ѡнѧ скрѡца из Тѡулићѧ цијѣлѡга живѡта кѧшљѣ и пѡшѣ, али се јѡпѣт врѡтѧ и живѧ.

скрѡѡлина, -ѣ, ж. *сѡѡара, ѡрѡнула и слаба особа*. – Нѣшто ми је Душѧнац ѡрѡнѡ и згѡријѡ се ко кѧква скрѡѡлина.

скрѡцо, -ѣ, м. *сѡѡар, ѡѡгурѡн и сѡѡљѡв мушкарац*. – Слѡвкан ѧзглѣдѧ ко кѧкѡв скрѡцо од деведѣсѣт гѡдѡнѧ.

скрѡшитѧ, скрѡшѡм, свр. *сломиџи, ѡреломѡџи*. – ѧзглѣдѧ да е вјѣтар скрѡшијѡ ѡнѧј вѣлики ѡгранак нѧ-Дмитровѡј трѣшњи.

скѡдитѧ, -ѧм, свр. *налагаџи на некога из ѡубѡморе*. – ѡ-нашѡм крају су злѡбнѡци знѧли скѡдитѧ цѡру прѣд сѧмѡ ѡдају.

скѡкати се, -ѧм се, свр. *сневесѣлиџи се, ѧзгубѡџи се*. – Штѡ се Мѧрија нѣшто скѡкала, да се нѧје штѡ дѣсило?

скѡњитѧ се, скѡњѡм се, свр. *расѡѡужѡџи се, оборѡџи главу*. – Дѡк се Мѧксѡм нѧкѡ скуњѡјѡ, ѧмѧ нѣшто штѡ га пѡсве мѡчѧ.

скўпусити, -йм, свр. *исїарайїи нешиїо као куїусов лисїи*. – Кад је наш Лала завршијо два рязреда шкўлє, нїје му се дало дальє учити и ўн ће ти свє књиге из тўрбє скўпусити прєт-шкўлџм и прєд ўчительџм.

скўта, -є, ж. *млади неосољени кајмак*. – Мўј Млађо е највишє вџлијџ ўнў скўту йс-карлицє са млакије крўвом.

скўтџр, -а, м. *онај који воли скуїу*. – Лўју су звџли скўтџр јер је кџт-пуницє, кад гоћ дођє, знаџ пџести пџ-двїје карлице скўтє.

слџбине, слџбинџ, ж. *крстїи, мишићи изнад кукова*. – Бџлє ме слџбине ймџ нєколикџ дџнџ, мўрџ да сам нєђе пџтєгџ влџгє.

слџбїћ, слабића, м. *слаб, неџиїоран, сїрашив чџвјек*. – Нємџ бїти слабић, штџ си се прєпџ од јєднџга зуба. Зїни да вїдїмо кџй бџлї па да га йзвџдїмо.

слџдија, -є, ж. *надимак за омиљєну жєну*. – Ёно мўє Милкє, мўє слџткє слџдијє нўсї пўну тџрбу лєшнїкџ.

слађушан, -шна, -шно. *хиїокорисїиц од їридјєва сладак*. – Ўнај тџџ ўнучић бџш мїран и слађушан клџпчић.

слџзити, -йм, несвр. *силазиїи са вишег на нижи їиерен*. – Баце су свџкє јєсени слџзили нїз-Млиништа на дєрнек у Гламоч ўочи Дмїтровдџна.

Слџин, -а, м. *їєјорайїив од именице Славко*. – Кад Слџин Дўнић запјєвџ првї прєд мџмције наш бєћџрац, грљо му трєпєћє ко тетрєнка.

Слџјо, -є, м. *хиїокорисїица од именице Славко*. – Наш Слџјо е бїјџ најпџслушнијє дијєте у сєлу.

слџка, -є и **слџчица**, -є, ж. *масни слој кајмака исїџд коре на карлици или їїјури*. – Нємџ нїшта слџћє од слџкє и млака крўва йспџт сџча.

слџмарица, -є, ж. *вєћа врећа исїўњєна сламом за сїавање умјєсїо душека*. – Дџк се не појџвишє дўшеци и крєвети, нџши су стџрї спџвали на слџмарица.

слџндџрати се, -џм се, свр. *угојиїи се їреко мјєре*. – Ѐ-ти си се Ѓўрђија зимўс слўпала и слџндџрџла ко нїко ў-нашџм сєлу.

слџњати се, -џм се, свр. *угојиїи се уз џџадање длаке*. – Мџни се ўнє пустиїјє йс-Прибєлє, слџњџла се, прџшћєш, ко прџсица.

слџткарїја, -є, ж. *све шїиџ је слаїко*. – Дјєца вџлє слџткарїју па им се рџно пџквџрє зўби и бўдў крљџва.

слџтковина, -є, ж. *їрава їузџвица кџја расїє їџ рецима кромїира*. – Освџдила слџткџвина купијєре, мўрџмо йћи плијєвити.

слија, -є, ж. *лиїица, велики камен*. – Пџ-нашије лївода се рџзастрљє пўстє слијє, нє море им нїшта ни крџмп ни маџџла.

слиндрџти се, -џм се, свр. *угојиїи се їреко мјєре*. – Лџјкан се сџв слиндрџ, нє буди прїмијєњєно, ко кџкџв прџсац.

слистити, слистїм, свр. *їџјєсїи и їџиїиїи све*. – Кад Симєуна йзнєсе прєд лугџра јєло, ўн ти свє слистї и пџмете ко мєћава.

Слџџо, -є, м. *хиїокорисїиц од именице Слобџдан*. – Слџџо Рўјин је бїјџ вєџма лїјєп мўмак, али ўмријє сирџма рџно у Вџјвџдини.

слўжїнчџд, -и, с. *младе особе кџје раде као слугє*. – Разлєтила се пўстџ слўжїнчџд џкџ-сватџвџ, лєпџта пџглєти па єт.

слўнтџв, слўнтава, слўнтаво. *смυшен, збуњєн, несїрєїшан*. – Мрђа е бїјџ пџврємено слўнтав и прїјєк, дџ-Бџк сџчўвџ.

слўнташа, -ѐ, ж. *жена која је збуњена и несїреїна*. – Нѐмā нїшта гаднијѐ од жѐнѐ слўнташѐ у каквѐме послу па нїти се знā ђе дрїјешї а ђе вѐжѐ.

слўнте, -ѐ, м. *мушкарац збуњен и несїреїан*. – Слўнте рāди, слўнташа се спрѐмā, такѐ слѓгѐ ў трї сѐла нѐмā. нп

слўпати се, слўпāм се, свр. *угоїїїи се їреко мјере*. – Јбј жѐно, штѓ си се тї слўпала од дебљїнā мїлї мўј Бѓже.

слўмати, -āм, свр. *оїїїи низ сїрми їшерен клаїїећи се*. – Ўнѐ пјандуре слўмашѐ нїс-Клѐње Цїгїнѓј кавāни на рāкију.

слўпати, -āм, свр. *заврїїїи љуїање ораха или љешника*. – Слўпали смо пѓла тѓрбѐ љѐшнїкā и пѓдели свѐ ў-слāст.

смāзати, -жѐм, свр. *халаїљиво їојесїи све*. – Дѓк си длāном ѓ-длан, смāзашѐ трї кїла печѐња нā-Млинїштије кѓд Нѐђѐ.

смāкљати, -āм, свр. *їојесїи све шїїо је їонуђено*. – Убāвчāни смāкљашѐ бāкрāч кўпуса дѓк би рѐкѓ капўтина.

смāкнути и **смāћи**, смāкнѐм, свр. *ликвидирāїи, убиїи*. – Мрђени су смāкнули нѐкаквѓг Тўрчина у Ајдерову пѓљу па пресѐлили кѓ-другѓга бѐга ў-Шипово.

смāлијати, -āм, свр. *слагāїи, смрсиїи*. – Кāд смо бїли дјѐца, стāлно смо смāлијāли да нијѐсмо ишли на Бјѐљкушине крўшке.

смāл и **смāлијѐ**, прил. *умало, замало*. – Да се Мїјѓ нѐ измаче ў-стрāну, смāлијѐ га нѐ погодї јўчѐ ѓдна сврāза ў-шуми.

смандрљан, а, м. *онај који је низак, дебео и незграїан*. – Свāкѓ е сѐло ў-нашом крају їмало по ѓднѓга свѓк смандрљана.

смандрљати, -āм, свр. *наїравїїи нешїїо без великог укуса*. – Ћѐрмани нијѐсу бїли мāјстори од дрвенāријѐ па смāндрљāли плўк ко нї-себи нї-свѓм.

смāцкати, смāцкāм, свр. *їојесїи све и умазāїи се*. – Кāд су Крчмāри ўкрали пїту Лончāрије, смāцкали су је їспод ўногā Мїјāшовића клѐнића пѓд сѐлом.

смāштриги, -їм, свр. *оїржїїи се врелом храном или водом*. – Видѐсило е бїјѓ ѓблапѓран па смāштријѓ јѐзик врѐлѓм чѓрбѓм ко да га е свāријѓ у лѓнцу.

смѐтнути, -нѐм, свр. *заборавїїи, изгубиїи из вида*. – Тї мѐни јўчѐ рѐче да кўпїм двā-кила брѓкāвā, али јā сāм тѓ смѐтнѓ с ўма и тек се ѓитрѓс шїјѓтїѓ.

смѐчина, -ѐ, ж. *онај који је їежак, дебео и сїор у їослу*. – Нїје се рѓдила вѐћā смѐчина ў-нашом крају од Посврлијѐ ђѐндāра.

смлāта, -ѐ, ж. *зблѐбана и незграїна особа*. – Ја рāчāм, кѓ е їкадā вїдијѓ ўногā Слāјкана рўбāча да нїје вїдијѓ вѐћѐ смлāтѐ у вијѐку.

смѓждити, смѓждїм, свр. *изобличїїи сїїезањем*. – Смѓждали су се свї свѓрњāци нā-плугу, нѐмā дрўгѐ вѐно прāвити нўвѐ.

смѓк, -а, м. *мрс који се їрави од млијѐка*. – Бїло е лѐтѓс ў-нāс у цїјѐлѓм сѐлу варѐникѐ дѓ-милѐ вѓљѐ па су жѐне нāправиле смѓка кѓлико ти дўша жѐлї.

смѓчити се, смѓчїм се, свр. *сквасити се потпуно*. – Јўчѐ смо се смѓчили до гѓлѐ кѓжѐ кѓсѐїи нā-киши, а рѓмињāла е цїјѐлї дāн.

смрзле, -ѐ, м. *чѓвјек зимоморан и неоїїѓоран на хладнѓћу*. – Јā сам бїјѓ тврѓ и ѓтпѓран на снијѐгу, а брāт Дрāган је бїјѓ смрзле вѐћї од Перѐ Дѓстинѓга.

смрсити, смрсїм, свр. *їѓмијешāїи, їѓбркāїи, зайлѐсїи*. – Кāд рњāв чѓк ѓће нѐшто да кāжѐ, смрсї и пробрљā крѓз-нўс, и нїшта нѐ мореш рāзāбрати штā вѐлї.

смрскача, -ē, ж. *уїрїиуша тїорба од сукна која се їри врху може сїегнуїи*. – Наїсигурнија е уна наша старїнскā торба смрскача, нē бōј се да ће њж-нѣ штō испати.

смрснути, -нѣм, свр. *завезаїи тїорбу или врећу ужейїом*. – Дѣдѣ, смрсни торбу и оплѣти за овца, не отѣжи јаїје.

сна, снаѣ, ж. *снаха*. – Штō е сна у-нашого Лужижѣ, јамлїм да кабастијѣга жѣнскōга ўва нѣмā надалѣко.

снагатор, -а, м. *онај који има само физичку снагу*. – Снагатор мїсли да се свѣ постижѣ сїровѣм снагѣм, али се вѣрā. Ўм ца̀рује, снага кладе ва̀ла.

снїдерити, -їм, све. *їогодиїи їрецизно неки циљ*. – Пајкан је провирївѣ иза-буквѣ па га нѣко снїдеријѣ пра̀хкѣм више-ува.

снїтити, -їм, свр. *ударїи некога из даљине каменом*. – Нѣко е снїтијѣ Јошу Јовашиновића каменом иза грма дѣље у-пољу и нїје се сазнало кѣ е, али изглѣдā да е Вїцо Вїдића.

снїштри ти се, -їм се, свр. *сневеселиїи се*. – Вїцо се нѣшто снїштријѣ, асли му је ўкрало нўвѣ скїје што е Стѣн направијѣ.

снѣватати, снѣватāм, несвр. *сањаїи разне снове*. – Кад рāно ђдѣм спавати, надоврандишѣ се нѣсретнї сāн па ти снѣватāм по циљелў циљцāтў нўћ.

снѣвати, снўјем, несвр. *сїремаїи їрећу за тїару и тїкање*. – Ёно жѣнā на арману снўјў прѣћу за-гарѣ па им се нѣ дā увѣсти ў-нити.

снѣгў, прил. *їоїиїи на брзину сїїојећи*. – О Шпїрѣ, ајмо ѣдну пѣпити снѣгў да се мālко загријемо.

сѣбет, -а, м. *сасїианак, слава, весеље*. – Сѣбет чїнї српскї цар Стѣвāне, у Призрену мїјесту пїтимѣме. нп

сѣва, -ѣ, ж. *рашљасїи шїїаї на јѣдном врху који служи за їодбачање тїерейїа на јѣдној сїїрани самара*. – Нѣмѣј забѣравити сѣву кад пѣћш у-млин дѣље Пљѣви вѣди.

сѣвати, сўем, несвр. *їсоваїи*. – Прѣстани тāмо сѣвати, јер ако ја дѣћѣм, бїће нѣкоме тїјесно.

сѣвска, -ѣ, ж. *їсовка*. – Вѣћѣ и жѣшћѣ сѣвскѣ глава нѣ чу у ђвѣ свѣга вијѣка ко у Тулумије.

сѣїле, пр. *їлемешїї, од доброга рода*. – Жѣни се из-Главїцā, тāмо су сѣїле лўди и дѣбри домāїни.

сѣј, сѣја, м. *врсїа, сорїа, їоријекло*. – Мўмци на гласу се жѣнѣ од дѣбрѣга сѣја и плѣмена, а гѣљо од рћѣ и сирѣтињѣ.

Сѣка, -ѣ, ж. *хїїокорисїик од именице Софија*. – Дмитрова е Сѣка рāно ђтишла за пѣслов у-грат и, кāко е ђтишла, вишѣ се нїкадā нїје појавила у сѣлу.

сѣлуп, -а, м. *зулуп, солуп, увојак или зализак косе їружен низ лице крај ува*. – Пелѣшија нїје нїкāко брїјѣ сѣлупе вѣно шїшѣ нўжица.

сѣлило, -а, с. *мјесїо гдје се благу даје со*. – Блāго їдѣ на сѣлило ѣднѣч ў-десет дāнā.

сѣмун, -а, м. *округли хљѣб, леїиња*. – Кад се кѣд-нāс ўморї сјѣкāч у-шуми обāљујўнї унѣ мāдре, смāжѣ пѣ-двā сѣмуна ѡдјѣднѣч кад се врāтї кўнї.

сѣпра, -ѣ, ж. *тїрїеза, сїїо за гозбу, свечани ручак*. – Кѣд нашѣ Инићушѣ је бїјѣ ѡдет да свā чѣлāд пѣшјѣдајў за-сопру кад се рўчā.

сòрити, сòрїм, свр. *оборїиїи, срушиїи, свалиїи*. – Пèрука е сòријò стáрї ајáт па ће правити нўвї изá-кућè.

сòчити, -їм свр. *угледаїи, їримијейїиїи*. – Чїм Кéлїн зéлòв сòчї зéца, нáтиснў се зà-њїм ко стрїјéла.

спáдало, -а, с. *несїашан, шаљив и безазлен човјек*. – Нїје бїло вéћèга спáдала у цїјелòм Áлáпићу од ўногá Рáдè жўтòга штò е малтèрисò згрáде.

спáдати се, -ám се, несвр. *доїдадаїи се, свиђаїи се*. – Пèри се Дéва пòсве спáдá, їзглéдá да би нéшто мўгло бити међў-њима.

спáдљичáв, спáдљичава, спáдљичаво. *їробирљив на храни*. – Мўј је лóла спáдљичáв на крáни, али нїје на рáкији и дувáну.

спáзити се, спáзїм се, свр. *осјейїиїи їромјене їред їорођај*. – Стрїна се òитрòс спáзила, мўгла би рòдити.

спèрити, -їм, свр. *налагаїи, измислиїи сїлеїке*. – Мїлићи су спèрили на Лакету да е краò шўму па е и мїлиција дòлазила кўћи, али нїје нїшта нáшла.

спїка, прил. *одједном, из їрве руке*. – Чїм се Ђуле пòјáвї кòд-нашè зáдругè, Дўцко му спїка òсује мáтèр јер стáлно лáжè.

спїрине, спїрїнá и **сплáчине**, сплáчїнá, ж. *їомије, остїаци хрaне їри їрању суда*. – Нèћу јá јèсти тўђè пòдропце и спїрине, нијесам нї јá зáдњї у сèлу.

спјèнити, -їм, свр. *їокуїиїи їјену и кајмак са лонца који врїе на ваїри*. – Свáко вòлї спјèнити уз òгњїште са бакрáча.

сплèшити, -їм, свр. *ослабиїи, омршавиїи*. – Пèрцан сплèшијò ко сўв прòштац.

спòпасти, -нèм, свр. *наїасїи, узейи маха*. – Сїмо пòтèгò мáло влáгè па га спòпала нèкá кїјавица па нè знá штá ће òт-себе.

спорáсебе, прил. *ради физиолошке їоїрèбе*. – Нèшто ме жїгнў у трбуву, їшò би спорáсебе.

спòрáшта, прил. *ради чега, зашїо*. – Спòрáшта Савèтина òде у Прèодац по òвомè кїјáмету?

спòречкати се, -ám се, свр. *їосвађаїи се*. – Нїко нїје ўтувијò да су се Пáнићи и Кóићи їкадá спòречкали òко бїло чèгá.

спрцати, спрцáм, свр. *наїасїи изненада на некога*. – Спрцали псї нá-Ковчалију, ўмало га не їстргашè.

спрчити, -їм, свр. *їрїиїјесниїи, учиниїи уским*. – Áма, кòї је һáвò спрчїјò вáкò òвè лèсе па се нè море прòлазити у кўноплїште кòмòтно?

спўж, -а, м. *їурж*. – Чїм Стáмена вїдї спўжа или жáбу, їстòга се мòмента пòбљује.

спўтити, -їм, свр. *сїегнуїи омчу око враїа*. – Вїцука е сáм сèби спўтијò тòвáрнї кòнопац òко-врáта и òбјесїјò се на тáвану.

спўцати, -ám, свр. *їоїпрошиїи све, їојесїи и їоїиїи*. – Кáд би дрўшкани прòслављали кáкáв вáжнї дáн, спўцајў брáле свè штò се нá-сопру їзнесè.

спўчити, -їм, свр. *сїегнуїи и сáейи кајишем*. – Áма, штò тáј кáиш нè спучїш и нè сапнèш, вїдїш да ће ти спáсти лáче.

спўшнити, -їм, свр. *зaдимїиїи їростїор ложећи ваїру*. – Мўрá да су сирòва дрва дòк сте вáкò спўшили свў кўћу.

сра̀мити се, -ѿм се, несвр. *сѿидиѿи се*. – Штò нè рãдѿш нèшто, сра̀мијò се тѿ и па̀са̄ и љу̀дѿ.

ср̀да, -ѿ, ж. *осо̀ба ко̀ја се ла̀ко љу̀и за све*. – У-нашом сèлу имају̀ двѿје жѐне, двѿје ср̀де, нè знã се ко̀ја е от ко̀е го̀ра̄.

Срѐле, -ѿ, м. *хѝоко̀рисѿѝк од именѐце Срѐшен*. – Бѿјò ко̀д нãс ѐдан Срѐле, нѿје бѿјо̀ вѝшѿ од мѐтра и пò, али му нѿко̀ жив нѿје смѿјò у̀ша̀ке.

ср̀епити се, -ѿм се, свр. *су̀ко̀биѿи се*. – Ср̀епили се Ћу̀лум̀ча̀ни и Рѐмѝћа̀ни до̀ље ко̀д Го̀луб̀начè о̀ко во̀дè, у̀мало нијèсу ѐдни дру̀гије гла̀ве израз̀бијали лѝшãнају̀ћи се ка̀мѐњем.

ср̀ећо, -ѿ, м. *на̀зив за весела̀ дјечѐка*. – У̀нај му̀ј ср̀ећо̀ сва̀кѿ дан̀ до̀носи ја̀го̀дã и бо̀ро̀вња̀ча̄ из Дрѐновића̀ до̀ла.

срѝједа, -ѿ, ж. *кр̀до говѐда*. – Нѿе ла̀ко иш̀ћерати ју̀не ѿ-срѝједè го̀вèдã та̀ман да га гу̀нѿ дѐвет чо̀ба̀на̄.

ср̀кати, ср̀чèм, несвр. *ѿѝи неѝио са глас̀ним уср̀кива̀њем*. – Ка̀д Лазу̀рда ср̀чè ва̀ренику̀, чу̀је се до̀ по̀детè.

ср̀ља̀ти, -ãм, несвр. *ѝћи нѐпро̀вјереним ѿу̀иèм, насумѝце*. – У̀н нè мислѿ̀ сво̀јом гла̀вòм вèно ср̀ља̄ и за̀то чèсто на̀стра̀дã.

ср̀мо̀ња, -ѿ, м. *гру̀б и наср̀иљив чо̀вјек*. – У̀нај ср̀мо̀ња̀ из-Рòбра̄, нѿшта нè мислѿ̀ вèћ сãмо ка̀ко ће се до̀ко̀пати ка̀квè го̀товинè.

ср̀њкати, -ãм, несвр. *задѝркива̀и, изазивãи*. – Кò е ср̀њкò и нава̀лѝвò на Мѝјãшовѝће, до̀бијò е др̀вену̀ ка̀пу.

ср̀ча, è, ж. *сѿа̀кло*. – До̀к се нѿје по̀јãвила ср̀ча, нãши су стãрѿ на про̀зоре стãвљали о̀вчију̀ ко̀жу.

ср̀чика, -ѿ, ж. *уну̀ѝраш̀њи дио̀ сѿа̀бла др̀вѿа*. – Ка̀д у̀-дрвету̀ са̀гњије ср̀чика, о̀станè у̀нã спòљнã ба̀ковина ко̀ја му̀ре тра̀јати, Бòга тѿ пѝтај ко̀ликò.

ста̀јња̀к, -а, м. *говѐђи ђу̀бар за гно̀јење њива̀*. – Од ста̀јња̀ка нèмã бòљèга гнòйва за̀-наше њѿве у̀-Пржина̀.

ста̀ни-па̀ни, фраза. *на кра̀ју кра̀јева*. – Јã ва̀кò му̀гу нèка̀ко изду̀рати, а ка̀д бу̀дè ста̀ни-па̀ни, ја̀ ћу гла̀вòм прѐо свѿјета па̀ штã Бòк да̀.

ста̀рац, -рца, м. *сѿа̀ри кро̀мѿир у зем̀њи из ко̀јега је нара̀сла нова̀ цима̀ и ѿло̀д*. – Стãрце купѝре нѿшта нèће да̀ једѐ.

ста̀реж, -и, ж. *нѐйо̀кошена̀ ла̀њска ѿ̀рава̀*. – Стãреж се нè море ко̀сити нèго се па̀лѿ по̀д-јесèн или у̀ ранò про̀љећѐ.

ста̀ринãр, старина̀ра, м. *књига̀ из ко̀је се ѿ̀умачѝ буду̀ћносѿ̀, сѿѝгодо̀ња̀к*. – У̀ Сѿимè Кру̀нића̀ е бѿјò ѐдан старинãр али су га зва̀ли сто̀годо̀ња̀к. Вèлè да е Сѿимо̀ ѿж-њега̀ то̀лково̀ штã ће бити и ка̀ко ће битѝ.

ста̀ровнѝк, старовнѝка, м. *камен̀ у лива̀ди сасѿа̀вни дио̀ сѿѝјене ко̀ји се нѐ можѐ изва̀диѿи*. – Прѐпуне су нãше ливо̀де старовнѝка̄ и кр̀тинã̀.

ста̀рудѝја, -ѿ, ж. *сѿа̀ре нѐуѿѝребљивѐ сѿиварѝ*. – Изба̀ци о̀ву стару̀дију̀ из по̀друма̀, о̀во вѝшè нѿчему̀ нè слу̀жѿ.

стѐља, -ѿ, ж. *дебела̀ ѿ̀канина̀ ко̀јом се ѿ̀одашѿива̀ самар̀*. – п̀спод стѐљè се стãвља̀ ра̀женã слãма ка̀д се пра̀ви самãр.

стѐља̀в, стѐља̀ва, стѐља̀во. *незгра̀ян, она̀ј ко̀јем сѿа̀дају ѿ̀анѝшãлоне*. – Пандã-ка̀ло е бѿјò стѐља̀в па̀ му се, про̀шћеш̀, ста̀лно вѝдило у̀нò срамòтè̀.

стѣльо, -ѣ, м. *онај који је сѣор и несѣреѣан*. – Тривѣцан је бѣјѣ љнај правѣ старѣинскѣ стѣльо и нѣје бѣјѣ брзац на пѣслу, али на-јелу, Бѣг ствѣријѣ, правѣ мѣња.

стѣуна, -ѣ, пр. *бремениѣа крава, сѣелна*. – Ымамо двѣје краве стѣуне ѣма двѣ-мјесѣца.

стијѣње, -а, с. *дебљи конац намочѣи воском који служи за расѣјеѣу*. – Направила е маѣтер дѣста стијѣња па дѣла и тѣтки Драгињи да ѣма.

стицати се, -ам се, свр. *ѣожуриѣи, убрзаѣи рад*. – Стицали се Кѣићи да ѣбацѣ слѣму у пѣету прѣје кѣшѣ.

стишати се, -ам се, свр. *смириѣи се, разбисѣриѣи се*. – Вѣди је ли се та вѣда стѣшѣла да се напѣјем.

стиштѣти се, стѣштѣм се, свр. *охладиѣи се*. – Кад ѣе се та пѣта стѣштѣти да јѣдемо па да ѣдѣмо за пѣслов?

стѣгодњѣк, -а, м. *ѣророчанска књѣга из које се ѣумачи ѣиѣа ѣе се убудуѣе догодиѣи*. – Маѣло е кѣ ѣмѣ стѣгодњѣк јер се тѣ смѣтрало као свѣта књѣга.

стѣдинарка, -ѣ, и **стѣтка**, -ѣ, ж. *новчаница од сѣо динара*. – Дѣдѣ стрѣче, ѣ ти се покѣжи, па ти намо стѣдинарку тражи. нп

стѣжина, -ѣ, ж. *дрвени сѣуб ѣобијен у земљу око које се деѣе сѣјено на сѣрмениѣом ѣерену*. – Кѣд-нас Врѣвацѣ нѣје стѣжина бѣла пѣтребна јер је свѣ равно, али кѣд Врѣљанацѣ нѣје бѣло пласта брѣз стѣжинѣ.

стѣпити, -ѣм, свр. *сѣаѣи сѣоѣом, синоним ходања*. – Забѣљела дѣда Шарпѣљаша љна лѣјѣва нѣга, нѣ море стѣпити на-земљу.

стѣпица, -ѣ, ж. *ѣлочица на којѣ неѣиѣо сѣоѣу*. – Павлѣзан је дѣнијѣ ѣз-Бѣчкѣ двѣ чѣше за ракију са љнѣм стѣпицѣм кѣлик кѣњска плѣча.

стѣчић, -а, м. *мали сѣолац за сјѣдење*. – Принѣздѣ ми Мѣле тај стѣчић да сјѣдѣм, нѣ смијем на траву, потѣгнуѣу влагѣ.

стра, -а, м. *сѣрах*. – Ја нѣ би смијѣ ѣ-стра проћи покрај јамѣ Тѣбѣлкѣ, кажѣ да привлѣчи.

страва, -ѣ, ж. *враѣбина око салијѣвања расѣоѣљѣнога олова у хладну воду оно-ме ко се изненада ѣреѣао*. – Кад се дијѣте прѣпанѣ ѣд-нечега, љно не прѣстаѣ плакати дѣк му нѣ салијѣу страву.

страњати, -ам, несвр. *ѣћи ван ѣравога ѣѣѣа*. – Ылица и Дуле нѣ идѣ ѣ-шкѣлѣ право кѣћи вѣно страњѣјѣ за-јагода пѣ-пољу.

страћара, -ѣ, ж. *зѣѣуѣиѣена и ѣрљава кућа*. – Нѣ би ја жѣвијѣ у љнѣ Цѣтрљѣвѣј страћари, радијѣ би у свињѣу.

стрѣв, стрѣви, ж. *осѣѣѣѣак лѣша као доказ да су звијѣри ѣојѣле несѣѣалу сѣоѣу*. – Нашли смо стрѣв пѣт-шумѣм ѣѣ су вѣци пѣдели Јѣванѣву ѣвѣу.

стрѣвина, -ѣ, ж. *лѣшина*. – Осѣѣа се нѣје стрѣвина, мѣрамо се склѣнити са ѣвога мјѣста.

стрѣжа, -ѣ, -ж. *ѣиѣање ѣваца*. – Ѧт-стрижѣ ѣвацѣ нѣма тѣжѣга пѣсла јер се вртѣ и копѣцајѣ.

стрићи, стрѣжем, несвр. *ѣиѣѣи ѣвѣ ѣосѣбним маказама*. – Ѧвѣ се мѣрајѣу стрѣћи стрѣжѣије нѣжица.

стрѣкати се, стрѣчѣм се, свр. *окуѣиѣи се изненада на брзѣну*. – Свѣ се сѣло стрѣка ѣо рањѣнѣга Никѣлѣтинѣ кад га дѣнѣсошѣ ѣз-Рѣбинѣ.

стрменица, -ē, ж. *нагнуѿа сѿрана ѿерена, ѿлећина*. – Чегари су рјетко мугли ђрати унѣ свѣе њѿве у Попрѣкуша јер је тѹ великѧ стрменица.

стрмоглавити, стрмоглавѿм, свр. *ѿасѿи на главу са неке висине*. – Нѣкѣ гѢдинѣ прѣд унѧј Врѧњин рѧт, нѣкѣ млынѧр ће ти се стрмоглавити дѢље пот-КлѧчинѢм кѧд се врѧћѢ из Прѣоца и кѹкавац плѧтијѢ главѢм.

стрмоплећ, -а, -е. *онај који има оборено раме или ѿлеће*. – Свѣи су сјѣкачи и самарѧши пѢмало стрмоплећи јер нѹсѣ тѣрет на рамѣније.

стрњика, -ѣ, ж. *осѿиѧци ѿкошеног жѿѿиѧ на њиви*. – Нѣје згѢдно ѡдати по стрњика јер знѧјѹ убѢсти ѹ-нугу и ѡштетити ѡбућу.

стрњѿште, -а, с. *њива са које је ѿек ѿкошено жѿѿиѢ*. – Ѣвце се рѧсѹле по стрњѿштије па пасѹ мљѣчику и слѧтковину.

струѿга, -ѣ ж. *каѿиѧ на некој оградѣ кроз коју ѿролази сѿѿока*. – КѢд-нѧс мѹзѿљѣ сјѣдѣ нѧ-струги кѧд найлазѣ ѡвце па ѿ ѣдну по ѣдну мѹзѹ у кѧблове.

струѿга, -ѣ, ж. *ѿригорјели осѿиѧци варенике у лонѹу*. – Принѣси унѧј лѢнац па пострѹжи, ѿмѧ струѿгѣ зѧ-пола прѣста.

струѿгнути, струѿгнѣм, свр. *ѿѿирѧѿи нагло са јѣдног мјѣсѿа ѿѿѿѿѿ брѧва који убрзано ѿрчи кроз сѿѿругу*. – Струѿгнѹ Сѧвѣтина испрѣт-кућѣ ко небѣскѢ вријѣме и ѹмаче у грѢмове да се сѧкрије од ѣндѧрѧ.

струѿња, -ѣ, ж. *длака са коњскога реѿа или гриве*. – Нѧ-гусле се стѧвљѧ струѿња од лѹта пѧрипа а нѣкѧко од кѢбилѣ.

струѿњѢ, -ѣ, м. *онај који има ошѿѿру длаку на глави као коњска сѿѿруња*. – Свѧкѣ чѢк ѡштра перѧина, кѧко мѿ велѿмо струѿњѢ, ѿмѧ лѹтѿну ѹ-себи ко нѧјжешћѿ пас.

стѹ, *узвик као наредба волу да се врѧѿи корак назад*. – Кѧд би плѹг зѧпѢ зѧ-камѣн у ѡрѧњу, вѢлове ѡбавезно врѧћѧјѹ мѧло нѧзѧд и велѣ; стѹ нѧсе.

стѹкати, -ѧм, несвр. *сузбиѧѿи, враћѧѿи назад*. – Млѧдѣ вѢлове мѹрѧш вѧзда стѹкати дѢк не нѧвикнѹ на јѧрам и вѹчу.

стѹкнути, -нѣм, свр. *наѿрѧвиѿи јѣдан корак уназад*. – Стѹкни мѧло Мѿле, штѧ си нѧврѢ ко сѿвоња, ко да те тѧмо чѣкајѹ свѣ рѧдо са печѣњем на рѧжњу.

стумбѧрати се и стѹмбѧти се, свр. *скотрљѧти се низ какву проѧлију*. – Нѣко е нѹѧс стѹмбарѢ Видѣсѿилова кѢла нѣс-Ѣѣмер скрѢз дѢ-Пулѹмѧ, кѧко се нијѣсу рѧспѧла, БѢк сѧмѿ знѧ.

стѹштѿти се, -ѿм се, свр. *усмјѣриѿи се неком циљѹ ѿрѧчећи убрзаним корѧцима*. – Стѹштѿ се чѢпор дѿвѿје прѧсѧѧѧ ѹ-наше ДѢлове па стѧдошѣ рѢвити лѣдину, трѧжећи кѢријење.

сћѹсан, -сна, -сно. *складан, елеганѿѧн*. – Вѿди пријѣ сћѹсна ли је, мѿли БѢже, лијѣпа ли је.

сѹвѧд, -и, с. *суво иверје у шумѣ*. – Нѧкупи сѹвѧди испѢд-буквѣ да нѧложѿмо мѧло вѧтрѣ, лѣдено е.

сѹѧѧа, -ѣ, ж. *сув и безводан ѿѣрен*. – Вишѣ локвѣ Перѧинушѣ на Сѹѧѧи, ѿмѧ дѢбрѣ смрѣкѣ за чѧја.

суѧѧа, и **сѹвоѧа**, -ѣ, м. *мрѿѧв мушѧраѧц, сама костѿ и кожа*. – Нѣћу ни за ѹноѧ сѹѧѧѹ штѢ се прекеѿѿијѢ ко слѧмка, па тѧмѧн ѡстѧла кѢд-матѣрѣ.

суѧѧѧк, -рѧ, м. *ѿѣјѣдинаѧн комад осушеног дрѢѿѧ у шумѣ*. – Лѧко е нѧложѿти вѧтру кѧд ѿмѧ сѹѿѿѣ сѹѧѧѧѧѧ, али је мѹѧа кѧд су дрѧѧ сѿрѢѧ.

сувобурица, -ѐ, ж. *хладан сјеверни вјетар без кише*. – Обуци се добро, обуј сукненѐ чарапе и пунѐси сукненѐ рукавице јер пушѐ сувобурица, црче се од-леда.

сувоз, -а, м. *заједничко обављање пољских полова између два сељака*. – Код нас два потања тежака усвозѐ одма с прољећа и свѐ тежачкѐ полове обављају заједно. Тако ти је сувоз бијѐ спас у-нашом крају.

сувозник, -а, м. *сељак који се удружи са другим сељаком ради заједничког обављања рајарских полова*. – Покојни Јоја и Видѐсило су често сувозили и били сувозници за примјер у сѐлу.

сувозити, -им, несвр. *удруживаиши се ради заједничког рада на рајарским половима*. – Није било лако сувозити у-нашом крају, али је потреба нагунила људе на-то.

сувомразица, -ѐ, ж. *период оштрог мраза без падавина*. – Кад стѐгнѐ студѐн и сувомразица, јадни чобани се надурају ледова.

сувопаран, -рна, -рно. *онај који није влажан или масан*. – Бѐга ми је овај сѐмун сувопаран, да Бѐк сачува и заклонѐ.

сувосиса, -ѐ, ж. *овца или крава која нема млијека*. – За тежака е велика штѐта кад има кѐју сувосису у-благу.

сувотан, -тна, -тно. *сиромашан човек који нема довољно мрса; уља, масиши, кајмака и млијечних производа*. – Било е сувотније људи па нијесу имали испѐћи печѐнице за Бѐжић.

сувотовати, -ујем, несвр. *живјетиши о посној храни*. – Педѐсѐта е била поспе сушна година и млѐги су сувотовали и нијесу се знали омрсити ѐсим за Бѐжић, а понеко ни то није мѐѐ.

сугранџт, -а, -о. *онај којег повремено хваиша лудило, сулуд*. – За турскога ваќта, млѐги су се правили да су сугранџти сѐмо да не би несретни Турци запињали за-њи.

сугреб, -а, м. *пљаво мјесто гдје пас осипаваља измеиши и гдје се може нагазишиши на заразу*. – Асли је Звизго нагазијѐ на сугреб дѐк сѐ накѐ окрасто и излишаивијѐ.

суданија, -ѐ, ж. *суђење у вријеме Аустрије босанском сељаку по посебним правилима*. – Кажу старѐ књиѐе да ће јѐпет настати суданија и гѐлемѐ неправда за тежака и сирѐмака.

судба, -ѐ, ж. *судбина, удес, несрећа*. – Гѐдна е судба задесила нашега Симушила, није кукавац имѐ од срца порода.

судилиште, -а, с. *мјесто велике трагедије*. – О Кѐсово, грдно судилиште, млѐгѐ ли си мајке ѐјадило. нп

сузѐкати, -ѐм, несвр. *биши лак на сузи а честѐо илакаиши и од драгѐстиши*. – Чѐм Милош џмѐ гусле у-руке и кликнѐ уну о Гаврилу и Вердинџту, Милѐкоња сѐмо сузѐка и тѐрѐ сузе шаќѐм, јер је џн прѐгрљѐ и Манџурију и Кајмаќчалѐн.

сузѐити, -им, несвр. *испушишиши сузе због велике хладноће*. – Од пустога лѐда и цѐчѐ, Дмитру сузѐ ѐба ѐка.

суќљати, -ѐм, несвр. *нагло избаѐиваиши дим из постоје*. – Ўдаријѐ грѐм у поету, ѐно суќљѐ дѐм иж-њѐ.

суќно, -а, с. *дебела џканина од вуне*. – Кад би наши старѐ ишли на дернеке у-Книш, куповали би дѐље брѐнѐвреке и аљѐнце од суќна, јѐрбо сѐмо суќно мѐре дѐакати нашије лѐдовије.

сукнути, сукнѐм, свр. *нагло јурнути кроз узак љросиор*. – Кад се ложѐ сировѐ дрва на оґњѝшту, дѝм сукнѐ на баџу ко ђблѧк.

сунути, сунѐм, свр. *нагло љросуѝти ѝечносѝ или ѝио друго*. – Спрѐмѧј дрва на вријеме, а кад мѐшава пунѐ и сунѐ, ђндак се не иде љ-шуму по дрва.

супор, прил. *суѝроѝносѝ, неѝио са друге сѝране*. – Ўно двѐе млѧдиѡцѧ, вѧзда ѐдно дрѧгом ѝдѐ на супор и не би коѐ љстукло за мѝла Бѡга. Сѧмо ѡете виѝи, неѡе изѡбрати.

сѡра, -ѐ, ж. *ред, уѝврѡени ѝроѝис*. – Мѡреш тѝ будалѐсати кѧко ѡѡеш за ѐдно вријеме, али, доѡеш тѝ у сѡру мѧло кѧшњѐ дѡк се бѡдѐш закључѧвѡ своѝе кљѡчом.

сѡрвати се, -ѧм се, свр. *саѝраѝи се од рада*. – Дѧнас су се нѧши кѡсци сѡрвали кѡсѐѡи на љнѡј пѡстѡј спарѝни.

сѡрла, -ѐ, ж. *велики изѡужен нос*. – У Пањушкѐ нѝје бѝјѡ ђбичнѝ нѡс вѐно прѧвѧ сѡрла.

сѡрлан, -а и **сѡрле**, -ѐ, м. *чѡвјек који има велики нос*. – Ў нашега сѡрлана се не видѐ брци од нѡличѧкѡга нѡса.

сурѡнтија, -ѐ, ж. *колона говѐда у ѝрку од обаѡа*. – Сѧсѡкѧ се љ-нашу лѝводу љ-Плѧндишту пѡстѧ сурѡнтија гѡвѐдѧ.

сѡрутка, -ѐ, ж. *исѡијеѡена вода из сира*. – Кад Рѝсте прѐћерѧ у пиѡу, ђндак пѡ-триднѝ сѧмо сѡрутку пѝје.

сѡстати, сѡстѧм, свр. *умѡриѝи се од ѝуѝѡвања или кѧквога ѝѡешког рада*. – Јѡчѐ сам ти сѡстѡ ѝдѡѡи ѝз-млина; двѧ пѡта преваљѝвѡ сѧмѧр.

сѡстѧзи се, сѡстѧжѐм се, несвр. *уздржѧваѝи се од нечѧга*. – Прѧво да ти кѧжѐм Шпѝро, кѡѡу мѡја, ѝмѧ нѐколикѡ дѧнѧ јѧ ти се мѧло сѡстѧжѐм од тѐ несретнѐ рѧкијѐ.

сѡстиѡи, -гнѐм, свр. *сѝигнуѝти у ѝуѝѡвању или чему другом*. – Кад кѡрузѧри ѡдмакнѡ далѐко берѡѡи, нѝје и лѧко сѡстиѡи брѐз вѐликѡга знѡја.

сѡѡка, -ѐ, ж. *луѡкасѝа женска особа*. – У свѧкѡм сѐлу е коѡ нѧс бѝла пѡнекѧ сѡѡка и тѡ нѝје нѝкоме смѐтало.

сѡѡница, -ѐ, ж. *болесѝ када слаби ѡргѧнизѧм и нагло губи на ѝѡѡѡени, врсѝа рѧка*. – Пѡкѡјнѝ Клѝсѧра е ѡмрѡ од сѡѡнице неѡе око Пѐтровдѧна.

сѡѡљѧка, -ѐ, ж. *осушѧна смрѡа или јѧлика у шуми ѡдрѡѡена за сјѡчу*. – Дѧнас смо рѡѡили љ-шуми сѧмо дознѧченѐ сѡѡљѧке.

Т

табѧнати, -ѧм, несвр. *хѡѡајуѡи удѧраѝи ногама о ѝло*. – Нѧши Прибѐљци пѡла гѡдинѐ живѐ на снијѧгу ѝспод Вѝторѡгѐ па кѡѡ ѡѡајѡ, табѧнајѡ ко да гѧзѐ снијѧк прѧвѐѡи тѡрину зѧ-ѡвце.

табѧти, -ѧм, несвр. *уѝврѡѡивѧѝи неѝио на земљи гѧжѡѡѧм*. – Нѧши сѐљѧни прѐо зѝмѐ свѧкѡга дѧна гѧзѐ и табѧјѡ снијѧк и прѧвѐ тѡрине да ѡвѡама пѡлѧжѡ сѝјѧно.

табѧчити, -ѝм, несвр. *ѝѝѧвиѝи кожѡу ѝриѝрѡмајуѡи је за неку ѡѡѝѡребу*. – Кѡд-нѧс је мѧло кѡ знѧѡ табѧчити и штѧвити кожѡ.

табачиште, -а, с. *мјесто обрачуна, њуче, шабања*. – Рорчани и Прекрајци су се највише обрачунавали у Рбрије на збору на Рорском пољу и то ти је било најпознатије табачиште код-нас.

табирити, -им, несвр. *њумачињи, чињањи, анализирањи*. – Ђ, мј Сњмо не море свако табирити ову књигу и ове свѡтитеље у-њој?

таблаисати, -шѡм, несвр. *њањњи и њодбијањи њабане ходајуњи њо њврдом њѡрену*. – Кд поваздѡн таблаише по-нашом камењару, бѡли и отаблаише, па јѡдва чѡка нѡћ да одморњ нѡге.

табнути, -нѡм, свр. *ударњи сњоњалом о њврд њѡрен*. – Кад би код-нас бњјо какѡв збѡр или пњр, ѡндѡк би мѡмци њграли у-колу па би дѡбро табнули нѡгом да покѡжѡ здравље и способност.

тава, -ѡ, ж. *дио кухињског њосуѡа, њњгањ*. – Нѡмѡ ти вође код-нас слађѡ кранѡ ко из тавѡ; ѡде мѡј брѡте, те колѡчињи, те прѡврѡта, те раскрѡвич и јѡш штокојѡшта.

таван, -вна, -вно. *мрк, њѡман*. – Тѡвна нѡћи, кад ѡу кѡћи дѡћи, смрѡкни свѡни нек прѡлазе дѡни. нп

тавнити, тѡвнѡм, несвр. *добијањи мрку боју, њѡмнињи*. – Унѡј мѡлњ Дрѡјн тѡвнњ и кѡпнњ њз-дѡна у-дѡн; нѡмѡ га пола, осѡшијѡ се ко грана.

тавница, -ѡ, ж. *зѡњвор, њѡмница, 'ѡйсана*. – Ђ, мј брѡте мѡлњ, не знѡш тњ штѡ е тѡвница. Од тѡвницѡ нѡмѡ гѡрѡ другѡрицѡ.

таворити, -ѡм, несвр. *њреживљавањи, живоњѡрињи некако*. – Бѡвало е за сѡшнњје гѡдѡна више поста него мрса, али се јѡпѡт некако тѡворило и живкарило.

тавра, -ѡ, ж. *жена која сњѡлно говори и њриговара*. – Од Јѡлѡ нњје бѡло већѡ тѡврѡ ѡд-Унца до Дѡца, штѡ -нѡ се велњ.

таврњти, -ѡм, несвр. *ѡњорно њриговарањи без разлога*. – Прѡђи се жѡно, не таври ми више главѡ тако ти велњкога Бѡга, дѡста ми је и мѡјѡ мѡкѡ.

тадѡ и **тадѡли**, прил. *њѡда, њѡга моменња*. – Тадѡ ѡн мѡни ѡтѡ унѡј шклѡпац њз-Мркоњњћа и ѡтече, а јѡ њѡму прњпријетњ, е, тњ ћеш мѡне запѡмтити, кадѡли, тадѡли.

тазбина, -ѡ, ж. *ѡнчевина, суѡругина родбина*. – Лѡко ти је пѡну запѡвати и будѡли жѡну ѡферати, мѡладу зѡту у тѡзбину поћи и пѡници пристѡпити рѡци. нп

тазе, пр. *свѡјѡе, фришко*. – Нѡвали нѡроде, изабѡри, свѡкѡ пњштѡ штѡ ти срѡце њштѡ, рѡбѡ тѡзѡ код чѡка Лѡзѡ.

таја, -ѡ, ж. *хиѡкорисњњик од именице њѡња*. – Нѡмѡј пѡрѡ одмицати, прњспи, прилњ, таја мѡлњ.

тајњти, -ѡм, несвр. *квасњњи, крвѡрињи*. – Лиѡлица ти је ѡтрѡвна Бѡк ти је ѡбиће, кад ѡбодѡ исѡна, рѡна тајњ и дѡго неће да стѡнѡ.

тајњти, -ѡм, несвр. *држњњи у њѡјностњи, крињњи*. – Кад њѡму штѡ повѡриш, тај ѡутњ и тајњ и не бијѡлњ зѡба тамѡн да га вѡѡшѡш.

тајко, -ѡ, м. *хиѡкорисњњик од именице њѡња*. – Јѡванѡ, рѡци свѡме тајѡи да ѡитро дѡђе код-мене, дѡнијѡ сам му дувѡна.

такњ, -ѡ, -ѡ. *њѡкава*. – Не вѡрѡј Турчину нѡкако ни кад се дѡѡѡм закѡнѡѡ. Прѡвариће те јѡр су то такњ лѡди кѡј ѡдно гѡворѡ, дрѡгѡ мѡслѡ а грѡћѡ радѡ.

талѡјѡти, -ѡм, несвр. *клањњњи се неконњролисано*. – На Ђѡри виѡсѡ ѡнњ палаѡни стѡрѡга кожѡна па нѡ-вѡјѡтру тѡлѡјѡјѡ и мѡтајѡ се окѡ-нугѡ.

талѡмбас, -а, м. *сњрава у обѡлику бѡбња у коју се удара и јѡвно нењњѡ оглашава*. – Прѡѡко поља бњјѡ турскњ тѡлѡмбасњ.

та́лаш, талáша, м. *їанак слој дрвєїа шїю га скине блања*. – У Сїматинѡм пѡдруму е бїло талáша ко слáмѣ на áрману.

талáшика, -ѣ, ж. *гомїла їталаша*. – Трѣбало би ѡвѹ талáшику їзнијети из пѡдрума да нѣ смѣтá.

таљїгати, -áм, несвр. *вући їтерей на їтаљїгама їо блаїу*. – По цїјелї дáн Пўлуми таљїгајѹ и їзвлáчѣ нáпор нá-њиве.

таљиге, таљїгá, рl. tantum. *врсїа сеоских дрвених кола*. – Мáло е кѡ їмѡ таљиге, а вáмо кáшњѣ, прїстїгла гвѡзденá кѡла па се мўгло вїшѣ тѡварити нá-њи.

тамáн, пр. *їо мјери, одговара му, їриличи*. – ѐвáј му е кáпўт тамáн, стѡй му ко салївен.

тамáнити, тамáнїм, несвр. *унишиїаваїи*. – Нáми злáтица у купијерїје прáвї вѣликѹ пачáрист па е тамáнїмо кáко ўмијемо.

тáндара-мáндара, фраза. *нешию шїю је їразно без икакве врїједностї*. – Нѣмѡј се тї Стѡјо занѡсити Вѡиновѡм прїчѡм и прáзнїм обеháњима, тѡ е њѣгово свѣ тáндара-мáндара и прѣсїпáње из шўпља у прáзно.

тандрљати, -áм, несвр. *луйаїи їри возњи или неїовезано говориїи*. – Тандрљајѹ дрвенá кѡла и шкрїпѣ ко ѡраhá колица. Ўн нѣ знá говѡрити по рѣду вѣ стáлно тандрљá и смѣтá лўдије.

тандрќати, тандрќѣм, несвр. *сївараїи луйу вибрацијом*. – Чїм пѡчнѹ дўвати вјѣтрови, тандрќѹ грáне Ћѡпинѡга ѡра пѡ-нашом áјáту.

танути, тáнѣм, свр. *сїаїи, уїшишайи се*. – Тáнула е кїша, мѡре се рáдити на лїводи.

тањїрача, -ѣ, ж. *їѡљѡїривредно оруђе за сїїинење земље*. – Ў-нашом врѡвскѡм крају, брѣз тањїрачѣ нѣмá прáвѡга ѡрања.

тањцати, -áм, несвр. *їлесайи, играїи*. – Ёно нáшега Симѣуна пѡ-цїјелї дáн тањцá са Мїјѡљкѡм на зѡѡру, áсли ће се жѣнити.

тапија, -ѣ, ж. *јавна исїрава о власничком їраву*. – ѐвѣ су тáпије на ѡвѹ нáшу пѡснѹ зѣмљу нáши стáрї скўпо плáћали.

тáра, -ѣ, ж. *разѡј, нáїрава за їкање їлаїна*. – Нá-тари снáше по свѹ-зїму ткáјѹ бѣз и бїльце.

тáра-мáра, фраза. *ходаїи у риїмѹ, нáїред, назад*. – По цїјелѹ зїму се ў-кући чўје ѡ-тарѣ, тáра-мáра, тáра-мáра.

тарáна, -ѣ, ж. *врсїа їїјесїенине*. – Нѣмá нїђе ўзѣти тарáнѣ да жўтї дўкат дáеш.

тарапáна, -ѣ, ж. *гужва, неред, їуча*. – Јучѣ се дѣсила дѡље кѡд Жáрѣ Пердўва у кавáни гѡлемá тарапáна и дегѣњак мѣђу ўније пјáндурá їз-грáда.

тарáч, тарáча, м. *їредметї за брисање їросїѡрија и куїљење їрашине*. – ѐвáј се тарáч потрѡшијѡ, мўрáмо кўпити нўвї.

тáрќати, -áм, несвр. *чисїишїи, чарќаїи*. – Ѐлија по цїјелї дáн нїшта нѣ рáдї, сáмо тáркá нўкте и усўкује брќе.

тáслак, -а, м. *уобличен комад дрвєїа за неку намјену*. – Донѣси ми ѣдан јáворовї тáслак сá-Млинїштá да нáправїм гўсле.

тáслачити, -їм, несвр. *скидаїи масу са дрвєїа и обликоваїи га за неку намјену*. – Дрво за кѡсїште или грáбљїште се тáслачї од јáворовинѣ и сўшї на прѡмаи.

татрљати, -ам, несвр. *говориши дуго и нејовеоано без смисла*. – Нема Миле везе ни о чему, само татрља штокојешта.

тач, -а, м. *врста картиашке игре*. – Од свију игара картама, Гајан је знао играти само тача.

таш, *узвик којим се најављује да је остала још само једна домина у игри*. – Ето људи, ја велѝм таш, па ви садѝ глѝдајте како ћете.

тбрзе, *узвик којим се ијера ждријебе*. – Овај се узвик не може написати онако како се изговара па би звучна верзија његова била убједљивија. – Тбрзе, вуци те не ћели.

творизати, -ам, несвр. *узасиоино оивараши и заивараши враша на ипросиорији*. – Затвори та врата једночке и не творизај, уби ме прѝмаја.

тврѝло, -а, с. *дрвени сандучић у којем се уобличава сир да се оциједи вода из њега*. – Узѝ Сава пѝвећѝ камѝн и прѝтиснѝ сѝр у тврѝлу да се вода искиједи и сѝр мало стврѝне.

тврѝрић, -а, м. *твор*. – Бѝг ти га убиће, не мореш тврѝрићу стаћи у-крај, пѝдѝвѝ прео-нући кѝкоши кад се надоврѝндишѝ на-њи у кокошињац.

тѝвсија, -ѝ, ж. *метални суд за иечење иецива, иеиција*. – Наш је лугѝр бѝјѝ ѝблапѝран и мѝгѝ пѝести пѝ-пола тѝвсијѝ пѝтѝ.

тѝгерити, -ѝм, несвр. *носиши или вући велики иерей*. – Уни не знају рѝдити рѝзложно и полако већ тѝгерѝ пѝ-двѝје пѝне врѝе жѝта одјѝднѝч па ѝндѝк не мугѝ макнути од умора.

тѝжѝк, тежѝка, м. *раѝпар, сељак, иѝољѝривредник*. – Није лако тѝжѝк бити мѝј Симѝуне, да е лако, бѝјѝ би свѝко.

тѝка, -ѝ, ж. *свеска за исање*. – Не би нашѝм Здравилу надѝлијѝ тѝка да имаш вабрику ѝртијѝ, свѝ рѝскупусѝ ко вуќ.

тѝкѝ, прил. *иѝек, само ииѝо се догоди*. – Тѝкѝ зѝра сѝнѝ, а уни ти поустајашѝ, ѝбушѝ се и ошипучишѝ у-Мркоњић купѝвати кѝсе.

тѝлѝл, телѝла, м. *бубњар, добошар, обавѝиѝајац*. – Не требѝ од Јѝлѝ бѝљѝ телѝл у сѝлу. Уна ће огласити и штѝ јѝсте и штѝ није.

тѝљва, -ѝ, ж. *иѝалог од иѝиѝјене каве*. – Ё, нећу ти ја тѝ тѝљвѝ пѝти, па никадѝ кѝвѝ не попијѝ.

тѝљвати, -ам, несвр. *радиши неиѝо без илана и смисла*. – Било е кѝд-нас ѝудѝ, па сѝпѝто и неупѝрно да те Бѝг сѝчѝвѝ и уни би ти тѝљвѝли и петљѝисали, али свѝ некако наѝбрѝтно.

тѝљиг, -а, м. *дрвени лук за везивање вола у јарму*. – Јѝднѝч се Пѝрица Ћѝлум напијѝ и изгѝбијѝ двѝ јѝворова тѝљига и бѝћу од чѝстѝга вѝаса.

тѝндити, -ѝм, несвр. *оѝговлочиши, чекаши*. – Ёно мѝмци зараћују пѝре, а тѝ Саво тѝнди и излѝжавѝ се у лѝдѝвини, ко да ће пѝре сѝме дѝћи.

тѝочѝк, -а, м. *ограђени ипросѝор у ииѝали за иѝеоце*. – Кѝд нас је у свѝкој кѝшари бѝјѝ тѝочѝк нама иза вѝатѝ.

терѝвѝнка, -ѝ, ж. *иѝразна иѝрича која дуго иѝраје*. – Дѝста ми је тѝ терѝвѝнкѝ и мудрѝлијѝ, не мѝгу те вишѝ слѝшати.

терѝвѝнцити, -ѝм, несвр. *иѝричѝши иѝразне иѝриче, дангубиши*. – Уни луторѝни иѝ-Рѝра сѝмо терѝвѝнчѝ прѝд-зѝдругѝм и глѝдају да им неко уѝлије чѝшу рѝкијѝ, а зѝр се прѝватити каква пѝсла, ѝма ни гѝвора.

тѣрзијан, -а, м. *разбој на којем се ручно њила дрвена грађа*. – Брѣт Лакета и Илија су свѣ грађу за-нашу нѣвѣ кѣћу ѡспилѣли на тѣрзијану крај бунѣра.

тѣркѣв, тѣркава, тѣркаво. *ѡром, сѡр, несѡреѡан*. – Мѣј пѣјдѣш Дѣшан је пѡстѡ тѣркѣв ко какѣв стѣрц ѡт-стѡ гѡдѡнѣ.

тѣркија, -ѣ, ж. *дебѣља кожна ѡпрака у облику канаѡа*. – Инићуша е на кѡжнѡј тѣркији нѣсила привѣзан кљѣч од мљѣчѣра и ѣдан нѡжић шклѡпац.

тѣрлук, -а, м. *доњи диѡ чарѡе, ѡриглавак*. – Ђдан ми се тѣрлук пѡдерѡ на пѣти, трѣбало би га нѣкако ѡкрпити.

тѣсла, -ѣ, ж. *сѡрава за обраду дрвѡа*. – Ѡ Гѡјкѡ, ѡди брзо дунѣси тѣслу од Сѡматѣ да правѡм кѡрито прѣсѡије.

тѣтошити, -ѡм, несвр. *мазиѡи, удовѡлаваѡи свакој вољи*. – Нѣ ваљѣ дјѣци тѣтошити, кѣд ѡмѣдрѣ нѣћѣ да слѣшајѣ.

тѣтѣрати, -ѡм, несвр. *ходаѡи несигурним кораком ѡамо-амо*. – Кѣд се Бѡжо нѣпије, ѡн нѣ идѣ правѡ прѡтинѡм вѣно тѣтѣрѣ тѣмѡамо па би рѣкѡ да су двѣ ѡшла нѣпоредѡ.

тѣћни, тѣчѣм, несвр. *зарађивѡи, богаѡиѡи се*. – Ђнѣј Мѡре Ђѡрканѡвића свѣ-кѡ дѣн тѣчѣ и доноси кѣћи, а Сѣво Ђѣћанѡв сѣмо трѡшѡ и рѣсѡпѣ.

тѣвсић, -а, м. *мали крстѡ од ѡисовѡга дрвѡа*. – Кѣд би тѣтка Стѡја долазила из Пѣтровѡг Врѣла, доносила би по кѡј тѣвсић ѡс-црквѣ па нам дѣла.

тѣвсовина, -ѣ, ж. *ѡисовѡ дрво веѡмо гусѡи и сѣѡи*. – До Аустријѣ, нѣша е шѣма бѡла пѣна тѣвсовинѣ, а ѡндѣк дође несретнѡ Врѣњѡ и ѡсијече свѣ цѣмѡтом и ѡдвѣче гѡре ѡ-Бѣч, зѣмљѣ му кѡсти избѣсила дѣбѡгдѣ.

тѣвтик, -а, м. *врѡа ѡлаѡна*. – Скрѡила е Доства дјѣци кѡшуљице од сѣмѡга тѣвтика штѡ су нѣши доносили ѡздѡ из Кнѡна кѣд би ѡшли на дѣрнеке.

тѣка, -ѣ, ж. *ѡруѡић од кукуријека дѣжине ѡко двадесѣи цѣнѡимѣшѣра који служи за игру која се зѡве ѡикање*. – Нѣправи нам Млѣђѡ пѣт тѣкѣ па ћемо се дѣнас тѣкати гѡре ѡспод Кѣка кѡт-Сѣвѣ лѡквѣ.

тѣкање, -а, с. гл. им. *ѡастѡирска игра са ѡѣи ѡруѡића од кукуријека који се вјешѡи ѡребаѡују ѡрсѡима*. – Дѡк ѡвце плѣндујѣ у лѣдѡвини, чѡбанице се тѣкајѣ дѡк бѣлаго нѣ крѣнѣ ѡз-лѣда.

тѣкнути, тѣкнѣм, свр. *ѡрохијеѡи се, сјеѡиѡи се*. – Јѣднѡчке, мѣј мѡлѡ брѣте, кѣд смо се врѣћали ѡз-Бѣчкѣ из бѣрбѣ кѣрѣзѣ, чѣкамо ти мѡ у Тѡпѡли вѡз, а мѣни нѣшто тѣкнуло заплѣвати и јѣ заѡдѡлогијѣ из свѣ снагѣ; рѣвнѣ Бѣчкѣ, ѡ-мѡре прѡпала, ѡј!

тѣлѡ, -ѣ, ж. пр. *моменѡи, брзи ѡѡшез и сл.* – Вѣк за тѡлѡ чѣс ѡлетѡ ѡ-ѡвце, згрѣбѡ нѣјбѡлѣ шилѣже и гѡгнѣ ѡ-шуму.

тѣмѣрити, тѣмѣрѡм, несвр. *чисѡиѡи и ѡзиѡи коња*. – Правѡ су тежѣци рѣдѡвно тѣмѣрили свѡе кѣње кѣко трѣбѣ и доликује.

тѣмор, -а, м. *камењар, сѡијѣне на неком вѡсу*. – Нѣд тѣморѡм ѡрлови се вѡјѣ, ѡскоци се пѡ-шумама крѡјѣ. нп

тѣморина, -ѣ, ж. *велика сѡарина, ѡморина*. – Сѡлнѣ е тѣморина освѡила, сѡгѣрно ћѣ бити прѡмјѣна врѣмена.

тѣнта, -ѣ, ж. *масѡило за ѡсање*. – Нѣко е прѡлијѡ тѣнту по пѡду и исѣљѡ свѣ сѡбу.

тѣнтѣра, -ѣ, ж. *глава*. – Прѣстани вѡшѣ бѣлѣзгати јѣр би мѣгѡ лѣко добити по тѣнтѣри.

тињаги, -ам, несвр. *догоријеваџи уз слаб дим*. – Сјарни Јелка, ту ватру, видџи ли да тиња и само што се није утрнула.

тирит, -а, м. *смјеша за џишу*. – Дедере жено, припреми тирит па испеци данас пџу за ручак. ПВ

тиритуша, -е, ж. *врџа домаће џише у којој је џириџ надјев*. – Нек прича како коме пунџра, али мени од тиритуше и гужваче нема бдџије пџта на свијету. ПВ

тџскати се, -ам се, несвр. *гураџи се, џравиџи гужву у неком џросџору*. – Немџте се тџскати, штџа вам је, џма мјеста за све.

тџћ, а, м. *џџиче, младо од џџице*. – Ёспџ едан тџћ из гнијезда и разџиџ се испџднашек прџзора.

тџћити, -џм, несвр. *гомџаџи средсџива, зарађиваџи*. – Мџло е кџ бџџџ вџљат и тџћиџџ ко Мџћа Јџвашиновић из Бџришићџ.

тџца, -е, ж. *џџица*. – Кудџ ме нуга прџнесе, не виђо лџешве и поштџеније тџце џд-нашого врџца.

тџшљер, -а, м. *сџолар*. – Ё-нашом је крају бџло тџшљџра џјбет, али ни едан није мугџ Стџену пџлити вџдџ нџ-рџке.

тишљџрај, -а, м. *сџоларска вјџиџина*. – Млџги су се бџвили тишљџраџем, али је Стџенџв тишљџрај бџџџ најџољџ.

тџштџити, -џм, несвр. *џџиџи од нечега*. – Ёма Дрџићка гџлему рџну нџ-срцу штџ е џдавно тџштџ џтка јџ џмрије сџн.

тџкаља, -е, ж. *женџа која џка на џари*. – По цџјелу зџму су кџд-нџс тџкаље сџџдиле зџ-тарџм и тџкале штокојџшта.

тџкџница, -е, ж. *женски каџиш, џџасач од џкџанине украшен на разне начине*. – Бџгатџ цџре џ-нашом крају су џмале тџкџнице на кџима е бџло пџ-дџва рџда срџбреније и златније цџвџцикџ.

тџљџс, *узвик који џраџи шамар џо лицу*. – Мџрџа прије сџну Ђџки па му приљџдџи нџколике џз-уши, тџљџс, тџљџс, тџљџс, а све гџвори, џвуд џћу, џвуд нџћу.

тџљџснутџ, -нџм, свр. *џшамариџи џџвореним длџном џо лицу*. – Кџд ћџћа тџљџснџ џнџм свџџџм шџпаџџџм по џбразу, мџне џбраз брџдџ пџ-трџ дџна.

тџмџ, прил. *мношџиво, бројностџ, џуно*. – Рџдиле лџводе, џма трџвџ тџмџ, не дџ се гџзитџ.

тџмџст, -а, -џ. *гусџ*. – Ёма, разријеџи џвџј крџч, видџи да е тџмџст и да се нџ море нџме крџчитџ. Тџмџстџ џблџци се вџљају пџ-нашије брџдије, стџгла јџсџн џггло.

тџмџра, -е, ж. *мора, џџџеређење џриџком сџавања*. – Мџкаџла сџтра и сџџшџ нџсретнџ тџмџра, не знџ жив штџ ће џт-себе.

тџмџша, -е, ж. *магла, слаба видљџвостџ зџог магле*. – Припази дџбро бџлаго, вџеликџ е тџмџша, мугџ би изненаџитџ вџк.

тџџвити, -џм, несвр. *дџбро храниџи сџџоку за џрџџају*. – Ђџћа е цџјелу зџму тџџвиџџ зџкоњу па га прџдџ на дџрнеку у Кнџну.

тџџцџтџ, **тџџлишнџ**, **тџџцнџ** и **тџџлицнџ**, -џ, -џ. *мален џџако као џџџо је џџо*. – Видџиџ сам јџчџ стџра чџека, џма нџди, да ми је џко гџвџриџџ не би вџџџрово, није вџшџ од арџиџна, ет тџџцџтџ кџлик тџј мџлџ Дџвџн од чџџџри гџдине.

тџџли, везн. *камо, камоли*. – Не би џн ту пџчџрист ниџкоме живу учџниџџ, тџли мџни, најџољџџм другџру из дџџџџњства.

тѡлковати, -ујем, несвр. *ѡумачиѡи, обѡашињаваѡи*. – Нѡмѡј мѡне пѡтати, ѡно ти Сѡмѡ Крунића нек ти ѡн тѡлкује стѡгодњаќ.

тѡлма, ѡ, ж. *гѡзба, весеље, ѡрѡслава*. – Вѡлиќа е тѡлма бѡла кѡд-нѡс кѡд се брѡт Лѡкета жѡнијѡ.

тѡљага, -ѡ, ж. *дебела баѡина од дрвѡи*. – Лончѡри се вѡзда са Убѡвчѡније дегѡњачѡ дрѡновије тѡљага.

тѡр, тѡра, м. *огрѡђен ѡрѡѡор дрвеним ѡсама за сѡоку*. – Пѡд нашѡм сѡлом је бѡло млѡго тѡрѡвѡ зѡ-ѡвце.

тѡрина, -ѡ, ж. *угажѡно мјѡсѡо на снѡјегу гѡје овце јѡду сѡјѡно*. – Јѡговина е, ѡра гѡзити тѡрине, нѡје снѡјек прѡѡв.

тѡрити, -ѡм, несвр. *гнојѡи ливаду ѡремѡјѡињањем ѡора*. – Тѡ се лѡводе тѡрѡ, тѡ е трава пѡтѡма.

тѡрњаќ, -а, м. *ѡас шарѡланинске расе који чува ѡор*. – Тѡрњаќ се знѡ и сѡ вѡком обрачѡнати кѡд су ѡвце и тѡр у ѡпѡсности.

тѡрњати, -ѡм, несвр. *брзо се удаљѡи са некога мјѡсѡа*. – Чѡеш ли штѡ ти кѡжѡм, тѡрњај се овѡѡлѡн кѡд те ѡчи вѡдѡ и ноѡге нѡсѡ и не ѡди ми вѡшѡ нѡ-очи.

торѡкати, -ѡм, несвр. *ѡричѡи досадно и ѡѡвезано*. – Жѡне аѡѡпаче торѡкајѡ пѡ-цијѡли дѡн и оговѡрајѡ ѡдна дрѡгѡ.

торѡкача и **торѡкуша**, -ѡ, ж. *жѡна која ѡорока*. – Од жѡнѡ торѡкачѡ ѡ-кући, нѡмѡ нѡшта гѡрѡ и досѡднѡјѡ.

торѡтан, -а, м. *врѡи лошег дувана*. – Дѡнијѡли кѡрузѡри по пѡне бѡсаге ѡногѡ бѡчкѡга торѡтана па по свѡ-зѡму думагѡјајѡ.

тоѡцѡлати, -ѡм, несвр. *ѡилаѡи дрва ѡѡѡм ѡесѡером*. – Нѡјтежѡ је тоѡцѡлати дрва тѡпѡм тестѡрѡм.

тѡцило, -а, с. *ѡѡчак са брусом за ѡѡѡрење*. – Дѡк се ѡштрило брусом и тѡрпијѡм, нѡје бѡло ѡштењеније рѡкѡ, а кѡда се пѡјѡви нѡсретнѡ тѡцило, млѡгѡ су знѡли прѡбити рѡку јер нијѡсу тѡцилу вјѡшти.

тѡчило, -а, с. *јарак у брдѡма куда се слијева вода*. – Чѡм пѡчнѡ јѡсѡњѡ кѡше, прѡрѡдѡ тѡчила и вѡда дѡрѡ нѡж-нѡ ко из бѡдња.

трабѡњати, -ѡм, несвр. *ѡричѡи којѡиѡа*. – Прѡкини вѡшѡ и не трабѡњај, дѡста е тѡѡѡ прѡчѡ цѡјѡли дѡн.

травѡљати, -ѡм, несвр. *лагаѡи, ѡдовезиваѡи лаж на лаж*. – Свѡ ѡсѡн мѡре нѡкѡко слѡшати, али кѡд нѡко стѡнѡ травѡљати и сѡкати лѡжи, е, јѡ ѡкрѡнѡм главу и ѡдо за свѡије пѡслов.

травѡљина, -ѡ, ж. *висока и гусѡи ѡрава*. – Освѡдила је вѡлиќа травѡљина купѡјѡре, мѡрѡ се смјѡста ѡћи пѡлијѡвити и ѡкопѡвати.

трагѡати, -ѡм, несвр. *ѡражѡи, ѡрѡѡѡиваѡи се за згубљеним сѡварѡма*. – Ђ, мѡј брѡте, пѡла вѡјѡка ти јѡ трагѡм за ѡстинѡм и тѡпијама на Рѡгуљѡну дѡлину и нѡликѡ шѡму па нѡшта.

трагѡаче, трагѡчѡ, pl. tantum. *дрвена носѡла за ѡреношење камена, ѡѡјѡска и сл.* – Цѡјѡли смо дѡн прѡнѡсили прѡжѡну гѡре ѡспод Градѡшта на трагѡча и сѡписали од пѡстѡга ѡмора.

траљѡв, траљѡва, траљѡво. *ѡљкав, сѡор, несѡреѡан*. – Не зѡви у кѡсце дебѡла чѡѡка јер је тѡрќѡв и траљѡв па вѡшѡ смѡта нѡго штѡ корѡсти.

трљае, трља̄, pl. tantum. *дрвени кош у којем се носи смеће и други њереи*. – Кад гране прољеће, ми љ-воћњаку покупимо лишће и сљвѣ гране па љ-траља нљсимо на бљњште и запалимо.

трбѣла, -ѣ, м. *мушарац великог сљомака*. – Наш је Видѣсило бљјѣ трбѣла са трбувом до брადѣ, али дѣпанѣш ли му шака̄, тѣшко тѣби.

трбѣсиса, -ѣ, ж. *овца која има велике сисе*. – Код нас је свѣка̄ овца трбѣсиса била скљпља од овцѣ чљпицѣ.

трбу, -ва, м. *љрбух, сљомак*. – Болљ малѣга Млађена трбу, мљра да расте дијете.

трѣвити, -ѣм, свр. *случајно наћи, љољрефиљи*. – Лѣни ми љспѣ чѣкмак нѣђе љза чѣлињака и тѣк га ѣитрѣс трѣви љ-луку.

трѣница, -ѣ, ж. *дебела даска за љрављење намјешљаја*. – Лѣзо и Кѣво Ађушљн су рѣзали трѣницу на-нашом тѣрзијѣну па би на-дѣн ѣдрезали пѣ-десет комада̄ пѣтицѣ.

трѣзе, трѣзета, с. *јагње које је касно ѣјагњено, негдје у мају*. – Мљј мљлљ брѣте, нљкад трѣзе нљје мљгло прѣстиљи ранче да га рѣниш мѣдом и шећером.

трѣинка и **трѣинкуша**, -ѣ, ж. *овца која се ѣљрзила*. – Трѣинка ти рѣспѣ дљпло вљшѣ сљјена од двљје ѣвце кѣѣ се на вријеме ѣбјањѣ.

трѣйна, -ѣ, ж. *ѣсљаљак сљјена у облику љѣве*. – Врѣпци прѣѣ зѣмѣ чѣпркајљ пѣ-торина и трѣни тражѣћи сѣби крѣнѣ.

трѣца, -ѣ, ж. *безначајна сљљница*. – Тѣ нљшта не вријѣдѣ, свѣ су тѣ трице и кљчине.

трѣчити и **трѣчити**, -ѣм, несвр. *сљљниљи нељљо до безначајне вријѣдностљи*. – Цљјѣпѣјте крљпнијѣ дрва и нѣмѣјте трѣчити јер сљтна̄ дрва брзо гѣрѣ, а зѣма е дљга.

трѣлица, -ѣ, ж. *наљрава којом се ѣдљирањље љѣздер из влакна лана или конољѣ*. – Нљје лѣко ѣвѣдити пѣздер брѣз-трлицѣ.

трѣцало, -ѣ, м. *ѣнај који љрлица, ради узалудан љѣсоѣ*. – Наш Јѣван свѣкљ дѣн ѣбигрѣ сѣло пѣ-пѣт пљта̄ ко какав трѣцало и вѣзда прѣча̄ љстѣ прѣче кѣѣ нљшта нѣ знѣчѣ.

трѣлицаљи, -ѣм, несвр. *љлаљи нељљо љљљом љѣсљером*. – Ўна̄ двѣ кљкѣвца повѣздѣн трѣлицајљ љнѣм тљпѣм тестѣрѣм по бљковије сврѣза.

трѣло, -ѣ, с. *љривремено боравиљѣ са сљљоком у љрироди*. – Тѣрмани су љмали трѣла гѣре љ-Стѣјбина љ-шуми.

трѣлог, -ѣ, м. *расуло, ѣред, разбацане сљљвари*. – Вѣћѣга трѣлога жѣва глава нѣ виђе ко на Мљлића ѣрману; нљт се знѣ љѣ тава ни љѣ држак.

трѣнавац, трѣнавца, м. *жѣгавац, грч који сљѣже миљљѣ*. – Кад спѣпанљ трѣнавци и пљстљ жѣгѣвци јѣднѣга љсѣна, нѣ дѣ се заспати по свљ ѣѣговѣтнљ нљљ.

трѣнапѣти, трѣнапѣм, свр. *набасљљи, љѣјавиљи се љзненада*. – У сѣло трѣнапѣшѣ Цљгѣни ко да из тѣрбѣ љспадошѣ.

трѣнити, -ѣм, несвр. *вѣдиљи ѣсљѣљѣкѣ сламе из жѣљѣ љрљликом вриљѣѣ*. – Дѣк се врљѣј прѣводи крѣју, жѣне грѣбљама трѣнѣ сламу и љнѣ крљпнијѣ баздрѣѣке стрѣникѣ.

трѣновача, -ѣ, ж. *њива или ливада у којој расљљу љрњине*. – Јѣш су старљ љљди гѣвѣрили; бадава е тѣрити и гнѣдити трѣноваче и љтамѣн сѣсипати снагу, слабо рађајљ и тѣкѣ ти је.

тúрати, тúрāм, несвр. *гураїи, ѿреврїаїи*. – Кад се кúпї сїјено на ливоди, мúшки вїлама тúрају прёт-собом већē гомиле сїјена, а женскићи кúпē грāбља.

туркэсати, -ām, несвр. *говорїи ѿурски*. – Кад угледашē Тúрци да е плāнб Оцак и да се дїм дїжē дб-облāка, започэшē нешто туркэсати и брзо пбјашē кúње па ошїпучишē прѣма Лијевну.

Туркэсница, -ē, ж. *їејораїишв од именице Турчин*. – Нē мореш бвије Туркэсница прићи од пúстē туньē; свї баздē нā-лбј.

тúрутвa, -ē, ж. *їољска ѿрава млијечног сока, добра за овце*. – Дбље ў-Врањāку и Плāндїшту рāсте тúрутвa, а кад се бсўшї нї-збп јбј нїје рāвна кāко е тэшкa.

тўта, -ē, ж. *назив за збуњену и смушену жену*. – Онā е тўта из Бошнāкā спбра у рāду ко бумбāр.

тўте, тўтекā, тўтекāре, тўтекāрце, прил. *їу, на ѿоме мјесїу*. – Тўте нēмā чдека зā лијека, а кāмоли прāвбга пријателъa.

тўтнути, -нēm, ср. *сїавїиши кријући нешїо некое у џей*. – Нāши су ти слўжбеници тākї, нē би ти што учинїјб дбк му нē тутнэш кбјў пāру ў-цеп да си Мāјка Ббжијā.

тўтошити, -їм, несвр. *криїи, ѿприкриваїи*. – Кад нāш Сїмица прбдā кбē јāње, ўн тўтошї ўнб пāрā и крије ў-прлē јāме.

тўчити се, -їм с свр. *їрисилно се сусресїи*. – Тўчили су се тамо ђē се по реду гбворї и ђē се не бтимајў рїјечи кāко кбме пунїрā.

тўшити, тўшїм, несвр. *гушїиши, давиїи, сїезаїи*. – Ђ, мўј брāте, кб кад се нē знā; нāши стāрї нијесу знāли вāдити мēд їс-кошнице па су тўшили чēле, а тб су вѣликē грије кбд-Ббга.

Ћ

Ћā, ѿарїикула која значи, *нāїоље, зббгом*. – Ўзми тē свбде ствāри и ѡā їс-кућē да те вїшē нијесам вїдијб вбћекāрце.

Ћā-бў, фраза. *гласно, бучно и без везе*. – Нијеси їмб штā чўти бд-његa. Сāв ти је његбв гбвбр бїјб ббичнб Ћā-бў.

Ћāге, ѡāгā, ж. *докумениши, овјерени ѿаїири*. – Кб нēмā ѡāге, нēмā ни дббрбга пбсла; тākб е бїло вāзда.

Ћāја, *узвик за ѿјерање говеда*. – Ћāја, вўци те не їзели дāббгдā.

Ћāкати, -ām, несвр. *їјераїи волове да вуку ѿерей*. – Ос нāсе, бс нāсе, ѡā мїлоња, ѡā зekoња. Ама, нē ѡāкā се тākб јāдна те и жāлосна рбдила, звїзни на вблове и подвїкни; ѡā потэгни, штā си стāб!

Ћāкнўт, -a, -o. *луцасї, ударен „мокром чарайом“ ѿо глави*. – Ўн је мāлко ѡāкнўт бткā се рбдијб и јбш нїје дбшо сѣби.

Ћāко, -ē, м. *оїац, хїїокорисїишк од именице ѡāѡa*. – Кāко те ѡāко нїје мāло бблљē нāучїјб да клѣпћеш тў кбсу?

Ћāна и **Ћāне**, -ē, м. *хїїокорисїишк од именице Сїāнко*. – Ўнāј Ћāна їз Алāпиѡa је од рбђēња їмб крїву нўгу, а Ћāне Вўјкиѡa је и у деведесетбј бїјб ко мбмак; да му вїсак ббјесїш нїз лēѡa нē би се искрївијб.

ћап, узв. *оїонашање брзога хваїања*. – Лисица скдчї йза кокошіњаца па пијѣтла зã-врãт, ћãп.

ћапати, ћãпãм, несвр. *оїкидаїи, шїшїяїи*. – Дјѣца ћãпајү врућу пїту ко мãчак цїгарицу.

ћапити, -їм и **ћапнути**, -нѣм свр. *згробїиї, украсїи однијейїи крадом*. – Стѣвиша нїје ни примїјѣтїјд кад му је нѣко ћãпїјд шлãјбãк на стãници ў-Бãчкдј Топдди кад се врãћд из бѣрбѣ кўрўзã.

ћар, -а, м. *корисї, добїїак*. – Бїјãдѣ ли кãквдга ћãра јүчѣ на дѣрнеку, дѣдѣ ми припдвиди Савѣтина?

ћарити, ћãрїм, несвр. *зараћивãиї, добијãиї какву корисї*. – Јѣсте ли вї дãнас штд ћãрили у ўндј гўжви и ковельãнији на збдру ддље у Прѣоцу?

ћаса, -ѣ, ж. *врсїа кухињске йосуде*. – Шãјко пдсрчѣ по пўну ћãсу врућѣ варѣникѣ свãкдга дãна и нїкад се накãшљати.

ћато, -ѣ, м. *їисар, бїљѣжник*. – Нãш је Ђўка цїјѣлдга живдта бїјд ћãто гдре у гãдуу ћѣ се їздãјү којекãкве пўсуле и ћãге.

ћаћа, -ѣ, м. *оїац*. – Ў-мўга ћãћѣ нїје бїло тãмо-ãмо, вѣно нãкд кãко ўн вѣлї, ако ли не пдслушãш, ддбїјд си дрвенү кãпу.

ћаћевина, -ѣ, ж. *очевина, наслијѣђено имање од їредака*. – Кдд-мене је ћãћевина вѣлика, али їмã нãс шѣст їсетãрã, па кад тд пддїјѣлїмо, дндãк ї-није нѣшто Бдг знã штã.

ћѣвенак, ћѣвѣнка, м. *дио їавана изнад улазних вратїа йојãије за сїјено*. – На ћѣвенак у пдјати слдјили смо слãму да бўдѣ на прдман.

ћѣип, -а, м. *їрохїјѣв, жѣља*. – Јã їмãм вѣлїкї ћѣип сã-тобдм мãлко проеглѣндисати д-нашом крãју, јѣр си тї ўчѣван чдѣк.

ћѣја, -ѣ, м. *хїїкорисїтїк од именице Чедо*. – Дãвно е бїло кад је Ђѣја пдгїнд код Барãћã кад сѣ тдбус скдндрлѣд ддље у Пѣцкү.

ћѣла, -ѣ, ж. *голїї, дио главе без косе*. – Кддличачкү ћѣлу їмã ѣдан мўј колѣга, јãмлїм да би рдј мўвã нã-њу мўгд стãти.

ћѣмер, -а, м. *їтерен гдје су некада биле зграде*. – Цїјѣлї Ђѣмер код Видѣсїловѣ зїдїнѣ је дбрãстд трњїндм и шїпїнãком.

ћѣрãнија, -ѣ, ж. *йоїјѣра, исїрага*. – Нїје бїло вѣћѣ ћѣрãнијѣ ў-нашом крãју ко кад су трãжили Ноктãша гдре ў-нашдј шўми.

ћѣрãње, -а, с. *їарничење, судско сїорење*. – Присјѣшћѣ нїма ћѣрãње по суддвїје, тãмо се нѣ идѣ прãзнѣ тдрбѣ.

ћѣрати, -ãм се, несвр. *йоїїраживãиї своје йуїѣм суда*. – Мїлїи су мўга ћãћу ћѣрãли по суддвїје да им се убїљѣжї пўт прѣд-нашега ãрмана, и нїшта нїјѣсу мўгли їшћѣрати.

ћѣрѣтãње, -а, гл. им. с. *неукусан смїјѣх*. – Кãд гдћ те нãнесѣ пўт гдре крдјж-Ђѣрманѣ, чўћѣш глãснд ћѣрѣтãње, а нѣ знãш чѣму се смїјү.

ћѣрѣгати се, -ãм се, несвр. *смїјãиї се неїрїродно кад нема разлога за смїјѣх*. – Ўнї нѣрãдници код Цїгїне кãвãнѣ, нїшта нѣ рãдѣ вѣћ се пд-цїјѣлї дãн ћѣрѣгãјү и шãлїкãјү.

ћѣр, ћѣри, ж. *женско дијѣїе, кћи*. – Бїло е лўдї ў-нашом крãју па їмали пд-дѣвет ћѣри и свѣ ї лїјѣпо и по рѣду пдудãли.

ћорда, -ѐ, ж. *оштира и бриџика истичоњачка сабља*. – У рџци му бријаткиња ћорда, сав јој балчак ђкован љ-злато. Нп

ћорнути, -нѐм, свр. *украстии, мазнутии, зграбитии*. – Лђут сђмо што е мђлко придријѐмб, нѐкакви му ћорнушѐ лђлу, а кђкђ пђста лђла била.

ћос, -а, -о. *онај коме не расте длака на лицу ља се и не брије*. – Нѐма ти бђлан нђшта глђтњијѐ од ћдса чђека. Рђшта ћдс чђек нѐмђ дјѐцѐ, Ббк сђми зна.

ћосо, -ѐ, м. *назив за ћосава мушкарца*. – Бђјђ е кђд-наѕ ѐдан ћосо па се нђје ни с кђм друјижђ нђти се љкђко жѐнијђ.

ћоша, -ѐ, ж. *Угао, рогаль, ивица*. – Крђва ти љна ћоша на крђву, бђ ли је мђгђ кђко пђправити.

ћђшак, -шка, м. *угао, тијесан љросџор*. – Пђкупи тђ андрмђлу па е склђни нѐђе у кђкђв ћђшак да нѐ смѐтђ.

ћђшоња, -ѐ, м. *човјек ћошкасџе главе*. – Кђдђ нђшек ћђшоњу рђнијѐ вђле од-нѐсошѐ с прѐла?

ћђба, -ѐ, м. *чуџерак косе изнад чела*. – У Рѐмђђије свђкђ мушкарђц љмђ ћђбу љзнад чѐла.

ћђбђн, -а. м. *онај који има густђу косу изнад чела*. – Лђко е нђшом ћђбђну чѐшљати пѐрчђн прђо глђвѐ кад љмђ пѐрчђна на глђви пђ-килѐ.

ћђбић, -а, м. *љрезиме добијено љо ћуби изнад чела*. – Нђши су ћђбићи поштѐни лђђди да им нѐмђ рђвније надалѐко.

ћђв, -а, м. *лаган вјџтар, дашак*. – Упѐкло е са свђјђу стрђнђ, прђвријђ мђзак у глђви. Нђђе ћђва вјѐтра да се јђвђ и да мђлко рђшђерђ ѓвђ ѓморину.

ћђдати, ћђдђм, несвр. *ударати, шуџираџи ногом*. – Дјѐца ћђдајђ лђпту пђ-дворђшту пђ -цијѐли бђгвѐтнђ дђн.

ћђдѐ и **ћђдѐре**, узв. *чуј, љослушђј*. – Ћђдѐ мѐне штђ јђ гђвђрм, ко да сам сђшђ с пђмѐти.

ћђза, -ѐ, ж. *зђџвор, аџс, љрдекана*. – Јђш кђђ дђн па ћѐ водити Рђјкана у ћђзу јер је пђкрђ Прибѐљције јђњѐ.

ћђкати, -ђм, несвр. *вабитии кокоши на храну*. – Ћђ кђка, ћђ кђка, ћђ, ћђ, ћђ. Прѐстани жѐно вђшѐ ћђкати, вђдђш да кђкоши нијѐсу глђдне.

ћђкнути, -нѐм. *љђјесџи нешџо усласџ*. – Дђ ли се тѐби Јђво љшта ћђкнути на ѓвђј брѐзбрашници?

ћђлати, ћђлђм, несвр. *обилазитџи љџерен љражеђи изгубљене сџвари*. – Нѐ-какви нѐпознђти лђђди ћђлајђ окђ-нашѐ цркви дђље нђ-Грудина, љмђ нѐколикђ дђнђ.

ћђлити, -ђм, несвр. *сџојеђи нешџо љосмаџираџи*. – Чђбан пђ-цијѐли дђн стђђ кђд ѓвђцђ и ћђли да нѐ-би изненађијђ вђк.

ћђлумак, ћђлђмка, м. *груби дрвени сџуб љободен у земљу*. – На свђкђј струђи кђд-наѕ, била су пђ-двђ дѐбљђ ћђлђмка да стђка нѐ-би извђлила лѐсе.

ћђлум, -а, м. *љрезиме добијено љо ћулумку*. – Ћђлуми су вѐлѐ зђваритѐ, лђти лђђди а пријѐкѐ ћђди. Нп

ћђлѐглава, -ѐ, ж. *брдо изнад Млиниџиђа које је добило назив љо голџи, љј. ћѐлавостџи*. – Чђм Швђбе дђђшѐ љ-Босну, зђпѐ им зђ-око љнђ врѐло испод Ћђлѐглавѐ и ѓдмђ свѐдошѐ вђду нђ-двџје лђле дђље џе се прђвђ штрѐка.

ћђмез, -а, м. *мали тијесни сџан, руђа*. – Сирђтиња иза свђкђг рђта нђје љмала кђћѐ већ скрђп љшто ћђмеза док нѐ-стигнѐ кђква пђмђћ за бђљу кђђу.

Һунути, Һунѐм, свр. *гурнуџи ногом, шуџинуџи*. – Мијо зграбѣ капу Вици са главѣ па е Һуну неколика пѹта ко кад дјѣца Һудајѹ лѹпту.

Һѹпати, Һѹпѹм, несвр. *халаџиво јесџи оџкидајѹћи комаде ѣрсџима*. – Гладни Доњѣпѹлци Һѹпајѹ врѹћу курѹзу и метѹ ко меѹава.

Ђѹпо, -ѣ м. *оној који је храм, који шеџа*. – Нѹш је Ђѹпо знаѹ посркати пѹ девет кава до пѹднѣ, ѹдајѹћи по сѣлу ѹт куѹѣ до куѹѣ.

Ђѹра, -ѣ ж. *она која је ошџеѹеног вида*. – Баба Ђѹра е живила прѣко стѹ гѹдѹнѹ и пѹла зѹба ѹднѣјела ѹ земљу.

Һѹратати, Һѹратѹм, несвр. *ходаџи ѹо мраку ѣражеѹи нешџо*. – Дѹк се нѣ појѹви петрѣуље, ми смо ти Һѹратали пѹ куѹи, пѹлѣћи лѹч и стијѣње.

Һѹрати се, Һѹрам се, несвр. *ѹјеѹкаџи се и размеѹиваџи робу*. – Раде се зна најбоље Һѹрати са трѹгѹвѹције на пијаца и никуда ниѣ на губитку.

Һѹрда, -ѣ, ж. *ошџира и бриѹка исџочњачка сабља*. – У рѹци му бријаткиња Һѹрда, сѹв јој бѹлчак ѹковѹн ѹ злѹто.

Һѹрнути, -ѣм, свр. *украџи, мазнуџи, зграбиџи*. – Лаут, сѹмо штѹ е мѹлко придријѣмѹ, нѣкакви му Һѹрнушѣ лѹлу, а каква пѹстѹ лѹла бѹла.

Һѹс, -а, -о. *онај коме не расџе длака на лицу ѹа се и не брије*. – Нѣмѹ ти бѹлан ништа глѹтнѣјѣ од Һѹса чѹека. Рашта Һѹс чѹек нѣмѹ дјѣцѣ, Бѹг сѹми зна.

Ђѹсо, -ѣ, м. *назив за Һѹсава мушкарѹа*. – Бѹџѹ е код нас ѣдан Ђѹсо па се није ни са кѹм друѹжиѹ ниџи се ѣкако жѣниѹ.

Һѹша, -ѣ, ж. *угаѹ, рѹгѹл, ивица*. – Крива ти ѹнѹ Һѹша на крѹву, бѹ ли је мѹгѹ како пѹправити.

Һѹшак, -ка, м. *угаѹ, џијѣсан ѣросџор*. – Пѹкупи тѹ андрмѹљу па е склѹни нѣје у какѹв Һѹшак да нѣ смѣтѹ.

Ђѹшоња, -ѣ м. *чѹвјек Һѹшасџе главе*. – Кѹдѹ нѹшега Ђѹшоњу рѹнијѣ вѹле ѹднѣсошѣ с прѣла?

Һѹба, -ѣ, ж. *чуѹерак кѹсе изнад чѣла*. – У Рѣмиѹије, свѹкѹ мушкарѹа ѣмѹ Һѹбу на чѣлу.

Ђѹбѹн, -а, м. *оној који има гусџу косу изнад чѣла*. – Лѹко е нѹшем Ђѹбѹну чѣшљати кѹсу прѣѹ главѣ кад ѣмѹ над чѣлом перѹина пѹла кѹлѣ.

Ђѹбиѹ, -а, м. *ѹрезимѣ добијѣно ѹо Һѹби изнад чѣла*. – Ђѹбиѹи су поштѣни лѹди да им нѣмѹ рѹвније надалѣко.

Һѹв, -а, м. *лагани вјеѹриѹ, дѹшак*. – Упѣкло е са свѹјѹ стрѹнѹ, прѹврѹиѹ мѹзак у главѹ. Није Һѹва вјѣтра да се јѹви и да мѹло рѹшѹерѹ ѹвѹ ѹморину.

Һѹдати, Һѹдѹм, несвр. *удараџи, шуџираџи ногом*. – Дјѣца Һудајѹ лѹпту пѹ дворѹшту пѹ цијѣлѹ бѹговатнѹ дѹн.

Һѹдѣ и **Һѹдѣре**, узв. *чуј, ѹслушај*. – Ђѹдѣ мѣне штѹ јѹ гѹворѹм, ко да сам сѹшѹ с пѹмѣти.

Һѹза, -ѣ, ж. *зѹѹвор, аѹс, ѣрдекана*. – Јѹш кѹи дѹн па Һѣ водити Ђѹсу у Һѹзу јер је пѹкрѹ Ђѹлумове јѹњѣ.

Һѹкати, -ѹм, несвр. *вабиџи кокошке на храну*. – Ђѹ кѹка, Һѹ кѹка, Һѹ, Һѹ, Һѹ. Прѣстани жѣно вѹшѣ Һѹкати, вѹдѹш да кѹкоши нијѣсу глѹдне.

Һѹкнути, -ѣм, свр. *ѹјесџи нешџо усласџи*. – Дѹ ли се тѣби Јѹко ѣшта Һѹкнути на ѹвѹј брѣзбрашници?

Ћулати, ћулām, несвр. *обилазиџи тиерен тиражећи изгубљене сивари*. – Нѣкакви нѣпознатї људи ћулајѹ око нашѣ црквѣ дѣље нā Грудинама, ѣво имā нѣколико дāнā.

Ћулити, -им, несвр. *сїајаџи и неїомично нешїо иосмаїраџи*. – Чѣбан пѣ цијели дāн стѣи кѣд овацā и ћулі да нѣ би изненадијѣ вѹк.

Ћулумак, ћулѹмка, м. *дрвени гроби сїуб иободен у земљу*. – На свāкѣј струги кѣд нās, бїла су пѣ двā дѣбљā ћулѹмка, да стѣка нѣ би извāлила лѣсе.

Ћулум, -а, м. *їрезиме добијено ио ћулумку*. – Јѣј зѹлума од двāјѹ Ћулѹмā, Ћулуми су велѣ заваритѣ, љути људи и пријекѣ ћуди.

Ћулѣглава, -ѣ, ж. *брдо изнад Млинишїа које је добило назив ио голѣши, иїј. ћелавосїи*. – Чїм Швāбе дѣђошѣ у Босну, запѣ им за око ѣно врѣло иїпод Ћулѣглавѣ и ѣдмā свѣдошѣ вѣду нā двије лѹле дѣље на штрѣку.

Ћумез, -а, м. *мали иїџесан сїан, руїа*. – Сирѣтиња иза свāкѣга рāта нїје имала кѹћѣ велѣ скрпї нѣшто ћумеза дѣк нѣ стигнѣ каква пѣмѣћ за бѣљѹ кѹћу.

Ћунути, ћунѣм, свр. *гурнуџи ногом, шуїнуџи*. – Мїјѣ згрāбї кāпу Вїци са глāвѣ па е ћунѹ нѣколикā пѹта ко кāд дїѣца ћудајѹ лѣпту.

Ћурлїк, -а, м. и **Ћурлика**, -ѣ, ж. *врсїа фруле, обични јѣдноџијевни дувачки инсїтруменатї*. – Мї смо прāвили ћурлїк ѣд-зобикѣ, јер је зѣбика шупља.

Ћурлїкати, -ām, несвр. *свирати на ћурлику*. – Ћурлїк дāнас, ћурлїк шїјѹтра, нāучї се ћурлїкати.

Ћускија, -ѣ, ж. *дѣбљā мѣшална иолуга за вађење камена из земље*. – Пунѣси ћускију да извадїмо ѣвāј кāmѣн на лїводи, смѣтā кѣсити.

Ћустек, -а, м. **1.** *букаџије, мѣшална сїона којом се вежу иредње ноге коњу*. – Свѣзали смо кѹњїе нѹге у ћустек да нѣ-мугѹ бїјѣжати. **2.** *скок из мїесїа са иримак-нушїим ногама јѣдна другој*. – Ћскāчѹ се смїѣста из ћустѣкā, али Јѣви, ѣнѣј ајдѹчини, нїко нѣ оскочї.

Ћѹта, -ѣ, ж. *ѣдѣјечени дио иања на којем се сїеди*. – Примāкни тѣ двїје ћѹте да сїѣдимо и људїкāмо.

Ћѹтак, -тка, м. *ѣдѣјечени дио балвана за цијѣиање дрва*. – ѣдрѣжите нѣколикā ћѹтка па иїсцијепāјте, нѣстало е дрвā.

Ћѹтāљ и **Ћѹтāн**, -а, м. *незгрāиан, глѹї и необразован чѣвјек*. – Мā, штā унāј ћѹтāљ мѣљѣ и балѣзгā, рѣците му да прѣкинѣ да му јā нѣ би ўзимѣ мїѣру.

Ћућулајкан, -а, м. *мало луцкасї и весео мушкарѣц*. – Је ли ико вїдијѣ нāшек ћућулајкана дāнас у сѣлу?

Ћѹш, *узвик за иїјѣрање свиње или магарѣа*. – Ћѹш, грњица те прѣтргла, штā стāлно рѣвїш испрѣт-кућѣ.

Ћѹша, -ѣ, ж. *хїїкорисїтїк именице Душанка, Душа*. – Нѣмā лѣшвѣ цѹрѣ ѣд-нашѣ ћѹшѣ ў-пѣ сѣла.

Ћѹшкати, -ām, несвр. *гурати од себе, ионїжавати*. – Стāлно га ћѹшкају ѣт-себе ко кākво сирѣче.

Ћѹшнути, -нѣм, свр. *ионїзирїи, уврїјѣдирїи и ѣдбацирїи из друшїива*. – Мїјата су дрѹшкани ћѹшнули из слѹжбѣ и забрāвили ко да нїје ни пѣстојѣ.

У

уáјмити, уáјмѝм, свр. *сѝавиѝи коњима ајмове на враѝ ради вршидбе*. – Штá чекáш, уáјми кúње па увóди ў-вршáј, вѝдѝш да се нѣбо гóлўбѝ и да ће прòмјена врѣмена.

ўапсити, -ѝм, свр. *ухвaѝиѝи, лишѝи слободе ѝо слову закона*. – Јучѣ су у срѣд дáна ўапсили Симѝцију и одвѣли у пржўн; вáьда нѣшто говòријò штò нѣ ваьá о држави и влáсти, кòй ли ће љáвò бѝти.

убѣљити, ўбѣљѝм и **убѣчити**, ўбѣчѝм, свр. *гледáѝи ўѝорно оѝворених очѝју у јѣдну ѝачку*. – Одмáкни се от кòтла, штá си убѣљѝјò ко мáчак у цѝгарѝцу.

убѝјѣница, -ѣ, ж. *онај ко је добио велике баѝине ѝа болује од њих*. – Ёно ўнѣ јáднѣ убиѝјѣницѣ Пѣринѣ, óдбило јòј бўбреге па повáздáн лѣжѝ пот клѣнићом.

ўбòј, ўбоја, м. *наѝечено мјѣсѝо на ѝѝјелу од баѝина*. – Ѐди кўћо мўја, дунѣси ò-теткѣ Драгињѣ унáј ўбòјнѝ камѣн да нáправѝмо вòдѣ и дáмо ўнòј нáшòј двѝзици да е прòђѣ ўбòј.

убрáздити, ўбрáздѝм, свр. *заорáѝи ѝрву бразду*. – Јучѣ смо лијѣпо óкитили зáвòрањ, пòсўли лијѣс жѝтом трѝ-пута рáзбили јáе дешњáку на чѣлу и пријѣ пòднѣ убрáздили дòље ў-Пржина.

убрўсити се, ўбрўсѝм се, свр. *укочѝѝи се и ѝосѝаѝи круѝ као брус*. – Убрўсѝјò му се јѣзик па нѣ море ни ѣднѣ препѣлити.

ува́бити, ўвáбѝм, свр. *увесѝи сѝоку на мамац у неки ѝросѝор*. – Јѣдва смо сѝноћ увáбили óвце ў-тòр, нѣшто се узнеми́риле, кáд мѝ тáмо, а јѣж у тòру.

ўвала, -ѣ, ж. *дубодолина, драга између брда*. – Кáд смо сѝшли нѝз-Увале и крѣнули прѣма Пòнорције, пòчѣ нѣкаква рўка и кўњи се узнеми́ришѣ. Мáло зástадошмо, кáд трѝ мѣђѣда на штрапўту пѝјў вòду.

ува́лити, ўвáлѝм, свр. *уѝрѝаѝи, убацѝѝи у неки ѝросѝор*. – Јучѣ, сáмо штò увáлишѣ ѣдна кòла сѝјѣна у пòјату, прòлѝ кѝша ко из кáбла.

ува́љати, ўвáљáм, свр. *наслáгаѝи, наѝадаѝи ѝоѝуѝ снѝјега*. – Цѝелў е нўћ пáдò кру́пан снѝјек и увáљò прѣò пòла мѣтра.

ўвáно, **1.** *узвик ѝријѣѝње, уѝамѝићеш ѝи мене*. – Ё, тá ће ти бѣшјѣда нá-нўс ѝзáћи манитáја ѣдан, али, ўтувићеш ме ўвáно, бѣли. **2.** *зраз којим се обавезно исѝѝја чаша наускаѝ ѝриликом куцања*. – Жѝвијò ўвáно!

ўвати, -áм, несвр. *слушáѝи, ѝазѝѝи, биѝи на оѝрезу*. – Штò тѝ тўпиш зўбе забадијáва кáд ўн и нѣ увá штá тѝ гòвориш.

ува́солити, -ѝм, свр. *ѝрѝремѝѝи глину да одсѝојѝи за ѝрављѣње кућнога ѝосуђа*. – Кáд ўнѝ Инићѝи увáсолѣ гњѝлу па нáправѣ бáкре и пѝјуре, е, ѣјвалá му мáјци ѝмá ли бòљѝје сўдòвá на свијѣту.

увервѣтити, увѣрвѣтѝм, свр. *зайамѝѝиѝи, схвaѝѝиѝи*. – Нѣ дá се Пáндѣлији ни ѣдно слòво увервѣтити да си Мáјка Бòжијá.

уви́штити се, ўви́штѝм се, свр. *укисѣлиѝи се од нечѣга, увоњáѝи се*. – Штá се óвò уви́штило вáкò у пòдруму, да нѝје рáсò исцўријò ѝс-кацѣ?

ўвòр, ўвора, м. *кресѝа ѝѝјѣѝла на глави*. – Нѝје бѝло вѣћѣга ўвора ко у ѣднòг нáшега гѝгáна, али га лóва згрáби ѝспрѣд кокошѝњца и óднесе.

увоштити, увоштѣм, свр. *омекшаѣши нешто као восак кад се од њега ѣрави свијећа*. – Смири се да те не би увоштили овије прѣтом па да упамтиш како се прѣчи почитује.

увргнути се, -нѣм се, свр. *наслиједиши особине ѣредака*. – Драго се сав увргнo на покојнога Пoљића од главѣ до пѣтѣ.

уврѣбати, уврѣбам, свр. *ухватишиши сѣриљивим чекањем*. – Кажѣ, уврѣбали ѣндари некакве лoпове у-Старoм Сѣлу са дуваном и рѣмом.

уврѣтити, уврѣтѣм, свр. *узети само један ѣравац, мислиши само једно*. – Цабѣ ти је њѣму говoрити и замлаћивати зѣбе, ѣн је уврѣтијo у-главу сaмо свде и нѣмa сѣле кoјa би га окрѣнула нa-другo.

уврчити, -ѣм, свр. *схваишиши, разумјети, зајамшиши*. – Тo е за-њага пoсве тѣшко. Нѣ море ѣн тo уврчити за ѣмѣн гoдѣнa.

увршити, увршиѣм, свр. *наѣнишиши неки суд до врха или завршишиши врх ѣлaстиа сијена у облику куѣ*. – Напунијo ѣаћа дѣсет пѣније врѣјећа рaжи из унѣ долицѣ у Мѣкиња и увршијo ѣ, ништа се прѣсипљу. Увршијo Бoгдaн зѣмскѣ плaст, сaмо тѣца мoре нa-њѣму стaјати.

уѣгазити, -ѣм, свр. *сѣишиши ногом у блаѣо или ѣоравнаѣши снѣјег гaжењем*. – Јѣчѣ сам ти набелaисo кaд сам се врaћo из-млина. Нaнесе ме ѣавo прѣo-Клaчинѣ па уѣгазѣм у-блатo до кoљена, ѣдва кући догрља. Јѣчѣ смо уѣгазили двѣје тoрине за мѣтала oвца.

уѣгалисти се, уѣгалѣм се, свр. *уѣѣшиши се врѣјеме, умириши се*. – Уѣгалило се врѣјеме, присѣшили се ѣѣве, вaкaт oрати.

уѣгaљвати, -aм, свр. *ући у ѣросѣорију блаѣњoве обуѣ*. – Уѣгaљвашѣ рaдници ѣ-шумѣ у ѣнѣ барaку у Пaлежу и унијѣшѣ на нoга трaље блaта.

уѣгарак, уѣгaрка, м. *комад дрвѣиа заѣаљен са једне сѣране*. – Сjарни уѣгaрке на oгњѣшту, вѣдѣш да ѣе се утрнути вaтра.

уѣглибити, уѣглибѣм, свр. *заћи изван циља, ѣогријѣшиши*. – Ајкуна е у кaурскѣ вjѣру углибила, ѣзo јoј шѣјтан рaзѣм.

уѣглијати, -aм, свр. *ѣодесѣиши, договориши*. – Не бѣри брѣгѣ, свѣ смо углијaли и договoрили ; кaд ѣемо пo-млaду и кoликo ѣемо свaтoва довѣсти.

уѣгњети, уѣгњѣјем, свр. *сaзрѣиши и ѣријѣиши у фазу ѣпруѣња*. – Уѣгњѣле крѣшке у Видѣсиловoј чаѣри, али мѣ нијѣсмо смjѣли ѣћи кѣпити.

уѣгњѣчити, уѣгњѣчѣм, свр. *ѣриѣиснуѣиши, сѣиснуѣиши, смрвиѣиши*. – Мѣ свaкѣ дaн уѣгњѣчѣмо прaсције пѣно кoрито варѣније купијѣрa.

уѣгрдити, уѣгрдѣм, свр. *убосѣиши ошѣрим ѣредмѣѣом*. – Припoвѣјѣдa се да е Мѣлош угрдијo Мѣрата aнцaром у трбу па му свa цријѣва исѣкo.

уѣгрк, -a, м. *ларва ѣод кожoм говѣда од убoда oбада*. – На-мршавoј јjнaди је свѣ угрк до угрка пo-лѣђије oкo ртеницѣ.

уѣгрљати, -aм, свр. *ући у нерѣду у какву ѣросѣорију*. – Чoбани угрљашѣ мoкри у Мaркaнoву кoзjѣрицу да се мaло згрѣјjѣ и oсѣшѣ.

уѣгрцати се, -aм се, свр. *уѣрљaиши се ѣоврaћањем*. – Уно Бaјѣ нaпијo се па се ѣгрцo пo трбуву скрoз до брaдѣ.

уѣгрушати се, -aм, свр. *ѣровариши се, ѣријѣиши из ѣѣчног сѣања у грудвице сира*. – Зѣкуља се oтѣлила и свa се варѣника уѣгрушaла.

Ўдворица, -ѐ, ж. *љигавац, дволичњак, улицица*. – Никадā ўдворица ў-нашом крају није имō карактера и прāвије пријателја.

удевѐрати, -ам, свр. *удесити, уредити, наїправиши*. – Ми ћемо тō удевѐрати накō како Бōг заповиједā.

Ўдесити се, -їм се, свр. *сукобити се, наћи се очи у очи*. – Дўг је живот и дўго пāмћѐње, ўдеситемо се ми у тијесну сокаку, ја ти велїм.

Ўдика, -ѐ, ж. *љейоїа, їонос, дика*. – Овō е нāша дїка и ўдика, нāш пōнос и нāша једїница.

Ўдика, -ѐ, ж. *лїсїоїадно удиково дрво*. – Нāјболї су пїскови за-дипālā од ўдикѐ, тō јѐчи, свѐ се рāзлїјежѐ.

Ўдити, -їм, несвр. **1.** *одвајати месо од косију и їравиши уда за сушење*. – Није лāко ўдити месо. Нѐ смијў уда бити пōсве тāнка а ни пōсве дебѐла. **2.** *сметїаши, не їријати*. – Штō пїјеш тōликў рāкију кād ти ўдї, јадан нѐ бијō, вїдїш да си се осушијō.

Ўдлāжити, ўдлāжїм, свр. *увезати їреломљене удове їомоћу їанких дужица*. – Кād ѓвца слўми нўгу, ѓндāк јој ўдлāжѐ нўгу дрвеније дўжица и мāлко стѐгну жїцōм и, Бōга ми, нўга брзо прерāсте.

Ўдница, -ѐ, ж. *дјевојка за удају*. – Видѐре ўнѐ ўдницѐ Пїљинѐ штō се ўкбчила ко да јој је колац ў-лѐђїе.

Ўдрѐљити, ўдрѐљїм, свр. *усмјерити їоглед у нешио оїворених очију*. – Штā си удрѐљїјō, одмāкни се отālен и нѐ смѐтāј.

Ўдрицкати се, ўдрицкāм се, свр. *усрати се, унередиши се од їролива*. – Ўни су се нāели врўђїе жмārā па се свї рѐдом удрицкали.

Ўдрѓбити, ўдрѓбїм, свр. *намрвїши хљеба у чорбу или варенику*. – Лāкета е удрѓбијō у врўћу варенику пōла пōсачњāка и свѐ смāзō док би длāн ѓ-длан.

Ўдўљити се, ўдўљїм се, свр. *оїтегнути се вријеме дугим чекањем*. – Бōга ми се и Слѓбина жєнидба пѓдобро удўљила и ѓтѐгла.

Ўђѐљати, -ам, свр. *насјећи ножем їанких їресака за одлагање ваїре*. – Јā свāкї дāн ўђѐљāм мāло смрчовїе трѐсāкā да мātѐр лāшњѐ пѓдложї вāтру.

Ўжагрити, -їм, свр. *засјажити очима*. – Пїјāн чѓек ўжагрї ѓчима ко глāдан вўк.

Ўжљѐвача, -ѐ и **ужљѐуша**, -ѐ ж. *јело од їшеничног їијесїа исїечено у їейсији које је їреливено кајмаком*. – Глāдну исāну од ужљѐвачѐ нѐмā ништа слāђѐ.

Ўзāvрети, ўзāvрѐм, свр. **1.** *узнемирити се*. – Узāvрела е свā Країна од Гѓлубовѐ бўнѐ. **2.** *їрокључаши на ваїри*. – Узāvрела е вареника на шпѓрету, скїдāј покїпиће.

Ўзбāцити, ўзбāцїм, свр. *їрикуити, їокрчити*. – Узбāци ўнō кāmѐње у ливоди да нѐ смѐтā кād пѓчнѐмо кѓсити.

Ўзбїјати, ўзбїјāм, несвр. **1.** *заусїављати, сузбїјати*. – Ўди ўзбї ѓвце, ѐно ѓдошѐ у зијāн. **2.** *водити рачуна о їослу и обавезама*. – Мѐни се чїни да о ўномѐ мāлѓм Мїјāјловѓм нико нѐ водї рачуна нићи кѓ ўзбїјā пѓслове ѓко дїѐтета и зātѓ е накō запушћен и кāљāv.

Ўзбўцати, ўзбўцāм, свр. *изровити, исїарати, їоцијейати*. – Нѐшто е узбўцало ўнў нāшу лѐдину у Дѓловије, јāмлїм да су дивїјѐ свїње.

Ўзвўцати се, ўзвўцāм се, свр. *зайѓчїши бескорисна ходања, дангубити*. – Свѐ су прилике да се ўнāј нāш несрѐћило узвўцѓ и да од нѐговѐ жєнидбѐ нѐмā ништа.

узгáлачити се, -йм се, свр. *йодигнуѝи сукњу и йоказайѝи голо йиѝјело*. – Ўна се блéса Кйкашина нéшто прорйјéчила с мáтербм па се узгáлачила, Бдже ме прóсти, ко да е сврцила с пáмéти.

ўзглáвница, -é, ж. *мања њива йоврх главне њиве која са њом има облик слова Т*. – Нáша е ўзглáвница плóдна и ў-њбј дóбро рáђá свé штд се пòсије.

узгојáтити, узгòјáтйм, свр. *йросуѝи йо кући сиѝно иверје и йиреске*. – Дèдè, кò е овò узгојáтијò пò кући, нéка нáмá пòчистй да нè би мўтка рáдила.

узймáлице, узймáлицá, рl. tantum. *двйје сукнене крйе величине двйју већих йодланица које су сйòјене дебљим канайом йомоћу којих се скида вруће йосуђе са вайѝре*. – Ўзми узймáлице па йзвади тевсију ис пèкарè да се пйта òлáдй и йстйштй.

ўзйца, -è, ж. *йањи и краћи конойчић од вуне или йрйиенине*. – Ђўрага ўзè èдну ўзйцу, свèзá јўници òко глáвè и òдведе је на дèрнек прòдати.

узјáрцати се, -áм се, свр. *узнемириѝи се, убрзайѝи крейяње у разним йравцима*. – Кáд се начўкнуло да ће Áустрија шлèгнути вáмо кòд-нáс ў-Босну, узјáрцашè се прòклèтй Тўрци па стáдошè ткáти тáм-йáмо ко мўве брèз глáвè, бй рèкò, пòдасўло им мўвá, прòшћеш.

узјогўнити се, узјòгўнйм се, свр. *узбунйѝи се, нађуѝиѝи се*. – Нáше лўде гòре на ўномè вйјогўзу нйје мўгло нйшта ужлўтити вèно нèпрáвда и кáква протèкција, а òндáк се узјòгўнè па е тèшко влáдати ш њйма.

узмòћи, ўзмòгнèм, свр. *биѝи у йрилицы*. – Кáд ўзмòгнèш, обйђи и лйводу ўс-пўт дòље ў-Врaњáку.

ўзòб, -ўзла, м. *чвор гдје је нешйò свезано*. – Дáјдè, развèжи овáј ўзò, нè море се кўнопац прòвўћи йспод òвè лèтве.

узобáдати се, -áм се, свр. *йочейѝи бјежайѝи од обада*. – Чйм мáло прйгријá, гòведа се узобáдашè и утекошè у ладòвину пòд-букве.

узобáдити, узобáдйм, свр. *узорайѝи ледину йодјесен*. – Узобáдите лèдину нá-јесèн јер брèз обáдинè, нèмá комáдинè. Рд

ўзрáсти, ўзрáстем, свр. *сйасайѝи нарасѝи, сазреѝи*. – Бòга ми је ўнáј клáпц Шмйјáјлòв ўзрáстò, мўгò би се и жèнити.

ўзрети, ўзрйјем, свр. *сазреѝи, йосйайѝи зрео*. – У Пóльйевòј бáшчи ўзреле шлйиве, слáтке ко шèћер.

ўй, *имйерайѝив од глагола ујесѝи*. – Дрђи га шáрове, ўй га за гўзицу.

ўйòб, *глаголски йридјев радни од глагола ујесѝи*. – Јўтрòске је Вўнин пáс ўйò нáшега Дўлу зá-нугу на Ђòпинòј кўцáници.

ўја, -è, ж. *нарав, лўйина, срдиѝйосѝи*. – Не йди хáћи нá-очи и не кáзўј да си прèбијò кòсу, тй знáш кáквè је ўн ўјè, згрòмиће те жйва.

ўитро, прил. *сјуѝра, ујуѝро*. – Опрèмићемо кўње ўитро и потòварити па хемо йћи ў -млун сáмљети нўвè шèницè.

ўјáвити, ўјáвйм, свр. *уйјерайѝи благо у неки йросѝйор*. – Нèће òко пòднè смо ујáвили òвце у кòшару да лáдујў.

ўјáгмити, ўјáгмйм, свр. *зграбийѝи йрви, дограбийѝи*. – Сјèдймо ти мй èднè јèсени кòд-блáга гòре йспод Окрèтáвца, кáд нáлетй вўк йзнанáда, ўјáгмй ўнò нáјбòлè шилèже и клйснў ш њйм ў-шуму. Штáш, пўкни прèстом за Мйјáтом.

ујаити, ујаїм, свр. *смрзнутии због велике хладноће њо зими на мјесечини*. – Окоробатило се небо звијездама, а Мјесец се попо на вр небеса; притегло од пуствога мрза и ујаило, муго би нућас зец тражити маћерѣ.

ујалавити, -їм, свр. *ушкоїиїи, касїрираїи*. – Јучѣ је тїрѣз ујалавијо њ-нашек и Пѣрукинѡга ждријѣпца.

ујам, -јма, м. *надокнада за мљевање жиїа*. – Бѣнићи су у Прѣоцу узимали по-двїје ѡке ујма да самѣљу мѣтар жїта.

ујдурма, -ѣ, ж. *смицалица, сїлейка, ѡревара*. – Дрѣновић је направијо сїлнѹ ујдурму кад је намамијо Гајана да по-киши смѣжѣ на-Млинїшта.

ујкати, -ам, несвр. *ходаїиїи којекуда без циља*. – Саво повѣздѣн ујка по сѣлу и зјака, а ћаћа му сам кѡсї дѡље под-Врањаком.

ујли, пр. *склон љуїиїи и грубим реакцијама*. – Миркан је бїјо ујли и заварит чѡек, само му мѣни прѣстом ѡспред-нуса, ѡдма би се побијо.

ујмити, ујмїм, несвр. *једна од завршних фаза ѡри вршидби жиїа*. – Подѣли су ујмити, а убрзо ће извѣсти кунѣ ѡз-вршаја.

ука, -ѣ, ж. *хучање вјеїрова, бука*. – Чўје се велика ука од Шатѡра, бїће кијамета и нѣвремена.

укабулити се, укабулїм се, свр. *одлучиїи се, ѡрисїаїи на нешїо*. – Ђ, добро си се ѡ-тї укабулијо па дѡшѡ помѡћи да убацїмо сламу, Бѡга ми ће бїти нешто ѡ-тебе.

укајтити, -їм, свр. *уїсаїи у званичне књиге, убиљежиїи*. – Купили муи унѹ лїводу у-Плѣндїшту од стрица Ђурѣ и укајтили у зѣмљишнѣ књиге.

укаљати, укаљам, свр. *уїрљаїи, осрамоїиїи*. – Укаљала, е ѡбраз ѡ-себи и свѡком свѡм ѡт-сада па дѡ-вїјека.

укебати, укебам, свр. *ухваїиїи некога након дуже ѡѡїјере*. – Укебало е унѣ лѡпове у-шуми ћѣ се нијѣсу надали.

укебачити, -їм, свр. *изведен облик од глагола укебаїи*. – Укебачило е Сајкана у лопѡвлуку и јѡш га дѡбро издегењачило па одвѣло у бѹвару.

укељечити, -їм, свр. *ѡїколиїи и ухваїиїи кривца у ѡїјесну ѡпросїору*. – Лазију е укељечило у тијесну сокаку, а мїслијо е да му нїко неће дѡкати.

укїчити, укїчїм, свр. *усмјериїи ѡглед у неку храну*. – Одмакни се ѡталѣн, шта си укїчијо у-жмаре ко мачка у врѣпце.

укласти, укладем, свр. *насуїи куїлачом хране из већег у мањи суд*. – Дѣло бѡлан, уклади ѡм тѡга врућа гра нека јѣдѹ, вїдїш да су глѣдни.

уколијенчити, -їм, свр. *свезаїи коњу ѡрве ноге да не може ѡрчаїи*. – Ђди уколијенчи кулаша нека пасе ѡко подетѣ, да не идѣ долѣко.

укољница, -ѣ, ж. *кочѡѡеран чѡвјек који се дуго сїори ѡко нечега*. – Нїје бїло већѣ укољницѣ од Здравїла Стѣвїшинѡга нїти ће га бїти дѡк је свїјета.

укркати, укркам, свр. **1.** *наїадаїи велики снијег*. – Цїјелѹ е нућ пѣдѡ снијек и укркѡ до кољена. **2.** *убиїи, ликвидираїи*. – Сїноћ је лѡвац Мѣрко укркѡ вѹка више-Шумњака.

укрkachити, -їм, свр. *сїаваїи неки ѡерѣї на леђа*. – Млађѡ укрkachијо тѡрбу на леђа па ѡднесе рѹчак кѡсције дѡље у Мукиње.

укркити, -їм, свр. *сїаваїи дијѣїе на леђа*. – Дѣдѣ, укрки мѣлѡга Алѣксу на леђа па га пунѣси, вїдїш да сѣ дијѣте умѡрило ѡдајући.

укр́чити, укр́чїм, свр. *їокуїїїї камење у ливади и оїїавиїї на једно мјестїо*. – Јесте ли укр́чили кáмѣње из ливодѣ?

укр́шити, укр́шїм, свр. *наломїїї сувих грана за ложење*. – Укр́шили смо два нáрãмка сýвѣ лѣсковинѣ па ћемо лóжити вãтру и пѣни купијере.

улазарина, -ѣ, ж. *дажбина која се їлаћа на улазу у їијацу*. – У Книну е јучѣ улазарина била скúпа, а рáнијѣ нїје била.

улежати се, улежїм се, свр. *улијениїї се, оїусїїїї се*. – Бóга ми се Пáјо наодмáрб и ўлежб, їшчупб би кóбили рѣп.

ўлїште, -а, с. *оївор за їчеле на кошници, лѣїо*. – Нà улїшту врїје ко у лóнцу.

ўлчек, -а, м. *варићак, мјера за жиїїо*. – Три пўна ўлчека жїта їдý у ѣдну врѣћу, а у бисаге двá.

ўлез, -а, м. *ожењен мушкарац који је їрешао у женину кућу да живи, домазей*. – Мáксима су звáли ўлез јер је прѣшб жѣни ў-кућу.

ўлећи, ўлегнѣм, свр. *ући у неки їростїор*. – Кáд су пóшли дóље низ Рóкїн дб, ўлегошѣ у нѣкакве вртаче и тјеснаце па ни їћи нáпријед нїти се вратири.

умѣтáлка, -ѣ, ж. *мјестїо гдје се умеће, їїј. баца камен са рамена*. – Ымá ѣдна умѣтáлка гóре испòт-Сýвѣ лóквѣ һѣ се чобани ўмећу кáмена с рáмена.

умѣтати се, умѣћѣм се, несвр. *їакмичиїї се бацањем камена са рамена*. – Ўнї се нáши клáпци пò-цијели дán ўмећу гóре на умѣтáлки кòд-локвѣ.

умѣтáч, умѣтáча, м. *камен који је одређен за бацање са рамена*. – Донѣсошѣ двá умѣтáча, ѣдан вѣћї а ѣдан мáњї па се стáдошѣ умѣтати.

ўметнути се, -нѣм се, свр. *наслиједиїї особине їредака*. – Бóже мўј, на кòга ли се ўнáј мáлї Јбванбв ўметнб па свáкў давòрију знá свїрати.

Ўмировац, Ўмирбвца, м. *кланац куда се с муком їролази гдје се умирало од мећаве*. – Прѣо Ўмирбвца кòт-Кáтићá, нѣ би на крилије прòшб кáд ўвáљá снїјек и пòчне мећава замутáвати.

ўмјет, -а, м. *дуга меїлица од сїрњике за скидање оїїада са хрїе жиїїа їриликòм їревијавања на арману*. – Умївају жѣне рпу ўмјетом од баздрљїкá, а слáма се пòвјешала пред-лѣсá и врљїкá.

умòрити, уморїм, свр. *усмрїїїї, одузетїи живоїї*. – Кáд су Тўрци одвѣли Вујáдина у прòклѣто Лијѣвно, тѣшкбм су са смр̀ти умòрили.

ўмукнути, -нѣм, свр. *ућуїаїї, їрекинуїї їричање*. – Рѣци му да ўмукне јер је досáдијб и Ббгу и нáроду.

умўчати, умўчáм, свр. *заћуїаїї, уїишиаїї се*. – Нѣшто су нам бви мудрбви умўчали, мўрá да им је нѣко крбїјб дрвенў кáпу па им нїје пò-мјери.

унерѣдити се, унерѣдїм се, свр. *уїрљаїї се, закамачиїї се*. – Ћòтан се унерѣдијб, ко да е у свїнцу пренўћїјб.

ўнцара, -ѣ, ж. *удубљење у дувару за свијећу, шибицу, сїијење и сл.* – Кòд-нáс су нá-дувáру биле пò-двије ўнцаре са стрáнá.

ўнкаша, -ѣ, ж. *јабучица на їредњем дијелу седла*. – Лбўтб га е пиће ббрвало, на ўнкашу наслòнијб глáву. нп

ўњкати, -áм, несвр. *ходати без циљá, лагати и оїањкавати*. – Луторáни и прббисвїјети нїшта нѣ радѣ вѣно ўњкају по сѣлу и кўдѣ пòштен нáрод.

уртáчити се, убрáчїм се, свр. *удружїїї се, сложїїї се*. – Уортáчила се ўнá двá лóпова па пòкрадошѣ свѣ штб им дбпанѣ рўкѣ.

упадати, -ам, свр. *нападаџи много*. – Снџег је упадџ до кџлена и ствџрили се намети па се џс-кућџ нџ море макнути.

упазити, -џм, свр. *видџеџи, џримџеџиџи, уочиџи*. – Кад смо џшли џ-лџв и заѕјели на чеке, упазишџ нас звџјери и ни џдна се нџ појавџ џ-шумџ.

упањити се, упањџм се, свр. *сџаџи, укочиџи се џџџџ џања*. – Помакни се, штџ си се упањџџ ко да ти је колац џ-лџџије.

упџвити се, упџвџм се, свр. *урџдиџи се, уџџегнуџи се*. – Ёно нашџ Мџкџ, упџвила се ко свџтџ Мџрија.

упџран, -рна, -рно. *сџреџан, вџешџ, сигуран*. – Ўнаџ маџи Бџжичџн чџстит дџ-бога и упџран ко каква дџџџџка.

упџрати, упџрџм, несвр. *усмџераваџи, џланираџи*. – Ѐ, види тџ мџне џџ сам јџ заѕјела па сџџџм. Ѐдо јџ провиђџати и упџрати сџ-собџм.

упџљити, упџљџм, свр. *усмџериџи џоглед џџџџворених очију на неки циљ*. – Упџљџџ Кавџра у џдно печџно јџњећџ рџбро па глџдџ како би га се дџкопџ.

упџскати, упџскџм, свр. *исџариџи дугим варењем и кџучањем на ваџри*. – Дунџси џдан пџскар вџдџ па дџџи џ-гра да нџ би упџскџ и загџриџ.

упицџнити се, упицџнџм се, свр. *налицкаџи се, обуџи се свечано*. – Цвџјка се данас упицџнила ко да џе на-ѕбор ко-црџквџ.

упиштџљичити, -џм, свр. *заклисџи неџџџо у облику џиска*. – Како нијџси џвџј колац маџо упиштџљичџџ, знаш да тџп колац нџ море џ-земљу.

упљџетњџк, -а, м. *меџшлнџ украс у женској коси*. – Набавило нашџџ Стџџици срџбрџнџ упљџетњџке дџље у Книну од нџкаквџга Талијана.

упогџнити се, упогџнџм се, и **упогџнити се**, џм се, свр. *заразиџи се од какве болџсти*. – Изглџдџ да се Клисара нџџе упогџнџџ, џсли је нагазиџџ нџџе на-пасџјџк.

упрацијџпити се, упрацијџпџм се, свр. *уџањџџи се и омршавџџи*. – Ёно Јџкџ, упрацијџпила се ко сџва лџсковџ грана дџкресџна.

упрџдити, упрџдџм, свр. *доказаџи, џбјасниџи, средиџи чињџнице у глави*. – Прије би се Вџторџга превџлила на-Прибџљу нџго би Мџркџу упрџдиџџ џ-гџву џдну џџтџ бџшјџду.

упријџети, упрџџм, свр. *џриџиснуџи цијџџом снагом, џџгураџи*. – Стџла кџла на срџд пџта, а нџмџ ко упријџети да крџнџ па чџкџмо нџџе ли ко наџџи.

упртџчи, -џ, м. *каџиџи коџи се сџављају на рамена са џџреџџом*. – Притџгни ми џвџ упртџче, џбјџсиџ ми се рџнац скрџз до крџстијџ.

упрте, упртџ, ж. *уѕад на џџрби коџа се сџављају на рамена*. – Ѐвџ ми упрте дугџчке, дџдџре и маџо приџзми да ми је лџшњџ нџсити тџрбу.

упртити, -џм, свр. *сџавџџи на леђа џџрбу са уџрџама*. – Лџкета и брџт Ёле, упртишџ двџје тџрбе и џднџсошџ рџчак џџџи на лџводу џ-Анићџвку.

упртџша, -џ, ж. *сељџчка џџрба са уџрџама*. – Јџџ мџја упртџшџ тџрбо, џлџј те је упртиџџ пџбро. нп

урвине, џрвинџ, ж. *врлџџни и неравни џџрени на ливади или џиви*. – Ѐднџ гџдинџ џзџ Лџкета да кџси унџ Пузрдинџ џрвине дџље у Нџнџвцу, па кад је видиџџ како е тџ нџравно и врлџтно, свџ џставиџџ и вратиџџ се кџџи.

урџџи, џрчџџм, свр. *џџчинџџи, бациџџи уроке на некога*. – Завџжите дџџетџу црлџнџ рџдџ окџ-лијџвџ рџкџ да га нџ би урџкле урџкљивџ џчи.

Ўрљај, Ўрљаја, м. *брдо са којега се често отискује камен ња се чује орљање*. – Више Чегара има Ўрљај брдо и кат пуше бѹра, отискуе се камѣње скрѹз дѹље до Зѣлића дѹлинѣ.

ўрљив, -а, -о. *онај који је љријеке нарави, љуљиљиљ, заварљиљ*. – Прѣкрајчѣани су ўрљивѣ нарави, али љўдѣвни и поштѣни љўди.

ўсапити се, ўсапљм се, свр. *узнојљиљи се од рада, зајјениљиљ*. – Кўњи су се ўсапили вўкўћи балване и у гѹлў вѹду претвѹрили.

ўсѣкнути се, ўсѣкнѣм се, свр. *љовући слину кроз нос у себе*. – Усѣкни се јадѣн нѣ бијѹ, вљсѣ ти тѣ двљје цѹце ко двѣ макарўна.

ўсирити, -љм, свр. *сљремљиљи некоме смиљалиљу и нељрилиљу*. – Бѹга ми је Ўстрија ўсирила Тўрције и налапушила љ тѣмо ѹклѣн су и дѹшли.

ўсићити се, ўсићљм се, свр. *учесљаљиљи у чему, смељаљиљи, досађиваљиљи*. – Дѣдѣ, одмѣки се от кѹтла, штѣ си се ўсићљјѹ и ўкѹчијѹ ко прѹштац.

ўсѹван, -вна, -вно. *љуљиљиљ, цвркљив, врљљив*. – Ўнѣ Калабе из Балаћа су ўсѹвни и заварити љўди да љ нѣмѣ жѣшћљје љспод небѣсѣ.

ўспѹганити се, успѹганљм се, свр. *љомаљљиљи се, љљалиљиљи се*. – Нѣшто се ўнѣ пуштаљја Лајкметова успѹганила, кѹј јѹј је љѣвѹ, нљко жљв нѣ знѣ.

ўспркос, приједл. *љљркѹс*. – Јѣ тѹ мўгу склѹнити са пўта од шѣлѣ, али нѣћу успркос нѣму.

ўстакнути, ўстакнѣм, свр. *сљављиљи каљу на главу*. – Устакни кѣпу нѣ главу, нѣ ваљѣ се љћи голѹглав.

ўстребати, -ѣм, свр. *заљребѣљиљи*. – Пунѣси мѣло вљшѣ пѣрѣ, штѣ знѣш, мўре ти ўстребати.

ўстукнути, -нѣм, свр. *љовући се, љѹљсљљиљиљи*. – Прѣд будѣлѹм пѣметѣн вѣзда ўстукнѣ и склѹнљ се ў-страну.

ўтабачити, -љм, свр. *умекшаљиљи као кожу љри љљѣвљѣу*. – Изглѣдѣ ми да е нѣко ўтабачљјѹ Јѹшу, ѣно га не бијѣлљ зўба ѣвту данѣ.

ўтанацити, -љм, свр. *дѹговорљиљи љѹјѣдинољљи око некога љѹсла у дѣљѣѣ*. – Не бѣри брљгѣ, мљ смо ўтаначили свѣ око Остоинѣ жѣнидбѣ.

ўтвѹрити се, ўтворљм се, свр. *умљриљиљи се лѣжно, глумљиљи*. – Видљте ли да Лўка нѣ спѣва вѣ се ўтвѹријѹ па слўшѣ штѣ мљ гѹворљмо.

ўтѹлити, ўтолљм, свр. *љрљмириљиљи, зѹдовољљиљи се јѣдући и љљљући*. – Ё, бљли смо ти пѹсве изглѣднили, али смо се сѣдѣ мѣлко опѹравили вѹђе кѹд Нѣћѣ и кѹликѹ-тѹликѹ ўтѹлили глѣд.

ўтор, -а, м. *урез љри дну некога суда гдје се уграђује дно*. – Мѹј Бѹже, кѹ ли је ѹвѣј ўтор направијѹ вѣкѹ нѣкарадно, ко да су му ѹбе лљјѣвѣ.

ўторити, -љм, несвр. *љравиљиљи љљѹр љѹдуљѹрњаком*. – Нѣ знѣ свѣко ўторити кўпуснў кѣцу, зѣтѹ свљ мўлѣ Стѹдена да им направи прѣвў кѣцу.

ўтрнути, ўтрнѣм, свр. *угасљиљи*. – Трѣбало би ўтрнути ту лѣмпу, пѹтроши се петрѣуљѣ.

ўтувити, -љм, свр. *љѣѣљљиљиљи, схваљљиљиљи*. – Ё, верѣбѹга, ўтувићеш тљ мѣне ѹт-сѣдѣ па за ѣљин гѹдљнѣ.

ўтўлити, ўтўлљм, свр. *замљјениљиљи дан за ноћ, угасљиљи*. – Кѣдѣ прѣћѣ пѹслу крај, нўћ ўтўлљ дану сјѣј. нп

утушити, утӯшїм, свр. *угушиїти, удавиїти*. – Наши би старї утушили чѣлу кад би вѣдили мѣд јер нијесу имали прѣвије судѣ за чѣле.

ућарити, ућарїм, свр. *добиии корисїи, искорисїиїи*. – И-мї смо ућарили нѣшто вѣјдѣ ђт-кожѣ и вунѣ на дернеку.

уцибрити се, -їм се, свр. *обући ианко одијело њо хладном времену*. – Штѡ си се такѡ уцибријѡ на ђвомѣ лѣду, бржѣ иди обуци се бѡлѣ, ѡзѣпшїеш.

уциверити се, -їм се, свр. *обући ианку и країку одјећу*. – Спѡрѣшта се Сѡка уциверила накѡ па јѡј пѡла гњѣтѡвѣ гѡло?

уцаклити, уцаклїм, свр. *усјајиїти се као сїиакло*. – Уцаклијѡ ведрикан, свѣ ће нућас смрзнути и зѣц би мугѡ тражити маћерѣ.

уцмѣкати, уцмѣкѣм, свр. *убиїи, усмрїиїи*. – Нашли уногѣ лѡпова дѡље пѡд-њива, уцмѣкало га ко псѣ.

ућувијест, -и, ж. *сїрашило, онај ко се ирѣиѡвара*. – Унај се Тѡле утѡвѣра ко каква ућувијест; кажѣ да нѣ море рѣдити, бѡли га, бївѣ, трбу.

ућера, -ѣ, ж. *скромна и сиромашна сїара кућа*. – Пѡшље свѣкѡга рѣта код-нас скрпѣ по кѡју ућеру дѡк не направѣ бѡлѣ кућу.

ућерица, -ѣ, ж. *деминуїиѡв од именице ућера*. – У Бјѣлавина вїрїи испот-снїјега нѣколико ућерицѣ уније Јѡкїћѣ из-Врбљѣнѣ.

ушати, -ѣм, несвр. *їазїии, слушаїи*. – Цѣба ти је замлаћивати зѣбе, ун нѣ ушѣ шта тї гѡворїш.

ушачити, -їм, свр. *искорисїиїи у мањѡј количини*. – Јѡкїћи су данас лїјѣпо ушачили, прѡдѣли су јѣнѣце на пїјаци у Барѣије.

ушићарити, ушићарїм, свр. *добиии неку корисїи*. – Бїла е дѡбра пїјаца у-Рѡрије и Ђулуми су прѡдѣли јѣнѣце и прѡдобро ушићарили.

ушицати се, -ѣм се, свр. *узнојиїи се и умориїи радећи*. – Данас смо се свї на лїводи ушицали кѡсѣћи и купѣћи.

ушпїјати, -ѣм, свр. *угледаїи, иримијеїиїи*. – Крїју се ко змїја нуґе, нѣ мореш и ушпїјати да су ти чѣтри ѡка у глави.

ушпѣрати, ушпѣрѣм, свр. *ушпѣдиїи, сачуваїи*. – Танѣсија е ушпѣрѡ пѣре ѡд-вунѣ и вѡска да купї сѣнице од Милѣнцијѣ.

уштрѡити, уштрѡїм, свр. *касїрираїи, ушкоїиїи*. – Дѡђе унај јѣловѣч из Вагана и уштрѡї нашега ждријѣпца дѡк си длѣном ѡ-длан.

ушћупѣран, -рна, -рно. *суїроїино од лијеїѡг, накарѡдан*. – Мїли Бѡже, унѣ бѣтегѣ штѡ е ушћупѣрна.

Ц

цѣветине, цѣветїнѣ, ж. *одјећа, углавном сїарија*. – Дѡк се нѣ појѣви бјѣлик и тивтик у зѣми, наше су маћер унѡ цѣветїнѣ ткѣле и крѡиле од кунѡпѣлѣ и кѣтана.

цѣјка, -ѣ, ж. *назив за средњѡвјечну и сїосѡбну жѣну*. – Кад унѣ цѣјка из-Рудїнѣ ијдѣ пѣтом, унѣ двїје пѡле изѣ-нѣ сѣмо крѣшѣ, двїца-трїца, двїца-трїца.

цѣјкан, -а, м. *милицајца*. – Не голѣми Стрѣило, ѣто цѣјкана, прѣтѣвариће те пендрѣкачом пѡ-лѣђїје.

цајо, -ѐ, м. *хѣокорисѣиѣк од именице милицајац*. – Свѣкѣ цајо знѣ пѣнеког одалѣмити пѣндрекѣм, сѣмо ли му се мѣло успрѣтивѣи.

цајош, -а, м. *хѣокорисѣиѣк од именице милицајац са ѣојачанѣм иронијѣм*. – Ё брѣле, кад цајоши пѣндречѣ, увијају се рѣбра ко тѣркија.

цакѣтати, цакићѣм, несвр. *галамиѣиѣи крешѣавим гласѣм*. – Свѣдиле се Јѣла и Аћуша па цакићѣу ко двѣје врѣне.

цакла, -ѐ, ж. *свилена сукња која се сјаји као сѣакло*. – Ызвадила Ђурђија нѣвѣу цаклу из кѣвчѣга и обѣукла па ѣтишла нѣ-збор кѣ-црѣкѣ на Врѣби.

цакло, -а, с. и **цакѣ**, -ла, м. *сѣакло*. – Рѣзбила дјѣца прѣзор а нѣмѣ није кѣпити цакла под мѣлим Бѣгом.

цакум-пѣкум, фраза. *ѣо мјери, одговара, ѣаман*. – Кѣпијѣ Јѣја од Мѣркана ѣдан вѣјнички шињѣл, цакум-пѣкум, стѣи му ко салѣвен.

цапѣн, цапѣна, м. *алаѣика којѣм се ѣомијѣрају балвани на лагеру*. – Нѣ-мугѣу се балвани слѣгати на лагер брѣз цапѣна па нѣка прѣчѣ ко кѣко ѣће, ѣт.

цапѣити, -ѣм, свр. *угрисѣиѣи у моменѣиу*. – Кад је пѣкѣјни Ђѣпо бѣјѣ мѣли, цапѣ га змија, ѣнѣ рѣгатѣ шарѣвуља у Лукѣндића Бѣчуша зѣ-нугу и није бѣло никакѣа спѣса вѣно ѣдрезати нѣгу.

цап-царѣп, фраза. *муњевѣиѣи угриз за враѣи*. – Јѣчѣ ѣпаде лѣсица ѣ-наше кѣкоши и нѣјбољѣга пијѣтла зѣ врѣт, цап-царѣп па стрѣгнѣу у грѣмѣе.

цѣрза, -ѐ, ж. *сукња*. – Нѣше цѣре облѣчѣ нѣ-збор цѣрзу од чѣстѣ свѣлѣ.

цѣрзан, -а, м. *мушкарац у ѣоцѣјѣанѣм одѣјѣлу*. – Ё, мѣј Јѣјкѣте, мѣј јѣднѣи цѣрзанѣ, ѣма ли ѣко да ти тѣ палаћѣне прѣишије.

цѣрзара, -ѐ, ж. *жена са ѣредугачком сукњѣм*. – Симѣуана је ѣмала цѣрзу скрѣз дѣ-црнѣ зѣмљѣ па јѣј дјѣца нѣдјѣла ѣме цѣрзара.

цѣвѣјка, -ѐ, ж. *жена шѣроких лѣћа и кукова*. – Ни чѣрсто мѣшкѣ чѣљѣде нѣ смије нѣшѣј цѣвѣјки ѣ-шаке, кѣмоли жѣна.

цѣвѣнцика, -ѐ, ж. *срѣбрѣни или златѣни новчић као украс на женској одѣјѣи*. – Свѣ су Мѣлићѣке ѣмале ткѣнице и нѣ-њѣма цѣвѣнцике ѣ-дѣвѣ рѣда; ѣдан рѣд ѣд-злѣта а дрѣгѣи од срѣбра.

цѣвѣка, -ѐ, ж. *звѣздѣни клинчић на ѣѣиѣи вѣјничѣке чѣзме*. – Шѣмијѣјло е свѣ цѣвѣке нѣ-цѣкула пѣдѣрѣ ѣдлазѣћи на прѣло Крѣкачинѣј кѣћи.

цѣвијѣлити, цѣвијѣлѣм, несвр. *задаѣаѣиѣи неѣомѣ бол на разнѣ начинѣе*. – Кѣ е цѣвијѣјијѣ дјѣцу удѣвицѣ Анђѣлијѣ, тѣј је кѣд-Бога прѣгријѣшијѣ и дѣша ѣе му нѣ-нѣс ѣзѣћи.

цѣвѣкѣтати, цѣвѣкѣћѣм, несвр. *дрѣхѣаѣиѣи ѣаѣо да се ѣресѣају зуби*. – Кад кѣд-нѣс стѣгнѣ зѣма, зѣуби цѣвѣкѣћѣу од пѣстѣга лѣда.

цѣврѣкљѣив, -а,-ѣ. *нагле ѣрѣроде и брзѣх реакѣија*. – Свѣ су Чѣгѣри цѣврѣкљѣиви и заварити а нѣрѣчитѣ ѣвѣи испѣд Дебѣлѣѣаѣа.

цѣврѣлка, -ѐ, ж. *дрѣвени клинчић којѣм се неѣиѣо ѣѣврђѣује*. – Ўдари ѣдну цѣврѣлку у дрђѣлицу да брѣдѣвин нѣ клапѣ, лѣшњѣ је тѣсати јѣпију.

цѣврѣцнути, -нѣм, свр. *ѣѣиѣиѣи гуѣљѣвѣј раѣије*. – Ајѣмо Мѣјѣне цѣврѣцнути по ѣдну с нѣгѣу, па кѣд пѣшло да пѣшло.

цѣбѣара, -ѐ, ж. *киша којѣ неѣресѣѣано ѣѣада*. – Кѣша цѣбѣара цѣјѣлѣи дѣн лѣје и скѣвѣсѣ свѣ до гѣлѣ кѣжѣ.

цѣбати, цѣбам, несвр. *обилно ꙗдаѣи и квасиѣи*. – Ваздугѣ бѣговетнѣ дан кѣша цѣбѣ љз-неба из зѣмљѣ.

цѣбнути и **цѣцнути**, -нѣм, свр. *ѣасѣи изненада на земљу и угруваѣи се*. – Кад сам јучѣ цѣбно са љнѣ нашѣ шљѣвѣ, нијесам мугѣ љстати зѣ-пѣ саѣта.

цѣргати се, -ам се, несвр. *цѣњкаѣи се око неких сиѣиница*. – Мѣлѣнко се знѣ цѣргати са тргѣвцијѣ ко нѣко љз-нашега краја.

цѣрѣкати се, -ам се, несвр. *смѣјаѣи се неѣрисѣојно*. – Нѣмѣј се, кѣћо мѣја свѣчему чѣдити и цѣрѣкати се, да те нѣрот љзимѣ нѣ-зѣп.

цѣбѣк, -а и **цѣбѣљ**, -а, м. *осѣаѣаѣк круѣицијѣ ꙗраве на љиви или ливади*. – Пѣд-јесѣн се по ливода и љива ѣсѣшѣ љнѣ цѣбакови травѣ па запињѣ зѣ-нуге ко какво бѣздрѣе.

цѣбѣлика, -ѣ, ж. *круѣиција сува ꙗрава у облику моѣке*. – Пѣкупи цѣбѣлике љ-сијена па избѣаѣи прѣо ѣградѣ јер тѣ ни кѣњи нѣћѣ да јѣдѣ.

цѣбати, -ам, несвр. *климаѣи се*. – Овај ми се зѣп цѣбѣ и бѣлѣ ме, мѣраћу га вѣдити, нѣмѣ му спѣса нѣкако.

цѣбнути, -нѣм, свр. *ѣомакнуѣи неѣиѣо нагло*. – љзѣ Кѣво ѣдну грѣну крушкѣ и мѣлко цѣбнѣ, кад пѣла тѣрбѣ крушѣка пѣде нѣ-земљу.

цѣбра и **цѣбраша**, -ѣ, ж. *жѣна ѣанке и ѣровидне ѣдѣје*. – Вѣдѣре љнѣ цѣбрѣ каква е, пѣте јѣј се нѣобратно ѣкретале.

цѣбре, -ѣ, м. *мушкарац који има на себи ѣанку и ѣровидну ѣдѣју*. – Кѣдѣ се љнѣј цѣбре упѣтијѣ по ѣвѣј мѣћави?

цѣбрило, -а, м. *ѣѣјораѣив за мушкараца цѣбру*. – Нѣ би љногѣ Стѣвиловѣга цѣбрила привѣло пѣмѣти ни дѣсет пѣпѣва па да га свѣтујѣ свѣкѣ дан.

цѣбук, -а, м. *врѣа хљѣба, ѣвоѣк*. – Вѣлѣ да е у Швѣбѣ бѣјѣ нѣкакѣв цѣбук па бѣјѣ сѣв, мѣгѣ си укрѣсати љ-њга.

цѣва, -ѣ, ж. *жѣна ѣругих неѣокривених ногу*. – Кѣко љнѣ цѣву нѣје срамѣта прѣлазити ѣспред ѣудѣ нѣко гѣлијѣ крака?

цѣвара, -ѣ, ж. *ѣѣјораѣив ѣд именице цѣва*. – Сѣстале це цѣвара, стѣска и плѣска па еглѣндишѣ; чѣја је цѣра нѣљѣшѣ у сѣлу.

цѣвѣкѣт, цѣвѣкѣта, м. *ѣаѣка која се ѣлаћа ѣри улазу на ѣијацу*. – У Кнѣну се плѣћа цѣвѣкѣт и за сѣтнѣ и за крупнѣ стѣку кад љлазѣш на пѣјацу.

цѣгѣнија, -ѣ, ж. *нерѣд, сваћа*. – Каква е тѣ тѣмо цѣгѣнија, ѣставте се тѣга, нијѣсте вѣ вѣшѣ дѣѣа.

цѣгѣнити, цѣгѣнѣм, несвр. *ѣзѣивѣи нерѣд, ѣровоцираѣи*. – Нѣ баркѣј љ-дѣѣу и не цѣгѣни, ѣстави ѣ да се ѣграју, мѣгѣ она и брѣс-тебе.

цѣгѣршпица, -ѣ, ж. *цѣвѣчица у коју се сѣавѣља цѣгарѣи ради ѣушења*. – Кѣ нѣје ѣмѣ лѣлу или цѣгѣршпицу, нѣје се ни смѣтрѣ за пушѣча дувѣна.

цѣги-мѣги, фраза којом *се изражава лагано и ѣгаво нѣпрѣдовање*. – љн ти тѣ, свѣ понѣјло, цѣги-мѣги и прѣдаде и вѣсак и вѣну, а мѣ зѣдрѣи цѣјѣну и нѣко нѣшта нѣ-ушачѣ.

цѣгли, -ѣ, -ѣ. *само јѣдан, јѣдини*. – Јѣвица е потрѣшијѣ свѣ и цѣгли дѣнар ѣћинѣ зѣрадѣ у Глѣшинѣј бирѣји дѣље љ-Рѣрије.

цѣгѣљати, -ам, несвр. *свираѣи на инѣструмениѣу са сѣрунама*. – љзѣ Рѣјко виѣлину па повѣздѣн цѣгѣљѣ и прѣпѣјѣ пѣ-чашу рѣкијѣ.

цџеј, -и, ж. *вода у којој је њрокуван букови луг*. – Цџеј најбоље њзбијели прџенину и џперџ пџрџн.

цијџпац, -пца, м. **1.** *џанка и уска њива у близини насеља*. – У џном њшем цијџпцу џспод џрмана је танка зџмља. Њџе брџзда дџбља од рогџшицџ па плџг сџмо тандрџља. **2.** *дио џаре за џкање џлаџна*. – Слџмијџ ми се џдан цијџпац џ-тарџ, њправдџ ми брџене њџви, Бџк ти дџџ.

цијџук, -а, м. *џанак џисак миша или нечега другог*. – Чџје се неџкаџв цијџук, погледџјдџ штџ е.

цијџкати, цијџчџм, несвр. *оглашаваџи се цијџуком*. – Ў-нашом купџџрџшту се њакџтили мџши па цијџчџ, а неџмџ мџчкџ да џ тамџни.

цик, -а, м. *освиџ зоре*. – У цик зџрџ, пџчињџ пџџвати прџви пијџтли.

цика, -џ, ж. *вика, галама*. – Каџва е тџ тамџ цика и вика, прџкните више док џџ нијџсам тамџ дошџ?

цикнути, цикнџм, свр. *џкнуџи, разбиџи се џџџи сџакла*. – Баџишџ дџџа кџмџн џ-џаш прџзор и цџкло цикнџ и рџспрџка се на комџдиџе.

цицџ-мицџ, фраза. *играџи неку игра вараџџи и џџџваљуџџи*. – Неџмџ воџе цицџ-мицџ, џгрџј поштџно јер се џгрџ у пџре.

циција, -џ, м. *шкрџац, џврдџца*. – Њџје бџло веџџега цицијџ од џнога Њџкицџ Пољџревиџа џд-Ўнца до Дџџа. Зџр џн џлити чџеку раџију, а, јџк!

цјџлац, -лца, м. *дубок неџаџсени сџијег*. – Њџши теџџци свџки дџн гџзџ цјџлац јер сџијек прџџ-џџи затрџпа прџтину.

цјџпак, -пка, -пко. *цјџџиво дрво, њије усукано*. – Ўџџ комџд јџвора сџ-Млиџиштџ штџ ми је дџџ лугџр Ђџџо, цјџпак ко цџкло.

цјџпана, -џ, ж. *комџ џџцијџџенога дрвеџа*. – Лџџо е џџијџати цјџпана од цјџпка дрџвета, али кџд је џсџкџно, џндџк је мџџа.

цјџпаница, -џ, ж. *деџинуџив од именице цјџџана*. – Дунџси кџјџ цјџпаницу па убџџи у шпџрет да се вџтра не џтрнџ.

цјџпидлака, -џ, ж. *сџџичар, циција, шкрџац*. – Њијџсам ти џџ цјџпидлака ко пџџџџни у сџлу, лџџо џемо се њагџдџти џџо цијџнџ.

цика-вика, фраза. *галама дџџе на џрвоџе сџијегу*. – Пџџ је сџијек па се чџје граја и цика-вика од дџџџџ.

цик-цџк, фраза. *џломџено џџџи шаре у зџије*. – Лџџо ти је пџзнати њџшу шџрку или пџскока, џ-џџ је џџџ шџра њџ-лџџије цџк-цџк у мџлиметар.

цикнути, цикнџм, свр. *џкнуџи као сџакло*. – Цџкнџ џџџ лџд њџ-локџи ко цџкџ на прџзору.

циле-миле, фраза. *џволично, час оваџо, час онаџо*. – Неџмџџ ти мџни циле-миле, говџри џштину или џе мџтка сџџџи.

цилџк, -а, м. *звук црквеног или другог звона*. – Зџџно њџше цркџџ у Стџекџрџџџије је џмало њџљџшџџи цџлџк јер је џмало џ-себи мџџо срџбра.

цилџкати, -џм и **цилџчџм**, несвр. *оглашаваџи се звуком звона*. – Ў-нашом крају, џџма с прџљеџа, цџлџчџ брџнзе трџгрлице на вџловџје, а стаџа џџџџ се вџљају њџза-стрџне ко џџџџи прџџ неба.

циљџти, циљџм, несвр. *џишаниџи, гаџџи*. – Спџреница е зџџо циљџти кџменом из рџџџ ко џс-пушџџџ.

цѝма, -ѝ, ж. *зељасѝи дио сѝабла кромѝира изнад земље*. – Биће купијерā, искркала цѝма до кољена, сāмо да не буде сѝшѝ.

цѝмати се, -āм се, несвр. *климаѝи се, мрдаѝи се*. – Ўнō се нѝвō косиште расушило па се цѝмā, удари ѝдну цврљку и утврди га.

цинци-линци, фраза. *дјечија игра у којој се чује ова фраза*. – Сад ћемо се поиграти мāло цинци-линци па ћемо се одморити, а ѝндāк ћемо пити млијѝека и ѝћи спавати.

цинкарити, цинкарѝм, несвр. *ѝоѝказиваѝи, одаваѝи ѝајну*. – Ўнāј нāш криво ништа не рāдѝ већ сāмо цинкарѝ и шпѝјā ко ће доћерати сврāзу дрвā ѝ-шумѝ па да га пријāви лугāру.

цинкарoш, -а, м. *онај који цинкари и сѝлеѝкари*. – Чувāј се тѝ Вагањанā дoбро, јер су тo цинкарoши кaквије овā зѝмља није шчѝкала.

цѝпел-цѝг фраза. *сѝрого уѝврђена ѝраса креѝања*. – Нāш Пелѝшија кāд ѝдѝ с ливодѝ, неће скрѝнути кѝда е краћѝ и бржѝ, вѝно, цѝпел-цѝг, пѝтем oколо кѝдā се вoзѝ кoла сѝјена.

цѝрити, -ѝм, несвр. *уѝорно гледаѝи кроз неки ѝјеснац*. – Мијo повāздāн цѝрѝ иза вратā ко прoлази испрѝт-кућѝ.

цѝција, -ѝ, м. *ѝврдица, себичњак*. – Нѝмā вѝћѝга цѝције од Кудрѝ у чѝтри сѝла.

цицијашити, цѝцијашѝм, несвр. *шкрѝичиѝи, уздржаваѝи се од издаѝака*. – Плāти тo, штo цѝцијашѝш, па да ѝдѝмо кѝћи, прoђе дāн.

цѝц-мѝц, фраза. *израз за лагано ѝомицање*. – Бoга ми, ѝни ти полāко, цѝц-мѝц, и догѝрашѝ пѝну кāцу кoма до кoтла.

цѝцвара, -ѝ, ж. *укусно јело од ѝаленѝе са кајмаком која је за Бoжић обавезна*. – Нāјдражѝ ми је бѝло оглѝдати се нā-цѝцвари да видѝм, ѝма ли ме.

цѝча, -ѝ, ж. *велика хладноћа*. – Од вѝликѝ цѝчѝ, зāледѝ вoда на oблац ѝ-локвa и кoритије.

цмāкати се, -чѝм се, несвр. *љубиѝи се уѝадљиво*. – Ништа ѝнō двѝе не рāдѝ већ се по цѝјелѝ дāн цмāчѝ и мāзѝ.

цмѝгољити, -ѝм, несвр. *извлачиѝи се лагано из каквог ѝјеснаца*. – Пѝле из јāета полāко, цмѝгољѝ, цмѝгољѝ и на крају ѝзāђѝ.

цмѝздрити, -ѝм, несвр. *ѝлакаѝи ѝѝихо са ѝрекидима*. – Прѝстаните вишѝ цмѝздрити, досāдиле сте и Бoгу и нāроду.

цмoлити, -ѝм, несвр. *ѝлакаѝи ѝѝихо*. – Бoна Мāро, прѝстани вишѝ цмoлити, није нико сѝзама повратѝјo никога и зѝмљѝ па нећеш ни тѝ.

цoк, цoка, м. *балван, дебље дебло дрвѝа*. – Дoвѝкo Прњo смрчовѝ цoкове да пѝлā трѝницу зā-кућѝ.

цoкур, -а, м. *надѝмак за мушкарца који је недруѝѝвен*. – Цoкур свāкѝ дāн сām пѝшкѝ калāузи у чāршију, сām се враћā и не гoвори ни с кѝм.

цoкурoвка, -ѝ, ж. *цoкурова жѝна*. – Ўнā би цoкурoвка свѝзала двā мушкарца док би рѝкo, тāмо се дāљѝ, ѝт кāко е бѝла āрна.

цoндрати, -āм, несвр. *досађиваѝи се сјѝдећи без икакве обавезе*. – Штo ви тѝ цoндратѝ и oтѝжѝте јāије, штo нешто не рāдите, ѝмā ѝ-Бoга пoслoвā и зā-вāс.

цoннути, -нѝм, цoпнѝти, -ѝм и цoпнути, -ѝм, свр. *угрѝѝи зубима брзѝно ѝо-ѝуѝи змије*. – Пѝру е цoнула змија зā-нугу кāд је прѝлазијo ѝнāј зѝдић ѝспрѝд Лāкетинѝ кoларѝ.

цѡтрљ, -а, м. *сѡпан, неразвијен мушкарац*. – Дана̀с цѡтрљ није до̀лазијѡ у зѡму, ка̀жѡ да га бо̀ли трбу.

цѡца, -ѡ, ж. *слина која виси из носа*. – У Стѡвѡна ва̀зда вѝсѡ двѡје цѡце ѡз-носа ко двѡ макарѡна.

цѡцо, -ѡ, м. *онај који има цоце*. – Цѡцо е свѡко̀га да̀на ѡдлазијѡ под клѡнић и ла̀довѡ на ко̀жѡну пѡ-цијели да̀н; ва̀лда га бо̀љеле ну̀ге, шта ли ће би́ти.

црвѡточина, -ѡ, ж. *излучевина коју црви сѡварају у дрвѡи*. – О̀ва е ја̀пија пѡна црвѡточинѡ и ѡд њѡ се не мугѡ прѡвити вра̀та и про̀зори.

Црѡму̀шовица, -ѡ, ж. *рејон у шуми гдѡе расѡе црѡјѡмуша*. – Дана̀с смо би́ли са ѡвца скрѡз ѡспод Црѡму̀шовице.

Црѡвари, -ѡ, м. *назив за Ливњаке у гламочком крају*. – Црѡвари ѡд-на̀с кѡпујѡ свѡ шта стѡгнѡ од купијѡра до мѡса и сѡра па препрѡдајѡ до̀ље у Триљу.

црѡјѡмуша, -ѡ, ж. *дивљи лук који расѡе у шуми у рано ѡро̀љеће*. – Црѡјѡмуша е здра̀ва и на̀ш би Чу̀сте пѡијѡ пѡ-пола врѡће на̀-да̀н.

цр̀кавица, -ѡ, ж. *сѡиница, мали добѡиак*. – На̀ш Кња̀з прѡма̀ ѡнѡ цр̀кавицѡ и пѡтро̀ши за трѝдни свѡ.

цр̀кнути, -нѡм, свр. *креѡиѡи, лиѡсаѡи*. – А̀ма, што -ћете ѡ-луку, да̀бо̀гда цр̀к-ли.

цр̀љѡн, -и, ж. *вечерње руменило ѡри заласку Сунца*. – Вѐлика е цр̀љѡн та̀мо на за̀паду, ѡзглѐда да ће прѡмјѡна врѡмена.

цр̀љѡн, -а, -ѡ. *црвен*. – Ы̀мѡ Ђурѡнда ѡдан ца̀мадан цр̀љѡнѡ, од цр̀љѡнѡ рѡзе са̀-двѡ златна пѡцѡта пѡд-грлом.

цр̀ница, -ѡ, ж. *квалиѡѡина земља црне боје*. – На̀ше до̀лине су би́ле свѡ од ѡнѡ цр̀ницѡ зѐмље, а ѡ-њѡва е би́ло пѡла пр̀жинѡ.

цр̀нома̀наст, -а, -ѡ. *онај ко је црне ѡуѡи, гарав*. – Ко̀д-на̀с се вѝше цијѡнијѡ цр̀нома̀наст ѡса̀н од исѡна са жу̀тије перчѝном.

Цр̀нчевић, -а, м. *ѡрезѡме у Красѡицу код Гламоча добијѡно ѡ боји лица*. – Го̀тово свѡки Цр̀нчевић ѡма̀ цр̀нома̀насту гла̀ву и рѡјѡтко ко̀и је дрѡге ва̀рбе осѡм Инићѡи.

цр̀нчити, -ѡм, несвр. *радиѡи ѡѡеѡе ѡслове као црни робови*. – Ја̀дни ра̀дник тѐгли и цр̀нчи пѡ-цијели да̀н ѡ-шуми, и ни́кат се не ѡдморѡ како ва̀ла.

цр̀тало, -а, с. *меѡално сјѡчивѡ које сѡјече земљу ѡриликом ѡрања*. – И лѡмеш и цр̀тало су нам ко̀вали ѡни Мр̀ђѡни ѡс-Пријѡна и тѡ су ти би́ли на̀бес ко̀вачи, не трѐба ду̀ше губѡти.

цѡг, -а, м. *цијев кроз коју се ѡровлачи фиѡиљ у ѡѡѡро̀лејке ламѡе*. – Искрѡвијѡ се цѡг, пѡправи га и увѡци ну̀ви витѡљ.

цѡгати, -ѡм, несвр. *ѡиѡи ракију са кра̀им ѡрекидѡма*. – Штѡ свѡки да̀н цѡгате ракију, на̀-ну̀с вам тр̀гла, да̀бо̀гда?

цѡгнути, -нѡм, свр. *ѡијуцнуѡи мало, биѡи наврзан од ѡиѡа*. – Ми́ смо ти јѡчѡ сврѡтили на̀ко̀ ѡмѡрни ко̀д Во̀дина До̀киѡа у бирѡију и снѡгѡ цѡгнули пѡ-неко̀ликѡ ло̀зе, и Бо̀га ми, за̀гријашѡ нас до̀бро.

цѡко, -ѡ, м. *умѡѡаѡо ѡаѡче*. – Ђѡ на̀бавѡ то̀га цѡку?

цѡра, -ѡ, ж. *дјевојка*. – О̀доше мѡмци на прѡло цѡра, а ти се ка̀ртај и пѡши та̀ј торѡтан, ми́слиш да ће тѐби та̀ко̀ме до̀ћи цѡре са̀ме.

цурѐтак, -тка, м. *дјевојчица од дванаестѝак година*. – Унѝј цурѐтак расте ко из вѝдѝ Бѝже ме прѝсти, прѝтѝгла се ко кѝнопља.

цѝрица, -ѝ, ж. *женско дијѝте до десѝтѝ година*. – Нѝш је Сѝмо ѝмѝ двѝје цѝрице, а ѝндѝк му се рѝдиле јѝш двѝје близѝнкиње.

цѝрѝк, узв. *назад, ѝовуци се*. – ѐп, ѝп, цѝрѝк, цѝрѝк, ѝстави кѝње вѝдѝш ли да е бѝлван зѝпѝ зѝ-камѝн.

цѝрѝкнути се, цѝрѝкнѝм се, свр. *ѝовући се уназад у јѝдном ѝрзају*. – Цѝрѝкните мѝло кѝње за ѝдан пѝдаљ, нѝшто е зѝпѝло.

Ч

чѝбар, -бра, м. *дрвена кухињска ѝосуда за млијѝко*. – Музѝље свѝкѝг јѝтра музѝ ѝвце у чѝброве и вѝрѝ варѝнику на ѝгњѝшту.

чѝбрица, -ѝ, ж. *деминуѝив од именице чѝбар*. – Дјѝца вѝлѝ да им се нѝмрвѝ крѝва у чѝбрицу пѝну врѝћѝ варѝникѝ.

чѝвѝ, чѝвла, м. *сѝецијѝлни ексер за ѝоѝкивање коња*. – Кѝд ѝдѝш на дѝрнек ѝ-Мркоњић, дунѝси чѝвѝлѝ да пѝткујѝмо кѝње, ѝтпашѝћѝ им плѝче.

чѝврѝљати, -ѝм, несвр. *говориѝи дјѝчијѝм јѝзиком из ѝрве фазе говора*. – Свѝ док нѝ прогѝворѝ, дјѝца чѝврѝљајѝ, јѝр нѝкѝ глѝсове нѝ мугѝ изговѝрати.

чѝдити, -ѝм, несвр. *димиѝи, добијаѝи гараву боју од дима*. – Чѝдѝ нам ѝвѝј шпѝрет, мураћѝмо га прѝтрѝсати да вѝдѝмо штѝ му је.

чѝдоња, -ѝ, м. *во који има боју као да је био на диму*. – Гѝре кѝд-нѝс Врѝвѝцѝ, рѝјетко е бѝјѝ кѝи чѝдоња у тежѝака, а свѝкѝ дрѝгѝ је или гѝроња или зѝкоња.

чѝђ, чѝђи, ж. *ѝрах од дима, гар*. – Дѝк не потѝкошѝ рѝрови и дѝмњѝци, вѝмо са ѝустријѝм, кѝд-нѝс је дѝм излазијѝ на бѝцу па е сѝв тѝван бѝјѝ пѝн чѝђи.

чѝђѝв, чѝђѝва, ѝђѝаво. *оѝај који је ѝоцѝрнио од чѝђи*. – Кѝд стрѝц Шѝјко вјѝшѝ мѝсо на тѝван да се сѝшѝ, сѝв се зѝгарѝ па изглѝдѝ чѝђѝв ко да е спѝвѝ на тѝвану.

чѝђѝ, -ѝ, м. *мушкарац који има мрку боју лица ѝоѝиѝ чѝђи*. – Муј Бѝже, ѝѝ ли је нѝш чѝђѝ нѝкѝ зѝчадијѝ?

чѝира, -ѝ, ж. *ограћѝна ливада у близини насеља*. – У Видѝсиловѝ чѝири је бѝла ѝдна крѝшка и, Бѝк ти је не убиће, рѝђѝла свѝкѝ свѝкатѝ гѝдинѝ.

чѝјати, -ѝм, несвр. *дугѝ ишчекиваѝи неке вијѝсѝи*. – Бѝба Василија е дѝвет гѝдѝнѝ чѝјѝла и чѝкала дѝда Милѝша ѝће ли ѝдаклѝн избити, а ѝндѝк, десѝтѝ гѝдинѝ, дѝд ѝзненѝда бѝнѝ из тѝлијѝнскѝга рѝпства.

чѝјити, -ѝм, несвр. *јѝдиѝи, ѝѝиѝиѝи, жѝлѝсѝиѝиѝи*. – Не чѝите жѝне за мртвѝје већ пѝдѝжите ѝвѝ нѝјѝч, сѝзама се нѝко нѝје врѝтијѝ са ѝногѝ свѝјѝта.

чѝкараст, -а, -ѝ. *ѝособа круѝних очѝју*. – Јѝлица е ѝмала чѝкарасте ѝчи, па кѝд пѝглѝдѝ нѝма, ѝзмѝ те нѝкаква стрѝја па си пѝѝн и брез рѝкијѝ.

чѝкија, -ѝ, ж. *врѝѝа мѝлого ножа на расклаѝање*. – Кѝга муја чѝкија убѝдѝ, нѝ требѝ му ни крѝва ни вѝдѝ. нп

чѝкмак, -а, м. *зѝвожје којѝм се изѝзива искра ѝрѝликом удара у кремен, ѝцило*. – Муј дѝд Милош, кѝд се врѝтијѝ из тѝлијѝнскѝга рѝпства, дѝнијѝ е сѝ-сѝбѝм нѝкакѝв шѝрпѝљ и ѝ-њѝм свѝ штѝ трѝбѝ за лѝлѝ; чѝкмак, дувѝнкѝсу, нѝкакве мѝлѝ мѝшице и јѝш штокојѝшта.

чакшире, чакшир̄а, pl. tantum. *вр̄с̄ӣа њан̄ӣалона од дебелог сукна*. – Наши су кӯповали у Книну и Бѣнкѡвцу чакшире, али љни дѡље к̄ажу брѣневреци.

чакширан, -а, м. *оној који носи чакшире*. – Ђнај чакширан ѡс-Прибелѣ је нӯсијѡ чакшире у кѡѣ је мӯгѡ ст̄ати јѡш ѣдан чѡек.

чалабр̄цнути, чалабр̄цнѣм, свр. *ѡјес̄тӣи мало, ѡ̄ек да се замами глад*. – Чѡм дѡђошѣ, чалабр̄цнушѣ м̄ало чѡрбицѣ па ѡдошѣ на штрѣку љ-Млиништа кр̄чити п̄т.

чалабр̄чак, -чка, м. *оскудан ручак од неколико залогаја*. – Није чалабр̄чак ѡстѡ штѡ и р̄чак, м̄јј Савѣтина. Г̄зда ѡм̄а р̄чак, а сирѡтиња чалабр̄чак.

чале, -ѣ, м. *надимак за кочојерна мушкарца*. – Није нашом чали св̄ако завиривѡ у тѡрбу, бр̄јкане м̄јј.

чалија, -ѣ, ж. *рас̄ӣшње, макија, круј̄на ѡрава*. – Гѡре, ѡзнад јѣзера на Ш̄атор планини, од п̄стѣ чалијѣ и макијѣ нѣ мореш прѡлазити.

чалма, -ѣ, ж. *каја око које је замојан вунени ѡешкир да чува главу од хладноће*. – Ђ-нашом крају су људи нӯсили чалме с̄амо у тѡку зимѣ, и тѡ љни штѡ су им к̄ѹе испѡт-шумѣ.

чамити, -ѡм, несвр. *чекај̄и, надај̄и се*. – Дм̄тар по цијели д̄ан чам̄и кѡд оваца да прѣстанѣ к̄ша ромѡњати.

чамовина, -ѣ, ж. *ојш̄ӣи назив за дрво чеј̄инара, смрче, јеле и бора*. – Чамовина из Ш̄атора и Ст̄аретинѣ је ѡс̄ук̄ана и није цијѣпка, а љна из Палежа и Рѡгуљинѣ дѡлинѣ правна ко п̄шка.

чамѡтиња, -ѣ, ж. *неак̄ӣвност̄и, чекање*. – Вѡђе је, кѡлико ј̄а вѡд̄им, п̄ст̄а чамѡтиња завлада и тѡт̄ални нѣр̄ад.

чанак, -нка, м. *округла дрвена ѡсуда у кухињи слична шер̄и*. – Разбијѡ ми се љнај чанак, вољелија би да ми је свѣ к̄арлице поразбијало а да е љн здрав.

ч̄ап, ч̄апа, м. *мјера, с̄рава за одређивање дебљине даске*. – Направи Јѡја два ч̄апа, ѣдан за двѡцу а ѣдан за пѣтицу д̄аску.

ч̄апкати, -к̄ам, несвр. *скидај̄и ѡруђе или које друге сиј̄нице са каквих ѡредмеј̄а*. – Прѡђи се тѡга, штѡ ч̄апк̄аш пов̄зд̄ан пѡ-себи, в̄аљда нѣћеш златѡ ишчапкати.

ч̄апраз, -а, м. *онај који кроји народну ношњу и јаше доброга коња*. – Није било бѡљјије ч̄апраз̄а од Црнољуж̄ан̄а ниѡи ће и бити дѡк је св̄ијета и вијека.

Ч̄апразлије, Ч̄апразлиј̄а, ж. *добре бињѣције на добрим коњима у виш̄ешкој одори*. Овако се зове једно село у Лѡвањском ѡљу. – Свѣ Ч̄апразлије ѡспод Д̄инарѣ у Лѡвањском пѡљу сл̄авѣ Ч̄асне Вѣриге.

ч̄ар, -а, м. *љеј̄ош̄а, шаренило, бајковѡш̄ост̄и*. – У прѡљеће, к̄ад озеленѣ наши гајови и окр̄ајци, нѣ море се чѡек нагледати п̄стѡга ч̄ара и љепѡтѣ.

ч̄арати, ч̄ар̄ам, несвр. *бавиј̄и се магијом, чаролијом*. – Свѣ ѡвѡ нѣсретнѣ вјѣштице ч̄арај̄у, траг им се изгубијѡ д̄абѡгда.

ч̄аркати, -ам, несвр. *ѡмијерањем угарака на огњиш̄иу изазивај̄и искре*. – К̄ад нам дѡлази пѡлож̄ајник, м̄и га пѡспѣмо ж̄итом, а љн љнд̄ак љзмѣ угарак па ч̄арк̄а в̄атру и гѡвори: кѡлико ѡскр̄ица тѡлико ѡвчица...

ч̄арни, -а, -ѡ. *црн, бајковѡи, очаравајући*. – Дјѣвѡјка е свѡѣ ѡчи клѣла, ч̄арнѣ ѡчи да би нѣ гледале... нп

ч̄арнути, -нѣм, свр. *разжариј̄и вај̄иру да боље гори*. – Ђзми машице па м̄алко ч̄арни в̄атру да бѡљѣ гѡри, нѣшто тиња, утрнуће се.

Чарџице, Чарџица, ж. *џразник који љада 25. децембра а џосвећен је обичајима џџерања вука од насеља и блага*. – Данас су Чарџице, спрџмте се дјџцо да вџдџте вука штџо га је улџвијџ лугар Чџдо.

чарџичари, чарџичара, м. *учесници чарџица*. – Чџјџ се клџпке, џдџ чарџчари и сажњима главнџи, Ђџрага Шџбат.

чџст, -и, ж. *углед, џошџовање*. – Тџ ти је рџд од чџсти и поштџња и отџлен се мџреш слџбодно ожџнити.

чџтрња, -џ, ж. *узак и дубок бунар у безводном крају, остџаџак од сџтарих Илџра*. – Ўна наша чџтрња у Мукиња џма водџ и кад је нџје нџма.

чџчак, -чка, м. *смрзнуџо блаџо на џуџу*. – Смрзло блаџо на пуџу од пуџте џџчџ па се џватијџ џнај чџчак, нџ да се џдати пџнџму.

чџчкати, -ам, несвр. *чџркаџи џо нечему, дираџи*. – Нџ чџкај нџс, тџ нџ ваља, јџсам ли ти стџ пуџа рџкџ.

чџџш, -а, м. *весељак у сваџовима или мџби задужен за џеремџију и весеље*. – Кџд нас нџкад нџје бџло свџдбџ брџш-чаџша, јџр би тџ бџло нџкако шџшасто.

чџвака, -џ, ж. *жена која више џрича а мање ради*. – Ўна чџвака сџмо мџљџ и не затвара џста нџкако. Ама, како нџ јџзик не забџли, тџмџ се ја највише чџдџм.

чџвакати, чџвакам и чџвачџм, несвр. *нешџо џабирчџиџи, узимаџи џомало*. – Пџрица маљи нџ море кџкавац нџ јџсти ко дрџга дјџца вџно чџвака ко вребац.

чџвџгер, -а и **чџвџка**, -џ м. *ударац заџггнуџим џрсџом џо глави, чџволик*. – Кџд Виџо џдарџ џдан чџвџгер Здравилу по нџсу, скџчџ му чџвџруга кџлик лџшнџк.

Чџвџкић, -а, м. *џрезиме у гломџком крају насџало џо ономе који је дијџло чџвоке*. – Сви су Чџвџкићи радни и поштџни лџди.

чџволикнути, чџволикнџм, свр. *удариџи неџме чџвоку џо казни*. – Кџд Пџтар нџкога чџволикнџ из шџлџ, џсто е ко да га е џдаријџ прџтом.

чџвџруга, -џ, ж. *исџџичење на џџџелу у облику ораха*. – Ўнашога Милџрдџ, свџ нџкакве чџвџруге поискакале пџ-тијџлу.

чџврџка, -џ, ж. *жена која говори сама са собом кад је нико не џиџи*. – Нџ море пџметџн чџек дџбити рџјџчи од џнџ чџврџкџ за џвту данџ.

чџврџкнџт, -а, -џ. *луџкаси, џграничених сџособности*. – Штџ ш џџм џмџш џкак-ва пџсла кад знаш да е џн маљо чџврџкнџт.

чџбџрати, -ам, несвр. *џадаџи, изџијеваџи се обилно*. – Бџјџ е пџлом џблака па вода чџбџра са стрџва џжљебе и расџпа се на свџ стране.

чџвџрнтија, -џ, ж. *џкреџање џо себе за џун круг*. – Кџд се пџпнџте на вр Шатџра пљанинџ, џкрџте се на чџвџрнтију па џете џгледати Ўнац воду и Мџмчилову кџлу крај-нџ.

Чџгџр, Чџгџра, м. *џрезиме у гламџком крају*. – Сви су Чџгџри кџд-нас пакласти ко џгарак, али џма џдна сорџа маљо жџџкастија и велџ да е тџ дџшло по жџнској линији.

чџгџрст, -и, ж. *спор, свађа, џмраза*. – Да нџје каква чџгџрст мџју Кајтезије па се вџзда свџђајџ?

чџгџртџлка, -џ, ж. *наџрава од дрвџиџа којом се џлаше џџиџе и звијери*. – Да нџје џнџ чџгџртџлкџ штџ е Млађо направијџ, свџ би наше вишење тџџе пџзџбџле за триднџ.

чџдо, -а, с. *дијџиџе које је тџек џроходило*. – Ма, џџ ми се сџкрило мџе чџдо мџлџ?

Чѣдо и **Чѣко**, -ѣ, м. *хиѣкористѣик од именице Чедомир*. – Човѣнѡв је Чѣдо рѣдијѡ на штрѣки па ѡндѣк бѣјѡ лѡжач на нѣкаквѡм кѡтлу, кѣко велѣ.

чѣднѡст, -и, ж. *невинѡстѣ, безазленѡстѣ*. – Кѡд-нас ти се чѣднѡст цијѣнила ко свѣтиња и кѡ би је изгубијѡ, оцрњиѡ е ѡбрас и свѡме дѣвѣтѡм кѡлену.

чѣка, -ѣ, ж. *скривѣно мјѣстѣо у ловишћу за ловца*. – Нѣјсигурнијѣ е чѣка нѣдрвету јер пѡнекад рѣњени дѣвѣ вѣпар знѣ нѣпасти лѡвца на зѣмљи.

чѣкиња, -ѣ, ж. *густѡ крзно медвјѣда или дивљѣ свиње*. – Чѣкиња дѣвијѣ свињѣ нѣ ваљѣ ничему, а мѣђејѣ би се добро продавала у Далмѣнцији Талијѣније.

чѣкињаст, -а, -ѡ. *ошћире и грубе длаке као у звијери*. – Гѡре кѡд-нас унѣј Кудре иш-Послијѣ имѣ пѣрчин на глави чѣкињаст ко у дѣвијѣга прѣсца, прѡшћеш.

чѣкићати, -ѣм, несвр. *иричѣиш нѣйовезано и неосмишљѣно*. – Кѡд Мићѣ нѣмѣ пѣмѣтнѣ бѣшјѣдѣ, ун сѣмо чѣкићѣ сѣм зѣ-се и кѣд га нико нѣ слушѣ.

чѣкрк, -а, м. *урећѣј за намѡтавање иреће*. – Скѣни Лѣзо чѣкрк са тѣвана да намутѣвѣм прѣћу у клупке.

чѣлѣ, -ѣ, ж. *ишава, доказана, истѣинишѣа*. – Ово ти је чѣлѣ иштина свѣдно, вѣдѣм јѣ тѣбе, ти вѣдѣиш мѣне.

Чѣлѣнка, -ѣ, ж. *ићѣина гдје су се настѣаниле ичѣле*. – У Чѣлѣнки вѣше Ђрљѣја имѣ чѣлѣ, Бѡга ти питѣј кѡликѡ, и нико нѣ тувѣ кѣд су тѣ дѡшле.

чѣлињѣк, -а, м. *ићѣлињѣк*. – Изѣ-нашега чѣлињѣка е бѣла ѣдна трѣшња по кѡјѡј су се дјѣца пѣњѣла пѡ-цијѣлѣ дѣн.

чѣлоња, -ѣ, м. *чѡвјѣк великога чѣла*. – Свѣк је знѣѡ ѡногѣ чѣлоњу из Дѡца ко нѣјпѡштѣнијѣг чѡѣка у-Горњѣѡм крају.

Чѣлѡпек, -а, м. *ирисојна сѣирана брда која је ирва осунчена*. – Нићѣ, кѣдѣ ме нѣге пронѣсошѣ и ѡчи провѣдошѣ, нѣ вићѡ вѣшѣ јѣгѡдѣ и борѡвњѣчѣ ко у-нашѡм Чѣлѡпеку.

чѣљѣд, -и, с. *народ, сви чланѡви јѣдне иѡродице*. – Кѣко ти је унѡ чѣљѣди кѡт-кућѣ о, Стѣвѣнѣ?!

чѣљѣде, чѣљѣдѣта, с. *чѡвјѣк, људско бићѣ*. – Тѡ пѣмѣтно чѣљѣде нѣ би урадило штѡ си ти мѣј Сѣвука нѣсрѣтнѣ.

чѣмѣр, -а и **чѣмѣри**, ж и м. *горчина, јад, бол*. – У дѣуши јѡј је вѣликѣ чѣмѣр и јѣд, трѡѣ јѡј је дјѣцѣ рѣно поумирало.

чѣмѣран, -рна, -рно. *жалосѣан, уцвијѣљѣн*. – Ун је јѣдан и чѣмѣран са нѣкѡм жѣнѡм и дѡбро е ун и при-себи, штѣ уна свѣ чинѣ.

чѣмѣрика, -ѣ, ж. **1.** *вѡма горка ишава слична срчанику*. – Ђѣ, јѣдна ти сам вѣкѡ нѣсрѣтна, да ми је сѣд гркѣ чѣмѣрикѣ пѡпила би је ѡд-јада и тугѣ гѡлемѣ. **2.** *ѡжалѡићѣна жѣна која живи горак живѡи*. – Штѣ ѣе унѣ јѣднѣ чѣмѣрика сѣма и сирѡмашна; нико дрвѣ набавити, нико вѣтрѣ налѡжити.

чѣмѣрѣкати, -ѣм, несвр. *говоришѣ иѡиушѣ глухѡнијѣме ѡсебе*. – Гѣдѣн нѣшто чѣмѣрѣкѣ, али му ни ѣднѣ нѣ мореш разѣбрати.

чѣпати, чѣпѣм, несвр. *иѣжљиво ходѣишѣ*. – Ђѣно Пријѣнчѣнѣ по цијѣлѣ дѣн чѣпајѣ нѣ-Калдрми и чѣкајѣ вагѣн с курузије.

чѣплијѣз, -а, м. *иѡљска ишава дугога листѣа из које расѣе дрвенѣстѣо сѣѣабло са сјѣменком*. – Нѣјвишѣ имѣ чѣплијѣза дѡље у-Врѣњѣку и Плѣндишту.

чѣпрѣкати, -ѣм, несвр. *ѡићѡйавѣишѣ, разгрѣѣишѣ*. – Кѡкоши пѡ-цијѣлѣ дѣн чѣпрѣкајѣ на бѣуњѣшту.

чепрљати, -ам, несвр. *їравиїи їрве кораке или огребоїїине нокїїима їо лицу*. – Дјѣца нѣ знају па стáлно чепрљају прстије по нѣсу и лицу.

чепушати, -ам, несвр. *чуйаїи їраву из земље са коријеном*. – Кáд жѣне чепушају тóраву, чѣсто се пòсвађају па се почепушају и за перчїне.

чѣрен, -а, м. *решейкаїи кош изнад шїорейїа за сушење кукуруза*. – Кáд би кўрзи бїли сирòви, нáши стáри и пòслáжў у чѣрен да се сўшѣ.

чѣрек, -а, м. *чейврїїина меса од закланог брава*. – Стѣвило би свáкѣ гòдинѣ сўшијò по ѣдан чѣрек гòвединѣ, а вòлијò е тò сўвò мѣсо вїшѣ од Црновршчáнá.

чѣречити, -їм, несвр. *сјећи брава їо кичми на два дијела*. – Ёно Лўјò заклò јўницу па чѣречї, свáкá јòј полòвина їмá пò-триста кїлá.

чѣрўпати, -ам, несвр. *скидаїи рукама їерје са кокошке*. – Сáва черўпá пијѣтла за рўчак.

чѣсница, -ѣ, ж. *божїїна їогача украшена разним знаковима*. – Кáд се лўмї чѣсница, дјѣца нѣ трепћў глѣдајўћи ћѣ је цвáнцака.

чѣст, чѣста, чѣсто. *редован, уобичајен*. – Тѣтка Анђелија је чѣст и дрáг гòст нáшѣ кўћѣ.

чѣстит, -а, -о. *добар, врїједан, їошїїен*. – Чѣстит унáј мáлї Бòжїн, ўн ти нѣће прòћи а да не нáзове, помòзи Бòг.

чѣша, -ѣ, ж. *свраб, чешање*. – Чòбана освòдила чѣша па се пò-цијелї дáн драњá и чѣшѣ.

чешáгија, -ѣ, ж. *гвоздена чейка којом се їимаре коњи*. – Дѣвїн пѣрчїн нѣ би ни чешáгија размрсила кáко се зáчичò.

чїба, -ѣ, ж. *гнојна бубуљица на лицу*. – У Јòкѣ свѣ нѣкакве чїбе поискáкале пò-цијелòм чѣлу па ї замўтáвá рўпцом.

чїбица, -ѣ, ж. *деминуїиїв од именице чїба, осїїша*. – Кáд вáтра пòдузмѣ дјѣцу, пòцијелòм тїјелу се пòјáвѣ ўнѣ сїтнѣ чїбице.

чїбуљица, -ѣ, ж. *гнојни чворић на кожи, исїїо шїїо и чїба*. – Кáд се на обрáзу пòјáвѣ чїбуљице, говòрилò се да дјѣца рáстў.

чївија, -ѣ, ж. **1.** *дрвени или гвоздени клин*. – Поїспадале су свѣ чївије из самáра, мўрá да се расўшијò. **2.** *уїицајан човјек који има велику моћ у власїи*. – Стáнку се тї обрáти, ўн ти је вѣликá и прїзнáтá чївија.

чивїлук, -а, м. *вјешалица за одјећу*. – Ў-шта бѣљїш јáдан нѣ бијò, ёно ти кожўна на чивїлуку вїсї од-јутрòс.

чїк, *узвик којим се неко изазива на борбу*. – Чїк ў-кости ако те мáјка рòдила, да вїдїмо ко е јáчї.

чїкати, -ам, несвр. *изазиваїи на борбу їонављањем узвика чик*. – Ёно Мїлицѣ, цијелò јўтро чїкá Лáкети и Кòви да се понўсајў али ўни нѣ смїјў, стїдѣ се Јòјѣ Пòљїћá.

чїка, -ѣ, м. *озбїљан мушкарац средњих гдина*. – Чїка Мїлош се їгрá са дјѣцòм па им пòслијѣ їгрѣ дáе слаткїше и дјѣца га вòлѣ.

чїлáш, чилáша, м. *млад и вилòван коњ*. – Мїле ўзјá пòмáмна чилáша па òде їспод Грáдїшта ў-газбину ў-Црнї Вр̄.

чїм *їрїлог за врїјеме у значењу док, їошїїо*. – Чїм дòђў, рѣците им да ми се јáвѣ.

чѝмбур, -а, м. *јело од јаја и кајмака, раскравич*. – Чѝмбур је укусан и лако га е спрѝмити.

чѝни, чѝни, ж. *набача, мађија, оѝсјена*. – Уна се њѝјева вѝжла некако промијѝнила ко да е неко на-њѝ набѝцијѝ чѝни.

чѝнија, -ѝ, ж. *већа зѝјела од дрвѝта*. – Код нас се некадѝ јѝло из зѝедничкѝ чѝнијѝ дрвеније жлицѝа.

чѝнити, -ѝм, несвр. *сѝварѝти, ѝравиѝти нешѝо, радиѝти*. – Штѝ чѝните, јѝсте ли прѝ себи, данас се не рѝдѝ, свѝтац је у црљеније слѝвије?

чѝп, -а, -о. *краѝак, сѝпан, мален*. – У-нашом пѝљу је трава чѝпа али је добрѝога квалитѝта за сѝтно бѝаго.

чѝпица, -ѝ, ж. *краѝика ѝправа или овца малених сѝса*. – У Дѝловије ѝмѝ унѝј брчѝк, унѝ кратка чѝпица па кад се покосѝ, ѝстанѝ лѝдина бијѝла ко сѝр. Овца чѝпица се рѝзликује од ѝвцѝ трѝсѝсѝ; ѝмѝ малѝне сѝсе прѝшѝеш, и даѝ мањѝ варѝникѝ.

чѝр, -а, м. *загнојено мјесѝо на ѝијѝлу које много боли*. – Ранијѝ је бѝвало на-дјѝци млѝго чѝрѝвѝа, а ѝтка се појѝвишѝ дѝктури и унѝ ѝгле штѝ бѝдѝ, нестаде ѝ ко длѝном ѝ-длан.

чѝса, -ѝ, ж. *комад влакна од лана или коноѝље*. – Гребѝнаље вѝжѝ пртѝнину у чѝсе, а прѝље сѝби прѝвѝ кѝђељу за-прѝшлицу од двѝје или три чѝсе.

чѝстѝнац, -нца, м. *онај који је склон хѝгијѝни, уредан чѝвѝек*. – Јѝмлѝм да од Нѝнада Рѝдојѝ нѝје бѝло вѝћѝга чѝстѝнца у-нашоме крају.

чѝстѝница, -ѝ, ж. *жѝна склона хѝгијѝни*. – Бѝаго ти је уномѝ за кога пѝћѝ унѝ Пѝића чѝстѝница.

чѝтати, чѝтам, несвр. *рачунаѝти, уважаваѝти, ѝризнаваѝти*. – Ако Јѝво пѝгоди плѝјѝм кѝљ, тѝ се чѝта, ако прѝмашѝ, тѝ се не чѝта.

чѝча, -ѝ, м. *сѝтарији мушкарац са брковѝма*. – Ёво Нѝћѝ, бѝаго мѝни, ѝће чѝча да се жѝнѝ, а тѝк пѝдѝсѝтѝ прѝваѝлијѝ прѝѝ-главѝ.

чѝчак, -чка, м. *сјѝме реѝува у облику лоѝѝице са кукицама*. – Зѝпетљѝ се чѝчак Мѝлици у пѝрчѝн и нѝје мѝгло нѝшта вѝно ошишати је на-нулу, а уна уѝзѝла пѝтнѝстѝ.

чѝчати, -ѝм, несвр. *сѝављаѝти чѝчке некое у косу, вѝзѝти се, зѝѝѝљаваѝти*. – Нѝмојте се дѝѝцо чѝчати јѝр ћѝмо вас мѝрати ошишати.

чѝбан, -а, м. *ѝасѝир, чувар сѝоке*. – Мѝло коѝ наш мѝшкић до вѝјскѝ нѝје бѝјѝ чѝбан, а кад се из вѝјскѝ вратѝ, прѝватѝ се пѝсла у-шуми и рѝши унѝ мадре јѝловѝ и смрчѝвѝ.

чѝбанин, -а, м. *сѝтарији искусни чѝбан*. – Ој Јѝване, чѝбанине стѝрѝ, вѝци тѝвѝе подавишѝ ѝвце. нп

чѝбанка, -ѝ, ж. *ѝасѝирица, жѝна која чува овце*. – Завѝље се чѝбан и чѝбанка пѝ имену Јѝван и Јѝванка. нп

чѝбанија, -ѝ, ж. *груѝа чѝбана у ѝприроди у игри*. – Сѝстала се пѝстѝа чѝбанија дѝље у Грѝлије па запѝврзла некакѝе ѝгре стѝрѝњскѝ.

чѝбановати, -нујѝм, несвр. *бавѝти се чѝбанским ѝѝсловѝма*. – Дѝмѝтар је цѝјѝлѝга живѝта чѝбановѝ дѝље у-пољу и рѝјѝтко е дѝлазијѝ кѝћи.

чѝбанче, -ѝта, с. *дѝјѝте које чува јањѝце*. – Вѝликѝ е рѝзлика од прѝвѝг чѝбана до чѝбанчѝта јѝр чѝбанче не море чѝвати крѝпнѝ стѝдку.

чóво и **чóко**, -ѐ, м. *хиѿкорисѿик од именице човјек, назив за онога ко има велики углед.* – Милѐкоња ти је бѿјѿ прáвѿ правцáтѿ чóво.

чѿек, -а, м. *човјек.* – Није било поштѐнијѐга и ваљáтијѐга чѿека од Јѿјѐ Пóљића у цијѐломе нáшоме крају.

чѿја, -ѐ, ж. *чоха, врѿѿа скуѿоцјѐнога ваљáног ѿлаѿина.* – Кѿд-нáс су цамáдани и јечѐрме бѿли од чѿјѐ из Книна.

чѿјство, -а, с. *велики каракѿѿер, морал, досѿѿојансѿиво.* – Нáшије стáрѿје чѿјство е било свѐтá ствáр и сáмѿ жѿвот се за чѿјство улагѿ.

чѿт, чѿта, м. *врх некога узвишења, вис.* – Нá-нашем Курјáкѿвцу, нá ўномѐ ѿштрѿме чѿту, повáздáн пўшѐ бўра и тў никакво дрво не рáсте.

чўбре, -ѐ, м. *онај који има дебеле усне.* – Вѿдѿш ли тѿ Микáило ўногá чўбрѐ, ўста му ко да су га чѐле изубáдале.

чўбрило, -а, м. *ѿѿјорáшѿив од именице чубре.* – Прѿђѿ се тѿ бѿна ўногá чўбрила ѿтковачкѿга, није ўн тѐби прáвá прилика.

Чўбриловић и **Чубрѿловић**, -а, м. *ѿрезиме ѿо Чубрилу.* – Кѿд-нáс је било нѐкадá Чўбриловићá, али су се расѐлили дáвно нѐђе окѿ-Бáњѐ Лўкѐ.

чўбура, -ѐ, ж. *мјѐсѿо гѿђе ѿада вода.* – Чѿм пѿчнў јѐсѐњѐ кѿше, у Склѿпу вѿше Рѐмѿћá пѿјáвѐ се чўбуре на нѐколикѿ мјѐстá и вѿда пáдá и тўтњѿ, мўгли би млѿни мљѐти.

чўдило, -а, с. *сѿирашило, накарада, ругѿба.* – Бѿже мўј на свѐму ти вáла, кáква су ѿвѿ пўстá чўдила од ѿвѐ нáшѐ млађáрије?

чўдо, прил. *многѿ, ѿуно у изѿбѿљу.* – Лукѐндићѿ су знáли свáкѐ јѐсени зарáдити чўдо пáрá прѿдáјўћѿ кѿже и сўвў пáстрму дѿље у Лијѐвну, а знáли су и дѿ-Трáвнѿка слáзити.

чўка, -ѐ, ж. *изѿвојени врх на неком узвишењу.* – Ў-нашом крају на свáкѿм брѿду имá пѿ-некá чўка ѿѐ вјѐтар пѿри повáздáн.

чўка, -ѐ, ж. *коријѐн клиѿа кукуруза са којега је скинуѿо зрно.* – Сўва чўка е дѿбра зá-ватрѐ и ѿд-њѐ се знá по зѿми и шпѿрет усјáити.

чўкља, -ѐ, ж. *рањѐно или суво сѿабло у шуми.* – Лўгáр нам је ў-шуми дознáчиѿѿ нѐколикѐ чўкље да пѿрушѿмо за дрвá.

чўкнўт, -а, -ѿ. *ѿриглўѿ, ударен, ѿграничен.* – Кѿ е чўкнўт, не ѿмáј сá-њѿм никаква пѿсла, бѿљѐ ти је.

чўла, -ѐ, ж. *ѿвца малених ушѿју.* – пмали смо двѿје чўле па смо ѐдну прѿдáли а дрўгў одрѐдили ў-пáстрму.

чўлѿн, чулѿна, м. *ѿван малених ушѿју, а чѐсѿѿо и надѿмак за човјека који има ѿиѿѿењене уши.* – Кѿд-нáс је ѿван чўлѿн ѿбавезно нўсијѿ звѿно и ѿшѿ прѿд ѿвца кѿ прѿдводнѿк.

чўмитѿ, -ѿм, несвр. *гладан глѿдáшѿи уѿорно у храну.* – Штѿ сте укѿчили па чўмитѐ ў-тў пѿту, штѿ се нѐ склонѿте ѿвдáлѐн?

чўнак, чўнка, м. *ѿрибор за тѿкање који се ѿровлáчи кроз ниѿѿи.* – Нáђѿ ми ѐдно кокѿшијѐ пѐро да нáпрáвѿм шврáчицу за чўнак.

чўпа, -ѐ, ж. *краѿѿка длака са жѿвѿѿињá.* – Нáши су тежáци кѿристили чўпу за самáре и кўмотѿве.

чўпáв, -а, -ѿ. *длакав, космáѿ, руѿшáв, руњáв.* – У Чѿгáрије ѿмá ѐдна вѐла лўдѿѿ па чўпáви и руњáви по цијѐлу тѿјѐлу ко ѿвце.

чу̀по, -ѐ, м. *надимак за чу̀йавога мушкарца*. – У Ба̀ришићије на̀ш је чу̀по имо̀ најбо̀љи во̀ђња̀к; ва̀лда вѝдијо̀ у Ау̀стрији ка̀ко се во̀ђе узга̀ја.

чу̀ст, -а, -о. *јак, чврсти, сиџособан*. – О, му̀ј сла̀тки бра̀те, ко̀д-на̀с ти је би́ло чу̀стије му̀мака̀ ко Кра̀љевић Ма̀рко.

чу̀сте, -ѐ, м. *мушкарца широких леђа и айлеџске грађе*. – Му̀м стрицу Јо̀ви, звана̀м чу̀сте, жи́в ро̀п ни́је смй̀јо̀ у-ша̀ке.

чу̀тура, -ѐ, ж. *овални њлоснаџ суд за њиће*. – По̀ко̀јни дй̀д Ми́лош је ва̀зда у̀за̀се имо̀ ба̀рем по̀ла чу̀турѐ ра̀кијѐ.

чу̀турица, -ѐ, ж. *војнички суд за воду који се носи на оџасачу*. – Сва̀ка ча̀ст во̀ди, али чу̀турица ра̀кијѐ је спа̀с војни́ку терѐнцу.

чу̀ту̀рило, -а, м. *надимак добијен њо чу̀шури*. – Зна̀ ли њко̀ ку̀да е о̀тишо̀ уна̀ј чу̀ту̀рило?

чу̀шља, -ѐ, ж. *власџиџа именица од глагола чу̀шљаџи*. – На̀ша е Чу̀шља ро̀дила два̀нестеро̀ дјѐцѐ брѐз-ба̀бицѐ.

чу̀шљаџи, -а̀м, несвр. *развљачиџи вуну у њосебне ѡраменове*. – Жѐне по̀ ци́јџџи да̀н чу̀шљаџу̀ вуну у Ми́јо̀љкино̀ј коли́би.

Ц

ца̀ба, прил. *бесџлаџно, ѡклоњено*. – Да̀нас нѐма ни́шта ца̀ба, а љу̀ди су нѐкада̀ да̀вали и ка̀пом и ша̀ко̀м.

ца̀бе, прил. *узлуд, бескорисно*. – Ца̀бе ти је Ми́ја̀шине, да ми по̀клони́ш то̀рбу ду̀ката̀, не му̀гу ти забора̀вити у̀ну ла̀њску̀ ла̀ж.

ца̀да, -ѐ, ж. *друм, цесџа, раван и ѡраван ѡуџи*. – На̀љего̀ше на ду̀гачку̀ ца̀ду па о̀дошѐ ка Дрва̀ру гра̀ду.

ца̀ка, -ѐ, ж. *дуга вређа од ѡршенине*. – На̀ши би у̀-Ба̀чко̀ј на̀-да̀н зара̀ђивали по̀-пѐт ца̀ка̀ ку̀руза̀ ка̀д го̀дина ро̀дџи.

ца̀кара, -ѐ, ж. *жена која има ца̀касицу гардеробу*. – Штѐ е би́ла уна̀ ца̀кара у По̀повићи́је, ка̀жу да вѐђега по̀ка̀рета ни́је би́ло о̀д-њѐ.

ца̀каст, -а, -о. *онај који је у облику ца̀ке*. – Ћѐ си по̀гужво̀ о̀во ка̀пута̀ па ти је ва̀ко ца̀каст?

ца̀кман, -а, м. *добар маџџор, сиџреман човјек за све*. – Мр̀ђени ѡ-При́јана̀ су би́ли пра̀ви ца̀кмани у ко̀вању̀ ра̀зно̀га ала̀та.

ца̀мадан, -а, м. *горња мушка одјеђа од чоје украшена ѡокама*. – Пѐрица Га̀лџишић је имо̀ ца̀мадан од чи́сте чо̀јѐ и по̀д-грло̀м двй̀је зла̀тнѐ то̀ке ко̀лик двй̀је ша̀ке.

цеба̀на, -ѐ, ж. *мунициџа, оружана сиџрема*. – Кра̀љ ѡма̀шѐ кра̀не и цеба̀не, да ра̀тујѐ три го̀дине да̀на. нп

цева̀п, цева̀па, м. *цијена, ѡлаџа, надокнада за неку робу или ѡсао*. – Ни́је ла̀ко да̀ти цева̀п у се́лу за ка̀вгу и ла̀рму, ка̀моли у ту̀ђџем сви́јету.

це́лаџ, це́лаџа, м. *онај који извршава смрџину казну, суров*. – За ври́јеме Ту̀ра̀ка, ка̀ко вѐлѐ ста̀ри, це́лаџи су му̀чили и уби́јали на̀с ришџанѐ брѐз ѡка̀квѐ суди́је и жа̀лбѐ.

це́леп, -а, м. *сиџадо оваца или крдо говеда*. – Ка̀д на̀јури́ це́леп го̀веда̀ у ла̀до̀вину, бјѐжѐћи од о̀ба̀да, скло̀ни се на ка̀кво др̀во, јер те му̀гу са̀трати.

цѣмѣтом, прил. *сее одреда, без изузетѣка*. – Побила крупа свѣ пѣље цѣмѣтом и свѣ лѣтина бетѣрисала.

цѣпара, -ѣ, ж. *жсена са много цѣйова на себи*. – У свѣком сѣлу у-нас била е по ѣдна цѣпара па није ни знѣла кѣликѣ цѣпѣвѣ ймѣ.

цѣпарац, -рца, м. *сѣйнији новац за дневно йпрошење*. – Кѣд-нас се није знѣло за цѣпарац дѣк вѣмо у-неки вѣкат нѣ прорѣдѣ штрѣка Врѣњина и лѣуди стѣдошѣ зарађивати пѣре.

цѣпѣрош, -а, м. *лоѣов, онај који краде из йуђих цѣйова*. – Нѣмѣј се тѣ сѣкѣрати за сѣло, чѣвѣј се тѣ цѣпѣрѣшѣ и гѣжвѣ у граду.

Цѣпина, -ѣ, м. *йрезиме настѣало од именице цѣй*. – Мѣј ти се дѣд вѣйђѣ дѣље у Каурије са нѣкаквије Јѣвѣм Цѣпинѣм па ѣд-њѣга кѣпијѣ свѣрале и брѣт Млѣђѣ ѣдмѣ уврчијѣ и пѣчѣ свѣрати.

цѣйда, -ѣ, ж. *дугѣ койље са гвозденим шѣлком на врху*. – Тѣрци су и на штѣповије нѣсили цѣйде и сѣ-њѣма бѣли јѣднѣ рѣју.

цѣйкѣлати, -ѣм, несвр. *расѣи нагло*. – Пѣла е дѣбра кѣша па купѣјѣри цѣйкѣлѣјѣ ко из вѣдѣ.

цѣйлит, -а, м. *койље или сѣйријѣла за бацање*. – Цѣйлитѣм су се бѣрили стѣрѣ јѣнаци и вѣтали у-кости јѣнѣчкѣ.

цѣйлитати се, -ѣм се, несвр. **1.** *бацаѣи цѣйлиѣ у неки цѣљ*. – Мѣмци су се цѣйлитѣли и бѣцѣли дѣгѣ штѣповѣ гѣђѣјѣћи мѣту. **2.** *скакаѣи, йрчаѣи крујним корацѣма*. – Чѣбани се цѣйлитѣјѣ ко ждѣријѣпци нѣ-лѣдини кѣд-блѣга.

цѣйца, -ѣ, ж. *шара, накиѣи, играчка за дѣјѣу*. – Далмѣтѣнке су у-наша сѣла дѣлазилѣ и продавалѣ рѣзнѣ цѣйце за вѣну и жѣто.

цѣйцица, -ѣ, ж. *демѣнуѣив од именице цѣйца*. – У-нѣ нѣсалице йс-Каурѣ су дѣнѣсилѣ рѣзнѣ цѣйцице и драгѣулије па и продавалѣ за вуну и жѣто, а пѣре нијѣсу ћѣлѣ.

цѣйлѣн, -а, м. *буѣйна косѣи од коња или вола*. – Дѣбар ѣвѣј цѣйлѣн за скѣјѣње по лѣду. ПВ

цѣйлѣнуше, цѣйлѣнѣшѣ, ж. *скије наѣрављѣне од буѣйне косѣи које йѣ лѣду јѣре великом брзинѣм*. – Кѣд Никола стѣнѣ на цѣйлѣнуше, прѣјѣурѣ испѣд Пѣтѣрова Врѣла ко мѣња. ПВ

цѣймба, -ѣ, ж. *искусна, сигурна и йровѣјѣрена особа*. – Нѣ шали се ш ѣйм, стѣрѣ е у-н цѣймба.

цѣймбаст, -а, -ѣ, *нераван и руѣасѣи йѣрен*. – Није лѣко кѣсити по цѣймбастѣј лѣводи кѣд је јѣзавац йзровѣи.

цѣйда, -ѣ, ж. *ѣдѣвни йрѣдмѣи, бунда, јакна*. – Дѣј ми тѣ цѣйду да се загрѣм, лѣдено е.

цѣйкац, -кца, м. *йас или чѣвѣк йасѣје нарави*. – Слѣшѣј тѣ малѣ, ѣко не прѣкинѣш пѣшити тѣј дѣвѣн, прѣбиђѣ те ко кѣкѣвѣга цѣйка.

цѣйка, -ѣ, ж. *сѣйари йас скиѣйница*. – Кѣд се стѣрѣ цѣйка скѣитѣ, тѣ ти је знѣк да е ѣѣгово ѣзвѣнило.

цѣйбус, -а, м. *нерѣд, кркѣланац*. – Йзглѣдѣ да е сѣнѣћ у кѣвѣни кѣд Кавѣрѣ бѣјѣ вѣлики цѣйбус дѣк су свѣ стѣлицѣ пѣломљѣне.

цѣймѣрија, -ѣ, ж. *сѣйарија особа шѣѣдљѣива и шкрѣи*. – Нѣ би ѣд у-нѣ цѣмѣријѣ йзмѣмијѣ цѣгѣр дувѣна да се у-вјѣштицу прѣтворѣш.

Цџуцалија, -ѿ, м. *ѿрезиме у гламочком крају у значењу, мален, ѿаѿуљасѿи*. – Цџуцалије су код-наѕ били признати и паметни људи.

џџица, -ѿ, м. *сиѿан ѿјеѿлић, љѿиѿиѿи и борбен*. – Погледајдѿ уног џџицѿ што се кочопѿри, мѿлим те ко брата.

Ш

Шавија, -ѿ, м. *ѿрезиме у гламочком крају у селу Ваган*. – Јѿш нико није одго-нетно шта значи Шавија, али ѿто тако се зѿвѿ, што вѿлѿ, отарамѿнта.

шанн, -а, м. *соко, назив за мушкарца соколова ока*. – Рѿдољѿб је бијѿ правѿи шанн соколова ѿка. Зар оун промашити звѿјер, а, јѿк.

Шаиновац, Шаинѿвца, м. *крај гѿђе је сиѿаниѿиѿе соколова*. – У Шаинѿвцу код Дрвара, вѿлѿ се добром ракијѿм.

Шаиновѿћ, -а, м. *ѿрезиме ѿо шаину или Шаиновцу*. – Прича се да су Шаиновѿћи добри лѿвци и добре ракиѿије.

шѿјкача, -ѿ, ж. *срѿска народна каѿа у облику чамца*. – Стари су људи нѿсили шѿјкаче и личкѿ капе, а ѿви млађи су ишли голѿглави.

Шѿјко, -е и **Шѿган**, -а, м. *надимак добијен од шѿјкаче*. – Мѿга стрица Шѿјку су тако прѿзвѿли јер је стално нѿсијѿ шѿјкачу кад се повратијѿ са Тирѿла из рѿта.

шѿјта, -ѿ, ж. *букова или чамова мѿѿарица дрва*. – Слѿвкан је цијѿла свѿга вѿјѿка товаријѿ шѿјте на кѿње и износѿијѿ ѿ-шумѿ.

шѿјцати се, -ѿм се, несвр. *шеѿѿаѿи се, ѿроводиѿи се*. – Ёно Мѿкѿ у граду шѿјца се, ѿбезила се дабѿгдѿ, неће узѿти ѿгле и плѿсти.

шѿкати, -ѿм, несвр. *сиѿаѿи овчији ѿубар из шаке ѿо реѿима кромѿира*. – Спрѿмте се, данас ћемо шѿкати купијѿре у Бащина.

шакѿтати се, -ѿм се, несвр. *ударѿи се шакама*. – Изглѿдѿ да су се данас на зѿору Пољичѿни и Рѿрчѿни добро шѿкетѿли јер су неке одвѿли у прѿжун и затѿорили.

шѿл, -а, м. *ѿоѿли вунени ѿешкир*. – Ми замѿтамо главу шѿпљикавије шѿлом ѿд-вунѿ по зѿми и не море ти лѿд ништа.

шалабајзер, -а, м. *малоуман чѿвѿек*. – Прѿђи га се, вѿдиш да е ѿн ѿбични шалабајзер.

шалакѿрија, -ѿ, ж. *безазлена игра више учесника*. – Каква е ѿвѿ шалакѿрија и гѿжва?

шалѿкање, -а, с. *шала, уживање у шали*. – Дѿста е више тѿга шалѿкања, узмите па нешто радите кодрисно.

шалѿкати се, -ѿм се, несвр. *шала, разонода*. – Пуштите дѿѿцу нек се малко шалѿкајѿ јер је тѿ за-дѿѿцу здравѿо.

шѿлица, -ѿ, ж. *мања шерѿа у кухињском ѿосуђу*. – Пѿпи ѿвѿ шѿлицу кѿсела млијѿка да се малко разбркнѿш.

шѿловати, -ујем, несвр. *ѿравиѿи дрвени оквир за излијевање ѿемеља од беѿѿона*. – Јѿчѿ смо шѿловали темѿљ за нѿву кѿђу.

шѿпа, -ѿ, ж. *сиѿѿало са канѿама код звијери*. – Љѿди, јѿчѿ сам вѿдијѿ мѿеђеје шѿпе ѿ-шуми насрѿд пѿта и залѿдијѿ се ѿ-стрѿа.

шӑпорити, -йм, несвр. *говорити тихо, шӑуити*. – Ўнӑ двѣ повӑздӑн нѣшто шӑпорѣ йзмеђусе.

шӑрава, -ѣ, ж. *крава разне, шарене длаке*. – Отѣлила нӑша шӑрава во́лу ймӑ ѣвта дӑнӑ.

шарӑман, шарамӑна, м. *дуга блања за равнање даске*. – Дѣдѣ, не зӑлази изӑкацѣ, тӑмо су ми шарамӑни.

шарӑлика, -ѣ, ж. *йрѣдмеи у кухињи којим се шара йѣциво*. – Опѣри ми шарӑлике, прӑвила би колӑче зӑ-славѣ.

шарпелѣ, -а, м. *врсиӑа мушке кожне йорбе*. – Кӑд се пӑкӑјни дӑйд врӑтијӑ из Йтӑлијѣ из рӑпства, дӑунијӑ е ѣдан шарпелѣ и вӑзда га нӑсӑб љзӑсе.

шарпелѣӑш, шарпелѣӑша, м. *онај који носи са собом шарпелѣ*. – Попркана су звӑли шарпелѣӑш јер је ймо нӑјвеђи шарпелѣ штӑ га није било у Турчина ни у Каурина.

шӑруља, -ѣ, ж. *шарка змија, риђовка*. – Ако нѣмӑ мйшӑ у купијѣрије, пӑзи се змије шӑрулѣ, љна и је потамӑнила.

шарӑвуља, -ѣ, ж. *круйна змија шарка*. – Кӑд љтрије прѣт-кишу, љнѣ гӑднѣ шарӑвулѣ се грйјӑ нӑ-сӑнцу па и ё-стрӑ нѣ мореш плѣти.

шӑшӑв, шӑшава, шӑшаво. *луцаси, малоуман*. – Прӑђи га се, виђиш да е мӑло шӑшӑв и һӑкнӑт.

шӑшавица, -ѣ, ж. *шашава жена*. – Јӑ нѣ би ймӑ пӑсла с кӑквӑм шӑшавицӑм па се нијкад не ожѣнијӑ.

швѣрати, швѣрӑм, несвр. *ходаиши ван йравога йуиша*. – Ўни нѣ идӑ кӑдӑ е Бӑк одрѣдијӑ вѣно вӑзда страњајӑ и швѣрајӑ ван пӑта.

швѣрц, -а, м. *забрањено кријумчарење робе*. – Чим је нѣсретна Аустрија дӑунијѣла пӑру љ-наш крај, појавијӑ се и нѣсретни швѣрц дувӑном и рӑмом.

швѣрцӑр, -а, м. *кријумчар, йрейродавац робе*. – Нӑјвишѣ је било швѣрцӑрӑ ёздӑ из Каӑрӑ па е тӑ швѣрцовало дӑван и рӑм прѣо-Грава свӑкӑг свӑкӑтӑга дӑна.

швӑрц, -а, м. *йроисси, губишиак новца*. – Ўн ти је швӑрц, нѣмӑ ни кинтѣ у цѣпу, свѣ прӑкоцкӑ и прӑпијӑ.

шврӑка, -ѣ, ж. *сврака*. – Нӑвраӑиле се нѣсретнѣ шврӑке па љнӑ пйлади пӑкупишѣ, Бӑк и прӑклӑ.

шврӑчица, -ѣ, ж. *коријен йѣра од кокошке који се сӑнавља у чунак йриликом йикања на йари*. – Нӑђдѣ ми ѣдно пѣро кокӑшијѣ да нӑправим шврӑчицу за чӑунак.

шѣва, -ѣ, ж. *овца или жена која храмље*. – Вѣлѣ да се љдӑла љнӑ шѣва й Стӑрӑг Сѣла у Караизӑвце. Ўнӑ нӑша шѣва облизнила двӑ жѣнска јӑњѣта.

шѣвати, -ӑм, несвр. *храмаиши*. – Мӑрију љбӑ трн у пѣту па шѣвӑ цијелӑ прӑљеѣ.

шевѣрйн, шеверйна, м. *йалидрвце шибице*. – Ймӑш ли ми кӑди шевѣрйн дӑти да припӑлим цигӑру.

шево, -ѣ, м. онај који шева, *храмље*. – Нијколу је свѣ сѣло звӑло шево јер је ймӑ криве нӑге па е цијѣла живӑта шѣвӑ и није мӑгӑ ништа рӑдити.

шега, -ѣ, ж. *шала, забава, смијех*. – Нијко није љмијӑ нӑправити шѣгу на прѣлу ко нӑш Спӑреница.

шегати се, шѣгӑм се, несвр. *шалиши се, забављаиши се*. – Кӑм Рӑдољӑб се знӑӑ шѣгати и шаликати пӑ-цијѣлй дӑн.

шегачѣње, -а, гл. им. с. *забављање уз зайостѣављање рада*. – Мánите се лјуди шегачѣња, кóсте ливоду, прóђе дán.

шекѣрѣћ, шекерѣћа, м. *коцкица шећера, цукрица*. – Дўнијела нам ўјна Сáвка у зóбничници шекерѣћá.

шекрѣтати, шекрѣћем, несвр. *ходаѣи заносећи ногама ван ѣуѣа*. – Јáднѣ Нѣцо нѣ море ѣћи прáвије пўтом већ шекрѣћѣ ван пўта тáм-ѣáмо.

шелѣдати, -áм, несвр. *ходајући кривудаѣи одсѣуѣајући од ѣравога ѣуѣа*. – Ўставлáј, шелѣдај кóла, поѣспадале шпѣце.

шѣна, -ѣ, ж. *игра додавањем лóѣе*. – Кóд нáс се дјѣца нáјвишѣ ѣграјў шѣне на трáви.

шѣнати, шѣнáм, несвр. **1.** *играѣи се шене*. – Дјѣца се шѣнајў на Шáјкинóм áрману. **2.** *вараѣи некога и „вући за нос“*. – Ўватило га на „празну зóбницу“ па га шѣнајў тáм-ѣáмо.

шѣница, -ѣ, ж. *ѣшеница*. – Óвѣ је гóдинѣ рóдила шѣница дóбро и крупна ко рѣбијѣ óко.

шѣнути, шѣнѣм, свр. *скренуѣи са здравог разума*. – Нѣ мислите нá-њга, ўн је óдáвно шѣнó и нѣје нѣ за кáкáв рáд.

шѣпáв, -а, -о. *онај који је хром, ћоѣав*. – Шѣпáв чóек нѣје за дўга путóвáња нѣти за тѣшке пóслове.

шѣпати, -áм, несвр. *храмаѣи*. – Нѣцо е *цијѣла* живóта шѣпó на óбе нўге јер нѣје бѣло лѣјека за његову бóлу.

шѣпѣр, шѣпера, м. *чвор са којим ѣочиње сукаће љескове гужве*. – Нѣ знá свáко запóчѣти шѣпѣр и усúкати гужву зà-плуга.

шѣпўрити се, шѣпўрѣм се, несвр. *хвалиѣи се, исѣицаѣи оно шѣо не ѣосѣоји*. – Кáд се гáдан нáије, шѣпўрѣ се ко кáкѣ гáзда.

шѣр, -а, м. *дјѣчија игра на снијегу*. – Óћемо ли се пóиграти мáло шѣра на Шáјкину áрману?

шѣрáп, шѣрáпа, м. *шараф*. – Нѣко е óвѣ шѣрáпе тврдó приврнó па се нѣ дајў нѣкáко одврнути да ти је снага ко у дѣва.

шѣрати се, шѣрáм се, несвр. *играѣи се шѣра на снијегу*. – Ёно дјѣцѣ шѣрајў се на снијегу, зóвте и ў-кућу, прелáдићѣ се.

шѣрвáњити, шѣрвáњѣм, несвр. *обилазиѣи око неког мјѣста*. – Чóбани пó-цијелѣ дán шѣрвáњѣ з блáгом óко Окрѣтáвца.

шѣрет, -а, м. *шалѣвѣија, забављач*. – Нáш је Пѣљѣса бѣјó шѣрет кáквóга зѣмљá нѣје шчѣкала.

шѣсан, -сна, -сно. *ѣодесан, згодан, намјѣшѣен*. – Свѣ му е шѣсно и нá-мјѣсту да нѣмáм рѣјѣчи прѣмјѣдбѣ. Рд

шѣшити се, -ѣм се, несвр. *заносѣи се ругаѣи се*. – Ћѣ си се тѣ мáлѣ рóдијó па се тáкó шѣшѣш на óвѣ нáше óбичáје?

шѣйба, -ѣ, ж. *моѣка којом су се ѣукли нѣѣослушни ћаци*. – Вѣлѣ ўчителѣ Црнчѣвић; сјўтра свѣ донѣсите пó-дѣвије шѣйбе ў-шкóлу.

шѣйбе, *узвик којим се ѣјѣра ѣаише*. – Шѣйбе отáлѣн вўци те пóдели, штó нѣ идѣш за óвца.

ши́бити, -йм, несвр. *сјећи младе гране са букве и лијеске за исхрану коза и оваца*. – Малићи су се вјешто прокрадали испод Пролина брда и шибили љесковѐ гране за ко̀зе по Тубањи.

шија, -ѐ, ж. *враӣ*. – Унај Мија̀лѡв извѡкѡ шију из колијѐра па се свѐму смйје ко да е ван-себе.

шијан, -а, м. *онај који има дуг враӣ*. – Већѐга шијана није било од унога Жућѐ из Видимлија.

Шијановић, -а, м. *и́резиме или надимак ѿо шијану*. – Мића Шијановић је бијѡ сѡв ко грана, а попити ракије за-два чдека.

Шијанѡвка, -ѐ, ж. *Шијанова жена или из рода Шијановића*. – На̀ш се Бѡжо ожѐнијѡ од Шијановића и до̀вѡ унѡ Шијанѡвку ко гѡрска вила.

шијун, -а, м. *јак ејѡтар који носи кишу у ѡласима*. – Чйм ма̀ло на̀вије јѐсен, пѡчнѡ шијунови дѡвати прѐо-поља.

шика, -ѐ, ж. *огругла дрвена лѡиѡница за игру шикања*. – Ка̀д је шика ударила Јѡшу ѡ-уво, гла̀ва му се на̀дула ко гла̀вица кѡпуса.

шикара, -ѐ, ж. *гусѡа ѡѡроходѡа шума са ниским расѡињем*. – Шикара није за грају, али је дѡбра за дрва.

шикљати, -ам, несвр. *излијеваѡи се у јаким млазевима*. – Из-ранѐ му шикља крв ко из ба̀дња, Бѡга ми неће дѡго.

шило, -а, с. *шиљасѡ ексер као обућарски ирибор*. – Немѡ мѡга шила ко да е ѡ-јаму прѡпало.

шиљак, -љка, м. *заоширен шиѡа̄ на врху у облику шила*. – Ћѐ су унѡ шиљци да забодѐмо у на̀виљке да и вјѐтар не прѐвѡли?

шиљат, -а, -ѡ. *заоширен у облику шила*. – Нијѐсу вам ѡвѡ шиљци на̀бољѐ шиљати па тежѐ прѡлазе крѡ-сијено.

шиљег, шиљѐга, м. *ован од године дана*. – Имамо два дебѐла шиљѐга; јѐднѡга ћемо за Бѡжић, а дрѡгога ћемо прѡдати.

шиљѐж, -и, с. *младе овце од године дана*. – Прѡдѡли смо шиљѐж и јѡрину ѡ-Рѡрије, дѡлазили трѡвци из Дѡлманѡије.

шиљѐже, -ѐта, с. *бравче од године дана*. – Ка̀д се прѡдѡ по̀којѐ шиљѐже прѡд-љѐта, мѡре се нѐка̀ко девѐрати.

шиљегвица, -ѐ, ж. *женско бравче од године дана*. – Шиљегвице се ѡстављају за на̀претка, а старѡијѐ се ѡвце прѡдѡју.

шимла, -ѐ, ж. *краѡка ѡесана даска за кров сеоске зграде*. – Кѡд-на̀с су се зграде покрѡвале шимлѡм и трѐскѡм свѐ док се нѐ појѡви цријеп.

шимла̀шица, -ѐ, ж. *зграда ѡкривена шимлом*. – Ми смо ти имали по̀јату шимла̀шицу и кѡћу цигла̀шицу.

шимлѐнѡ, -ѡ, ѡ. *кров који је на̀прављен од шимле*. – Свѐ су кѡд-на̀с шимлѐнѡ крѡвови у сѐлу на̀-кућа, а на по̀јатама е бијѡ и ѡ-трескѐ.

шиња, -ѐ, ж. *ѡанка ѡрака ѡлеха или ѡружна шина*. – На кѡпуснѐ ка̀це смо ста̀вљали дрвенѐ ѡбручѡве, а на-ка̀чице за сѡр ѡбручѡве од та̀њѐ шињѐ.

шипарица, -ѐ, ж. *дјевојѡица од дванаѐсти до ѡѡнаѐсти година*. – Тѐшко е шипарици заповијѐдати, мѡј мйли брѡте.

шипило, -а, с. *ѡанка лейѡица која сѡја двѡје даске ѡреко ѡѡѡра*. – Расѡушијѡ се и ра̀змакѡ пѡд ѡ-кући, испала свѡ шипила.

шипиња̋к, -а, м. *грм ши̋повога дрвѣѣа*. – Ў-нашом кра̋ју, штѣ рѣдї, штѣ нѣ рѣдї, али шипиња̋ци и тр̋њине рѣдѣ св̋акѣ св̋акатѣ гѣдинѣ.

ши̋пка, -ѣ, ж. *дуга мей̋ална или дрвена йолуга*. – Сѣбе смо прегра̋ђивали д̋а-скама па н̋а-даске приби̋јали ши̋пке и ѣнд̋ак пѣ-шипкама б̋ац̋али м̋алтер.

ши̋пкарица, -ѣ, ж. *Ексер од йей̋ цен̋иймей̋ара за ши̋пкање*. – Купи ми дв̋а-кила брѣквѣ ши̋пкарицѣ, ши̋пкаћу га̋њак.

ши̋пкати, -̋ам, несвр. *йриби̋ја̋й̋и ши̋йке ексерима на йреграде ради м̋алйере̋ња*. – Шипкали смо дв̋йје сѣбе пѣт п̋унйје дан̋а да б̋ац̋амо м̋алтер.

ши̋пучити, -й̋м, несвр. *йћи далеко и най̋орно у једном йравцу*. – Кум Симо и бр̋ат Л̋акета су св̋акѣ гѣдинѣ, дѣк се ни̋јесу оженили, рѣдѣвно ши̋пучили у-Врбл̋ане н̋а-збор н̋а-М̋ал̋у Госп̋оину.

ши̋ц, *узвик за ййера̋ње мачке*. – Шйц от̋ал̋ен, д̋абѣгда нѣ цркла.

ши̋цати, -̋ам, несвр. *кресай̋и гране са йорушеног с̋йабла*. – Н̋аш Д̋авид по ц̋ийей̋ д̋ан ши̋ц̋а ч̋амовѣ м̋арде у-шуми в̋йше Три̋јангла.

ши̋цнути, -н̋ѣм, свр. *ударий̋и некога й̋анком мой̋ком*. – Шйцни ӳног̋а д̋ерана ѣвѣм м̋уткѣм да се нѣ сва̋ђа са д̋јѣцѣм.

ши̋ш, ши̋ша, м. *врх, клин, заоши̋йрен ши̋љак*. – Пѣ-нашије бр̋дије в̋јетар исп̋ирй̋ѣ з̋емљу па се по̋јавили ӳнй ши̋шови од камѣња.

ши̋ша, -ѣ, ж. *слаба и й̋анка дома̋ћа ракија*. – Прим̋акни им тѣ ши̋шѣ нѣка се н̋али̋й̋ к̋ат су такѣ ѣблап̋рни.

шк̋акљив, -а, -ѣ, *осјей̋љив на голиц̋ање*. – Нѣмѣдѣ ме б̋аркати м̋йли б̋рале, ј̋а сам ти шк̋акљива и ст̋идљива прѣсве.

шк̋акљити, -й̋м, несвр. *голиц̋а̋й̋и йѣ й̋ицелу*. – Јѣј, ј̋адна ти сам, нѣмѣдѣ ме шк̋акљити, цр̋кнућу од нѣкаквѣ в̋атрѣ.

шк̋ап, шк̋апа, м. *вѣћи дрвени суд дужине до два мей̋ра који служи йриликѣм кла̋ња сви̋ња*. – Данас дѣбро запарите шк̋ап па ћемо ӳитро кл̋ати пр̋асца.

шк̋арт, -а, м. *ой̋йад, ѣбачена рѣба*. – Ӳн̋ај шк̋арт н̋ико нѣће ни да пѣглед̋а а к̋амоли да к̋уп̋и.

шкар̋тирати, шкар̋тир̋ам, несвр. *ѣдобра̋й̋и слабије браве из с̋йада за йродају, извр̋иш̋и селекцију*. – Г̋алешй̋и су ј̋учѣ шкар̋тир̋али ш̋йљѣж и дв̋йз̋ад па ће г̋унити на д̋ернек н̋а-Дмитровд̋ан продавати.

шк̋ија, -ѣ, ж. *квали̋йей̋ан дуван из Херцеговине*. – М̋уј је ћ̋аћа ст̋ално п̋ушй̋йѣ ӳн̋у шк̋ију, али н̋икад се нака̋шљати за м̋йла Бѣга.

шк̋иља, -ѣ ж. *жена која жмири на једно ѣко*. – Ӳн̋а шк̋иља из Прѣѣца, пов̋азд̋ан на ӳнѣ ѣдно ѣко жм̋йр̋к̋а и с̋уз̋й.

шк̋иљити, -й̋м, несвр. *гледай̋и йолуѣй̋ворених ѣчију*. – Штѣ т̋й такѣ шк̋иљ̋йш, штѣ нѣ глед̋аш к̋ако Бѣг запов̋ијед̋а?

шк̋иљница, -ѣ, ж. *лам̋а йей̋ролејка слабога св̋ей̋ла*. – Ѧсвой м̋рак, ужѣжи т̋у шк̋иљницу да се в̋ид̋й пѣ-кӳћи.

шк̋ицара, -ѣ, ж. *жена која жмирка на ѣба ѣка*. – Св̋аког̋а дан̋а ѣвце л̋адуј̋у испѣд шк̋ицаринѣг кл̋енића.

шк̋лѣб̋ук, -а, м. *йлик, водени м̋јехури̋й на кожй*. – Ѧпржила га врѣла вѣда по н̋уга па му искѣчили шк̋лѣб̋учѣви.

шклубучити се, шклдбучѣм се, несвр. *ѿојава ѿликова на кожи од оѿекоѿина или високе ѿемѿераѿуре*. – У нѿвије вријеме ми се шклубуче нѿге испот кољена, нѣ знам коѿ је враг ш ѿйма.

шклѿпац, -пца, м. *нож коричњак на заклаѿање*. – Кѿвчалија е продавѿ шкклѿпце по сѣлу ѿз-Мркоѿића.

шкѿда, -ѿ, ж. *шѿеѿа, квар*. – Вѣликѿ сте шкѿду направили штѿ сте претѿварили кѿла и превѿлили сѿјено.

шкѿдити, -ѿм, несвр. *шѿеѿоваѿи, удиѿи, смеѿаѿи*. – Нѣмѿјте врући пѿти лѣденѣ вѿдѣ, мѿре вам шкѿдити.

шкѿрак, -рка, м. *оѿировни мали гмизавац коѿи живи у земљи*. – Кѿд шкѿрак ѿије ѿвцу, свѿ се ѿгѿли и олиѿа.

шкѿрабати, шкѿрабѿм, несвр. *ѿисаѿи нечиѿко и неуредно*. – Дјѣца нѣ знајѿ писати лијепо вѣно шкѿрабајѿ ко да шврѿке чепајѿ пѿ-блату.

шкѿрама, -ѿ, ж. *мрва, мала количина нечега*. – Дѿј ми само ѣдну шкѿраму маѿти да пѿдмажѣм тѣвсију.

шкѿралица, -ѿ, ж. *мрвица, сѿѿница*. – Нѣмајѿ ѿ-кући шкѿралице скѿрѿпа да трајѿиш зѿ-лијека.

шкѿрамичити, -ѿм, несвр. *даваѿи сасвим мало*. – Нѣмѿј бѿлан тако, штѿ шкѿрамичѿш, ѿдрежи вѿшѣ сланинѣ, ѿѣ ти је дѿша?

шкѿрбина, -ѿ, ж. *окрљина, руѿа гдје је некада био зуб*. – Наѿ је Лајкан прѿзнѣ дѿшѣ ко зѿбна шкѿрбина.

Шкѿрбићи, Шкѿрбѿића, м. *ѿрезиме на ширем ѿросѿор Високе крајине добијено ѿо шкрбини, ѿј.окрљини*. – Шкѿрбићи и Шкѿрбе су ѣдно плѣма само се ѣдни зѿвѿ вакѿ, а дрѿгѿ накѿ.

шкѿриља, -ѿ, ж. *мала ѿанка ѿлочица од камена*. – Накупићемо у цѣпове шкѿриља па ћемо пребаѿивати прѣо-локвѣ.

шкѿриња, -ѿ, ж. *дрвени кош за жиѿо или мрѿвачки сандук*. – Наѣѿли смо пѿне двѿје шкѿриње нѿвѿга жѿта.

шкѿрипа, -ѿ, ж. *звук коѿи се чује од неѿодмазаних ѿредмеѿа*. – Стоѿ шкѿрипа дрвеније кѿла, кад и дрвѿ натѿвари лѿла. нп

шкѿрипац, -пца, м. *ѿјеснац, неугодна сѿѿуација*. – Јѿчѣ сам ти бијѿ у вѣликѿм шкѿрипцу, нѿје зѿ-прѿчу.

шкѿриповац, шкѿрипѿвца, м. *врѿа дивљѣга зѣља, шѿинаѿ*. – Набѣри нам маѿло шкѿрипѿвца и лобѿдѣ да направимо зѣље за рѿчак.

шкѿриповдѿн, -а, м. *безазлена ѿсовка да се не ѿсује свеѿац*. – Ђма, штѿ тѿ радѿш, шкѿриповдѿн ти твѿј, ѿстави тѿ.

шкѿрѿп, шкѿрѿпи, ж. *слана вода којом се кваси ѿсковѿ лисѿ за јаѿице*. – Пѿпасна су дѿба, вакѿт нѿсити шкѿрѿп јаѿицие ѿ-поље.

шкѿрѿпац, -пца, м. *цвијѣѿ црвеног или бијѣлого лука са сјеменом*. – Ѧкишало се вријеме и сѿв се лѿк дѿде у шкѿрѿпац.

шкѿрѿпити, -ѿм, несвр. *ѿосѿаѿи шкѿроѿ ѿо ѿсковом лисѿу да га јѣду јаѿици*. – Данас ћемо шкѿрѿпити ѿнѣ маѿлѣ грѿмове испѿд Пѣрукинѿга пвѿвца да јаѿици брѣтѣ ѿѣсковину.

шкѿѿљ, шкѿѿља, м. *каѿѿиран ован*. – пмамо трѿ шкѿѿља и трѿ прѿза. Шкѿѿлове ћемо продавати, а прѿзове ѿставити.

шкуљевит, -а, -о. *неїлодан, касїриран*. – Не вриједї шкуљевита овна пушћати ў-овце, нѣмā вāјдѣ.

шкўтор, -а, м. *аусїријски слуган, улицица*. – Навāлишѣ шкўтори нā-наше тежāке, а јāзāвци на ўсјеве па се нѣ дā дијати.

шлāјдрати, -āм, несвр. *окреїаїи се на леду или блаїу и не креїаїи се из мјесїа*. – Ўватијō се вѣлики лѣд на тѣсти па тōчкови шлāјдрајў и кōла нѣ мугў крѣнути.

шлāма, -ѣ, ж. *врсїа їрешїе слаїког їлода*. – Ўнā шлāма нā-нашōј мѣђи рōдї свāкѣ свāкатѣ гōдинѣ.

шлāпе, шлāпā, ж. *врсїа лагане обуће*. – Нāправи му шлāпе да нѣ бōдā бōс.

шлāкa, -ѣ, ж. *круїїији їијесак за їоїрављāње їуїа*. – Нāспите овѣ рўпе шлāкōм, тāндрчў кōла пō-њима.

шлāм, -а, м. *олош, лоше друшїво, оїїад*. – Штō се дрўжїш са ўније шлāмом, кўкāвче сїнї, зар нѣма правїје лўди од ўглѣда?

шлāпати, -āм, несвр. *газїи їо води и блаїу*. – Чїм се ствōрѣ мāњѣ лōквице вōдѣ, дїѣца рāдо шлāпајў пō-њима.

шлѣвак, -вка, м. *їуїи коїм се слијева вода на неко мјесїо*. – Ёно нāправили Мїлићи шлѣвак од Ражōвїшта до бунāра да сврātѣ вōду ї-снијега.

Шлѣвинац, Шлѣвїнца, м. *брдо у гламочком крају одакле се слијева вода из врела*. – На Шлѣвїнцу је лїјепо одмāрати у ладōвини.

шлѣгнути, -нѣм, свр. *доћи са неке висине на нижи їшерен*. – Кāд смо шлѣгли сā-Тичева дōље у Кāуре, кōд-њї нїђе ћўва снїјега, а кōд-нāс мѣћава нѣ дā бка отвōрити.

шлѣз, -а, м. *слѣз, коров у дворишїу кої служи за чај*. – Прдōс се пўстї шлѣз испрѣт-кућѣ па се замўдријō ко чївит.

шлōкати, шлōкāм, несвр. *їиїи сваку врсїу їића*. – Нāши пāндўри нїшта нѣ рāдѣ, сāмо шлōкајў по цијелї дāн.

шлōкација, -ѣ, м. *онај ко се одао алкохолу*. – Јāмлїм да од-Бајѣ и Бркѣ нїје бїло вѣћїје шлōкацијā откā е Зѣмља пōстала.

шлōнути, -нѣм, свр. *ослабїи, оїасїи, изнемоћи*. – Сāв се плōт сāсō и шлōнō, нѣма од-њѣга нїшта, мўра се тѣсати нўвō прдшїе. Бїбан је шлōнō и осушијō се ко грана бкресāнā.

шмāњак, -њка, м. *врсїа црвене укусне шумске рибизле*. – Вїше ўногā врѣла нā-Млинїштије їмā шмāњакā кōлик трњине.

шмāњичāв, -а, -о. *їокварен зелен љешник*. – Овѣ гōдинѣ су свї љешнїци шмāњичави, бїло мōкрāчно прдљеће.

шмōкљан, -а, м. *неоїїоран мушкарац, слабић*. – Ё, шмōкљане ѣдан око чѣгā се мўчїш, нѣ мореш пōпити чāшу рāкије.

шмрљак, -љка, м. *укусна їечурка која расїе у црољеће у чейїнаској шуми, смрчак*. – Јā ў-свōме вијѣку нијесам їјо лѣшвїје пѣчурāкā од шмрљакā.

шмрца, -ѣ, ж. *жена која је лака на сузи, їлачљива*. – Наша шмрца по цијелї дāн тārѣ сўзе, а сāмї ћāвō знā рāшта плāчѣ.

шмрцāв, шмрцāва, шмрцāво. *онај ко је їлачљив*. – Шмрцāвијѣг исāна нијесам вїдијō ў-свōме вијѣку од пōкōјнōга Милѣкоњѣ.

шмрџцати, -ām, несвр. *йовремено и йиохо йлакайи*. – Одмакни се от котла, штā тў шмрџцаш, мдремо мй и брѣс твбга шмрџцања.

шмўгнуги, -нѣм, свр. *ойићи нейримијейино*. – Вйда шмўгнў нѣђе иза.кућѣ, ко да ў-јаму прѣпаде.

шнāла, -ѣ, ж. *койча за косу на глави*. – О Збркā, знāш ли тй ђѣ су ўнѣ мўе шнāле, нѣ морем й трѣвити!

шнйта, -ѣ, ж. *кришка хљеба*. – Дāј ми Лўбйца јдш ѣдну шнйту крўва да пѣијем уз ђвāј грā.

Шђбат, -а, м. *йрезиме у гламочком и дрварском крају насйало йо шобоийању, йй. говору кроз нос*. – Шђбати су зāварити и пријѣкѣ нāрави па су се и Тўрци јāдали нā нйјеву ђсорљивђст.

шђђтати, -ām, несвр. *говориийи кроз нос*. – Мāло кђй Шђђбат ў-нашом крају не шђђтā, вāлда наслијѣдили од прѣдāкā, кāко ли.

шђголь, -а, м. *кувано јело од йоврћа*. – Кāд се йсāн нāије ўногā шђгоља, глāднй ўстанѣ него штђ сјѣдѣ зā-сопру.

шђђдор, -а, м. *круйнији ййјесак као йђдлога за йуий*. – Нāспите по пўту шђђдора, вѣликѣ су рўпе па се квārѣ кђла.

Шђкāдија, -ѣ, ж. *назив за кайиолички народ Хрвайше*. – Кāд се Шђкāдија рāзигрā и рāспјевā, од љѣпђтѣ нѣ мореш глѣти.

Шђкац, -кца, м. *синоним за Хрвайа*. – ђвй нāши Шђкци слāбијѣ йграјў и пјевајў од ўније Шђкāцā из Слāвонијѣ.

Шђкица, -ѣ, ж. *синоним за Хрвайицу*. – Йгрā Шђкац и Шђкица, сйтно јѣцā тāмбурица, у рўци им мāрамица. нп

Шђлāк, -а, м. *йрезиме у Гламочу од ријечи сђлак шийо је у йурском језику, одакле је ријеч дошла, назив за онога ко ради лијевом руком*. – Душан Шђлāк, нāш лўгār, поштењāчина и добрйчина, ймђ е брке кākй се нѣ тувѣ ў-нашом крају.

шђлда, -ѣ, ж. *сийан новац мале вријѣдностийи*. – Душāнац је отāњиђ па нѣмā ни шђлдѣ у цѣпу.

шђњђ, -ѣ, м. *слабић, млакоња*. – Вѣћѣга шђњѣ нијѣсам вйдијђ ђд-нашого Мйлѣ кўдā ме нўге пронѣсошѣ.

шђп, шђпа, м. *увйјена коса изнад чела*. – Ў-нашом крају су мўмци нўсили шђп на глāви и тђ е знāк да е мўмак ђзбйљан.

шђпāнца, -ѣ, ж. *круйна шака*. – Åко ли те мāзнѣм ђвђм свђђђм шђпāицђм, свѣ ћеш звијѣзде пребрђити на небѣсије.

шђпати, шђпāм, несвр. *йуниийи, йрйийи, храниийи*. – Штђ тў дјѣцу тākђ шђпāте свйм и свāчйм, вйдијте ли да су дебѣла ко тўчāд.

шђрати се, шђрāм се, несвр. *редовно се шйући са неким*. – На зђровијѣ кђд-нāс рѣдђвнђ су се шђрале пйјанице и нѣраднйци.

шђрнути, -нѣм, свр. *ударийи некога изненада грубо*. – Мйркан шђрнў Ђўру шђпāицђм, а Ђўро нѣга прѣтеварй керāчком прео лѣђā.

шђга, -ѣ, ж. *дно јajeйā са комором ваздуха*. – Сāд окрѣни шђту па да се пђтуцамо да вйдймо чйје е јāе јāчѣ.

Шђца, -ѣ, м. *хийђкорисййик за ейника из Шђобийа*. – Шђца се трйпўт жѣнијђ и свā три пўта развђдијђ, а сāдѣ жйви сāм-самцијāн.

шѡцнути, -нѣм, свр. *боцнутии некога шиљасѣим љредмеѣом*. – Цѣго шѡцну Петра трѣном, а Цѣр се врѣњаци ко ждријѣбац.

шпа́га и **шпага́та**, -ѣ, *дебљи љрѣени конац*. – Увѣжи тај пакѣт дѡбро шпагѡм јер ће тѡ долѣко пугѡвати.

шпа́рати, шпа́рам, несвр. *шѣедиѣи, гомилаѣи средсѣива*. – Бѡлѣ је шпа́рати нѣго рѣсипати па́ре, јер уне ваѣвијек за́требају.

шпарѣли, пр. *онај ко је склон шѣедѣи*. – Шпарѣли чѡек нѣкад нѣће прѡпасти, јер ун зна ка́ко се па́ре трѡшѣ.

шпа́рмајстор, -а, м. *мајсѣор за шѣедѣу*. – Мићука ти је унај пра́ви ста́рѣнски шпа́рмајстор; ѣма па́ра кад нѣко нѣма.

шпа́тан, -тна, -тно. *сиѣан, мален, мршав*. – Унај ма́ли Јѣлѣн шпа́тан и жгѡлѡв, нѣ знам са́мо на ко́га е на́ко сѣтан.

шпа́ћушан, -шна, -шно. *деминуѣивни облик љридѣва шѣаѣан*. – Ама, на ко́га ли је унај ма́ли Кѣзалѡв на́ко шпа́ћушан, Бѡже мѡј?

шпи́гло, -а, с. *огледало*. – Нѣће сам изгѡбијѡ шпи́гло, али нѣ знам ѣѣ, па се сврѣго тра́жѣи.

шпи́јати, -ѣм, несвр. *ѣазиѣи, надгледаѣи, вириѣи*. – На́ш Ми́кач повѡздѣн шпи́ја ѣѣ би штѡ ма́знѡ и дѡкопѡ се ка́ква цаба́лука.

шпи́ља, -ѣ, ж. *мања уска ѣѣина гѡје се скривају звијери*. – У Гредѡвитије долина е свѣ шпи́ља до-шпи́лѣ, пѣне ѣйсѣа.

шпи́њетак, -тка, м. *наѣкољеница брава ко́ја се ѣѣе на ражњу*. – Од свѣга мѣса са ра́жња, шпи́њетак је на́јслађѣ дѡк је врѣћ.

шпи́ца, -ѣ, ж. *љредмеѣ којим се нешѣо учврѣијује*. – Ыспала е нѣће шпи́ца из те́љига, направи нѡвѡ од клѣновинѣ.

шпи́цлѡв, шпи́цлѡва, м. *лукав и љреврѣљив чѡвјек*. – Нѣма ти бѡлан ве́ије шпи́цлѡва од љева́нскије Црѣвѡра.

шпи́чати, -ѣм, несвр. *уѣврѣиваѣи нешѣо шѣицом*. – Заши́чѣј те́љиг во́лу, ѣспашѣе из ја́рма.

шпра́јц, -а, м. *ѣѡдбѡчањ, ѣолуга, колац*. – Узми унај шпра́јц па потшпра́јцај ко́ла да се не прѣва́лѣ.

шпра́јцати, -ѣм, несвр. *ѣѡдбѡчаѣи шѣрајцом да се нешѣо не љревали*. – Кѡ нѣ зна шпра́јцати ко́ла, ста́лно прѣва́љује сѣјено.

шпра́љ, шпра́ља, м. *дугачак дебели шѣаѣ*. – На́јбољѣ су прѣлеви од уније дугачкије бу́ковије шпра́љѡва. Кад уни прѣтиснѡ пла́ст сѣјена, нѣма вѣтра ко́и ће га прѣва́лити.

шпре́гати, шпре́гам, несвр. *лагано и ѡѣрезно ходаѣи*. – Ли́сица шпре́га ѣспод сѣла ка́ко би дѡграбила ко́ју кѡкош.

шпру́ља, -ѣ, ж. *дуга и шѣанка моѣика или грана*. – Принѣси ми унѡ шпру́љу да заплѣтѣм ѡвѡ прѡшѣе.

шпу́ра, -ѣ, ж. *љравац, ѣраса ѣуѣа*. – На́ши кѡрузѡри на́гарили унѡм шпу́ром прѣѡ-Рѡвније Млѣнѣшта ѡ-Ба́чкѡ у бѣрбу.

шпу́ре, шпу́рета, с. *јагње ко́је је ѡјагњила млада ѡвца ко́ја ѣѣек за годину дана ѣѡстаје ѣлодна и зрѣла*. – Сва́ко шпу́ре ти је сѣтно и нѣје за на́претка.

шпу́рица, -ѣ, ж. *млада ѡвца, шиљѣје, ко́ја се ѡшѣурила*. – Ђ, мѡј брѣте, шпу́рица нѣкада нѣће бѣти пра́ва ѡвца.

штáњга, -ē, ж. *ћускија, њолуга, греда*. – Пунџеси вамо штáњгу да ва̀дймо ка̀мѣн за по̀друма.

штáпáрац, штáпáрца, м. *дуги дебели штáпáй*. – Претѣварило е Рѣгѣша штáпáрцом по̀-лѣђије дѣље на збѣру у Прѣкраји, ѣно га лѣжй, нѣ дижѣ гла̀вѣ већ нѣколикѣ ѣвте.

штáш, фраза. *штáа хо̀ћеш, штáа жѣлиш*. – Нѣће нйко да се прйватй мѣтикѣ, свáко би гѣтовинѣ и штáш тй тѣмѣ брáте мйли.

штѣка, -ѣ, ж. **1.** *ручка на брави*. – Слѣмила се штѣка на брави у ајáту, кáко ћемо садѣ зátварати врáта. **2.** *ѣаковање цигарѣта*. – Дунѣси ми ѣдну штѣку цигáрá и-зáдругѣ, нѣмѣј забѣравити.

штѣкати, штѣкѣм, несвр. *оглашавайши се као ѣас који јури зеца*. – Нѣ море пáс стйћи зѣца кáд штѣкѣ зà-њйм па се ўморй.

штѣла, -ѣ, ж. *намјешйáлка, смицалица*. – Ђво што се рáдй, тѣ е сáмо штѣла да нѣко згрнѣ вѣликѣ пáре на лáк нáчин.

штѣлити, -йм, несвр. *йрйшремайши се за завршини чин*. – Ђни ѡдавнѣ штѣлѣ и сáмо и мѣнат дйјелй од главнѣга добйтка.

штѣловати, -ујем, несвр. *йодешавайши, намјешйáйши*. – Ондѣси ѡвѣ мѣтѣрнѣ жáгу Лакети нѣка е мáло штѣлује, пѣшйá ўље.

штѣмáјзл, -а, м. *гвоздено длыјѣшо којим се обрађује камен*. – Кáд Трйвѣн Мáтйн ўзмѣ штѣмáјзл ў-рѣке па ѡкрешѣ кáмѣн, ни сйрац му из твѣрила нйје рáван.

штѣнара, -ѣ, ж. *кућйца за ѣсе*. – Нйко ў-нашије сѣлије нйје ймѣ штѣнару па су се псй слѣбѣдно крѣтали по сѣлије.

штѣнац, -нца, м. *млади ѣас од године дана*. – Дмйтар је нáбавйѣ ѣднѣга штѣнца из Рѣмйћá па га ўчй йћи ўз-ѡвце.

штѣне, -ѣта, с. *младо ѣашче које још нема годину дана*. – Лáко е штѣне наўчити да йдѣ зà-блáгом, сáмо му дáвати мáло крáнѣ.

штйкати, -áм, несвр. *йѡдсйшцайши ѣса на нáйад*. – Бадáва е псѣ штйкати нá-вѣка кáд нѣ смијѣ гла̀вѣ промѣлити.

штйло, -а, с. *дршка на коју се насађује алашй*. – Сјѣкáч би свáкѣ вѣчѣ донѡсйѣ и-шумѣ по кѣѣ штйло за сйкуру и крáмп.

штйрка, -ѣ, ж. *нѣйлодна жѣна*. – Кáд нѣкá жѣна кѡд-нáс нѣмá дјѣцѣ, ѡндáк јѡј дáјѣ нáдимак штйрка, али се то прѣд-њѣм нйкад не гѡворй, јер јѡј је дѡста њѣнѣга јáда.

штйти, штйјем, несвр. *чышйшй књйгу, йроучавайши*. – Кáд му књйга на кѡљѣно пáде, књйгу штйје, грѡзнѣ сѣзе лйје. нп

штйца, -ѣ, ж. *дио самара у облику йрѣчке*. – Полѡмиле су се свѣ штйце на са-мáру јер су прѣтѡварили кѣње.

штйцáр, -а, м. *камион који служи за йревоз балвана*. – Пѣт је дѡбро прѡчышѣн па штйцáри мѣгѣ йћи ў-шуму по бáлване.

штѡк, штѡка, м. *оквир за врашйа*. – За ўлáзнá врáта су нáјбѡлй јáсѣнови штѡкови јер мѣгѣ издѣрати и мѡкрáч и сѣшу.

штѡкакáв, штѡкакáва, штѡкакáво. *свакакав, којекакав*. – Сáд ти је йзмислило, мѣј мйли брáте, штѡкакáве áдете кѡй нйкадá нйјѣсу бйли кѡд-нáс.

штѡкати, штѡчѣм, несвр. *говорйшй чѣсйшо шйшо*. – Ђнáј пѡштáр йс-Прйбѣлѣ по̀-цйјелй дáн штѡчѣ и запйткуе, ѣѣ је ўчителѣ Рйсте.

штокојешта, фраза. *разне сѝвари, мјешавина*. – Дòшò ħãħa из-Бачке и дўнијò пўну тóрбу штокојешта.

штòкрла, -ѝ, ж. *кухињски сѝочић без наслона*. – Направијò нам кўм Сѝмо чѝтри нўве штòкрле од смрчовѝ трѝницѝ.

штòр, -а, м. *ѝреломљено сѝабло у шуми које сѝоји усѝравно*. – Нãша е шўма бѝла пўна штòрòвã и сўвãрãкã.

штòчијѝ, -ã, -ѝ. *оно шѝо ѝриѝада свакоме*. – Нѝћу јã узбѝјати по сѝлу штòчијѝ пòслове, дòста ми је ѝ-мўга тѝрета и мўкѝ.

штрãмица, -ѝ, ж. *дио дрвених кола, ѝошѝежница*. – Штрãмице се прãвѝ сãмо од бўковинѝ јер је ўна нãјтврђã.

штрãнга, -ѝ, ж. *гвоздени ланац за вучу дрва из шуме*. – Јòкићи су знãли пòтргати штрãнге извлãчѝни бãлване из Рóкина дòла.

штрãпати, -ãм, несвр. *извлациѝи бãлване из шуме ѝомоћу коња*. – Бãце су нãјвишѝ вòљели штрãпати ў-нашòј шўми.

штрапўт, штрапўта, м. *шумски ѝуѝи куда се вуку бãлвани*. – На штрапўтије бўдѝ вòдѝ ў-шуми по цијелò лѝто ħе пѝје блãго.

штрѝка, -ѝ, ж. *железничка ѝруга*. – Мѝ Врòвци нијѝсмо знãли за гвоздени пўт дòклѝн клѝти Врãно нѝ направѝ штрѝку скрòз од Дрвãра преò-Млиништã дòље до Јãјца.

штрѝцати се, -ãм се, несвр. *ѝрзãѝи се од бола или сѝраха*. – Дўр дòрате, шта се штрѝцãш, нијѝсу те вўци нãпали, дãбòгдã не крѝпò.

штрѝцнути се, -нѝм се, свр. *ѝрзнуѝи се од бола или сѝраха*. – Ўзѝ Савѝтина глòгòв трн па ўбодѝ Пѝмца, прòшћеш, озãда, а Пѝмац се стрѝсе и штрѝцнў ко да га пòлѝ врѝлòм вòдòм.

штрѝк, штрѝка, м. *коноѝац*. – Вѝлѝ Тўрчин Сѝми, ўзми Сѝмо штрѝк па се òбиси кãд си нãкòга кўма ѝздò.

штрѝкати, -ãм, несвр. *ѝлѝѝи одјећу на машини*. – Мўја мãла у штрѝкари рãди, штрѝкã бўће, јã бориће сãдѝм. нп

штрѝкаљ, штрѝкљã, м. *млаз ѝечносѝи који избија ѝод ѝриѝиском*. – Ўз-носа му бљўнў штрѝкаљ крѝви ко из бãрила.

штрѝкати, -ãм, несвр. *мусѝи овце, козе или краве*. – Сãва свãкò јўтро штрѝкã òвце у кãбловѝ дòље ў-пољу кòд кòшарѝ.

штрѝкнути, -нѝм, свр. *ѝомусѝи једну овцу, козу или краву*. – Ўди штрѝкни зѝкуљу па узвãри варѝнику да пѝјемо.

штрòнти, -ѝм, несвр. *касѝрираѝи, шкоѝиѝи, јаловиѝи*. – Ўнѝ јãловãчи јўчѝ уштрòишѝ и нãшега и стрѝчевòга ждријѝнца.

штрòцати, штрòцãм, несвр. *ѝразнаѝи, ѝуцаѝи из ѝразнога оружја*. – Дјѝца повãздãн штрòцајў из ўније пўцãљкã од зòбике.

штрўца, -ѝ, ж. *хљѝб дугуљасѝиог облика*. – Павлѝзан пòпаде ўнѝ двѝје штрўце врућã круўва па òдмагли крòз кўрузе.

штўла, -ѝ, ж. *дрвена нога за хрòме људе*. – Да нѝ бијãде дрвенѝ штўлѝ, нѝ би Савѝтина мўгò ѝзѝћи уз Пãриповац нѝкãко.

штўлати, -ãм, несвр. *храмаѝи, ћоѝаѝи*. – Лўкаја е слòмијò кўк у вòјсци и цијелòга живòта штўлò на дѝснў нўгу.

штúле, -ē, м. *човјек који се служи шишулом*. – Састали се штúле и Васкрсија у бѣртији па еглѣндишú о Милошу и Лазáру.

штúр, штúра, штúро. *сув, ѿанак, није једар*. – Била е вѣлика сúша па жѣто овѣ гóдинѣ пòсве штúро.

штúцовати, штúцујем, несвр. *скраћиваѿи бркове*. – У Пелѣшијѣ бѣли брци óт-пò аршина, а кад и је штúцовò, унаказијò се.

шћòрлати, -ām, свр. *најасѿи са свих сѿрана, оѿколиѿи*. – Јучѣ кòпањскѣ псѣ шћòрлашѣ Гúдана, умало га не ѣстргашѣ.

шћућурити се, шћућурѣм се, свр. *скуѿиѿи се ради зашѿиѿе од вјѣѿра и кише*. – Шћућурили се кòсци ѣспод ѣднѣ бўквѣ и загрнули кабаница да не пòкиснú.

шўба, -ē, ж. *неразвијена главица куѿуса*. – Ёдна трѣтина кúпуснѣ башчѣ овѣ гóдинѣ свѣ шўбе и пòкоја вѣлика главица.

шўбаль, -а, м. *во који има одсјечен реѣ до ѿоловине или краће*. – Ўнас је бѣјò ѣдан шўбаль шáренѣ и вагò прѣò ѣљаду кѣла.

шўбаст, -а, -о. *онај којем недоѿаје шака на руци*. – Наш учѣтель Думка е бѣјò шўбаст ú-лијевú рúку, али је јòпѣт знаò ударити нòме јачѣ од дѣснѣ.

шўбо, -ē, м. *човјек који нема руке до лакѿа*. – Учѣтель шўбо нѣје мўгò ни како кòсити јер нѣје ѣмò шакѣ.

шўва, -ē, ж. *лијева рука*. – Илија е свѣ рáдијò шўвòм па е бѣјò смијѣшан дјѣци, како ўн рáдѣ лијевòм рúкòм а дрўгѣ нѣ радѣ.

шўвара, -ē, м. *ѣјоратѿив од именице шува*. – Тòдòр је бѣјò ўнáј прáвѣ шўвара и бòлѣ је тѣсò шѣмлу лијевòм рúкòм од млòгѣ кòѣ су тѣсали дѣснòм.

шўвѣ, прил. *радиѿи лијевом руком*. – Сѣмо е свѣ рáдијò шўвѣ од прòзорá и вратá до плòсакá, водијѣрá и рáзнѣје давòријá.

шўга, -ē, ж. **1.** *рђа, сиротѿиња, немашѿина, бијѣда*. – Нѣ знáте вѣ дјѣцо штá е шўга и јáд док се глáд не ўсели ў-кућу. **2.** *кожна болесѿ*. – Нáпала шўга нáрод у рáту па чѣшѣ и драња кòжу док не прокрвáвѣ.

шўгав, шўгава, шўгаво. **1.** *онај ко је оболио од шуге*. – Шўгаве нам óвце пòсве, мўрáмо кúпити шуговáна па и запрашити. **2.** *слаб, сувоњав, мришав*. – Шўгаво ўнò дјѣцѣ ў-нашого Тодòрца, нѣмá, сáмá кòст и кòжа, рѣбра би им пребрòијò.

шўгати, -ām, несвр. *оговараѿи, лагаѿи*. – Ўнѣ двѣје рòспије вáзда нѣшто шўгајú и шáпорѣ ѣзмећúсе.

шўго, -ē, м. *онај који је склон лагању и оговарању*. – Ё, штò е ўнáј шўго ѣспод Óбљаја гњѣда и нѣчоек, јáмлим да гòрѣга нѣмá.

шугòван, шуговáна, м. *лијек којим се унишѿавају ѣ паразиѿи на овцама*. – Ўмáш ли шуговáна, навáлили ми крпуше нá-òвце?

шудáр, шудáра, м. *врѿа женске мараме за главу*. – Шарѣнѣ се ў-цўрá шудáри кад пòђу цркви нá-збор нá-Мáлú Госпòдину.

шудлити, -ѣм, несвр. *ѿћи дуго без ѣравога циља*. – Сáво е цијѣла живòта шудлијò по свијѣту трòшећи хáћин имѣтак, а сáд је óстò сáм ко грана óкресана, брѣз кўчета и брѣз мáчета.

шўљевина, -е, ж. *остѿаци шуљевених љѣшника или ораха*. – Јучѣ мѣ ѣдѣмо крòз-наше Плáндѣште, кад под грòмом пúне двѣје тòрбе шўљевинѣ óд-љешникá штò су мѣши избáцили из зѣмљѣ.

шўљити, -йм, несвр. *їпрогризайїи љешнике или орахе*. – Мйши шўљѣ љѣшнйке по цїјелў зїму што пѡдјсѣн нанесў у нїда ў-пољу.

шўнтїв, -а, -о. *збуњен, смушен*. – Симўрда е шўнтїв ѡткадї га јї знїм, а знїмо се ѣво ймї вїшѣ ѡт пола вїјєка.

шўнте, -ѣ, м. *онај који је мало збуњен, шунїїав*. – Ма, дїј бѡлан, ў-нашого шўнтѣ е јѣзик вїздїн завѣзїн, стїлно мўчї и звјѣрњї ѡкѡ-себе.

шўнути, шўнѣм, свр. *їпрохїїейїи се, добийїи нагон за нешїїо*. – Бѡжи је шўнуло пѡпити кѡјў љўтў па ѡтперјѡ до бїртијѣ.

шўњати се, шўњїм се, несвр. *оїрезно се креїїайїи*. – Изглѣдї ми да се нѣко шўњї испѡд-нашије шљївї, провїрдѣ кѡ е.

шўњка, -ѣ, ж. *њушка код живоїїињїа*. – Ајмо ўвўїи брњїцу прїсици ў-шўњку, йзровї сїв арман и сјѣначїште.

шупѣљїк, шупѣљїка, м. *шуйїал љешник из којєга је изишао црв*. – Йспод љѣсковїје грмѡвї бўдѣ пупѣљїкї кѡлико гѡћ ѡћеш.

шўпљика, -ѣ, ж. *шуйїла цјевасїїа їїрава у дворишїїу*. – Ў-нашѡј бїшчи йза чѣлињїка рїсте рѣпўв и шўпљика. Рѣпўв нїчему нѣ слўжї, а од шўпљикѣ смо прївили пиштїлїке и ћурликѣ.

шупљїкача, -ѣ, ж. *дужа игла којом се їлейїе вунени шал за главу у їїоку зиме*. – Тѣ су ти ўнѣ шупљїкаче, оплѣла би пѣшкїр Сїмељї да замўтї ѡко глївѣ, мѣњїва е па нѣ дї ѡка ѡтвѡрити.

шўпљѡв, шупљѡва, м. *чѡвјек малога знањїа, їїразне главе*. – Јї од ўногї Сїјкана нѣ виђо вѣћѣга шупљѡва; нїшта ўн нѣ знї.

шупљѡглїв, шупљѡглава, шупљѡглаво. *онај који мало зна ко је „шуйїље главе“*. – Прѡїји се шупљѡглава исїна и не зїпињї зїњга.

шупљѡглавац, шупљѡглївца, м. *шуйїљоглав мушїкарац*. – Нѣ би Цвїриња шупљѡглївцу ѣдну докїзѡ, прїје би Ўнац пресўшијѡ. Од Ўрљїја дѡ-Клїчинѣ, нѣмї вѣћѣ прдїчинѣ, ѡд Вїцила и Рѡглївца и Цвїриња шупљѡглївца.

шўра, -ѣ, м. *суїругин браїї*. – Мўј је шўра поштењїчина кїкї се ѣднѡч рїђї у вїјѣку.

шўрити, -йм, несвр. *їолијевайїи врелом водом заклато їїрасе*. – Нѣка вѡда дѡбро проклўчї па ћемо шўрити прїсца.

шурѡвати, шўрујем, несвр. *їїајно сарађївайїи*. – Мїни се Тѡлѣ и нѣгова ѡб-раза. Ўн ће до пѡднѣ с тѡбѡм пїти рїкїју, а од пѡднѣ шурѡвати с Цїганијѣ.

шўстер, -а, м. *обућар*. – Кѡд-нїс ти нїје бїло прївїје шўстѣрї и љўди су сїми сѣби прївили ѡпїнке од гѡвѣћѣ кѡжѣ.

шўстер-мїт, шўстер-мїта, м. *майї у шаху у їїри їїоїеза*. – Кїд је Ђѡјмо дїѡ Блїжи шўстер-мїт, Блїже се нїљўтї и йзбїцї шїк кроз прѡзор у трїву.

шўт, шўта, м. *осїїаци нечєга без велике врїјѣдностїи*. – Ймїмо мї ўногї шўта штѡ е ѡстѡ йза зїдїњїа бунїра кѡлико гѡћ ѡћеш.

шўтара, -ѣ, ж. *їросїїорїја у коју се сваїїїа осїїављїа*. – Свѣ тѣ ствїри нўси ѡстави у ѡнў шўтару йза мљѣчїра.

шўцати, -їм, несвр. *ходїїи без икаквога цїљїа и корисїїи*. – Рїде нїшта нѣ рїдї вѣно зїкї и шўцї по сѣлу пѡ-цїјелї дїн.

шўцѡ, шўцїла, шўцїло. *їовукао влаге и нагњїо*. – Ѳвї е јїпїја мїлко шўцїла и нїје за ўпотребу.

шўша, -ѣ, ж. *овца, говече или коза без рогова*. – Нйкад шўша нйје добѡла рѡгатѡме.

шўшањ, -шња, м. *суво лишће које шушћии*. – Нѣмā ти бѡлан Лāзија нйшта лѣшвѣ ко ѡдати ў-шуми по ўномѣ бўкову шўшњу.

шўшаст, -а, -о. *брав без рогова*. – Нѣ море шўшасто са рѡгатије па нѣка причā кāко кѡ ѡће.

шўшкавац, шўшкāvца, м. *манћил од сйецијалнога йлаййна које шушћии*. – Кāд се појавишѣ ўни шўшкāvци ў-некѡ дѡба, нāши мўмци стāдошѣ купѡвати и ў-њима по зйми ѡдлазити на прѣла, а зйма стѣжѣ, срѣце пўцā.

шушлијѣгати, шушлијѣћѣм, несвр. *говорићии неразговйјѣйно зѡог недосйайика зуба*. – Лāзо стāлно шушлијѣћѣ ѡткад му е брњѡ Ђѡјмйн йзбйјѡ првѣ зўбе кāд је гўно кўње ў-вршāју.

шўшљика, -ѣ, ж. *суво сйабло у шуми ѡдрѣњено за сјечу*. – Пўне су нāше Тетрѣнке шўшљикѣ и штѡрѡвā.

шўшњār, шушњāра, м. *йтерен йпрекривен шушњѣм*. – Шушњāри су пўни пѣчурāкā, вргāњā и смрчка.

шў-шў, узв. *ономайѡеја шайўйшања*. – Кāд се ўнѡ двѣ нāђў, ѡни ти йзмеђўсе сāмо шў-шў, нйшта им нѣ мореш разўмјети штā гѡворѣ.

шчѣпати, -āм, свр. *ухвайшћии на брзину и чврсйѡ држайии*. – Сāкрили се вўци иза Чāлинѡга зйда у Јасйку, а кāд нāйћѣ Илийѣтинѡв ѡдлйн, ўни га шчѣпашѣ и утѣкошѣ прѣѡ Дебелāка.

шчѡрѡкати се, -āм се, свр. *окуйшћии се на брзину ѡко нечега*. – Кāд дунѣсошѣ рāњенѡга Никѡлѣтину йз-Рбинѣ, свѣ се сѣло зачас шчѡрѡкā ѡк њѣга, али кўкавац је ўбрзо ўмрѡ од тѣшкије рāнā.

Ѓ

сāвити, сāвйм, свр. *сјавйћии*. – Гўни ѡвце сā-торинѣ па сāви ў-награду, вйдйш да е лѣд освѡйјѡ.

сāјтйти, -йм, несвр. *сјажйшћии*. – На Пāњегинѡм цамāдану се тѡке сāјтѣ ко оглѣдалѡ.

сѣвѣр, сѣвера, м. *сјевѣр*. – Лāдна бўра са сѣвера пўшѣ.

сѣдалѡ, -а, с. *сјѣдалѡ*. – Ўстани ѡтālѣн, нйје тѡ твѡе сѣдалѡ, ймā вѡћекā и стāрије лўдй.

сѣдати, -āм, несвр. *сјѣдайии*. – Зѡви Јѣлка Мйју да пѡйтй, ѣво кѡсци сѣдајў за вѣчеру.

сѣдѣћи прил. *сјѣдѣћи*. – Нѣ море се кѡса ѡштрйти сѣдѣћи, ѡт кѡга си тѡ вйдйјѡ, лўдā главо.

сѣдити, -йм, несвр. *сјѣдйћии*. – Нѣ валā се сѣдити кāд стāрији ўлази ў-кућу, трѣбā ўстати.

сѣдйште, -а, с. *сјѣдйшћйѣ*. – И у кокошйњцу свāкā кѡкѡш знā ћѣ јѡј је сѣдйште, а тй нѣ знāш ћѣ твѡе, бѣно бѣнастā.

сѣдница, -ѣ, ж. *сјѣдница*. – Бйће дѡвечѣ нѣкаква сѣдница дѡље у Чулйновѡј кўћи.

седок, седока, м. *свједок*. – Ја имам два седока да сам јуче б'јо у-млину у Прѣоци и да нијесам цијепо д'гу у-шуми.

седочити, седочим, несвр. *свједочити*. – Мѣни ће седочити кум Мијажло и Бојанда да су ми Долачани потрали зоп у-њиви.

сѣме, сѣмена, с. *сјеме*. – Одвоићемо сѣме од-жита из-Анићевкѣ јер је чисто и крупно.

сѣмена, сѣменā, с. *сјемена*. – Кудā ме нуге пронѣсошѣ, нѣ виђо бдљије житније сѣменā ко у Тулића Доловије.

сѣменскѣ, -ā, -ō. *сјемени*. – Ово су нам сѣменскѣ купијѣри оздō из уногā дōла у-Плāндишту.

сѣначиште, -а, с. *сјеначиште*, *мјесто гдје се деђе сијено*. – Око свāкōга сѣначишта пōд-јесѣн рāсту пѣчурке пōдōтвѣаче.

сѣнокос, -а, м. *сјенокос*, *мјесто гдје се коси тѣрава и куји сијено*. – Нāши су ти сѣнокоси дōље у-пољу пūни змијā ко купјѣриште мѣшā.

сѣромāк, сѣромāка, м. *сиромашан човјек*. – Мўрā нѣрāдник бити сѣромāк кād се по цијелō лѣто излѣжāвā и отѣжѣ јāије.

сѣсти, -дѣм, свр. *сјести*. – Садѣ би нāјпамѣтнијѣ бѣло сѣсти па по ѣдну запāлити, штā тѣ велѣш Обраде?

сѣтва, -ѣ, ж. *сјѣтва*. – Јā нѣ пāнтѣм у овō свдије гōдѣнā да е за сѣтву бѣло лѣшвѣ вријеме ко овогā прōлѣћа.

сѣтити се, -им се, свр. *сјѣтити се*. – Тѣшко се сѣтити штā е јучѣ бѣло кāмоли прије мјѣсѣц дāнā.

сѣтовāње, -а, с. гл. им. *савјѣтовање*, *пōдучавање*. – Ђ, мўј брāте, мāниту чѣку не вријѣдѣ сѣтовāње кād ништа не алāишѣ.

сѣтовати, сѣтујем. *савјѣтовати*. – Оди Бōжо, лўдā главо да те сѣтујем забадијāва, скўпа е шкōла, није лāко дōћи дō-памѣти.

сѣћāње, -а, с. гл. им. *сјѣћāње*. – Нѣ знāм штā е сā-мнōм, ил је стāрōст, ил је пјāна главо, нѣ слўжѣ ме ниkāко сѣћāње, свѣдно ко и уногā пијѣтла у кокошићу.

сѣћати се, -āм се, несвр. *сјѣћати се*. – Крѣзо се сѣћā свѣгā из дјѣтѣнства, а штā е бѣло јучѣ, нѣ би пōтревѣјō да му дўкат дāеш.

сѣћи, сијѣчем, несвр. *сјѣћи*. – Ајмо дознāчити мерѣмāt па ћемо сѣћи дрва гōре у Вршчићу.

сѣсā, -ѣ, м. *надимак за мушкарца који је мало шāлив*. – Унāј је сѣсā из Рѣмићā знāо насмијати и нāјвѣћѣг болеснѣка.

Сўсāн, -а, м. *надимак за мѣкарца који има говорну ману ѣри изговору гласа ш*. – Кād нāш Сўсāн гōворѣ, шўшлијећѣ па га нико нѣ море алāисати.

Сўскѣн, Сўскина, -о. *оно ишō ѣришāда сўскѣ*. – Сўскини вōлови су бѣли нāјдебљѣ у сѣлу.

Сўскићи, Сўскићā, м. *члaнови сўскине ѣородице*. – Свѣ су Сўскићи бѣли при-знāти у сѣлу ко ѣдна пōштенā и вāлатā вāмѣлијā.

Сўско, -ѣ, м. *хѣнокористѣик од именице сўсāн*. – Брка ми и Ѧбраза, од пōкōјнōгā Сўскѣ није бѣло бдљѣга мāјсторa за пōклѣпати кōсу.

сўтра прил. *сјуѣра*. – Сўтра ћемо рāнōм зōрōм ићи у-млин.

сўтрадāн, прил. *сјуѣрашѣи дан*. – Сўтрадāн ћемо мōлѣћ-бōга насāдити жѣто на āрман па ћемо вријѣћи.

Ѕутраквѣчѣ, прил. *сјуѣрашѣе вече*. – Ѕутраквѣчѣ имѣ прѣло у Бошњѣације кѣд Крунѣиѣ.

Ѕутрашњѣ, -ѣ, -ѣ. *сјуѣрашњѣи*. – Ѕ-Ѕутрашњѣ дѣн ѣе бѣти гѣдина дѣнѣ ѣткако е ѣмрѣ пѣкѣјнѣ Лазѣрда.

Љиљана Недељков и Бранкица Марковић
ДИЈАЛЕКАТСКА ЛЕКСИКОГРАФИЈА
ШТОКАВСКОГ НАРЕЧЈА
(ОД 1818. ДО 2014. ГОДИНЕ) – БИБЛИОГРАФИЈА¹

Сажетак: Библиографија је посвећена штампаним делима која се баве лексикографском обрадом дијалекатске лексике штокавских говора на простору српско – хрватског језика, од почетка XIX века до 1992. године и у постјугословенском периоду од 1992. до 2014. године. Прикупљена грађа за библиографију подељена је на три дела – први део обухвата период од 1818. до 1945. године, а други део приказује српско – хрватски период, закључно са 1992. годином. Трећи део посвећен је постјугословенском периоду – презентовању дела из дијалекатске лексикографије, која су настала у новоствореним државама континуантима некадашњих република Босне и Херцеговине, Србије, Хрватске и Црне Горе.

Од појаве Српског рјечника 1818. године, Вукови следбеници, поштоваоци и сарадници током целог XIX века својим прилозима о територијално маркираној лексиси доприносили су богаћењу речника новоствореног књижевног језика, а резултат тога био је велики број штампаних лексикографских радова мањег и већег обима који чине почетке дијалекатске лексикографије и њен развој током XX века на српско – хрватском језичком простору. Из разлога практичне природе определили смо се да штокавску лексикографску продукцију у другом и трећем периоду дамо по републичким центрима некадашње заједничке државе, односно по центрима новонасталих држава и ентитета формираних након распада бивше Југославије.

Кључне речи: лексикографија, дијалектологија, библиографија, општи и терминолошки речници, збирке речи.

Досадашњи рад на дијалекатским библиографијама код нас углавном је био усмерен на презентовање бројних радова који се баве прозодијском, морфо–фонолошком и творбеном структуром дијалекта. Ретко се дају по-

¹ Библиографија је настала у оквиру пројекта *Дијалектолошка исцртавања српског језичког простора* (бр. 178020), који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Владе Републике Србије.

даци о радовима који се баве лексикографским представљањем дијалекатске лексике. Уколико у дијалекатској библиографији и има прилога о лексички, у питању су углавном референце о дијалекатским речницима већег обима. О мањим радовима, поготово онима који су објављени давно, нема података. Што се тиче библиографије радова о дијалекатској лексикографији, нема података о објављеним прилозима овог типа ни за један период. Због свега тога за нашу научну јавност било би значајно да се упозна са старијим периодом у сакупљању дијалекатске лексике и њеним представљањем у мањим или већим прилозима у нашим научним часописима.

О представљању дијалекатске лексике у облику дијалекатског речника нема детаљнијих података у теоријској лексикографској литератури. О теорији лексикографије преведена је монографија Л. Згусте и о дијалекатској лексикографији се може сасвим мало сазнати на основу ње, бар што се тиче представљања дијалекатске лексике српског језичког простора.

Оваквим свеобухватним сагледавањем рада на речничкој обради дијалекатске лексике, стиче се увид у степен испитаности структурних и семантичких особина дијалекатски маркираног лексикона српског језика са појединих ареала у даљој и ближој прошлости, као и у скорашњем периоду.

Прикупљена је богата библиографија радова која обухвата територијално све дијалекте штокавског наречја. Разуме се да се у већини случајева ради о лексичком благу српских народних говора. Хронолошки се односи на необично дуг период, захватајући три века: XIX, XX и XXI. Тематски, обухвата радове у којима је представљена општа лексика и тематска лексика из различитих области свакодневног сеоског живота.

Трагање за радовима о дијалекатској лексикографији било је дуготрајно и скопчано са многим тешкоћама, првенствено у проналажењу библиографских јединица којима би било место у једној оваквој библиографији. До ових радова било је тешко доћи, многи су се могли пронаћи тек у понеким библиотекама.

Интенција ове библиографије била је да представи штампане лексикографске радове са целокупног штокавског простора. У нашим условима слабе међусобне повезаности научних лингвистичких и антрополошких центара у којима се, између осталог, истражује лексика традиционалне културе то је тешко, вероватно и немогуће. Додатни проблем при изради ове библиографије био је и то, што у нашим научним лингвистичким круговима нема свеобухватних библиографија радова који се баве теренским лингвистичким истраживањима појмовног света нашег села на целом штокавском простору. За несметани рад на изради библиографија неопходно је имати попис и опис стручних и научних публикација које су излазиле или и сада излазе периодично, као и старије,

новије и најновије лексикографске радове монографског типа. Да би таква будућа библиографија била што потпунија, требало би истраживачима да буду доступни подаци о почецима издавачке делатности периодичних публикација на српско – хрватском језику, као и саме те публикације које су данас или раритетне, или непознате, или недоступне, иако су познате. Међутим, на жалост, некад су нам библиотечки подаци били тешко доступни, некад чак и недоступни. Нисмо увек били у могућности да дођемо до неких издања и раритета који се чувају у библиотекама. Пошто нам је критеријум био да у библиографију ставимо само она дела која смо имали прилике да видимо (*De visu*), многи радови нису укључени у ову библиографију, иако су по наслову били у вези са нашом темом.

Осим штампаних дела, у најновије време радови се објављују и у дигиталној форми. У ову библиографију укључили смо такве радове, било да се налазе у некој од дигиталних библиотека, било да смо их нашли у неким специјалним дигиталним библиографијама². Пошто се ова библиографија ради већ дуже времена, иако смо консултовали дигиталне библиотеке, не може се рећи да се у нашој библиографији налази све оно што припада овом тематском кругу, а налази се у некој актуелној дигиталној библиотеци. Познато је да се постојећи фондови дигиталних библиотека стално попуњавају па је очекивано да једна оваква библиографија не може бити потпуна.

Чак и ако смо успели да дођемо до неког рада, узели смо га за библиографију само онда ако се у њему обрађује нека аутентична лексика са терена, која није ни у каквом облику раније објављена.

Као што се из наслова може видети, критеријум за избор дела које ће ући у нашу библиографију био је тај да су то дела у којима је лексика лексикографски представљена, а некад је и лексиколошки анализирана. Начин лексикографске обраде у овим радовима је различит, а заједничко за све радове је да је лексика из представљеног лексичког корпуса у већој или мањој мери детаљно обрађена и систематизована по азбучном или абецедном поретку.

Међутим, када су у питању (углавном) радови из XIX века, у библиографију смо унели и оне радове у којима лексика није стриктно речнички представљена, зато што у XIX веку лексикографија као наука није била издвојена и принципи лексикографског представљања лексема нису били јасно есклицирани. Због тога сваки рад из најранијег периода на презентовању лексике заслужује нашу пажњу и место у презентовању најстаријих лексикографских радова са штокавског простора. Начин лек-

² Нисмо узели у обзир анексне речнике уз књижевна дела ни оне уз монографске радове о појединим дијалектима, али то свакако треба да буде предмет истраживања.

сикографске обраде у овим радовима је различит, у већој или мањој мери детаљан и систематизован. Осим азбучног или абecedног поретка лексема, у одабраним радовима има тематски сложене лексике. У библиографију која се тиче почетака дијалекатске лексикографије уврстили смо и оне радове у којима је дијалекатски маркирана лексика из неког места или краја дата у континуираном тексту, графички издвојена на неки начин (обично је дата у италику, болдовано, спационирано или под наводницима).

Типови радова који су укључени у ову библиографију

Када се узме у обзир да је у овим радовима представљена дијалекатска лексика, једна од одлика те лексике је да је она временски раслојена, односно, да се дају углавном архаизми и историзми пошто је у питању лексика која репрезентује традиционалну, локалну културу неког места, краја, региона. Уколико није реч о лексици која се односи на традиционалну материјалну и духовну културу, односно, уколико су појмови представљени лексиком актуелни и данас, у питању су често синоними за поједине појмове и то они који су карактеристични за неку локалну културу, а врло често аутори су се руководили и другим критеријумом – да тај назив није наведен у Вуковим речницима.

Такви различити начини представљања лексике разумљиви су кад се узме у обзир да су ове радове писали они, којима је циљ био да представе неки локални појмовни свет и његов лексички израз, а не да дају лексикографску обраду одабране теме. Често аутори нису били лексикографи, а често ни лингвисти, па није ништа необично што некад немамо одговарајући приступ када је у питању микроструктура речника, односно формирање одреднице према оптималним лексикографским принципима.

Што се тиче простора на којем је некад било или има и сада представника штокавског наречја, учили смо да су из неких крајева радови о локалном језичком изразу учесталији, док их за неке области има мање, а из неких крајева уопште нема података. Са територија које су ван Србије често је било тешко доћи до валидних података (из западнијих области штокавског наречја), тако да вероватно немамо јасну и тачну представу колико и каквих радова из најстаријег, старијег и новијег периода дијалекатске лексикографије је штампано, који су најстарији, а који најновији, али и поред свих тих недостатака ове библиографије, трудићемо се да представимо оно до чега смо успели да дођемо.

Циљ овог рада је да системски и свеобухватно (колико је то уз све наведене екстралингвистичке факторе могуће) прикаже лексикографске радове о територијално маркираној лексици. За ову прилику ограничићемо се само на оне радове у којима су аутори пописали и/или описали дијалекатску лексику

свога места, краја или ширег подручја које је аутор познавао. Углавном је то диференцијална лексика у односу на Вуков речник, чешће општег типа, ређе је у питању тематска лексика неког семантичког поља везаног за руралну културу.

Сви овде наведени радови драгоцени су допринос упознавању лексичких специфичности са простора штокавског дијалекта из различитих региона. Осим овог типа радова са диференцијалном регионалном лексиком општег типа везаном за различите појмове, дати су и радови о термилошкој лексици неких архаичних привредних делатности и одређених области свакодневног живота традиционалног типа.

Које информације садржи ова библиографија?

У вези са поделом ове библиографије на три дела треба указати на следеће:

– може се рећи да су радови који припадају првом делу најразноврснији по начину представљања лексике, а у вези с тим су и коментари уз неке од њих. Као што је већ речено, у првом делу су, поред речнички организованих радова (азбучно или абecedно) и радови који су тематски конципирани. Свака ова група радова представљена је у посебном одељку и на одговарајући начин обележена. Због њихове специфичности и неуједначености, уз неке од њих дати су наши коментари или цитати из самог дела који се тичу првенствено типа представљања лексике у њима и краја/ територије из којих је лексика сакупљена, наравно, уколико наслов није довољно информативан;

– за други део библиографије који се односи на период од 1945. до 1992. године уочава се већа уједначеност у конципирању радова. Већина оних који су рађени у лингвистичким центрима има прецизне наслове, и што се тиче концепције и тематике рада, и што се тиче податка о територији која је предмет испитивања. Неке радове који су овде представљени писали су етнологи који увек у наслову стављају тему у први план. Уколико се из наслова не може видети да се рад односи на лексички аспект неке теме, дати су наши коментари после навођења комплетних података о раду;

– у трећем делу библиографије су радови настали после 1992. године који су територијално везани за Србију и остале бивше републике у којима се говорио некадашњи српско – хрватски језик. И поред великог труда, често нисмо успели да дођемо до потребних података за терен изван Србије, а дешавало се да имамо податак о раду, али до рада нисмо могли доћи. Због свега тога свесни смо да ово што смо навели вероватно није потпуни списак, али и поред тога желели смо да бар донекле представимо дијалекатску лексикографију на целом штокавском простору. Ово је основа која нам пружа

жа увид у оно до чега смо могли доћи, а убрзана дигитализација библиотечких фондова, као и боља сарадња између институција које се баве лексиколошким и лексикографским истраживањима пружиће детаљнији увид у испитивану проблематику.

На основу свих ових радова моћи ће се стећи увид у лексикографску обрађеност опште лексике и различитих тематских целина из традиционалне духовне и материјалне културе. С друге стране, ова библиографија пружа обиље могућности за различите аналитичке и синтетичке радове о специфичностима традиционалне културе штокавског дијалекатског простора.

Обим и концепција радова

Што се тиче обима представљених радова, трудили смо се да представимо све с чим смо дошли у контакт. У сва три дела библиографије има више типова радова, почев од мањих у којима се обрађује некад и само неколико речи, па до монографских лексикографских описа. У периоду који обухвата три века уочава се да је приступ диференцијалној дијалекатској лексички био различит.

У већини старијих и најстаријих радова представљена је диференцијална дијалекатска лексика из појединих крајева, у односу на ону која је била дата у Вуковом Рјечнику из 1818. године, и овакви радови су мањи по обиму. Крајем XIX и почетком XX века појављују се радови већег обима, углавном терминолошки системи везани за архаичне делатности или они у којима је системски представљена лексика специфичне тематике, карактеристичне за неки регион. Први монографски рад о дијалекатској лексички је двотомни *Речник косовско– мейхохског дијалекта*, писан као први речник дијалекта који не улази у основицу књижевног језика.

Период после 1945. године карактерише развој лексикографије као науке и у складу са тим научни приступ лексикографској обради података. У различитим лингвистичким центрима на простору српско – хрватског језика систематски се испитују семантичка поља везана за традиционалну културу и као резултат таквих испитивања појављују се научно засноване монографије, углавном већег обима, а концепцијски ограничене на одређено семантичко поље. Поред монографских радова, излазе и мањи лексикографски радови, обрађујући различиту тематику из традиционалне културе. Појављује се читава серија дијалекатских речника општег типа великог обима, кроз које упознајемо традиционалну културу појединих локалних заједница на простору штокавског дијалекта.

После 1992. године на простору штокавског дијалекта изашао је велики број дијалекатских речника већег или мањег обима, као и доста лексич-

ких збирки и лексичке грађе, што говори о великој заинтересованости за испитивање лексике локалних идиома. Иако постоји велика разноврсност радова и по тематици и по обиму и концепцији, некад је тешко доћи до података о тим лексикографским радовима, тако да често не постоји могућност да се заинтересовани упознају са вредним лексикографским делом.

У последњих двадесетак година поред публикација из научних центара, издају се многобројни аматерски дијалекатски речници у појединим регионима. И поред недовољне обучености њихових аутора, они су сведочанство о аутентичној традиционалној култури неког места или краја и драгоценци су не само као успомена на старији начин живота, већ и као језички документ који доприноси бољем сагледавању лексикона једног језика.

Начин представљања лексике

Мада би детаљна анализа примењених лексикографских поступака у свим радовима из ове библиографије била драгоценци допринос теоријском аспекту лексикографије уопште, као и сагледавању принципа лексикографског рада на штокавском дијалекатском идиому, за ову прилику даће се само глобални приказ типова лексикографских радова. Може се уочити да је у овим библиографским јединицама лексика представљена различито. Одабране/ описане лексеме представљене су углавном на два начина:

А) Код речнички сложених лексема имамо одредницу која се састоји из одредничке речи уз коју се (некад) дају граматичка/ структурна својства, а за објашњење обично служи синоним или сасвим кратка дефиниција. Има примера и са дескриптивном дефиницијом, некад је то етнолингвистички опис. Често се даје етимологија, некад се дају подаци о лексеми добијени провером у различитим речницима, некад се дају потврде из литературе за шири ареал. У многим радовима даје се већи или мањи контекст уз лексему, али има радова где нема контекстуалне употребе лексеме.

Б) У радовима из старијег периода лексика је дата по тематским целинама и у оквиру описа тематске целине дају се лексеме којима се појмови из те тематике именују. Лексеме су на неки начин маркиране у односу на текст у којем се налазе. Објашњења су углавном енциклопедијска. Најпотпунији су углавном монографски радови хиперонимско – хипонимски организовани где је прво дата лексичко – семантичка анализа одабраног семантичког поља, а после тога речник који је најстручније урађен. У дефиницији је увек дата архисема – хипероним и семе нижег ранга – хипоними. Контекстуална употреба дата је за велику већину лексема, даје се ареална заступљеност и полисемија, уколико је лексема има у том семантичком пољу.

Старији радови о локалној лексици неког места, краја или дијалекта, употпуњују нашу слику о времену настанка и развоја новоствореног стандардног српскохрватског (српског и/ или хрватског, српско-хрватског) језика на народној основи, на штокавском простору различитих типова културе. Радови настали у скорије време значајни су за сагледавање лексике старијег типа локалне традиционалне културе која убрзано нестаје у савременом универзалном процесу глобализације. Лексика из ових радова, најшире посматрано, као део лексикона припада културном идентитету штокавских дијалеката и израз је аутентичног типа културе који нестаје, а самим тим нестаје и део функционално, временски и територијално раслојеног лексикона.

Иако је до сада објављено више библиографија о граматичким и лексичким специфичностима појединих штокавских дијалеката, у њима се наводе само капитална лексикографска дела везана за тај дијалект, а у неким од тих библиографија радови о дијалекатској лексици нису обухваћени. Недостаје библиографија радова о дијалекатској лексици из које би се стекао увид у то колико је и какве дијалекатске лексике лексикографски обрађено и штампано у распону од XIX до почетка XXI века. С друге стране, на основу библиографије оваквих радова упознали бисмо се са територијалном испитаношћу дијалекатске лексике, односно о лингвогеографском статусу појединих лексема и лексичких система. Даља корист од овакве библиографије била би та, што би се на основу ње увидело који су то тематски системи дијалекатског лексичког израза испитани, а који су до данас остали мање познати или чак непознати.

Начин обраде прикупљених података

Да би ова библиографија била што кориснија, трудили смо се да уз референце дајемо, поред стандардних података, и додатне информације за које смо сматрали да могу бити значајне корисницима – научним радницима. У релевантној литератури овакав тип библиографије назива се *резонујућа* или *кријичка библиографија* (Грубачић, 1964).

- презиме/ презимена и иницијал имена аутора у болду, у неким случајевима (ако је тако у извору) дато је и средње слово. Уколико није дат тај податак, подаци о аутору дају се онако како су наведени у извору из којег је референца исписана.
- година издања (уколико аутор има више радова објављених исте године, после године додаје се а, б, в...), наслов рада је дословно преписан, место издања, годиште часописа, свеска/ број, стране на којима се рад налази у часопису, или број страна уколико је у питању монографски рад.

- назив часописа у којем је рад објављен даје се на два начина: уколико се часопис појављује само једном, даје се његов пуни назив, уколико је у неком часопису објављено више радова, даје се скраћеница тог часописа за коју се даје разрешење у посебном одељку на крају овог рада.
- после библиографских података о раду дају се коментари; цитат се даје уколико је довољно сажет и свеобухватно приказује тематику и испитивану територију, парафраза се даје ако нема одговарајућег цитата. Уколико је наслов довољно прецизан, не даје се ни цитат ни парафраза.
- на самом крају библиографије даје се регистар аутора посебно ћирилички, посебно латинички где су после презимена и иницијала имена аутора дати бројеви под којим се налази одређена библиографска јединица тога аутора, пошто смо претходно нумерисали све библиографске јединице.

Литература

- Богдановић, Н.** (1991) На раскршћу дијалекатске лексикографије, *Зборник Филолошког факултета у Приштини*, књига 1, Приштина, 97–101.
- Богдановић, Н.** (1997) Лексиколошка истраживања југоисточне Србије, *Славистика I*, 151–153.
- Богдановић, Н.** (2007) Језички остаци – споменици људскога памћења, *ЛЗб XLVII*, Лесковац: Народни музеј, 377–382.
- Бошњакловић, Ж., Д. Радовановић** (2009) Степен испитаности шумадијско-војвођанског дијалекта, *ЈФ LXV*, Београд, 229–265.
- Букумирић, М.** (2013) Лексикографија косовско-ресавских говора на подручју Косова и Метохије, *Пућеви и домаћи дијалекатске лексикографије*, Ниш, 75–86.
- Влаховић, П.** (1996) Етнолошко проучавање Црне Горе, *Гласник Одјељења друштвених наука* 10, Подгорица: ЦАНУ, 63–76.
- Вујић, Д.** (1977) Prilog poznavanju dosadašnjeg rada na terminologijama kod nas i u nekim drugim slovenskim zemljama, *Savjetovanje o terminologijama narodne materijalne i duhovne kulture*, Sarajevo, 22. и 23. decembra 1974. г./ urednik Jovan Vuković, Sarajevo: Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine, 79–85.
- Голубовић, А.** (2011) Лингвистичка библиографија у научним часописима у Србији, *Славистика XV*, Београд, 301–308.
- Гортан-Премк, Д.** (1984) Српскохрватска лексикографија XIX века, *Југословенски семинар за сѝране славистике* 33–34, Задар, 29–39.

- Grubačić, K.** (1964) *Leksikon bibliotekarstva*, Zavod za izdavanje udžbenika, Sarajevo.
- Драгин, Г.** (1983) (приказ) Знанствени скуп Дијалекатска географија и дијалектолошка лексикологија и лексикографија, Загреб, 18. и 19. март 1982., *ЈФ XXXIX*, Београд, 307–310.
- Драгичевић, М., С. Реметић** (2001) Српска дијалектологија на почетку 21. века. *Филозофско – филолошке науке на почетку 21. вијека. Проблеми и правци развоја*. Зборник радова са научног скупа (Бања Лука 7–8. 12. 2001.), Филозофски факултет у Бањој Луци, Научни скупови књига 2, Бања Лука, 143–158.
- Зајцева, С.** (1984) Дијалекатски речници као база за савремена лингвистичка истраживања, *Лексикографија и лексикологија*, зборник радова, Матица српска, Одељење за књижевност и језик, Институт за српски језик, Београд, Нови Сад – Београд, 69–76.
- Ивић, П.** (1985) *Дијалектологија српскохрватског језика. Увод и шћокавско наречје*, Нови Сад: Матица српска, 5–215.
- Ивић, П.** (1987) Рад на лингвистичкој географији у Југославији, *АНУБиХ, Посебна издања*, књига LXXXII, *Одјељење друштвених наука*, књига 18, Сарајево, 51–59.
- Ивић, П.** (2009) *Српски дијалекти и њихова класификација* (приредио С. Реметић), Издавачка књижарница Зорана Стојановића, Сремски Карловци – Нови Сад.
- Јоцић, М.** (1991) Лексикографија у Војводини, *ЗбФЛ XXXIV/2*, Нови Сад, 145–157.
- Lisac, J.** (2006) Hrvatska dijalektologija od 1945. do 2005. godine, *Croatica et Slavica Iadertina*, Zadar, 105–114.
- Lisac, J.** (2007) Dijalektni gječnici zadarskog područja, *U službi jezika, Zbornik u čast Ivi Lukežić*, Biblioteka časopisa *Fluminensia*, Rijeka, 115–121.
- Маринковић, Ј.** (2004) Дијалектолошка и ономастичка истраживања призренско-тимочких говора у XX веку, *Славистика*, књ. 8, Београд, 91–102.
- Марковић, Б.** (2013) Дијалекатска лексикографија у Војводини, *Путијеви и домјини дијалекатске лексикографије*, Ниш, 177–191.
- Матицки, М.** (1980) Прве појаве српских алманаха и календара, *НССУВД*, 8, Београд, 103–115.
- Милорадовић, С.** (2005) Дијалектолошка и етнолингвистичка истраживања српске мањине, *Положај и идентитет српске мањине у југоисточној и централној Европи*, Београд, 299–314.
- Musulini, S.** (1959) Hrvatska i srpska leksikografija, *Filologija* 2, Zagreb, 41–63.

- Недељков, Љ.** (1992) „Српски рјечник за кованицје“ из 1877. године Јована Живановића, *ЗбМСФЛ XXXV/2*, Нови Сад, 81–88.
- Недељков, Љ.** (2012) Тематска лексикографија као сведочанство о културном идентитету, *Филологија и универзитет*, Зборник радова *Наука и савремени универзитет* 1, Универзитет у Нишу, Филозофски факултет, Ниш, 105–120.
- Окука, М.** (2008) *Srpski dijalekti*, SKD Prosvjeta, Zagreb.
- Остојић, Б.** (1988) Вук Караџић и први лексикографски радови у Црној Гори, *Овдје XX/225* (фебруар), Титоград, 12–13.
- Остојић, Б.** (2008) Вуков рјечник и почеци црногорске лексикографије, *Седми лингвистички скуј „Бошковићеви дани“*, Подгорица, 7–19.
- Петровић, Д.** (1982) Проблеми и изгледи српскохрватске дијалекатске лексикографије, *Лексикографија и лексикологија* 1, Београд – Нови Сад, 195–199.
- Пешикан, М.** (1969) Стање проучавања црногорске говорне зоне и даљи задаци, *ЗбМСФЛ XIII/1*, Нови Сад, 185–194.
- Реметић, С.** (1997) Српски дијалекатски комплекс – степен досадашње испитаности и даљи задаци, Српски духовни простор, Академија наука и умјетности Републике Српске, Научни скупови, књига 1, Одјелење друштвених наука, књига 1, Српско Сарајево, 275–283.
- Реметић, С.** (2007) Шездесет година дијалектологије у Институту за српски језик, *Шездесет година Института за српски језик САНУ I*, Београд, 179–193.
- Станковић, С.** (2002) Дијалекти српског језика на тлу Косова и Метохије (Социолингвистичка скица, ареал и досадашња истраживања), *Зборник радова Филозофског факултета, XXXII/12*, Филозофски факултет у Косовској Митровици, 251–259.
- Толстој, Н. И.** (1984) Српскохрватска дијалекатска лексикографија у лингвогеографској перспективи, *Лексикографија и лексикологија* 2, Нови Сад – Београд, 181–190.
- Ђорић, Б.** (2008) Лексикографска дела двадесетог века, *Седми лингвистички скуј „Бошковићеви дани“*, Подгорица, 293–304.
- Ђупић, Д.** (1982) Новија српскохрватска лексикографија, *Лексикографија и лексикологија* 1, Београд – Нови Сад, 305 – 310.
- Ђупић, Д.** (1996) Дијалекти, *Српски језик на крају века*, редактор М. Радовановић, Институт за српски језик САНУ, Службени гласник, Београд, 159 – 170.
- Ђупић, Д.** (2000) Дијалекатски (регионални) речници српског језика, *Српски језик V/ 1–2*, Београд, 703 – 711.

Шуковић, Р. (2006) Научноистраживачки пројекат *Црногорска библиографија 1494–1994.* и његово остваривање, *Гласник Одјељења друшћивених наука* 17, Подгорица: ЦАНУ, 2006, 231–272.

I. ДИЈАЛЕКАТСКА ЛЕКСИКОГРАФИЈА У ПЕРИОДУ ОД 1818. ДО 1945. ГОДИНЕ

I.a. Лексикографски радови

1. **Алексић, Ж.** (1935) Ситни прилози – речи и изрази, *НЈ*, Београд, год. IV, св. 3, 89–90. Аутор је забележио двадесетак речи и изрази у бачком и сремском Подунављу и Футогу, где је био учитељ. Те речи се у народу говоре, а нема их у нашим речницима, или, ако их има, имају друго значење (нпр. *авољийи*, *бадњица*, *весак*, *колајийи*, *одјариийи*, *оийијайийи*, *рукайика*, *срдоноса*, *йајајийи*). Сложено азбучним редом, у форми малог речника.
2. **Балукцић, Ј.** (1848) Србске речи, *Подунавка*, год. VI, бр. 1–52/ уредник Милош Поповић, Београд: Правителствена књигопечатња, 53–54, 57–59, 62–63, 66–68, 71–72.³
3. **Божидар** (1844) Неке речи за српског лексикографа, *Скоройеца*, бр. 42, Пешта, 248–250. Збирка речи из Јужне Угарске. Азбучним редом сложене речи које млада говори укућанима.
4. **Болић, П.** (1818) Словарь вѣнодѣлца, у Будиму: Писмени Крал. Всеучилища Пештанскогъ, 172. У форми речника. Сложено азбучним редом. Дата одредница, затим у загради латински, немачки и грчки назив, али не свуда сва три, и значење. Такође, наводећи I или II и бр. стр., позива се на своју књигу Совершен вѣнодѣлацъ.
5. **Братић, А. Т.** (1903) Пабирци из народне медицине у Херцеговини, *GIZMViH*, Sarajevo, br. XV, 153–180. Сложено тематски: I. Заразне болести, II. Убој и болести, III. Остале болести, IV. Лијечење рана, V. Дјечије болести, VI. Женске болести, VII. Опће напомене о народном љекарству и VIII. Попис лијекова, који се употребљавају у народној

³**Милорадовић, С.** (2008) Незапажена минијатура дијалекатске лексикографије, *Зборник Инстѣићуѣа за срѣски језик САНУ 1, Посвећено др Драгу Ђуѣићу йоводом 75-годишњице живоѣа*, Београд, 229–328. (захваљујући овом раду С. Милорадовић који је посвећен анализи чланка *Србске речи* Ј. Балукцића, сазнали смо за постојање овог драгоценог лексикографског дела)

- медицини (у форми речника, сложено азбучним редом, са латинским и немачким називом).
6. **Влаховић, М.** (1933) Мушка ношња у Васојевићима, *ГЛЕМ*, Београд, књ. VIII, 72–83.
 7. **Влаховић, М.** (1934) Женска ношња у Васојевићима, *ГЛЕМ*, Београд, књ. IX, 70–90.
 8. **Вулетих Вукасовић, В.** (1899) Стока у Херцег–Босни и т. д., *Караџић*, Алексинац, год. I, бр. 7 и 8, 134–138. Дати називи стоке према особинама. Сложено једно испод другог, али не азбучним редом и није акцентовано.
 9. **Вулетих Вукасовић, В.** (1909) Ткање на острву Лопуду, *СЕЗб*, Београд, књ. III, 499–511. Даје називе делова на стану у Лопуду и уз њих тумачења. Сложено једно испод другог, али није уазбучено.
 10. **Грбић, М. С.** (1925) Српска народна јела и пића из Среза Бољевачког, *СЕЗб*, Београд, књ. XXXII, *Животи и обичаји народни*, књ. XIV, 169–236.
 11. **Грђић Бјелокосић, Ј.** (1898а) Збирчица о оружју, *Зора*, Мостар, год. III, свеска за јануар, 37–40. Дати називи оружја, абecedним редом.
 12. **Грђић Бјелокосић, Ј.** (1898б) Збирчица о оружју (наставак), *Зора*, Мостар, год. III, свеска за фебруар, 79–80.
 13. **Грђић Бјелокосић, Ј.** (1898в) Збирчица о оружју (свршетак), *Зора*, Мостар, год. III, свеска за март, 123–125.
 14. **Грђић Бјелокосић, Ј.** (1908) Српска народна јела у Херцеговини и Босни, *СЕЗб*, Београд, књ. X, *Српска народна јела и пића*, књ. I, 73–126. Сложено тематски. Грађа сакупљена већином у Херцеговини, и то у Мостару и Гацку, а нешто и у Босни. На крају је дат преглед народних назива и мање познатих речи, азбучним редом сложено.
 15. **Грујић, Г. М.** (1928) *Imena goveda (Lika)*, *ZbNŽO*, Zagreb, knj. XXVI, 374–376. Само је дат абecedним редом, тростубачно, попис имена.
 16. **Делић, Ст. Р.** (1895) Крпље, *Босанска вила*, Сарајево, год. X, бр. 17, 265–266. Даје комплетан опис крпљи и њихових делова, у Гацку.
 17. **Домаћи лекар** (1851), *Bosanski prijatelj*, Zagreb, sv. 2, 194–199. Без податка о аутору. Дат је *Kratki riečnik* лековитих трава и *Liekarie (produženje)*, односно опис неких болести. Писано је ијекавски, а има и икавских назива трава (нпр. *Mrižica, Mličac, Kukurik, Ditelina...*).
 18. **Дубровачке туђинке** (1895), *CiСАН* XXVI, 26 (ћир.). „Ријечи из латинскога, талијанскога, грчкога, арапскога, турскога, мађарскога, перзијскога, шпањолскога и францускога језика, које имају осо-

бити дубровачки печат, а чују се само у Дубровнику или у његову сусједству.“Поређане азбучним редом.

19. **Б. Т. Р.** (1899) Правни обичаји у Срба, *Караџић*, Алексинац, год. I, бр. 5, 92–94. Сложени називи азбучним редом. Грађа прикупљена у местима јужне Србије.
20. **Ђорђевић, Тих. Р.** (1900) Белешке о тајним језицима (у Алексинцу), *Караџић*, Алексинац, год. II, бр. 8 и 9, 156–164. Сложено тематски: 1. Длакарски или терзиски или грнчарски, 2. Дунђерски језик, 3. Гегавачки језик, 4. „Преко језик“ и 5. Пословачки језик. На основу грађе из Алексинца, аутор наводи регистре речи из наведених језика.
21. **Ђорђевић, Тих. Р.** (1901a) Народне мере, *Караџић*, Алексинац, год. III, бр. 1, 10–16. „Интересовало ме је да сазнам, какве је мере наш народ створио животом, радом и искуством, па се њима у својим односима служи. За то сам и на то обраћао пажњу, те што сам сазнао овде саопштавам, без икаквог другог говора о томе.“ Аутор је у овом раду дао *Мере за дужину*. Сложено у форми речника, али није узбучено. Наводи одредницу, граматичку одредбу и дефиницију, а у загради наводи где је то забележено. Грађа је прикупљена на целом терену: у северном делу српског народа, у јужном делу српског народа, окрузи: нишки, врањски, пиротски, Серез у Маћедонији, Алексинац и околина, Жупа, Стара Србија, Беране, Куманово, округ пиротски, округ ваљевски, Прибој, Пријепоље, Пљевље, округ ужички, Колубара, Рудник, Левач, Куманово, срез власотиначки, у Хрватској, Темнић, Шумадија, округ крушевачки, Блаце, Ресава, Срез лесковачки и власотиначки, Београд.
22. **Ђорђевић, Тих. Р.** (1901b) Народне мере (наставак), *Караџић*, Алексинац, год. III, бр. 4, 83–86. Овде по истом принципу као и у претходном раду, наводи *Мере за њросѝор* и *Мере за њежину*. Грађа добијена на терену: Ресава, Шумадија, округ ужички, округ пиротски, околина Параћина, Шумадија, Соко Бања, Сврљиг, Рудник, Стиг, Подунавље, Алексинац, Нови Крајеви, Алексиначка Морава.
23. **Елезовић, Гл.** (1932) *Речник косовско-меѝохиског дијалекѝа*. Св. 1, СДЗб IV, Београд, 477.⁴

⁴ Постоји и репринт овог и наредног издања, објављен 1998. године. В. Гл. Елезовић, *Речник косовско-меѝохиског дијалекѝа*, књ. 1 и 2 – репринт издања из 1932. и 1935., Приштина: Институт за српску културу – Културна манифестација „Глигорије Глиша Елезовић“ – Народна и универзитетска библиотека Приштина, 1998, 477.

24. **Елезовић, Гл.** (1935а) *Речник косовско-меџохиског дијалекта*. Св. 2, СДЗб VI, Београд, 587.
25. **Елезовић, Гл.** (1935б) Кукуруз, *НЈ*, Београд, год. III, св. 9 и 10, 273–277.
26. **Живановић, Ј.** (1877) *Српски рјечник за кованицје*, у Новом Саду: Штампарија А. Пајевића, 30.
27. **Зовко, И.** (1896а) Народна јела и пића по Босни и Херцеговини, *ZbNŽO*, Zagreb, knj. 1, 107–118. У форми речника.
28. **Зовко, И.** (1896б) Болести и лијекови по Босни и Херцеговини, *ZbNŽO*, Zagreb, knj. 1, 263–285. У форми речника.
29. **Zovko, I.** (1896в) Okokućad. Domaće ili pitome životinje, njihova hrvatska narodna imena, *ZbNŽO*, Zagreb, knj. 1, 308–314. Сложено тематски (овнови и овце, јарци и козе, волови и краве, коњи и кобиле, пјевци и кокоши, голубови и голубице, пси и кује, мачки и мачке). У оквиру тематских целина азбучним редом сложени називи животиња по одређеним особинама. Аутор је грађу сабрао по Херцег-Босни.
30. **Зовко, И.** (1902) Родбински називи у Херцег-Босни, *ZbNŽO*, Zagreb, knj. VII, 369–381.
31. **Зовко, И.** (1906) Ријечи за камење у Босни, *ZbNŽO*, Zagreb, knj. XI, св. 1, 156–157.
32. **Зовко, И.** (1914) Женске рукотворине у Босни и Херцеговини, *ZbNŽO*, Zagreb, knj. XIX, св. 2, 341–349. Тематски сложено. У оквиру тематике дати називи азбучним редом.
33. **Zovko, I.** (1915) Јemenije i drugi prekrivači, *ZbNŽO*, Zagreb, knj. XX, св. 1, 158–159. Дато у форми речника, абecedним редом.
34. **Zore, L.** Paljetkovanje, *Rad JAZU*, Zagreb: knj. 108 (1892), 209–236; knj. 110 (1892), 205–236; knj. 114, (1893), 221–236; knj. 115 (1893), 137–190, knj. 138 (1899), 55–69; knj. 170 (1907), 201–230. У форми речника.
35. **Јанковић, М.** (1862) Букваръ за старо и младо, *ГлДСС*, књ. XV, Београд, 1–138. Наводи начине на које треба учити ученике по овом буквару...Пре тога има мали Речник од 16 одредница, нпр. *аса* = *хаса*, *хасан*: *џурско име*, *аса!* *кад се џуџикају џси на свиње*; *асас* = *џонаџише*: *асаси*, *као џустџи* и *бесни зулумћари*, *кои само кољу*, *робе* и *џале*; *ведро* = *кабао*, *кова*, *крављача*; *ласџар* = *џрва млада шума* и др.
36. **Караџић, В. Ст.** (1818) *Српски рјечник истолкован немачкијем и латинскијем ријечима*. Сакупио га и на свијет издао Вук Стефановић, у Бечу.

37. **Караџић, В. Ст.** (1852) *Српски рјечник истаумачен немачкијем и латинскијем ријечима*. Сакупио га и на свијет издао Вук Стефановић Караџић, у Бечу (у штампарији јерменског манастира).
38. **Косић, Б.** (1903) Рибе дубровачке, *Rad JAZU, Zagreb*, knj. 155, 1–48.
39. **Косић, Б.** (1904) Додатак расправи „Рибе дубровачке“, *Rad JAZU, Zagreb*, knj. 158, 239–240.
40. **Марковић, З.** (1978) Текстилна радиност у селима зајечарске општине, *ГЛЕМБ*, Београд, књ. 42, 187–202. Сложено тематски. Део назива из области боја и бојења је сложен речнички (али није узбучено). Сваком називу посвећен је посебан пасус. Исто је и за тех. справе.
41. **Медић, М.** (1884) Принос народној терминологији биљака и животиња, *ЛМС*, Нови Сад, књ. 139, 85–100. Дата одредница, латински назив и место где је то забележио, а негде описује и за шта се биљка користи. Забележио на терену: Добросело, Лазарево, Врховине, Зрмања. У форми речника, али није узбучено.
42. **Медић, М.** (1889а) Додатак природописној и медицинској терминологији (А–Ј), *ЛМС*, Нови Сад, књ. 159, 123–135. У форми речника, узбучено. Грађа прикупљена у Срему и у Лици.
43. **Медић, М.** (1889б) Додатак природописној и медицинској номенклатури (свршетак, К–Ш) *ЛМС*, Нови Сад, књ. 160, 70–91.
44. **Медић, М.** (1891) Грађа за природописну номенклатуру и за рибарско оруђе, *ЛМС*, Нови Сад, књ. 166, 60–81. У форми речника, узбучено. Мало више говори о рибарском оруђу, а описао га је онако како је чуо од земунских рибара.
45. **Медић, М.** (1895а) Додатак грађи за природописну номенклатуру и за рибарско оруђе, *ЛМС*, Нови Сад, књ. 181, 89–102. Биљна имена забележио у личком селу Доброселу, осим где посебно напомиње крај „где се које чује“, а називе за рибарско оруђе прикупио у Земуну.
46. **Медић, М.** (1895б) Други додатак грађи за природописну номенклатуру и за рибарско оруђе, *ЛМС*, Нови Сад, књ. 184, 13–27. У форми речника, сложено азбучним редом. Грађа добијена на терену, из следећих крајева: Охрид, Срем, Банат, Добросело (Лика), Уна (Босна), Барања.
47. **Медић, М.** (1896а) Други додатак грађи за природописну номенклатуру и за рибарско оруђе (свршетак), *ЛМС*, Нови Сад, књ. 188, 120–134. Највећи део грађе је из Срема, али има и назива које су забележени у личком селу Доброселу и др.
48. **Медић, М.** (1896б) Dodatak orančarskim nazivima, *Rad JAZU, Zagreb*, knj. 125, 33–49. У форми речника, сложено абecedним редом. Дата

одредница, граматичка одредба и значење. Аутор је грађу сабрао по Лици и по „Сријему“ (највише у Земуну).

49. **Николин, Б. П.** (1895а) Прилог познавању српских народних игара, *Босанска вила*, Сарајево, год. X, бр. 16, 249–250. Сложено азбучним редом, према називу игре. Поред назива игре, аутор наводи и место где се она игра.
50. **Николин, Б. П.** (1895б) Прилог познавању српских народних игара (свршетак), *Босанска вила*, Сарајево, год. X, бр. 17, 266–268.
51. **Николић, А.** (1847) Прилог к србској нарѣчници, *ГлДСС*, књ. I, Београд, 17–21. Са позиција лексике Срема, Баната и Бачке говори о синонимима за одређене појмове у Србији. Сложено у форми речника, али није узбучено.
52. **Новаковић, Н.** (1935а) О значењима неких речи, *НЈ*, Београд, год. III, св. 5, 152. Аутор даје називе којима се именује камен у Кистању и у околини Кистања, у далматинској Буковици. Сложено у облику речника, али није узбучено.
53. **Новаковић, Н.** (1935б) Још о неколико ријечи што означавају камен, *НЈ*, Београд, год. III, св. 8, 252–253. Додатак претходном раду, из истог краја.
54. **Панчић, Ј.** (1860) Рибе у Србији (*Pisces Serbiae*), *ГлДСС*, књ. XII, Београд, 500–667. Аутор је бележио само оне називе риба, које је у народу могао добити. Подељено у следеће тематске целине: А. Природопис риба, Б. Аналитичка табла родова риба, В. Аналитичка табла фела риба и Г. Систематични опис риба. Даје српске и латинске називе. Податке наводи следећим редом: род, фела, опис, боја, величина, место пребивалишта и на крају даје и народна имена, нпр. *С. буља, бандаш, барски греч, Р. окуп, бериш, П. окуп, Ч. окуп, Вл. костиреш, Нем. Flussbarsch*. Након тога следи одељак *Научне речи мање њознаџе*, сложене азбучним редом, нпр. *Аринге – Clupeoidei, Бакалари – Gadoidei, Безџере – Arodi...*, затим следи списак, исто азбучним редом *Србска имена риба сџоменуџа у овом делу*, па одељак *Научна имена риба оџисаних у овом делу* (латински називи, сложени абecedно).
55. **Панчић, Ј.** (1871) Шумско дрвеће и шибље у Србији, *ГлСУД*⁵, књ. XXX, Београд, 129–312. „У делу сам описао 71 род и 188 фела дрвећа и шибља што у нас већином дивље расте, само неколицина – њих 10 – страна је, али је од давнина у Европу донесена, те се већ и у нас, где више где мање, одомаћила, једно пак – молика – које у суседној старој

⁵ В. фусноту у Прегледаним изворима.

Србији расте, увршћено је овде као интересантна новост, која би се могла и у нас с коришћу садити.“ Подељено у следећа поглавља: I. *Анализа родова*, II. *Опис шумског дрвећа и шибља*, *Научна имена у овом делу описаног дрвећа и шибља* (латински називи, сложени абecedним редом), *Српска имена дрвећа и шибља* (сложена азбучним редом) и на крају *Немачка и француска имена дрвећа и шибља* (сложена абecedним редом).

- 56. Пеливановић, Ср. И.** (1881а) Нова биљна имена (из Цветнице околине Нишке), *Јавор*, Нови Сад, бр. 4, 121–124. У форми речника, сложено азбучним редом (А–О). Наводи народни и латински назив биљке и село где је то забележио.
- 57. Пеливановић, Ср. И.** (1881б) Нова биљна имена из Цветнице околине Нишке (свршетак), *Јавор*, Нови Сад, бр. 4, 151–154. У форми речника, наставак претходног рада (О–У). По истом принципу дато, али овде има и посебан одељак из Доње Србије.
- 58. Пихлер, А.** (1905). Прилози познавању народних имена биљака у Херцеговини, *Једанаести годишњи извештај Велике гимназије у Мостару*, Мостар, 3–26.
- 59. Поповић, Ј. Стерија** (1847а) О српским речма пределнимъ, *ГлДСС*, књ. I, Београд, 21–24. (речи из околине Вршца)
- 60. Поповић, Ј. Стерија** (1847б) Покушаніе смислосродног (синонимног) речника, *ГлДСС*, књ. I, Београд, 25–29.
- 61. Поповић, М.** (1941) *Синџакса и речник жумберачког говора*, Загреб: Народна тискара, 47.
- 62. Почнимо пречишћавати језик** (1863), *Јавор*, Нови Сад, год. II, бр. 2, 30–31; год. II, бр. 3, 43–44; год. II, бр. 4, 63–64; год. II, бр. 5, 78; год. II, бр. 6, 94–95; год. II, бр. 7, 106–107; год. II, бр. 8, 127–128. Излазило у наставцима, у више бројева. Нема податка о аутору. У овом пуристичком раду, поред страних, у објашњењу се даје и списак аутентичних лексема. Није сложено азбучно, ни тематски, али је дато у форми речника.
- 63. Прерадовић, Д.** (1895) Неколико српских речи којих нема у Вукову Рјечнику, *ЛМС*, Нови Сад, књ. 184, 83–111. Речник има 213 речи које је Дамјан Прерадовић сакупио по Срему и растумачио. У форми речника, сложено азбучним редом.
- 64. Ређе речи бунјеваčkog говора** (1927), *КњС*, Subotica, књ. III, sv. 3 i 4, 185–186. Без податка о аутору. Сложено у форми речника, са кратком дефиницијом или синонимом.

65. **Станојевић, М.** (1927) Прилози речнику тимочког говора. *СДЗб* III, Београд, 179–194.
66. **Стојићевећ, Д.** (1927) *Народна имена риба у Србији*, Београд: Музеј српске земље, 49.
67. **Тановић, Ст.** (1933) Народне мере из околине Ђевђелије, *ГЛЕМБ*, књ. VIII, Београд, 19–28. Сложено тематски: *Мере за дужину*, *Мере за време*, *Мере за шезину*, *Мере за жићо*, *Мере за шечности*, *Мере за барућ и сачме*, *Мере за новац* и *Мере у воденици*. Називи мера су дати једни испод других, али не азбучним редом.
68. **Tentor, M.** (1931) О dubrovačkom jeziku s leksičke strane, *Zbornik iz dubrovačke prošlosti*, Dubrovnik, 449–455. „Zbirka riječi koje se govore u Dubrovniku i u Cresu, a nepoznate su hercegovačkim govorima.“
69. **Тројановић, С.** (1935) О нашим варивима, *НЈ*, Београд, год. III, св. 5, 150–151. Наводи називе варива: *Боб*, *Леће*, *Грашак*, *Грах* = *Пасуљ*, *Сланућак*, једно испод другог и наводи како се та варива зову у Дубровнику, Далмацији, око Београда, у селу Берима, око Подгорице, на Корчули и јужно од Ниша.

И. б. Тематски конципирани радови

70. **Babić, V.** (1934) Staje za stoku i živinu, *НЈ*, Београд, год. III, св. 1, 176–180. „U ovom člančiću izneću nekoliko imena za staje, ponajviše iz Vukova rečnika, a neke iz Akademijinog i iz svojih beležaka i pokazati da predloženi nastavak - *arnik* nikako ne valja za imena staja“ (176). Аутор је један део грађе прикупио на терену: Славонија, Срем, околина Суботице, Бос. Крајина, Србија, Јужна Србија.
71. **Богдановић, Ј.** (1900) Српски народни обичаји о Ускрсу у Славонији, *Караџић*, Алексинац, год. II, бр. 4, 67–69. Забележено у „Осеку“. Дате три тематске целине: 1. На Ускрс, 2. Водени понедељак, 3. Млади Ускрс, и испод сваке следи прича о обичајима везаним за тај дан.
72. **Vunyevácok** (1909) Magyarország vármegyéi és városai, *Enciklopédiája/ szerkeszti dr Borovszky Samu, Bács-bodrog vármegye I*, Budapest, 395–407. Без податка о аутору. Текст је на мађарском, а примери су на буњевачком дијалекту. Писано мађарским правописом.
73. **Burina, S.** (1937) Otkud romanizmi i dubrovački dijalektizmi u stolačkom govoru, *НЈ*, Београд, год. V, св. 7 i 8, 215–217.
74. **Васиљевић, А.** (1895а) Из народног веровања и варовања у Сврљигу, *Босанска вила*, Сарајево, год. X, бр. 5, 74–75. Тематски сложено, уз опис обичаја. У овом првом делу говори о Младенцима и Благовести-ма. Лексеме битне за овај обичај стављене су под наводнике.

75. **Васиљевић, А.** (1895б) Из народног веровања и варовања у Сврљигу (свршетак), *Босанска вила*, Сарајево, год. X, бр. 6, 90–92. О Младенцима и Благовестима.
76. **Васиљевић, А.** (1895в) Из народног веровања и варовања у Сврљигу, *Босанска вила*, Сарајево, год. X, бр. 18, 281–282. Овде говори о Видовдану.
77. **Васиљевић, А.** (1896) Из народног варовања и веровања у Сврљигу, *Босанска вила*, Сарајево, год. XI, бр. 5, 77–78. Описује обичаје везане за светац Св. Тодор. Лексика везана за те обичаје дата је под наводницима.
78. **Влаховић, М.** (1931) Неки Божићни обичаји у Кртолама, *Зайиси*, Цетиње, год. V, књ. IX, св. 6, децембар 1931, 346–350. Лексика је дата тематски и хронолошки.
79. **Врчевић, В.** (1868) Српске народне игре које се забаве ради по састанцима играју, Београд: Српско учено друштво. Забележено у Боки, Црној Гори и Далмацији. Сложено тематски. Није узбучено.
80. **Врчевић, В. Вит.** (1889) Српске народне игре које се забаве ради по састанцима играју, књ. II, Дубровник: Наклада књижаре Драгутина Претнера. Места у којима је забележио игре: Мостар, Требиње, Фоча, Херцеговина, Никшић, Црна Гора, Дубровник, Будва, Сарајево, Приморје, Рисан, Гацко, Лијевно, Грбаљ или наводи да је то „опћа народна игра“.
81. **Вулетић Вукасовић, В.** (1895а) Како се народ храни у Босни, у Херцеговини, у Далмацији и т. д., *Босанска вила*, Сарајево, год. X, бр. 6, 88. стр. На почетку наводи и места из којих је прикупио грађу. Тематски сложено. У оквиру сваке тематске целине дата је лексика (општеупотребна и ритуална кулинарска лексика) италиком.
82. **Вулетић Вукасовић, В.** (1895б) Како се народ храни у Босни, у Херцеговини, у Далмацији (наставак), *Босанска вила*, Сарајево, год. X, бр. 7, 105–107.
83. **Вулетић Вукасовић, В.** (1895в) Како се народ храни у Босни, у Херцеговини, у Далмацији (наставак), *Босанска вила*, Сарајево, год. X, бр. 8, 122–123.
84. **Вулетић Вукасовић, В.** (1895г) Како се народ храни у Босни, у Херцеговини, у Далмацији (наставак), *Босанска вила*, Сарајево, год. X, бр. 9, 138–139.
85. **Вулетић Вукасовић, В.** (1895д) Како се народ храни у Босни, у Херцеговини, у Далмацији (свршетак), *Босанска вила*, Сарајево, год. X, бр. 10, 154–156.

86. **Вулетих Вукасовић, В.** (1899а) Народно бојадисање у Лици и Крбави, *Босанска вила*, Сарајево, год. XIV, бр. 1, 11–12. Аутор је грађу забележио у Д. Лапцу у Лици, од домаћице Јеке Тадић. Сложено тематски, по начину бојења. У оквиру сваке тематске целине дата је лексика (италиком), која је за то везана.
87. **Вулетих Вукасовић, В.** (1899б) Биљешка о конопљи и лану у Лици и Крбави, *Босанска вила*, Сарајево, год. XIV, бр. 2, 23–24. Има лексике у тексту, која је дата италиком.
88. **Вулетих Вукасовић, В.** (1899в) Биљешка о конопљи и лану у Лици и Крбави, *Босанска вила*, Сарајево, год. XIV, бр. 3 и 4, 49–51. Аутор је податке добио од Лазе Тадића из Д. Лапца.
89. **Вулетих Вукасовић, В.** (1899г) Народни везови у Далмацији, *Караџић*,⁶ Алексинац, год. I, бр. 2, 25–31.
90. **Вулетих Вукасовић, В.** (1899д) Народни везови у Далмацији (Конавли), *Караџић*, Алексинац, год. I, бр. 3 и 4, 50–54.
91. **Грђић Бјелокосић, Л.** (1898) Прстеновање на селу, *Зора*, Мостар, год. III, свеска за новембар, 388–391.
92. **Грђић Бјелокосић, Л.** (1912а) Из народа и о народу. Амајлије и записи, *Босанска вила*, Сарајево, год. XXVII, бр. 1, 11–12. Овај рад је одломак из повећег рада „Народна медицина“, написаног за Етнографски зборник. „Оваквих кесица и металних кутијица, које се зову амалијама, има разних облика и више врста, па су им разна и имена. Ја ћу овдје описати оне које су се носиле и које се носе у Херцеговини“ (11). Сложено тематски: А. Од тканине и чове, Б. Од метала, П. Амајија. Сваку описује.
93. **Грђић Бјелокосић, Л.** (1912б) Из народа и о народу. Амајлије и записи (свршетак), *Босанска вила*, Сарајево, год. XXVII, бр. 2, 29. стр. Сложено тематски: III. Дилбагија, IV. Казагија, V. Уплетењак или пуца, VI. Тилсум и VII. Цице. Сваку описује.
94. **Даничић, П. Ник.** (1900) [Закончићи], *Караџић*, Алексинац, год. II, бр. 5, 98–99. „Поред других обичаја о Божићу, у Ресави постоји обичај мешења закончића. Закончићи су колачи од чистог брашна. Ја ћу их описати редом по важности која им се придаје.“ Аутор их наводи следећим редоследом: 1. Волови, 2. Овчарица, 3. Свињарица, 4.

⁶ Ова и библиографска јединица бр. 90 јесу превод Вида Вулетиха Вукасовића (са италијанског на српски) III одељка – о Одјећи из дела *La Dalmazia descritta con 48 tavole miniate rappresentanti i principali costumi nazionali* (Dr Franco Carrara, 1847). Овакав тип радова нисмо сретали раније, и управо због те своје специфичности а и велике разноликости радова у овом првом периоду, нисмо желели да га пропустимо, па смо га уврстили у библиографију.

- Шљивар, 5. Бачва, 6. Виноград, 7. Полаженик, 8. Гуске, 9. Голупчићи и 10. Криваци и гудмице, и код сваког даје опис (какав је то колач).
95. **Делић, Ст. Р.** (1898а) Сијерма и Ресма: Из биљежака и биљешчица, *Зора*, Мостар, год. III, свеска за април, 161–164.
96. **Делић, Ст. Р.** (1898б) Из биљежака и биљешчица, 1. Кна, 2. Жабице, *Зора*, Мостар, год. III, свеска за јули и август, 277–279.
97. **Димитријевић, К.** (1903) Из лесковачке околине, белешке, *Караџић*, Алексинац, год. IV, бр. 2, 112–119. Аутор даје четири одреднице: О вампирима, Чума (Куга), Амајлија (ајмалила), Големи кравај (повојница) и након тога следи прича о свакој.
98. **Дробњаковић, Бор. М.** (1933) Воденице на Дрини и на њеним притокама, *ГЛЕМБ*, Београд, књ. VIII, 1–18. Аутор је проучавао воденице на Дрини на њеним притокама на простору од Бајине Баште до Раче на Сави. Сложено тематски. Лексика која је битна дата је италиком.
99. **Дунђерски, Ј.** (1901) Из народне медицине у Сентомашу у Бачкој, *Караџић*, Алексинац, год. III, бр. 6 и 7, 129–130. Сложено једно испод другога, али не азбучним редом.
100. **Ђикић, А. О.** (1898) Свадебни обичаји Мухамеданаца у Херцеговини, *Зора*, Мостар, год. III, свеска за октобар, 354–358. Сложено у следеће тематске целине: I. Прошња, II. Нићах, III. Сватови, IV. Дочек сватова дјевојачкој кући, V. Прстеновање, VI. Кна, VII. Одлазак сватова, VIII. Ђердек (прво вече), IX. Први дан и X. Други дан (у домаћиновој кући).
101. **Ђоков Маљевић, Ј.** (1901) Сеоска свадба у Гацку, *Босанска вила*, Сарајево, год. XVI, бр. 8, 153–154. Сложено тематски. Лексеме су издвојене италиком.
102. **Ђорђевић, Тих. Р.** (1899) Технолошки обичаји у Срба, *Караџић*, Алексинац, год. I, бр. 3 и 4, 54–58. Сложено тематски: Дрвени угаљ (ћумур), I. Мала жежница, II. Велика (голема) жежница, I. Ћумурана ћорка или на колац, II. Ћумурана на ковчег. Грађа прикупљена од ћумурције из Алексинца.
103. [**Ђорђевић, Тих. Р.**] (1903) Медицински обичаји у Срба, *Караџић*, год. IV, бр. 2, 120–126. Забележио Тих.
104. **Жуљић, М.** (1905) Игре на сијелу (Вареш у Босни), *ZbNŽO, Zagreb*, књ. X, sv. 1, 112–120. Наводи игре и описује како се оне играју. Називи игара нису дати азбучним редом.
105. **Зорић, Ђ. Ј.** (1900) Игре у Сарајеву, *Караџић*, Алексинац, год. II, бр. 2 и 3, 49–51. Аутор је забележио 8 игара. Поред имена игре, у загради наводи да ли је то само мушка игра или је играју и мушки и женски, и описује како се игра.

- 106. Иванчевић, П. Ст.** (1890) Спасовина, *Босанска вила*, Сарајево, год. V, бр. 9, 139. стр. Аутор описује овај народни обичај у Босанској Крајини. Лексеме које су битне за овај обичај ставља под наводнике.
- 107. Иванчевић, П. Ст.** (1901) Српски народни обичаји (одломци), *Босанска вила*, Сарајево, год. XVI, бр. 15 и 16, 274–275. Сложено тематски: 1. Колинде, 2. Блекавице, 3. Разоле. Сваки обичај описује. Забележено у селу Чипулић код Бугојна, у Босни.
- 108. Иванчевић, П. Ст.** (1909) Моштаница. Из народних обичаја, *Босанска вила*, Сарајево, год. XXIV, бр. 17 и 18, 277. стр. Аутор даје називе колача и хлебова који се месе око Божића у Босанској Крајини, Бирчу и Посавини: Бадњакуша, Чесница, Житница, Крсница и Ковртањ. Сваки детаљно описује (шта је, када се и како меси).
- 109. Из народа и о народу. Народне игре у Крајини, у Србији (телесне)** (1912), *Босанска вила*, Сарајево, год. XXVII, бр. 5, 75–76. Нема податка о аутору. Дате су две игре: Свињичка и Попић. Описано детаљно како се играју. Лексика која је битна, дата је под наводницима.
- 110. Пић, L.** (1846) *Narodni slavonski obiçaji sabrani i popisani po Luki Piću Oriovčaninu*, Zagreb. Сложено тематски: Porod, Prezimena, Godovni dan, Svatovi, Gostoljubivost, Božić, Vodokresije и др. Следи испод опис, уз низ пригодних песама. Лексика везана за обичаје је издвојена.
- 111. Јовићевић, А.** (1917) Лов у Црној Гори, *ZbNŽO*, Zagreb, књ. XXI, 81–100. Тематски сложено.
- 112. Костић, Д.** (1935) Камен – Рипа – Статива, *HJ*, Београд, год. III, св. 2, 50–52. Речи из Драгачева у Гучи. Дато све континуирано, у тексту.
- 113. Марјановић, Д.** (1935) О значењу речи: капија, ерлија, везек, сувача, *HJ*, Београд, год. III, св. 7, 215–217. Наводи који се облици за ове речи срећу у чачанском крају, у Јужној Србији и Босни. Дато све у тексту.
- 114. Медић, М.** (1884) Неке народне игре до сада непокупљене или друкчије описане, *ЛМС*, Нови Сад, књ. 140, 48–66. Даје попис и опис игара, највише из личног села Добросела, и још из неких места.
- 115. Медић, М.** (1888а) Опет неколико народних игара, *ЛМС*, Нови Сад, књ. 153, 98–101. Не даје податке о томе где је забележио грађу.
- 116. Медић, М.** (1888б) Опет неколико народних игара (свршетак), *ЛМС*, Нови Сад, књ. 154, 120–126. За неке игре помиње како се играју у Земуну, а за неке наводи како се та игра зове у Срему. Овде је дато и поређење са Вуковим Рјечником.
- 117. Медић, М.** (1898) Ситне белешке из жичког и студеничког среза, *БК*, књ. 4, бр. 38, 1205–1214. Уз разне податке религијско-ономастичке

- садржине даје неке лексеме из традиционалне културе (*водњика, медовина, тјуџа, шаруља, шаруљка, зељаник и муша*).
- 118. [Мијатовић, Ст. М.]** (1901а), Из народне медицине у Левчу, *Караџић*, Алексинац, год. III, бр. 6 и 7, 125–129. Дат је назив ране и опис како се лечи.
- 119. Мијатовић, Ст. М.** (1901б) Медицински обичаји у Срба. Из народне медицине у Левчу и Темнићу (наставак), *Караџић*, Алексинац, год. III, бр. 11, 221–225.
- 120. Миковић, Д.** (1890) Из српског љекарства, *Босанска вила*, Сарајево, год. V, бр. 19 и 20, 307. стр. Грађу је аутор сакупио у Боки. Сложено по називима болести: 1. Болесно око, 2. Ухобоља, 3. Главобоља, 4. Рана од пушке или ножа...Поред сваке болести је дат опис како се она лечи.
- 121. Миковић, Д.** (1901а) Из српског љекарства. Сабрао по Црној Гори и Боки Которској игуман Дионисије Миковић, *Босанска вила*, Сарајево, год. XVI, бр. 17 и 18, 305–306. Дати су називи болести и опис како се оне лече.
- 122. Миковић, Д.** (1901б) Из српског љекарства (наставак), *Босанска вила*, Сарајево, год. XVI, бр. 19, 333–334.
- 123. „Момир“** (1891) Један лист из народне медицине, *Босанска вила*, Сарајево, год. VI, бр. 4, 58. стр. Аутор даје мали прилог народној медицини у Босни. Наводи пет лекова, тј. начина на које се одређене болести лече. Записано у Зеници.
- 124. Narodni obiĉaji u Bosni** (1870), *Bosanski prijatelj*, Sisak, sv. IV, 161–178. Без податка о аутору. Сложено хронолошки у следеће тематске целине: 1. Ćudanje, 2. Bosanska sdjetna, 3. Porod, 4. Babine, 5. Kršćenje i kumstvo, 6. Obriezanje kod bosanskih muhamedanaca, 7. Kumstvo striženo, 9. Posinjenje, 10. Povijanje, 11. Kolievka (bešika), 12. Stalak, 13. Kuranje. Свака је посебно описана.
- 125. Пеливановић, С. И.** (1880) Женидба у Левчана, *Јавор*, Нови Сад, бр. 19, 594–598. Наводи три одреднице (*џроводаџилук, оглед и џрошевина*) и испод сваке даје опис.
- 126. Петровић, А.** (1933) Народно бајање у неким селима Крагујевачке Јасенице, *ГЛЕМ*, Београд, књ. VIII, 84–90. Грађа прикупљена на терену у неколико села Крагујевачке Јасенице. Дати називи болести, не азбучним редом и опис бајања.
- 127. Петровић, Б.** (1910) Из народних обичаја, *Босанска вила*, Сарајево, год. XXV, бр. 9–11, 163–164. Сложено тематски: Водице, Лечење болесне деце, Лазарице. Сваку описује. Аутор је грађу забележио по казивању више Бачвана и Банаћана.

128. **Поповић, М.** (1935) Још неколико ријечи што означавају камен, *НЛ*, Београд, год. III, св. 8, 253. „У Кордуну и Лици тучен камен којим се посипају цесте зове се *ѿучѣнац*, а онда и *бѿѿуда* (исп. тал. battuta) од чега долази и глагол *бѿѿудѿраѿи*, тј. посути цесту стученим камењем.“
129. **Прѿић, К.** (1927) Svadbeni obiĉaji kod subotičkih Bunjevaca pri kraju XIX vika, *KnjS*, Subotica, knj. III, sv. 3 i 4, 167–173.
130. **Радивојевић, Сп.** (1901) Медицински обичаји у Срба, *Караѿић*, Алексинац, год. III, бр. 8 и 9, 164–166. Даје опис двеју болести – *Пришѿи* и *Далак*, које су распрострањене у Малешу. Даље аутор наводи да се у Малешу *Пришѿи* зове *Брука*, и наводи три његове врсте: *блага брука*, *бела брука* и *црна* или *сина брука*, а затим описује како се свака од њих лечи. Затим наводи још две болести: *далак* и *црвени далак*, и такође описује како се оне лече.
131. **Радојевић, Ј. Влад.** (1901а) Правни обичаји у Срба. Правно – свадбена зрнца, *Караѿић*, Алексинац, год. III, бр. 1, 6–10. Аутор даје одредницу *оглавље* и описује овај обичај у Грузи и Шумадији.
132. **Радојевић, Ј. Влад.** (1901б) Правни обичаји у Срба. Правно – свадбена зрнца, *Караѿић*, Алексинац, год. III, бр. 2, 33–37. Овде аутор даје три одреднице: *Обележје*, *Даровнина* и *Белило* и по истом принципу као и у претходном раду, описује ове обичаје у Грузи и Шумадији.
133. **Радојевић, Ј. Влад.** (1901в) Правни обичаји у Срба. Правно – свадбена зрнца (свршетак), *Караѿић*, Алексинац, год. III, бр. 3, 60–63. Наводи још једну одредницу *Браѿски дар* и описује овај обичај у Грузи и Шумадији.
134. **Секелј, Г.** (1925) Буњевачки обичаји из Subotice, *KnjS*, Subotica, knj. I, sv. 3, 111–119. Називи су дати спационирано на почетку пасуса. Свакој лексеми посвећен је посебан пасус.
135. **Семиз, С. Н.** (1901а) Из народне хигијене. Неколико народних лијекова, *Босанска вила*, Сарајево, год. XVI, бр. 15 и 16, 280–281. Даје народне називе болести и описује како се оне лече: Од жућенице, Од тракавице (метиља), Од прсију, Ако се порежеш, Од обола (јектике), Од убоја и Од спржотине.
136. **Семиз, С. Н.** (1901б) Из народне хигијене. Неколико народних лијекова (наставак), *Босанска вила*, Сарајево, год. XVI, бр. 20, 346–347. Сложено по називима болести, а затим описује како се оне лече: Од гр’онице (Дифтерије), Од главобоље, Од зубобоље, Од огња, Од струне и Од кашља (рикавца).

- 137. Семиз, С. Н.** (1901в) Из народне хигијене. Неколико народних лијекова (свршетак), *Босанска вила*, Сарајево, год. XVI, бр. 23 и 24, 400–402.
- 138. Sokaczok** (1909), Magyarország vármegyéi és városai, Enciklopédiája/szerkeszti dr Borovszky Samu, Bács-bodrog vármegye I, Budapest, 387–394. Без податка о аутору. Текст је на мађарском, а примери на шокачком дијалекту. Писано мађарским правописом.
- 139. Срећковић, Ј. Ј.** (1899) Правни обичаји у Србији, *Караџић*, Алексинац, год. I, бр. 12, 266–267. Аутор грађу забележио од учитеља из Ниша. Сложено по називима обичаја: Питање чаршије, Поверење и Престојак.
- 140. Српски народни обичаји у Славонији** (1899), *Караџић*, Алексинац, год. I, бр. 7 и 8, 161–164. Нема податка о аутору. Сложено тематски: На беле покладе, На чисти понедељак и течајем поста, На Лазареву суботу и Велика недеља.
- 141. Ст. М. М.** учитељ (1900) Српска народна имена домаће стоке у Левчу, *Караџић*, Алексинац, год. II, бр. 1, 15–17. Сложено тематски: а. код говеда, б. код оваца, в. код паса, а у оквиру сваке тематске целине наводи називе по особинама (боји, величини рогова, дану кад су отељене и сл.).
- 142. Szerbek** (1909) Magyarország vármegyéi és városai, Enciklopédiája/szerkeszti dr Borovszky Samu, Bács-bodrog vármegye I, Budapest, 268–386. Без податка о аутору. Текст је на мађарском, а примери на српском. Писано мађарским правописом.
- 143. Томић, С.** (1922) Сточарство и прерада млека код Срба, *ГЛГД*, Београд, св. 7 и 8, 239–260. Аутор опширно описује развој сточарства код Срба, по тематским целинама, а на крају даје 7 прилога: 1. прилог – народни називи оваца и овнова уопште и по њиховој старости, 2. прилог – народна имена за овце: а) по глави и образима, б) по ушима, в) по вуни, г) по роговима, д) по вимену, 3. прилог – суди за прераду млека, 4. прилог – врсте млека, 5. прилог – млечни производи, 6. прилог – лијес и 7. прилог – радње око сена. Називи у оквиру ових прилога нису сложени азбучним редом.
- 144. Чиплић, Б.** (1930) О женидби и удадби у Средњем Потисју, *ГЛЕМБ*, Београд, књ. V, 113–125. Сложено тематски. Свака тематика је болдована. Лексика издвојена италиком.
- 145. Чутурило, С.** (1901) Правдање, правни обичај у Лици и Крбави, *Караџић*, Алексинац, год. III, бр. 4, 78–80. Даје опис овог обичаја.

ПРЕГЛЕДАНИ ИЗВОРИ
(за период од 1818. до 1945. г.)

- Бранково коло, књ. 4, бр. 38 (1898)
- Vienac. Zabavi i pouci/ uređuje ga August Šenoa, Zagreb: Dionička tiskara, тећај X, br. 1–52 (1878)
- ГлГД Гласник Географског друштва, Београд: Државна штампарија Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца, св. 7 и 8 (1922)
- ГлДСС Гласник Друштва србске словесности, Београд, књ. 1 (1847), књ. XII (1860), књ. XVI (1863)
- ГлСУД Гласник Србског ученог друштва, књ. XVIII⁷ (1865), књ. IX/ св. 26 старога реда (1869), књ. XI/ св. XXVIII старог реда (1870), књ. XII/ св. XXIX старог реда (1871), књ. XXX (1871), књ. LXXV (1892)
- ГлЕМБ Гласник Етнографског музеја у Београду, Београд: Државна штампарија Краљевине Југославије, књ. I (1926), књ. V (1930), књ. VIII (1933), књ. IX (1934), књ. XLII (1978), књ. XLIII (1979)
- GIZMBiH Glasnik Zemaljskog muzeja u Bosni i Hercegovini, Sarajevo, br. XV (1903)
- Гласник Скопског научног друштва, Скопље, књ. V (1929)
- Годишњак Скопског Филозофског факултета, Скопље, књ. II (1931–1933)
- Даница: лист за забаву и књижевност/ издаје и уређује Ђорђе Поповић, у Новом Саду: бр. 1–36 (1869)
- Живановић, В. и др. Наш језик I–XLIII – библиографија са регистра (1932–2012), Наш језик књ. XLIII, св. 3–4, Београд: Институт за српски језик САНУ, 2012, 139–157.
- Записи: часопис за науку и књижевност, Цетиње, год. V, књ. IX, јул–децембар (1931)
- ZbNŽO Zbornik za narodni život i običaje Južnih Slavena, Zagreb:(god. 1896, knj. I), (god. 1898, svezak III, 2 polovina), (god. 1899, svezak IV, 1

⁷ Од овог броја *Гласник Друштва србске словесности*, преименован је у *Гласник Србског ученог друштва*, па ће се даље користити скраћеница ГлСУД.

polovina), (god. 1900, svezak V, 2. polovina), (god. 1901, svezak VI, 1. i 2. polovina), (god. 1902, knj. VII), (god. 1903, knj. VIII), (god. 1904, knj. IX, sv. 1, 2), (god. 1905, knj. X, sv. 1, 2), (god. 1906, knj. XI, sv. 1, 2), (god. 1907, knj. XII, sv. 1, 2), (god. 1908, knj. XIII, sv. 1, 2), (god. 1909, knj. XIV, sv. 1, 2), (god. 1910, knj. XV, sv. 1), (god. 1911, knj. XVI, sv. 1, 2), (god. 1912, knj. XVII, sv. 1, 2), (god. 1913, knj. XVIII, sv. 1, 2), (god. 1914, knj. XIX, sv. 1, 2), (god. 1915, knj. XX, sv. 1, 2), (god. 1916, knj. XXI, sv. 1), (god. 1917, knj. XXI, sv. 1, 2), (god. 1918, knj. XXII), (god. 1928, knj. XXVI), (god. 1930, knj. XXVII, sv. 1)

Zbornik iz dubrovačke prošlosti: Milanu Rešetaru o 70-godišnjici prijatelj i učenici, Dubrovnik: Knjižara „Jadran“, 1931.

- Зора Зора: лист за забаву, поуку и књижевност/ уређују Алекса Шантић и Јован А. Дучић, у Мостару: Штампа Издавачке књижарнице Пахер и Кисића, год. III, свеска за јануар – свеска за децембар (1898)
- Јавор Јавор: лист за забаву, поуку и књижевност, Нови Сад: бр. 19, 46 (1880), бр. 4 (1881)
- ЈФ Лужнословенски филолог, Београд: књ. 1, св. 1–2 (1913), књ. 2, св. 1–2, 3–4 (1921), књ. 3 (1922/23), књ. 4 (1924), књ. 5 (1925/26), књ. 6 (1926/27), књ. 7, св. 1–2, 3–4 (1927/28), књ. 8 (1928/29), књ. 9 (1930), књ. 10, св. 1–3, 4 (1931/32), књ. 11 (1932), књ. 12 (1933), књ. 13 (1933/34), књ. 14 (1935), књ. 15 (1936), књ. 16 (1937), књ. 17 (1938/39)
- Караџић Караџић: лист за српски народни живот, обичаје и предање, Алексинац: год. I, бр. 1–12 (1899), год. II, бр. 1–12 (1900), год. III, бр. 1–12 (1901), год. IV, бр. 1–4 (1903)
- КњЈС Књижевни север, Subotica: knj. I, sv. 3 (1925), knj. III, sv. 3 4 (1927)
- ЛМС Летопис Матице српске, Нови Сад: књ. 139, 140 (1884), књ. 146, 147, 148 (1886), књ. 149 (1887), књ. 153, 154 (1888), књ. 159, 160 (1889), књ. 166 (1891), књ. 172 (1892), књ. 181, 184 (1895), књ. 188 (1896); октобар (1946).
- Луча: књижевни лист друштва „Горски вијенац“/ уредник проф. Лазар Т. Петровић, Цетиње: год. V, св. I и II, св. III и IV, св. V и VI и св. XI и XII (1899)

Магазин србско-далматински, любитель просвѣте и народног езика за г. 1861, у Бечу, у Српској печатњи Соммера.

Magyarország vármegyéi és városai, Enciklopédiája/ szerkeszti dr Borovszky Samu, Bács-bodrog vármegye I, Budapest, 1909.

Мала енциклопедија Просвете (1986) Том II/192 (Речници српскохрватског језика), Београд.

Матицки, М. (1979) Прве појаве српских алманаха и календара, *Научни сасџанак слависџа у Вукове дане* 8/2, Београд, 103–115.

НЈ Наш језик, Београд: год. III, св 1 (1934), год. III, св. 2 (1935), год. III, св. 5 (1935), год. III, св. 7, 8, 9, 10 (1935), год. IV, св. 3 (1935), год. V (1936), год. V, св. 7, 8 (1937), год. VI (1937–1938), год. VII (1939–1940), год. VIII (1941)

Nova Zeta, Cetinje: god. II (1890), god. III (1891)

Остојић, Б. (1988) Вук Караџић и први лексикографски радови у Црној Гори, *Научни сасџанак слависџа у Вукове дане* 17/1, Београд, 317–328.

Подунавка Подунавка, Додатак к Србским новинама, Београд, год. VI, бр. 1–52 (1848)

Преглед садржине 90–орих књига Гласника Србскога ученог Друштва, 1841–1847–1891; по писцима, по струкама и хронолошки приредио Јован Бошковић, у: Гласник Србскога ученог Друштва, књ. 75, Београд: Штампарија Краљевине Србије, 1892, 1–126.

Rad JAZU Rad Jugoslovenske akademije znanosti i umjetnosti, Zagreb: knj. 108, 110 (1892), knj. 114, 115 (1893), knj. 125, 126 (1896), knj. 136 (1898), knj. 138 (1899), knj. 147 (1901), knj. 155 (1903), knj. 158 (1904), knj. 170 (1907)

Световид: централни дневникъ за политику и белетристику, Беч: год. IV, V, VI (1855), год. XIV (1865)

Сербский народни листъ (уредник Теодор Павловић), Будим, год. VIII (1843)

Србадија: илустровани лист за забаву и поуку, издаје и уређује Стеван Ђурчић, Беч: год. I (1875) – год. III, св. 1 (1877)

- Србско-далматински магазин за г. 1867, књ. XXVI, у Задру, Печатња Народнога листа.
- СДЗБ Српски дијалектолошки зборник, Београд: бр. I–X (1905–1940)
- СЕЗБ Српски етнографски зборник, Београд: *Српска народна јела и њића*, књ. I (1908), *Етнолошка и етнографска грађа*, књ. III (1909), *Животи и обичаји народни*, књ. XIV (1925)
- Скоротеча, Пешта, бр. 42 (1844)
- Slovinac: list za književnost, umejtnost..., Dubrovnik, god. V, br. 1–36 (1882)
- Споменик, Београд: Српска краљевска академија, бр. I (1888), бр. 11 (1892)
- СпСАН Споменик Српске академије наука, Београд, бр. XXVI (1895)
- Списак речника, лексикона, енциклопедија, библиографија и каталога књига у приручном фонду у Централној читаоници Филозофског факултета у Новом Саду (интерна евиденција у Библиотеци Филозофског факултета у Новом Саду)
- Српска зора: илустровани лист за забаву и поуку/ издаје и уређује Тодор Стефановић Виловски, Беч, год. II (1877)
- Српски књижевни гласник/ уредник Богдан Поповић, Београд, књ. I, бр. 1–4 (1901)
- Сто година лексикографског рада у САНУ/ главни уредник Павле Ивић, Београд: САНУ, Институт за српски језик САНУ, 1993.
- Уметнички преглед, Београд, књ. 2, бр. 7 (1939)
- Учитель: педагошко-књижевни лист, орган Учительског удружења/уредник Н. М. Чолаковић, учитељ у Београду, Београд, год. XVI (1896), (1897), год. XVII (1898)

Часописи прегледани у Дигиталној Народној библиотеци Србије

- Босанска вила Босанска вила: лист за забаву, поуку и књижевност, Сарајево: год. I, бр. 1 (1885), год. I, бр. 2–24 (1886), год. II, бр. 1–24 (1887), год. III, бр. 1 (1887), год. III, бр. 2–24 (1888), год. IV, бр. 1–24 (1889), год. V, бр. 1–24 (1890), год. VI, бр. 1–24 (1891), год. VII, бр. 1–30 (1892), год. VIII, бр. 1–25 (1893), год. IX, бр. 1–24 (1894), год. X, бр. 1–24 (1895), год. XI, бр. 1–24 (1896), год. XII, бр. 1–24

(1897), год. XIII, бр. 1–24 (1898), год. XIV, бр. 1–24 (1899), год. XV, бр. 1–24 (1900), год. XVI, бр. 1–24 (1901), год. XVII, бр. 1–24 (1902), год. XVIII, бр. 1–24 (1903), год. XIX, бр. 1–24 (1904), год. XX, бр. 1–24 (1905), год. XXI, бр. 1–24 (1906), год. XXII, бр. 1–24 (1907), год. XXIII, бр. 1–30 (1908), год. XXIV, бр. 1–24 (1909), год. XXV, бр. 1–24 (1910), год. XXVI, бр. 1–24 (1911), год. XXVII, бр. 1–24 (1912)

Bosanski prijatelj Bosanski prijatelj: časopis saderžavajući potriebite, koristne i zabavne stvari, Zagreb, sv. I (1850), sv. II (1851), sv. III (1860) i Sisak, sv. IV (1870)

Вила Вила: лист за забаву, књижевност и науку, Београд: у Државној штампарији: год. I, бр. 1–52 (1865), год. II, бр. 1–52 (1866), год. III, бр. 1–52 (1867), год. IV, бр. 1–36 (1868)

Јавор Јавор: лист за забаву и науку, Нови Сад, год. I, бр. 1–36 / уредник Јован Јовановић, (1862), год. II, бр. 1–12 (1863)

Напомена: Постоје још и дигитализоване Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“ и Библиотека Матице српске, али због обимности наше грађе, односно немогућности да све уврстимо у нашу библиографију, нисмо их прегледали.

II. ДИЈАЛЕКАТСКА ЛЕКСИКОГРАФИЈА У ПЕРИОДУ ОД 1945. ДО 1992. ГОДИНЕ

Србија

146. **Берић-Ђукић, В.** (1990) Неки германизми у српскохрватском језику северног Баната, *ЗбМСФЛ XXXIII*, Нови Сад, 25–28.
147. **Богдановић, Н.** (1972) Хлеб и с хлебом, *Градина* 5, Ниш, 82–87.
148. **Божовић, М.** (1984) Сточарска лексика Ибарског Колашина, *ППЈ* 20, Нови Сад, 189–192.
149. **Божовић, М.** (1985) Речник говора становника Ибарског Колашина, *Обележја XV/3*, Приштина, 137–167.
150. **Бошњаковић, Ж.** (1985) *Пасџирска терминологија Срема*, Нови Сад: Филозофски факултет, Институт за јужнословенске језике, 174.
151. **Букумирић, М.** (1983) Из ратарске лексике Гораждевца (код Пећи), *ППЈ* 19, Нови Сад, 71–105.

152. **Букумирић, М.** (1991) Прилог познавању лексике села Гораждевца, *ЗФФП*, бр.1, Приштина, 113–137.
153. **Букумирић, М.** (1992) Пастирска лексика села Гораждевца, *ЗбМСФЛ* XXXV/1, Нови Сад, 161–193.
154. **Вукадиновић, В.** (1984) Називи инсеката у говору села Белоиња код Сврљига, *ППЈ* 20, Нови Сад, 181–187.
155. **Вуковић, Г.** (1988) *Терминологија куће и њокућсѝва у Војводини*, Нови Сад: Филозофски факултет, Институт за јужнословенске језике, 508.
156. **Вуковић, Г., Ж. Бошњакловић, Љ. Недељков** (1984) *Војвођанска коларска терминологија*, Нови Сад: Филозофски факултет, Институт за јужнословенске језике, 258.
157. **Галетин, Г.** (1980) Из лексичке проблематике северне Шајкашке, *ППЈ* 16, Нови Сад, 59–92.
158. **Грковић, Ј.** (1982) Прилог познавању дијалекатске лексике Шумадије (из лексике Чумића), *ППЈ* 18, Нови Сад, 125–153.
159. **Динић, Ј.** (1988) Речник тимочког говора, *СДЗб* XXXIV, Београд, 7–335.
160. **Динић, Ј.** (1989) Прилог речнику тимочког говора, *Развиѝак*, бр. 3, Зајечар, 82–85.
161. **Динић, Ј.** (1990) Додатак речнику тимочког говора, *СДЗб* XXXVI, Београд, 381–422.
162. **Динић, Ј.** (1992) Речник тимочког говора (други додатак), *СДЗб* XXXVIII, Београд, 379–586.
163. **Драгин, Г.** (1984) Терминологија коровске флоре у Шајкашкој, *ППЈ* 20, Нови Сад, 193–197.
164. **Драгин, Г.** (1991) Ратарска и повртарска терминологија Шајкашке, *СДЗб* XXXVII, Београд, 621–707.
165. **Ђапић, С.** (1968) Називи делова кола (Банат), *ППЈ* 4, Нови Сад, 203–208.
166. **Ђорђевић, Д. М.** (1980) Дечје игре и игре одраслих у лесковачком крају, *ЛЗб* XX, Лесковац, 233–238. Дати су називи и опис игара, али нису сложени азбучним редом.
167. **Живанчевић, И.** (1986) Необичније речи из Шумадије, *ППЈ* 22, Нови Сад, 102–108.
168. **Живковић, Н.** (1987) *Речник ѝироѝског говора*, Пирот: Музеј Понишавља, 188.
169. **Зечевић, С.** (1982) Народне игре југа Србије, *ЛЗб* XXII, Лесковац, 215–223. Дат азбучним редом попис игара овог подручја.

170. **Златановић, М.** (1975) Значење појединих речи у говору на југу Србије, *Наше сиварање* бр. 6, Лесковац, 79–85.
171. **Златановић, М.** (1976) Прилог дијалектолошком речнику говора на југу Србије, Посебан отисак из *Годишњака Више школе за образовање радника II*, Врање, 77–88.
172. **Златановић, М.** (1981) Турцизми у говору Јужне Србије, *ППЈ* 17, Нови Сад, 171–194.
173. **Златановић, М.** (1987) Турцизми у говору Јужне Србије (Врање и околина), Зборник радова, св. V, Врање: Педагошка академија, 43–51.
174. **Златковић, Д.** (1988) Пословице и поређења у пиротском говору, *СДЗб XXXIV*, Београд, 613–681.
175. **Златковић, Д.** (1989а) Пословице, друга колекција, *Развитак*, бр. 3, Зајечар, 89–110.
176. **Златковић, Д.** (1989б) Фразеологија страха и наде у пиротском говору, *СДЗб XXXV*, Београд, 283.
177. **Златковић, Д.** (1990) Фразеологија омаловажавања у пиротском говору, *СДЗб XXXVI*, Београд, 423–740.
178. **Јерковић, Ј.** (1991) Прилог проучавању стране лексике у српскохрватском језику у првим деценијама XVIII века, *НССУВД* 20/1, Београд, 351–359. На основу 86 ћирилских писама из прве половине XVIII века (која се односе на свакодневни живот, најчешће у Срему) направљен је речник од 46 речи страног порекла.
179. **Јовановић, Б. С.** (1989) Из речника пиротских заната, *Пиротски зборник* 16, Пирот, 113–122.
180. **Јовановић, В.** (1982) Неколико јестивих и отровних врста печурака у околини Лесковца, *ЛЗб XXII*, Лесковац, 385–396. Аутор даје опис десетак врста печурака које је пронашао у околини Лесковца, посебно на планини Радану и Кукавици. Уз опис је приложена и фотографија одговарајућих врста и њихово научно, латинско име и позната народна имена из разних крајева наше земље.
181. **Јовановић, Ј. В.** (1988) „О лесковачком говору“ (Поводом *Речника лесковачког говора* Бране Митровића), *ЛЗб XXVIII*, 185–244. У првом делу рада аутор анализира један број лексема из поменутог речника, а у другом делу наводи речи које нису пописане у *Речнику лесковачког говора* Бране Митровића. Речи су сложене у форми речника, азбучним редом.
182. **Кашић, др Ј.** (1971) Виноградарска лексика у Срему, *ГФФНС XIV/1*, Нови Сад, 159–180.

183. **Комадинић, Г.** (1986) Из ткачке лексике Горњег Драгачева, *ЗбНМЧ*, бр. XVI, Чачак, 243–271.
184. **Комадинић, Г.** (1992) *Ткачка лексика Драгачева*, Београд: Научна књига, 94.
185. **Максић, М.** (1980) Прилог проучавању лексике Срема, *ППЈ* 16, Нови Сад, 93–123.
186. **Марковић, М.** (1986) Речник народног говора у Црној Реци, *СДЗб XXXII*, Београд, 243–500. Речник: стр. 259–494.
187. **Марковић, М.** (1990) Неке речи и изрази у ужичком крају, *Расковник*, год. XVI, бр. 61–62, Београд, 33–36.
188. **Миловановић, Е.** (1983) Прилог познавању лексике Златибора, *ППЈ* 19, Нови Сад, 15–70.
189. **Милојевић, В. М. Mihajlov** (1985) Narodna terminologija lekovitog bilja u okolini Pirota, *Zbornik radova Simpozijuma „Stogodišnjica flore okoline Niša“*, Niš, 167–180.
190. **Милојевић, С.** (1989) Лексика грнчарства, *НП*, год. XXI, бр. 1/2, Ниш, 13–23.
191. **Милосављевић, М.** (1982) Речничка грађа из источне Србије (село Планиница код Зајечара), *Расковник*, год. IX, бр. 34, Београд, 34–37.
192. **Митковић, С.** (1988) Лексика боја (у говору села Јелашнице код Ниша), *Друштвене промене и народно стваралаштво*, Ниш, 99–104.
193. **Митровић, Б.** (1984) *Речник лесковачког говора*, Лесковац: [б.и.], 384.
194. **Митровић, Б.** (1992) *Речник лесковачког говора* (2. издање), Београд: Лепех, 448.
195. **Михајловић, В.** (1980) Из наше кулиналије, *КЈ*, год. IX, бр. 4, Сарајево, 7–24.
196. **Михајловић В., Г. Вуковић** (1977) *Српскохрватска лексика рибарства*, Нови Сад: Институт за лингвистику у Новом Саду, 457.
197. **Моловић, Ј.** (1976) Имена воћака и домаћих животиња у ужичком крају, *УЗ*, бр. 5, Ужице, 315–356.
198. **Моловић, Ј.** (1978) Из ужичке лексике, *УЗ*, бр. 7, Ужице, 313–350.
199. **Николић, В.** (1953–1954) Прилози из народне медицине у Подрими, *ГЛЕИ*, књ. II–III, Београд, 565–583. Дат је списак лековитих биљака, азбучним редом.
200. **Николић, В.** (1988) Из речника рабација с планине Таре, *Расковник*, год. XIV, бр. 51–52, Београд, 43–58.
201. **Николић, Р.** (1971) Народне речи из чачанског краја, *Расковник*, год. IV, бр. 13, Београд, 71–73.

202. **Peić, M., G. Vačlija** (1990) *Rečnik bačkih Bunjevaca*, Novi Sad: Matica srpska, Odeljenje za književnost i jezik – Subotica: Subotičke novine, 445.
203. **Петровић, Д.** (1977) О карпатској лексици у говору Змајева, у: *Змајево 1977*, Змајево: Месна заједница, 131–138.
204. **Попов, М.** (1987/88) Речничка грађа из северног Баната, *Расковник*, год. XIII, бр. 50, Београд, 40–61.
205. **Попов, М.** (1991) Језичке старине из Војводине, *Расковник*, год. XVII, бр. 63–66, Београд, 71–74.
206. **Попов, М.** (1992а) Језичке старине из Војводине, *Расковник*, год. XVIII, бр. 67–68, Београд, 53–58.
207. **Попов, М.** (1992б) Језичке старине из Војводине, *Расковник*, год. XVIII, бр. 69–70, Београд, 69–71.
208. **Раденковић, Р.** (1975) Речи које изумиру, *Развиџак*, бр. 3, Зајечар, 87–94.
209. **Рајков, И.** (1991) Прилог за дијалектолошки речник Мокрина, *ППЈ* 16, Нови Сад, 187–192.
210. **Рајковић, С.** (1991) Дечје игре Предејана и околине, *ЛЗб XXXI*, Лесковац, 177–188. Називи игара дати су под наводником (не азбучним редом) и следи опис како се која игра.
211. **Рањеловић, Н., В. Стаменковић** (1983) Флора и вегетација околине Власотинца, *ЛЗб XXIII*, Лесковац, 315–363. Аутори су дали податке о присуству биљних врста које до сада нису забележене за југоисточну Србију. Дат је попис лековитог биља азбучним редом (наведен је народни, па латински назив, део биљке који се користи и време прикупљања).
212. **Стаменковић, В., Н. Рањеловић** (1986) Лековите биљке у флори југоисточне Србије, *ЛЗб XXVI*, 411–423. Биљке су сврстане у две групе: 1. Лековито биље и 2. Лековито отровно биље. Називи су сложени абecedним редом (наведени су латински и народни назив биљке, део који се користи, време бербе и место где је забележена).
213. **Стаменковић, В., Н. Рањеловић, С. Сотиров** (1989) Лековите биљке ужег подручја Власине, *ЛЗб XXIX*, Лесковац, 367–374.
214. **Стојановић, Р.** (1961) Папуцијски занат у Лесковцу, *ЛЗб I*, Лесковац, 115–123. Сложено тематски. Називи алата дати су један испод другог, али не азбучним редом.
215. **Стојановић, Р.** (1963) Грнчарски занат у Лесковцу, *ЛЗб II*, Лесковац, 73–85. Сложено тематски. Називи алата и грнчарских производа дати су једни испод других, али не азбучним редом.

- 216. Стојановић, Р.** (1964) Развој качарског (пинтерског) заната у Лесковцу и околини, *ЛЗб* IV, 55–67. Сложено тематски. Називи алата и финалних производа дати су једни испод других, али не азбучним редом.
- 217. Стојановић, Р.** (1968) Мутавцијски занат у Лесковцу и околини, *ЛЗб* VIII, Лесковац, 95–104. Сложено тематски. Називи мутавцијских производа и алата сложени су једни испод других, али не азбучним редом.
- 218. Стојановић, Р.** (1971) Чешљарски занат у Лесковцу, *ЛЗб* XI, Лесковац, 139–149.
- 219. Стојановић, Р.** (1973) Лековито биље лесковачког краја, *ЛЗб* XIII, Лесковац, 113–119. Дат је списак лековитог биља (не азбучним редом) и опис за шта се свака та биљка користи.
- 220. Стојановић, Р.** (1975) Воскарско–лицидерски занат у Лесковцу, *ЛЗб* XV, Лесковац, 139–150. Називи алата са објашњењем дати један испод другог, али не азбучним редом.
- 221. Стојановић, Р.** (1979) Дрводеље Вучја, *ЛЗб* XIX, Лесковац, 237–248. Сложено тематски. Називи алата дати један испод другог, али не азбучним редом.
- 222. Стојановић, Р.** (1982) Трле у селу Бабичком, *ЛЗб* XXII, Лесковац, 375–379. Има назива помоћних објеката, али нису сложени азбучним редом.
- 223. Стојковић, Ж.** (1980) Дечје игре у Лесковцу у првим послератним годинама, *ЛЗб* XX, Лесковац, 239–249. Дати називи и опис игара, али не азбучним редом.
- 224. Тусаков, Ј.** (1967) *Lekovito bilje na zapadnim stranama Besne Kobile*, *ВГл*, књ. 3, Врање, 371–405. У раду је дат списак народних и латинских имена лековитог и сродног биља, сложен у форми речника, азбучним редом.

Црна Гора

- 225. Барјактаровић, М.** (1961) Терминологија родбине и својте у Горњем Полимљу, *ГлЕМЦ*, књ. 1, Цетиње, 123–129.
- 226. Вуковић, Н.** (1977) Termini u čobanskim igrama, *Savjetovanje o terminologijama narodne materijalne i duhovne kulture*, Sarajevo, 57–59.
- 227. Драшковић, В.** (1977) О значењу неких романизама у Црној Гори, *НССУВД* 6/1, Београд, 317–330.
- 228. Марсенић, Т.** (1975) Из народног говора васојевићког краја, *Расковник*, Београд, бр. 19, 104–112, бр. 20, 119–120 и бр. 21, 113–118. У форми речника.

229. **Мусић, С.** (1972) *Романизми у северозајадној Боки Котворској*, Монографије Филолошког факултета, књ. ХЛ, Београд, 275.
230. **Риџурџа, М.** (1977) Prilog proučavanju stočarske terminologije u Crnoj Gori, *Savjetovanje o terminologijama narodne materijalne i duhovne kulture*, Сарајево, 101–137.
231. **Пижурица, М.** (1984–1985) Етимолошке белешке из пастирске лексике, *ЗбМСФЛ XXVII–XXVIII*, Нови Сад, 625–632.
232. **Пижурица, М.** (1989–1990) Из српскохрватске метеоролошке терминологије (Нацрт за један пројекат уз неколико етимолошких бељежака), *МЈ*, год. ХЛ–ХЛІ, Скопје, 435–445.
233. **Станић, М.** (1990–1991) *Ускочки речник*, књ. 1–2, Београд: Научна књига, 532.
234. **СТИЈОВИЋ, Р.** (1990) Из лексике Васојевића, *СДЗб XXXVI*, Београд, 119–380.
235. **Суботић, Ј.** (1972) Називи за стоку, опрему и сточарске производе у говору Кривошија, *ППЈ* 8, Нови Сад, 145–160.
236. **Томановић, В.** (1972) О романизмима у говору Боке Которске, *Прилози* III, 1–2, Одделение за општествени науке, Скопје, 5–54. У форми речника.

Босна и Херцеговина

237. **Алирејсовић, Е.** (1976) Прилог проучавања романизама у Херцеговини, *ГЦБИ*, књ. XVIII/11, Сарајево, 355–360.
238. **Alirejsović, E.** (1984) Nekoliko termina za kuhinjsko posude i pribor za jelo romanskog porijekla, *ГЦБИ*, књ. XX, Сарајево, 267–283. У форми речника.
239. **Вајић, С.** (1981) Hrvatska narodna nošnja u Neumu i okolini, *ГЛЗМС*, Етнологија, н. с., св. 35/36, Сарајево, 57–86. Сложено тематски, а у оквиру тематских целина дати називи делова одеће са детаљним енциклопедијским објашњењем. Није сложено абecedним редом.
240. **Ванјаџки говор на подручју Сребренице** (1955) *Bilten*, br. 3, Сарајево, 85–96. Нема податка о аутору. Даје Речник бањачког говора.
241. **Valjevac, N.** (1987) Iz kožarske leksike, *Studia linguistica Polono-Jugoslavica* br. 5, Скопје, 61–71.
242. **Јахић, Ц. А.** (1983) Ловачка лексика и фразеологија у рогатичком крају, *СДЗб XXIX*, Београд, 339–403.
243. **Јахић, Дџ.** (1984) Дијалект и међуетнички односи – на примјеру лексиџкосемантиџких изоглоса у народној материјалној култури истоџнобосанских Муслимана и Срба, *Sveske*, br. 5–6, Сарајево, 393–404.

- Грађа је прикупљена на терену и акцентована. Дата је номенклатура ратарског оруђа за кошење и орање.
244. **Kristić, A.** (1955) Urežnjaci iz narodnog liječenja Bosne i Hercegovine, *Bilten*, br. 3, Sarajevo, 133–141. У облику речника делимично, остали називи дати су спационирано и под наводницима. Није узбучено.
245. **Kristić, A.** (1955) Alat majstora tambura iz Krešava, *Bilten*, br. 3, Sarajevo, 153–158. Исти коментар као и код претходног рада.
246. **Малбаша, З.** (1976) Из лексике села Доњих Рамића код Кључа у Босанској Крајини, *ППЈ* 12, Нови Сад, 95–117.
247. **Matić, R.** (1977) Imena ovaca u hercegovačkoj stočarskoj terminologiji, *Savjetovanje o terminologijama narodne materijalne i duhovne kulture*, Sarajevo, 47–55.
248. **Obradović, M.** (1951) Nekoliko društvenih igara sa područja Kupresa, Jajca i Gornje Rame, *Bilten*, br. 1, Sarajevo, 133–135. Сложено по називима игара. Није дато абecedним редом. Сваку игру описује.
249. **Obradović, M.** (1953) Društvene igre sa područja Kupresa i sreza Jajce, *Bilten*, br. 2, Sarajevo, 239–278. Сложено тематски. На крају су дате скице прибора који се у играма користи и попис и опис свих помених игара. Није сложено абecedним редом. Испод описа сваке игре наводи се и место где је забележена и име информатора од кога је игра забележена.
250. **Радловић, Ј.** (1956) Аугментативно-пејоративна значења неких именица, *НЈ*, Београд, н. с. год. 8, св. 3–4, 106–113. Грађа прикупљена у горњој и јужној Херцеговини (Невесинје, Гацко, Билећа, Требиње). Називи сложени речнички, али не азбучним редом.
251. **Реметић, С.** (1982) Из шумарске терминологије кладањског краја, *Лексикографија и лексикологија* 1, Београд – Нови Сад, 269–274.
252. **Фабјанић, Р.** (1975/1976) Народна медицина становништва Дервенте с околином, *ГЛЗМС*, Етнологија, н. с., св. XXX/ XXXI, 89–104.
253. **Шебић-Алирејсовић, Е.** (1973) О романским елементима у рјечнику јужних херцеговачких говора, *ГЦБИ*, књ. XI/9, Сарајево, 287–297.

Хрватска

254. **Deanović, M.** (1958) Terminologia marinara e peschereccia a Ragusavecchia (Cavtat), *Studia romanica et Anglica Zagrabiensia*, br. 5, Zagreb: Seminar za talijanski jezik i književnost, 3–31. Терминологија је на хрватском.
255. **Deanović, M.** (1962) Lingvistički atlas Mediterana, *Rad JAZU* 327, Zagreb, 5–39.

256. **Deanović, M. i V. Deanović** (1954) Pomorski i ribarski nazivi romanskog porijekla na Lopudu, *Anali* 3, Dubrovnik, 149–179.
257. **Maštrović, LJ.** (1957) Rječničko blago ninskoga govora, *Radovi Instituta Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti u Zadru*, sv. 3/ uredili Grga Novak i Vjekoslav Maštrović, Zadar, 423–465.
258. **Sekereš, S.** (1976) Leksički prilozi iz Slavonije i Baranje, *ЗМФСФЛ* XIX/2, Нови Сад, 143–158.
259. **Секереш, С.** (1978) Германизми у осјечком говору, *ЗМФСФЛ* XXI/2, Нови Сад, 171–205.
260. **Urukalo, M.** (1982) Vinogradarska leksika Bratiškovaca, *ППЈ* 18, Нови Сад, 155–183.

Говори Срба у Румунији, Мађарској и Албанији

Румунија

261. **Крстић, Б.** (1984) Неки народни обичаји Срба Дунавске клисуре у Румунији, *Расковник*, год. XI, бр. 41, Београд, 3–34.
262. **Крстић, Б.** (1987) Народна веровања Срба Дунавске клисуре у Румунији, *Расковник*, год. XIII, бр. 47–48, Београд, 63–67.
263. **Марков, С.** (1985а) Прилог из лексике Дињаша, *КЖ* 29/1, Темишвар, 85–91.
264. **Марков, С.** (1985б) Називи делова кола у Дињашу, *КЖ* 29/2, Темишвар, 95–96.
265. **Томић, М.** (1989) Речник радимског говора, *СДЗб* XXXV, Београд, 1–174.
266. **Чешљар, М.** (1983) Из лексике Иванде (румунски Банат), *ППЈ* 19, Нови Сад, 107–148.

Мађарска

267. **Мијатовић, Ј.** (1983) Прилог познавању лексике српских говора у Мађарској, *ППЈ* 19, Нови Сад, 15–70.
268. **Степановић, П.** (1988) Барањска лексика у Вуковом „Српском Рјечнику“, *НССУВД* 17/1, Београд, 227–235.

Албанија

269. **Марковић, Б. В.** (1975) Из лексике и фразеологије „друштвених игара Врачана“, *ППЈ* 11, Нови Сад, 163–177.

III. ДИЈАЛЕКАТСКА ЛЕКСИКОГРАФИЈА У ПЕРИОДУ ОД 1992. ДО 2014. ГОДИНЕ

Србија

270. **Богдановић, Н.** (1996) Именовање биља по боји, *Прилози из филолингвистике* I, Ниш, 27–32.
271. **Богдановић, Н.** (2000) Дунђерска лексика сеоског градитељства, *ГЛЕИ*, књ. XLIX, Београд, 147–153.
272. **Богдановић, Н.** (2007) Змијски речник југоисточне Србије, *СДЗб* LIV, Београд, 521–747.
273. **Богдановић, Н.** (2008) Земљописна и њој сродна лексика југоисточне Србије, *СДЗб* LV, Београд, 433–518.
274. **Богдановић, Н.** (2009) Лексика одевања мотивисана називима делова тела, *Тело и одевање*, Ниш, 151–155.
275. **Богдановић, Н., Д. Вељковић** (2001) *Жујски виноградарски речник*, Александровац: Скупштина општине Александровац, Музеј винарства и виноградарства, 93.
276. **Божовић, М., С. Башчаревић** (2005) Лексика домаће радиности Ибарског Колашина, *Баштина* 19, Приштина – Лепосавић, 9–18.
277. **Божовић, М., С. Башчаревић** (2005) Ратарска лексика Ибарског Колашина, *ЗФФКМ*, бр. XXXV, 57–64.
278. **Бошњаковић, Ж.** (2013) Лексиколошко-лексикографски приступ 'специфичној' лексици, *Пућеви и домаћи дијалекатске лексикографије*, Ниш, 57–74.
279. **Бранковић, М.** (2007) *Речник браћевачких речи и израза*, Неготин: Народна библиотека: Првенац, 33.
280. **Букумирић, М.** (2000) О неким позајмљеницама из албанског језика у говорима северне Метохије, *ЈФ* 56/1–2, Београд, 163–170.
281. **Букумирић, М.** (2001) Терминологија неких игара на подручју горње Метохије, *ЗбФФ2*, бр. 11, Косовска Митровица, 11–28.
282. **Букумирић, М.** (2002) Из воденичарске лексике горње Метохије, *Баштина* 14, Приштина – Лепосавић, 159–174.
283. **Букумирић, М.** (2004) Називи особа у лексици северне Метохије, *Животи и дело академика Павла Ивића*, Београд – Нови Сад – Суботица, 693–728.
284. **Букумирић, М.** (2006а) Запрежна терминологија северне Метохије, *ЗбФФКМ*, бр. 36, Косовска Митровица, 341–366.
285. **Букумирић, М.** (2006б) Терминологија куће и покућства у северној Метохији, *СДЗб* LIII, Београд, 375–548.

286. **Букумирић, М.** (2011) *Речник говора северне Мејхохије*, Београд: Институт за српски језик САНУ, Монографије 15, 704.
287. **Бурзан, М.** (2000) О неким мађаризмима у говору Ђале, *ЗбМСФЛ* XLIII, Нови Сад, 83–89.
288. **Војиновић, С.** (2002) Народне песме и речи из Црне Траве у записима Миодрага Поповића, *Власојиначки зборник 2*, Власотинце, 167–190.
289. **Вртипрашки-Кувизић, Р.** (2013) *Говор Мокринчана – Мокрински речник*, Нови Сад: СКОР, 394.
290. **Вукадиновић, В.** (1995) Лексика обичаја из животног циклуса човека, *ЕКЗб*, књ. I/ уредник Недељко Богдановић, Сврљиг, 243–248.
291. **Вукадиновић, В.** (1996) Лексика славских обичаја у сврљишком крају (на примерима села Белоиња и Извора), *ЕКЗб*, књ. II/ гл. и одговорни уредник Сретен Петровић, уредник Недељко Богдановић, Сврљиг, 260–265.
292. **Вукадиновић, В.** (1997) Лексика биља у обичајима, веровањима и народној медицини сврљишког краја, *ЕКЗб*, књ. III, Сврљиг, 275–280.
293. **Вукадиновић, В.** (1998) Биљке у народној медицини сврљишког краја, *Прилози из филолингвистике II*, Ниш, 3–9.
294. **Вукићевић, М.** (1995/96) Грнчарска лексика у говору Приштине, *ЗбФФП*, књ. 5–6, Приштина, 265–272.
295. **Вукићевић, М.** (1996) Турцизми у називима покућства у говору Приштине и њене околине, *О лексичким њозајмљеницама*, Суботица – Београд, 267–275.
296. **Вукићевић, М.** (2000) Коларска и качарска лексика у Грузи, *ЈФ* 56/1–2, Београд, 235–240.
297. **Вукићевић, М.** (2006) Лексика домаће радиности у Грузи, *ГСЈКњ*, год. XX, бр. 8, Ниш, 89–97.
298. **Вукићевић, М.** (2007) Ратарска лексика у Доњој Грузи, *ЗбМСФЛ* L, Нови Сад, 143–152.
299. **Вукићевић, М.** (2009) Запрежна лексика у Грузи, *ГСЈКњ*, год. XXII, бр. 9, Ниш, 79–88.
300. **Вучићевић, П.** (2011) *Виђело нашег језика (Речник мање њознајних речи, њословице и изреке из ариљског краја)*, Пожега: Свитак, издавачка радионица Књижевног друштва „Развигор“, 225.
301. **Динић, Ј.** (2008) *Тимочки дијалекатски речник*, Београд: Институт за српски језик САНУ, Монографије 4, 921.
302. **Ђорђевић, С.** (2009) Лексика куће и покућства села Доњи Крупац, *Караџић*, нова серија, бр. 1, Алексинац, 52–74.

303. **Ђорђевић, С.** (2013) *Врањски речовник: речник вароши Врање* (врањско–српски (кадимлијски)), Врање: „Курјак копи“, 205.
304. **Ђурагић, Ђ., Б. Брзић** (1995) *Календар ковљских ријских и сеоских радова*, Нови Сад: Матица српска, 70.
305. **Etnografske i druge karakteristike Bunjevaca, običaji** (2003) *Subotički Vinjevci*, Subotica, 33–42. Засебно издвојен пасус за сваки обичај: Материце, Оци, Бож. обичаји, Ускршњи обичаји, Свадба, Обичаји на колевку, Дужијанца – жетвени обичаји, Диван, Краљице.
306. **Etnografske i druge karakteristike Bunjevaca, nošnja** (2003) *Subotički Vinjevci*, Subotica, 43–47. Издвојени посебно Мушка ношња и Женска ношња.
307. **Жарковић, И.** (2009а) *Заборањени речник*, Стара Пазова: Савез Аматера општине, 104.
308. **Џарковић, И.** (2009б) *Zaboravljeni rječnik: govor golubinačkog kraja*, Subotica: Zavod za kulturu vojvođanskih Hrvata, 119.
309. **Живановић, М.** (2009) Три лексеме у географском распореду призренско-тимочке зоне (*кичма, зеница, зглоб*), *Радови одсека за српски језик*, Ниш, 69–81.
310. **Жугић, Р.** (1997) Придеви који се односе на човекове особине у говору околине Лебана, *ЈФ ЛП*, Београд, 135–145. У форми речника.
311. **Жугић, Р.** (2005) Речник говора јабланичког краја, *СДЗб ЛП*, Београд, 470.
312. **Златановић, М.** (1994) Турцизми у говору јужне Србије, III део, *ЗбУФВ*, књ. 1, Врање, 91–101.
313. **Златановић, М.** (1997) *Речник говора јужне Србије*, Врање: Учитељски факултет, 491.
314. **Златановић, М.** (1997) Из лексике Пољанице, *ЗбУФВ*, књ. 4, Врање, 87–96.
315. **Златановић, М.** (2010) Турцизми у говору на југу Србије, *ВГл*, Врање, бр. XXXV, 287–302.
316. **Златановић, М.** (2011) *Речник говора југа Србије (јуровинцијализми, дијалектизми, варваризми и др.)*, Врање: Аурора, 561.
317. **Златановић, М.** (2013) Турцизми у говору на југу Србије, *Методичка јракса*, бр. 2, Београд, 353–360.
318. **Златановић, М.** (2014) *Речник говора југа Србије (јуровинцијализми, дијалектизми, варваризми и др.)*, Врање: Учитељски факултет, 809.
319. **Златковић, Д.** (1998) Душе умрлих као митолошка бића у Горњем Високу, *Расковник*, год. XXIV, бр. 93–94, Београд, 44–62.

320. **Златковић, Д.** (2001) *Срамојно и ѿгано у ѿројском говору*, Софија: Диос издател, 252.
321. **Златковић, Д.** (2012) *Ругалице и њима сродни облици у ѿрадицији ѿројског краја и суседних областии*, Пирот: Народна библиотека, 100.
322. **Златковић, Д.** (2014) *Речник ѿројског говора*, Том I, А–Њ, Београд: Службени гласник, 570.
323. **Златковић, Д.** (2014) *Речник ѿројског говора*, Том II, О–Ш, Београд: Службени гласник, 600.
324. **Ивковић, А.** (2013) *Ткачка ѿтерминологија села Скадра код Ваљева*, Осечина: Народна библиотека, 39.
325. **Исаиловић, Д.** (1994) Терминологија куће и покућства у Судимљи под Копаоником, *НЈ XXIX/ 5*, Београд, 318–326.
326. **Јанков, Т.** (2004) Лексика прераде вуне и конопље у селу Горње Гаре, *ЛЗб XLIV*, Лесковац, 351–372.
327. **Јашовић, Г.** (1997) *Пасѿирска ѿтерминологија Пећког Подгора*, ДК „Свети Сава“, ЈП „Стари Колашин“, Народна и универзитетска библиотека (Исток, Зубин Поток, Приштина), 219.
328. **Јашовић, Г.** (2008) Сточарски термини и лексика турског и арбанашког порекла у говору Срба старинаца Пећког Подгора, *Башишина* 24, Приштина – Лепосавић, 11–23.
329. **Јашовић, Г.** (2011) Лексика за именовање простора, мера и мерила у околини Приштине, *Окѿоих*, I/1–2, Подгорица, 257–271.
330. **Јашовић, Г.** (2012) *Тамнич на Тимоку: лексика и ономасѿика*, Косовска Митровица: Филозофски факултет – Београд: Свет књиге – Крагујевац: Српско биолошко друштво „Стеван Јаковљевић“, 246.
331. **Јашовић, Г.** (2014) Голубарска лексика Угљара код Приштине, *ЗбФФКМ*, XLIV (1), Косовска Митровица, 125–140.
332. **Јованов, Г.** (2005) *Речник Срба у Банаѿу: изреке, клеѿиве, ѿсовке и остѿале умоѿворине свеѿа банаѿског*, Панчево: Историјски архив, Књижара Прота Васа, 237.
333. **Јовановић, Б.** (2008) *Салајка које (више) нема*, Нови Сад: Тиски цвет, 254. У књизи постоји речник – Реч на старим салајачким шоровима (165–248).
334. **Јовановић, Б. С.** (2006) Из речника старих заната, *ПЗ* 31, Пирот, 115–124.
335. **Јовановић, Б. С.** (2012) *Сѿари занаѿии Пироѿа и околине*, Пирот: Народна библиотека, 280.
336. **Јовановић, В.** (2004) Речник села Каменице код Ниша, *СДЗб LI*, Београд, 313–688.

337. **Јовановић, В.** (2007а) Додатак Речнику села Каменице код Ниша, *СДЗб LIV*, Београд, 403–520.
338. **Јовановић, В.** (2007б) Социјално-психолошке основе односа човека и животиње, *Дијалектолошка исцртаживања II*, Ниш, 5–25. На крају рада дат је мали речник мање познатих речи говора села Каменице (код Ниша) (22–24).
339. **Јовановић, Г.** (2002) *Лексика куће и покућства села Семче*, Ниш: Филозофски факултет, 87.
340. **Јовановић, С.** (2007) *Терај кера, луико моја бела*: војвођански речник за панонце – почетнике, 2. допуњено издање, Нови Сад: Дневник, 151.
341. **Јовановић, С.** (2011) *Терај кера, луико моја бела*: војвођански речник за панонце почетнике, 3. допуњено издање, Нови Сад: Дневник, 151.
342. **Јовић, Н.** (2004) Црепуљарска лексика, *Дијалектолошка исцртаживања I*, Ниш, 65–90.
343. **Јосимовић, Н.** (2010) Моје чекмеже: речник месног говора, Јаково: Ј. Јосимовић, 84.
344. **Јоцић, Д.** (2005) *Сточарска лексика села Лозана*, Сврљиг: Етно-културолошка радионица; Ниш: Свен, 111.
345. **Комадинић, Г.** (1992–1993) Свадебна лексика Драгачева, *ЗбНМЧ*, бр. XXII–XXIII, Чачак, 369–405.
346. **Комадинић, Г.** (1995) Речник народне културе чачанског краја, *ЗбНМЧ*, бр. XXV, Чачак, 71–90. (обрађена 4 слова: А, Б, В, Г)
347. **Комадинић, Г.** (1996) Речник народне културе чачанског краја (слово Д, наставак), *ЗбНМЧ*, бр. XXVI, Чачак, 219–234.
348. **Комадинић, Г.** (2006) Речник народне културе чачанског краја (избор), *ЗбНМЧ*, бр. XXXVI, Чачак, 359–376.
349. **Кујовић, Љ.** (2010) *У Иђош се кадгођ и овако диванило*, Иђош: Месна заједница, 226.
350. **Лазић, А.** (2000) *Јела и њића у Мачви*, Шабац: Аутор, 153.
351. **Лазић, А.** (2008) *Грађа за речник говора Мачве*, Шабац: Културни центар, 387.
352. **Малешев, П.** (2009) *Лили, лили њаче моје мало! Дивани о војвођанским речима*, Нови Сад: Тиски цвет, 331.
353. **Малешев, П.** (2010) *Марим ја, нек лају! Дивани о речима*, Нови Сад: Тиски цвет, 271.

354. Малешев, П. (2012) *Триред риба њлива: дивани о речима*, Нови Сад: Тиски цвет, 283.⁸
355. Манић Форски, Д. (1997) *Лужнички речник*, Дом културе – Бабушница, Бабушница, 99.
356. Маринковић, Ј. (2010) *Разликовни речник: српски језик и њризенско-џимочки говорни њросџор*, Врање: Аурора, 173.
357. Марковић, Б. (1993) Веровање у натприродна бића (записано у Левчу), *Задужбина VI*, бр. 24, Београд, стр. 7. Дат детаљан етнолошки опис девет лексема. Није узбучено.
358. Марковић, Ј. (1996а) Из повртарске лексике Запаља, *Прилози из фиџолингвистџике I*, Ниш, 33–47.
359. Марковић, Ј. (1996б) Народни називи ливадских биљака, *Прилози из фиџолингвистџике I*, Ниш, 57–75.
360. Марковић, Ј. (1997) *Јужноморавска џоврџарска лексика*, Ниш: Филозофски факултет, 132.
361. Марковић, Ј. (2004) Народна лексика прехране, *Триеза I*, Велико Търново, 131–144.
362. Марковић, Ј. (2006) *Ткачка лексика југоистџочне Србије*, Ниш: Филозофски факултет, 136.
363. Марковић, М. (1993) Речник народног говора у Црној Реци II, *СДЗб XXXIX*, Београд, 149–398.
364. Миловановић, Р. (2006) *Врањски без муку у 25 лекџије: врањско-српски речник*/ Радмило Миловановић Чапља, 2. изд. Врање: Врањске књиге, 101.
365. Милорадов, Д. (2007) Дендроними Фрушке горе, *ЗбМСФЛ L*, Нови Сад, 521–557.
366. Милорадовић, С. (2014) Етнодијалектолошки приступ култури исхране кроз обредну праксу. На материјалу из Ердевика и Парага, *Обредна џракса – речима о храни*, Нови Сад, 25–47.
367. Милосављевић, Т. (2011) Ковачка лексика у Запаљу, *ГСЈКџ*, год. XXIV, бр. 11, Ниш, 165–184.
368. Милосављевић, Т. (2014) Називи за сукњу и кецељу у контексту контактне лингвистике, *Конџексти I*, Нови Сад, 213–224.
369. Милошевић-Петровић, Ј. (2009) Ратарска и повртарска лексика села Дебелице, *Језички џрилози I*, Ниш, 1–105.

⁸ Након ове аутор је 2013. године објавио још једну збирку речи коју смо тек накнадно прегледали и не желећи да је пропустимо, библиографске податке дајемо овде у фусноти – П. Малешев, *Насред чеџир'шора: дивани о речима*, Нови Сад: Тиски цвет, 2013, 286.

370. **Милчић, Д.** (2010) Заборављена лексика подручја Црне Траве, положај, физичко-географске одлике и порекло становништва, *Караџић*, нова серија, бр. 2, Алексинац, 111–120.
371. **Мимовић, М.** (2013) Прилог терминологији годишњих обичаја у Брњаку, *Пуџеви и домџи дијалекатске лексикографије*, Ниш, 221–229.
372. **Мирилов, Р.** (2010) Терминологија кулинарства у Бачком Градишту, *ЗбФФКМ*: посебно издање поводом 50-годишњице оснивања Филозофског факултета посвећено проф. др Милосаву Вукићевићу, Косовска Митровица, 313–340.
373. **Мразовић, П.** (1996) Германизми у говорном језику Војвођана, *О лексичким њозајмљеницама*, Суботица – Београд, 209–230.
374. **Недељков, Љ.** (2000) Из војвођанске пчеларске терминологије, *ЗбМСФЛ XLIII*, Нови Сад, 385–394.
375. **Недељков, Љ.** (2006) Експликација културне димензије у речнику, *ГСЈКњ*, год. XX, бр. 8, Ниш, 291–300.
376. **Недељков, Љ.** (2009) *Архаична њчеларска лексика у Војводини*, Нови Сад: Филозофски факултет у Новом Саду, 353.
377. **Недељков, Љ.** (2014) Испитивање ритуалне кулинарске лексике Војводине – допринос упознавању духовне културе, *Обредна њракса – речима о храни*, Нови Сад, 11–23.
378. **Панајотовић, Г. Т.** (2010) *Речник њиројског говора*, Пирот: Pi – press, 154.
379. **Пантић, З.** (1993) Мање познате речи из српских села у Неготинској крајини, *Расковник*, год. XIX, бр. 73–74, Београд, 61–63. У форми речника. Сложено азбучним редом.
380. **Пантић, З.** (1995) Веровања у натприродна бића у Штубику, *Расковник*, год. XXI, бр. 81–82, Београд, 50–55. Сложено тематски: Ђаволи, Змајеви, Виле, Вампири, Кораканџе и Вештице. Није дато азбучним редом. Сваку детаљно описује.
381. **Пејчић-Митић, М.** (2007) *Меџеоролошка лексика у говору Сврљига*, Сврљиг: Етнокултуролошка радионица, 93.
382. **Петровић, Д., Ј. Капустина** (2011) Из лексике Качера, *СДЗб LVIII*, Београд, 1–336.
383. **Петровић, М.** (2003) Лексика магијског лечења у Рађевини, *ППЈ* 34, Нови Сад, 197–217.
384. **Петровић, М.** (2006) Из лексике обичаја и веровања Рађевине, *Исследования њо славјанској диалекџологији* 12, Ареалне аспекты изучения славјанској лексики, Российская академия наук, Институт славјановедения, Москва, 324–344.

385. **Петровић-Савић, М.** (2009) *Лексика свадбених обичаја у Рађевини*, Београд: Институт за српски језик САНУ, Монографије 7, 178.
386. **Петровић-Савић, М.** (2011) Терминологија родбинских односа насталих склапањем брака (област Рађевина), *Дијалекати – дијалекатска књижевност* 3, Лесковац, 181–189.
387. **Петровић-Савић, М.** (2012) Трудноћа у обичајима Рађевине, *ГЛЕИ*, књ. 60, св. 1, Београд, 107–119.
388. **Петровић, С.** (2012) *Турцизми у српском њризренском говору*, Београд: Институт за српски језик САНУ, Монографије 16, 424.
389. **Петровић, С. Т. Тасовац** (2013) *Електронско издање рукописне збирке из Призрена Димитрија Чемериќића* (у оквиру платформе за транскрипцију, електронска издања и транскрипцију рукописа <http://www.prepis.org>), Београд.
390. **Плотњикова, А. А.** (1998) Зимски обичаји у Горњем Високу у етнолингвистичком светлу, *Расковник*, год. XXIV, бр. 93–94, Београд, 106–119.
391. **Првуловић, Б.** (1994) Лексика боја у говору села Штитарца код Књажевца, *Говори њризренско-њимочке обласћи и суседних дијалеката*, Ниш – Београд, 317–326.
392. **Првуловић, Б.** (2008) *Лексика старих заната*, Ниш: Регионална занатска комора; Свен, 146.
393. **Првуловић, Б.** (2009) Лексика старих заната у источној Србији, *ГСЈКњ*, год. XXII, бр. 9, Ниш, 409–418.
394. **Прокопљевић, Р.** (2002) *Чудесна моћ сремске клејџише*, Рума: Српска књига, 150. Књига је подељена у седам тематских целина у оквиру којих се наводе одређене лексеме, а испод следи прича о свакој. На крају се налази и мали речник (72 одреднице).
395. **Прота Смиљанић, М.** (2002) *Узреднице: анегдоје, здравице, узреднице, њословице, говорни изрази и речи*; избор, редакција и поговор Ратомир М. Цвијетић, Ужице: Историјски архив – Сирогојно: Sirogojno.com.rs, 327.
396. **Радовановић, Г.** (1995) Вијење венца у Сокобањском крају, *Расковник*, год. XXI, бр. 81–82, Београд, 42–47. Говори о свадбеном венцу. Сложено по називима врста венаца, једно испод другог. Није дато азбучним редом. Сваку врсту описује.
397. **Радовановић, Д.** (2014) Хлеб и обредна пракса у Војводини – етнолингвистички оглед, *Обредна њракса – речима о храни*, Нови Сад, 65–81.
398. **Рајковић, Љ.** (2014) *Речник њимочког говора*, Неготин: Књижевно-издавачко друштво Лексика, 658.

399. **Ракић, В.** (2011) Термини одевања и обувања у Каћу, *ППЈ* 42, Нови Сад, 135–164.
400. **Ракић-Милојковић, С.** (1993) Пастирска терминологија Кривовирског Тимока, *СДЗб XXXIX*, Београд, 11–148.
401. **Раићеловић, И.** (1995) Лексика родбинских односа села Нишевца, *ЕКЗб*, књ. I/ уредник Недељко Богдановић, Сврљиг, 275–276.
402. **Раићеловић, М.** (2009) Три лексеме у географском распореду призренско-тимочке зоне (*колевка, слеме, жарач*), *Радови Одсека за српски језик*, Ниш, 59–68.
403. **Речник српских говора Војводине (2000–2010)**/ редактор Драгољуб Петровић; [приредили Драгољуб Петровић... и др.], Нови Сад: Матица српска – Тиски цвет, књ. [1–10; А–Ш].
404. **Савић Грујић, А.** (2013) Негативна номинација човека мотивисана говором, *Путићи и домџи дијалекатске лексикографије*, Ниш, 99–114.
405. **Секулић, А.** (2005) *Rječnik govora bačkih Hrvata*, Zagreb: Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje – Katolički institut za kulturu, povijest i duhovnost „Ivan Antunović“, 696.
406. **Сикимић, Б.** (2000) Терминологија производње дрвоног угља у селу Равна Гора, *ЈФ LVI/ 3–4*, Београд, 1009–1028.
407. **Сикимић, Б.** (2009) Свакодневни живот у Ибарском Колашину, *Ибарски Колашин – Природа и традиционална култура*, Крагујевац, 117–149. Дата лексика свакодневног живота са детаљним описом. Одреднице су дате једне испод других.
408. **Сикимић, Б.** (2014) Антрополошко-лингвистички речник лековитог биља, Књажевац и околина, *Биље у традиционалној култури Срба*, Нови Сад, 125–143.
409. **Симоновић, Б.** (1998/99) Прилози за речник врањског језика, *ВГл*, књ. XXXI–XXXII, Врање, 211–237. Аутор је бележио неке речи којих нема у *Речнику говора јужне Србије* М. Златановића.
410. **Спасојевић, М.** (2009) О називима верских празника у ресавском крају, *Дијалекат– дијалекатска књижевност* 2, Лесковац, 203–214.
411. **Спасојевић, М.** (2011) Из фитонимије ресавског краја (коровска флора), *Дијалекат– дијалекатска књижевност* 3, Лесковац, 166–172.
412. **Стаменковић, В., Н. Раићеловић, В. Раићеловић** (1994) Лековите и зачинске биљне врсте околине Босиљграда, *ЛЗб XXXIV*, Лесковац, 179–195. Називи биљака дати абecedним редом.
413. **Станковић, Д. З.** (2009) Прилози за проучавање печурки у сливу Владине, *Власотиначки зборник* 3, Власотинце, 393–410.

414. **Станковић, Н. Ц.** (2012) *Говориће ли њрекојчелачки?: речник говора мештана из околине Царичиног Града*, Београд: Културно-просветна заједница Србије, 143.
415. **Степановић, В.** (1998) Казивања о митолошким бићима у селу Хум код Ниша, *Расковник*, год. XXIV, бр. 93–94, Београд, 79–87.
416. **Стојановић, Р.** (2010) Црнотравски речник, *СДЗб LVII*, Београд, 1060.
417. **Стокин, М.** (2011а) Дијалекатска лексика у бећарцима и шалајкама старог Новог Сада, *Савремена ироучавања језика и књижевности II*, Крагујевац, 151–162.
418. **Стокин, М.** (2011б) Лексика друштвеног живота младих у старом Новом Саду, *Говор Новог Сада*, свеска 2, Нови Сад, 232–246.
419. **Стокин, М.** (2011в) Свадбена терминологија у старом Новом Саду, *Говор Новог Сада*, свеска 2, Нови Сад, 247–267.
420. **Томић, Ј., Н. Сердинац, К. Тодић** (2009) Свадбарска терминологија у Мачви, *Гимназијске свеске 2*, Шабац, 39–48.
421. **Трошић, Д.** (2014) *Речник говора њрсџеничког краја (архаизми, локализми, варваризми и др.)*, Трстеник: Народна библиотека „Јефимија“, 172.
422. **Ћупић, Ж., Д. Микетић** (1996) Из лексике Ибарског Колашина, *Башџина 7*, Приштина, 17–43.
423. **Хацић, И.** (1996) Новозабележена народна имена гљива, *НЈ*, Београд, н. с. год. 30, св. 1–5, 96–108. Аутор је грађу прикупио највећим делом на терену Србије⁹, али и у неколико места у Црној Гори (Ибарац, Грижица, Буковица и Ловница код Рожаја, Рожаје, Парез и шири регион Бањана, Пива), Босни и Херцеговини (Кладањ, околина Бијељине, Романија) и Хрватској (Банија). Називи сложени речнички, азбучним редом.
424. **Цветановић, В.** (2013) *Речник зајлањског говора*, Гаџин Хан: Народна библиотека „Бранко Миљковић“, 249.
425. **Шнел-Живановић, М.** (2011) Немачке позајмљенице у кулинарској терминологији, *Говор Новог Сада*, свеска 2, Нови Сад, 278–293.
426. **Шпис-Ћулум, М.** (1995) Фитонимија југозападне Бачке (коровска флора), *СДЗб XLI*, Београд, 397–490.

Црна Гора

427. **Башановић-Чечовић, Ј.** (2010) *Рјечник говора Зење*, Подгорица: ЦАНУ, 413.

⁹ Због тога је овај рад сврстан на територију Републике Србије.

428. **Боричић Тиврански В.** (2002) *Рјечник васојевинског говора*, Београд: Просвета, 372.
429. **Брајевић, М.** (2007) *Црном Гором са узлом на крају руйца: збирка заборављених или мање ујо̄иребљаваних ријечи*, Цетиње: Обод, 235.
430. **Вујичић, М.** (1995) *Рјечник говора Прошћења (код Мојковца)*, уредник Драго Тупић, Подгорица: (Посебна издања ЦАНУ, књ. 29, Одјељења умјетности, књ. 6), 141.
431. **Гаговић, С.** (2004) Из лексике Пиве: село Безује, *СДЗб LI*, Београд, 1–312.
432. **Ђоковић, Љ.** (2005) *Говорни драгуљи никшићког краја: рјечник мање ѿознајтих ријечи и други ѿрилози: ѿводом књижевних дјела Божида-ра Ђоковића*, Београд: Интерпрес, 334.
433. **Ђоковић, Љ.** (2010) *Рјечник никшићког краја*, Подгорица: ЦАНУ, 699.
434. **Жарковић, Ј. П.** (2011) *Из рјечника сѿарих Дурмиѿораца*, Београд: Ј. Жарковић, 59.
435. **Јовановић, М.** (2008) Начини адаптирања позајмљеница и сродне појаве у говору Паштровића, *Седми лингвистички скуј „Бошковићеве дани“*, Подгорица, 209–231.
436. **Којић, Ј.** (2006) Географска терминологија Бањана, *ППЈ 37*, Нови Сад, 221–246.
437. **Којић, Ј.** (2006) *Терминологија куће и ѿокућсѿива Бањана*, Суботица: Српски културни центар „Свети Сава“, 220.
438. **Копривица, Ј.** (2006) *Речник говора Бањана, Грахова и Ојуѿиних Рудина / приредио Бранко А. Копривица; уредник Бранислав Остојић*, Подгорица: ЦАНУ, 224.
439. **Липовац-Радуловић, В.** (1997) *Романизми у Црној Гори – Будва и Пашићровићи*, Нови Сад: МВМ plus, 326.
440. **Липовац-Радуловић, В.** (2004) *Романизми у Црној Гори: југоистѿочни дио Боке Којторске*, 3. допуњено издање, Нови Сад: МВМ plus, 395.
441. **Оташевић, Д.** (2002) Романизми у говору старе Црне Горе, *БВ*, год. XXXI, бр. 1–2–3, Цетиње, 185–200.
442. **Петровић, Д., И. Ђелић, Ј. Капустина** (2013) *Речник Куча*, *СДЗб LX*, Београд, 1–461.
443. **Пижурица, М.** (2007) Прилог етимологији и географији речи (на грађи из Црне Горе), *Словенска еѿимологија данас*, Београд, 361–367.
444. **Ристић, Д.** (2010) *Рјечник говора околине Мојковца*, Подгорица: ЦАНУ, 323.

445. **Соболев, А. Н.** (2008) Из названий молочных продуктов, в пиперском говоре, *Зборник Инстѿићуѿића за срѿски језик САНУ I*, Београд, 555–565.
446. **Стевовић, С.** (2006) Романске позајмице у говору села Подгоре, *Просвјетни рад* 15/16 (9. новембар 2006.), Подгорица, стр. 18.
447. **Ћулум, М.** (2000) Из дендронимије Куча, *ЗбМСФЛ XLIII*, Нови Сад, 617–624.
448. **Ћупић Д., Ж. Ћупић** (1997) Речник говора Загарача, *СДЗб XLIV*, Београд, 3–574.
449. **Хацић, И.** (2003) *Рожајски рјечник: грађа за диференцијални рјечник народног говора рожајског краја*, Рожаје: Културни центар Рожаје, 230.
450. **Чиргић, А.** (2007) *Рјечник говора ѿодгоричких муслимана*, Цетиње: Институт за црногорски језик и језикословље, 259.
451. **Чиргић, А.** (2009) *Рјечник његушког говора*, Цетиње – Подгорица: Матица црногорска, 263.

Република Српска – Федерација Босне и Херцеговине

452. **Баотић, Ј.** (2007а) Оријентализми у говору старосједилаца Босанске Посавине, Сарајево: Институт за језик, 195.
453. **Баотић, Ј.** (2007б) Оријентализми у говору старосједилаца Босанске Посавине, *КЈ*, год. 23, бр. 1, Сарајево, 50–64.
454. **Бућан, Б.** (2011) *Рјечник срѿског говора Кордуна*, Нови Сад: Завичајни клуб Кордунаша, 383.
455. **Влајић, И.** (2000) *Речник са Змијања*, Бања Лука – Београд: Задужбина „Петар Кочић“, Нови Сад– Бања Лука: Змај, 2000, 161.
456. **Далмација, С.** (2004) *Рјечник говора Поѿкозарја*, Бања Лука: Глас српски, 362.
457. **Ђуркин, В.** (2006) *Лексика Угљевика и Забрђа*, Сомбор: Педагошки факултет, 191.
458. **Јовичић, М.** (2003) *Крајишки рјечник: особенице уначке: (уз стогодишњицу трајања имена града Дрвара)*, Београд: М. Јовичић, 256.
459. **Јовичић, М.** (2008) *Крајишки рјечник: особенице уначке, 2.* допуњено изд., Београд: М. Јовичић, 553.
460. **Козомара, Д.** (2002) Млинарска терминологија Бастаса, *ЗбСЈКУ*, год. II, бр. 2, Бања Лука, 197–200.

461. **Крстић, О.** (2005) *Старосемберијски рјечник: прилог проучавању српског језичког блага*, Бијељина: Музеј Семберије, 378.
462. **Mataga, V.** (2003) *Romanizmi u neretvanskom govoru*, Zagreb: Altagama, 189.
463. **Павловић, И.** (2008) *Рјечник говора Срба Посавине и Семберије*, Београд: Беоњига, 253.
464. **Пујић, С.** (2009) Лексика наводњавања у Требињском пољу, *ГСЈКњ*, год. XXII, бр. 9, Ниш, 419–436.
465. **Пујић, С.** (2013) Херцеговачка пчеларска лексика (на општесловенској основи), *СДЗб LX*, Београд, 463–801.
466. **Регодић, Г.** (2011) *Бесједа и слика старог Змијања*, Бања Лука: Завичајно друштво Змијање, Арт принт, 482.
467. **Савић, Б.** (2011а) Из коларске терминологије Великог Блашка код Бања Луке, *Дијалекај – дијалекајска књижевност* 3, Лесковац, 154–165.
468. **Савић, Б.** (2011б) Из ткачке терминологије Великог Блашка код Бањалуке, *ГСЈКњ*, год. XXIV, бр. 11, Ниш, 141–158.
469. **Савић Б., Д. Савић** (1997/98) Из лексике Великог Блашка (код Бањалуке), *ППЈ* 28/29, Нови Сад, 205–245.
470. **Симић, З.** (2003) Из лексике Гласинца, *ППЈ* 34, Нови Сад, 219–309.
471. **Trhulj, S.** (1998) *Rječnik moje majke*, Tuzla: Radio Kameleon.
472. **Trhulj, S.** (2002) *Rječnik moje majke (prilog leksičkom blagu bosanskog jezika)*, 2. dopunjeno izdanje, Sarajevo: Alef, 162.
473. **Црњак, Д.** (2006) *Терминологија куће и њокућства у Лијевчу њољу и Жуји*, Бања Лука: Филозофски факултет, 415.
474. **Црњак, Д.** (2007) *Терминологија овчарства у околини Лакташа*, *СЈ* 12, Београд, 367–391.
475. **Црњак, Д.** (2011) *Пастирска лексика лакташког краја*, Бања Лука: Филолошки факултет, 219.

Хрватска

476. **Ајџановић, М.** (2002) Прилог проучавању лексике северозападне Лике, *ППЈ* 33, Нови Сад, 199–257.
477. **Бојанић, М.** (2002) Рјечник дубровачког говора, *СДЗб XLIX*, Београд, 458 стр.
478. **Vasiljević, M., N. Živković** (2012) *Rječnik, govor i običaji voćinskog kraja koji nestaju*, Osijek: SKD Prosvjeta Zagreb, Pododbor Osijek, 397.
479. **Gusić, I., F. Gusić** (2004) *Rječnik govora Dalmatinske zagore i zapadne Hercegovine*, Zagreb: Vlastita naklada, 582.

480. **Менас-Михалић, М.** (2005) *Frazeologija novoštokavskih ikavskih govora u Hrvatskoj sa rječnikom frazema i značenjskim kazalom s popisom sinonimnih frazema*, Zagreb: Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje – Školska knjiga, 505.
481. **Міочић, К.** (2011) Romanizmi u govoru Baških Oštarija, *Jezikoslovlje* br. 12, sv. 1, Osijek, 51–74.
482. **Мирнић, М.** (2001) *Шкодиће їиї, ки куји ушїїїїак: ријечи, їословице, изрике и изрази кореничко-крбавског їодручја у Лици*, Нови Сад: Аутор, 229.
483. **Нешић, Ђ.** (2004) *Luk i voda: zavičajni rječnik*, Zagreb: Srpsko-kulturno društvo Prosvjeta, 342.
484. **Петровић-Савић, М.** (2010) Лексичка збирка српског живља из па-крачког краја Јова Везмара, *ППЈ* 41, Нови Сад, 235–279.
485. **Покрајац, С., Р. Раделић** (2009) *Билогоризми – лексикон билогорских ријечи и израза*, 1. издање, Београд: Завичајно удружење „Билогора“, 79.
486. **Стојаковић, А., Ј. Мандарић** (2013) *Рјечник личког говора*, Београд: А. Стојаковић, Ј. Мандарић, 127.
487. **Tomelić-Ćurlin, M.** (2008) Nazivi za vinogradarstvo u središnjem dijelu poluotoka Pelješca, *AZPZHazu*, br. 46, Zagreb, 279–293.
488. **Tomelić-Ćurlin, M.** (2011) Etimološka i leksikološka analiza romanizama iz semantičkog polja zognja u rijavskom govoru, *AZPZHazu*, br. 49, Zagreb, 313–330.
489. **Ћушић, Д.** (1995) Народна ношња у Крбави и Лици, *Расковник*, год. XXI, бр. 81–82, Београд, 26–30. Сложено у форми речника. Лексеме су дате у италику. Није узбучено.
490. **Ћулјат, М.** (2004) *Ričnik ličke ikavice*, Gospić: Lik@press.
491. **Šamića, Ivan B.** (2004) *Rječnik imotsko-bekijskoga govora*, Zagreb: Društvo Lovrećana, 532.

Говори Срба и Хрвата у Мађарској и Румунији

Мађарска

492. **Дошић, С.** (1997) Предбожићни обичаји у Бачкој и Банату, *Етїнографија Срба у Мађарској* 1, Будимпешта, 96–105. Називи су болдовани.

493. **Илић, М.** (2003) Чипска свадба у казивању Јелене Љубе Николић, *Етнoграфија Срба у Мађарској* 4, Будимпешта: Мађарско етнографско друштво у Будимпешти, 49–77.
494. **Радић, П.** (2014) Из икавске баштине српског језика: о говору тукуљских Раца, *НССУВД* 43/3, Београд, 181–213. Рад садржи речник.
495. **Рус, Б.** (1999) Свadbени обичаји у Дески, *Етнoграфија Срба у Мађарској* 2, Будимпешта, 57–74. Сложено хронолошки. Називи обичаја су дати болдовано у посебном пасусу са описом, али не азбучним редом.
496. **Фелфелди, Ј.** (1997) О играма Срба у Поморишју, *Етнoграфија Срба у Мађарској* 1, Будимпешта, 43–69.
497. **Франковић, Ђ.** (1999) Казивање Софије Миодраговић рођене Марковић из Липове у Барањи, *Етнoграфија Срба у Мађарској* 2, Будимпешта, 114–151. Исказ информатора о свецима, обичајима и др. Богата, а незаписана традиција српског становништва на југу Мађарске. Срби јекавског изговора у жупанији Барања и Толна.

Румунија

498. **Крстић, В.** (2005) Лексичке позајмљенице у терминологији куће и покућства у неким клисурским селима, *Српско-румунске везе и њрожимања на културолошком њлану*, Темишвар, 25–31.
499. **Марић, Б.** (2002) Из лексике Ченеја (румунски Банат), *ППЈ* 33, 258–326.
500. **Недељков, Љ.** (2013) Културолошко истраживање лексике Срба у Румунији, *Српско језичко наслеђе на мултикултурном њпросѡру Банати*, Темишвар, 159–174.
501. **Перинац, Р.** (2013) Из живота помало заборављених речи, *Српско језичко наслеђе на мултикултурном њпросѡру Банати*, Темишвар, 175–180.
502. **Радан, М.** (2005) Из свadbене лексике Карашевака, *Исследования њо славјанској диалекѡлогији* 12, Ареалне аспекты изучения славјанској лексике, Росѡјская академия наук, Институт славјановедения, Москва, 64–75.
503. **Радан, М.** (2006) Лексичке позајмљенице у сфери куће и покућства у српским говорима из румунског Баната као одраз прожимања култура, *Сусреѡ кулѡура*, Нови Сад, 547–555.
504. **Радан, М.** (2007) Терминологија ватре у говорима Карашевака, *Probleme de filologie slavă*, XV, Editura Universităѡii de Vest, Timișoara, 429–442.

- 505. Радан, М.** (2010) Архаична лексика карашевских говора – извор за ближе одређивање порекла и старине Карашевака у Банату, *НССУВД* 39/1, Београд, 431–444.
- 506. Радан, М.** (2013) О неким лексичким позајмљеницама у сфери куће и покућства у српским говорима из румунског Баната, *Језици и културе у времену и њросџору*, II/2, Нови Сад, 197–203.
- 507. Радан, М. Р.** (2005) Родбинска терминологија Карашевака, *Српско-румунске везе и њросџимања на културолошком њлану*, Темишвар, 55–61. У облику речника, али није узбучено.

Исељенички хрватски говори

- 508. Breu, W., G. Piccoli** (2000) *Dizionario croato molisano di Acquaviva Collecroce*, Campobasso, 445. Текст је на италијанском, а речник на хрватском.
- 509. Piccoli, A., A. Sammartino** (2000) *Dizionario dell'idioma croato-molisano di Montemitro/ Rječnik moliškohrvatskoga govora Mindimitra*, Montemitro – Zagreb: Fondazione “Agostina Piccoli” – Matica hrvatska,

ПРЕГЛЕДАНИ ИЗВОРИ

(за период од 1945. до 2014. г.)

Списак прегледаних часописа

Anali	Anali Historijskog instituta u Dubrovniku, Dubrovnik, br. 3 (1954)
Баштина	Баштина, Приштина – Лепосавић: св. 7 (1996), св. 14 (2002), св. 19 (2005), св. 24 (2008) Бдење: часопис за књижевност, уметност и културну баштину, Сврљиг/Књажевац, година VIII, бр. 25 (2010)
БВ	Библиографски вјесник: часопис Друштва библиотекара СР Црне Горе и Централне народне библиотеке СР Црне Горе „Ђурђе Црнојевић“, Цетиње, год. XXXI, бр. 1–2–3 (2002)
Bilten	Bilten Instituta za proučavanje folkloru u Sarajevu, Sarajevo: br. 1 (1951), br. 2 (1953), br. 3 (1955)
БХДЗБ	Босанскохерцеговачки дијалектолошки зборник, Сарајево: књ. I (1975), књ. II (1979), књ. III (1982), књ. IV (1983), књ. V (1985),

- књ. VI (1990), књ. VII (1996), књ. VIII (2002), књ. IX (2002), књ. X (2012)
- ВГл Врањски гласник, Врање: књ. I (1965), књ. II (1966), књ. III (1967), књ. IV (1968), књ. V (1969), књ. VI (1970), књ. VII (1971), књ. VIII (1972), књ. IX (1973), књ. X (1974), књ. XI (1975), књ. XII–XIII (1979), књ. XIV–XV (1982), књ. XVI (1983), књ. XVIII (1985), књ. XIX (1986), књ. XX (1987), књ. XXI (1988), књ. XXII (1989), књ. XXIII (1990), књ. XXIV–XXV (1992), књ. XXVI–XXVII (1993/94), књ. XXVIII (1995), књ. XXIX–XXX (1996/97), књ. XXXI–XXXII (1998/99), књ. XXXIII (2005), књ. XXXIV (2010)
- ГЛЕИ Гласник Етнографског института САНУ, Београд: књ. I/ 1–2 (1952), књ. II–III (1953–1954), књ. IV–VI (1955–1957), књ. VII (1958), књ. VIII (1959), књ. IX (1960), књ. XLIX (2000), књ. LX, св. 1 (2012)
- ГЛЕМЦ Гласник Етнографског музеја на Цетињу, Цетиње, књ. 1 (1961)
- ГЛЗМС Гласник Земаљског музеја Босне и Херцеговине у Сарајеву, Етнологија, н. с. Сарајево: св. XIV (1959), св. XIX (1964), св. XXX/XXXI (1975/1976), св. XXXII (1977), св. XXXIII (1978), св. XXXIV (1979), св. XXXV/ XXXVI (1981), св. XXXVII (1982)
Glasnik muzeja Kosova i Metohije, Priština, knj. 1 (1956)
Гласник Одјелења друштвених наука, Подгорица: ЦАНУ: књ. 1 (1975), књ. 2 (1977), књ. 3 (1981), књ. 4 (1983), књ. 6 (1989), књ. 7 (1992), књ. 8 (1995), књ. 9 (1995), књ. 10 (1996), књ. 11 (1997), књ. 12 (1998), књ. 16 (2004), књ. 17 (2006), књ. 18 (2007), књ. 19 (2008), књ. 20 (2010)
- ГСЈКњ Годишњак за српски језик и књижевност, Ниш: год. XIV, бр. 7 (2003), год. XX, бр. 8 (2006), год. XXII, бр. 9 (2009), год. XXIII, бр. 10 (2010), год. XXIV, бр. 11 (2011), год. XXV, бр. 12 (2012), год. XXVI, бр. 13 (2013)
Годишен зборник, Скопје: књ. 1 (1948), књ. 14 (1962)
Годишњак Поморског музеја у Котору, Котор, књ. XXI (1973)
- ГФФНС Годишњак Филозофског факултета у Новом Саду, Нови Сад: књ. I–XVIII (1956–1975), књ. XIX (1990), књ. XX (1992), књ. XXI – XXXVI (1994–2011)
- ГЦБИ Годишњак Центра за балканолошка испитивања, Сарајево: књ. XI/9 (1973), XVIII/11 (1976), књ. XX (1984)

- Градина Градина, часопис за књижевност, уметност и друштвена питања, Ниш, бр. 5 (1972)
- ЕКЗб Етно-културолошки зборник за проучавање културе источне Србије и суседних области, Сврљиг: књ. I (1995), књ. II (1996), књ. III (1997), књ. V (1999), књ. VI (2000), књ. VII (2001/2002), књ. XV (2011), књ. XVI (2012)
- ZR *Zadarska revija, časopis za kulturu i društvena pitanja, Zadar, br. XXVIII/1 (1979)*
- ЗБМСС Зборник Матице српске за славистику, Нови Сад: бр. 41 (1991), бр. 44–45 (1993), бр. 61, 62 (2002), бр. 63, 64 (2003), бр. 68 (2005), бр. 69 (2006), бр. 71–72 (2007), бр. 77, 78 (2010), бр. 79, 80 (2011)
- ЗБМСФЛ Зборник Матице српске за филологију и лингвистику, Нови Сад: XVI/1 (1973), XVI/2 (1973), XVII/2 (1974), XIX/2 (1976), XXI/2 (1978), XXIII/1 (1980), XXVII–XXVIII (1984–1985), XXXII/1 (1989), XXXII/2 (1989), XXXIII (1990), XXXIX/1 (1996), XLIII (2000), XLVI/2 (2003), XLVII/1–2 (2004), XLVIII/1–2 (2005), XLIX/1 (2006), XLIX/2 (2006), L (2007), LI/1 (2009), LI/2 (2009), LIV/1 (2011), LIV/2 (2011)
- ЗБНМЧ Зборник радова Народног музеја, Чачак: XVI (1986), XVII (1987), XVIII (1988), XIX (1989), XX (1990), XXI (1991), XXII–XXIII (1992–1993), XXIV (1994), XXV (1995), XXVI (1996), XXVII (1997), XXVIII (1998), XXIX (1999), XXX (2000), XXXI (2001), XXXII (2005), XXXVI (2006), XXXVIII (2008), XXXIX (2009)
- ЗБУФВ Зборник радова Учитељског факултета, Врање: књ. 1 (1994), књ. 4 (1997)
- ЗБФФП1 Зборник Филозофског факултета у Приштини, књ. 5–6 (1995/1996)
- ЗБФФП2 Зборник Филолошког факултета у Приштини, Косовска Митровица: бр. 1 (1991), бр. 7 (1998), бр. 9 (1999), бр. 10 (2000), бр. 11 (2001)¹⁰

¹⁰ „Одлуком Владе Републике Србије у октобру 2001. године укинута су Филозофски факултет Универзитета у Приштини с привременим седиштем у Блацу и Филолошки факултет Универзитета у Приштини с привременим седиштем у Врању, а формиран је Филозофски факултет Универзитета у Приштини са седиштем у Косовској Митровици, који у свом саставу има филозофски и филолошки одсек“, *Зборник Филозофског факултета Универзитета у Приштини*, бр. XXXII (12), св. Б. филолошки одсек, Косовска Митровица, 2002, стр. 3.

- ЗФФКМ Зборник радова Филозофског факултета Универзитета у Приштини, Косовска Митровица: бр. XXII(12), св. Б. филолошки одсек (2002)¹¹, бр. XXXV (2005), бр. XXXVI (2006), (2010), бр. XLIV(1) (2014)
- ЗБСЈКУ Зборник српског језика, књижевности и умјетности/ главни и одговорни уредник Милан Драгичевић, Бања Лука: Матица српска Републике Српске: бр. 1 (2001), год. II, бр. 2 (2002), бр. 3/4 (2006/2007)
- ЗБФФН Зборник радова Филозофског факултета у Нишу, Ниш: св. 1 (1990), св. 4–5 (1996)
- ЈФ Јужнословенски филолог, Београд, бр. XVIII–LXX (1949–2014) + библиографија *Јужнословенског филолога* у сваком броју
- Караџић Караџић: часопис за историју, етнологију, археологију и уметност, н. с. Алексинац: број 1 (2009), број 2 (2010), број 3 (2011), број 4 (2012), број 5 (2013), број 6 (2014)
- КЖ Књижевни живот: часопис Савеза књижевника Румуније, Темишвар: бр. 29/1 (1985), бр. 29/2 (1985)
- КЈ Књижевни језик, Сарајево: год. IV, бр. 1–2 (1975), год. VII, бр. 1, 2, 3, 4 (1978), год. VIII, бр. 1 и 4 (1979), год. IX, бр. 1, 2, 3 (1980), год. XI, бр. 1 (1982), год. XII, бр. 4 (1983), год. XIII, бр. 1, 2, 3, 4 (1984), год. XIV, бр. 1, 2, 3, 4 (1985), год. XV, бр. 1, 2, 3–4, (1986), год. XVII, бр. 1–4 (1988), год. XVIII, бр. 1–4 (1989), год. XIX, бр. 1–4 (1990), год. XX, бр. 1–2 (1991), год. XXI, бр. 1 (2003), год. XXII, бр. 1–2 (2004), год. XXIII, бр. 1 (2007)
- КњЈ Књижевност и језик: часопис Друштва за српски језик и књижевност Србије и Друштва за српски језик и књижевност Црне Горе, Београд: год. XXVI, бр. 4 (1979), год. XXIX, бр. 3–4 (1982), год. XXX, бр. 1–2 (1983), год. XLI, бр. 3–4 (1994), год. XLVI, бр. 4 (1999), год. XVIII, бр. 3–4 (2001), год. XLIX, бр. 3–4 (2002), год. L, бр. 4 (2003)
- ЛЗБ Лесковачки зборник, Лесковац: I (1961), II (1962), III (1963), IV (1964), V (1965), VI (1966), VII (1967), VIII (1968), IX (1969), X (1970), XI (1971), XII (1972), XIII (1973), XIV (1974), XV (1975),

¹¹ „Од броја XXXII (12) Зборник радова Филозофског факултета у Косовској Митровици излази у две свеске – Свеска А: филозофски одсек и Свеска Б: филолошки одсек“, в. исто, 3.

- XVI (1976), XVII (1977), XVIII (1978), XIX (1979), XX (1980), XXI (1981), XXII (1982), XXIII (1983), XXV (1985), XXVI (1986), XXVIII (1988), XXIX (1989), XXX (1990), XXXI (1991), XXXII (1992), XXXIII (1993), XXXIV (1994), XXXVI (1996), XXXVII (1997), XXXVIII (1998), XXXIX (1999), XL (2000), XLI (2001), XLII (2002), XLIV (2004), XV (2005), XLVI (2005), XLVII (2007), XLVIII (2008), L (2010), LI (2011), LII (2012), LIII (2013)
- Linguistica, Ljubljana, br. XV (1975)
- Ljetopis JAZU, Zagreb: knj. 59 (1951–1952), knj. 62 (1955)
- MJ Македонски јазик, Скопје, год. XL–XLI (1989–1990)
- Наслеђе, часопис за књижевност, уметност и културу, Крагујевац: год. I, бр. 1, 2 (2004), год. II, бр. 3 (2005), год. III, бр. 5 (2006), год. IV, бр. 6, 7, 8 (2007), год. V, бр. 9, 10, 11 (2008), год. VI, бр. 12, 13, 14, 14/1 (2009)
- НП Научни подмладак, стручни часопис студената Универзитета у Нишу, Ниш, год. XXI, бр. 1/2 (1989)
- НССУВД Научни састанак слависта у Вукове дане, Београд: бр. 6/1 (1977), бр. 17/1 (1988), бр. 20/1 (1991), бр. 39/1 (2010), бр. 43/3 (2014)
- НЈ Наш језик, Београд, н. с. књ. I – XLV (1949/1950–2014)
- Наше стварање: часопис за науку, књижевност, друштвена питања, културу и уметност, Лесковац: бр. 3–4, (1953), бр. 1–6 (1954), бр. 1–4 (1955), бр. 1–4 (1957), бр. 1 (1958), бр. 1 (1961), бр. 1–4 (1962), бр. 4 (1964), бр. 1–5 (1966), бр. 1–6 (1967), бр. 1–6 (1968), бр. 1–6 (1969), бр. 1–6 (1970), бр. 1–6 (1971), бр. 1–6 (1972), бр. 1–6 (1973), бр. 1–6 (1974), бр. 1–6 (1975), бр. 1–7 (1976), бр. 1–6 (1977), бр. 1–6 (1978), бр. 1–6 (1979), бр. 1–6 (1980), бр. 1–4 (1981), бр. 1–4 (1982), бр. 1–4 (1983), бр. 1–4 (1984), бр. 1–4 (1985), бр. 1–4 (1986), бр. 1–4 (1987), бр. 1–4 (1988), бр. 1–2 (1989), бр. 1–2 (1990), н. с. бр. 1 (1997), н. с. бр. 2 (1997), н. с. бр. 3 (1997), н. с. бр. 4 (1997), н. с. бр. 1–2 (1998), н. с. бр. 3 (1998), н. с. бр. 1–2 (1999), бр. 1–2 (2009), бр. 1–2 (2010), бр. 3–4 (2010)
- Нишки зборник, Ниш, бр. 3 (1977)
- Обележја Обележја: часопис за друштвена питања, науку и културу, Приштина: год. I, бр. 1, 2, (1971), год. II, бр. 4, 6, (1972), год. III, бр. 1, 2, 3, 6 (1973), год. IV, бр. 1, 3, 4, 5, 6 (1974), год. V, бр. 1, 2, 3,

- 4, 5, 6 (1975), год. VI, бр. 1, 2, 3, 4, 5, 6 (1976), год. VII, бр. 1, 2, 3, 4, 5, 6 (1977), год. VIII, бр. 1, 2, 3, 4, 5, 6 (1978), год. IX, бр. 1, 2, 3, 4, 5, 6 (1979), год. X, бр. 1, 2, 3, 4, 5, 6 (1980), год. XI, бр. 1, 2, 3, 4, 5, 6 (1981), год. XII, бр. 1, 2, 3, 4, 5, 6 (1982), год. XIII, бр. 1, 2, 3, 4, 5, 6 (1983), год. XIV, бр. 1, 2, 3, 4, 5, 6 (1984), год. XV, бр. 1, 2, 3, 4, 5, 6 (1985), год. XVI, бр. 1, 2, 3, 4, 5, 6 (1986), год. XVII, бр. 1, 2, 3, 4, 5, 6 (1987), год. XVIII, бр. 1, 2, 3, 4, 5, 6 (1988), год. XIX, бр. 1, 2, 3, 4, 5, 6 (1989), год. XX, бр. 1, 2, 3, 4, 5, 6 (1990), год. XXI, бр. 1, 4, 5, 6 (1991)
- Октоих Октоих: часопис одјељења за српски језик и књижевност Матице српске – Друштва чланова у Црној Гори, Подгорица: год. I, бр. 1–2 (2011), год. II, бр. 3 (2012), год. III, бр. 4 (2013)
- ПЗ Пиротски зборник, Пирот: бр. 16 (1989), бр. 31 (2006), бр. 35–36 (2011)
- Прилози Прилози, Одделение за општесвени науки, Скопје, III/2 (1972)
- ППЈ Прилози проучавању језика, Нови Сад, бр.1–45 (1965–2014)
Рад Војвођанских музеја, Нови Сад, бр. 1–40 (1952–1998)
- Rad JAZU Rad Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti, Zagreb, knj. 327 (1962)
Radovi Instituta Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti u Zadru, Zadar, sv. 3 (1957)
Radovi, knj. XVII, Sarajevo: Institut za jezik u Sarajevu, 2005.
Radovi ANUBiH, Sarajevo, knj. LV (1975), knj. LXIV (1979)
Радови Научног друштва БиХ, Одељење историско–филолошких наука, Сарајево, књ. 1 (1954)
- Развитак Развитак, часопис за друштвена питања, културу и уметност, Зајечар: бр. 3 (1975), бр. 3 (1989)
- Расковник Расковник, часопис за књижевност и културу на селу, Београд: год. I, бр. 1, 2 (1968), год. II, бр. 3, 5, 6 (1969), год. III, бр. 7 (1970), год. IV, бр. 13, 14 (1971), бр. 19–21 (1975), год. IX, бр. 32, 34 (1982), год. X, бр. 35, 36 (1983), год. XI, бр. 41, 42 (1984), год. XII, бр. 43–44, 45–46 (1985), год. XIII, бр. 47–48, 49 (1987) и 50 (1987/88), год. XIV, бр. 51–52, 53–54 (1988), год. XV, бр. 57–58 (1989), год. XVI, бр. 59–60, 61–62 (1990), год. XVII, бр. 63–66

(1991), год. XVIII, бр. 67–68, 69–70 (1992), год. XIX, бр. 71–72, 73–74 (1993), год. XX, бр. 75–76, 77–78 (1994), год. XXI, бр. 79–80, 81–82 (1995), год. XXII, бр. 83–84 (1996), год. XXIII, бр. 87–90 (1997), год. XXIV, бр. 91–92, 93–94 (1998), год. XXV, бр. 95–98 (1999), год. XXVI, бр. 99, 100 (2000)

Rasprave Zavoda za jezik, Zagreb, knj. 4–5 (1979)

Свет речи, средњошколски часопис за српски језик и књижевност, Београд: бр. 1, 2/3 (1997), бр. 4/5 (1997/98), бр. 6/7/8 (1998), бр. 9–12 (1999), бр. 13–14 (2001), бр. 17–18 (2004), бр. 19–20 (2005), бр. 21–22 (2006), бр. 23–24 (2007), бр. 25–26 (2008), бр. 27–28 (2009)

Славистика, Београд, књ. VIII (2004)

Слово: часопис за српски језик, књижевност и културу, Никшић: год. IV, бр. 15/16 (2007), год. VIII, бр. 29–30 (2011), год. VIII, бр. 34–35 (2011)

- СДЗб Српски дијалектолошки зборник, Београд, XI–LXI (1950–2014)
- СЈ Српски језик, Београд: год. I/ 1–2 (1996), год. II/ 1–2 (1997), год. III, бр. 1–2 (1998), год. IV, бр. 1–2 (1999), год. V, бр. 1–2 (2000), год. VI, бр. 1–2 (2001), год. VII, бр. 1–2 (2002), год. VIII, бр. 1–2 (2003), год. IX, бр. 1–2 (2004), год. X/ 1–2 (2005), год. XI, бр. 1–2 (2006), год. XII, бр. 1–2 (2007), год. XIII, бр. 1–2 (2008), год. XIV/ 1–2 (2009), год. XV/ 1–2 (2010), бр. XVI (2011), бр. XVII (2012), бр. XVIII (2013), бр. XIX (2014)
- Studia linguistica Polono–Jugoslavica, Skopje: tom 2 (1982), tom 5 (1987)
- Studia romanica et Anglica Zagrabienisia, Zagreb, 5 (1958)
- УЗ Ужички зборник, Ужице: бр. 5 (1976), бр. 7 (1978)
- Филолог: часопис за језик, књижевност и културу, Бања Лука: бр. I, II (2010), бр. III, IV (2011), бр. V, VI (2012), бр. VII, VIII (2013), бр. IX, X (2014)
- Forum, časopis odjela za suvremenu književnost Jugoslovenske akademije znanosti i umjetnosti, Zagreb, VI/9–10 (1967)
- HDZb Hrvatski dijalektološki zbornik, Zagreb: I (1956), II (1966), III (1973), IV (1977), V (1981), VI (1982), VII (1985), sv. 1–2

**Списак хрватских часописа прегледаних у електронској форми на
Порталу знанствених часописа Републике Хрватске – www.hrcaak.hr**

AZPZHazu Analiz zavoda za povijesne znanosti Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Dubrovniku, Zagreb: HAZU (izlazi od 1952.): br. 37 (1999), br. 38 (2000), br. 39 (2001), br. 40 (2002), br. 41 (2003), br. 42 (2004), br. 43 (2005), br. 44 (2006), br. 45 (2007), br. 46 (2008), br. 47 (2009), br. 48 (2010), br. 49 (2011), br. 50 (2012)

Colloquia Maruliana, Split: Književni krug Split– Marulianum (izlazi od 1992.): br. 1 (1992), br. 2 (1993), br. 3 (1994), br. 4 (1995), br. 5 (1996), br. 6 (1997), br. 7 (1998), br. 8 (1999), br. 9 (2000), br. 10 (2001), br. 11 (2002), br. 12 (2003), br. 13 (2004), br. 14 (2005), br. 15 (2006), br. 16 (2007), br. 17 (2008), br. 18 (2009), br. 19 (2010), br. 20 (2011), br. 20 (2011)

Croatica et Slavica Iadertina, Zadar: Sveučilište u Zadru, Odjel za kroatistiku i slavistiku (izlazi od 2005.): br. 1 (2005), br. 2 (2006), br. 3 (2007), br. 4 (2008), br. 5 (2009), br. 6 (2010), br. 7/1 (2011), br. 7/2 (2011)

Čakavska rič, Split: Književni krug Split: XXX, sv. 1–2 (2002), XXXI, sv. 1–2 (2003), XXXII, sv. 2 (2004), XXXIII, sv. 1–2 (2005), XXXIV, sv. 1–2 (2006), XXXV, sv. 1, sv. 2 (2007), XXXVI, sv. 1–2 (2008), XXXVII, sv. 1–2 (2009), XXXVIII, sv. 1–2 (2010), XXXIX, sv. 1–2 (2011)

Časopis za hrvatske studije, Split: Filozofski fakultet u Splitu, br. 6 (2010), br. 7 (2011)

Filologija, Zagreb: HAZU (izlazi od 1957.): br. 43 (2004), br. 44, 45 (2005), br. 46–47 (2006), br. 48, 49 (2007), br. 50, 51 (2008), br. 52, 53 (2009), br. 54, 55 (2010), br. 56, 57 (2011)

FLUMINENSIA: časopis za filološka istraživanja, Filozofski fakultet u Rijeci, Odsjek za kroatistiku Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Rijeci (izlazi od 1989.): br. 11, sv. 1–2 (1999), br. 12, sv. 1–2 (2000), br. 13, sv. 1–2 (2001), br. 14, sv. 1 (2002), br. 14, sv. 2 (2002), br. 15, sv. 1 (2003), br. 15, sv. 2 (2003), br. 16, sv. 1–2 (2004), br. 17, sv. 1 (2005), br. 17, sv. 2 (2005), br. 18, sv. 1 (2006), br. 18, sv. 2 (2006), br. 19, sv. 1 (2007), br. 19, sv. 2 (2007), br. 20, sv. 1 (2008), br. 20, sv.

2 (2008), br. 21, sv. 1 (2009), br. 21, sv. 2 (2009), br. 22, sv. 1 (2010), br. 22, sv. 2 (2010), br. 23, sv. 1 (2011), br. 23, sv. 2 (2011)

Hrvatistika, Osijek: Filozofski fakultet (izlazi od 2006.): br. 3 (2009), br. 4 (2010), br. 5 (2011)

„Hrvatski“: časopis za teoriju i praksu nastave hrvatskoga jezika, književnosti, govornoga i pismenoga izražavanja, te medijske kulture, Zagreb: Hrvatsko filološko društvo (izlazi od 2003.): br. 5, sv. 2 (2007), br. 6, sv. 1 (2008), br. 7, sv. 2 (2008), br. 8, sv. 1 (2009), br. 9, sv. 2 (2009), br. 10, sv. 1 (2010)

Jezik: časopis za kulturu hrvatskoga književnoga jezika, Zagreb: Hrvatsko filološko društvo (izlazi od 1952.): br. 1, sv. 1 (1952), br. 1, sv. 2 (1952), br. 1, sv. 3 (1952), br. 1, sv. 4 (1952), br. 1, sv. 5 (1952), br. 2, sv. 1 (1953), br. 2, sv. 2 (1953), br. 2, sv. 3 (1953), br. 2, sv. 4 (1953), br. 2, sv. 5 (1953), br. 3, sv. 1 (1954), br. 3, sv. 2 (1954), br. 3, sv. 3 (1954), br. 3, sv. 4 (1954), br. 3, sv. 5 (1954), br. 4, sv. 1 (1955), br. 4, sv. 2 (1955), br. 4, sv. 3 (1955), br. 4, sv. 4 (1955), br. 4, sv. 5 (1955), br. 5, sv. 1 (1956), br. 5, sv. 2 (1956), br. 5, sv. 3 (1956), br. 5, sv. 4 (1956), br. 5, sv. 5 (1956), br. 18, sv. 1 (1970), br. 18, sv. 2 (1970), br. 18, sv. 3 (1970), br. 18, sv. 4 (1970), br. 18, sv. 5 (1970), br. 39, sv. 1 (1989), br. 39, sv. 2 (1989), br. 39, sv. 3 (1989), br. 39, sv. 4 (1989), br. 39, sv. 5 (1989), br. 40, sv. 2 (1990), br. 47, sv. 1 (1999), br. 47, sv. 2 (1999), br. 47, sv. 3 (1999), br. 47, sv. 4 (1999), br. 47, sv. 5 (1999), br. 52, sv. 1 (2005), br. 52, sv. 2 (2005), br. 52, sv. 3 (2005), br. 52, sv. 4 (2005), br. 52, sv. 5 (2005), br. 53, sv. 1 (2006), br. 53, sv. 2 (2006), br. 53, sv. 3 (2006), br. 53, sv. 4 (2006), br. 53, sv. 5 (2006), br. 54, sv. 1 (2007), br. 54, sv. 2 (2007), br. 54, sv. 3 (2007), br. 54, sv. 4 (2007), br. 54, sv. 5 (2007), br. 55, sv. 1 (2008), br. 55, sv. 2 (2008), br. 55, sv. 3 (2008), br. 55, sv. 4 (2008)

Jezikoslovlje, Osijek: Filozofski fakultet (izlazi od 1998.): br. 1, sv. 1 (1998), br. 2, sv. 1 (1999), br. 3, sv. 1–2 (2002), br. 4, sv. 1 (2003), br. 4, sv. 2 (2003), br. 5, sv. 1–2 (2004), br. 6, sv. 1 (2005), br. 6, sv. 2 (2005), br. 7, sv. 1–2 (2006), br. 8, sv. 1 (2007), br. 8, sv. 2 (2007), br. 9, sv. 1–2 (2008), br. 10, sv. 1 (2009), br. 11, sv. 1 (2010), br. 11, sv. 2 (2010), br. 12, sv. 1 (2011), br. 12, sv. 2 (2011), br. 13, sv. 1 (2012)

KAJ – časopis za književnost, umjetnost i kulturu, Zagreb: KAJKAVSKO SPRAVIŠĆE – društvo za širenje i unapređivanje znanosti i umjetnosti (izlazi od 1968.): br. 42 (209), sv. 3, 2009., br.

42 (210), sv. 4–5, 2009., br. 42 (211), sv. 6, 2009., br. 43 (212), sv. 1–2, 2010., br. 43 (213), sv. 3, 2010., br. 43 (214), sv. 4, 2010., br. 43 (215), sv. 5–6, 2010., br. 44 (216), sv. 1–2 (308–309), 2011., br. 44 (217), sv. 3–4 (310–311), 2011., br. 44 (218), sv. 5 (312), 2011., br. 44 (219), sv. 6 (313), 2011., br. 45 (220), sv. 12 (314–315), 2012.

Media, Culture and Public Relations, Zagreb: Hrvatsko komunikološko društvo (izlazi od 2002.): br. 3, sv. 1 (2012)

Nova Croatica: časopis za hrvatski jezik, književnost i kulturu, Zagreb: Odsjek za kroatistiku Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu (izlazi od 2007.): br.1 (2007), br. 2 (2008), br. 3 (2009), br. 4 (2010), br. 5 (2011)

Nuntius, Zagreb: Hrvatsko društvo klasičnih filologa (izlazi od 1990.): br. 31 (2007)

Pilar – časopis za društvene i humanističke studije, Zagreb: Institut društvenih znanosti IVO PILAR (izlazi od 2006.): br. 1, sv. 1, 2006., br. 1, sv. 2, 2006., br. 2, sv. 3 (1), 2007., br. 2, sv. 4 (2), 2007., br. 3, sv. 5 (1), 2008., br. 3, sv. 6 (2), 2008., br. 4, sv. 7–8 (1–2), 2009., br. 5, sv. 9 (1), 2010., br. 5, sv. 10 (2), 2010., br. 6, sv. 11 (1), 2011., br. 6, sv. 12 (2), 2011., br. 7, sv. 13 (1), 2012.

Podravina: časopis za multidisciplinarna istraživanja, Samobor: Meridijani (izlazi od 2002.): br.1, sv. 1 (2002), br. 2, sv. 3 (2003), br. 2, sv. 4 (2003), br. 3, sv. 5 (2004), br. 3, sv. 6 (2004), br. 4, sv. 7 (2005), br. 4, sv. 8 (2005), br. 5, sv. 9 (2006), br. 5, sv. 10 (2006), br. 6, sv. 11 (2007), br. 6, sv. 12 (2007), br. 7, sv. 13 (2008), br. 7, sv. 14 (2008), br. 8, sv. 15 (2009), br. 8, sv. 16 (2009), br. 9, sv. 17 (2010), br. 9, sv. 18 (2010), br. 10, sv. 19 (2011), br. 10, sv. 20 (2011), br. 11, sv. 21 (2012)

Povijesni prilozi; Zagreb: Hrvatski institut za povijest (izlazi od 1982.): br. 20, 21 (2001), br. 22, 23 (2002), br. 24, 25 (2003), br. 26, 27 (2004), br. 28, 29 (2005), br. 30, 31 (2006), br. 32, 33 (2007), br. 34, 35 (2008), br. 36, 37 (2009), br. 38, 39 (2010), br. 40, 41 (2011), br. 42 (2012)

Rasprave Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje, Zagreb: Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje (izlazi od 1968.): br. 1 (1968), br. 2 (1973), br. 3 (1977), br. 4–5 (1979), br. 6–7 (1980), br. 8–9 (1982), br. 10–11 (1984), br. 12 (1986), br. 13 (1987), br. 14 (1988), br. 15

(1989), br. 16 (1990), br. 17 (1991), br. 18 (1992), br. 19 (1993), br. 20 (1994), br. 21 (1995), br. 22 (1996), br. 23–24 (1997), br. 25 (1999), br. 26 (2000), br. 27 (2001), br. 28 (2002), br. 29 (2003), br. 30 (2004), br. 31 (2005), br. 32 (2006), br. 33 (2007), br. 34 (2008), br. 35 (2009), br. 36, sv. 1 (2010), br. 36, sv. 2 (2010), br. 37, sv. 1 (2011), br. 37, sv. 2 (2011)

Riječ: časopis za slavensku filologiju, Rijeka: Hrvatsko filološko društvo: br. 12, sv. 3 (2006), br. 13, sv. 1 (2007), br. 13, sv. 2 (2007)

Senjski zbornik, Senj: Gradski muzej Senj i Senjsko muzejsko društvo (izlazi od 1965.): br. 16 (1989), br. 17 (1990), br. 18 (1991), br. 19 (1992), br. 20 (1993), br. 21 (1994), br. 22 (1995), br. 23 (1996), br. 24 (1997), br. 25 (1998), br. 26 (1999), br. 27 (2000), br. 28 (2001), br. 29 (2002), br. 30 (2003), br. 31 (2004), br. 32 (2005), br. 33 (2006), br. 34 (2007), br. 35 (2008), br. 36 (2009), br. 37 (2010), br. 38 (2011)

Studia Romanica et Anglica Zagradiensia, Zagreb: Sveučilište u Zagrebu, Odsjek za romanistiku, Odsjek za talijanistiku i Odsjek za anglistiku Filozofskog fakulteta (izlazi od 1956.): br. 49 (2004), br. 50 (2005), br. 51 (2006), br. 52 (2007), br. 53 (2008), br. 54 (2009), br. 55 (2010)

Suvremena lingvistika, Zagreb: Hrvatsko filološko društvo, Odsjek za kroatistiku (izlazi od 1966.): br. 1, sv. 1 (1966), br. 41–42, sv. 1–2 (1996), br. 43–44, sv. 1–2 (1997), br. 45–46, sv. 1–2 (1998), br. 47–48, sv. 1 (1999), br. 49–50, sv. 1 (2000), br. 51–52, sv. 1–2 (2001), br. 53–54, sv. 1–2 (2002), br. 55–56, sv. 1–2 (2003), br. 57–58, sv. 1–2 (2004), br. 59–60, sv. 1–2 (2005), br. 61, sv. 1 (2006), br. 62, sv. 2 (2006), br. 63, sv. 1 (2007), br. 64, sv. 2 (2007), br. 65, sv. 1 (2008), br. 66, sv. 2 (2008), br. 35, sv. 67 (2009), br. 35, sv. 68 (2009), br. 36, sv. 69 (2010), br. 36, sv. 70 (2010), br. 37, sv. 71 (2011), br. 37, sv. 72 (2011), br. 38, sv. 73 (2012)

Прегледани зборници радова

Антропологија – Зборник радова Оделjenja друштвених наука Истраживачке станице Петница, Valjevo: Истраживачка станица Петница, 2007.

Бока, Зборник радова из науке, културе и умјетности, књ. 1, Херцег–Нови: Завичајни музеј, 1969.

- Бошковићеви дани**, Зборник радова са научног скупа, Подгорица, 10. и 11. октобра 1995. г./ уредник академик Милосав Бабовић, Подгорица: ЦАНУ, 1997.
- Бошковићеви дани**, Зборник радова са научног скупа, Подгорица, 10. и 11. октобра 2002. г./ уредник проф. др Бранислав Остојић, Подгорица: ЦАНУ, 2003.
- Власотиначки зборник 2/** редакцијски одбор Велимир Стаменковић и др., Власотинце: Културни центар, 2006.
- Власотиначки зборник 3/** главни и одговорни уредник Србољуб Такић, Власотинце: Народна библиотека „Десанка Максимовић“, 2009.
- Војвођански сватови**, Зборник радова са VI научног скупа Културно-историјско друштво *Пролеће на ченејским салашима – ПЧЕСА*, Едиција пољопривреде, салаша и села/ гл. и одг. ур. др Веселин Лазић, Ченеј, 1990.
- Гимназијске свеске 1**, Шабац: Шабачка гимназија, 2007.
- Гимназијске свеске 2**, Шабац: Шабачка гимназија, 2009.
- Говор Новог Сада**, Свеска 2: Морфосинтаксичке, лексичке и прагматичке особине/ уреднице Вера Васић и Гордана Штрбац, Нови Сад: Филозофски факултет, Одсек за српски језик и лингвистику, 2011.
- Говори призненско–тимочке области и суседних дијалеката**, Зборник радова са научног скупа (Нишка Бања, јуна 1992), Ниш: Филозофски факултет – Центар за научна истраживања Универзитета, Београд: Институт за српски језик САНУ – Центар за научна истраживања САНУ, 1994.
- Грамматика и лексика у словенским језицима**, Зборник радова са међународног симпозијума/ главни уредник Срето Танасић, Нови Сад – Београд: Матица српска – Институт за српски језик САНУ, 2011.
- 20 година књиге**: прилози и прикази/ приредили Милунка Митић и Јордана Марковић, Ниш: Огранак Вукове задужбине, 2008.
- Дијалекат – дијалекатска књижевност 2**, Зборник радова са научног скупа одржаног у Лесковцу 25. и 26. септембра 2008. године/ одговорни уредник Радмила Жугић, Лесковац: Лесковачки културни центар, 2009.
- Дијалекат – дијалекатска књижевност 3**, Зборник радова са трећег научног скупа одржаног у Лесковцу 18. децембра 2010. године/ одговорни уредник Радмила Жугић, Лесковац: Лесковачки културни центар, 2011.

- Дијалектолошка истраживања I**, Зборник радова/ приредио др Љубисав Ђирић, Ниш: Филозофски факултет у Нишу, 2004.
- Дијалектолошка истраживања II**, Зборник радова/ приредила Надежда Јовић, Ниш: Филозофски факултет у Нишу, 2007.
- Друштвене промене и народно стваралаштво**, Зборник реферата са научног скупа посвећеног двестогодишњици Вука Караџића, Ниш: Филозофски факултет, 1988.
- Дурмиторски зборник – На извору Вукова језика 1**, Зборник радова са научног скупа одржаног у Шавнику 7. и 8. јула 1988. г. Титоград: Историјски институт СР Црне Горе, 1991.
- Дурмиторски зборник – На извору Вукова језика 2**, Зборник радова са научног скупа који је одржан на Жабљаку 21. и 22. јула 1997. године, књ. 2/ уредници Томислав Жугић, Зоран Лакић, Жабљак: Општина – Цетиње: Штампарија „Обод“, 1998.
- Еротско у култури Срба и Бугара**, Ниш: Универзитет у Нишу, Филозофски факултет, 2007.
- Живот и дело академика Павла Ивића**: Зборник радова са трећег међународног скупа Живот и дело академика Павла Ивића, Београд, Нови Сад, Суботица, 17–19. септембар 2001./ гл. уредник Јудита Планкош, Суботица – Нови Сад – Београд: Градска библиотека Суботица – Матица српска – Народна библиотека Србије, Институт за српски језик САНУ, 2004.
- Живот у енклави**/ [Биљана Сикимић и др.]; одговорни уредник Никола Тасић; уредник Биљана Сикимић, Крагујевац: Центар за научна истраживања САНУ и Универзитета Крагујевац, 2005.
- Zbornik iz dubrovačke prošlosti**: Milanu Rešetaru o 70-godišnjici života prijatelji i učenici, Dubrovnik: Knjižara „Jadran“, 1931.
- Зборник Института за српски језик САНУ I**: посвећено др Драгу Ђупићу поводом 75-годишњице живота/ главни уредник Срето Танасић, Београд: Институт за српски језик САНУ, 2008.
- Зборник радова са пројекта *Истраживање српског језика на Косову и Метихију*** (2008). Књ. 1/ уредник Милета Букумирић, Косовска Митровица: Филозофски факултет Универзитета у Приштини, 2010.
- Зборник радова са пројекта *Истраживање српског језика на Косову и Метихију*** (2009). Књ. 2/ уредник Милета Букумирић, Косовска Митровица: Филозофски факултет Универзитета у Приштини, 2010.

- Zbornik radova sa simpozijuma „O Bunjevcima“**, u Subotici 7–9. decembra 2006. godine/ [glavni i odgovorni urednici Dušan Čamprag, Suzana Kujundžić-Ostojić], Novi Sad: Nacionalni savet bunjevačke nacionalne manjine, Srpska akademija nauka i umetnosti, Ogranak u Novom Sadu, 2007.
- Zbornik radova Simpozijuma „Stogodišnjica flore okoline Niša“**, 30. и 31. мај 1985., Niš, 1985.
- Ибарски Колашин – природа и традицијска култура**, Зборник радова/ уредник Миљана Стојановић, Крагујевац: Центар за научна истраживања САНУ и Универзитета у Крагујевцу, 2009.
- Игра у култури Бугара и Срба**, Универзитетско издателство „Св. Кирил и Методиј“, Велико Търново, 2008.
- Избегличко Косово/ [Биљана Сикимић...]**; одг. уредник Никола Тасић, уредник Биљана Сикимић, Крагујевац: Центар за научна истраживања САНУ и Универзитета, 2005.
- Језици и културе у времену и простору**, II/2, Тематски зборник, Нови Сад: Универзитет у Новом Саду, Филозофски факултет, 2013.
- Језички прилози I**, Ниш: Филозофски факултет – Департман за српски језик и књижевност, Центар за научна истраживања САНУ и Универзитета у Нишу, 2009.
- Књижевност на дијалекту/** приредио Драган Радовић, Лесковац: Лесковачки културни центар, 2007.
- Контексти I**, Зборник радова са првог међународног интердисциплинарног скупа младих научника друштвених и хуманистичких наука, Нови Сад: Филозофски факултет, 2014. Зборник постоји само у електронској форми на адреси <http://digitalna.ff.uns.ac.rs/sadrzaj/2014/978-86-6065-292-0>.
- Косовско-метохијски зборник 3/** уредници: Мирослав Пантић и Стеван Карамата, Београд: САНУ, 2005.
- Косово и Метохија у цивилизацијским токовима**, Међународни тематски зборник, књига 1/ [главни и одговорни уредник Драги Маликовић; уредник прве књиге Софија Милорадовић], Косовска Митровица: Филозофски факултет, 2010.
- Лексикографија и лексикологија 1**, Зборник реферата/ одговорни уредник Драго Ћупић, Београд: САНУ, Институт за српскохрватски језик; Филолошки факултет – Нови Сад: Институт за јужнословенске језике Филозофског факултета; Матица српска, 1982.
- Лексикографија и лексикологија 2**, Зборник реферата [научни скуп о лексикографији и лексикологији у Новом Саду од 21. до 23. априла

- 1983.]/ одговорни уредник др Јован Јерковић, Београд: САНУ; Филолошки факултет – Нови Сад: Институт за јужнословенске језике Филозофског факултета; Матица српска, 1984.
- Лексикографија и лексикологија 3**, Зборник радова/ уредник Асим Пецо, Сарајево: АНУБиХ, 1988.
- Лексикологија, ономастика, синтакса**, Зборник у част Гордани Вуковић/ уредници Владислава Ружић и Слободан Павловић, Нови Сад: Филозофски факултет, 2011.
- Љетопис Матице српске у Дубровнику: Реферати и саопштења**, Зборник радова I/ приредио др Момчило Суботић, Матица српска у Дубровнику – Београд: Мирослав, 2010.
- Међународни научни скуп Српски језик, књижевност, уметност**, Зборник радова са VII међународног научног скупа одржаног на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу, 26–27. X 2012., књ. 1, Традиција и иновације у савременом српском језику/ одговорни уредник Милош Ковачевић, Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 2013.
- Међународни научни скуп Српски језик, књижевност, уметност**, Зборник радова са VIII међународног научног скупа одржаног на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу, 25–26. X 2013., књ. 1, Вишезначност у језику/ одговорни уредник Милош Ковачевић, Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 2014.
- На извору Вукова језика**: III научни скуп 2000. г./ [организациони одбор Анка Жугић, председник...и др.; уредник Ненад Вуковић], Жабљак: Скупштина општине, 2005.
- На извору Вукова језика**, Зборник радова са VI научног скупа одржаног на Жабљаку, 30–31. јуна 2009. г./ уредник проф. др Ненад Вуковић, Жабљак – Шавник – Плујине: Фондација Вукове задужбине, 2011.
- Обичаји животног циклуса у градској средини**: Београд, 6–8. септембар 2001. г./ уредник Зорица Дивац, превод резимеа Бојан Жикић, Биљана Сикимић, Петар Христов: зборник радова, Београд: Етнографски институт САНУ, 2002.
- Обредна пракса – речима о храни**: на материјалу из српских говора Војводине/ приређивач Софија Милорадовић, Нови Сад: Матица српска, 2014.
- О лексичким позајмљеницама**, Зборник радова са научног скупа Стране речи и изрази у српском језику, са освртом на исти проблем у језицима националних мањина/ главни уредник Јудита Планкош,

- Суботица: Градска библиотека Суботица – Београд: Институт за српски језик САНУ, 1996.
- Осми лингвистички скуп „Бошковићеви дани“:** радови са научног скупа, 27. мај 2011. г./ ур. Бранислав Остојић, Подгорица: ЦАНУ, 2012.
- О српским народним говорима,** Научни скуп, Деспотовац, 21–22. VIII 1996. Дани српског духовног преображења IV, Деспотовац: Народна библиотека „Ресавска школа“, 1997.
- Прилози из фитолингвистике I,** Зборник радова: издање поводом 25 година Филозофског факултета, Ниш: Филозофски факултет, 1996.
- Прилози из фитолингвистике II,** Зборник радова/ приредила др Јордана Марковић, Ниш: Филозофски факултет у Нишу, 1998.
- Прилози из фитолингвистике III,** Зборник радова/ приредила др Јордана Марковић, Ниш: Филозофски факултет у Нишу, 2002.
- Прилози из фитолингвистике IV,** Зборник радова/ приредила др Јордана Марковић, Ниш: Филозофски факултет, 2004.
- Прилози из фитолингвистике V,** Зборник радова/ приредила др Јордана Марковић, Ниш: Филозофски факултет у Нишу, 2009.
- Путеви и домети дијалекатске лексикографије,** Зборник радова са истоименог међународног научног скупа [одржаног од 12. до 13. априла 2013. у Нишу]/ приредила Јордана Марковић, Ниш: Филозофски факултет, 2013.
- Радови Одсека за српски језик,** књ. 1, Зборник/ приредили Слободан Реметић, Јордана Марковић, Ниш: Центар за научна истраживања САНУ и Универзитета у Нишу, Одсек за српски језик, 2009.
- Рјечник i друштво,** Zbornik radova sa znanstvenog skupa o leksikografiji i leksikologiji održanog 11–13. X 1989. g. u Zagrebu/ urednik Rudolf Filipović, Božidar Finka, Branka Tafra, Zagreb: Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, 1993.
- Savjetovanje o terminologijama narodne materijalne i duhovne kulture,** Sarajevo, 22. и 23. decembra 1974. г./ urednik Jovan Vuković, Sarajevo: Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine, 1977.
- Савремена проучавања језика и књижевности I,** Зборник радова са I научног скупа младих филолога Србије одржаног 14. фебруара 2009. на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу, Крагујевац, 2009.
- Савремена проучавања језика и књижевности II,** Зборник радова са II научног скупа младих филолога Србије одржаног 6. марта 2010. године на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу, Крагујевац, 2011.

- Савремена проучавања језика и књижевности III**, Зборник радова са III научног скупа младих филолога Србије, одржаног 12. марта 2011. године на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу, Крагујевац, 2012.
- Седми лингвистички скуп „Бошковићеви дани“**: радови са научног скупа Подгорица, 23. и 24. мај 2008. г./ ур. Бранислав Остојић, Подгорица: ЦАНУ, 2008.
- Словенска етимологија данас**, Зборник Симпозијума одржаног од 5. до 10. септембра 2006. године/ уредник Александар Лома, Београд: САНУ, Институт за српски језик, 2007.
- Српски језик, књижевност, уметност**: Зборник радова са међународног научног скупа одржаног на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу (30–31. X 2009.), књ. 1, Језички системи и употреба језика/ [одг. уредник Милош Ковачевић], Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет – Скупштина града, 2010.
- Српско језичко наслеђе на мултикултурном простору Баната**, Зборник радова са међународног научног скупа одржаног на Филолошко, историјском и теолошком факултету Западног универзитета у Темишвару (19–21. октобар 2012.)/ приредио проф. др Михај Н. Радан, Темишвар: Савез Срба у Румунији, 2013.
- Српско језичко наслеђе на простору данашње Црне Горе и српски језик данас**, Зборник радова са Међународног научног скупа одржаног у Херцег Новом, 20–23. априла 2012. године, Никшић: Матица српска – Друштво чланова у Црној Гори, Одјељење за српски језик и књижевност – Матица српска у Новом Саду, 2012.
- Српско–румунске везе и прожимања на културолошком плану**, Зборник радова са Међународног студентског научног скупа одржаног у Темишвару 12–13. XI 2003. г. / приредио ванр. унив. проф. др Миља Н. Радан, Темишвар: Савез Срба у Румунији, 2005.
- Стварност и фикција у култури Срба и Бугара**, Зборник радова/ приредила Надежда Јовић, Ниш: Филозофски факултет у Нишу, 2014.
- Сусрет култура**, Зборник радова, Нови Сад: Универзитет у Новом Саду, Филозофски факултет, 2006.
- Тело и одевање**, Зборник радова/ приредио и предговор написао Драган Жунић, Ниш: Центар за научна истраживања САНУ и Универзитета у Нишу, 2009.

- Тело и одело у култури Срба и Бугара**, Ниш: Универзитет у Нишу, Филозофски факултет, 2010.
- Темишварски зборник**, Нови Сад: Матица српска: бр. 1, 1994, бр. 2, 2000. и бр. 3, 2002.
- Трећи лингвистички скуп „Бошковићеви дани“**: радови са научног скупа Подгорица, 10. и 11. октобар 1995. г./ ур. Милосав Бабовић, Подгорица: ЦАНУ, 1997.
- Трпеза I**, Зборник радова са научног скупа Трпеза у култури Бугара и Срба, Велико Търново: Универзитетско издателство „Св. Кирил и Методиј“, 2004.
- Филологија и универзитет**: тематски зборник радова/ главни и одговорни уредник Бојана Димитријевић, Ниш: Филозофски факултет, 2012.
- Четврти лингвистички скуп „Бошковићеви дани“**: радови са научног скупа Подгорица, 8. и 9. октобар 1998. г./ ур. Бранислав Остојић, Подгорица: ЦАНУ, 1999.
- Шездесет година Института за српски језик САНУ**, Зборник радова I/ уредник Срето Танасић, Београд: Институт за српски језик САНУ, 2007.
- Шездесет година Института за српски језик САНУ**, Зборник радова II/ уредник Срето Танасић, Београд: Институт за српски језик САНУ, 2007.
- Шести лингвистички скуп „Бошковићеви дани“**: радови са научног скупа Подгорица, 19. и 20. мај 2005. г./ ур. Бранислав Остојић, Подгорица: ЦАНУ, 2005.

**Прегледане монографије, библиографије, уџбеници,
листови и приручници**

Монографије:

- Богдановић, Н.** (2002) Етно-културолошке теме, Сврљиг: Етно-културолошка радионица.
- Драгићевић, Р.** (2010) Вербалне асоцијације кроз српски језик и културу, Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије.
- Етнографија Срба у Мађарској 1** (1997)/ ур. Борислав Рус, Будимпешта: Мађарско етнографско друштво, Самоуправа Срба у Мађарској.
- Етнографија Срба у Мађарској 2** (1999)/ ур. Борислав Рус, Будимпешта: Мађарско етнографско друштво, Самоуправа Срба у Мађарској.

Етнографија Срба у Мађарској 4 (2003), Будимпешта: Мађарско етнографско друштво у Будимпешти.

Радан, М. (2004) У походе тајновитом Карашу, Темишвар: Савез Срба у Румунији.

Библиографије:

Барјактаровић, М. Р. (1969) Библиографија радова преминулог др Боривоја М. Дробњаковића, директора Етнографског института Српске академије наука и уметности, *ГлЕИ*, књ. IX, 275–280.

Белић, Н. (2014) Библиографија радова објављених у часопису *Прилози истраживању језика* (21–44), *ППЈ* 45, Нови Сад, 209–242.

Библиографија призренско-тимочких говора, у: *Говори и призренско-тимочке области и суседних дијалеката*, Зборник радова са Научног скупа (Нишка Бања, јуна 1992), Ниш: Филозофски факултет, 1995, 11–41.

Bibliografija radova znanstvenih radnika Zavoda za jezik, Rasprave Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje br. 4–5, Zagreb, 1979, 253–259.

Bibliografija radova časopisa Riječ 1995–2007. god. 1.–13., *Riječ*: časopis za slavensku filologiju br. 13, sv. 2, Rijeka: Hrvatsko filološko društvo, 2007.

Голубовић, А. (2013) Библиографија часописа *Јужнословенски филолог* I (1913) – LXVIII (2012), *ЈФ* LXIX, Београд, 525–662.

Живановић, В., М. Спасојевић, Д. Цвијовић и А. Спасојевић (2012) Наш језик I–XLIII – Библиографија са регистрима (1932–2012), *НЈ* XLIII/3–4, Београд: Институт за српски језик САНУ, 157–280.

Zelić, N. (2009) Publikacije bačkih Hrvata. Popis izdanja od 1901. do 2007., Zagreb: Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu, 222.

Кајмаковић, Р., П. Костић (1961) Библиографија женидбених обичаја, *Гласник Етнографског музеја*, књ. 24, Београд, 153–176.

Кужунџић, И. (1968) Izvori za povijest bunjevačko-šokačkih Hrvata, Zagreb: Matica hrvatska.

Кумар, Ж. (1953–1954) Прилози антропогеографској библиографији (1945–1950), *ГлЕИ*, књ. II–III, 851–880.

Марковић-Борели, Р. (1953–1954) Прилог етнолошкој и фолклорној библиографији (1945–1950), *ГлЕИ*, књ. II–III, 881–917.

Научни састанак слависта у Вукове дане, књ. 1–40: библиографија 1971–2011/ [библиографију приредили Злата Бојовић, Драгана Мршевић-Радовић, Катарина Тодоровић; сарадници на изради библиографије

- Мирјана Костић-Голубичић, Драгутин Миленковић, Снежана Самарџија], Београд: Међународни славистички центар, 2012.
- Нешић, И.** (2004) Библиографија прилога објављених у Лесковачком зборнику од 1996. до 2003. године, *ЛЗб XLIV*, Лесковац, 389–444.
- Николић, В.** (1955–1957) Прилог етнолошкој библиографији књига и брошура публикованих у ФНРЈ од 1945. до 1950. год., *ГЛЕИ*, књ. IV–VI, 423–446.
- Оташевић, Ђ.** (2014) Грађа за лексиколошку и металексикографску библиографију, Београд: Алма.
- Popis znanstvenih i stručnih radova znanstvenih radnika Zavoda za jezik 1979–1983**, *Rasprave Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje* br. 8–9, 1982, 281–302.
- Popis znanstvenih i stručnih radova znanstvenih radnika Zavoda za jezik 1984–1988**, *Rasprave Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje* br. 15, 1989, 291–310.
- Сикимић, Б., М. Бјелетић** (1994) Библиографија радова о језику Срба у Румунији, у: *Темнишварски зборник*, бр. 1, Нови Сад: Матица српска, 233–237.
- Спасић, ЈБ.** (1984) Библиографија радова објављених у „Прилозима истраживању језика“ (1–20), *ППЈ* 20, Нови Сад: Институт за јужнословенске језике Филозофског факултета у Новом Саду, 235–247.
- Сто година лексикографског рада у САНУ/** главни уредник Павле Ивић, Београд: САНУ, Институт за српски језик САНУ, 1993.
- Ћупић, Д.** (1984) Библиографија говора Црне Горе, Титоград: ЦАНУ.
- Нгасте, М.** (1956) Bibliografija radova iz dijalektologije, antroponimije, toponimije i hidronimije na području hrvatskoga ili srpskoga jezika, у: *HDZb I*, Zagreb, 387–479.
- Čindori-Šinković, M., E. Važant** (2008) Neven: zabavno-poučni mesečnik za Bunjevce i Šokce (1884–1914): Bibliografija, Београд: Institut za književnost i umetnost – Subotica: Grafoprodukt.
- Šipka, D.** (2000) A Bibliography of Serbo-Croatian Dictionaries: Serbian, Croatian and Bosnian Muslim, Dunwoody press.
- Штампани извори за Речник српских говора Војводине**, Речник српских говора Војводине, свеска 1: А–Б, Нови Сад, 2000, 22–24.

Уџбеници:

- Драгићевић, Р.** (2007) Лексикологија српског језика, Београд: Завод за уџбенике.
- Lisac, J.** (2003) Hrvatska dijalektologija 1. Hrvatski dijalekti i govori štokavskog narječja i hrvatski govori torlačkog narječja, Zagreb: Golden marketing – Tehnička knjiga.

Листови и приручници:

- Биље у традиционалној култури Срба:** приручник фолклорне ботанике II/ уредник Зоја Карановић, Нови Сад: Филозофски факултет, 2014.
- Задужбина:** лист Вукове задужбине, Београд: Вукова задужбина: VI, бр. 24 (1993).
- Карановић, З., Ј. Јокић** (2013) Биље у традиционалној култури Срба: приручник фолклорне ботанике, Нови Сад: Филозофски факултет.
- Приручник за обраду речничке грађе** Института за српски језик САНУ, Београд, 2007.
- Просвјетни рад 15/16,** лист (9, новембар 2006.), Подгорица, стр.18.
- Списак речника, лексикона, енциклопедија, библиографија и каталога књига** у приручном фонду у Централној читаоници Филозофског факултета у Новом Саду (интерна евиденција у Библиотеци Филозофског факултета у Новом Саду).

РЕГИСТАР АУТОРА¹¹*Ћирилица*

Ајџановић, М. 476
 Алексић, Ж. 1
 Алирејсовић, Е. 237
 Балукџић, Ј. 2
 Баогић, Ј. 452–453
 Барјактаровић, М. 225
 Башановић-Чечовић, Ј. 427
 Башчаревић, С. 276–277
 Берић-Ђукић, В. 146
 Богдановић, Ј. 71
 Богдановић, Н. 147, 270–275
 Божидар 3

Божовић, М. 148–149, 276–277
 Бојанић, М. 477
 Болић, П. 4
 Боричић Тиврански, В. 428
 Бошњаковић, Ж. 150, 156, 278
 Брајевић, М. 429
 Бранковић, М. 279
 Братић, А. Т. 5
 Брзић, Б. 304
 Букумирић, М. 151–153, 280–286
 Бурзан, М. 287
 Бућан, Б. 454
 Васиљевић, А. 74–77

¹¹ За библиографске јединице под бр. 17, 18, 62, 64, 72, 109, 124, 138, 140, 142, 240, 305 и 306 нема податка о аутору, те стога нису унете у регистар.

- Вельковић, Д. 275
 Влајић, И. 455
 Влаховић, М. 6–7, 78
 Војиновић, С. 288
 Вртипрашки-Кувизић, Р. 289
 Врчевић, В. 79
 Врчевић, В. Вит. 80 (в. Врчевић, В.)
 Вујичић, М. 430
 Вукадиновић, В. 154, 290–293
 Вукићевић, М. 294–299
 Вуковић, Г. 155–156, 196
 Вулетић Вукасовић, В. 8–9, 81–90
 Вучићевић, П. 300
 Гаговић, С. 431
 Галетин, Г. 157
 Грбић, М. С. 10
 Грђић Бјелокосић, Ј. 11–14, 91–93
 Грковић, Ј. 158
 Далмација, С. 456
 Даничић, П. Ник. 94
 Делић, Ст. Р. 16, 95–96
 Димитријевић, К. 97
 Динић, Ј. 159–162, 301
 Дошић, С. 492
 Драгин, Г. 163–164
 Драшковећ, В. 227
 Дробњаковић, Бор. М. 98
 Дунђерски, Ј. 99
 Ђапић, С. 165
 Ђикић, А. О. 100
 Ђоков Маљевић, Ј. 101
 Ђоковић, Љ. 432–433
 Ђорђевић, Д. М. 166
 Ђорђевић, С. 302–303
 Ђорђевић, Тих. Р. 19–22, 102–103
 Ђурагић, Ђ. 304
 Ђуркин, В. 457
 Елезовић, Гл. 23–25
 Жарковић, И. 307
 Жарковић, Ј. П. 434
 Живановић, Ј. 26
 Живановић, М. 309
 Живанчевић, И. 167
 Живковић, Н. 168
 Жугић, Р. 310–311
 Жуљић, М. 104
 Зечевић, С. 169
 Златановић, М. 170–173, 312–318
 Златковић, Д. 174–177, 319–323
 Зовко, И. 27–28, 30–32
 Зорић, Ђ. Ј. 105
 Иванчевић, П. Ст. 106–108
 Ивковић, А. 324
 Илић, М. 493
 Исаиловић, Д. 325
 Јанков, Т. 326
 Јанковић, М. 35
 Јахић, Џ. А. 242
 Јашовић, Г. 327–331
 Јерковић, Ј. 178
 Јованов, Г. 332
 Јовановић, Б. 333
 Јовановић, Б. С. 179, 334–335
 Јовановић, В. 180, 336–338
 Јовановић, Г. 339
 Јовановић, Ј. В. 181
 Јовановић, М. 435
 Јовановић, С. 340–341
 Јовић, Н. 342
 Јовићевић, А. 111
 Јовичић, М. 458–459
 Јосимовић, Н. 343
 Јоцић, Д. 344
 Капустина, Ј. 382, 442
 Караџић, В. Ст. 36–37
 Кашић, др Ј. 182
 Козомара, Д. 460
 Којић, Ј. 436–437
 Комадинић, Г. 183–184, 345–348
 Копривица, Ј. 438
 Косић, Б. 38–39
 Костић, Д. 112

- Крстић, Б. 261–262
 Крстић, В. 498
 Крстић, О. 461
 Кујовић, Љ. 349
 Лазић, А. 350–351
 Липовац-Радуловић, В. 439–440
 Максић, М. 185
 Малбаша, З. 246
 Малешев, П. 352–354
 Мандарић, Ј. 486
 Манић Форски, Д. 355
 Маринковић, Ј. 356
 Марић, Б. 499
 Марјановић, Д. 113
 Марков, С. 263–264
 Марковић, Б. 357
 Марковић, Б. В. 269
 Марковић, З. 40
 Марковић, Ј. 358–362
 Марковић, М. 186–187, 363
 Марсенић, Т. 228
 Медић, М. 41–47, 114–117
 Мијатовић, Ј. 267
 Мијатовић, Ст. М. 118–119
 Микетић, Д. 422
 Миковић, Д. 120–122
 Миловановић, Е. 188
 Миловановић, Р. 364
 Милојевић, С. 190
 Милорадовић, С. 366
 Милосављевић, М. 191
 Милосављевић, Т. 367–368
 Милошевић-Петровић, Ј. 369
 Милчић, Д. 370
 Мимовић, М. 371
 Мирилов, Р. 372
 Мирић, М. 482
 Митковић, С. 192
 Митровић, Б. 193–194
 Михајловић, В. 195–196
 Моловић, Ј. 197–198
 „Момир“ 123
 Мразовић, П. 373
 Мусић, С. 229
 Недељков, Љ. 156, 374–377, 500
 Николин, Б. П. 49–50
 Николић, А. 51
 Николић, В. 199–200
 Николић, Р. 201
 Новаковић, Н. 52–53
 Оташевић, Д. 441
 Павловић, И. 463
 Панајотовић, Г. Т. 378
 Пантић, З. 379–380
 Панчић, Ј. 54–55
 Пејчић-Митић, М. 381
 Пеливановић, Ср. И. 56–57, 125
 Перинач, Р. 501
 Петровић, А. 126
 Петровић, Б. 127
 Петровић, Д. 203, 382, 442
 Петровић, М. 383–384
 Петровић, С. 388–389
 Петровић-Савић, М. 385–387, 484
 (в. Петровић, М.)
 Пижурица, М. 231–232, 443
 Пихлер, А. 58
 Плотњикова, А. А. 390
 Покрајац, С. 485
 Попов, М. 204–207
 Поповић, Ј. Стерија 59–60
 Поповић, М. 61, 128
 Првуловић, Б. 391–393
 Прерадовић, Д. 63
 Прокопљевић, Р. 394
 Прота Смиљанић, М. 395
 Пујић, С. 464–465
 Радан, М. 502–506
 Радан, М. Р. 507
 Раделић, Р. 485
 Раденковић, Р. 208
 Радивојевић, Сп. 130

- Радић, П. 494
 Радовановић, Г. 396
 Радовановић, Д. 397
 Радојевић, Ј. Влад. 131–133
 Радуловић, Ј. 250
 Рајков, И. 209
 Рајковић, Љ. 398
 Рајковић, С. 210
 Ракић, В. 399
 Ракић-Милојковић, С. 400
 Ранђеловић, В. 412
 Ранђеловић, И. 401
 Ранђеловић, М. 402
 Ранђеловић, Н. 211–213, 412
 Регодић, Г. 466
 Реметић, С. 251
 Ристић, Д. 444
 Рус, Б. 495
 Савић, Б. 467–469
 Савић, Д. 469
 Савић Грујић, А. 404
 Семиз, С. Н. 135–137
 Секереш, С. 259
 Сердинац, Н. 420
 Сикимић, Б. 406–408
 Симић, З. 470
 Симоновић, Б. 409
 Соболев, А. Н. 445
 Сотиров, С. 213
 Спасојевић, М. 410–411
 Срећковић, Ј. Л. 139
 Ст. М. М. 141
 Стаменковић, В. 211–213, 412
 Станић, М. 233
 Станковић, Д. З. 413
 Станковић, Н. Ц. 414
 Станојевић, М. 65
 Стевовић, С. 446
 Степановић, В. 415
 Степановић, П. 268
 Стијовић, Р. 234
 Стојаковић, А. 486
 Стојановић, Р. 214–222, 416
 Стојићевић, Д. 66
 Стојковић, Ж. 223
 Стокин, М. 417–419
 Суботић, Ј. 235
 Тановић, Ст. 67
 Тасовац, Т. 389
 Тодић, К. 420
 Томановић, В. 236
 Томић, Ј. 420
 Томић, М. 265
 Томић, С. 143
 Тројановић, С. 69
 Трошић, Д. 421
 Ћелић, И. 442
 Ћулум, М. 447
 Ћупић, Д. 448
 Ћупић, Ж. 422, 448
 Ћушић, Д. 489
 Фабјанић, Р. 252
 Фелфелди, Л. 496
 Франковић, Ћ. 497
 Хаџић, И. 423, 449
 Цветановић, В. 424
 Црњак, Д. 474–475
 Чешљар, М. 266
 Чиргић, А. 450–451
 Чиплић, Б. 144
 Чутурило, С. 145
 Шебић-Алирејсовић, Е. 253
 (в. Алирејсовић, Е.)
 Шнел-Живановић, М. 425
 Шпис-Ћулум, М. 426 (в. Ћулум, М.)
- Лајпница*
- Alirejsović, E. 238
 Babić, V. 70
 Vačlija, G. 202
 Vajić, S. 239
 Breu, W. 508

- Burina, S. 73
Čuljat, M. 490
Deanović, M. 254–256
Deanović, V. 256
Grujić, G. M. 15
Gusić, F. 479
Gusić, I. 479
Pić, L. 110
Jahić, Dž. 243
Kristić, A. 244–245
Maštrović, Lj. 257
Mataga, V. 462
Matić, R. 247
Medić, M. 48
Menac-Mihalić, M. 480
Mihajlov, M. 189
Milojević, B. 189
Miočić, K. 481
Nešić, Đ. 483
Obradović, M. 248–249
Peić, M. 202
Piccoli, A. 509
Piccoli, G. 508
Pižurica, M. 230
Prčić, K. 129
Sammartino, A. 509
Sekelj, G. 134
Sekereš, S. 258
Sekulić, A. 405
Šamija, Ivan B. 491
Tentor, M. 68
Tomelić-Ćurlin, M. 487–488
Trhulj, S. 471–472
Tucakov, J. 224
Urukalo, M. 260
Valjevac, N. 241
Vasiljević, M. 478
Vuković, N. 226
Zovko, I. 29, 33
Zore, L. 34
Žarković, I. 308
Živković, N. 478

Ljiljana Nedeljkov

Faculté de philosophie, Université de Novi Sad

Brankica Marković

Institut pour la langue serbe SANU, Belgrade

LEXICOGRAPHIE DIALECTALE DES PARLERS SHTOKAVIENS
(1818–2014) – BIBLIOGRAPHIE

R é s u m é

Cet article est consacré aux œuvres imprimées qui portent sur le traitement lexicographique des parlers shtokaviens sur l' espace serbo - croate, depuis le début du 19ème siècle jusqu'à l'année 1992, ainsi que dans la période post-yougoslave de 1992 à 2014. Le matériel recueilli pour une bibliographie est divisé en trois parties - la première partie couvre la période 1818-1945 et la deuxième porte sur la période serbo - croate qui se termine en 1992. La troisième partie est consacrée à la période post - yougoslave et elle présente des œuvres de la lexicographie dialectale créées dans les nouveaux États, ex-républiques yougoslaves: la Bosnie-Herzégovine, la Serbie, le Monténégro et la Croatie. Depuis la parution du Dictionnaire serbe en 1818, les disciples, admirateurs et collaborateurs de Vuk Stef. Karadžić, à travers le 19ème siècle, ont apporté, par leurs contributions sur le vocabulaire spécifique territorial, à l' enrichissement du vocabulaire de la langue littéraire nouvellement fondée, et le résultat de ce travail commun était un grand nombre de travaux lexicographiques imprimés, de petits aussi que de plus grands, que font origines de la lexicographie dialectale et montrent son développement au cours du 20e siècle, en aire linguistique serbo-croate. Après la décomposition de la Yougoslavie en 1992, nous avons observé la production des travaux de lexicographie dialectale conformément à la nouvelle situation politique.

Mots-clés: lexicographie, dialectologie, bibliographie, dictionnaires généraux et terminologiques, liste de mots.

Бранкица Марковић
СТО ДЕСЕТ ГОДИНА
СРПСКОГ ДИЈАЛЕКТОЛОШКОГ ЗБОРНИКА
(1905–2015) – БИБЛИОГРАФИЈА*

УВОД

Текуће 2015. године, навршава се сто десет година од објављивања првог броја часописа Српски дијалектолошки зборник, у којем излазе резултати обимнијих испитивања српских народних говора. Угледно гласило покренуто је 1905. године у Српској краљевској академији, а данас га издају Српска академија наука и уметности и Институт за српски језик САНУ. У част тог вредног јубилеја урађена је библиографија досад објављених бројева овог часописа, која пружа увид у то шта је све у њему објављено из области српске дијалектологије у периоду од почетка XX до половине друге деценије XXI века. Дакле, библиографија обухвата период од прве године излажења овог часописа – 1905. па до 2015. године.

Први број часописа Српски дијалектолошки зборник (СДЗб) штампан је 1905. године и до сада је објављена 61 књига.

Библиографија је сложена хронолошки – по годинама, од најстаријег периода до данас, а у оквиру тога према садржају сваког броја овог часописа, где су све библиографске јединице нумерисане. Након тога је дат регистар аутора, а на крају је приложена класификација по дијалектима.

* Ова библиографија је настала у оквиру пројекта *Дијалектолошка исцртавања српског језичког простора* (бр.178020), који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

**Библиографија часописа *Српски дијалектолошки зборник*
(1905–2015)**

1905. година, књ. I

1. БЕЛИЋ, АЛЕКСАНДАР
Дијалекти источне и јужне Србије, 715.

1911. година, књ. II

2. БЕЛИЋ, АЛЕКСАНДАР
О дијалекатском материјалу О. Броха у књизи *Die Dialekte des südlichsten Serbiens*, 1–104.
3. ЈОВАНОВИЋ, ВЛАДАН С.
Гаврило Стефановић, Венцловић, 105–306.
4. МОСКОВЉЕВИЋ, МИЛОШ
Акценти именица и придева у поцерском говору, 307–359.
5. СТАНОЈЕВИЋ, МАРИНКО
Северно-тимочки дијалекат, 360–463.
6. ЕЛЕЗОВИЋ, ГЛИША
Извештај са дијалектолошког путовања од Вучитрна до Пећи, 464–473.

1927. година, књ. III

7. ВУШОВИЋ, ДАНИЛО
Дијалект источне Херцеговине, 1–70.
8. ИЛЕШИЋ, ДР ФРАН
„Безјак“ и „безјаци“, 71–93.
9. ПАВЛОВИЋ, ДР МИЛИВОЈ
О становништву и говору Јајца и околине, 95–112.
10. РУЖИЧИЋ, ГОЈКО
Акценатски систем пљеваљског говора, 113–176.
11. СТАНОЈЕВИЋ, МАРИНКО
Прилози речнику тимочког говора, 177–194.

1932. година, књ. IV

12. ЕЛЕЗОВИЋ, ГЛИША
Речник косовско-метохиског дијалекта, св. 1, 477.

1933. година, књ. V

13. МИЛЕТИЋ, БРАНКО
Изговор српскохрватских гласова, 160.

1935. година, књ. VI

14. ЕЛЕЗОВИЋ, ГЛИША
Речник косовско-метохиског дијалекта, св. 2, 587.

1935. година, књ. VII

15. БЕЛИЋ, АЛЕКСАНДАР
Галички дијалекат, 351.

1939. година, књ. VIII

16. ПАВЛОВИЋ, МИЛИВОЈ
Говор Сретечке Жупе, 352.

1940. година, књ. IX

17. RIBARIĆ, JOSIP
Razmještaj južnoslovenskih dijalekata na poluotoku Istri, 1–207.
18. МИЛЕТИЋ, БРАНКО
Црмнички говор, 209–663.

1940. година, књ. X

19. HRASTE, MATE M.
Šakavski dijalekat ostrva Brača, 1–65.
20. СТЕВАНОВИЋ, МИХАИЛО С.
Систем акцентуације у пиперском говору, 67–184.
21. ВУКОВИЋ, ЈОВАН Л.
Акценат говора Пиве и Дробњака, 185–417.

1950. година, књ. XI

22. СТЕВАНОВИЋ, МИХАИЛО
Ђаковачки говор, 1–152.
23. МОСКОВЉЕВИЋ, МИЛОШ
Говор острва Корчуле, 153–223.
24. ELEZOVIĆ, GLIŠA
Glasovne osobine arbanaškog dijalekata Debra i njegove okoline, 225–300.

1957. година, књ. XII

25. ИВИЋ, ПАВЛЕ

О говору Галипољских Срба, 519.

1958. година, књ. XIII

26. МАРКОВИЋ, СВЕТОЗАР

Језик Ивана Анчића (босанског писца XVII века), 147.

1964. година, књ. XIV

27. ПЕЦО, АСИМ

Говор источне Херцеговине, 1–200.

28. НИКОЛИЋ, БЕРИСЛАВ М.

Сремски говор, 201–412.

1965. година, књ. XV

29. ПЕШИКАН, МИТАР Б.

Староцрногорски, средњокатунски и љешански говори, 294.

1966. година, књ. XVI

30. БАЃАКТАРЕВИЋ, ДАНИЛО

Новопазарско-сјенички говори, 1–177.

31. НИКОЛИЋ, БЕРИСЛАВ М.

Мачвански говор, 179–314.

1968. година, књ. XVII

32. ЈОВИЋ, ДУШАН

Трстенички говор, 1–239.

33. ПЕЦО, АСИМ – БРАНИСЛАВ МИЛАНОВИЋ

Ресавски говор, 241–366.

34. НИКОЛИЋ, БЕРИСЛАВ М.

Тршићки говор, 367–473.

1969. година, књ. XVIII

35. НИКОЛИЋ, БЕРИСЛАВ М.

Колубарски говор, 1–71.

36. ВУЈОВИЋ, ЛУКА

Мрковићки дијалекат, 73–399.

37. СТЕВОВИЋ, ИГРУТИН

Шумадијски говор у Гружи с особитим освртом на акценте,
401–635.

1972. година, књ. XIX

38. СИМИЋ, РАДОЈЕ
Левачки говор, 1–618.
39. НИКОЛИЋ, МИРОСЛАВ
Говор Горобиља, 619–746.

1974. година, књ. XX

40. СТАНИЋ, МИЛИЈА
Ускочки говор I, 259.

1976. година, књ. XXI

41. ДЕШИЋ, МИЛОРАД
Западнобосански ијекавски говори, 316.

1977. година, књ. XXII

42. СТАНИЋ, МИЛИЈА
Ускочки говор II, 1–157.
43. ТЕШИЋ, МИЛОСАВ
Говор Љештанског, 159–328.

1977. година, књ. XXIII

44. ЋУПИЋ, ДРАГО
Говор Бјелопавлића, 226.

1978. година, књ. XXIV

45. СИМИЋ, МИЛОРАД
Говор села Обади у босанском Подрињу, 1–124.
46. ИВИЋ, ПАВЛЕ
Белешке о биограчићком говору, 125–176.

1979. година, књ. XXV

47. БОГДАНОВИЋ, НЕДЕЉКО
Говори Бучума и Белог Потока, 178.

1980. година, књ. XXVI

48. СИМИЋ, РАДОЈЕ
Синтакса левачког говора I. Употреба падежних облика, 1–146.

49. ДРАГИЧЕВИЋ, МИЛАН

Рефлекси јата у данашњим личким говорима, 147–233.

50. БУРОВИЋ, РАДОСАВ

Рефлекси јата у околини Прибоја, 235–319.

1981. година, књ. XXVII

51. РЕМЕТИЋ, СЛОБОДАН

О незамењеном јату и икавизмима у говорима северозападне Србије, 7–105.

52. СЕКУЛИЋ, НЕВЕНКА

Збирка дијалекатских текстова из Војводине, 107–306.

1982. година, књ. XXVIII

53. ПАВЛОВИЋ, РАДОСЛАВ М.

Облици деклинације и конјугације у говору подручја Раче Крагујевачке (с посебним освртом на акценат), 7–61.

54. СТАНИЋ, МИЛИЈА

Ускочки акценат, 63–191.

1983. година, књ. XXIX

55. ЋИРИЋ, ЉУБИСАВ

Говор Лужнице, 7–190.

56. БУКАНОВИЋ, ПЕТАР

Говор села Горње Цапарде (код Зворника), 191–294.

57. ЈОКАНОВИЋ-МИХАЈЛОВ, ЈЕЛИЦА

Природа узлазних акцената у прогресивнијим штокавским говорима, 295–338.

58. ЈАХИЋ, ЦЕВАД А.

Ловачка лексика и фразеологија у рогатичком крају, 339–403.

1984. година, књ. XXX

59. ТОМИЋ, МИЛЕ

Говор Свиничана, 7–265.

60. НЕДЕЉКОВ, ЉИЉАНА

Прозодијске особине говора села Каћа, 267–356.

61. ПАВЛИЦА ДРАГАН

О говору околине Удбине, 357–424.

1985. година, књ. XXXI

62. РЕМЕТИЋ, СЛОБОДАН
Говори централне Шумадије, 555.

1986. година, књ. XXXII

63. ДРАГИЧЕВИЋ, МИЛАН
Говор личких јекаваца, 7–241.
64. МАРКОВИЋ, МИОДРАГ
Речник народног говора у Црној Реци, 243–500.
65. РЕМЕТИЋ, СЛОБОДАН
Дијалекатски текстови из Жабара код Тополе, 501–549.

1987. година, књ. XXXIII

66. БОГДАНОВИЋ, НЕДЕЉКО
Говор Алексиначког Поморавља, 7–302.
67. ТОМИЋ, МИЛЕ
Говор Радимаца, 303–474.

1988. година, књ. XXXIV

68. ДИНИЋ, ЈАКША
Речник тимочког говора, 7–335.
69. ЗЛАТКОВИЋ, ДРАГОЉУБ
Пословице и поређења у пиротском говору, 337–683.

1989. година, књ. XXXV

70. ТОМИЋ, МИЛЕ
Речник радимског говора, 1–174.
71. ЗЛАТКОВИЋ, ДРАГОЉУБ
Фразеологија страха и наде у пиротском говору, 175–457.

1990. година, књ. XXXVI

72. РАДИЋ, ПРВОСЛАВ
Цртице о говору села Мрче у куршумлијском крају, 1–74.
73. РАКИЋ-МИЛОЈКОВИЋ, СОФИЈА
Основе морфолошког система говора Доње Мутнице, 75–118.
74. СТИЈОВИЋ, РАДА
Из лексике Васојевића, 119–380.
75. ДИНИЋ, ЈАКША
Додатак Речнику тимочког говора, 381–422.

76. ЗЛАТКОВИЋ, ДРАГОЉУБ
Фразеологија омаловажавања у пиротском говору, 423–740.

1991. година, књ. XXXVII

77. НИКОЛИЋ, МИРОСЛАВ
Говори србијанског Полимља, 1–548.
78. ШПИС, МАРИЈА
Фонолошки опис говора Парага, 549–620.
79. ДРАГИН, ГОРДАНА
Ратарска и повртарска терминологија Шајкашке, 621–708.
80. БОШЊАКОВИЋ, ЖАРКО
Из ратарске терминологије Срема, 709–740.

1992. година, књ. XXXVIII

81. ЂУРОВИЋ, РАДОСАВ Ј.
Прелазни говори јужне Босне и високе Херцеговине, 9–378.
82. ДИНИЋ, ЈАКША
Речник тимочког говора (други додатак), 379–586.

1993. година, књ. XXXIX

83. РАКИЋ-МИЛОЈКОВИЋ, СОФИЈА
Пастирска терминологија Кривовирског Тимока, 11–148.
84. МАРКОВИЋ, МИОДРАГ
Речник народног говора у Црној Реци, 149–398.

1994. година, књ. XL

85. ИВИЋ, ПАВЛЕ – ЖАРКО БОШЊАКОВИЋ – ГОРДАНА ДРАГИН
Банатски говори шумадијско-војвођанског дијалекта, прва књига: УВОД И ФОНЕТИЗАМ, 419.

1995. година, књ. XLI

86. ЂУКАНОВИЋ, ПЕТАР
Говор Драгачева, 1–240.
87. КАЏИЋ, ЗОРКА
Govor Konavala, 241–396.
88. ШПИС-ЂУЛУМ, МАРИЈА Л.
Фитонимија југозападне Бачке, 397–490.

89. ПЕЦО, АСИМ

Треће лице множине презента глагола типа *носӣии*, *вољейи* и *држсаӣи* у говорима штокавског наречја, 491–520.

90. РАКИЋ-МИЛОЈКОВИЋ, СОФИЈА

Синтаксички упитник за говоре косовско-ресавске и призренско-тимочке дијалекатске зоне, 521–570.

1996. година, књ. XLII

91. ВУКАДИНОВИЋ, ВИЛОТИЈЕ

Говор Црне Траве и Власине, 1–317.

92. РЕМЕТИЋ, СЛОБОДАН

Српски призренски говор I (гласови и облици), 319–614.

1997. година, књ. XLIII

93. ИВИЋ, ПАВЛЕ – ЖАРКО БОШЊАКОВИЋ – ГОРДАНА ДРАГИН

Банатски говори шумадијско-војвођанског дијалекта, друга књига: МОРФОЛОГИЈА, СИНТАКСА, ЗАКЉУЧЦИ, ТЕКСТОВИ, 585.

1997. година, књ. XLIV

94. ЋУПИЋ, ДРАГО – ЖЕЉКО ЋУПИЋ

Речник говора Загарача, 3–574. + Ономастика Загарача, 575–615.

1998. година, књ. XLV

95. ТОМА, ПОЛ-ЛУЈ

Говори Ниша и околних села, 473.

1999. година, књ. XLVI

96. ЋИРИЋ, ЉУБИСАВ

Говори Понишавља, 7–262.

97. РАМИЋ, НИКОЛА

Ливањско-дувањски говорни тип, 263–426.

2000. година, књ. XLVII

98. МАРКОВИЋ, ЈОРДАНА

Говор Запаља, 7–307.

99. БОГДАНОВИЋ, НЕДЕЉКО

Инвентар морфолошке проблематике призренско-тимочких говора, 309–335.

2001. година, књ. XLVIII

100. МЛАДЕНОВИЋ, РАДИВОЈЕ
 Говор шарпланинске жупе Гора, 1–606.
101. ПЕЦО, АСИМ
 Консонантизам босанскохерцеговачких говора, 607–696.

2002. година, књ. XLIX

102. БОЈАНИЋ, МИХАИЛО – РАСТИСЛАВА ТРИВУНАЦ
 Рјечник дубровачког говора, 458.

2003. година, књ. L

103. БУКУМИРИЋ, МИЛЕТА
 Говори северне Метохије, 356.

2004. година, књ. LI

104. ГАГОВИЋ, СВЕТОЗАР
 Из лексике Пиве (село Безује), 1–312.
105. ЈОВАНОВИЋ, ВЛАСТИМИР
 Речник села Каменице код Ниша, 313–688.

2005. година, књ. LII

106. ЖУГИЋ, РАДМИЛА
 Речник говора јабланичког краја, 470.

2006. година, књ. LIII

107. ПАВЛИЦА, ДРАГАН
 Творба именица у говору Срба југоисточне Лике, 1–187.
108. РАДОВАНОВИЋ, ДРАГАНА
 Морфолошке особености говора средње Колубаре, 189–374.
109. БУКУМИРИЋ, МИЛЕТА
 Терминологија куће и покућства у северној Метохији, 375–548.

2007. година, књ. LIV¹**Монографије, расправе и чланци:**

110. СТИЈОВИЋ, РАДА
 Говор Горњих Васојевића, 1–321.

¹ Од овог броја часописа *СДЗб* уведене су две рубрике: Монографије, расправе и чланци и Прикази и критике.

111. ДРАГИЧЕВИЋ, МИЛАН
О говору Срба Бање Врућице крај Теслића I (фонетске и морфолошке особине), 323–401.
112. ЈОВАНОВИЋ, ВЛАСТИМИР
Додатак Речнику села Каменице код Ниша, 403–520.
113. БОГДАНОВИЋ, НЕДЕЉКО
Змијски речник југоисточне Србије, 521–547.
114. ЖУГИЋ, РАДМИЛА
Генитивне предлошко-падежне синтагме просторне и месне семантике у говору јабланичког краја с предлозима: ОКО, ПОРЕД/ СПОРЕД, ПОЗА, ВИШЕ/ ПОВИШЕ/ ИЗВИШЕ, ВРЗ, 549–568.

Прикази и критике:

115. САВИЋ-ГРУЈИЋ, АНА: *Дијалектолошка исцртавања II*, Зборник радова, Филозофски факултет у Нишу, Студијска група за српски језик и књижевност, Ниш, 2007, 156. стр., 569–573.

2008. година, књ. LV

Монографије, расправе и чланци:

116. БОШЊАКОВИЋ, ЖАРКО
Фонетске особине говора источне Шумадије, 1–321.
117. ГМИТРОВИЋ, ЈАСМИНА
Говор села Милушница (у Сокобањској котлини), 323–428.
118. БОГДАНОВИЋ, НЕДЕЉКО
Земљописна и њој сродна лексика југоисточне Србије, 429–518.

Прикази и критике:

119. ПЕТРОВИЋ, ДРАГОЉУБ: Рада Стијовић, *Говор Горњих Васојевића*, Српски дијалектолошки зборник, Београд, 2007, LIV, 1–321. стр., 519–525.
120. БОГДАНОВИЋ, НЕДЕЉКО: Јакша Динић, *Тимочки дијалекатски речник*, Монографије 4, Београд (Институт за српски језик САНУ), 2008, XXX + 921. стр., 527–535.
121. НЕДЕЉКОВИЋ, АЛЕКСАНДРА: Ана Савић-Грујић, *Фонолошки опис говора села Гулијана*, Прилози Културној историји Сврљига, књ. 7, Сврљиг, 2008, 537–539.

2009. година, књ. LVI**Монографије, расправе и чланци:**

122. ПОПОВИЋ, МОМЧИЛО – ДРАГОЉУБ ПЕТРОВИЋ
О говору Спича: Грађа, 1–275.
123. ДРАГИЧЕВИЋ, МИЛАН
Акценти ријечи у говору Срба Лапачког поља, 277–371.
124. МИЛОСАВЉЕВИЋ, ТАЊА
Говор села Присјана (Горњег и Доњег), 373–558.

Прикази и критике:

125. БОГДАНОВИЋ, НЕДЕЉКО: Марина Јуришић, *Говор Горње Пчиње: гласови и облици*, Монографије 6, Београд (Институт за српски језик САНУ), 2009, 1–323. стр., 559–562.
126. ВУКИЋЕВИЋ, МИЛОСАВ: Недељко Богдановић, *О лесковачком говору*, Лесковачки културни центар, Лесковац, 2009, 1–111. стр., 563–570.
127. ЈАНИЋ, АЛЕКСАНДРА: Јелена Милошевић-Петровић, *Рајарска и њовријарска лексика села Дебелице*, Језички прилози I, Ниш (Филозофски факултет – Департман за српски језик и књижевност, Центар за научна истраживања САНУ и Универзитета у Нишу), 2009, 1–105. стр., 571–573.

2010. година, књ. LVII

128. СТОЈАНОВИЋ, РАДОСАВ
Црнотравски речник, 1060.

2011. година, књ. LVIII**Монографије, расправе и чланци:**

129. ПЕТРОВИЋ, ДРАГОЉУБ – ЈЕЛЕНА КАПУСТИНА
Из лексике Качера, 1–336.
130. МАРКОВИЋ, СЛАВОЉУБ З.
Говор Ужичке Црне горе, 337–670.

Прикази и критике:

131. РЕМЕТИЋ, СЛОБОДАН: Радивоје Младеновић, *Заменице у говори-ма југозајадног дела Косова и Метихије*, Монографије 12, Београд (Институт за српски језик САНУ), 2010, 472. стр., 673–681.

132. ПЕТРОВИЋ, ВЕСЕЛИН: Станислав Станковић, *Границе њризренско-џимочких говора у власоџиначком крају*, Монографије 5, Београд (Институт за српски језик САНУ), 2008, 247. стр., 683–686.

2012. година, књ. LIX

Монографије, расправе и чланци:

133. БОШЊАКОВИЋ, ЖАРКО
Морфолошке особине говора источне Шумадије, 1–381.
134. МАРКОВИЋ, СЛАВОЉУБ З.
Границе ијекавских говора у западној Србији, 383–484.
135. РЕМЕТИЋ, СЛОБОДАН
Текстови из говора источнобосанских Ера, 485–639.

Прикази и критике:

136. МАРКОВИЋ, БРАНКИЦА: Дијана Црњак, *Пасџирска лексика лак-џаашког краја*, Бања Лука (Универзитет у Бањој Луци, Филолошки факултет), 2011, 219. стр., 641–644.

2013. година, књ. LX

Монографије, расправе и чланци:

137. ПЕТРОВИЋ, ДРАГОЉУБ – ИВАНА ЂЕЛИЋ – ЈЕЛЕНА КАПУСТИНА
Речник Куча, 1–461.
138. ПУЈИЋ, САВО
Херцеговачка пчеларска лексика (на општесловенској основи), 463–801.

Прикази и критике:

139. МАРКОВИЋ, БРАНКИЦА: Међународни научни скуп *Пуџеви и до-меџи дијалекаџиске лексикографије* (Ниш, 12–13. април 2013), 803–804.

2014. година, књ. LXI

140. РАДОВАНОВИЋ, ДРАГАНА
Говор Ваљевске Подгорине, 7–366.
141. ЈУРИШИЋ, МАРИНА
Синтакса падежа Горње Пчиње (Одредбене функције), 367–534.

РЕГИСТАР АУТОРА²Тирилица

- Барјактаревић, Данило – 30
Белић, Александар – 1, 2, 15
Богдановић, Недељко – 47, 66, 99, 113, 118, 120, 125
Бојанић, Михаило – 102
Бошњаковић, Жарко – 80, 85, 93, 116, 133
Букумирић, Милета – 103, 109
Вујовић, Лука – 36
Вукадиновић, Вилотије – 91
Вукићевић, Милосав – 126
Вуковић, Јован Л. – 21
Вушовић, Данило – 7
Гаговић, Светозар – 104
Гмитровић, Јасмина – 117
Дешић, Милорад – 41
Динић, Јакша – 68, 75, 82
Драгин, Гордана – 79, 85, 93
Драгичевић, Милан – 49, 63, 111, 123
Ђукановић, Петар – 56, 86
Ђуровић, Радосав Ј. – 50, 81
Елезовић, Глиша – 6, 12, 14
Жугић, Радмила – 106, 114
Златковић, Драгољуб – 69, 71, 76
Ивић, Павле – 25, 46, 85, 93
Илешић, др Фран – 8
Јанић, Александра – 127
Јахић, Џевад А. – 58
Јовановић, Владан С. – 3
Јовановић, Властимир – 105, 112
Јовић, Душан – 32
Јокановић-Михајлов, Јелица – 57
Јуришић, Марина – 141
Капустина, Јелена – 129, 137
Марковић, Бранкица – 136, 139

² Након презимена и имена сваког аутора наводи се број/ бројеви под којим се у библиографији налази библиографска јединица тога аутора.

- Марковић, Јордана – 98
Марковић, Миодраг – 64, 84
Марковић, Светозар – 26
Марковић, Славољуб З. – 130, 134
Милановић, Бранислав – 33
Милетић, Бранко – 13, 18
Милосављевић, Тања – 124
Младеновић, Радивоје – 100
Московљевић, Милош – 4, 23
Недељков, Љиљана – 60
Недељковић, Александра – 121
Николић, Берислав М. – 28, 31, 34, 35
Николић, Мирослав – 39, 77
Павлица, Драган – 61, 107
Павловић, др Миливој – 9, 16
Павловић, Радослав М. – 53
Петровић, Веселин – 132
Петровић, Драгољуб – 119, 122, 129, 137
Пецо, Асим – 27, 33, 89, 101
Пешикан, Митар Б. – 29
Поповић, Момчило – 122
Пујић, Саво – 138
Радић, Првослав – 72
Радовановић, Драгана – 108, 140
Ракић-Милојковић, Софија – 73, 83, 90
Рамић, Никола – 97
Реметић, Слободан – 51, 62, 65, 92, 131, 135
Ружичић, Гојко – 10
Савић-Грујић, Ана – 115
Секулић, Невенка – 52
Симић, Милорад – 45
Симић, Радоје – 38, 48
Станић, Милија – 40, 42, 54
Станојевић, Маринко – 5, 11
Стевановић, Михаило С. – 20, 22
Стевовић, Игрутин – 37
Стијовић, Рада – 74, 110
Стојановић, Радосав – 128
Тешић, Милосав – 43

- Тома, Пол-Луј – 95
 Томић, Миле – 59, 67, 70
 Тривунац, Растислава – 102
 Ћелић, Ивана – 137
 Тирић, Љубисав – 55, 96
 Ћупић, Драго – 44, 94
 Ћупић, Жељко – 94
 Шпис, Марија – 78
 Шпис-Ћулум Марија (в. Шпис, Марија) – 88

Латиница

- Elezović, Gliša (в. Елезовић, Глиша) – 24
 Hraste, Mate M. – 19
 Kašić, Zorka – 87
 Ribarić, Josip – 17

Прилог

Библиографија часописа *Српски дијалектолошки зборник*

Класификација по дијалектима³ (1905–2015)

ШТОКАВСКО НАРЕЧЈЕ

ШУМАДИЈСКО-ВОЈВОЂАНСКИ ДИЈАЛЕКАТ

- Московљевић, Милош: Акценти именица и придева у поцерском говору, књ. II, 1911, 307–359.
 Николић, Берислав: Сремски говор, књ. XIV, 1964, 201–412.
 Николић, Берислав М.: Мачвански говор, књ. XVI, 1966, 179–314.
 Николић, Берислав М.: Колубарски говор, књ. XVIII, 1969, 1–71.
 Стевовић, Игрутин: Шумадијски говор у Грузи с особитим освртом на акценте, књ. XVIII, 1969, 401–635.

³ Класификација по дијалектима је исто дата хронолошки. Заступљеност више дијалекатских типова у монографији наша је одраза и у овој класификацији. Тако су се *Говори централне Шумадије* (књ. XXXI, 1985) нашли на списку прилога шумадијско-војвођанског и смедеревско-вршачког дијалекта, а монографија *Границе ијекавских говора у зајадној Србији* (књ. LIX, 2012) међу прилозима шумадијско-војвођанског, херцеговачко-крајишког и зетско-сјеничког дијалекта.

- Реметић, Слободан: О незамењеном јату и икавизмима у говорима северозападне Србије, књ. XXVII, 1981, 7–105.
- Секулић, Невенка: Збирка дијалекатских текстова из Војводине, књ. XXVII, 1981, 107–306.
- Недељков, Љиљана: Прозодијске особине говора села Каћа, књ. XXX, 1984, 267–356.
- Реметић, Слободан: Говори централне Шумадије, књ. XXXI, 1985, 555.
- Шпис, Марија: Фонолошки опис говора Парага, књ. XXXVII, 1991, 549–620.
- Драгин, Гордана: Ратарска и повртарска терминологија Шајкашке, књ. XXXVII, 1991, 621–708.
- Бошњаковић, Жарко: Из ратарске терминологије Срема, књ. XXXVII, 1991, 709–740.
- Ивић, Павле – Жарко Бошњаковић – Гордана Драгин: Банатски говори шумадијско-војвођанског дијалекта, прва књига: УВОД И ФОНЕТИЗАМ, књ. XL, 1994, 419.
- Шпис-Ђулум, Марија: Фитонимија југозападне Бачке, књ. XLI, 1995, 397–490.
- Ивић, Павле – Жарко Бошњаковић – Гордана Драгин: Банатски говори шумадијско-војвођанског дијалекта, друга књига: МОРФОЛОГИЈА, СИНТАКСА, ЗАКЉУЧЦИ, ТЕКСТОВИ, књ. XLII, 1997, 585.
- Радовановић, Драгана: Морфолошке особености говора средње Колубаре, књ. LIII, 2006, 189–374.
- Петровић, Драгољуб – Јелена Капустина: Из лексике Качера, књ. LVIII, 2011, 1–336.
- Марковић, Славољуб З.: Границе ијекавских говора у западној Србији, књ. LIX, 2012, 383–484.
- Радовановић, Драгана: Говор Ваљевске Подгорине, књ. LXI, 2014, 7–366.

ХЕРЦЕГОВАЧКО–КРАЈИШКИ ДИЈАЛЕКАТ

- Вушовић, Данило: Дијалект источне Херцеговине, књ. III, 1927, 1–70.
- Ружичић, Гојко: Акценатски систем пљеваљског говора, књ. III, 1927, 113–176.
- Вуковић, Јован Н.: Акценат говора Пиве и Дробњака, књ. X, 1940, 185–417.
- Пецо, Асим: Говор источне Херцеговине, књ. XIV, 1964, 1–200.
- Николић, Берислав М.: Тршићки говор, књ. XVII, 1968, 367–473.
- Николић, Мирослав: Говор Горобиља, књ. XIX, 1972, 619–746.
- Станић, Милија: Ускочки говор I, књ. XX, 1974, 259.
- Дешић, Милорад: Западнобосански ијекавски говори, књ. XXI, 1976, 316.

- Станић, Милија: Ускочки говор II, књ. XXII, 1977, 1–157.
- Тешић, Милосав: Говор Љештанског, књ. XXII, 1977, 159–328.
- Симић, Милорад: Говор села Обади у босанском Подрињу, књ. XXIV, 1978, 1–124.
- Драгичевић, Милан: Рефлекси јата у данашњим личким говорима, књ. XXVI, 1980, 147–233.
- Ђуровић, Радосав: Рефлекси јата у околини Прибоја, књ. XXVI, 1980, 235–319.
- Станић, Милија: Ускочки акценат, књ. XXVIII, 1982, 63–191.
- Ђукановић, Петар: Говор села Горње Цапарде (код Зворника), књ. XXIX, 1983, 191–294.
- Јахић, Цевад: Ловачка лексика и фразеологија у рогатичком крају, књ. XXIX, 1983, 339–403.
- Павлица, Драган: О говору околине Удбине, књ. XXX, 1984, 357–424.
- Драгичевић, Милан: Говор личких јекаваца, књ. XXXII, 1986, 7–241.
- Николић, Мирослав: Говори србијанског Полимља, књ. XXXVII, 1991, 1–548.
- Ђуровић, Радосав: Прелазни говори јужне Босне и високе Херцеговине, књ. XXXVIII, 1992, 9–378.
- Ђукановић, Петар: Говор Драгачева, књ. XL, 1995, 1–240.
- Кајић, Зорка: Говор Копаваца, књ. XL, 1995, 241–396.
- Бојанић, Михаило – Растислава Тривунац: Рјечник дубровачког говора, књ. XLIX, 2002, 458.
- Гаговић, Светозар: Из лексике Пиве (село Безује), књ. LI, 2004, 1–312.
- Павлица, Драган: Творба именица у говору Срба југоисточне Лике, књ. LIII, 2006, 1–187.
- Драгичевић, Милан: О говору Срба Бање Врућице крај Теслића I (фонетске и морфолошке особине), књ. LIV, 2007, 323–401.
- Драгичевић, Милан: Акценти ријечи у говору Срба Лапачког поља, књ. LVI, 2009, 277–371.
- Марковић, Славољуб З.: Говор Ужичке Црне горе, књ. LVIII, 2011, 337–670.
- Марковић, Славољуб З.: Границе ијекавских говора у западној Србији, књ. LIX, 2012, 383–484.
- Реметић, Слободан: Текстови из говора источнобосанских Ера, књ. LIX, 2012, 485–639.
- Пујић, Саво: Херцеговачка пчеларска лексика (на општесловенској основи), књ. LX, 2013, 463–801.

КОСОВСКО–РЕСАВСКИ ДИЈАЛЕКАТ

- Елезовић, Глиша: Извештај са дијалектолошког путовања од Вучитрна до Пећи, књ. II, 1911, 464–473.
- Елезовић, Глиша: Речник косовско-метохиског дијалекта, св. 1, књ. IV, 1932, 477.
- Елезовић, Глиша: Речник косовско-метохиског дијалекта, св. 2, књ. VI, 1935, 587.
- Јовић, Душан: Трстенички говор, књ. XVII, 1968, 1–239.
- Пецо, Асим – Бранислав Милановић: Ресавски говор, књ. XVII, 1968, 241–366.
- Симић, Радоје: Левачки говор, књ. XIX, 1972, 1–618.
- Симић, Радоје: Синтакса левачког говора I. Употреба падежних облика, књ. XXVI, 1980, 1–146.
- Марковић, Миодраг: Речник народног говора у Црној Реци, књ. XXXII, 1986, 243–500.
- Томић, Миле: Говор Радимаца, књ. XXXIII, 1987, 303–474.
- Томић, Миле: Речник радимског говора, књ. XXXV, 1989, 1–174.
- Радић, Првослав: Цртице о говору села Мрче у куршумлијском крају, књ. XXXVI, 1990, 1–74.
- Ракић-Милојковић, Софија: Основе морфолошког система говора Доње Мутнице, XXXVI, 1990, 75–118.
- Ракић-Милојковић, Софија: Пастирска терминологија Кривовирског Тимока, књ. XXXIX, 1993, 11–148.
- Марковић, Миодраг: Речник народног говора у Црној Реци, књ. XXXIX, 1993, 149–398.
- Ракић-Милојковић, Софија: Синтаксички упитник за говоре косовско-ресавске и призренско-тимочке дијалекатске зоне, књ. XLI, 1995, 521–570.
- Букумирић, Милета: Говори северне Метохије, књ. L, 2003, 356.
- Букумирић, Милета: Терминологија куће и покућства у северној Метохији, књ. LIII, 2006, 375–548.

СМЕДЕРЕВСКО–ВРШАЧКИ ДИЈАЛЕКАТ

- Ивић, Павле: О говору Галипољских Срба, књ. XII, 1957, 519.
- Ивић, Павле: Белешке о биограчићком говору, књ. XXIV, 1978, 125–176.
- Павловић, Радослав: Облици деκлинације и конјугације у говору подручја Раче Крагујевачке (с посебним освртом на акценат), књ. XXVIII, 1982, 7–61.
- Реметић, Слободан: Говори централне Шумадије, књ. XXXI, 1985, 555.

- Реметић, Слободан: Дијалекатски текстови из Жабара код Тополе, књ. XXXII, 1986, 501–549.
- Бошњаковић, Жарко: Фонетске особине говора источне Шумадије, књ. LV, 2008, 1–321.
- Бошњаковић, Жарко: Морфолошке особине говора источне Шумадије, књ. LIX, 2012, 1–381.

ЗЕТСКО–СЈЕНИЧКИ ДИЈАЛЕКАТ

- Милетић, Бранко: Црмнички говор, књ. IX, 1940, 209–663.
- Стевановић, Михаило С.: Систем акцентуације у пиперском говору, књ. X, 1940, 67–184.
- Пешикан, Митар Б.: Староцрногорски, средњокатунски и љешански говори, књ. XV, 1965, 294.
- Барјактаревећ, Данило: Новопазарско-сјенички говори, књ. XVI, 1966, 1–177.
- Вујовић, Лука: Мрковићки дијалекат, књ. XVIII, 1969, 73–399.
- Ћупић, Драго: Говор Бјелопавлића, књ. XXIII, 1977, 226.
- СТИЈОВИЋ, Рада: Из лексике Васојевића, књ. XXXVI, 1990, 119–380.
- Ћупић, Драго – Жељко Ћупић: Речник говора Загарача, 3–574. + Ономастика Загарача, књ. XLIV, 1997, 575–615.
- СТИЈОВИЋ, Рада: Говор Горњих Васојевића, књ. LIV, 2007, 1–321.
- Поповић, Момчило – Драгољуб Петровић: О говору Спича: Грађа, књ. LVI, 2009, 1–275.
- Марковић, Славољуб З.: Границе ијекавских говора у западној Србији, књ. LIX, 2012, 383–484.
- Петровић, Драгољуб – Ивана Ћелић – Јелена Капустина: Речник Куча, књ. LX, 2013, 1–461.

ПРИЗРЕНСКО–ТИМОЧКА ДИЈАЛЕКАТСКА ОБЛАСТ

- Белић, Александар: Дијалекти источне и јужне Србије, књ. I, 1905, 715.
- Белић, Александар: О дијалекатском материјалу О. Броха у књизи *Die Dialekte des südlichsten Serbiens*, књ. II, 1911, 1–104.
- Станојевић, Маринко: Северно-тимочки дијалекат, књ. II, 1911, 360–463.
- Станојевић, Маринко: Прилози речнику тимочког говора, књ. III, 1927, 177–194.
- Павловић, Миливој: Говор Сретечке Жупе, књ. VIII, 1939, 352.
- Стевановић, Михаило: Ћаковачки говор, књ. XI, 1950, 1–152.
- Богдановић, Недељко: Говори Бучума и Белог Потока, књ. XXV, 1979, 178.

- Ћирић, Љубисав: Говор Лужнице, књ. XXIX, 1983, 7–190.
- Томић, Миле: Говор Свиничана, књ. XXX, 1984, 7–265.
- Богдановић, Недељко: Говор Алексиначког Поморавља, књ. XXXIII, 1987, 7–302.
- Динић, Јакша: Речник тимочког говора, књ. XXXIV, 1988, 7–335.
- Златковић, Драгољуб: Пословице и поређења у пиротском говору, књ. XXXIV, 1988, 337–683.
- Златковић, Драгољуб: Фразеологија страха и наде у пиротском говору, књ. XXXV, 1989, 175–457.
- Динић, Јакша: Додатак Речнику тимочког говора, књ. XXXVI, 1990, 381–422.
- Златковић, Драгољуб: Фразеологија омаловажавања у пиротском говору, књ. XXXVI, 1990, 423–740.
- Динић, Јакша: Речник тимочког говора (други додатак), књ. XXXVIII, 1992, 379–586.
- Ракић-Милојковић, Софија: Синтаксички упитник за говоре косовско-ресавске и призренско-тимочке дијалекатске зоне, књ. XLI, 1995, 521–570.
- Вукадиновић, Вилотије: Говор Црне Траве и Власине, књ. XLII, 1996, 1–317.
- Реметић, Слободан: Српски призренски говор I (гласови и облици), књ. XLII, 1996, 319–614.
- Тома, Пол-Луј: Говори Ниша и околних села, књ. XLV, 1998, 473.
- Ћирић, Љубисав: Говори Понишавља, књ. XLVI, 1990, 7–262.
- Марковић, Јордана: Говор Заплања, књ. XLVII, 2000, 7–307.
- Богдановић, Недељко: Инвентар морфолошке проблематике призренско-тимочких говора, књ. XLVII, 2000, 309–335.
- Јовановић, Властимир: Речник села Каменице код Ниша, књ. LI, 2004, 313–688.
- Жугић, Радмила: Речник говора јабланичког краја, књ. LII, 2005, 470.
- Јовановић, Властимир: Додатак Речнику села Каменице код Ниша, књ. LIV, 2007, 403–520.
- Богдановић, Недељко: Змијски речник југоисточне Србије, књ. LIV, 2007, 521–547.
- Жугић, Радмила: Генитивне предлошко-падежне синтагме просторне и месне семантике у говору јабланичког краја с предлозима: ОКО, ПОРЕД/ СПОРЕД, ПОЗА, ВИШЕ/ ПОВИШЕ/ ИЗВИШЕ, ВРЗ, књ. LIV, 2007, 549–568.
- Гмитровић, Јасмина: Говор села Милушница (у Сокобањској котлини), књ. LV, 2008, 323–428.
- Богдановић, Недељко: Земљописна и њој сродна лексика југоисточне Србије, књ. LV, 2008, 429–518.

Милосављевић, Тања: Говор села Присјана (Горњег и Доњег), књ. LVI, 2009, 373–558.

Стојановић, Радосав: Црнотравски речник, књ. LVII, 2010, 1060.

Јуришић, Марина: Синтакса падежа Горње Пчиње (Одредбене функције), књ. LXI, 2014, 367–534.

МЛАЂИ ИКАВСКИ ДИЈАЛЕКАТ

Павловић, др Миливој: О становништву и говору Јајца и околине, књ. III, 1927, 95–112.

Рамић, Никола: Ливањско-дувањски говорни тип, књ. XLVI, 1999, 263–426.

ЧАКАВСКО НАРЕЧЈЕ

ИСТАРСКИ ШТОКАВСКО-ЧАКАВСКИ ИКАВСКИ

Ribarić, Josip: Razmještaj južnoslovenskih dijalekata na poluotoku Istri, књ. IX, 1940, 1–207.

ЧАКАВСКИ ИКАВСКИ

Hraste, Mate M.: Šakavski dijalekat ostrva Brača, књ. X, 1940, 1–65.

Московљевић, Милош: Говор острва Корчуле, књ. XI, 1950, 153–223.

ЗАПАДНОМАКЕДОНСКИ ДИЈАЛЕКАТ

Белић, Александар: Галички дијалекат, књ. VII, 1935, 351.

Младеновић, Радивоје: Говор шарпланинске жупе Гора, књ. XLVIII, 2001, 1–606.

АЛБАНСКИ ДИЈАЛЕКТИ

Elezović, Gliša: Glasovne osobine arbanaškog dijalekta Debra i njegove okoline, књ. XI, 1950, 225–300.

Група прилога из историје језика, фонетике, морфологије:⁴

Јовановић, Владан С.: Гаврило Стефановић, Венцловић, књ. II, 1911, 105–306.

Илешкић, др Фран: „Безјак“ и „безјаци“, књ. III, 1927, 71–93.

⁴ У ову групу издвојени су радови који концепцијски и садржински одуарају од већине прилога у часопису СДЗБ. То су радови из историје језика и из области фонетике и морфологије, али синтетичког типа и због тога нису сврстани у класификацију по дијалектима.

- Милетић, Бранко: Изговор српскохрватских гласова, књ. V, 1933, 160.
- Марковић, Светозар: Језик Ивана Анчића (босанског писца XVII века), књ. XIII, 1958, 147.
- Јокановић-Михајлов, Јелица: Природа узлазних акцената у прогресивнијим штокавским говорима, књ. XXIX, 1983, 295–338.
- Пецо, Асим: Треће лице множине презента глагола типа *носи́ти*, *воље́ти* и *држа́ти* у говорима штокавског наречја, књ. XLI, 1995, 491–520.
- Пецо, Асим: Консонантизам босанскохерцеговачких говора, књ. XLVIII, 2001, 607–696.

Brankica Marković

ONE HUNDRED AND TEN YEARS OF THE SERBIAN
DIALECTOLOGICAL PROCEEDINGS (1905–2015) – BIBLIOGRAPHY

S u m m a r y

This year, 2015, marks 110th anniversary since the appearance of the first number of the Serbian Dialectological Proceedings, a journal that publishes the results of extensive research on the Serbian dialects. This renowned paper was established in 1905 by the Serbian Royal Academy, whereas today it is issued by the Serbian Academy of Sciences and Arts and its Serbian Language Institute. In honour of this important event, the bibliography of all that has been published in it from the field of Serbian dialectology since the beginning of the 20th century until the first half of the second decade of the 21st century. The bibliography has been written in chronological order – from its earliest days until today (from 1905 to 2015), and then it is further arranged according to the contents of each number of the journal. There is also an index of all authors attached at the end of bibliography.

